

နတ်တရောင်နှစ်

မေလ ၁၀ ရက်
မဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC

အစဉ်အဆက်ထုတ်ပြန်နေသော...

fatigon

ဓာတ်ငွေ့

Minister Reg. No. 001/2007

© 2007

နယု ဝါသ ဘဝဝတ ဘရဟ္မဇာတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နက္ခတ္တဇရာဇ်ဗြည်

နက္ခတ္တဇရာဇ်ဗြည်

နက္ခတ္တဇရာဇ်ဗြည်

SLIMMER
CLASSIC

လော ကိ ပ ညာ ရ သ မုံ မ ဂ္ဂ စင်း

နက္ခတ္တရောင်ပြည်

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ ဖော့ထိုင်း

M.B.B.S (Ygu)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A., A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Ayurvedic

Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်ဆိုင်ရာ
အကြံပေး

ဆီဝတ်ရည်ထွေ

B.Sc(Bot), Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထွန်းကျော်

B.A(Philos), Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ
အယ်ဒီတာ
ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မသေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)၊ ကိုမိုးဆန်း။

သန်းထွန်း(ဘားဘဲ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရိကာယကောသိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းတောင်ငွေ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီပနာယက-ဒီပနိကာယကောသိဒ
(နိကာယဒီပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.G.P,R,L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်ဇွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

မြန်ချီရှေးမျိုး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလင်

ပါရမီ

ဤလင်းနီတွင်ကြီးထွား ပြန်ထွက်ခဲ့ရာ
လိုက်လုပ်အတွင်း မပျော်လင့်ဘဲ အလွန်
ကြီးမားတဲ့ ငြိမ်နုတ်ကြီးတစ်ကောင် ယူပါကီ
ဇာ-သ

ထုတ်ဝေသူ

ဦးခင်မောင်(၀၃၄၄၂)၊ နက္ခတ္တရောင်ပြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

၂၀၅၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၇၃၄၆)၊ ဝိပဿနာနိဂ္ဂဟိတိ

အမှတ် ၀၇/က၊ ၇၆-လမ်း ၂-ရပ်ကွက်

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။

မန္တလေးမြို့နယ်မြို့နယ်

နဂါးစာပေ

ဂူလင်းတောင်ကယား မြန်ချီရှေး

ဝိသုဒ္ဓိစာပေ (တောင်ကြီး)

ဂင်္ဂါနီစာပေမြန်ချီရှေး(တောင်ကြီး)

မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြန်ချီရှေး

ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)

မြန်ချီရှေး

ကျော်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၀၅၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဇ- ၀၁၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမျိုး - ကိုတင်မောင်ဇွေ

မင်္ဂလာ မီးပွားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ

အမှတ် ၃၄၄

အုပ်စု

၀၀၀၀

ဇ-၀၁၂၄၂၂၀၄

ဗုဒ္ဓကုန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ဆက်
(၃)ဆက် စတုရန်း (၅)ဆက် စတုရန်း

လက်ချောင်းတွေ အမူ့ပြုကြီးပဲ ... ၈-၃၃

ကျိဘုရားငါးဆူ ပုံတော်ပါသော မဟာဗုဒ္ဓ
လက်မပေးပေါ်တင်ပြီး ဆင်စွယ်အချောင်းဖြင့်
မဟာဆံအပေါ်နှုတ်ခမ်းပတ်လည်ကို ထိမိဆွဲပြီး
... ၈-၃၉

★ ရွှေဘုံခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သယံဇာတနှင့် သိုလှုံမှုဝန်ကြီးဌာန
သုဝဏ္ဏာဗိုလ်မှူးချုပ် ဦးစောအောင် (၈-၃၃)၏ လေးမတ်နှာရောင်ခြည်နှင့်
ဆက်သွယ်သော နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောင်ခြည်
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

[မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်] ၁၉၃

★ ဝဉ္စာပေးရောင်ခြည် ★

ကျွန်းမာအသက်ရှည်စွာ နေထိုင်ကြပါမို့ (၂)

[ဟုဂျင်းစီ] ၁၆၆

★ လက္ခဏာရောင်ခြည် ★

သူ သယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၅၅
တစ်ချက်ကောင်းယောက္ခက [ဦးသော်ဝင်-ဟင်္သာတ] ၁၁၈
လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေညီကြစို့ ၁၄၉
မြောက်ဦးဆရာတော်၏ လက္ခဏာတော်ကို ပူဇော်ခြင်း ၁၆၉
ငွေကြေးသန်းပေါင်းများစွာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ၏
လက္ခဏာ [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၀၉

★ လမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ★

ကျော့ဝတ်ရွာ အနောက်ဖျားဆီမှ ရှစ်မီးသာလှသည့်
ကဏ္ဍိကမန်ဝဲရေလယ်ဘုရား(၁) [စောသီလ] ၉
ထူးခြားဆန်းကြယ်သော လင်းနီကွင်းကြီး(၂)
[မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၈၁
ထိပ်စွန်းခရီးစဉ်နှင့် မေဓာစိုင်း(၃)
[အရဟံ ဆရာသိန်း-လပုတ္တရာ] ၁၀၅
လိုချိန်ယူသုံး ဆန်းကြယ်နေတုန်း ကျောက်ပုလင်းကုန်း
[တနိုင်းခ] ၁၆၁

○ အထူးကျော်ရောင်ခြည် ○

သိပ္ပံဝင် အနက်(၉)ပါး ရှာဖွေခြင်းမှသည်...
[ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၄၁
ရံလေးရံ ကျောင်းတော်ရာ စေတီလေးဆူ
ပူဇော်မှုခရီးစဉ်(၄) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၅၇
ရွှေတောင်မြို့နယ်မှ ရတနာ(၈၀)သိမ်များ
လေ့လာပူဇော်မှုခရီး(၄) ၇၃
စလေမြို့ အရှေ့ဖျားမှ ဆုတောင်းပြည့် အာရောဂျမှန်
မြတ်စွာဘုရား(၃) [ဝံထွန်းသာ] ၉၇
ရသေ့ကြီးဦးခန့် တွင်စဉ်ပေါက်မြောက်ရာ ရမည်းသင်း
ရွှေခြင်တင်တောင် လေ့လာကြည့်မှုခရီး(၃)
[ရွှန်စိုင်းသန်း] ၁၁၃
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

စံ ကိုယ်လျှော့ရောင်ခြည် စံ

မြောက်ကွန်းခရီးသည် [မျိုးမြင့်-ညောင်လေးပင်] ၂၃၃
မေတ္တာရှင်ဆေးဆရာကြီး(၁) [အောင်မြင့်ထွန်း-မသုံးလုံး] ၂၄၅
ဟက်ပက်ချောင်းဖျားက ဖွတ်ကျားရေထဲ

[တင်ဘုန်းဝင်း] ၂၅၇

စပါးကြီးမြွေ အညှို့ခံရသူ [အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၂၆၁

* ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် *

ဌာန်းနှစ်ပင်စိုက်ပါ

[ဦးကိုကိုကြီး-စစ်ဆေးရေး က.စ.စ(၁၂)ထုံးဘို] ၁၂၄

ရင်ညှို့ထိပ်နေရာ(ရင်ချိုင့်)မှ ထွက်လာသော

အလင်းတန်းက မေတ္တာဓာတ်ဆိုတာလား

[စေခွာဖိုး-တောင်ငူ] ၁၈၂

● အဓိအရောင်ခြည် ●

နယ်တစ်လုံး လိုရာသုံး

[ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၃၈

အိမ်ခြံမြေ အရောင်းထွက်စေမည့် တစ်စုံတစ်ရာအစီအမံ

[ဟူဂျင်းစီ] ၈၆

စတာစန်းလက် တိုင်ကျိုးဆည်ပေါက်

တန်းအောက်ကျသော် [မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၁၁၁

ကိုယ်တွေ့အိပ်မက်အဖြစ်အပျက်နှင့် မြေပျောက်နည်း

[ဘုန်းပွင့်ထွန်း-မွန်ပြည်နယ်] ၁၈၇

တက်နှစ်တက်ပြိုင် ဘယ်တက်ကနိုင်

[ကလေးတက်သော် စတီနည်း] [စရာတိမ်ကျော်-မအူပင်] ၂၀၀

မီးမဖွားနိုင်သူအတွက် အစီအရင်တစ်ခု

[နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၂၅

□ အဖိုရက်ရောင်ခြည် □

လက်ခဲလက်ယာတို့ ပေါက်မြောက်စေသည့်

သံဓာတ်လုံးထိုးနည်း [အောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၁၉၁

ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပါး မမှားကြစေဖို့

[ထိလာတင်ရွှေ] ၁၉၇

(၈)ပါးလုံးဟု ဆိုကြရာဝယ် [အောင်ကိုမြင့်-တပွဲဝတီ] ၂၀၆

ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပါး ပြဝါးမိအောင်ဖမ်း(၅)

[ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၂၁၇

* ဝါယာမရွှန်ရောင်ခြည် *

အကျိုးပေးဂါထာ ရွှေချယ်ပါ(၂)

[အောင်နန္ဒာ-ကျိုက်လတ်] ၁၀၂

လွယ်မောက်တောင်ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ

လက်စွဲပြု အာသိသပတ္တနာ ဥပယောဇှ်ဂါထာတော်

[နေနီလင်း-ကောလင်း] ၁၃၃

နော(၉)တန် ဣ(၈)တန် ဝါထာတော်တစ်မျိုးနှင့်

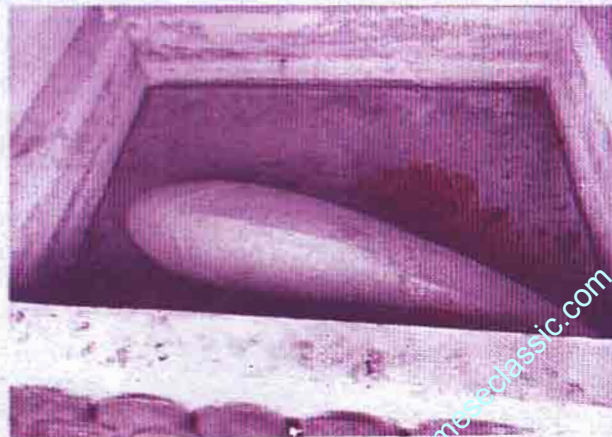
တန်ခိုးတော် [မခိုးမြင့်-လက်ပံတန်း] ၁၄၀

၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒုတိယသန်းဆရာတော်ကြီးကို
တောင်ပုလူဆရာတော်ကြီးနှင့် ယှဉ်တွဲ၍
ဖူးဖြူကြည်ညိုရသည့်မှာ... ၈၁-၆၈

ငါးစင်းထောင်ခေါ် ငါးညှိုးထောင်သည်
ဘုရားလောင်း ငါးရံဝင်း၏ ခံပျော်ရာ နေရာထူးဖြစ်၍
ငါးရံထွင်းမှာ တစ်ချိန်က ရေထွက်သည်ဆို၏ ၈၁-၁၅၈

**လေးပါးပြောက် ဂဟန္ဓာရုပ်တုမှာ
ထူးခြားစွာဖြင့် ပျက်စီးပျက်စီးကာ
တရားတော်ကို ဂုဏ်စောင့်နေဟန်မှာ** **စာ-၇၃**

ဓမ္မစကြာစေတီကုန်းတော်ဝေါ်တွင် တောရဆရာတော်ကြီး၏
ရုပ်ပြုချက်ဖြင့် ဘီတင်သုံး သာသနာပြုခဲ့သော
ဇာတိပျိုလ်ဆရာတော်ကြီး တည်ထားခဲ့သည့်
ကမ္ဘာဇာတ်တိုင်စေတီကို ... **စာ-၇၉**

*** ဆေးနည်းတိုရောင်ခြည် ***

အသံပျက် အသံဝင်လျှင် [နေမဝင်-နတ်မောက်] ၉၅
ဆွေးစွမ်းထက်မြတ် ချိုသာနိုးလျက်
[ဝင့်ဝင့်အောင်-ခေတ္တ ဟားခါး] ၁၅၂
အပူလောင်နာပျောက်ပြီးနောက် အမြဲကွက်၊ အညိုကွက်
မြစ်ကျန်ခဲ့လျှင် [နတ်မောက် ကောင်မွန်မြင့်] ၂၂၃

◆ ဆေးပေးရောင်ခြည် ◆

ရေနံပစ္စုတ် ဖျော်ရည်အစွမ်း [ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၁၄၂
စားကောင်းသောက်ကောင်း
အညောင်းအကိုက်ပျောက်ဆေး [ကသာသင်းမွေး] ၁၆၀
လေဖြန်းလေငန်းရောဝါ ကာကွယ်ပါ
[ရဲရဲထွန်း-ဟင်္သာတ] ၁၉၂
အစာအိမ်ရောဝါ သက်သာပျောက်ကင်းဆေးနည်း
[အေးရွှေ-အိုးကုန်း] ၂၄၅
အပူလောင်ခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေသော
ဆေးတစ်လက် [အောင်မိုးမြင့်-နေပြည်တော်] ၂၉၆

*** ဓမ္မိယဝတ္ထုရောင်ခြည် ***

သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ(၃) [ဇာတ်သိမ်း]
[စရဏ ဦးအောင်] ၂၂၈
ရေသွပ်လေးရဲ့ ဆေးနီရည်
[ဟင်္သာတသန်းလှိုင်ကျော်-ရွှေပန်းချီ] ၂၄၉

*** မိတ်စွမ်းဆင်ရောင်ခြည် ***

အိမ်မက်ထဲက နတ်သမီးရေတွင်း
[ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၄၁

*** မပျံ့သုတရောင်ခြည် ***

ရောင်ကြည်သင့်သော ချေလှောင်သား
[ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၁၉၆
ဟိုမျှတို့၏ မွန်မြတ်သော သရုပ်များ(၃) [မောင်တေဓ] ၂၁၁
ဓာတ်ပုံများ မပျက်အောင် ခွာယူနည်း [ထွေးမောင်] ၂၁၅
လက်တွေ့ ခြင်မကိုက်တဲ့ နည်းတစ်နည်း [ကိုသက်စည်] ၂၂၇

*** ထူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည် ***

ကျွန်ုပ်တို့၏မှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ သံစဉ်ထူးခြား ဝိဇ္ဇာ
ကြေးမလားရှင် အဘိုး [သီတာဆန်း-မော်လမြိုင်] ၁၂၉
ကျွန်ုပ်ရရှိပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော အမြဲတေများနှင့်
အစွမ်းသတ္တိ [ဦးလှိုင်မြင့်ဦး] ၁၃၇
အရှင်ကုမာရ(ခပ်တိုင်းတောင်တန်း)နှင့် ထူးဆန်းသော
ဝါးနုဝါးတောင်တွေ(၁) [နေအောင်] ၁၄၅

*** ထုထုံးရောင်ခြည် ***

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု
[သီးကျောက်တည်ခြင်အတွက်]
[ဆရာ ဦးလှညီမီး-တံတားဦး အင်းဝ] ၂၀၄

*** အပျိုးသမီးအစုအဝေးရောင်ခြည် ***

ငါ့ငါးသလောက် မတောက်စေဖို့ [သုတေသီတစ်ဦး] ၃၉

○ သုတေသနရောင်ခြည် ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် တောမုလ်ရောင်ဆရာတော်ကြီးများ
[ပုသိမ်မြို့၊ စာမုတ်(၂)ရပ်ကွက် နိဂြောဓာလမ်း
ဥသွန်ကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယကဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တစာရိန္ဒာ
ဂါရဝပြုပူဇော်ခြင်း] [သန်းမညာ] ၆၃
ဥဩတွန်ကန္တာ နိမိတ်ထူး [စော်မြင်-မြင်းခြံ] ၃၀၃

○ မြန်ချင်းပြုံးဆေးပင်ဆေးမြန်ရောင်ခြည် ○

ရာသီပေါ်သီးနှင့် မင်းကွတ်သီး၏ ဆေးဖက်ဝင်
လျှို့ဝှက်ချက်များ [ဦးမင်းစင်-ရွှေစုဝင်း] ၁၈၅

★ ဝါရုဇာန်ရောင်ခြည် ★

နွားဆရာကြီးဦးထွန်းသိန်းပြောပြသော နွားတိုကြည့်နှံ
နွားကောင်းနွားညံ့ ခွဲခြားနည်း
[ရတနာဆင်မင်း-တုံရွာ၊ ဆားလင်းကြီး] ၁၄၆

☞ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ☞

ကရင်မရုပ်စေတီ(သို့မဟုတ်)ကြည်ညိုဖွယ်ရာ
နာမည်ကျော်ကြား ရှစ်သောင်းဘုရား [နိုင်မင်းညို] ၁၃

*** အောင်မြေရောင်ခြည် ***

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
ဖောင်မြေနှင့် ချိုအိပ်စေ ဝါထာတော်များ(၂၅)
[ရွှေဆည်လည်းမုဒြောစေတီတော်] [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉

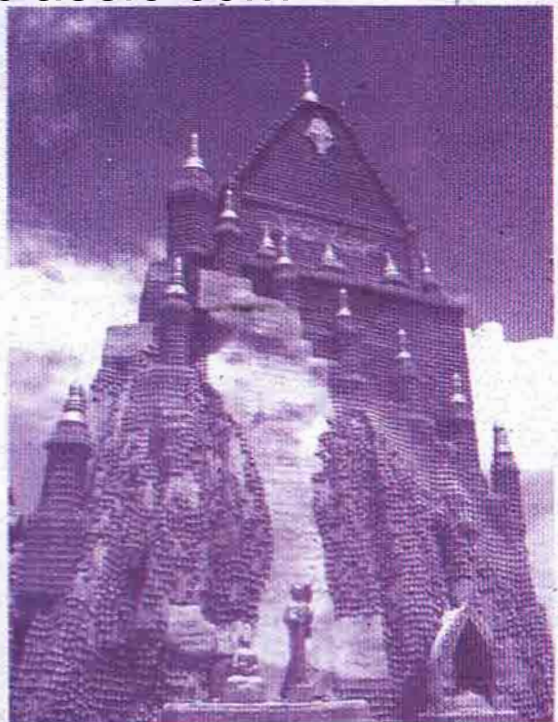
◆ ဝါမေးရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
ဦးမိုးနှင့် အောင်ဘာလေတီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၉
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ထိထူးလိုက်
ရွှေချယ်ပါ ဤကန်၊ [ဆရာ ရဲထက်-သုတေသီ] ၁၄၅

◆ ဖိုဟ်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ◆

သင်္ဘောသီးချိုချိုကလေး [ဖိုဟ်ပျိုးရေး-သုတေသီ] ၁၃၄
စိုက်ဖို့ရေးအတွက် လင်းနီမွှေး
[တင်ညိုအေး-နဂါးမြို့တော်] ၂၁၆

၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကရင်မရုပ်စေတီသို့ နာမည်ကျော်ကြား
ရှစ်သောင်းလေးထောင်ဘုရားပေါ်ရှိ
စာရိတ္တမဏ္ဍိုင်ဘုရားကိုဖူးတွေ့ရသည် ...

► စာ-၂၀

ပုဂံကံးလေးမျှသာ ကျောက်သားမဟုတ်ပါ
လက်မဝက်ဆံ့သရုပ်မျိုး အပွင့်ပေါ်ပါသည်
ကြိုးသိန် နှိပ်ပုံ သီပေါက်များ ပုဂံကံးတိုင်းတွင် ...

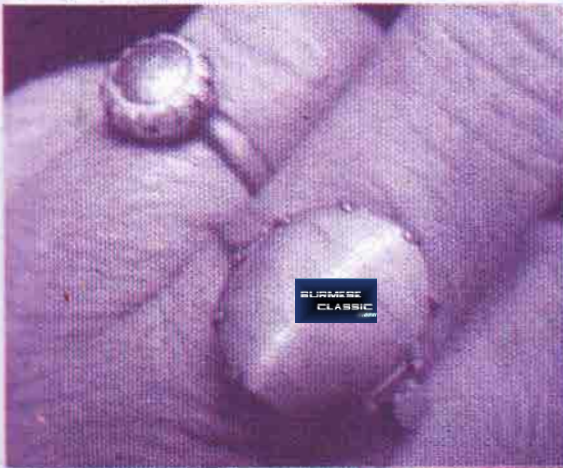
► စာ-၁၆၂

အမြဲတေ၏အရောင်မှာမိမိပြာရောင်
မြန်သော်လည်း...နေရောင်ထွင်ထောင်ကြည့်ပါက
အထဲထွင်နီဝါရောင်အဆင်ဖြင့်အရည်လည်နေသည်ကို...
 ၈-၁၃၉

ပြောင်းအမြဲတေက ဖော်ဖော်ထူးဆန်းကယ်
ရုပျိုင်းမျိုင်းဖို ဖော်ဖော်အလုံးတို ပစ္စည်းပါ
မနုဿမင်းရဲ့ ပြောင်းမျှော်ရှင်က
 ၈-၄၃

BURMESE CLASSIC

မီးတောင်စွေး

လေးရဲ့

အရင်းချိုင်း

အာဏာ

နုဗီး

တစ်ကောင်ရဲ့

ဦးခေါင်းသဏ္ဌာန်

အတိုင်း

လည်ရှင်တွေ

အမောက်တွေပါ

မြန်နေကုန်...

၈-၁၄၆

*** အင်းစစ်ရောင်ခြည် ***

ခါးနားရောင်ပျောက် ကွမ်းရွက်အင်း

[အင်းသုတေသီတစ်ဦး] ၁၅၀

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားသော

ဓာတ်ပုံတော်နှင့် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်

ကိုယ်တိုင်တစ်ထိုင်တည်း စီရင်တော်မူသော အင်းတော်

[ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၂၀၁

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည်

ကျောက်ပြင်ဆိပ် ဆရာတော်၏ အကူစရုဏနှင့်
သုသာန်ခူတင် အတွေ့အကြုံဆန်းများ

[စောထွေးသျှင်-ခြောက်ဦး] ၂၅

မြစိမ်းတောင် ရွှေဘုန်းပွင့် ပတ္တမြားလိုက်ဂုဗြတ်၌

ဓာတ်တော်ကြီးမှာ စကားစပြည်ပြောရင်း

သိခဲ့ရသည့် ရုက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏

ထူးခြားမှုနှင့် အစွမ်းသတ္တိ [လွယ်ကောင်းအောင်] ၃၃

ကွဲပြားသစ်တောင်ခြေမှ မဟာထေရ်အရှင်အာစာရ၏

အဝတ်စုံများ(၃) [ခရီးသည်သုတေသီတစ်ဦး] ၄၉

စုတ်ယခန္ဓာဆရာတော် အရှင်သုဇနအား

ကြည်ညိုပါရဝပြခြင်း(၂) [ခင်ညိုငယ်] ၆၅

*** ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ***

ရွှေတောင်မြို့နယ် ပေကုန်းရွာထိပ်ပေါ်တော်မူ

ရဟန္တာ(၈၀)ဘုရားကြီးမှ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်သည့်

မြစ်ရပ်ဆန်း [ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၁၂၁

ငါးမင်းတောင်ပေါ်သို့ ထူးဆန်းစွာရောက်လာသည့်

မြွေကြီးများ [ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၅၃

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာရေခန်း

တန်ခိုးကြောင့် ထူးဆန်းသောဆရာ ကုသဗေသဖြင့်

မျက်စိဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွားသည့်မြစ်ရပ်ဆန်း

[ချို-အပရုရ] ၁၇၇

အသပြာငွေတစ်မတ် မယ်တော်မြတ်စန္ဒီ(၂)

[ရွှေတောင် ကြည်မောင်လေး] ၂၄၄

ရဟန်းမြတ်၏ မြတ်ခေါင်ထိ

[ကျောင်းသား] ၂၄၄

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ရ

❑ အရေးအကြီးဆုံးအချက်ခြေချုပ် ❑

သိသူ တွေကြားသူများ ပြောကြားပေးပါရန်
[ရှားစောင်းလက်ပတ်ပွဲပွဲသော်] [မြေခိုးချစ်-နတ်မောက်] ၁၅

❖ နေ့စဉ်သုံး အပလင်းချွန်များခြေချုပ် ❖

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၈၉
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ နောင်ခြည်] ၁၉၀
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း ငွေကြေးလာဘ်လာဘ
သွတ်လက်စေ့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၂၄

❖ မြန်မာ့စီးပွားရေးအခြေအနေခြေချုပ် ❖

မူလမဟာသုတ်နှင့် အသက်မဟာသုတ် တိမ်းညို
တွတ်နည်းဟောနည်း [ကောင်းခန့်-သစ္စာပြော ဝက်လက်] ၁၈၀
မင်းတုန် မတ်ငွေ လက်ဖွဲဖွေး [ဂန္တီရ ဆရာနိုင်] ၂၁၄

❖ ကျန်းမာရေး စာတတ်ရေးခြေချုပ် ❖

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း
ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းစီ] ၇၁

★ ကမ္ဘာ့စင်သစ်လူ့အရေးအကြောင်းခြေချုပ် ★

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဆိတ်နှစ်တွင် ဖို့မေတို့
အခြေတကျဖြစ်စေဖို့ ၁၅၉
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဆိတ်နှစ်တာအတွင်း
အခက်အခဲနည်းပါးပြေလျော့စေရေး [ထိုင်လီစု] ၂၆၂

❖ ပိဋကတ်ရေးခြေချုပ် ❖

ဝိဇ္ဇာများ၏ ဆိုဆုံးမစကား(၃) [ရွှေတည် မြစင်ယော်] ၂၆၉

+ အောင်ပွဲပင် အရေးအကြောင်းခြေချုပ် +

စာရေးပွဲကြီး အောင်ပါစေ [အောင်နန္ဒာ-ကျွတ်လတ်] ၄၆

● ဗုဒ္ဓစာအုပ်ရေးခြေချုပ် ●

ရွှင်...ရွှင်...ချစ် [အင်ကြင်းပန်း] ၂၃၇
ကျွန်ုပ်နှင့် တိုရာအေး [ကျော်စိုးလွင်-ဝါးငယ်မ] ၂၆၃
ကန်စောင့် စစ်သည်တော် [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၆၅
အပြီးအစီးတောင်းသူ မောက်စံ၏ နောက်ဆုံးနေ့
[ချစ်ဆိုင်] ၂၇၆
ရုက္ခစိုးမှော် [ထွန်း-နောင်ချို] ၂၈၁
ငွေယားကန် [နေဇော်-နဂါး] ၂၈၇
တောအုပ်တွင်းက နပန်းပွဲ [ဖိုးကျန်း စော်ဝင်းမောင်] ၂၉၇

၈ နက္ခတ္တရေးခြေချုပ်မဂ္ဂဇင်း

သင်္ဂါတစ္ဆေ
မျှားက
လျှာတင်လံ
လောက်
ထုတ်ပြီးတော့
ခြောက်လှန့်
ကြတယ်
ဒါပေမယ့်
ဆရာတော်၏
ပေတ္တာတော်
ကြောင့်...
စာ-၂၆

အုတ်ခုံ
မှ
ပြုထွက်
နေသော
ဆင်
ဦးခေါင်း
နှင့်
ရွှေ
ခြေပိုင်းကို...
စာ-၁၁၄

ရှားစောင်း
လက်ပတ်
စိုက်ခင်းမှ
ငါးနှစ်တွင်
ထူးခြားစွာ
ပျံ့နှံ့ပြ
လာသော
အဖူးအဖွင့်
မှာ
ဘယ်လို
နိမိတ်
လည်းဆိုတာ...
စာ-၁၅၆

စောသီလ

• အနောက်မြောက်ဘက် ကျောက်တော်

ရေမြို့နယ်၊ လမိုင်းမြို့နယ်ခွဲရှိ ကော့ဒွတ်ကျေးရွာသည် မုတ္တမပင် လယ်ကွေ့သို့ ထွက်ခွာရာ ပင်လယ် တံခါးဝ ကျေးရွာကလေးဖြစ်သည်။

ကော့ဒွတ်ရွာမှ အနောက်စူးစူးသို့ မိုင်အနည်းငယ်မျှ သွားပြီးနောက် ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့ ရောက်လျှင် ကုလားဂုတ်ကျွန်းသို့ မော်တော်ဘုတ် များဖြင့် ကူးသန်းသွားလာနိုင်သည်။

ကုလားဂုတ်ကျွန်းမှာ တံငါလုပ်ငန်း ထွန်းကားသည့် ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်း ဖြစ်လေသည်။

ကျိုက်မန်ဝဲရေလယ်ဘုရား ကုန်း တော်ကား ကော့ဒွတ်ကျေးရွာမှ အနောက်တောင်ယွန်းယွန်း သုံးမိုင်ခန့် အကွာ ပင်လယ်ပြင်အတွင်း ကိန်းဝပ် တော်မူ၍ ကုလားဂုတ်ကျွန်းရှည်ကြီး က မဟာတံတိုင်းပမာ ဆီးကာထား သဖြင့် ပင်လယ်လေလှိုင်း မုန်တိုင်း ဒဏ်များမှ သက်သာခွင့်ရသော အေးချမ်းသည့် နေရာကလေး ဖြစ်လေ သည်။

F.2A. March, 2015.

ကျောက်တော် အနောက်စူးစူးမှ ရှမ်းသာလှသည်

ကျိုက်မန်ဝဲ

ရေလယ်ဘုရား (၁)

• ကျောက်တော်အတွင်းသို့

နက္ခတ္တရေလယ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၉

ကျိုက်မန့်ဝဲ ရေလယ်ဘုရား

ရေမြို့မှ အနောက်မြောက်
ယွန်းယွန်း (၁၈)ပိုင်ခန့်အကွာ ရေး-
မော်လမြိုင် မော်တော်ကားလမ်းပေါ်
တွင် “မော့ကနင်” ကျေးရွာတည်ရှိ၏။

မော့ကနင်ရွာမှ အနောက်ဘက်
တစ်ပိုင်ခန့် ခရီးဆက်ခြင်းဖြင့် လပိုင်း
မြို့၊ ထိုမှ ငါးပိုင်ခန့် ဆက်သွားပါက
ကျော့ဒွတ်ကျေးရွာသို့ ရောက်လေ
သည်။

ကျော့ဒွတ်မှ ကျိုက်မန့်ဝဲ ကမ်းခြေ
သွား မြေလမ်းတွင်ကား အပန်းဖြေ
ဘုရားဖူးလာကြသော မော်တော်ယာဉ်၊
ဆိုင်ကယ်များ အတန်အသင့် တွေ့ရ
သည်။

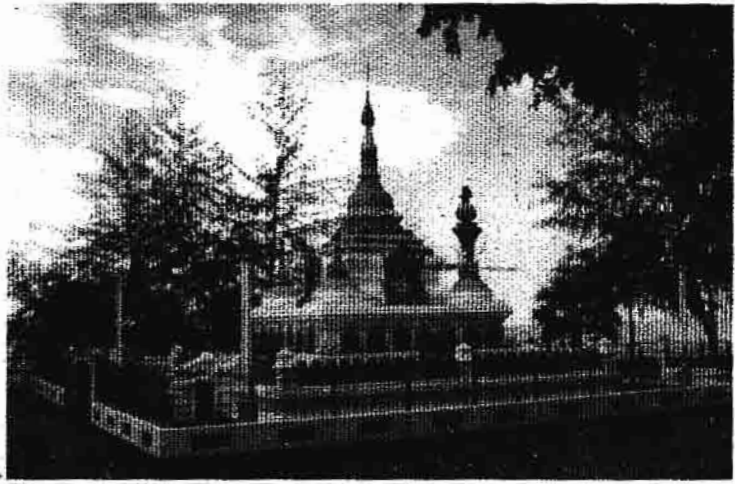
ပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပသည့်
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ကာလများ
တွင်မူ ဘုရားဖူးပရိသတ် တိုး၍
မပေါက်အောင် စည်ကားလှသည်
ဆိုလေသည်။

ကမ်းဦးစေတီနှင့် ဝန်းကျင်တစ်ခွင်

ကျိုက်မန့်ဝဲကမ်းခြေသို့ ရောက်
သောအခါ ကညင်ပင်၊ ဝင်လယ်ကစွီး
ပင်များနှင့် ထန်းပင်အချို့ စိတန်းပေါက်
ရောက်နေသော ကုန်းမြေအဆုံး
ပင်လယ်ကမ်းနဖူးတွင် ကမ်းဦးစေတီ
ကို ဖူးမြင်ရသည်။

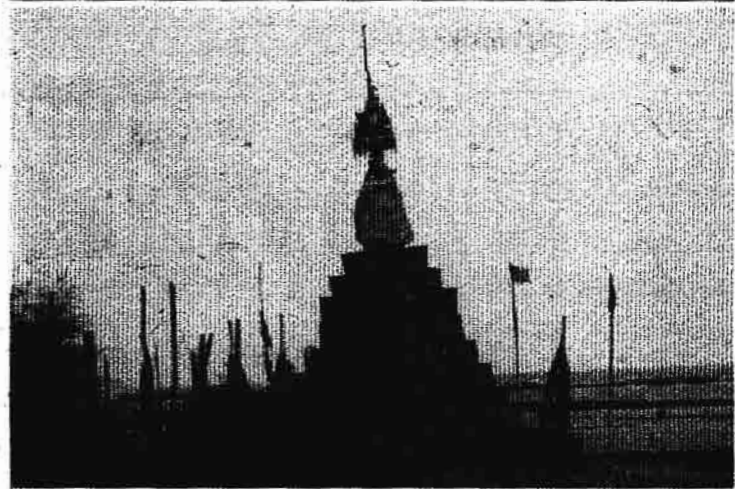
ရေလယ်စေတီတော်သို့ ရေကျချိန်
၌သာ သွားရောက်နိုင် ဖူးမြော်နိုင်ကာ
ကမ်းဦးစေတီမှာ အချိန်အခါမရွေး
ဖူးမြော်နိုင်သဖြင့် အပန်းဖြေလာသူ
အများစုမှာ ကမ်းဦးစေတီတွင်သာ
ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ ဆွမ်းများ ကပ်လှူ
ဖြစ်ကြသည်ဟု သိရသည်။

ကမ်းဦးစေတီအနီးတွင် တိုင်တစ်လုံး
ဇရပ်ငယ်တစ်ဆောင်ကို တွေ့ရသည်။
ပထမဆုံးသော တိုင်တစ်လုံးမှာ

ကမ်းဦးစေတီ

သံပူစေတီ

မော်လမြိုင်မြို့နယ်၊ ကတိုးကျော့နပ်
ကျေးရွာရှိ မွန်တိုင်းရင်းသားသူဌေးကြီး
ဦးနာအောက် ဆောက်လုပ်နေထိုင်ခဲ့
ခြင်း ဖြစ်သည်။

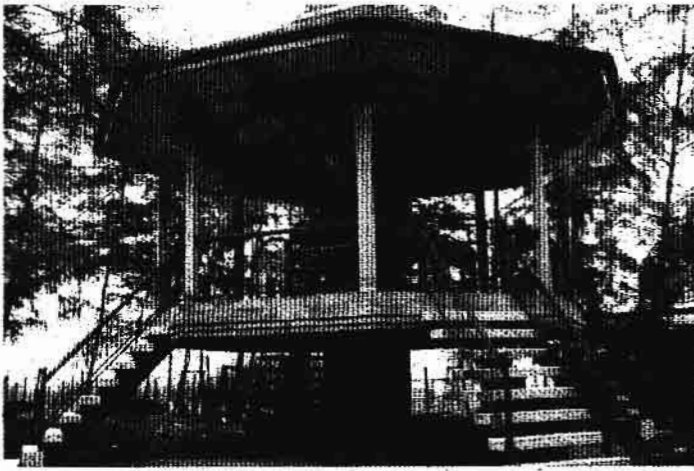
ကိုလိုနီခေတ်တွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရ
နှင့်အပြိုင် သံလွင်မြစ်ကူး ကူးတို့
သင်္ဘောများ တည်ဆောက်ကာ အပြိုင်
အဆိုင် ပြေးဆွဲခဲ့သူဖြစ်သည်။

ကတိုးကျော့နပ်ရှိ ထိုအိမ်ကြီးမှာ
ကာလကြာရှည်သဖြင့် ပြိုပျက်သွားပြီ
ဖြစ်ရာ တိုင်တစ်လုံးအိမ် နမူနာပုံစံ
ဇရပ်ငယ်ကို နှောင်းလူတို့ မြင်တွေ့လေ

လာနိုင်စေရန် ဆောက်လုပ်ထားခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ထိုမှ အနီးရှိ ရှင်ဥပဂုတ္တကျောင်း
ဆောင်ကိုလည်း တိုင်တစ်လုံးတည်း
ပေါ်၌ တည်ဆောက်ထားသည်ကို မြင်
ရသည်။ အုတ်တိုက်အဆောက်အအုံ
ဖြစ်၍ ရှစ်မြှောင့်ပုံရှိသည်။ လေးဖက်
လေးတန်မှ လှေကားလေးစင်းဖြင့်
တက်ရောက်နိုင်သည်။

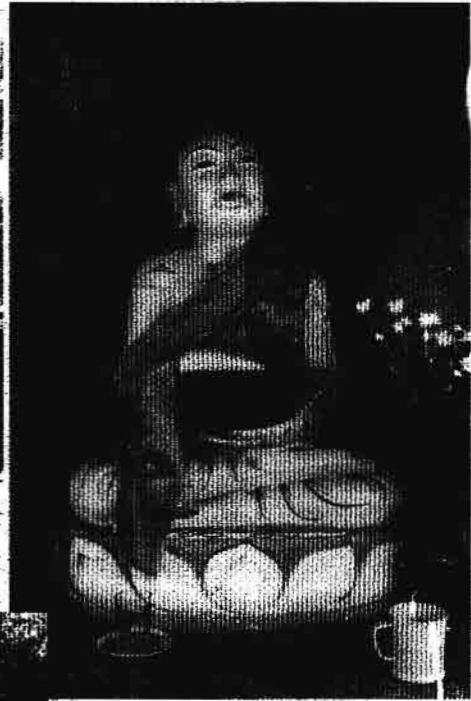
ကျောင်းဆောင် အလယ်တွင်
လိုဏ်ခန်းလေးခုနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တရှင်ဘု
တော်လေးဆူ ပူဇော်ထားသည်။

◆ ရှင်ဥယျာဉ်တောင်

ရှင်ဥယျာဉ်တောင်

◆ တိုင်တောင်ရောင်ဝယ်

ကျောက်ဖြူသား ရုပ်တုတော်များ ဖြစ်ကြသည်။

ပင်လယ်ဒေသဖြစ်၍ တောင်သမုဒ္ဒရာတွင် ကြေးပြာသားဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူသော ရှင်ဥပုတ္တမထေရ်အား အထူးပြု ပူဇော်လေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။

ကမ်းခြေသဲသောင်ပြင် အမြင့်ပိုင်းတွင် စားသောက်ဆိုင်တန်းများ တည်ရှိကာ မြေမာကုန်းပိုင်း၌ အုတ်တိုက်ကျောင်း ဧရပ် သာသနိက အဆောက်အအုံအချို့ တွေ့ရသည်။

ပွဲတော်ကာလတွင် အာဂန္တုသံဃာများ တည်းခိုသီတင်းသုံးလေ့ရှိသည်။ ကြားကာလများတွင်မူ သီတင်းသုံးသံဃာများ မရှိကြပါ။ ဧရယ်ကျောင်း၌သာ သီတင်းသုံးကြကြောင်း သိရသည်။

ဧရယ်ဘုရားကုန်းတော်သို့ ဒီရေကျချိန်တွင်သာ သွားရောက်နိုင်သဖြင့် ရေကျချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းစဉ်ကာလ အနီးဝန်းကျင် လေ့လာကြည့်ရာ ကညင်ပင်များအောက်မှ ကညင်စေ့များကို တွေ့ရသည်။

တောင်ပုံရှည် နှစ်ဖက် ပါဝင်၍ နွေနှောင်းကာလ ကညင်ပွင့်များ ကြွေကျသောအခါ လေတွင် ဝေ့ဝဲ၍ လေထီးပမာ ကျဆင်းလာတတ်ရာ ကလေးများအတွက် ပျော်ရွှင်ဖွယ် မြင်ကွင်းဖြစ်သည်။

ကညင်ဆီမှာ ရှေးအခါက မီးတိုင်း၊ မီးတုတ် ပြုလုပ်ထွန်းညှိလေ့ ရှိကြသည်။ ကညင်ဆီမှာ ကြက်ပေါင်စေး (ရော်ဘာ)ကဲ့သို့ ပင်စည်ကို မြောင်းထွင်းထားရုံမျှဖြင့် အဆီစီးကျလေ့ မရှိပေ။

မြေပြင်အနီး ပင်စည်တွင် အတွင်းအခေါင်းငယ်ဖောက်ကာ မီးထည့်ထားရသည်။ ညဉ့်အချိန်တွင် မီးကျိုးခဲထည့်သွင်းထားခြင်းဖြင့် တငွေငွေ လောင်ကျွမ်းကာ နံနက်လင်းသောအခါ ပင်စည်မှ ဝါကြန့်ကြန့် အရောင်ကညင်ဆီများ စိမ့်ဆင်းလာကြလေသည်။

ထိုဆီများသည် ရေမှဆီ၊ ဓာတ်ငွေ့

အာဂန္တုကျောင်းဆောင်

ကမ်းခြေမှ သွင်းစားဆောင်

နှင့် လျှပ်စစ်မီးများ မပေါ်မီကာလက အားထားရသော အလင်းပေး လောင်စာဆီ ဖြစ်သည့်အပြင် ဆေးဖက်ဝင် ပရဆေးတစ်မည်လည်း ဖြစ်သည်။

ရေလယ်ကုန်းတော်ဆီထို့

နေ့ခင်း(၁၂)နာရီခန့်တွင် ရေစစ် သွားပြီဖြစ်၍ ရေလယ်ကုန်းတော်ဆီသို့ သွားရောက် လေ့လာကြည့်ညို့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကော့ဒွတ်ရွာမှ ပြန်လာ သော ရေလယ်ကျောင်းတာဝန်ခံ ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ၏ကားကို မြင်ရ

သဖြင့် ကားဘီးရာအတိုင်း ဆိုင်ကယ် စီး၍ လိုက်ပါခဲ့သည်။

လမ်းကလေးမှာ ကျောက်စရစ်ခဲ များ ခင်းထားသော ကျောက်ခင်း မြေလမ်းကဲ့သို့ ညီညာကျစ်လျစ်၍ ဆိုင်ကယ်ဘီးနစ်ခြင်း မရှိပါ။ ဖန်တီး ဖောက်လုပ်ထားသောပမာ ဖြစ်နေ သည်။ အောက်ခြေတွင် ကျောက်တန်း (ကျောက်သား) အခံရှိသည်ဟု ယူဆ ရပေသည်။

ကုန်းတော်အနီးသို့ ရောက်သော အခါ အဝင်ပုခံဦး၏ လက်ဝဲဘက်တွင် တာဝန်ခံဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ သီတင်း

သုံးသော ကျောင်းဆောင်ကို တွေ့ရ သည်။

ဆရာတော်သည် ကော့ဒွတ်ရွာ ကျောင်း၌ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် အဖြစ် သီတင်းသုံးကာ ရေလယ်ဘုရား ကုန်းတော်အား မွမ်းမံပြုပြင်ခဲ့သည်မှာ (၁၅)နှစ်ကျော်ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ရေလယ်ကျောင်းတွင် ညအချိန် ရောက်မှ ပြန်လည် ကျိန်းစက်လေ့ရှိ ကာ နေ့ခင်းကာလများ၌ ကော့ဒွတ်ရွာ နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ရှေးစေတီများ သာသနိက အအောက်အအုံများကို ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ သာသနိကအကျိုး ဆောင်ရွက်တော်မူသည်။

ဤနေ့တစ်နေ့သာလျှင် နေ့ခင်း အချိန် ကြွရောက်တော်မူရာ မိမိမှာ ကံထူးစွာ ဖူးတွေ့ခွင့်ရကြောင်း သိရ သည်။

စေတီနောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်

ဆရာတော်က စေတီ နောက်ခံ ဖြစ်စဉ်တော်နှင့် စပ်လျဉ်းဆင့်ပွား ကြားသိရသမျှ ပြန်လည် မိန့်ကြားတော် မူသည်။

စေတီဘွဲ့တော်၏ မွန်တိုင်းရင်းသား ဘာသာရေးထုံးမှာ “ကျက်မင်ဝ”ဖြစ် ၍ “ကျက်မန်ဝံ”ဟု နီးစပ်သော အသံထွက်ရှိ၏။ ကျက်=ဘုရားစေတီ၊ မန်=စောင့်သည်။ ဝံ=မွန် ဗျည်း(၃၅) လုံးမှ (၂၈)လုံးမြောက် ၀,လုံးအက္ခရာ ဖြစ်သည်။ ဝန်းဝိုင်းခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ် ရသကဲ့သို့ မြန်မာအဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သော “အဝ”(အဝင်ဝ၊ ထိပ်ဝ စသည်)ဟု လည်း အနက်ယူနိုင်သည်။ ဖြစ်စဉ် တော်ကား...

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဝါတော်(၈)ပံ၊ အရတွင် ဂံပတိရဟန္တာ၏ ပင့်လျှောက်

ချက်အရ နောက်ပါ ရဟန္တာ(၅၀၀)ဖြင့်
ဒေသစာရီ ကြံချီတော်မူစဉ် ထားဝယ်
ဒေသ၌ တရားဓမ္မ ဟောကြားချေချွတ်
တော်မူပြီးနောက် မြောက်ဘက်သို့
ဆက်၍ ကြွတော်မူရာ ဤအနီးသို့
ရောက်သော် ပင်လယ်ပြင်တွင် ပေါ်
ထွန်းနေသော စက်ဝိုင်းပုံကျောက်ဖျာ
ထက်၌ ခေတ္တ သီတင်းသုံးတော်မူ
သည်။

ထိုအခါ ကမ်းခြေတွင် ကျင့်ကြံနေ
သည့် ရသေ့ဦးသုသည် ဖန်ခါးသီးများ
ဆွတ်ယူ၍ ဘုရားရှင်အား ဆက်ကပ်
သည်။ ရသေ့ဦးသုမှာ ခြေမသန်စွမ်း
သဖြင့် တွား၍သာ လာရသည် ဆို၏။

ရသေ့ကြီးသည် ဘုရားရှင်တံမု
တရားဒေသနာများ နာကြားရပြီး
နောက် တရားအသိထူး ရရှိသည့်
အပြင် ဖန်ခါးသီး ဆက်ကပ်ရသော
ကုသိုလ်နှင့် အတိတ်ကုသိုလ် အဟုန်
တို့ ပေါင်းစည်းကာ မသန်မစွမ်း ဖြစ်
နေရာမှ ပကတိ ကျန်းမာလာခဲ့လေ
သည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင် သီတင်းသုံး
တော်မူခဲ့သည့် ကျောက်ဖျာထက်တွင်
ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်းကာ ပူဇော်ဖွယ်
များ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသည်။ နောင်
တွင် ထိုကျောက်ဖျာ၌ စေတီတည်
ပူဇော်ရာ “ကျိုက်မဲန်ဝံ” ဟု ဘွဲ့မည်
ကပ်လှူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဤနေရာမှ မြောက်
ဘက်သို့ ဆက်၍ ကြံချီတော်မူရာ
ယခု ကျိုက်ဇနားစေတီ ကိန်းဝပ်ရာ
ဇေလယ်ကုန်းတော်၌ တစ်ဖန် ရပ်နား
သီတင်းသုံးကာ ဝေနေယျများအား
စာရား ဟောကြားဆုံးမတော်မူသည်
ဆို၏။

(ကျိုက်ဇနားစေတီမှာ သံဖြူဇရပ်
မြို့၏ တောင်ဘက် အနည်းငယ်

• တာဝန်ထူထောင် ကျောင်းဆောင် နံသာခြံတွင်

• တာဝန်ထူထောင် ဦးနုပိယ

ကွာလွင်းသော အံခဲကျေးရွာမှ
အနောက်ဘက် ပင်လယ်ပြင်
အတွင်း ကိန်းဝပ်တော်မူသည့် ဘုရား
တစ်ဆူဖြစ်သည်။ ကျိုက်မဲန်ဝံစေတီ
ကဲ့သို့ပင် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့
ပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပလေ့ရှိကာ
ပရိသတ် အထူးစည်ကားလှသော
အံ့ဖွယ်ထူးခြား ဌာနကာရက
ကောင်းမွန်သောစေတီဖြစ်သည်။)

ရသေ့ကြီးဦးသုသည် မိမိ ကျင့်ကြံ
အားထုတ်သော စရဏအရ တရား

အသိ ပေးစွမ်းမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး(ထိုစဉ်
က ဘုရားဟူ၍ မသိရှိသေး) ရောက်
ရှိလာမည်ဟု ကြိုတင်မှန်းဆကာ
ဤနေရာ၌ စောင့်မျှော်နေခဲ့သည်ဖြစ်
၍ “ကျိုက်မဲန်ဝံ” ဘွဲ့မည် ကပ်လှူ
သည်။

တရားတော် နာကြားပြီးနောက်
“မိမိစောင့်မျှော်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
သည် ဤအရင်မြတ် ဧကန်ဖြစ်ခဲ့
ထူးခြားမှုတစ်ခုခု ပေါ်ပေါက်လိမ့်”
ဟု အဓိဌာန်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ဤနေရာကို သို့မဟုတ် ရေလယ်တွင် ပေါ်ထွန်းနေသော ကျောက်ဆောင်ထက် ခေတ္တ နားနေ သီတင်းသုံးတော်မူသဖြင့် အောင်မြင်ခြင်း အနက်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား ဘွဲ့မည်တွင်သည်ဆို၏။ (စုနားသည် အောင်မြင်သည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသော မွန်တိုင်းရင်းသား ဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။)

ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယက စေတီဖြစ်စဉ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ မူကွဲအချို့ရှိကြောင်း စကားပလ္လင်ခံ၍ မိန့်ကြားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ရေးမြို့၊ အတ္ထုပါရပ်ကွက်နေ မွန်တိုင်းရင်းသားအဘိုးအို ဦးဟဒင် ပြောသည်များ၊ ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ မိန့်ကြားချက်များနှင့် စစ်ကဲဦးရွှေဇော်၏ မွန်ရာဇဝင်စေတီများသမိုင်းစာအုပ်ပါ အချက်အလက်များ စုပေါင်းညှိနှိုင်းလျက် တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖူးမြော်ရမည့်

ဆိုနောက်တွင် ကုန်းတော်အလယ် ဗဟိုတွင် စံပယ်တော်မူသော ကျွန်ုပ်တို့၏ စေတီတော်အား ပူဇော်ကန်တော့သည်။ စေတီတော်မှာ ခေါင်းလောင်း မှောက်ပုံစံ ဖြေစိုက်စေတီဖြစ်၍ အရပ်လေးမျက်နှာတွင် အာရုံခံတန်ဆောင်းလေးခု တည်ဆောက်ထားသည်။

အရံစေတီများနှင့်တကွ ထောင့်လေးထောင့်တွင် မုခ်လိုက်နှင့် ရုပ်ပွားတော်လေးဆူ ပူဇော်ထားသည်။ အနောက်မြောက်ထောင့် မုခ်လိုက်အနီးတွင် မတ်ရပ်တော်ကြီးတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ယင်း မတ်ရပ်ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ယာလက်မှာ အဘယမုဒြာလက်ဟန်တော်ဖြစ်၍ ဝဲလက်မှာ ကရုဏာမုဒြာ

ကျောက်တော် ကျွန်းတော်မြို့နယ်တွင်

တည်ရှိသည်။

လက်ဟန်တော်ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ မုဒြာ(လက်ဟန်တော်) နှစ်ခုတွဲလျက်ရှိသည့် ရုပ်ပွားတော်များကို ဖူးတွေ့ရလေ့ ရှိသော်လည်း “ကျွန်ုပ်တို့” စေတီကုန်းတော်မှ ရုပ်ပွားတော်ကား ထူးခြားသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်ယူပါသည်။

လက်ယာလက်တော်က ညွှန်ပြသော အဘယမုဒြာသည် မြောက်စူးစူးအရပ်(ကျွန်တော်တို့အား ရေလယ်ကျွန်း)ဆီသို့ ညွှန်ပြလျက်ရှိကာ လက်ဝဲလက်တော် ကရုဏာမုဒြာ အနောက်မြောက်ယွန်းယွန်း ဘီလူးကျွန်းဆီသို့ ဦးတည်နေလေသည်။

ဘုရားရှင် ကြွတော်မူစဉ်ကာလ အခြေတကျ နေထိုင်နေပြီဖြစ်သော မွန်ကရင် တိုင်းရင်းသားများ ကျင်လည်ကျက်စားရာ နေရာဖြစ်၍ ဘေးဘယာဝေးကွာစေကြောင်း တောင်းဆိုခဲ့ခြင်း နိမိတ်ဆောင်၍ ဘီလူးကျွန်းမှာ မွန်ကရင် တိုင်းရင်းသားများ မရောက်မီဌာနေ “ခမင်” လူမျိုးတို့ ကျက်စားသောနေရာ ဖြစ်သည်။

ဓမ္မာရုံ ဆက်တော်ပါရန်

စောသိင်္ဂီလ

◆ ရှားစောင်းလက်ပယ် ထူးချွန်

◆ ရှားစောင်းလက်ပယ်အဖူး ထောင်မွန်လာပုံ

သိသူတွေကြုံဖူးသူများ

ဖြေကြားပေးပါရန်

မိတ်ဆွေရှေ့နေတစ်ဦး၏ နေအိမ်တွင် လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်ကတည်းက သူ၏ဇနီးဖြစ်သူ စိုက်ပျိုးထားသော ရှားစောင်း ထက်ပယ် စိုက်ခင်းမှ (ငါးနှစ်တွင်) ထူးခြားစွာ ဖူးပွင့်ပြလာသော အဖူးအပွင့် ဖြစ်ပါသည်။

မည်ကဲ့သို့ ထူးခြားစိတ်ကောင်း အစိတ်ကောင်းများ ကောင်းမှုနှင့် သည်ကို သိသူ တွေကြုံဖူးသူများ ဖြေကြားပေးစေလိုပါ သည်။

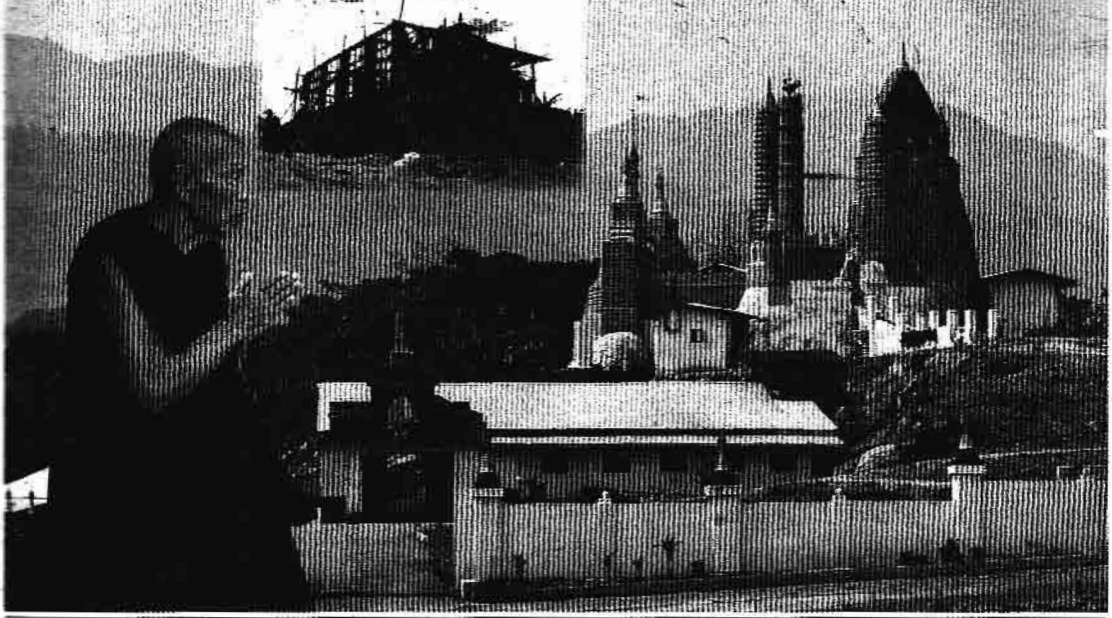
မိတ်ဆွေရှေ့နေမှာတော့ (စတင်ဖူးသည်မှ ယခုတစ်လကျော်အတွင်း) ထူးခြားစွာ ငွေဝင်လာသံရွှင်ပြီး သားတစ် ထောက် ရာထူးရာခံ ရရှိ အလုပ်ဝင်ရသည်ဟု ပြောပြသည်။

တိုက်ဆိုင်မှုလော၊ ထူးခြားနိုင်မိတ်လော စာရေးသူ မသိပါ။ သိသူများ ဖြေကြားတင်ပြပေးပါရန် ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ရေး သားပေးပို့ပါသည်။

မြေမှီးချစ်(နတ်မောက်)

ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း ပင်းတယမြို့ ရတနာတောင်တောင် မွေတုဇ္ဈာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ခေတ်တော်

သာယာဝတီမြို့နယ်

◆ ဆရာတော် ဦးရွှေဘာသာ သက်တော်(၉၃)၊ ငါးတော်(၉၃)နှင့် မွေတုဇ္ဈာပေါင်းသောင်းတန်း

ကရင်မရုပ်စေတီ (သို့မဟုတ်) ကြည်ညိုဖွယ် နားညံ့ကျော်ကြား

ဒီဇင်ဘာ

ရှစ်သောင်းဘုရား

[၁]

စာရေးသူကွန်တော် အချိန် အားလပ်ရက် တစ်ပတ်ခန့်ရသည်နှင့် ယခင် နဂါးမြို့တော်၏ မြောက်ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်မှ အကြောင်းအရာများကို ဆက်လက်မရှာဖွေဘဲ မြို့၏တောင်ဘက် နေကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသတစ်ခုဖြစ်သော ပင်းတယမြို့နယ်ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်ခဲ့ပါတော့သည်။

ယခု စာရေးသူ တင်ပြလိုသည့် ခန့်သွားဆောင်းပါးပါ “ကရင်မရုပ်စေတီ(ခေါ်) နာမည်ကျော်ကြား ရှစ်သောင်း လေးထောင်ဘုရား”အား

ဖူးမြော် မြင်တွေ့ခဲ့ရသမျှကို စာချစ်သူအားလုံး မျှဝေခံစားလိုသောကြောင့် ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဧွေရာသီ တပေါင်းလရောက်တိုင်း မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းရှိ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက် ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြသော တပေါင်းဘုရားပွဲတော်ကြီးကျင်းပရာဖြစ်သည့် သဘာဝလိုဏ်ဂူတော် ရွှေဥမင်စေတီတော်ကြီးနှင့် နာမည်ကျော်ကြား လူသိများလှသော သမိုင်းဝင် ဗုတ်တလုပ်ရေကန်ကြီးရှိရာ ပင်းတယမြို့ကိုတော့ စာချစ်သူအားလုံးသိပြီး ဖြစ်ပါမည်။

ပင်းတယမြို့အထွက် မြောက်ဘက်

(၂)ပိုင်ခန့်အကွာ၌ ရေဖြူဆိုသည့် နေတိုင်းရင်းသားများ အများဆုံးနေထိုင်သည့် ကျေးရွာလေးတစ်ရွာ ရှိပါသည်။

ထိုရွာမှ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်သို့ ဆင်းသွားလျှင် လမ်းခြောက်လမ်းပေါင်းဆုံရာ နေရာတစ်ခုရှိပြီး ထိုမှ အရှေ့ရူးစူးသို့ ဝင်သွားလိုက်လျှင် လမ်း၏ လက်ဝဲဘက်၌ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားရမည့် ကရင်မရုပ်စေတီ(ခေါ်) ရှစ်သောင်းလေးထောင်ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

[၂]

“အမည်စတည်၊ ကရင်မရုပ်စေတီ”ဆိုသည့်အတိုင်း “လရင်မ”

နဂါးမြို့နယ်၊ ပင်းတယမြို့နယ်၊ ပင်းတယမြို့နယ်၊ ပင်းတယမြို့နယ်

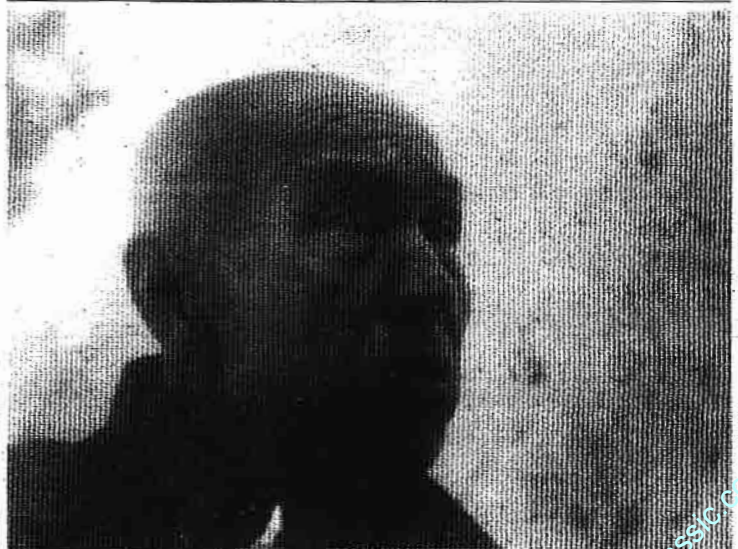
◆ အထကမှ ဖုတ်ပြန်ရာသို့ ရှမ်းလောင်းတိုင်း

◆ ဆရာထက်ကြီး ဦးစန္ဒာဘာသာ သနားသားရှိကြည် ခွမ်းပြုသဖြင့်
(အတ္တကုသိယဖြင့်)ရဲတောင်ကိုသာ ဖော်ပြနိုင်ပါသည်

ဆိုသည်ကို သဘောပေါက်သော်လည်း ရှမ်းဆိုသည့်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှေ့မီနောက်မီ လူကြီးများအား မေးမြန်းကြည့်ကာမှ တောင်ရိုးတိုင်းရင်းသား စကားတစ်ခု ဖြစ်ပြီး “ရှပ်”ဆိုသည်မှာ နေရာ၊ ကရင်မ၊ နေထိုင်သည့်နေရာဟု သိရခဲ့ရသည်။

အဆင့်ဆင့်ကမ်းလာသော ရှေးစကားများအရ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၅၀)ဝန်းကျင်ခန့်၌ ရှမ်းပြည်နယ်၏ အစဉ်အလာတစ်ခုဖြစ်သည့် ငါးရက်တစ်ဈေးသို့ ရွာသူရွာသားများ ဈေးဝယ်သွားတိုင်း ထိုတောင်ကုန်းပေါ်ရှိ ချုံနယ်ပိတ်ပေါင်းများအကြားမှ မျက်နှာ လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ပါးရိုးကားကားနှင့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက သူစားလိုသည့် အရာများကို ထွက်၍ ဈေးအမှာပါးကြောင်း သိရပါသည်။

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မှတ်မိသလောက်မှာ သားကြီးငါးကြီးများ မှာသည်ကို မည်သည့်အခါမှ မတွေ့ဘူးကြောင်းနှင့် တစ်ခါတစ်ရံမှ

သာ ငါးအခြောက်အသေးသေးများ မှာတတ်ကြောင်း သိရသည်။ အသားနီစပ်စပ်နှင့် ကရင်မဟု

F.3B. March, 2015.

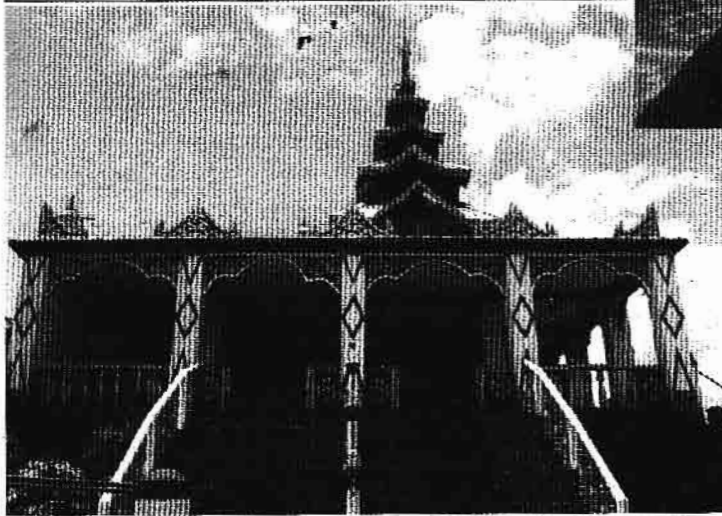
အဝင်ပေါ်မှ ဂိုက်ယူထားသည့် ရှင်သောင်ဘုရား

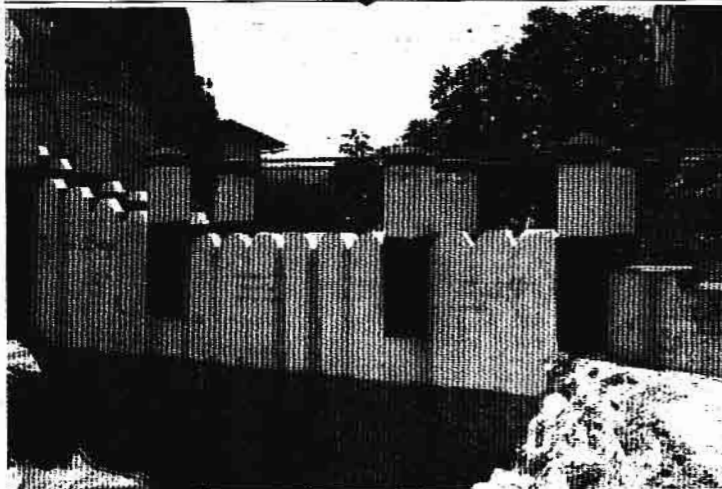
လက်ရှိကာလနိမ့် ဆရာတော်

ဦးအောင်က(နိဗ္ဗာ)

ဓမ္မစကြာသင်တန်းကျောင်းတိုက်

ဓမ္မစကြာသင်တန်းတိုက်မှ ရှင်သောင်ဘုရားသို့သွားရာ မိုးခွန်သီလိကတရားတော်သံဃာ

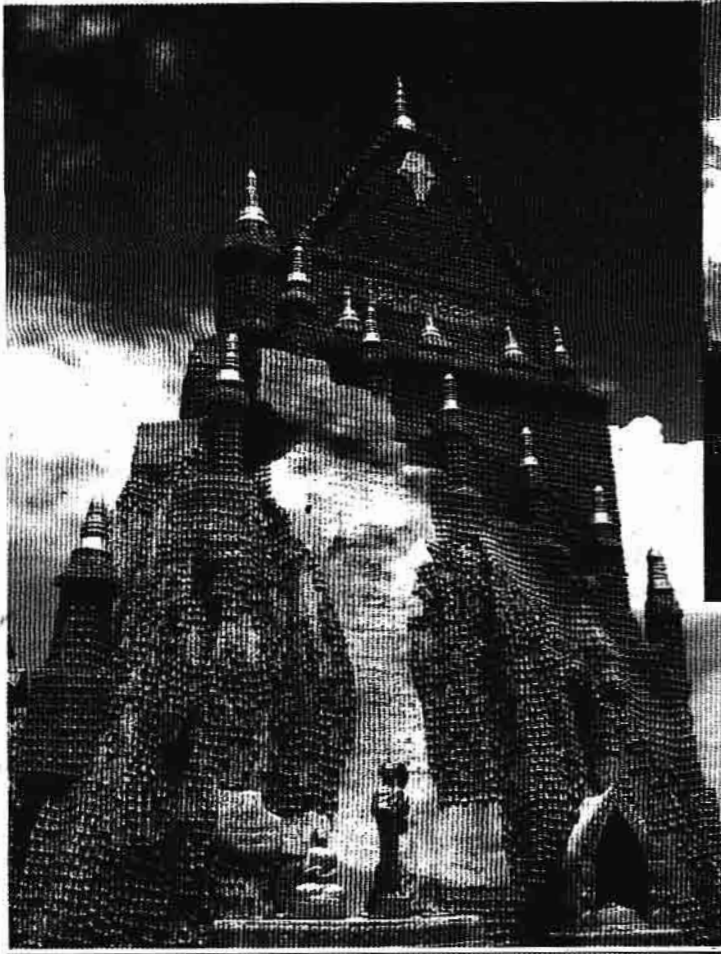

သတ်မှတ်လိုက်ကြသော်လည်း အဘ ဦးထွန်းဟန်၏ ရှေ့မိနောက်မိ စကား အရ ရှေးမြန်မာစစ်စစ် အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးဟု အချို့လူကြီးများမှ ယူဆကြကြောင်း သိရသည်။

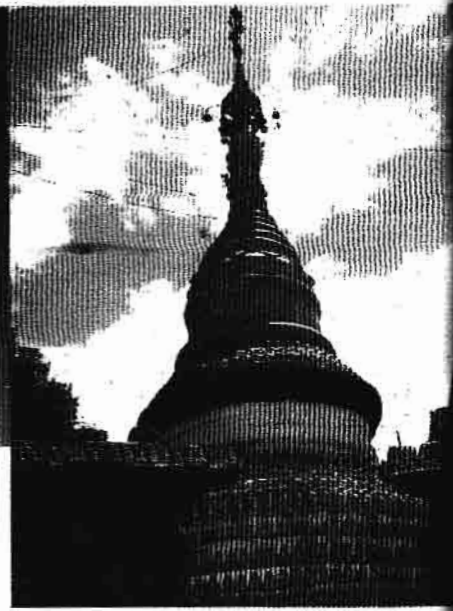
ထိုအချိန်ကာလ၌ တောင်ပေါ်ရှိ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းကြားတွင် ရှေးစေတီ တစ်ဆူရှိနေသည်ကို မည်သူမျှ မသိရှိကြဟုဆိုသည်။ မိုးသားကြိုးစားသည့် တိုင်းရင်းသားများပီပီ စပ်စုသည့် အကျင့်စရိုက်မရှိကြဘဲ ထိုအမျိုးသမီးကြီး ဈေးမှာတိုင်းကို ကျေနပ်စွာပင် ဝယ်ယူပေးခဲ့ကြသည်ဟု သိရပါသည်။

ထိုသို့ နေထိုင်လာကြရင်းဖြင့် ယခု ရှင်သောင်းစေတီကို မွမ်းမံတည်ထား ကိုးကွယ်သော ဦးစန္ဒောဘာသာ သက်တော်(၈၃)၊ ငါတော်(၃၃) ဆရာတော်ကြီးမှ အိပ်မက်နှင့် အဓိဋ္ဌာန်အရ ဤကရင်မ၊ ရှိရာတောင်သို့ လျောက်ထားခဲ့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃

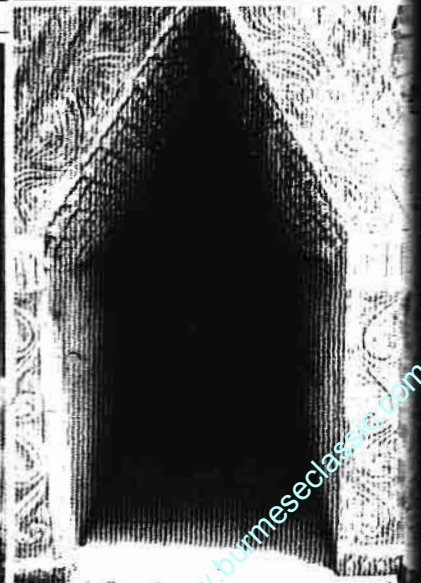
◆ ရှင်သင်္ဘောတော်၏ ဓိဗ္ဗာနုဒ္ဓိတရား

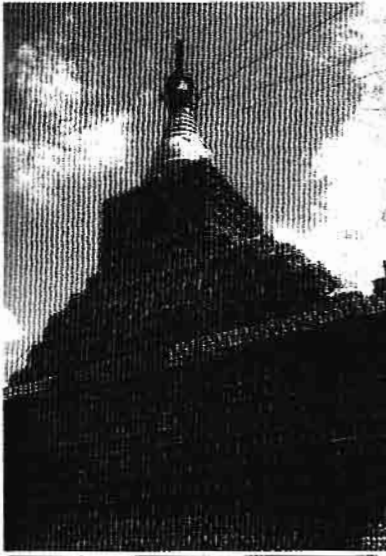

◆ ကရင်(ဗြဟ္မစောင့်)စောင့်ချောက်ခွဲ
သည့် ကရင်မရှင်ကျသောဝါဒဝေဝီ

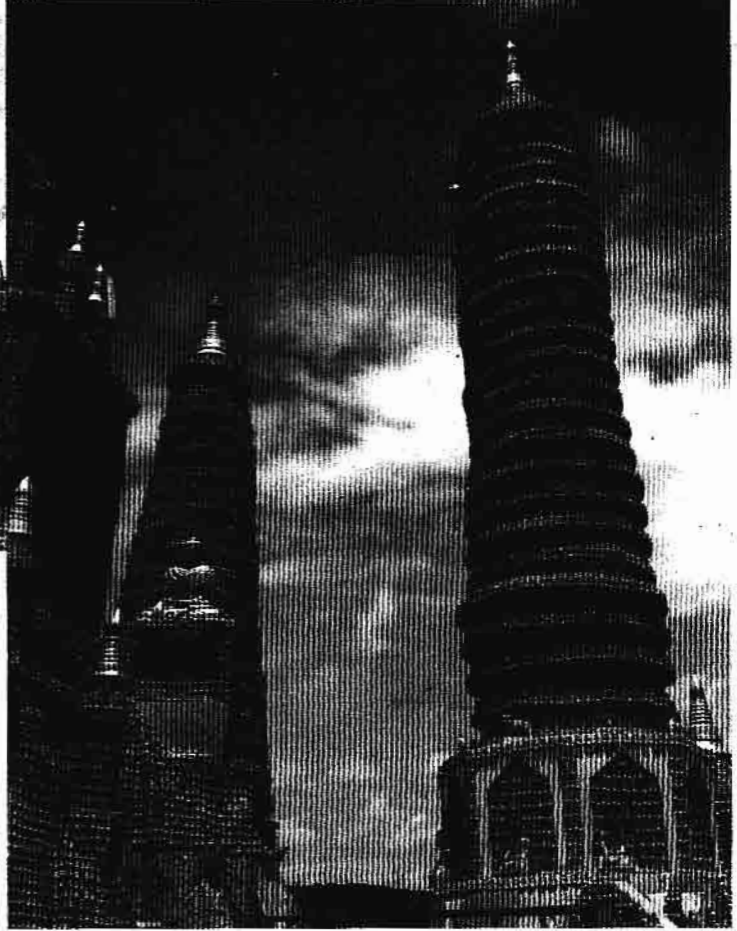
◆ အကျောက်မှ ဗုဒ္ဓတရားရမည့်
ရှင်သင်္ဘောတော်၏
ဓိဗ္ဗာနုဒ္ဓိတရား

◆ ဝေဝီသောဝါဒတော်၏ ကျောက်တော်
ဘိဝံသီမှ ရှင်သင်္ဘောတရားများနှင့်

* အထက်ဘက်မှ ဖုတ်ကွေ့၍
 ကျောက်တော်အောက်၌
 ရှစ်သောင်းတန်း
 အထက်တန်းထိအောင် တက်၍
 အလား အဆင်(၃)ဆင့်ရှိ
 ကျောက်ကြောင်းပိတ်ထား

သည်ဟု သိရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ယခု သီတင်းသုံးနေသည့် ကျောင်းမှာ ရှစ်သောင်းစေတီနှင့် ပင်းတယမြို့ကြား(ပင်းတယမှ လာလျှင် တစ်မိုင်ခန့်) အကွာအဝေးရှိတောင်ကျောင်းကြီးကျောင်းတွင် ဝါတွင်းသုံးလပတ် သီတင်းသုံးလျက်ရှိပြီး ကျန်ဝါလွတ်ကာလများ၌ အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိရာ ဒေသများဖြစ်သည့် **မန်းမောက်လုံတောင်ခေါ် ခမောက်တောင်သို့ လည်းကောင်း၊ မိုးကုတ်(ပင့်ကူတောင်)များ၌ လည်းကောင်း** သွားရောက်၍ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်လျက်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

လွန်ခဲ့သောငါးနှစ်ခန့်အထိ သူတစ်ပါးအာရုံအကြံအစည်ကို ကုန်စင်အောင်သိသည်ဟု လူသိများပြီး အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ တောင်ကျောင်းကြီးကျောင်းသို့ ဘုရားဖူးသည့်

များမှာ နေ့စဉ်မပြတ် စည်ကားခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

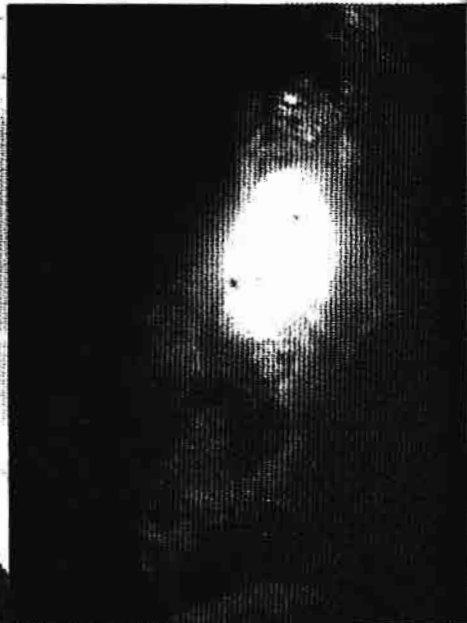
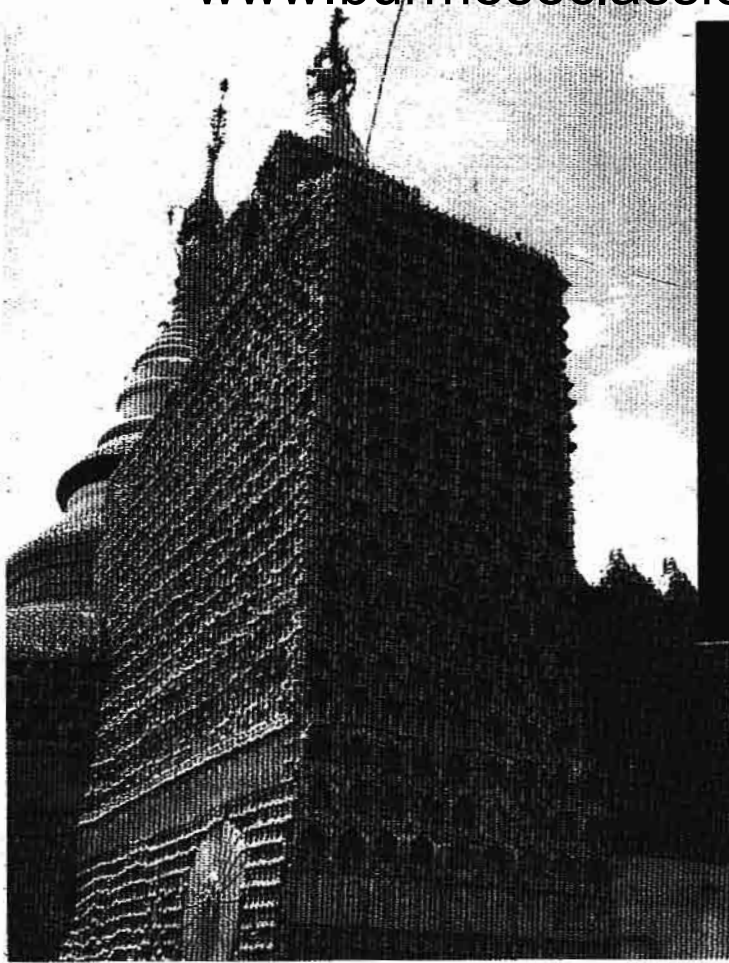
စာရေးသူကျွန်တော် သွားဖူးမြော်ကန်တော့စဉ်မှာတော့ အကြားအာရုံတော် ချို့ယွင်း၍ သက်တော်အရ နေထိုင်ပကောင်း ဖြစ်နေတော်မူသည်ကို စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြင့် ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

[၃]

စာရေးသူအား အထက်ပါ အကြောင်းအရာ ကုန်စင်ကို မိန့်ကြားသည့် ဆရာတော်မှာ သက်တော်(၅၅) ဝါတော်(၇)ဝါရှိ ဦးဇောတိက(မုံရွာ) ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို ပြန်လည်မိန့်ကြားခဲ့ပြီး ဆရာတော်ကြီး

၏ ပါလာသည့် ပဋ္ဌာန်းဆက်ကြောင့် ကရင်မတောင်သို့ စပြီး တရားလာအားထုတ်စဉ်ကာလ၌ပင် ထိုအမျိုးသမီးကြီးမှ အခုလို လျှောက်ထားခဲ့ပုံကို ပြန်လည် မိန့်ကြားသဖြင့် သိရကြောင်း စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။

‘ဆရာတော်... တပည့်တော်ပလဲ ဒီရှေ့ဟောင်စောင့်အတွင်းက ဌာနာထွေကို စောင့်ရှောက်လာရတာ နှစ်အဆက်ဆက် ကြာညောင်ခဲ့ပါပြီ။ တစ်နေ့ ဆရာတော်ဘုရား ရောက်လာမှကို အထက်က ကြံပြောပြသေးပါ ဘုရား ဒီကြောင့်ပဲ ဒီလိုရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်လာခဲ့တာပါ။ ခုမှတော့ စိတ်ချလက်ချ ရိက္ခာပြီ၊ လည်းတော်ကို ထွက်ခွင့် ပြတယ်’

သဘာဝအလင်းပေါက်ကြီး

ထောင်စက်အလင်းမှ မူရင်း

ရှင်သောင့်တရား

မိန့်ကြားပါသည်။

စာရေးသူမှာလည်း အဖော်မပါ တစ်ကိုယ်တည်းမို့ သတ္တိကောင်းစွာနှင့် ဂူအပေါ်ရှိ အလင်းပေါက်မှ သဘာဝ အလျောက် ထိုးပေးထားပြီး အလင်း ရောင်ရှိရာတစ်ဝိုက်ဖြစ်သည့် ဂူအဆင်း လှေကားပေါင်း လေးဆယ့်သုံးထပ် အနီးသာ သွားဖြစ်ခဲ့ပြီး အတွင်းဘက် မည်းမှောင်နေသည့် ဂူနားသို့ ကပ်ပင် မကပ်ရဲခဲ့ပါ။

[၄]

တာဝန်ခံ ဆရာတော်ဦးဇောတိက သီတင်းသုံးသည့် ဂူအပေါ်ဘက် ကျောက်သားနီရံ အခန်းလေးဆီမှ အရှေ့ဘက်သို့ တက်လှမ်းလိုက်ပါ တင့်တယ်လှသော မွေစကြာဘုရား ကျောင်းတိုက်ကြီးကို ဖူးမြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ လှေကားထစ်ပေါင်း (၁၅)ထပ် ရှိပြီး ညာဘက်အတွင်းခန်း၌ ထိုင်လျက် စံပယ်နေသည့် ဘုရားခြောက်ဆူကို ဖူးတွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုကျောင်းတိုက်မှ ပြန်ထွက်ပြီး

ဆိုပြီး လျှောက်ထားပျောက်ကွယ်ခဲ့ တာဟာဆိုရင် ယနေ့ထက်ထိတိုင်ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

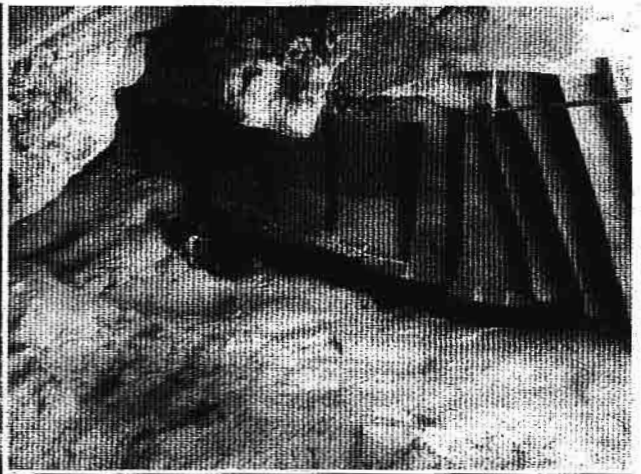
အဲဒီမှာ ရွာကလူတွေလည်း အဲဒီ နောက်ပိုင်း ကရင်မကြီး ဈေးထွက်မှာ နေကြ နေရာလေးမှာ တွေ့နိုးနိုးနှင့် စောင့်ကြသော်လည်း ဘယ်တော့မှ မတွေ့ကြရတော့ဟု သိခဲ့ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သောငါးနှစ်ခန့် ဆရာတော် ကြီး သက်တော်(၇၈)နှစ်ခန့်တွင် နှောင်းလူတို့အကျိုးအဖို့က ရှေးဟောင်း စေတီကို ပြန်လည်ပြုပြင်၍ တည်ထား ကိုးကွယ်ကြစေရန် စေတီကို ယခင် စောင့်ရှောက်ခဲ့သည့် ကရင်မကြီးက ဆရာတော်ကြီးထံ လာရောက် လျှောက်ထားလာသောကြောင့် ချုံနွယ် ပိတ်ပေါင်းများကို ရွာသူရွာသားများ

အကူအညီဖြင့် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းကြ သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုသို့ရှေးဟောင်းစေတီကို ဝိုင်းရံ ထားသည့် ပေါင်းမြက်များ ပြောင်စင် သွားကာမှ ယခုစာရေးသူ မြင်တွေ့ခဲ့ရ သည့် မြေအောက်လိုက်ကြီးတစ်ခု ရှိကြောင်းနှင့် ထိုဂူကြီးအတွင်းတွင် ရှေး ဘုရားဆင်းတုတော်များ ရှိကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

ဂူထဲသို့ဆင်းလိုက်လျှင် ဂူအပေါ်ရှိ အလင်းပေါက်မှ ထိုးပေးသည့်သဘာဝ အလင်းရောင်ရှိရာတစ်ဝိုက် အတွင်း သာ ဆင်ခွင့်ပြုထားပြီး ထိုမှ ဆက်သွား မည်ဆိုလျှင် ဂူတစ်လျှောက် မဆုံးနိုင် သည့် ခရီးအကွာအဝေးထိ ရောက် သွားနိုင်ပြီး အောက်ဆီဂျင်ပြတ်သွား နိုင်သည်ဟု ဆရာတော်ဦးဇောတိကမှ

◆ လူထင်လူကားများ နှစ်ထိရှိပြီး လူကားထင်ပေါင်း(၃၇)ထပ်

၁ လူထင်

အရှေ့စူးရှသို့ ကျောက်သားရင်ပြင်ပေါ် အတိုင်း ရှေးဟောင်းစေတီရှိရာသို့ နိဗ္ဗာန်ပေါင်းကူး ကျောက်သားလှေကား အတိုင်း ကူးသွားလိုက်ပါက ရင်သပ် ရှုမောဖွယ် ဖူးမြော်ကြည့်ညီရမည့် ဉာဏ်တော် (၇၅)ပေခန့်ရှိသည့် **“စာသိတ္တမဏ္ဍိုင်ကျောက်ပြားဘုရား”** အပါအဝင် အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် ရှိကျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင် တည်ထား ကိုးကွယ်ထားပြီး ကရင်မကြီး စောင့်ရှောက်ခဲ့သည့် ဉာဏ်တော်(၃၀)ခန့်ရှိ ရှေးဟောင်းစေတီကို ဖူးတွေ့ရပါမည်။

ထိုရှေးဟောင်းစေတီ၏ အောက်ခြေ ရင်ပြင်ကျောက်တုံးများ အပါအဝင် ဘုရားစေတီ ကုန်းတစ်ခုလုံးရှိ ကျောက် တိုင်ကျောက်တုံးများ မှန်သမျှ အပေါ် ဘက်တွင် သုံးလက်မအရွယ်အစားခန့် ရှိ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး ထောင် ဘုရားဆင်းတုတော်များကို ထွင်းထုပူဇော်ထားခဲ့ကြသည့် ဆရာ တော်ကြီးနှင့် လုပ်အားဒါနပေးလှူသူ ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းကို စာရေးသူ သာဓုအကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ဆိုမိပါသည်။

ကျောက်သားကျောက်တိုင် မှန်သမျှ အပေါ်တွင် စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက် သန်စွာဖြင့် ပူဇော်ထားသည်ကို မြင် တွေ့ရသည်မှာ နတ်ဘုံနတ်နန်းတမျှဟု စာရေးသူတင်စားလျှင်မှားမည်မထင်ပါ။ အထက်ဘဝကတိုင်အောင် တက် မည့်အဆင့် နှစ်ဆယ့်သုံးဆင့်ရှိပြီး ဉာဏ်တော်ပေ(၅၀)ရှိ **“ကျောက် ကြောင်လိမ်လှေကား”** သဏ္ဌာန်ပေါ် မှ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာ ဘုရားဆင်းတုတော်များကို ဖူးတွေ့ရသည်မှာလည်း ရင်တလှုပ် လှုပ်ခုန်လောက်အောင်ပင် ကြည်နူးခဲ့ရ ပါသည်။

ဘုရား၏ အောက်ဘက်တွင် ဆွမ်း စားဆောင်ရှိပြီး လက်ရှိ တရားကျင့်ကြံ အားထုတ်ရန် သီတင်းသုံးနေသည့် ဦးပဉ္စင်း(၇)ပါးရှိကြောင်း သိပါသည်။ ထိုဦးပဉ္စင်းများအတွက် ကျောင်းတိုက် ငယ် ခြောက်ဆောင်ရှိပြီး လွတ်လွတ် လပ်လပ် အေးအေးချမ်းချမ်းနှင့် တရား အားထုတ်နေသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရ သည်။ အရုဏ်ဆွမ်းတစ်နပ် ဆွမ်းခံ၍ အရုဏ်ဆွမ်း နေဆွမ်းအပြီးဖြစ်သဖြင့် အပိုဆွမ်းမထား သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့် ကျင့်ကြံနေထိုင်ကြကြောင်း သိရသည်။

ဘုရားသို့ လူဝင်မှန်ဦးနှစ်ခုနှင့် ဆိုင်ကယ်စီးဝင်၍ရသည့် အရှေ့ဘက် မှန်ဦးတစ်ခုပေါင်း အဝင်မှန် သုံးခုရှိ သည်ကို တွေ့ရပါမည်။ ဘုရားအပေါ် တက်၍ ရှေးဟောင်းစေတီ၏ အပေါ်မှ သဘာဝရှုခင်းကို ရှုမျှော်ရသည်မှာ လည်း အလွန်ပင် စိတ်အေးချမ်းသာ ဖွယ်ဖြစ်သည်ကို မြင်တွေ့ကြမည် ဖြစ် ပါသည်။

တောင်ဘက်ရှိ သရက်ခင်းများ၊ အဝေးမှ လှမ်းတွေ့ရသည့် လက်ဖက် ခင်းနှင့် တောင်တန်းပြာပြာအလှများကို ခံစားကြရင်း ရေစက်ချဆုတောင်း ကြည့်ညီပူဇော်ပွဲကြီးကို တပေါင်း လပြည့်ကျော်(၈)ရက်မှ တန်ခူးလပြည့် ကျော်(၈)ရက်အထိ တစ်လတိတိ နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်သည့် ကရင်မရုပ် (ခေါ်) ရတနာကျောက်တောင် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် စေတီတော်ဘုရားရှိသည့် ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်း ပင်းတယမြို့ဆီသို့ လာ ရောက် ဖူးမြော်ကြည့်ညီနိုင်ရန် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများကို ဖိတ်ကြားရင်းဖြင့် လေ့လာ ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျားပုန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းသားနမူနာပုံစံ TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၁၇၇၂)

“တိုမင်းဝေပါလား... မခွင်လေးနဲ့ စိတ်ဝင်ဝန်းထုပ်ဝန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းတိုယ်ပေါ်ဘဲ လိုရာဆန္ဒပြည့်မြင်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးဖို့ဝါတယ် တိုမင်းဝေ... တွန့်တော့မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးမမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကိုလုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ဝန်းညှိုးဝန်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေးငန်းလေးဖြစ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျာ သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျာရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျာပါမှ ပိုတောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

❀ ❀ ❀ ❀ ❀

“တိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာတို့၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ တွန့်တော့မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ တိုမင်းဝေပါ။ စိတ်သွားတိုင်းတိုယ်ပေါ်ဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ ထာဝရတာပါ”

“ကဲ... တိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲမိုးခိုင်းသောတဖြစ်ပါနဲ့... တွန့်တော့ ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျာခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ တိုက်ညီမှုရှိမရှိဆို ပိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်စွလွန်တတ်သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ဖြန့်လည်ဖြေညှိဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်မြောက်နာဖို့သူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေးဖြတ်သူများနဲ့ လေးငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုဆွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ဝန်းညှိုးဝန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ဝန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာတိုက်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောဂါတိုက်ပါ ခွင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေရက်လျှင် အိပ်ရေထက်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ တိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးဝေညာနဲ့ တုသသွားမယ်ဆိုရင် တိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်ဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်သွက်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောလေ့ခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်အမြဲ အားအင်နုံးချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးမမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း

အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊

(၇၃) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)

ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန

အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်သာမူရုံ၊

သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ကျောက်ပြင်ဆိပ် ဆရာတော်

၏ အကျင့်စရုတ်နှင့် သုသာန်နှုတ် အတွေ့အကြုံသန်းများ

မော်လမြိုင်

မြောက်ဦးမြို့ နန်းတော်ကုန်း၏ အရှေ့ဘက် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာတွင် သကျမာရ်အောင် ဘုရားကြီးရှိပါသည်။ ထိုဘုရားကြီး၏ အရှေ့ဘက် ကိုက် (၅၀၀)ခန့်အကွာ သကျမာရ်အောင် တံတိုင်းကို ဖြတ်လျှောက်လျှင် ကျောက်ပြင်ဆိပ် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ရောက်ပါသည်။

တောင်ကိုးလုံးဝန်းရံ

ဧတဝန်အလား

သကျမာရ်အောင်ဘုရားကြီး

ကျောက်ပြင်ဆိပ် ဘုန်းကြီးကျောင်း သည် အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ကျုံး၊ မြောင်း၊ အင်း၊ အိုင်၊ မြို့ရိုး၊ တံတိုင်း ကြီးများသည် တောင်ကိုးလုံးဝန်းရံ ဧတဝန်အလား ပတ်ပတ်လည်၌ ဝန်းရံကာဆီးထားသည်။

မည်သို့ ကာဆီးထားသနည်းဆိုပါမူ အရှေ့ဘက်၌ ပန်းဘုရား၊ အရှေ့တောင် ထောင့်အရပ်ဘက်၌ နိဗ္ဗာန်စေတီ သုံးဆူရှိသော တောင်တန်း၊ တောင် ဘက်၌ ဝင်မနားကျီတော်တံတိုင်း၊ အနောက်ဘက်၌ သကျမာရ်အောင် တံတိုင်းကြီးနှင့် မြောက်ဘက်၌ ဘုန်းကြီးအင်း(ကျုံး)များ ဝန်းရံ ကာဆီးထားလေသည်။

ဆရာတော် အလောင်းအလျာကို ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရသေ့တောင်မြို့နယ်၊ နေပူခံကျေးရွာ (ပေါင်းစားကျေးရွာ)၌ ခမည်းတော် ဦးကျော်ထွန်းဦး၊ ဇယ်တော် ဒေါ်မိန့်ပန်းမိတ်တို့မှ မြန်မာ နှစ် ၁၂၉၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် ထဆန်း(၈)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဖွား

မြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ သားသမီးရတနာ (၇)ယောက်အနက် တတိယမြောက် သားရတနာဖြစ်၍ ငယ်မည်မှာ မောင်သိန်းစိုးအောင်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်လောင်းဇရာ၏ (၁၁)နှစ် အရွယ်တွင် ခမည်းတော်ကွယ်လွန်ပြီး မိခင်နှင့်တကွ သားသမီးများကို ခမည်း တော်၏ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော အဘိုး ဦးကျော်မံလှနှင့် အဘောင်မ(အဘွား) ဒေါ်သူဇာဦးတို့က ကျွေးမွေး စောင့် ရှောက်ထားလေသည်။

ဆရာတော်အလောင်းအလျာ (၁၆) နှစ်သားတွင် အဘွားမကျန်းမာဖြစ်၍ မိခင်၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟဖြင့် နေပူခံ ကျေးရွာ ဘဒ္ဒန္တဂုဏ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး ရှင်သာမဏေဖြစ်ခဲ့သည်။

အဘိုး၊ အဘွားတို့မှာကျွဲနွားများနှင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းအဝဝတို့ကို ထိန်း

ကျောင်းရန်လိုသဖြင့် လူမထွက်ချင်ဘဲ လူထွက်လိုက်ရလေသည်။

(၁၉)နှစ်သား ရောက်သောအခါ မိခင်က တစ်ဖန် ရှင်သာမဏေပြုပေး ပြန်သည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်မှ နေပူခံကျေးရွာ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဂုဏ် ပင် ဖြစ်လေသည်။

အသက်(၂၀) ပြည့်သောအခါ အဘွားက ဥဒတုက္ခေမ သိမ်တော်၌ ရသေ့တောင်မြို့နယ်၊ ရေပိုက်ဆုံး ကျေးရွာ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဂေဟလာသ ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မြင့်မြတ်သော ရဟန်း ဘဝသို့ တက်လှမ်းခဲ့ပါသည်။ ဘွဲ့တော် မှာ အရှင်ဝိဇယဖြစ်သည်။

ရဟန်းဘဝသို့ရောက်ပြီး ရေပိုက်ဆုံး ကျေးရွာ၌ (၁)ဝါနေသည်။ ရဟန်း(၁) ဝါ (၁၃၁၄ ခုနှစ်) ဘုရားတော်မြို့နယ် ကျောက်ပြင်ဆိပ်၌ လျောင်းချထား

◆ ကျောက်ပြင်ဆိပ်ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝိသ
ကျောက်ပြင်ဆိပ်ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ရုံ ◆

သည်။ သို့သော် ဝါတွင်းကာလ၌ ကျောက်ပြင်ဆိပ်ကျေးရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်း၌ ဦးပဉ္စင်းကြီးတစ်ပါးကို ကျောင်းစောင့်ထား၍ ရသေ့တောင်မြို့နယ် ပြည်သွင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တတေဇထံ စာသွား၍ သင်ကြားလေသည်။

ပြည်သွင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တတေဇထံတွင် ပါတိမောက်၊ သဒ္ဓါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ သုတ်သုံးကျမ်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပြည်သွင်းကျောင်းစာချဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသာဂရထံတွင် ကင်္ခါ၊ အဋ္ဌကထာနှင့် ဆန်းအလင်္ကာ၊ ဝိထိလင်္ကာ၊ ဝိထိလင်္ကာဆန်း၊ ကဗျာလင်္ကာ ဖွဲ့နည်း၊ နက္ခတ်၊ ဗေဒင်ပါမကျန် သင်ယူခဲ့လေသည်။

ရန်ကုန်သို့ စာသင်သွားရန် ကြံစည်တုန်း မိခင်ကွယ်လွန်၍ အသွားပျက်ရလေသည်။ နောက် ၁၃၁၃ ခုနှစ် (၄) ဝါရပြီးမှ ပြည်သွင်းကျောင်း စာချဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသာဂရက ရန်ကုန်မြို့သမိုင်းပါသာဒီကာရုံကျောင်း၌ အပ်နှံ

ပေးရာ ယင်းကျောင်းမှပင် ပထမငယ်တန်း အောင်မြင်လေသည်။

မြန်မာနှစ် ၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ (၆) ဝါရသောအခါ ပြည်သွင်းဆရာတော်က ဆင်ရေတွင်း သီရိမင်္ဂလာ မျော်ဘွယ်ကျောင်း၌ အပ်နှံပေးရာ ယင်းကျောင်းမှပင် ပထမလတ်တန်းကို အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် (၉) ဝါရသောအခါ ပထမကြီးတန်းကို အောင်မြင်ခဲ့သည်။ (၁၁) ဝါ၌ စာချတန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။

မြန်မာနှစ် ၁၃၂၅ ခုနှစ်တွင် ဘောက်ထော် သာသနာ့ရောင်ခြည် ကျောင်းတိုက်၌ စာချနေခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ စာချနေရင်း ရဟန်းဒါယိကာမကြီး အဘွားနေမကောင်း၍ ကြေးနန်းရောက်လာသောအခါ ရခိုင်ပြည်နယ်သို့ ပြန်လာရသည်။ အဘွားသည် နယုန်လ၌ ကွယ်လွန်သောကြောင့် ခေါင်းသွင်းထားပြီး တပေါင်းလ၌ သင်္ဂြိုဟ်လေသည်။

ကျောက်ပြင်ဆိပ် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ၁၃၂၈ ခုနှစ် ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး

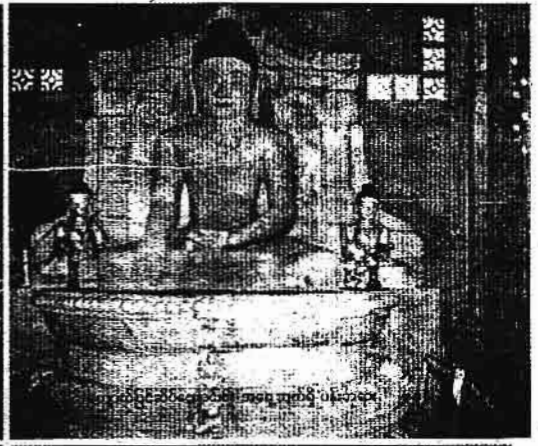
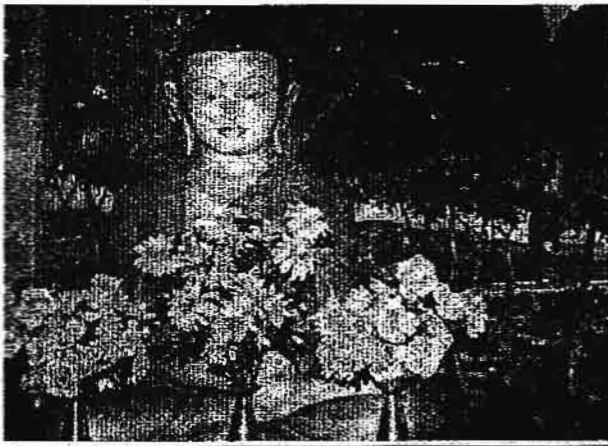
တပည့်ငယ် သာမဏေတို့အား စာချ၍ နေခဲ့သည်။ ယင်း၌ စာချ၍ (၁၅) ဝါနေခဲ့သေးသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ စစ်တွေမြို့မကျောင်း၌ စာဝင်၍ ပထမကြီးတန်းကို စာချခဲ့သေးသည်။

သိက္ခာတော်(၃၀)၊ သက်တော်(၅၀) ဖြစ်သောအခါ ကျောက်ပြင်ဆိပ်နှင့် သိမ်သုတ်အကြား အလယ်တောင်၌ ကျောင်းငယ်ဆောက်လုပ်၍ တောရဆောက်တည်နေခဲ့လေသည်။

မြောက်ဦးသို့ ဘုရားဖူး

ရခိုင်သားမှန်လျှင် မြောက်ဦးသို့ ရောက်ဖူးရမည်။ မြောက်ဦးသည် နန်းတော်ရာ၊ မြို့ရိုး၊ တံတိုင်းတို့နှင့် ကျုံးအထပ်ထပ် ကာရံထားပြီး ဘုရား၊ ပုထိုး၊ စေတီများ ပေါများလှ၏။ ရခိုင်နှင့် ဆိုင်သော ရှေးဟောင်းအမွေများ ပေါကြွယ်လှ၏။

ဤမျှ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသော မြောက်ဦးမြို့သို့ မရောက်ခဲ့လျှင် ရခိုင်သားမမှန်၊ လူဖြစ်ကုန်မနပ်ဟု ဆရာ

◆ ကျောက်မြို့သီဟသူရ၏ ဆင်တူတော်

◆ ကျောက်မြို့သီဟသူရ၏ အာရုံဘက်ရှိ နိမိတ်

တော်ကြီးသည် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ စဉ်းစားဆင်ခြင်မိ၏။

‘ငါသည် အရောက်နောက်ကျနေပြီ။ အခု အမြန်သွားပါမှ တော်ကာကျမည်’ ဟု စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ကာ အဖော်နှစ်ဦး ခေါ်၍ မြောက်ဦးကို ဘုရားဖူး ကုန်းလမ်း မှ ခြေကျင်လျှောက်လာ၏။

ရှေးဦးစွာ ပုဏ္ဏားကျွန်းမြို့နယ်၊ ဆောင်းဒုကျေးရွာ၌ တစ်ညအိပ်ကြ၏။ ထို့နောက် ကျောက်တော်မြို့နယ်၊ ပိန်းချောင်းကျေးရွာသို့ ရောက်၏။ အသင့်ပါလာသော သပိတ်နှင့် ဆွမ်း ခံစား၏။

တစ်ဖန် အပေါက်ဝကျေးရွာမှ ကူး တို့ ကူးကာ ကျောက်တော်၌ တစ်ည အိပ်၏။ ကျောက်တော်တောင်မှ တစ်ဖန် မဟာမြတ်မုနိသို့ ဘုရားဝင်ဖူး ၏။ ထိုမဟာမြတ်မုနိ၌ပင် တစ်ညအိပ် လေ၏။ မဟာမြတ်မုနိမှ အဖော်လိုက် လာသော လူနှစ်ဦးကို ပြန်လွှတ်လိုက် လေသည်။

ထိုမဟာမြတ်မုနိမှ သျှင်ကျော်သို့ ကြွလာ၏။ ထိုသျှင်ကျော်သို့ ရောက် သောအခါ ဆွမ်းခံ၏။ ဆွမ်းကား ရသင့် သလောက်မရ။ သို့သော် ရသလောက် နှင့် ရောင့်ရဲ၏။ ထိုမှတစ်ဖန် ဝေသာလီ

ဘုရားကြီးသို့ ကြွ၏။ ဝေသာလီဘုရား သစ်ပင်အောက်တွင် တစ်ညအိပ်ခဲ့၏။ ထို့နောက် သင်းကျစ်စေတီရှိရာ တောင်ပေါ်သို့ ကြွခဲ့ပြီး ဘုရားဝင်ဖူး၏။ ထိုသင်းကျစ်စေတီတွင် စေတီကို ခေါင်းပြုလျက် တစ်ညအိပ်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် သင်္ဃေတန်ဘုရားသို့ ဘုရားဝင်ဖူးခဲ့သည်။ ထိုသင်္ဃေတန်တွင် လည်း တစ်ညအိပ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ နောက် သျှစ်သောင်းသို့ ဘုရားဖူးကြွခဲ့ ပြီး ဆွမ်းခံကြွခဲ့ပါသည်။

ရလာသော ဆွမ်းဘောဇဉ်များကို နောင်အခါ (ဦးဦးသာထွန်း ရခိုင်- မြန်မာပဏ္ဍိတ) အရိုးတိုက်လုပ်မည့် နေရာ၌ ဆွမ်းဘုဉ်းခဲ့ပါသည်။ ပြီးမှ ဒုက္ကန်ကန်သိမ်ဘုရားသို့ ဘုရားဝင်ဖူးပါ သည်။ ထို့နောက် မင်္ဂလာမာရ်အောင် သို့ ကလေးနှစ်ဦးလိုက်ပို့၍ ထိုဘုရားသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

မင်္ဂလာမာရ်အောင်တွင် တစ်ညအိပ် ပြီး ရတနာမာရ်အောင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ ပါသည်။ ထိုဘုရား၌လည်း တစ်ညအိပ် ခဲ့ပါသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် သကျမာရ် အောင်၊ ဖိနမာရ်အောင်၊ လောကမာရ် အောင်တို့ကို ဘုရားဝင်ဖူးပြီး ထိုဘုရား များ၌ တစ်ညစီ အိပ်ခဲ့ပါသည်။

လောကမာရ်အောင်၌ ညပိုင်း၌ ဘုရားရှိခိုးပြီး သမထလုပ်နေစဉ် ဘုရား အစောင့်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကလာပြီး... ‘မော်ရှင်လား၊ ဟွင်းလား၊ ညည်သည့်ဂိုဏ်း ကလဲ၊ ဂိုဏ်းကဏ္ဍပုဂ္ဂိုလ်လား’

ဟု မြည်တွန်တောက်တီး လုပ်လေ တော့သည်။ ဆရာတော်လည်း လောကမာရ်အောင်ဘုရား တံစက် ဗြိတ်အောက် အပြင်ဘက်၌ တောက် တဲ့ကပ်၊ ကပ်၍ နေခဲ့ရရှာလေသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဆရာတော်ကြီးသည် ကိုးနဝင်ဘုရားသို့ ဘုရားဖူးသွားပြန်၏။ ယင်းဘုရား၌ လေး၊ ငါးရက်နေ၏။ ယင်းမှာ ကလေးများ အတိုင်းထက် အလွန် ဆူညံ၍ ကြာရှည်မနေခဲ့ပေ။ ထို့နောက် ဂူကြီးဘုရားသို့ သွားပြန်၏။ ထိုဂူကြီးဘုရားတွင် (၇)ရက် တရား အားထုတ်၍ နေခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ဦးလာပတိတ်ခေါင်းသို့ သွား၍ (၂) ရက်ခန့် တရားအားထုတ်ခဲ့ပြန်သည်။

ထို့နောက် မင်္ဂလာဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူ သို့သွားပြီး (၇)ရက် သမထအလုပ် လုပ်နေခဲ့ပြန်သည်။ ယင်းနောက် လောင်းကြက်နန်းကျ မဟာထီးဘုရား သိမ်တို့၌ တစ်ညစီအိပ်ပြီး သမထ ဝိပဿနာ လုပ်ခဲ့လေသည်။

◆ ကျောက်ပြင်ဆိပ်ဘက်ကြီးကျောင်း

◆ ကျောက်ပြင်ဆိပ်ဘက်ကြီး သီတင်း

ယင်းနောက် သုံးကျိပ်တစ်ဆူဘုရား
၌ သုံးညအိပ်ပြီး သမထ၊ ဝိပဿနာ
ဆောက်တည်ခဲ့လေ၏။ ထို့နောက်
မင်္ဂလာဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူဘုရားသို့ ပြန်
လည် ဝင်ရောက်ခဲ့လေသည်။

ဤကား အရှင်မြတ်၏ မြောက်ဦး
ဌာနသို့ ဘုရားဖူးဖြစ်လေသည်။ ထို့
နောက် မိမိဌာနသို့ ပြန်လည် ကြွသွား
လေတော့သည်။

မင်္ဂလာဓာတ်၏ အကျဉ်း သိက္ခာ၊
သီလ၊ သမာဓိ

၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၀)
ရက်၊ သက်တော်(၃၆)နှစ်၊ သိက္ခာတော်
(၄၃)ပါ၌ မြောက်ဦးမြို့သို့ ဒုတိယ
အကြိမ်ရောက်ရှိလေသည်။ ပထမဆုံး
မင်္ဂလာဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူ ဘုရားသို့
ဘုရားဖူးကြွလာ၏။ မင်္ဂလာဓာတ်ပေါင်း
ရွှေဂူဘုရား၌ သမထ၊ ဝိပဿနာလုပ်
စဉ် ဆရာတော်ကြီး၏ အာရုံမှာ ဤသို့
ထင်မြင်လာ၏။

ကျောက်ပြင်ဆိပ် ဘုန်းကြီးကျောင်း
မှ ကြည့်လျှင် အနောက်ဘက်နှင့်

တောင်ဘက် မြို့ရိုး၊ တံတိုင်းကြီးများနှင့်
မြောက်ဘက်၌ ကျုံး၊ မြောင်း၊ အင်း၊
အိုင်တို့က ဝန်းရံထား၏။ ဤသည်၏
အနောက်ဘက်အရပ်၌ သကျမာရ်
အောင်ဘုရားလိုလို၊ ဘာလိုလိုနှင့်
ဆရာတော်ကြီး၏ အာရုံမှာပေါ်လာ၏။
ဤသည်မှာ ဆရာတော်ကြီး၏
ကျောင်းဆောက်မည့်နေရာကို သမ္မာ
ဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များက
ညွှန်ပြနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဓာတ်ဖြူ
တောင် ဆရာတော်ကြီး(ယခု ပုံလွန်)ကို
အကူအညီရယူကာ ထိုကျောင်း
ဆောက်မည့်နေရာသို့ အရောက်ကြွ
လာခဲ့သည်။ အစသော် ချုံနွယ်၊ ဝိတ်
ပေါင်းထူသောနေရာတွင် သမထ၊
ဝိပဿနာလုပ်၏။ လူအများမြင်၍
ဤမျှ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသော
ရဟန်းတစ်ပါးအနေဖြင့် အနေ မသင့်
တော်။ သို့အတွက် စေတနာဖြင့် ဝတ္ထု
ငွေ ပါဝင်လှူကြရာ ငွေတစ်သောင်း
ကျော်ခန့်ရလေသည်။

ယင်းငွေဖြင့် ၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်

လပြည့် အင်္ဂါနေ့၌ ကျောင်းတိုင် စထူ
ကြလေသည်။ သို့သော် ကျောက်ပြင်
ဆိပ် ရပ်သူရွာသားများအနေဖြင့် ၁၃၅၆
ခုနှစ်၊ ကဆုန်လကွယ်နေ့ကို နောက်ဆုံး
ထား၍ ပင့်ဆောင်ရမည်။ သို့မဟုတ်က
ဤမှာပင် ကျောင်းတိုင်တော့မည်ဟု
ဆရာတော်က အမှာစကားရှိခဲ့၏။

ထိုစကားအတိုင်းပင် ၁၃၅၆ ခုနှစ်၊
ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၉)ရက်နေ့၌
ကျောက်ပြင်ဆိပ် ဒကာ၊ ဒကာမများက
ဆရာတော်ကို ပြန်လည် ပင့်ဆောင်
သွားခဲ့လေသည်။

၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၌ ဆရာ
တော်သည် ရပ်သူရွာသားများကို
နှစ်သိမ့်စကားဆိုခဲ့ပြီး မြောက်ဦးမြို့သို့
ပြန်လည် ကြွရောက်လာလေသည်။
ကျောင်းအမည်ကိုလည်း “ဝိနယာဓိက
ပဋိပတ္တိတောရကျောင်းတိုက်၊ ၁၃၅၆
ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့တွင်
စတင် ထူထောင်သည်”ဟု ဆိုင်း
ဘုတ်တင်ထားလေသည်။ ဂိုဏ်းမှာ
သုဗ္ဗောဓိတို့ ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ အကျဉ်း သိက္ခာ၊

သီလ၊ သမာဓိမှာ အလွန်မြို့စင်၏။ ဆရာတော်သည် ဗိမ္ဗုတို့ကို လွန်စွာ လေးစားလျက် ဇူတင်(သ)ပါထိ ဆောင်ခဲ့သည်။ ဗိမ္ဗုတို့ကလည်း ဇူတင် (သ)ပါလုံး ဆောင်တော်မူသည်။ ဆရာထွက်သည့်နေ့မှစ၍ မည်သည့် သာဓက၊ နာထရကိုမျှ လိုက်တော်မမူ၊ ထွက်အလှူငွေကို လက်ဆံတော်မမူ၊ တရားအလုပ်ခြံသာ အချိန်ပြည့်နေ တော်မူခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဆရာတော် ကြီးသည် ဗရိယတ်၊ ပရိပတ္တိတို့ကို ဆောက်တင်ဆိုး တို့၍ ဆောင်ရွက်လေ ဆာကသည်။

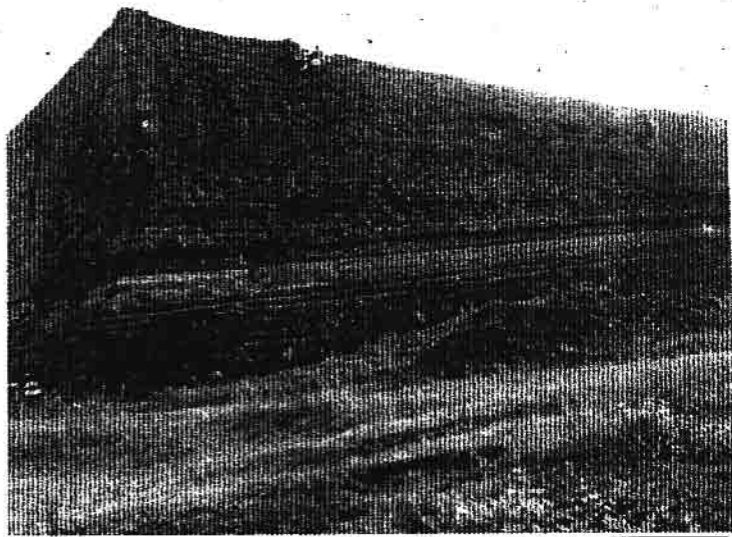
ဆရာတော်သည် ညအခါများတွင် သင်္ချိုင်း များ၌သာ လှည့်လည်၍ တရားအားထုတ် တော်မူလေ့ရှိသည်။ ရောက်ရာအရပ်များ၌ လည်း တောပျံ့ပွေ့သည်။ လူလူ၊ ရွေးပျံး နှင့် ဝေရာသို့ ကြွရောက်၍ တစ်ပါးတည်း ကောစာရိနေခဲ့သည်က များသည်။

ဆရာတော်ကြီးတွင် သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ ပေသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာတရားနှင့် ဇူတင်အကျင့်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဆောက်တည်ခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပစ္စည်း လာဘ်လာဘ မမက်မော၊ အကျင့်သီလ ကိုလည်း အလွန်လေးစား၏။ အနီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို (၄)တောင်ထက် ပို၍ မကြည့်။ မော်၍မျှပင် ဘယ်အခါမှ မကြည့်။ အနေအထိုင် အပြောအဆိုမှာ အတုယူလောက်အောင်ပင် ကြည်ညို စရာကောင်းသော ဆရာတော်ကြီး ဖြစ် ၏။ ဆရာတော်ကြီး ရသလောက်နှင့် ကျေနပ်ရောင်ရဲ၏။

လူသူမရှိ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းဖြင့် တောအတိန်ခြင်းကြောင့် တစ္ဆေခြောက် သည်၊ မြေကြမ်းသည်၊ တောကြမ်း သည်ဟု သတင်းကြီးသော တောတောင် များသို့ တစ်ပါးတည်းကြွပြီးနေသည် တ များ၏။

အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် အသံများ၊

◆ နတ်တော်ကြီးကား မြင်တွေ့ရုံ

◆ ကျောက်ပြင်သိပ်တောက်ကား အသိမှ မြင်တွေ့ရုံ

ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံများ၊ ဆူညံသောစကား သံများ၊ အမွှေးနံ့သာများ၊ လှပသော မိန်းမများ၊ လွန်စွာ အရပ်ဆိုးသော ပုံ သဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးရှိသည့် နာနာဘာဝ များ၏ ခြောက်လှန့်နေခြင်းနှင့်အတူ “ပဉ္စင်း ဒီမှာမနေပါနဲ့ ပြန်သွားပါ” ဆိုသော အသံနက်ကြီးများကို ကြားရ လေသည်။

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်ကြံမှုများခဲ့ သော မထေရ်မြတ်၏ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ကြောင့် ထိုနာနာဘာဝအန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ခဲ့လေသည်။ မိမိကျင့်ဝတ်ကို

လည်း မည်သည့်အခါမျှ အပျက်အခံ၊ အသက်သာ အသေခံတော့မည်။ အားထုတ်ခဲ့သော ဇူတင်အကျင့်(၁၃) ပါးတို့တွင် တိစိဝိနိဂူတင်၊ ပိဏ္ဍပါတ် ဇူတင်၊ သပဒါနာစာရဇူတင်၊ ကော သနိဂူတင်၊ ခလုပစ္ဆာဘတ္တိဇူတင်၊ အဗ္ဘောကာသိကဇူတင်၊ နေသန္တိက ဇူတင်နှင့် သောသာနိကဇူတင်တို့ကို ဆောက်တည်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်ကစ၍... ‘ဆရာတော်ကြီး၏ သောသာနိကဇူတင် (သုဿန်ဇူတင်)ကို ဆောက်တည်သည့်အခါ

• ကျောက်ပြင်ဆိပ်ကျောင်းရှိ ဆွမ်းစားသောင်

• ကျောက်ပြင်ဆိပ်ဆိပ်တော်ထဲရှိ လိမ်းမှုေးဆွမ်းပြုစားခုံ

တစ္ဆေ သရဲခြောက်လှန့် ယံရဘူးလား' ဟု လျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက... 'ယူကမ်း(ရသေ့တောင်ပြွန်ယံနု) ဘုန်းတော်ကြီးနယ်တိုက်(သီလဝံ) ရသေ့တောင် ပြွန်ယံကုန်းတန်းသင်္ချိုမှ သုသာန်တောင်ကို ဆောက်တည်ခဲ့ရာတန်းကပေါ့။ ပထမစည်း ဝိုင်းထားရတယ်။ တစ္ဆေ သရဲများ စည်းဝိုင်းတွင်း မဝင်နိုင်ရန်အတွက်ပေါ့။

သရဲ တစ္ဆေများက စည်းပြိုက်ကနေပြီးတော့ လျှာတစ်လံလောက် ထုတ်ပြီးတော့ ခြောက်လှန့်ကြတယ်။ ကျွတ်ယပ်အကောင်တွေက သန်ရာသွား၊ ကပြသကပြ အချို့မို့ ခြောက်လှန့်တဲ့သူ ခြောက်လှန့်ပေါ့။ ဒီအပြင် တစ္ဆေများဟာ အပင်ကို ချိုလို့ ဂိုက်သတ်ဖို့ လာသံကို ကြားနေရတယ်။ ဒီပေယပ် ဆရာတော်ရဲ့ မေတ္တာလက်နက်ကြောင့် ဟာမှ မဖြစ်ပါဘူး။

နောက်ပြီး ယူကမ်း ဇီကုန်းတန်း သင်္ချိုမှ တန်းကပေါ့။ မိတ္တူတွေဟာ နောက်မှ အပင်ကို ချိုပြီး ဆွဲယူခဲ့သံကြားနေရတယ်။ ဒီပေယပ် သူတို့တွေကို မေတ္တာပို့တော့ ပျောက်သွားတယ်။

ယူကမ်းပြုံးဆောင်ပြီး သင်္ချိုမှာတန်းက ဂျပ်နဲ့လို့ ဦးထုပ်ဆောင်ထားတဲ့ မိတ္တူသုံး ကောင်ဟာ ဆရာတော်ရဲ့ တပ်မီးကို ဝိုင်းလို့ မချီရန် လုပ်ကြတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ မေတ္တာ

ကမ္ဘာတစ်ကြောင့် အဆင့်သို့ ထွက်ပြေးသွားကြလေရဲ့

ဟု အစီချီ သုသာန်တောင် တည်ဆောက်သောအခါ တွေ့ကြုံရသော အတွေ့အကြုံများကို ပြောပြလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် စာသင်သား တပည့်ငယ်များကို မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများနည်း၊ ဝိပဿနာရှုမှတ်နည်း အလုပ်တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် သင်ပြပေးသည်။ ဆရာတော်သည် ဝိနည်းအတိုင်း နေထိုင်ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ကိုင်မှုဝါဒမှာ သီလကာပါ။ မေတ္တာကိုလက်နက်သံတုတ်ကို ရဲဘော်အဖြစ် ခံယူပြီး ထိုမှုဝါဒကို လက်ကိုင်တုတ်ပမာ ကိုယ်နှင့်မကွာထားချေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ မေတ္တာဂုဏ်တို့ကြောင့် တစ်စထက်တစ်စ ကျော်ကြားလာသည်။

ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၈)ရက်နေ့က သက်တော်(၈၃)နှစ် တင်းတင်းပြည့်ခဲ့ပါလေပြီ။ သို့သော် ယခုထိ ဆရာတော်ကြီးမှာ မျက်စိမမှန်ခြင်း၊ နားမလေးခြင်း အစာမာများ

ကို ဝါးစားနိုင်သေးခြင်း စသော ထူးလှပါရမီများနှင့် ပြည့်စုံပါသေးသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ယနေ့ထိ မျက်မှန်မတပ်ရသေးပါ။ ဆရာတော်ကြီးသည် အသက်ပင် ကြီးလာသော်လည်း လုံ့လ၊ ဝီရိယကို ဘယ်တော့မှ မလျော့။ နံနက်(၄)နာရီမှ နံနက်(၇)နာရီထိ တစ်ကြိမ်၊ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီမှ ညနေ(၃)နာရီထိ တစ်ကြိမ်၊ ညနေ(၅)နာရီမှ ည(၈)နာရီထိ တစ်ကြိမ် ဘုရားရှိခိုးပြီး သမထအလုပ်ကို အချိန်မှန်မှန်လုပ်လေသည်။ အသက်အရွယ်ပင် ကြီးလာသော်လည်း ယနေ့ထိ ဆွမ်းခံနေတုန်းပင်ဖြစ်သည်။

[ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ကို လေးစားလျက် ဘုရားတပည့်တော် ရှိခိုး ဂါရဝပြုလိုက်ပါသည် အရှင်ဘုရား...]

ဆရာတော်ကြီး၏ သက်တော်(၈၃)နှစ်မှသည် သက်တော်(၁၂၀) ရှည်စေသတည်း။

စာပေ မေတ္တာသစ္စာဖြင့်...

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှုန့်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

မကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ နှစ်သက်ဖွယ် အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်ရန် စာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတော့ ပါမလား" ဆိုသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ ဧည့်ကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ခြံ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ”
“စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ အသံအချိန်တွေတွေ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်”
“ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ”

“ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ဆရာ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်ရွက်လို့ဗျ”

“ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်”
“ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် ဆာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ အသံလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ချိတ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ ချွေးရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်းတာ”

“ညှို့သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ဆာတိလေး သုံးဆောင်ပါဦး”
“ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဆက်နက်တော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

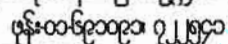

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၃၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ”

“ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံ့ခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညှောင်ညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အလှ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းငိုပေး ရတယ်။ သူကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့မယ် မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ”

မြစ်မီးတောင် ရွှေဘုန်းပွင့် ပတ္တမြားလိုက်ပြတ်၍ ဓာတ်တော်ကြီးမှာ စကားစမြည်ပြောရင်း သိခဲ့ရသည်

ရဟန်းစင်တောင် သုရတော်ကြီး

၏ ထူးခြားမှုနှင့် အစွမ်းသတ္တိ

လွယ်ကူစွာမြောက်

တောင်ကြီးမြို့၏ အရှေ့ဘက်မှာ တောင်တန်းတစ်ခုရှိ၏။ ထိုတောင်တန်းတွင်ပေါ်မှာ ဘုရားတွေ တည်ထား၏။ ထိုဘုရားတွေစုံအောင်ပူးရန် (၂) နာရီကျော်လောက် တက်ရမည်ဟု သိရသောကြောင့် အချိန်ကောင်းကို စောင့်နေလိုက်ရ၏။

ကား၊ ဆိုင်ကယ်နှင့် တက်ပါက ခဏနှင့် ရောက်နိုင်ပါ၏။ ခြေကျင်တက်ပါမှ သဘာဝအလှကို ခံစားခွင့်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ရာသီဥတု သာယာသည့်နေ့ကို စောင့်နေလိုက်သည်။

သီတင်းဝါလကျွတ် ရာသီဥတု ကြည်လင်သော နံနက်စောစော တောင်ပေါ်ကို တက်ခဲ့သည်။ တောင်တက်လမ်းသည် တကယ်ကို သာယာလှပနေ၏။ လမ်းလျှောက်သူများကို လည်း တွေ့ရ၏။ ထိန်းသိမ်းထားသော သစ်တောဖြစ်သောကြောင့် ထင်းရှူးပင်ကြီး ခပ်ကြီးကြီးများကို တွေ့ရပါသည်။

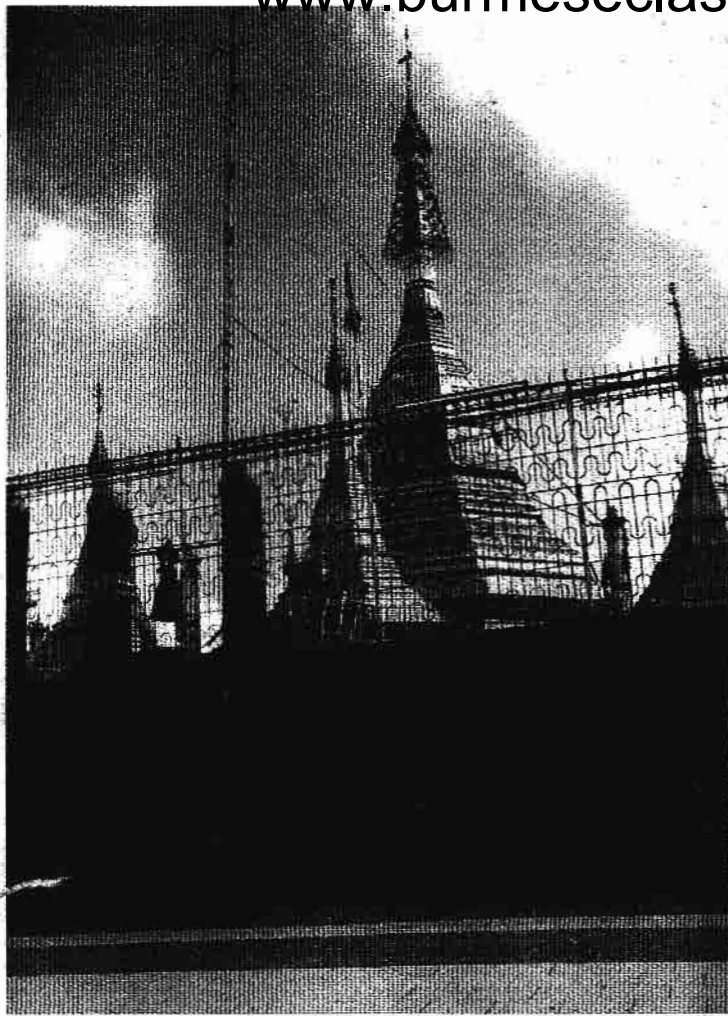
ကားလမ်းအတိုင်း တက်သောကြောင့် ပြေပြေလေးတက်ရ၏။ မြစ်မီးတောင်ကို အရင်တွေ့ရ၏။ ဘုရားဝင်းတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေ၏။ တရားထိုင်၊ ပုတီးစိပ်၍ ကောင်းမည့်နေရာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ လေတဖြူးဖြူးတိုက်နေ၏။ တောင်ကြီးမြို့ကို အပေါ်စီးမှ မြင်နေရ၏။

ရဟန်းစင်တောင်သုရတော် ဦးဩကာသ

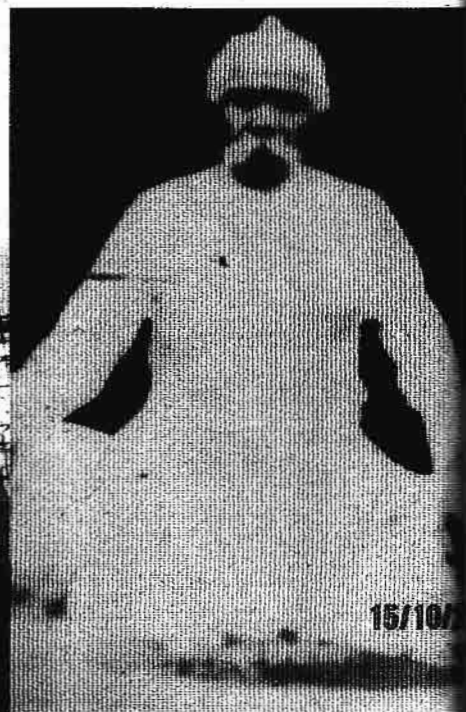
မကြာမီတွင် ဘုရားဖူး ကားတွေ တဖျောက်ဖျောက် ရောက်လာကြ၏။ တောင်ကိုလှည့်ပတ်ကြည့်မိ၏။ ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်၊ ဓမ္မတော်များနှင့် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းလေးများ ပြသလေ

ရာ ပြတိုက်တစ်ခုရှိ၏။ အခြား ဘုရားစေတီများပါ ဖူးတွေ့ရ၏။ မြစ်မီးတောင်ညီအစ်မ နတ်နန်းကို လည်း တွေ့ရ၏။ သံဃာတော်များ လည်း သီတင်းသုံးနေလည်ကို တွေ့ရ

◆ သွာန်ပွင်ဘူမိ

◆ သွာန်ပွင်ဘူမိ

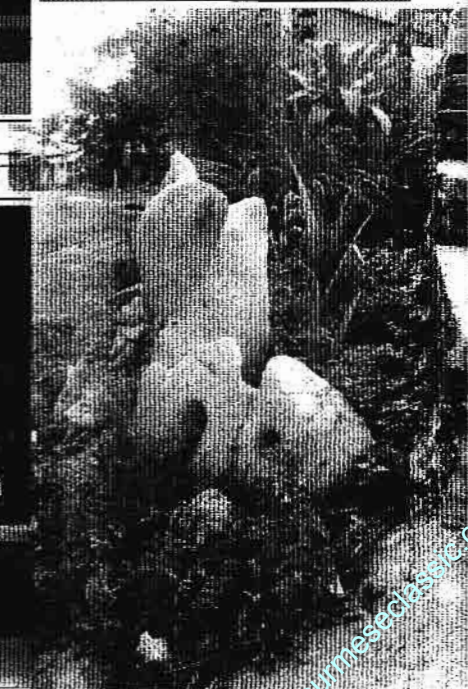

15/10/

◆ သွာန်ပွင်ဘူမိ

◆ သွာန်ပွင်ဘူမိ

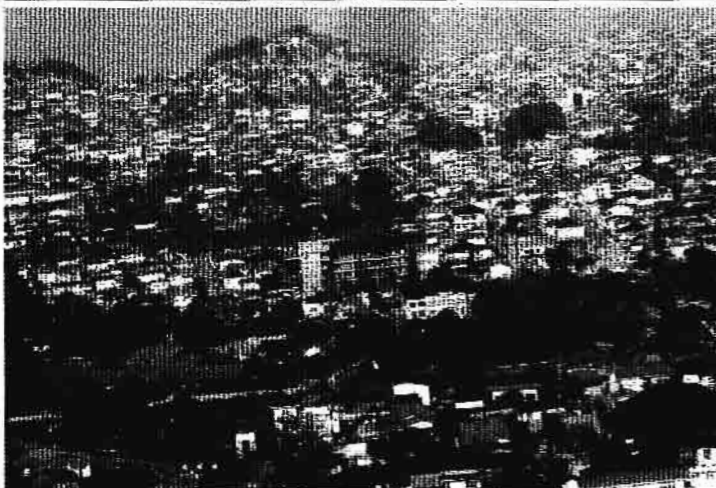
သွာန်ပွင်ဘူမိ

◆ နတ်ပုံဘုရား

◆ ထာပင်ကြီးကြီးရှည်

ပါသည်။

မြစိမ်းတောင်မှ ကားလမ်းအတိုင်း ဆက်လျှောက်ခဲ့ပါသည်။ အရှေ့ဘက် ဝဲယာတွေမှာ တောင်အထပ်ထပ်ကို တွေ့နေရသည်။ သစ်ခိုင် ဝါးခိုင်ကြောင့် အေးစိမ့်စိမ့်နှင့် လေကောင်းလေသန့် ရှုခိုက်ရ၏။ ဒီဟာယာသည့် သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် စိတ်ထဲ ကြည် လင်လန်းဆန်းလာ၏။

ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားမုခ်ဦးကို မြင်ရ၏။ ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ် ဘုရားဖူးများ ဖြင့် စည်ကားနေ၏။ စေတီတော်ကို ရွှေအပြည့်ချထား၏။ စေတီတော်မှာ သပ္ပာယ်လှ၏။ တောင်ကြီးမြို့ ရှုခင်းကို ပို၍ ကြည့်ရတာ လှပနေ၏။

ရင်ပြင်တော်မှ အုတ်လှေကားထပ် အတိုင်း ဆင်းခဲ့ရာ ပတ္တမြားလိုဏ်ဂူ တောင်ကို ရောက်ခဲ့၏။ ဂူအဝင် အောက်ကို လှေကားထပ်အတိုင်း ဆင်းရ၏။

ဘုရားရှုပ်ပွားတော်များ၊ ကျောက်ဂူ နံရံကို ထွင်းထုပူဇော်ထားသည့် ရုပ်ပွား တော်များ ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရ ပါသည်။ ထိုင်စရာ နေရာများ ကျယ်ပြန့် အောင် ပြုပြင်ထားပါသည်။

ဂူမှထွက်တော့ ကားလမ်းမအတိုင်း လျှောက်ခဲ့၏။ အဖော်မပါ နေကပြင် လာ၏။ ပူလာ၏။ ဆက်လျှောက်ခဲ့၏။ အဆင်းကိုရောက်ပြီး တောလင်းပုံစံမျိုး ဖြတ်လမ်းဖြစ်နေ၍ လမ်းမမှားရအောင် သေချာမေးရ၏။ ဓာတ်တော်ကြီးဘုရား မှာ လမ်းမေးရန် သံဃာတော်တစ်ပါး ကို ဖူးတွေ့ရ၏။

‘အရှင်ဘုရား နားပါဦး’

ဟု ဖော်ရွေစွာ ဖိတ်ခေါ်၏။ ဆရာ တော်နှင့် စကားစပြည်ပြောရင်း သံချင် တာတွေ မမေးရဘဲ သိရတာမည်။

‘ဒီမှာ သီတင်းသုံးတာ နှစ်(၃၀)

ကျော်ပြီ ဘုရား'

'ဇာတိကရော ဘုရား'

'တောင်ကြီးက'

'ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရား တည်တော့
မိမှာပေါ့'

'တပည့်တော် လူ့ဘဝပဲ ရှိသေး
တယ် ဘုရား'

'ဘုရားကို ဘယ်သူ တည်ခဲ့တာလဲ'

'ရက္က နီးစင်တောင်ဆရာတော်
ဦးဩဘာသနဲ့ နယ်သူနယ်သားတွေရဲ့
အများစုပေါင်း ကောင်းမှုပေါ့ဘုရား'

'အဲဒီဘုရား ဝမ်းစာ(အုတ်မြစ်)
အတွက် ပတ္တမြားလိုဏ်ဂူက ကျောက်
တုံးတွေနဲ့ တည်ခဲ့တာပေါ့'

'ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးခဲ့ရတယ်ပေါ့'

'ဆရာတော်ကြီးက တပည့်တော်တို့
အိမ်နားက ဓမ္မာရုံမှာ သီတင်းသုံးသွား
တယ်။ အဲ... ပျဉ်းမနားအဖေကြီး
လှူခဲ့တဲ့ ဓမ္မာရုံပေါ့'

'အရှင်ဘုရား မှတ်မိသလောက်
ပြောပြပါလား'

'အဲဒီတုန်းက ပရိသတ်တွေ အများ
ကြီးပဲ လာဖူးကြတယ်။ ဆရာတော်ကြီး
သည်းခံစိတ် အားကြီးတာ တွေ့ရ
တယ်။ တပည့်တော် ဆရာတော်ကြီး
ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ် အနီးကပ် ပြုစုခွင့်
ရခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ကြီးက လက်ဆစ်က (၃)ဆစ်
ယုတ်ဘူး (၅)ဆစ်တွေ့ရတယ်။ လက်
ချောင်းတွေ အရှည်ကြီးပဲ'

'တခြား ထူးခြားတာတွေရော'

'ရှိတယ်ဘုရား ပရိသတ်တွေ အများ
ကြီးထဲက ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားတစ်
ယောက်ကို ခေါ်ပြီးတော့ ရှေ့လာခိုင်း
တယ်။ နောက် အင်္ဂလိပ်ဆေးလုံးကို
သောက်ခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီဆေး
လုံးကို ခိုက်ထဲရောက်ပြီးမှ ပြန်ထုတ်ပြ
တယ်'

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

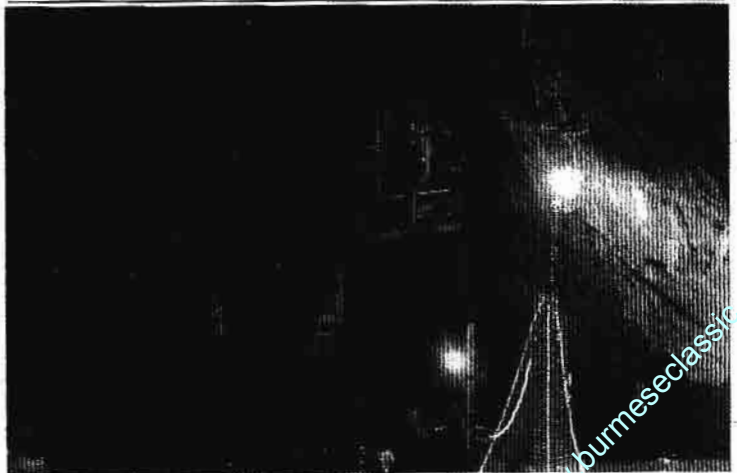

မြိုင်တောင်ဘုရား

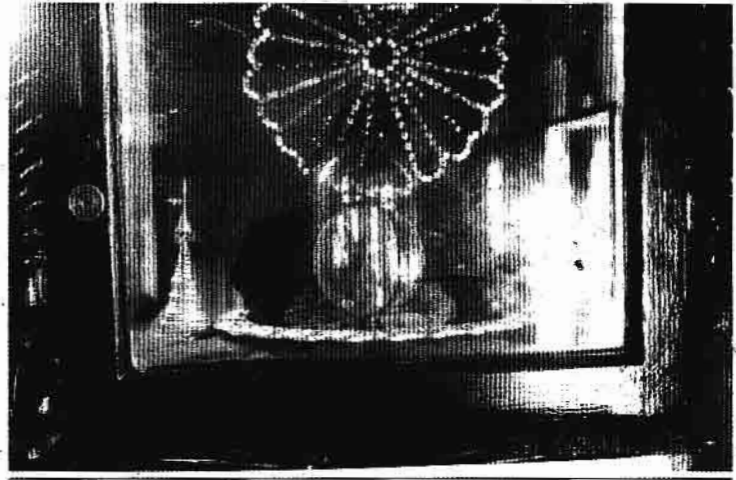
မြိုင်တောင်ဘုရားရုပ်တု

ပတ္တမြားရိုက်ဂူ

‘ဘယ်လို ထုတ်တာလဲ’
 ‘ဆရာတော်ကြီးက ပြောပြီးမှ
 ထုတ်တာ၊ လက်ညှိုးနဲ့ အမိန့်ပေးတာပဲ။
 ဆွတ် ထွက် ဆိုပြီးတော့ ဆေးလုံးက
 ထခြည်းခြည်း ပြန်ထွက်နေတာပဲ။
 ဘာယက်ရှင်ကိုယ်တိုင်လဲ သိနေတယ်။
 လည်ချောင်းရောက်တဲ့အခါ ယား
 ထာတယ်လို့ သိရတယ်။ အဲဒီဆေးလုံး
 အာ မကြေပျက်ဘဲ အကောင်းအတိုင်း
 ပြန်ထွက်လာတယ်။ အဲဒီတုန်းက
 ဆရာတော်ကြီးဆီ ရောက်သည်တွေ
 ထာပြကြတယ်’

◆ မြို့ထဲကပ်မှ ဘုရားရှင်ဘက်ဆက်

‘ရောဂါတွေ ပျောက်လား’
 ‘ပျောက်တာလဲ ရှိတယ်။ မပျောက်
 ဘာလဲ ရှိတယ်’
 ‘အစောကြီးကတည်းက ဆရာတော်
 ကြီးက ဆေးမကုဘူးပြောတယ်။ လူ
 ဆွေက ဇွတ်လာကြတာ။ ခါးနာတဲ့သူ၊
 ထက်မမြှောက်နိုင်တဲ့သူတွေ ပျောက်
 ကြတယ်။ ဆေးရုံက လူနာတွေတောင်
 ဆောက်လာကြတယ်’

‘နောက်တော့ ဘာတွေ ထူးခြားတာ
 ကြုံတွေ့ရသေးလဲ’
 ‘ဆရာတော်ကြီး ဘယ်ခြေထောက်မှာ
 ကြာဖူးပါလား။ အဲဒီက ယ်းတယ် ဘုရားဖူး
 သွားရင်း ဝတ်ပြုတော့ တွေ့ရတာ’
 ဆရာတော်သည် ဓာတ်ပုံကို
 လက်ညှိုးညွှန်၍...
 ‘ဆရာတော် အရပ်ရှည်မယ်ထင်
 လား၊ ပုမယ်ထင်လား’

‘ပုတယ်’
 ထိုစဉ် ကပ္ပိယမှ ဆွမ်းပြင်ပြီးကြောင်း
 လျှောက်ထား၍ ဆွမ်းစားကျောင်းကို
 ကြွရတော့ စကားစမြတ်ခဲ့ရပါသည်။
 ဆွမ်းစားပြီးတော့ စူဠာမဏိဘုရားဖူး
 ရန် ကျန်သေး၍ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့
 တော့သည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ငါးစာရှင်များသို့...

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို
 ရေးသားပေးဖို့ နှိုင်းကြပါစို့။

ဤသို့ ရေးသားပေးဖို့ ဖြစ်ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး
 ဖြစ်သွားပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင် ကုသိုလ်တော်
 ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း၊
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တဆောင်ရွက်ခြင်းဓမ္မစင်

(န)ငယ်တစ်လုံး လှိုရာသုံး

ပိုမို (မင်းလှ)

ရှေးရှေးက ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုး အတတ်ပညာရှင်၊ အသိပညာရှင်များ သည် ခက်ခဲနက်နဲသော ပညာများကို တီထွင်ကြဆဲ၍ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေး စသော ကိစ္စ များတွင် အမျိုးမျိုးသော နည်းပညာ များနှင့် အသုံးပြုခဲ့ကြပါသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတို့တွင် ဦးခေါင်းပိုင်းသည် အရေးကြီးသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ဦးခေါင်းပိုင်း၌ (န)ငယ်တည်း အကျဉ်းနှင့် မှည့်ဆိုသော နှုတ်ခမ်း၊ နား နှာခေါင်း၊ နဖူး၊ နောက်ထူ ငါး နားနှင့် ကိုယ်ပိုင်းတွင် နှလုံး၊ တညှီ၊ ထော၊ နားများကို (န)ငယ်တည်း အကျဉ်းအကျဉ်း လိုအပ်သော ကိစ္စများ အတွက် ထောက်ပံ့ကူညီသည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် စာဘက်ရုံလမ်း အမှတ် (၂) ရပ်ကွက်၊ မင်းလှမြို့၌ နေထိုင်သူ တစ်ယောက် အငြိမ်းစားဦးမောင်ဝင်းဆိုသူနှင့် မင်းလှ မြို့ ဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက် သံဃာ့ပရိယာဇာ အလှူကိစ္စ အစည်းအဝေးတွင် တွေ့ဆုံ ကြပါသည်။

ဦးမောင်ဝင်းသည် အသက်အားဖြင့် (၇၉)နှစ်ခန့်ရှိသူဖြစ်သော်လည်း ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သူဖြစ်သည်။ အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်းနှင့် သွားမကျိုး၊ ဆံမဖြူ ပါရမီကောင်းသူဟု ဆိုရပါမည်။

စာရေးသူနှင့် ဘာသာရေးကိစ္စ၊ လူမှုရေးကိစ္စများ ဆွေးနွေးကြရာမှ ဂမ္ဘီရဆန်သော စကားများ စပ်မိသွားရာ ဦးမောင်ဝင်းက...

‘ဆရာဗိုလ်ကို ကျွန်တော်တစ်ယောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ချိန်က ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောပြပါမယ်’ ဟု ပြောပြပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

(၁၉၆၉)ခုနှစ် ခ.လ.ရ(၉၀) သန်လျင် တပ်မှာ ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီး၊ သုံးခွမြို့နယ်ကို နယ်မြေ အေးချမ်းသာယာရေးအတွက် ခဏ ခဏ သွားရောက် တာဝန်ယူရပါတယ်။

သုံးခွမြို့နယ်ဟာ ဟိုတုန်းက ခုလို စည်ကားမှု မရှိသေးဘူး။ မြေနီခိုဝိုင်း၊ မြစ်ချောင်းပိုင်းဒေသဖြစ်လို့ တစ်နေရာ နဲ့ တစ်နေရာ သွားလာရေး ခက်ခဲတာ ပေါ့။

ချောင်းတွေ၊ မြောင်းတွေ ဖြတ်ကျော် ပြီး ဒီလို တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတဲ့အချိန် မှာ ရန်သူလိုလိုရမယ် မြွေ၊ ကင်း၊ မြွေ ဟောက်၊ မြွေစိမ်း အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါအားလုံးကို သတိထားနေရ တယ်။

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်တပ်စုက တပ်ကြပ်တစ်ယောက် လုံခြုံရေး

တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ဘာကောင် ကိုက်မှန်းမသိ အဆိပ်တက်ပြီး သတိ လစ်သွားတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင့် ရမှန်း မသိဖြစ်နေချိန်မှာ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီး ဦးသာလှထံကို သွားပြီး အကူအညီတောင်းပါတယ်။

ဆေးဆရာကြီးဦးသာလှက လေငန်း ရောဂါကြောင့် လူနာရှိရာသို့ မလာ ရောက်နိုင်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ကို သူ့အနားကို ခေါ်တယ်။

“ဆရာကြီးကို ကျွန်တော် တောင်းပန် ပါတယ်။ ကျွန်တော် လေငန်းရောဂါ ကြောင့် ကိုယ်တိုင်လိုက်ပြီး မကုသနိုင် ပေမယ့် ဘာမှအားမငယ်ပါနဲ့။ ကျွန်တော် မှာကြားတဲ့အတိုင်း လူနာ ကို ဆရာကြီး ကုသဆောင်ရွက်ပေးပါ”

လို့ ပြောရာ...

‘ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်က စစ်သား တစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် ဘာသာ တရားကို လိုက်စားပါတယ်’

ဆေးဆရာကြီးက လူနာရဲ့ နား၊ နှာခေါင်း၊ နဖူး၊ နောက်ထူ၊ နှုတ်ခမ်း၊ နှလုံးနေရာတို့ကို ဒီဆီမန်းနဲ့ (န)ငယ် ဗျည်းအကွရာရေးပါ။ “ဤ နာယံ ဘေးမရှိ” လို့ (၇)ခေါက်စီ မန်းဗျည်း လက်ညှိုးနဲ့ သပ်ချပေးပါ။

လို့ ပြောတယ်။

ဆေးဆရာကြီးဦးသာလှ ပြောတဲ့ အတိုင်း ကျွန်တော် အမြန်ပြန်လာပြီး

နက္ခတ္တဇောဏ်ခြေညီယူရင်း ၃၉

ကျန်းမာပါစေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဥမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသိဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသ
အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း
သိီး ၊ ဝမ်း ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောမျှောပြေစေဖို့အတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်းသွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်းရက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတိမ်၊
အပြင်တိမ်၊ ဓအိုနာသီးဝမ်းလေချုပ်ရောဂါများအတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိ အပူအပုပ်
အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလိုကင်းစေပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ စီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောကအပူ မှန်သမျှ ငြိမ်းစေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နုလုံးတုန်းရင်ခွန်မောဝန်းခြင်း၊ မှေးဝေခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ စီးယပ်သွေးမမှန်ခြင်း၊
သွေးသားမကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်
ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ဂုပ်လောင်းနေသည့် အခိုးအကင်းမှန်သမျှ ပွင့်စေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အခိုးပွင့်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)

ကိုယ်လက်၊ ခြေကိုက်ခဲခြင်း၊ ရွှေးဂုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းအုံခြင်း၊
အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းခန်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့်
အဖျားရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲလေးစက်နာ နှင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရတဲ့

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောလိမ်းဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ အကြောတပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း၊
အဆစ်အမျက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲ၍ လေးစက်နာဖြစ်ခြင်း၊ ရွှေးဂုပ်ခြင်း၊
ခြေတပ်လက်တပ်ခြင်းနှင့် လေငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါစေ

တိုင်းရင်း၊ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် ဆေးကုဌာန

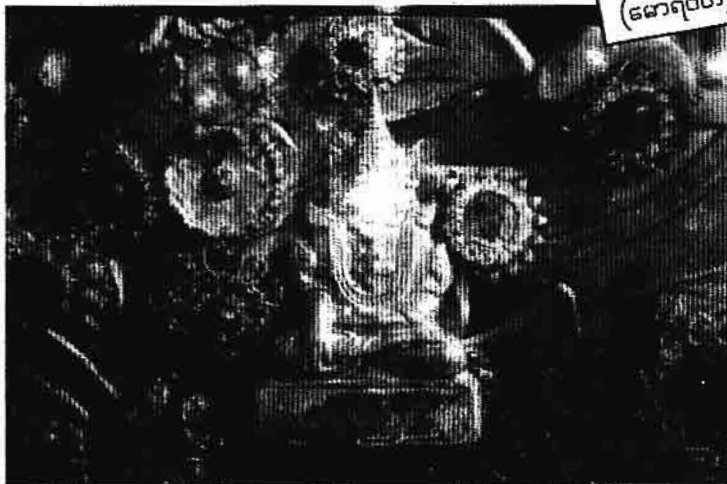
အမှတ် (၈၂) ဝေလွင်လမ်း (၁၀) ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပ်မြို့နယ်၊ မန်တန်မြို့

ရမ်း - ၀၉၇၃၀၀၅၄၄၀၊ ၀၉၇၃၀၀၂၉၃၀၊ ၀၉၇၂၀၀၀၀၀၀၀၀

သိဒ္ဓိဝင်အနက်ကိုးပါး

ရှုရှင်းမှသည်...

သီအိုရီ (မောရဝတီ)

◆ ကိုဦးသားသော ထွက်ကုန်များ ရတနာတော်ပုံများ

ပါသည်။ ဂါထာတော်စာရွက်၏ လေး တစ်ဆယ့်ရှစ်ခေါက်ရွတ်ဟု ပြောပါ
ဖက်တွင် (၁၈, ၁၈, ၁၈, ...)ဟု သည်။ ဂါထာ၏ အမည်မှာ...

အစွမ်းထက်ခြင်း နဝရတ်ကိုးပါးဂါထာတော်

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါလောကေ သပ္ပုဇ္ဈော ဟိတာယ သပ္ပပါဏိနံ
ဓမ္မောလောကေ သပ္ပုဇ္ဈော သုခါယ သပ္ပပါဏိနံ
သံယောလောကေ သပ္ပုဇ္ဈော အနတ္တံ ပုညဓမ္မံ
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိဓမ္မ ဟောတု သပ္ပဒါ
- ၂။ ဗုဒ္ဓဿပူရံ ဟောတော ဝဇ္ဇော
ဓမ္မဿပူရံ ဟောပညာ ဝဇ္ဇော
သံဃဿပူရံ ဟောဘောဂ ဝဇ္ဇော
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိဓမ္မ ဟောတု သပ္ပဒါ
- ၃။ ဗုဒ္ဓောဓေန အနိန္ဒယော
ဓမ္မောဓေန ဟောလာဘော
သံဃောဓေန ဟောယသော
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိဓမ္မ ဟောတု သပ္ပဒါ
- ၄။ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မ ရက္ခန္တု နိစ္စံ
ဓမ္မော ဓမ္မ ရက္ခန္တု သဒ္ဓါ
သံယောဓမ္မ ရက္ခန္တု ဒိဓနံ
ဒိဃာယုကော ယုတဓော
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိဓမ္မ ဟောတု သပ္ပဒါ

ရတနာရှိရာ ရတနာစု ဆိုသော
ကာလသည် အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်
ကြောင်ကျောက် အဝါရောင်တစ်ပွ
ကို လက်စွပ်ကွင်း၍ ဆောင်ထားပြီး
နောက် တွင်းထွက်ကြောင်ကျောက်
အကြီးအသေး အရောင်စုံ ဝင်လာ
သည်။ လှလှပပ တွင်းထွက်ကြောင်
နက်ရှင်တစ်ပွင့်ကို ထပ်ရလိုက်ပြန်ပါ
သည်။

ဒီကျောက်ပျိုးလေးတွေကိုတော့ ကိုယ့်
လက်ထဲမှာ သူပျော်သလောက် နှပ်စေတာ
ဟု ပြောခဲ့သော အဘဆရာ၏
စကားအတိုင်း အဆောင်အဖြစ်
သိမ်းထားလိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်မ၏ ပန်းတိမ်
ဆိုလေးမှာ နဝရတ်ကိုးပါးလက်စွပ်
များ တော်တော်လုပ်ပေးရပါသည်။

အများသုံးဖြစ်သော မဏိသျှတ္တရ
ကျမ်းလာ နဝရတ်လုပ်နည်းအတိုင်း
တော်ဆင်သူတို့ အကျိုးရှိစေရန် ရှေးမှ
အတိုင်း မခိုမကပ် စေတနာထား၍
ထုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သဖြင့် ကျွန်မ၏ဆိုင်
ကလေးသည် နဝရတ်ကိုးပါးနှင့်ပတ်
သက်၍အတော်လေးနာမည်ရခဲ့ပါသည်။

ပြည်မြို့မှ ဝေပုလ္လဆရာတော်ကြီး
ဘုရားထီးတင်ရန် မော်လမြိုင်မြို့သို့
ကြွရောက်လာစဉ် ကျွန်မ၏ နဝရတ်
လက်စွပ်ကို ဆရာတော်ကြီးအား
လှူလိုက်သည်။

ဝေပုလ္လ ဆရာတော်ကြီးကား
မော်လမြိုင်မြို့၊ ညောင်ပင်ဆိပ်ရွာတို့
နှင့် မကင်းသည့် အားလျော်စွာ ဆရာ
အကာတို့၏ အပြန်အလှန် ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ်ခြင်းနှင့်အတူ ဆရာတော်
ကြီးမှလည်း ထိုက်သင့်သလို ညွှန်ကြား
စောင့်ရှောက်လျက် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်သည် ကျွန်မအား
နဝရတ်ကိုးပါးဂါထာတော်ကို ရေးပေး

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်စော
 သမုပ္ပန္နော = သမုပ်ပန်နော
 သဗ္ဗပါဏိနံ = သပ်ပပါနိနံ
 ဝဗ္ဗော = ဝမ်မော
 အနုတ္တရံ = အနုတ်တရံ
 ပုညဓေတ္တံ = ပုန်ညခမ်တံ
 သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
 သောတ္တိမေ = သွတ်ထိမေ
 သဗ္ဗဒါ = သပ်ပဒါ
 ၂။ ဗုဒ္ဓဿ = ဗုတ်တေသ
 ဝန္တော = ဝန်တော
 ဝဗ္ဗဿ = ဝမ်မတ်သ
 ပညာဝန္တော = ပင်ညာဝန်တော
 သံဃဿ = သံဃတ်သ
 ၃။ အရိန္ဒမော = အရိန်ဒမော
 ၄။ ရက္ခန္တု = ရက်ခန်တု
 နိဝ္ဗံ = နိတ်ဝံ
 မယံဘဝေ = မယ်ရံဘဝေ

ဂါထာတော်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်

၁။ ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 လောကေ-လောက၌ သဗ္ဗပါ
 ဏိနံ-အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏၊
 ဟိတာယ-အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာ၊
 သမုပ္ပန္နော-ပွင့်တော်မူ၏။

လောကေ-လောက၌ ဝဗ္ဗော-
 မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော
 တရားတော်မြတ်သည်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ-
 အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏၊ သုခါယ-
 ချမ်းသာသုခအလို့ငှာ၊ သမုပ္ပန္နော-
 ဖြစ်ထွန်းတော်မူ၏။

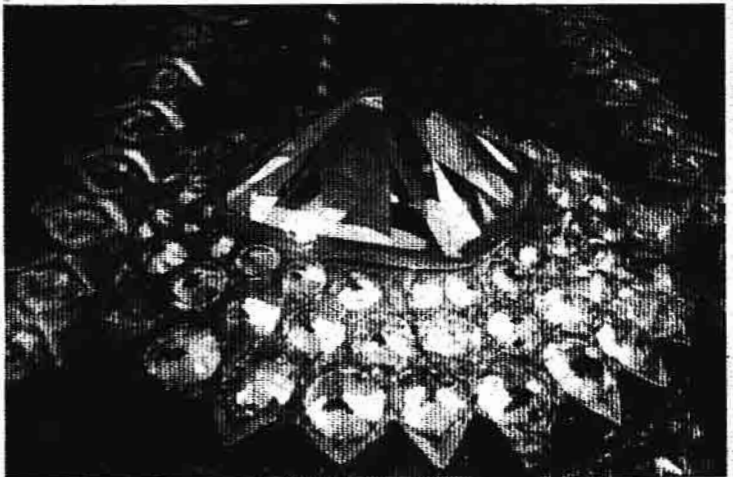
လောကေ-လောက၌ သံဃော-
 သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့သည်၊
 သဗ္ဗပါဏိနံ-အလုံးစုံသော သတ္တဝါ
 တို့၏၊ အနုတ္တရံ ပုညဓေတ္တံ-အတုမရှိ
 ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏
 စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်း

၄၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေဉ်မဂ္ဂဇ်း

◆ ကိုးကွယ်ထားသော ထွတ်ပိုက်ကုန်းမှ ရတနာတော်ပုံများ

◆ ကိုးကွယ်ထားသော ထွတ်ပိုက်ကုန်းမှ ရတနာတော်ပုံများ

သဖွယ်အဖြစ်၊ သမုပ္ပန္နော-ဖြစ်ပေါ်၍
 လာပေ၏။

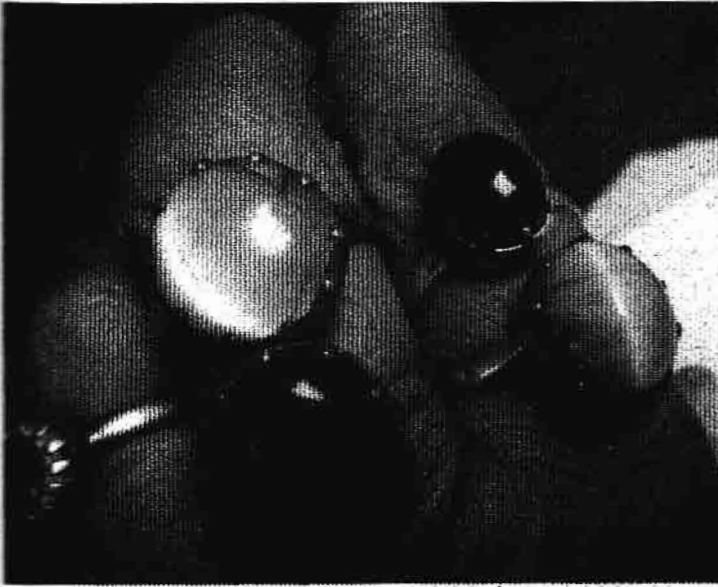
တေတန သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤမှန်ကန်
 သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
 ကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊
 သောတ္တိ-ကောင်းမြတ်သော စီးပွား
 ချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းသည်၊
 ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ ဗုဒ္ဓဿပူဇံ - မြတ်စွာဘုရားအား
 ပူဇော်ခြင်းသည်၊ မဟာတေတ-
 ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးတော်တို့ကို၊
 ဝန္တော-ပြီးပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

ဓမ္မဿပူဇံ - တရားတော်မြတ်တို့
 အား ပူဇော်ခြင်းသည်၊ မဟာပညာ
 -ကြီးမြတ်သော ပညာတို့ကို၊ ဝန္တော-
 ပြီးပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

သံဃဿပူဇံ - သံဃာတော် အရှင်
 မြတ်တို့အား ပူဇော်ခြင်းသည်၊ မဟာ
 ဘောဂံ-ကြီးမြတ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ
 ရတနာတို့ကို၊ ဝန္တော-ပြီးပြည့်စုံစွာ
 ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

တေတန သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤမှန်ကန်
 သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
 ကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊

◆ ကြောင်ကောက်လက်စွပ်များ

◆ လှလှလှ တွင်းတွက်ကြောင်များနှင့် ကြောင်ကြိုး၏
ပြက်သားထင်ရှားမှုနှင့် သက်တမ်းအောင်မြင်

သောတ္တိ - ကောင်းမြတ်သော စီးပွား
ချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းသည်။
ဟောတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ ဗုဒ္ဓတေဇေန - မြတ်စွာဘုရား၏
တန်ခိုးတေဇာ အာနုဘော်
ကြောင့်၊ အရိန္ဒမော - ရန်သူ
အပေါင်းတို့အား စိုးမိုးအနိုင်ရကြ
ကုန်၏။

ဓမ္မတေဇေန - တရားတော်မြတ်၏
တန်ခိုးတေဇာ အာနုဘော်ကြောင့်၊
မဟာလာဘော - ကြီးမြတ်သော
လာဘ်လာဘ အပေါင်းတို့ ရကြစေ
ကုန်၏။

သံဃာတေဇေန - သံဃာတော်
အရှင်မြတ်တို့၏ တန်ခိုးတေဇာ
အာနုဘော်ကြောင့်၊ မဟာယသော -
များပြားသော အခြွေအရံတို့ ပေါများ
ကြကုန်၏။

ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤမှန်ကန်
သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
ကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊
သောတ္တိ - ကောင်းမြတ်သော စီးပွား
ချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းသည်။
ဟောတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မေ - ကျွန်ုပ်အား၊ ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗံ - အမြဲမပြတ်၊
ရက္ခန္တု - စောင့်ရှောက်ပါစေ
သတည်း။

မေ - ကျွန်ုပ်အား၊ ဓမ္မော - တရား
တော်မြတ်သည်၊ သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊
ရက္ခန္တု - စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။

မေ - ကျွန်ုပ်အား၊ သံဃော - သံဃာ
တော်မြတ်သည်၊ ဒီနေ - နေ့စဉ်မပြတ်၊
ရက္ခန္တု - စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။

မယံ - အကျွန်ုပ်အား၊ ဒီဃာ
ယုကော - အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊
ဘဝေ - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

တောနု သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-ကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ကောင်းမြတ်သော စီးပွားချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသည်။

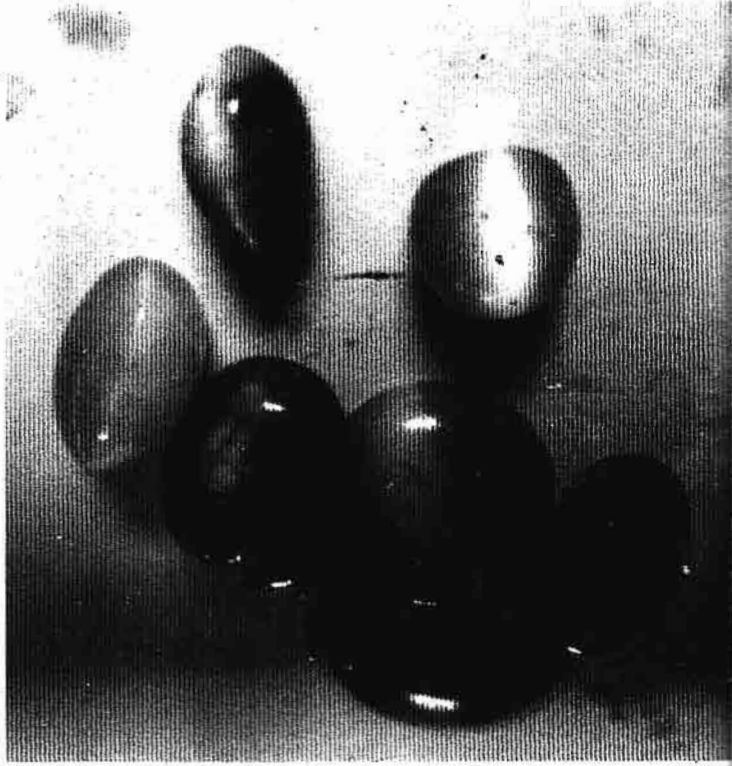
‘နေ့စဉ် ရွတ်ပေးပါ။ ရန်သူမျိုးငါးပါး အထူးကင်းရှင်းမယ်။ တိုးတက်အောင် မြင်မယ့် လုပ်ငန်းများ အလိုလို ရောက်လာမယ်။ လူ့နတ်တိရစ္ဆာန်များ အလိုလို ချစ်ခင်လေးစားလာပြီး သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ သာသနာစောင့်နတ်များ၊ တောတောင်စောင့်၊ အိမ်ခြံစောင့်နတ်များ၊’ ကူညီစောင့်ရှောက်မယ်။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာရွှေငွေများ အထူးတိုးတက်မယ်။ အာဏာတည်ပြီး ပြောတိုင်းဆိုတိုင်း အောင်မြင်ပြီးစီးမယ်။ ကောင်းသော အိပ်မက်တွေ မက်မယ်’

ဆရာတော် ပြောပြသော ဂါထာတော်၏အကျိုးကို ယုံယုံကြည်ကြည် အားကိုးလိုက်သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်မသည် စနေဗြဟ္မာဒေဝကြီးသို့ အဝင်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ ဆယ်နှစ်တာခရီးကို ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဘာမှ မဖြစ်ဘဲ ကျော်လွန်သွားနိုင်ခဲ့သည်။

နဝရတ်ကိုးပါးတွင် မပါမဖြစ်သော ကြောင်ကျောက်ကလေးများ ကျွန်မထံတွင်သာရှိတတ်သည်ဆိုပြီး လာရှာကြသည်။ ဝါသနာရော စေတနာပါ နှစ်မျိုးပေါင်းစပ်ပြီး ထိုတွင်းထွက် ကြောင်ကျောက်လေးများက ကျွန်မကို ထမင်းကျွေးခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မ၏ဆိုင်လေးကို ပိတ်သိမ်းလိုက်ပြီး အိမ်မှာပဲ အနားယူသော ကာလများတွင် ဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြ ဓာတ်ပုံရှိက်ပြထားသော

◆ ကြောင်ကျောက်ရောင်များ

အနက်ရောင် ကြောင်ကျောက်ကြီးက ထပ်မံ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ တွေးမိသည်။ သက်ရှိကြောင်၏ အမြဲတေကြောင်မျက်ရှင်များလားဟု။ ကျွန်မ၏ အဘဆရာထံ သွားရပြန်သည်။

‘အဘပြောပြလို တွင်းထွက်ကြောင် ကျောက်ပျားအကြောင်းကိုတော့ ဟော် ဟော်လေ နားလည်နေပါပြီ သက်ရှိကြောင်ရဲ့ အမြဲတေက ဘယ်လို ထူးခြားမှုတွေ ရှိတယ်ဆိုတာရယ် ဒီကျောက်လေးကိုလဲ ကြည့်ပေးပါဦး အမြဲတေကြောင်ကျောက်များ ဖြစ်နေမလားလို့’

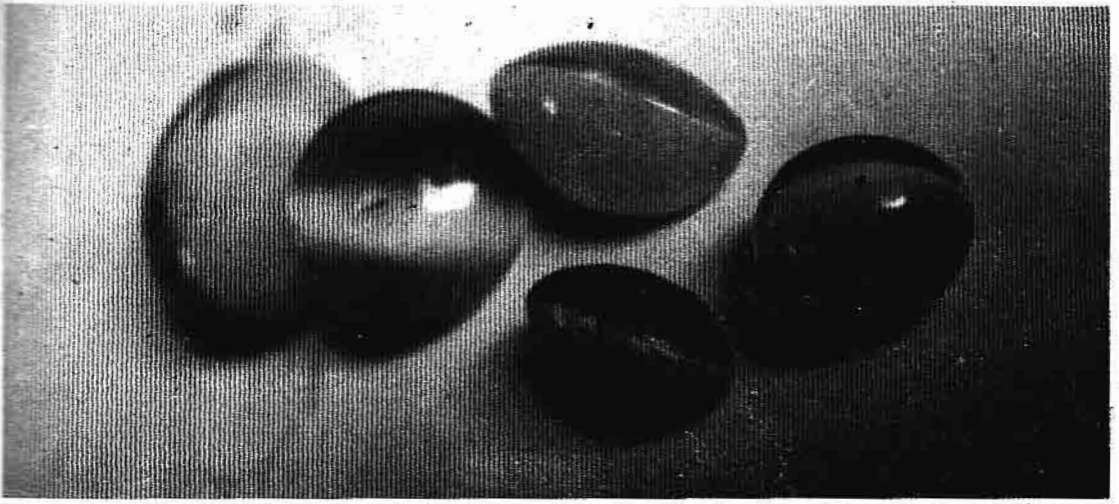
ကျွန်မ၏ အနက်ရောင်ကြောင် ကျောက်ကို အဘအား ကြည့်ပေးပါရန် ပေးလိုက်သည်။

‘သက်ရှိသတ္တဝါတို့က ဖြစ်တန်တဲ့ အမြဲတေမှာ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ လူတို့ ယုံဆောင်အပ်

သော အမြဲတေနဲ့ လူတို့ သုံးဆောင်အပ်သော အမြဲတေတဲ့’

နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ဆဋ္ဌနဆင်မင်းမျိုး၊ သိန္ဓဝပြင်း သုဝဏ္ဏသာမပြင်း စတဲ့ သတ္တဝါမျိုးဟာ ကပ္ပဝိဒ္ဓိတန်ခိုး ပြေလျှိုးမှု သတ္တုတန်ခိုးမျိုး ဖန်ဆင်းနိုင်တဲ့ တန်ခိုးရှိလို့ သူတို့က ဖြစ်တဲ့ အမြဲတေတွေကို သူတို့ သေသွားရင် နတ်၊ ဘီလူးတွေက ထုတ်ယူပြီး ဝေသာဏ္ဏနတ်မင်းကြီးဆီ ပို့ဆက်ကြရတယ်။ လူတို့ ယုံဆောင်အပ်တုန်း

လောကမှာ သူများထက် ထူးကဲတဲ့ အစွမ်းသတ္တိတန်ခိုးရှိတဲ့ ဆင်၊ မြင်း၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ကြက်၊ ငှက်၊ ငါး၊ ကြောင်၊ မုတ်ကောင် စတဲ့ သတ္တဝါတွေရဲ့ အမြဲတေလိုခေါ်တဲ့ မျက်ရှင်ဓာတ်ကိုတော့ သိဒ္ဓိလိုလားတဲ့ သုဒ္ဓေအနေနဲ့ သုံးဆောင်နိုင်တယ်’

► ကြောင်သမားကလေးများ

လိုက်ရေးမှတ်ရသည်။

‘အမြဲတေတွေထဲမှာ ကြောင်ကဖြစ်တဲ့ ကြောင်အမြဲတေက တော်တော် ထူးဆန်းတယ်’

‘အဘ တွေ့ဖူးလား’

‘ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့ တော်တော် ခဲယဉ်းတဲ့ပစ္စည်းပဲ။ တန်ဖိုးလဲကြီးတယ်။ မနုဗ္ဗာမင်းရဲ့ ကြောင်မျက်ရှင်က လူတိုင်း ကြားဖူးကြတယ်လေ။’

မနုဗ္ဗာမင်းဟာ အကျယ်ချုပ်ဘဝနဲ့ မြင်းကပါသူဌေးကို မနောမယ ကြောင်မျက်ရှင်လက်စွပ် ရောင်းရငွေ လှည်းခြောက်စီးတိုက်နဲ့ မနုဗ္ဗာဂူ ဘုရားကို အေဒီ(၁၀၆၈)မှာ တည်ခဲ့တာ။

နောက်တစ်ဦးက သူခိုးကြီး ငတက် ပြားဟာ သူဌေးကြီးတွေအိမ်က ရွှေငွေတွေကို ခိုးပြီးတော့ မရှိဆင်းရဲသားတွေကို ဝေငှပေးတယ်။ ခိုးတဲ့ နေရာမှာလဲ သစ္စာရှိစွာ တစ်ဝက်ပဲ ခိုးတယ်တဲ့။ ဘုရင်ရဲ့ သူကောင်းပြုခြင်း ခံရပြီး မင်းမှုထမ်းဘဝနဲ့ မရှိမသေ စေတီတော်ကြီးကို တည်ခဲ့တယ်။ သက္ကရာဇ် ၂၂၆ ခုနှစ်မှာပေါ့၊ သက်ရှိကြောင်မျက်ရှင် ကြောင့်ပေါ့’

‘ဒီဘက်ခေတ်မှာကော အဲဒီလို ကြောင်မျက်ရှင် အမြဲတေမျိုး ပေါ်ပေါက်သေးလား အဘ’

ကျွန်မ၏ ကျောက်ကလေး အကြောင်း ဘာမှ မပြောသေး၍ သိချင်နေ၏။

‘ထိုက်တန်သူ ဘုန်းရှင်ကံရှင်တို့သာ ရပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းပဲ။ သိဒ္ဓိဝင်ကြောင်မျက်ရှင် အပြုတောက လေထဲမှာ ပေါ့ပါးလျင်မြန်စွာ ပြေးနိုင်တယ်။’

ဘယ်လောက်ပြန်ပြန် ကိုယ်ကိုတော့ပြီး ခုန်တက်နိုင်တယ်။ နိနာ အပင်၊တိုင်၊နံရံ တို့ကို ကပ်လိုက်တာနဲ့ ကိုယ်ပျောက်အောင် လုပ်လို့ရတယ်။ သိဒ္ဓိဝင် မှတ်ကြောင်တွေက ဖြစ်တာ။

ရှေးက ယဉ်ကျေးမှုကြီးများနဲ့ ကုသိုလ်ကံ ကြီးကြီးပြီး ဆုံတွေ့ခိုက်မှာ အဲဒီအပြုတောနဲ့ ပေါင်းမှာ ကြောင်ရုပ်ထိုးထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ဦးကို တွေ့ဖူးတယ်။ ပေါင်းမှာရှိတဲ့ ကြောင်ရုပ်ကို လက်ထီးနှိုက်ပြီး လိုရာ သုံးနိုင်တယ်’

‘ဘယ်မှာလဲ အဘ’

‘တို့မြို့နယ်မှာပဲပေါ့။ တစ်ဦးက ဆေးဆရာကြီး၊ တစ်ဦးက သာသနာပြုဆရာတော်ကြီး။ ဘုရားတည်

ကျောင်းဆောက် သာသနာပြုရင်းနဲ့ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေတယ်။

ဆေးဆရာကြီးကတော့ ဇနီးဆုံးသွားပြီး ကံတစ်ခုကို မထိန်းနိုင်ဘဲ လူနာတစ်ယောက်ရဲ့ ဇနီးနဲ့ မှားယွင်းသွားလို့ ကံကုန်သွားပါပြီ။

ဆရာတော်ကြီးကတော့ သူငယ်ချင်း ဆေးဆရာကြီးကို ပတ္တမြားအစစ် နွဲ့မှာ နစ်လေပြီလို့ မှတ်ချက်ချလေရဲ့’

‘ကျွန်မရဲ့ အနက်ရောင်ကြောင် ကျောက်လေးကလဲ ထူးဆန်းနေတယ် အဘရဲ့’

‘အင်း ဒီကျောက်ကလေးကတော့ ကြောင်ကြီးပေါ်လိုက်၊ မျက်ကွင်း မျက်လုံးပေါ်လိုက်နဲ့မို့ တွင်းထွက် ကြောင်ကျောက်လေးများက ထွန်းတဲ့ ကြောင်ကျောက်လေးလို့ပဲ မှတ်ချက်ချပြီး ဆက်ပြီး ဆောင်ထားလိုက်ပေါ့။ ထူးခြားမှုတစ်ခုခု ရှိကောင်းလေရဲ့’

ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်မှန်ကို မမြင်မချန် အတိုချုပ် ရေးသားပါသည်။ သိရှိသော ပညာရှင်များ ဝေဖန်နိုင်ပါသည်။

သင်ဆရာ မြင်ဆရာများကို နှိုက်ကလွှက်...

/// ခင်ခင်ဝင်း(မော့ဂုဏ်) ///

စာမေးပွဲကြီး အောင်ပါစေ

စာမေးပွဲကြီး
(ကျိတ်လတ်)

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲကြီး နီးလာပါပြီ။ တစ်နှစ်ပတ်လုံး သင်အံ့ လေ့ကျက် ကြိုးစားလာခဲ့ရမှုများကို အစွမ်းအစ ထုတ်ပြရပါတော့မည်။

ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်ဖို့ လိုပါသည်။ မတည့်သော အစားအစာ များရှိလျှင် ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် စား သောက်ရတော့မည်။ ရှောင်သင့်လျှင် ရှောင်ကို ရှောင်ရမည်။

သွေးလေးစေသော၊ သွေးတက်စေ သော အဆီအိမ်များ၊ တက်စာများ ကို သတိထား စားသောက်ရတော့ မည်။ အလွန်အမင်း အိပ်ရေးပျက်ခံခြင်း များကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။ အစာကို အချိန်မှန်မှန်စားရမည်။

အအေးကိုလည်း အလွန်အမင်း မခံသင့်။ အစားအသောက်၊ အအိပ် အနေ၊ အသွားအလာ၊ အနေအထိုင် အစစအရာရာ အမှားအယွင်း မဖြစ်မိ အောင် သတိတစ်လုံး လက်ကိုင်ထား၍ နေရထိုင်ရတော့မည်။

‘နမောတဿ ဘဂ္ဂတော အနုပတော သပ္ပသပ္ပဿ’

ကို (၉)ခါခွတ်ဖတ်ပြီးမှ ညစာကို စကျက်ပါ။

အခက်အခဲရှိနေသော ဘာသာရပ် စာအုပ်များကို တစ်ညလျှင် တစ်ဘာသာ၊ တစ်အုပ်စီ အလှည့်ကျ ညစဉ် ခေါင်းအုံးအောက်တွင် ထားအိပ် ပါ။

စာအုပ်များကို ကိုင်ပေါက်၊ လွှင့်ပစ်၊

ခြေဖြင့်ကျော် မရှိမသေမလေးမစား မလုပ်ရပါ။ မိမိအား သင်ကြားပြသပေး နေသော ဆရာ ဆရာမများကို ဆန့် ကျင်ဘက်များ မလုပ်မိပါစေနှင့်...

ကံသုံးပါးလုံးဖြင့် အပြစ်မဖြစ်အောင် ပြုမူပြောဆိုနေထိုင်ပါ။ မိဘများကို လည်း မိမိအတွက် စိတ်အနှောင့် အယှက်မဖြစ်အောင်၊ စိတ်မဆင်းရဲရ အောင်၊ အပြစ်မဖြစ်အောင် ပြုမူပြော ဆိုနေထိုင်ပါ။ အနိမ့်ဆုံး အနန္တော အနန္တငါးပါးကို ဦးချပြီးမှ အိပ်ရာဝင်ပါ။

စိတ်ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပျော်ပျော် ချင်ချင်နေပါ။ ခေါင်းကို အေးအေးထား ပါ။ စိတ်ညစ်စရာများကို ခေါင်းထဲ အဝင်မခံပါနှင့်။ စိုးရိမ်စိတ်များကို ပယ်ဖျောက်ပါ။ မိမိ၏ ခေါင်းထဲတွင် ကျောင်းစာတစ်ခုတည်းသာ ရှိနေ ပါစေ။

‘ဝိပဿနာ ဖြစ်ရုံတော့မည် အတန်းတစ် စာမေးပွဲကြီးကို အဆင်ပြေပြေ ဖြင့် အောင်မြင်ရမည်’

ဟု ယုံကြည်စိတ်ကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ဖြစ်အောင် မွေးမြူထားပါ။

အောင်စာရင်းတွင် မိမိ၏နာမည် စာလုံးအား ကိုယ်တိုင်သွားကြည့် မြင်နေရုံကို နေ့စဉ် စိတ်ကူးဖြင့် မြင်အောင်ပုံဖော်ကြည့်၍ စိတ်ချမ်းသာ မှု၊ ပျော်ရွှင်မှု၊ စိတ်ကျေနပ်မှုတို့ကို နေ့စဉ် အာရုံပြုခံစားပါ။

‘စိတ္တေန နိယျတေ လောကော’ ဟုဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း

ကိုယ့်စိတ်၊ ကိုယ့်အတွေးအကြံများ အတိုင်းသာ မိမိတို့၏ဘဝများ ဖြစ်ပေါ် လာမည်မှာ မလွဲကောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အောင်မြင်ပုံစံ အစီအရင်

၁။ မ၊တစ်လုံးကျေ ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်၏ အမေးပွဲဟူသမျှ ကို တစ်ခဏချင်း ဖြေဆိုနိုင်သော အောက်ပါဂါထာကို နေ့စဉ် မိမိ၏ သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ဘူရိပပညာ သိပ္ပံနံ၊
သဗ္ဗေသံ ကုသလော ဘဝေ၊
ဝိသုဒ္ဓိတံ သမတ္ထော၊
သပ္ပတ္တနံ ဌာနသော။

အနက်

အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘူရိပ ပညာ- ဘူရိပပညာ မြေကြီးအထု နှင့်တူသော ပညာရှိသည် လည်း ကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ- ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ သိပ္ပာနံ- အတတ်ပညာမျိုး တို့၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပုတ္တနံ- ခပ်သိမ်းကုန်သော အမေးပွဲတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိတံ- ဖြေဆို ခြင်းငှာ၊ သမတ္ထော- စွမ်းနိုင်သည် သာလျှင်၊ ဘဝေ- ဖြစ်ရပါလိ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မွေ့စရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိမ္မိတ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးလျှင်...
'ဘုရားတပည့်တော်သည် "ဘူရိပသော"
အစရှိဂါထာကို ဘုရားတပည့်တော်၏
သက်စေ့ (...)ခေါက်တိတိ ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်ပြီးပါပြီ အရှင်ဘုရား...

ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့်
မကြာမီ ဖြေဆိုရတော့မည့် တက္ကသိုလ်ဝင်
စာမေးပွဲကြီးကို အနှောင့်အယှက် အဆက်
အခံမရှိ အမှတ်ပြည့်ရရှိအောင် ချောချော
မွေ့မွေ့ ဖြေဆိုနိုင်ကာ အဆင့်မြင့်မြင့် အောင်
မြင်ပါစေ'

ဟု (၃)ကြိမ်ဆုတောင်းပါ။ စာမေးပွဲ
မဖြေဆိုမီရက်အထိ နေ့စဉ်ရွတ်၊နေ့စဉ်
သစ္စာဆို နေ့စဉ်ဆုတောင်းပါ။ (မိမိ
နှစ်သက်သလို ဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။)
၂။ စာမေးပွဲကြီး မဖြေဆိုခင် တစ်လ
ခန့်အလိုမှစ၍ မိမိတို့၏ အညွန့်ပန်း
များကို အိုးသတ်သတ်ဖြင့် စာမေးပွဲ
ဖြေဆိုပြီးသည်အထိ လှူဒါန်းထား
ပါ။ ပန်းညှိုးလျှင် အသစ်လှူပါ။
(ရေကို နေ့စဉ် လဲလှယ်နိုင်လျှင်
ပိုကောင်းပါသည်။)

- တနင်္ဂနွေသားသမီးများ ကြ (သို့
မဟုတ်) ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့်။
- တနင်္လာသားသမီးများ စံပယ်
(၈)ကုံး (သို့မဟုတ်) ဆီး (၈)ညွန့်။
- အင်္ဂါသားသမီးများ ရွက်လှ
(၁၇)ညွန့်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ပျဉ်းမ (သို့
မဟုတ်) မေမြို့ (၁၉)ပွင့်။
- ကြာသပတေး သားသမီးများ
သစ်ခွ(သို့မဟုတ်)သပြေ(၂၁)ညွန့်။
- သောကြာသားသမီးများ ထန်း
(သို့မဟုတ်) နှင်းဆီ (၁၀)ပွင့်။
- စနေသားသမီးများ အုန်း (၆)
ညွန့် လှူဒါန်းရပါမည်။
ပန်းကပ်လှူပြီးတိုင်း...
'ဘုရားတပည့်တော်သည် ဘုရားတပည့်

တော်၏ အညွန့်ပန်းများဖြစ်သော ပန်း
(...)ညွန့်ကို ဘုရားရှင်အား သဒ္ဓါကြည်ဖြူ
ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါသည် အရှင်ဘုရား...

ဤကုသိုလ်ကံစေတနာကြောင့် မကြာခင်
ဖြေဆိုရတော့မည့် တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲ
ကြီးကို အနှောင့်အယှက် အဆက်အခံမရှိ
အမှတ်ပြည့်ရရှိအောင် ချောချောမွေ့မွေ့
ဖြေဆိုနိုင်ကာ လက်ထူပျော့စွာဖြင့် အောင်မြင်
ပါစေ'

ဟု (၃)ကြိမ်ဆုတောင်းပါ။ ပန်း
အသစ်လဲလှူတိုင်း ဆုတောင်းပါ။
အဆောင်နေကျောင်းသားများအတွက်
မိဘများက အိမ်မှ ကိုယ်စား လှူဒါန်း
ဆုတောင်းပေးပါ။

၃။ စာမေးပွဲဖြေဆိုနေသော ရက်များ
တွင် အိမ်၌ မိဘတစ်ပါးပါး
(သို့မဟုတ်) အိမ်သားတစ်ဦးဦး
က စာမေးပွဲ စတင် ဖြေဆိုချိန်မှ
စတင်ပြီး (စာမေးပွဲ ဖြေဆိုနေသူ
၏ကိုယ်စား) ဖယောင်းတိုင်
တစ်တိုင်ကို စာမေးပွဲဖြေဆိုချိန်ပြီး
သည်အထိ တောက်လျှောက်မငြိမ်း
အောင် အိမ်မှ ဘုရားရှင်အား
လှူဒါန်းထွန်းထားပေးပါ။ (၃-နာရီ
ကျော်ခံသော အတိုင်ကြီးကို ထွန်းပါ)
'ဘုရားတပည့်တော်သည် ယခုစာမေးပွဲ
ဖြေဆိုနေသော မောင်/မ...၏ကိုယ်စား
ဆီမိမိကို ထွန်းညှိပူဇော်ပေးပါသည်
အရှင်ဘုရား...' ဤကုသိုလ်ကံ စေတနာ
ကြောင့် ယခုစာမေးပွဲဖြေဆိုနေသော
မောင်/မ...သည် အနှောင့်အယှက်
အဆက်အခံမရှိ ချောချောမွေ့မွေ့ဖြင့် အမှတ်
ပြည့်ရရှိအောင် ဖြေဆိုနိုင်ပါစေ'
ဟု ဆု(၃)ခါတောင်းပေးပါ။

မိမိတို့ သားသမီးတို့၏ ပြုံးရွှင်နေ
သော မျက်နှာလေးကို မြင်အောင်
ပုံဖော်အာရုံပြု ကြည်ရွှာကာ...

'မောင်/မ...သည် ကောရန်ခပ်လိမ်း
ကင်းဝေပါစေ ဆင်ခဲခပ်လိမ်း ကင်းဝေ
ပါစေ ကြောင်ကြောင်လိမ်း ကင်းဝေပါစေ
နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းပါစေ'
ဟု လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ မေတ္တာ
ပို့သပါ။

ထို့နောက် မိမိတို့၏သားသမီးသည်
ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် စာမေးပွဲကို
အေးအေးဆေးဆေး အဆင်ပြေပြေ
ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဖြေဆိုနေပုံကို
စိတ်မြင်ကွင်းတွင် ပြတ်ပြတ်ထင်ထင်
မြင်အောင် အာရုံပြုကာ သားသမီး
အတွက် ဝမ်းသာကြည်နူးမှု၊ စိတ်
ကျေနပ်မှုတို့ကို ရင်ထဲတွင် လှိုက်ခနဲ
လှိုက်ခနဲ ဖြစ်လာအောင် ခံစားပေးပါ။

(စံစားမှုဝေဒနာသည် စိတ်တန်ခိုးကိုဖြစ်
စေကာ လိုရာဆန္ဒမြည့်စေပါသည်။)

စာမေးပွဲဖြေပြီးသည့်နေ့မှစ၍...
'ကျွန်တော်/ကျွန်မတို့၏ အခြေလွှာများ
ကို စစ်ဆေးကြည့်ဆရာ/ဆရာမအပေါင်း
တို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြပါစေ
ချမ်းသာကြပါစေ'

ဟု အောင်စာရင်း မထွက်မချင်း
နေ့စဉ် [နံနက်စောစော (သို့မဟုတ်)
ညပိုင်းတွင်] (၉)ကြိမ်ခန့် မေတ္တာ
ပို့သပေးပါ။

အထက်ပါစာမေးပွဲ အောင်ပွဲဝင်
အစီအရင် (၃)ခုကို တစ်သဝေမတိမ်း
ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် လုပ်ဖြစ်အောင်
လုပ်ပါ။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အောင်မြင်သူ
တို့ များလှပြီဖြစ်သော ပွဲတိုင်းကျော်
အစီအရင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘဝအစစ လှကြပါစေ။
အောင်နန္ဒစံ(ကျိက်လားဒ်)
နန္ဒာရောင်မြို့မပုဂံရင်း ၄၇

ကြေးငါးဆောင်းပါး

.....ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားစိုက်.....

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ဝါတော်မူပြီး
နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီး
သို့ မြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန့်ရွာသို့
ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
တွင်း သမားတော်ကြီး
ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
လာသော နန်းတွင်းသမား
စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
တို့ကို သမားတော်ကြီး
ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးစာင့်လွင်(ငြိမ်း/မိလိကြီး) ဇနီး
အေးကျွင်သိန်း တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီမအိမ်
ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ
မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၅၅၄]
[လိုဏ်ခေါ်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊
ထိပ်ကပ်နာ၊ အချိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒီဏ်နာဖြစ်၊ လက်
ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
သည်။

အသားပုပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝတ်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် “အသားအရေ ဖြူရ ပျော့
မွတ်ပြီး၊ မကြာဘူးအောင် အလှတူစေသည်” ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးနီတောင်၊
ပုဦးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူး
ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျွဲပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျွဲပေါင်း
ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
စေပါသည်။

၆၈ ဒုတိယရောင်ခြည်ပရူစင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၃၀၅ YR
၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာ
ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
ဖြင့် ယူရစ်အက်စ်စ်
အလွန် များနေခြင်း၊
အေအက်စ်ဇို သီတာ
ယူရစ်(၂၀၀)ထက် များ
ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာ
အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+)
အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားကျော်ကြားသော နှလုံး၊ ဆွေဇာတ်၊
မီးသင်္ကေတများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ
သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထုတ်ဝေထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိ
သည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းလဲခြင်း တရားဆိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူ
များ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေမုန်ကန်ပြီး
ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်အေးပါ။ သွက်လက်စေ့ပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်ခြင်း၊ ကျယ်
ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍
ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော “သတ္တဝဇာတ်”နှင့် ပြည့်စုံသော
ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ
ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲခန်းသော
အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (တဆ-
၀၂၉၁)၊ ဝန်း-၀၉-၇၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်

အမှတ်(၇)၊ (၁၀)လမ်း၊ မင်္ဂလာဇောအနီး

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ရန်-၂၀၆၃၀ အပြုပြန် မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ထွဲပြဲရွာသစ် ထောင်ခြေမှ

မယာတော် အရှင်အာဇာနည်

၆ ဘဝပုံပိုင်းများ (၃)

ဆိုးသုတ်တော်

ယဉ်ကျေး အာဇာနည်

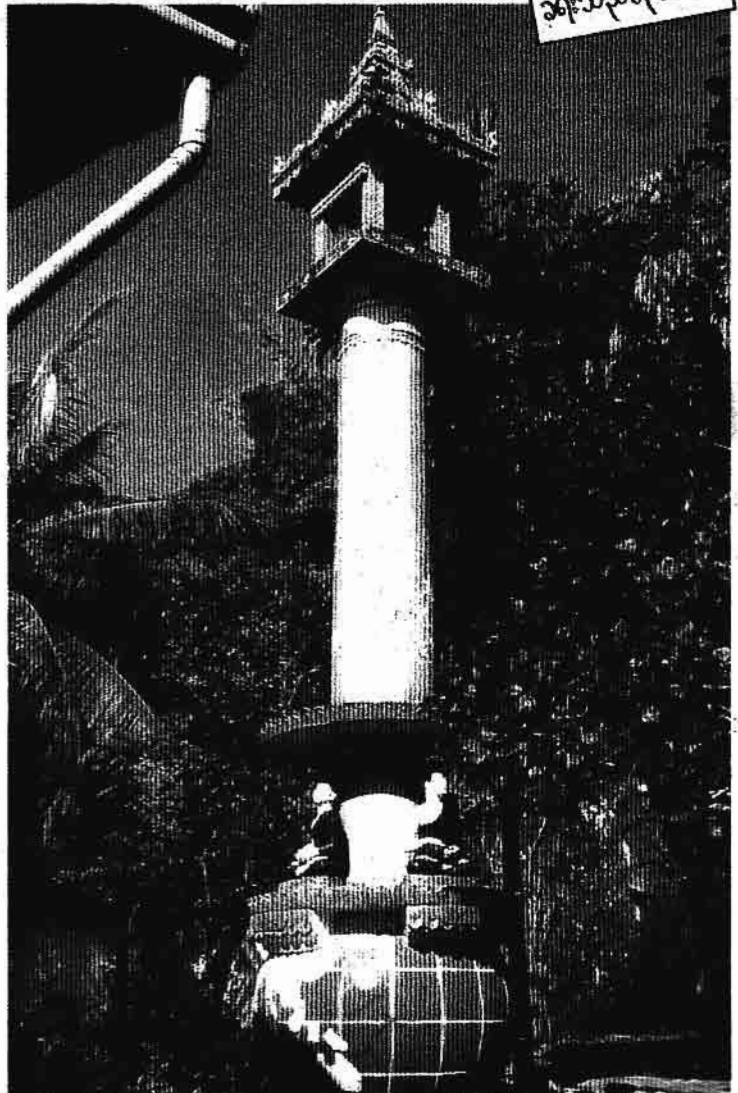
ယင်းကို “ချ်” ဟု ခေါ်၍ ခေါင်းရွက် ဗျပ်ထိုး လက်လုပ်လက်စားများမှအစ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများအထိ အုတ်အုတ် ကျွက်ကျွက် ဖြစ်လာသည်။ ထိုသမယတွင် ရွာသစ်တောရကျောင်းသို့လည်း ဝါသနာရှင်များ ခြေချင်းနှိပ်ကာ ရောက်လာကြသည်။

ဆရာတော်ကြီး တရားဟောသည့် အခါ ဖြစ်ပျက်သဘောထက် ဂဏန်း ခြေများပေါ်အောင် နာယူ အတိတ် ကောက်ကြသည်။ နေ့စဉ် ရာဂဏန်း ချီ၍ ရောက်လာသူများအနက် တစ်ဦး တစ်ယောက်တော့ ကံစွပ်ကံဆန်း၍ ထူးခြားသည်တွင် ဆရာတော်ကြီး ချီဂဏန်းပေးသည်ဟု စကားသံများ ထွက်လာကြသည်။

ဤတွင် ထိုခေတ်ကာလ ဟိုမရောက် ဒီမရောက် လူတွင်ကျယ် တစ်ဦးက ဆရာတော်ကြီးအား စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရန် အဖော်နှစ်ဦးနှင့်အတူ တောရကျောင်းသို့ သွားကြသည်။ “မင်းတို့ ဘုန်းကြီး၊ ရဟန္တာ ဟုတ် မဟုတ် ခြေဖဝါးမြင်ရုံနဲ့ သိပါတယ်” ဟုလည်း ကြွေးကြော်သွား၏။

တောရကျောင်းသို့ ရောက်သော အခါ သက်န်းမြို့ကာ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက် သာ ဖော်ထားသည့် ဆရာတော်ကြီး ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

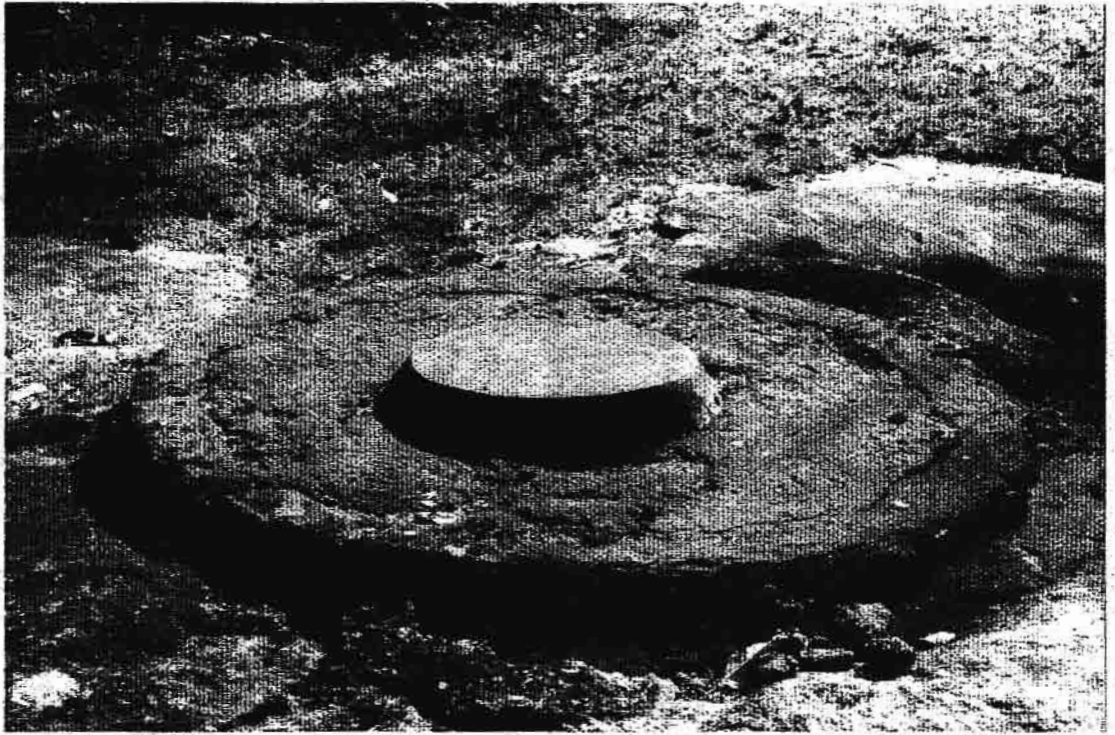
ကျောခင်း လျောင်းစက်ခြင်း ပြုလေ့ မရှိသော ဆရာတော်ကြီးအား ဤသို့

◆ စာတိုဗိုလ်ထရာထောက် တည်သည့် ကမ္ဘာ့စာတိုဗိုလ်ထောက်

ဖူးမြင်ရသဖြင့် ဒါယကာရင်းများက အံ့သြနေကြသော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ထိခြင်းငါးဖြာဖြင့် ဦးချကန်တော့၍

ပြစ်မှားမိသမျှ သည်းခံခွင့်လွှတ်ကာ မူပါဟု အကြိမ်ကြိမ် တောင်းဆိုလေ သည်။

● ထာသာရွာသုသာန် ဆင်ယင်သည့်ရာ

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ အတာသကြန် လွန်၍ နှစ်ဆန်းသည်နှင့် ဆန်ရေရိက္ခာ များ တတ်အားသရွေ့ စုဆောင်းထား ကြရန် တိုက်တွန်းတော်မူသည်။ လေးလမျှအကြာတွင် ၈, လေးလုံး လှုပ်ရှားမှုကြီး ပေါ်ပေါက်လေသည်။

၁၃၅၄ ခုနှစ် ဆောင်းဦးကာလ တစ်နေ့တွင် ကပ္ပိယကြီးအား မဟာ သမယလိုဏ်ဂူတွင်း သီတင်းသုံးနေ သည့် ဦးပဉ္စင်းအား ချက်ချင်းကြွလာပါ ဟု ပင့်ခိုင်းသည်။

ဦးပဉ္စင်းလည်း တောရဆရာတော် ကြီး အရေးတကြီး ခေါ်သည်ဆိုသဖြင့် ချက်ချင်းပင် လိုက်လာရာ တောရ မရောက်မီ လမ်းတစ်ဝက်တွင်ပင် လိုက်ဂူအဖိုး ဗြူကျ၍ မဇာသမယ လိုဏ်ဂူ ပျောက်ကွယ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကြိုတင် သိမြင်သော်လည်း ဟိတ်ဟန်ထုတ်၍ ၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

● ဇာတ်ဦးလင်ဆရာတော်၏ တပည့် ဦးသာဝိက

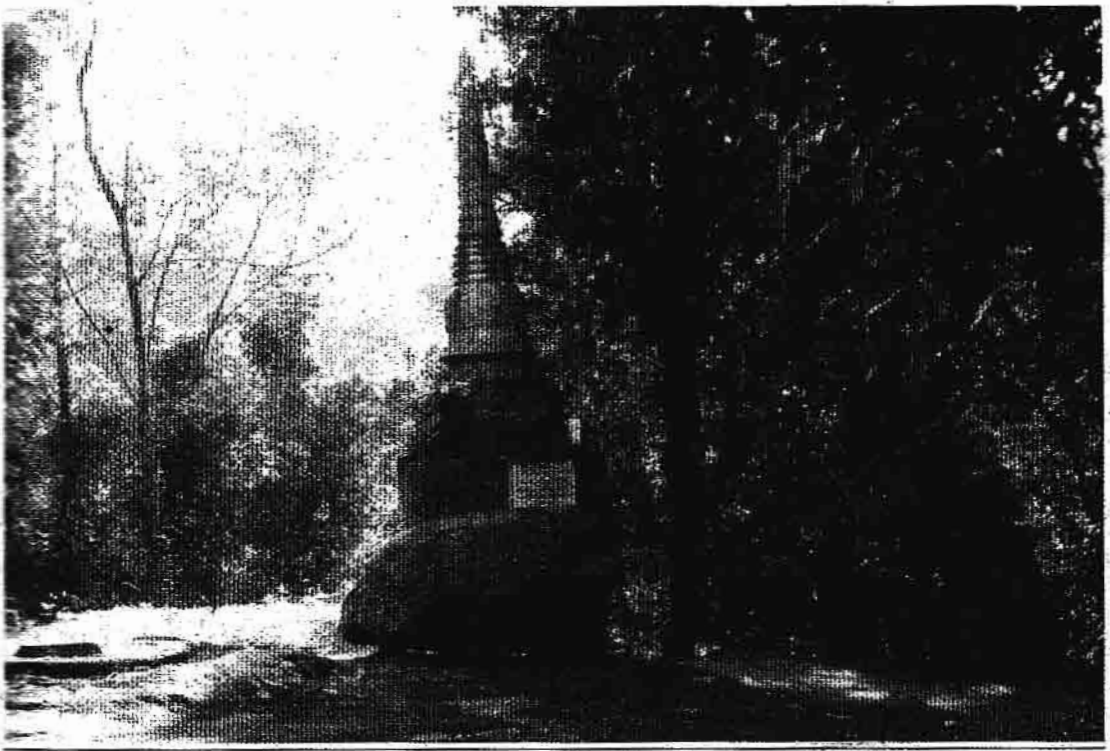

ဝါကြွားခြင်းမရှိပါ။ ဖူးမြော်သူတိုင်းအား ရယ်ပြုံး၍ ရင်းနှီးစွာ ပြောဆို မိန့်ကြား တတ်သည်။ အရေးကိစ္စ ကြုံမှသာ ဖွင့်ဟမိန့်ကြား၍ ကယ်ဆယ်လေ့ရှိ သည်။

သို့သော် မသင့်ရာ မအပ်ရာတို့ကို

လိုက်လျော့ခြင်းမရှိပေ။ တစ်ခါသော် လူတစ်ယောက်က တောရတွင် ကျောင်းဆောင်တစ်ဆောင် ဆောက် လုပ်လျှူဒါန်းသည်။

ထိုသူ၏ အကျင့်စရုဏ်ကို အပြစ် တင် ပြောဆိုခြင်း မပြုသော်လည်း

◆ ဆော့ကလုကွဲသော လူ့စေတီ

ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခွင့် မပြုခဲ့ပေ။ အဆိုပါလူက ဇွတ်အတင်းပင် ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ ဆရာတော်က ရေစက်ချပေးတော်မမူချေ။ အလားတူပင် ဆရာတော်၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးပါက ပုံရိပ်မထင်ရှားဟု ဆိုကြလေသည်။

သင်္ဘောဦး ဓမ္မစကြာစေတီ

အနန္တဂိဇနစေတီတော်ရင်ပြင်မှ ပြန်လည်ဆင်းသက်ကာ သင်္ဘောဦးဓမ္မစကြာစေတီတော်အား သွားရောက် နှုတ်မြှောက်သည်။ ဆရာတော်၏ ကျောင်းအနီး သိမ်တော်နံဘေးမှ တောင်စောင်းအတိုင်း ကွေ့ပတ်၍ တက်ရသည်။ တောင်တက်ခရီး (၁၅)မိနစ်ခန့် ရှိပါသည်။

အင်္ဂတေ လှေကားထစ်များ ပြုလုပ်ထားသော်လည်း အသွားအလာ မရှိ

သည့်အပြင် သစ်ပင်ကြီးများ လဲပြိုကျနေသဖြင့် ကွေ့ဂိုက်ငုပ်လျှိုးကာ သွားရသည်။ စမ်းချောင်းကလေးတစ်ခု အရောက်တွင် ချောင်းကူးတံတား ပြိုပျက်နေသဖြင့် ကျောက်တုံးကြီးများကို ထွယ်ဖက်၍ သွားရသည်။

တောင်ကျ ရေစီးကြောင်းတစ်ခု ကလည်း လှေကားထစ်အချို့ကို တိုက်စား ဖြိုဖျက်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

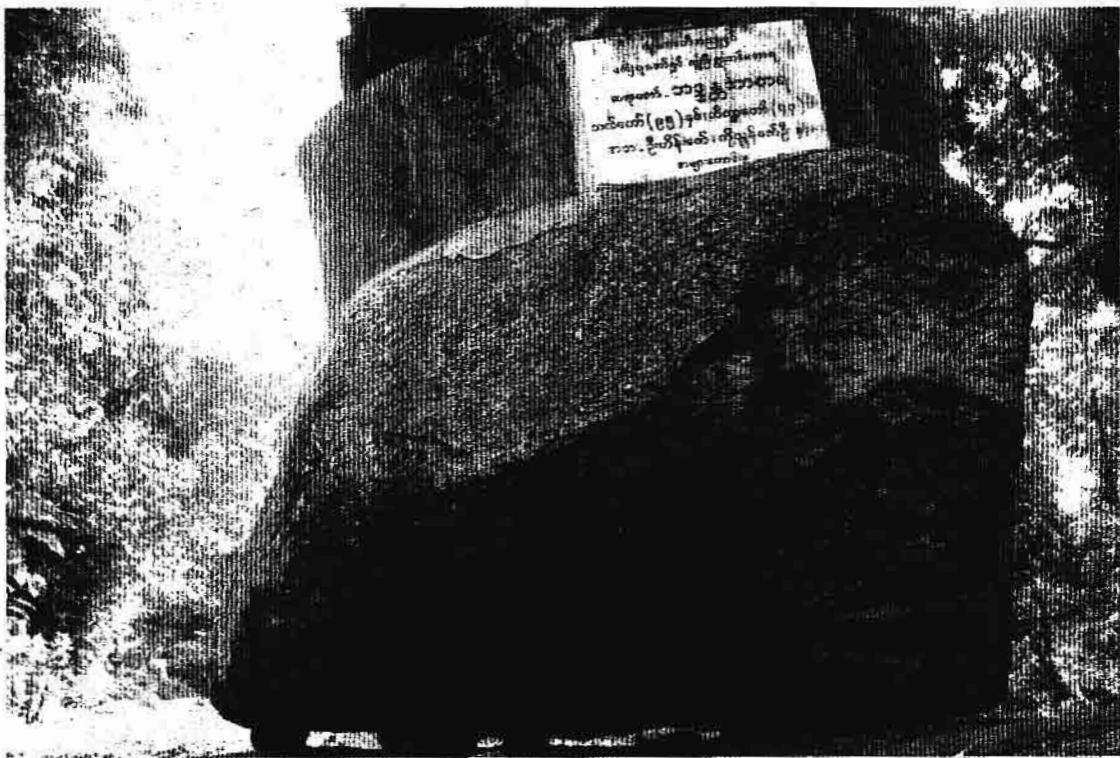
အနန္တဂိဇနစေတီတော် မတည်မီ အချိန်က ဤစေတီကုန်းတော်သို့ နေ့စဉ် တက်ရောက်ဝတ်ပြုခဲ့သော ဆရာတော်၏ ဘုရားရှင်အပေါ် ကြည်ညိုလေးစားမှု သဒ္ဓါတရားကို အားကျရှိခိုးမိပါသည်။

ထိုစဉ်က ရှင်အဂ္ဂဘွဲ့မည်ရှိသော သာမဏေသည် တောရကျောင်းတွင် ဆရာတော်အား ဝတ်ပြုညွှန်ကြား၍

ဤစေတီကုန်းတော်သို့ တက်ရောက်ခဲ့ရာ ကုန်းတော်အရောက်တွင် တံမြက်လှည်း ဝတ်ပြုနေသော ဆရာတော်ကို တွေ့ရလေသည်။

မေးလျှောက် ကြည့်သောအခါ “**ဖြတ်လမ်းက လာခဲ့တာကွယ့်**” ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဤတောင်ရိုးတစ်လျှောက် သံကျသီးခူ။ ကြိမ်သီးခူး၍ ပြေးလွှား ဆော့ကစားခဲ့သော ရှင်အဂ္ဂသည် ချောင်ကြိုချောင်ကြား မကျန်အောင် နေရာအနှံ့ ရောက်ရှိဖူးသူဖြစ်ရာ မိမိတက်လာသော လမ်းထက် ဟိုသော ဖြတ်လမ်း မရှိကြောင်း ကောင်းစွာ သိလေသည်။

စေတီတော် ကိန်းဝပ်တော်မူရာ တောင်ကုန်းအခြေသို့ ရောက်သောအခါ **အောင်သိဒ္ဓိ ဓမ္မစကြာကျောင်းခေါ် ဇာတိပို့လ်ကျောင်းမှန်၌** နှင့် စောင်းတန်းလှေကားကို တွေ့ရသည်။

◆ လွယ်တော်မူသူတို့၏ အောက်ခြေ အရာအား

မှန်ဦးအထက်တွင် ကမ္ဘာလုံးပေါ်၌ စံပယ်တော်မူသော မတ်ရပ်တော် တစ်ဆူကို ဝဲယာ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါး ခြံရံ၍ ဖူးတွေ့ရသည်။ မှန်ဦး နဖူးစည်း တွင် “ဗုဒ္ဓသာသနာ ကမ္ဘာမြေသို့ လင်းစေသောပုံ” ဟု ကမ္ပည်းတင် ထားသည်။

ထိုစောင်းတန်းမှ တက်သွားသော အခါ ဓမ္မစကြာစေတီတော်ကို ဦးစွာ ဖူးမြော်ရသည်။ အုတ်ခုံအမြင့်ထက် ပစ္စယံသုံးဆင့်တင်ကာ ခေါင်းလောင်း မှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။ လေးဖက်လေးတန် မှန်လိုက်တစ်ခုစီ နှင့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူစီ ပူဇော်ထား သည်။

ဤကုန်းတော်တွင် ရှေးက ရှိနှင့် သော စေတီပျက်ငုတ်တို့ကို ငုံ့၍ ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်ခန့်တွင် (တောရဆရာတော်

ကြီး၏ ခမည်းတော် မယ်တော်)ဦးရီ ဒေါ်လေးရင်တို့ အသစ်တစ်ဖန် မွမ်းမံ တည်လုပ်ကာ ထိုစေတီ ကာလကြာ၍ ပျက်ယွင်းသည်တွင် တောရဆရာ တော် ဦးအာစာရ ဦးဆောင်၍ ၁၃၄၄ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်မွမ်းမံခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဇာတိပျိုလ်ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒ ဦးဆောင်၍ ၁၃၆၈ ခုနှစ်တွင် ထပ်မံ ပြုပြင်မွမ်းမံကြောင်း တောင် ဘက်မှန်လိုက်အနီး ကမ္ပည်းစာအရ သိရှိရပေသည်။

အုတ်ခုံပလ္လင် စေတီရင်ပြင်ထက် တွင် အရပ်ရှစ်မျက်နှာ လိပ်ပြာပုံ (၈)ခု ကို တရားထိုင်၊ ဘုရားဝတ်ပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ပြုလုပ်ထားသည်။ ပျဉ်ချပ် ကလေးများ စပ်ဟပ်တွင်းထူထား သော လိပ်ပြာပုံဖြစ်သည်။ ထူးခြား၍ မျက်စိပသာဒ ဖြစ်စေသော တန်ဆာ

ဆင်ပူဇော်မှု ဖြစ်သည်။

ဇာတိပျိုလ်ဆရာတော်

ဓမ္မစကြာစေတီ ကုန်းတော်တွင် တောရဆရာတော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက် ဖြင့် သီတင်းသုံး သာသနာပြုခဲ့သော ဇာတိပျိုလ်ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒသည် လည်း ထူးခြားသော ဆရာတော် တစ်ပါး ဖြစ်လေရာ လက်လှမ်းမီ သလောက် လေ့လာပူဇော်ဖြစ်သည်။

ကျောင်းတော်ကြီးအား ဆက်လက် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နေသည့် ဦးပဉ္စင်း ဦးဇောတိကအား မေးလျှောက် ကြည့်ရာ ဆရာတော် ရုပ်ကလာပ် တော် ထားရှိပူဇော်ရာ ဗိမာန်သို့ လိုက် ပါညွှန်ပြပေးသည်။

ဗိမာန်အတွင်း၌ ဒုတိယပလ္လင် အထက် မှန်ခေါင်းသွင်း ရုပ်ကလာပ်

◆ ရွာသစ်တောရ မဟာဓဉ်သီဟာ ဓမ္မာရုံ

◆ ရွာသစ်တောရ လက်ရှိ ဆရာတော်ဦးဌာန

တော်ကို အင်တောဖြင့် အလိုပိုက် ပူဇော်ထားသည်။ တစ်လက်မခွဲ ကော်ပိုက် ထုံးကလေးဖြင့် ဘေးပတ်လည်တွင် အပေါက်ဖောက်ထားသည်။ ခေါင်းရင်း၌ တစ်ပေါက်၊ နံဘေးဝဲယာတွင် နှစ်ပေါက်စီ တွေ့ရသည်။

ပုံတော်မူပြီး တစ်နှစ်ခန့်အထိ အတွင်းသို့ ထင်ရှားစွာ မြင်ရ၍ ယခုအခါ မှန်ခေါင်းတလားမှ ချေးမှုန်တက်၍ မှောင်မည်းမည်းသာ တွေ့ရလေသည်။

ဇာတိပွိုလ်ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒသည် ၁၃၀၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်နေ့ ကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မြို့သစ်မြို့နယ်၊ နေကျည်းချိုကျေးရွာနေ ဦးဟစ်၊ ဒေါ်နင်းကြွယ်တို့၏သား ဖြစ်သည်။

မွေးချင်း လေးယောက်အနက်၊ အထွေးဆုံးဖြစ်၍ ငယ်မည် မောင်ကျော်မောင်တွင်သည်။ ဒေါ်ခင်သန်းညွန့်၊ ဒေါ်ပုမ၊ ဒေါ်လှဝင်းဟူ၍ အစ်မသုံး

ဆရာတော်သည် အင်္ဂိုရတ်ပညာ၊ ဗေဒင်ပညာတို့တွင် ထူးချွန်၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

သက်တော်(၆၆)နှစ်၊ ဝါတော်(၄၇)ဝါ အရ ၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၄)ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဒါယကာရင်းဖြစ်သူ ပေါင်မြို့၊ ကဒုံစီးရပ်ကွက်နေ ဦးဘန်အား မေးမြန်းစုံစမ်းသင့်ကြောင်း အကြံပြု ညွှန်ပြတော်မူသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကဒုံစီးရပ်ကွက်နေ ဦးဘန်၏ နေအိမ်သို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံရာ ဦးဘန်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြသည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၃၀)၊ ဦးလေးအသက် (၅၃)နှစ်အရွယ်မှာ ဦးအန်းကွနဲ့ ကိုမြင့်စိုး(ရွှေမုရိုးစည်)တို့ ဖိတ်ခေါ်

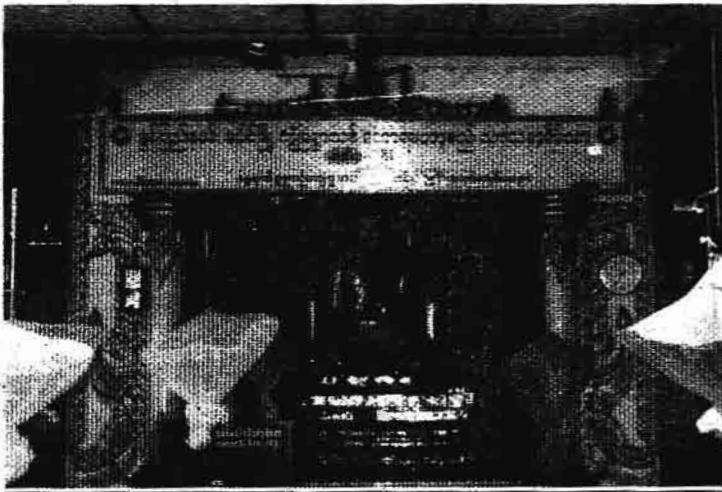
လို့ ဦးအန်းကွရဲ့အိမ်မှာ ဇာတိပွိုလ်ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒကို ဖူးတွေ့ရတယ်။

တွေ့တွေ့ချင်း ကြည်ညိုလေးစားမိလို့ နောက်တစ်ပတ် စနေနေ့မှာ အိမ်ကို ဆွမ်းဘုဉ်းကြွဖို့ လျှောက်ထားခဲ့တယ်။

မော်လမြိုင်၊ ဒိုင်းဝန်ကွင်းရပ်က ဇာတိပွိုလ်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေရာက ပေါင်မြို့၊ ကွဲမြဲရွာသစ်တောရဆရာတော်ဆီ ခွင့်တောင်းလျှောက်ထားပြီး ဓမ္မစကြာစေတီကုန်းတော်မှာ စတင် သာသနာပြုတော့ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ နှစ်ရက်နေ့ပြီး ကျန်ရက်တွေမှာတော့ မော်လမြိုင်၊ ဇာတိပွိုလ်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးပါတယ်။

ဒါကြောင့် နောက်တစ်ပတ် စနေနေ့မှာ ဆွမ်းစားပင့်ရတာပါ။ ဒီလိုနဲ့ ဆရာဒကာ ရင်းနှီးသွားပြီး ဦး အသက်(၆၀) ပြည့်တဲ့နေ့မှာ ရဟန်းဝတ်ပါမယ်လို့ ကတိပြုစေခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိ ဖြစ်တဲ့ တော်တွေကို မသိရပေမယ့် ဦးနဲ့ ဆုံတွေ့ရသမျှကိုတော့ ပြောပြပါမယ်။

■ မွှားရဲတွင်း ခြင်္သေ့

၁၃၄၆ ခုနှစ်က စပြီး မွေစကြာကုန်း တော်မှာ ဆရာတော် အမြဲ သီတင်းသုံး ပါတယ်။ ဦးလဲ အသက်(၆၀)ပြည့်တဲ့ ၁၃၅၂ ခုနှစ်မှာ ဆရာတော်ကျောင်း မှာပဲ ရဟန်းဘောင် တက်ရောက်ပါ တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ သိမ်ဆောက်ဖို့ ဦးပွင့်ကြီး တာဝန်ယူပါလို့ မိန့်တော်မူ တယ်။ အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ် တာက အတွေ့အကြုံရှိပြီးအားမို့ အခက်အခဲ မရှိပါဘူး။

နေ့မှန်းလွဲချိန်လောက်မှာ ခြေဖဝါး ကို သစ်စအချွန်ကလေး ထိုးမိတာ

သွေးတောင် မရှိပါဘူး။ အမှတ်တမဲ့ နေရာက ည မိုးလဲချုပ်ရော အဖျား (၁၀၄)တဲ့ ချစ်ချစ်တောက်ပူပြီး အပြင်း ဖျားပါလေရော။ ပေါင်မြို့က ဆရာဝန် ပင့်ပေးတယ်။

အဲဒီတုန်းက အခုလို တောင်တက် ကတ္တရာလမ်း မရှိသေးဘူး။ တောလမ်း အတိုင်း တက်ဆင်းရတော့ ခက်ခဲ ပင်ပန်းကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာဝန် က လူနာအခြေအနေ စိုးရိမ်ရတယ်။ တောင်အောက်ကို ကြိုချမှ ကောင်း မယ်လို့ အကြံပေးပါတယ်။ ဆရာတော် သိတော့...

“ဟေ့ ဒီအလုပ် လုပ်နေတာ အလုပ်ပျက် ခံလို့ မရဘူး ဦးပွင့်ကြီး ဘာမှမဖြစ်နိုင် ဘူး ဒီတတ်လုံတွေကို တတ်ဘူးထဲ ထည့်ပြီး အဲဒီရေဟာ သောက်ပါ။ ကောင်းသွားလိမ့် မယ်”

ဆိုပြီး သိမ်းထားတဲ့ ဓာတ်လုံးလေး လုံး ထုတ်ပေးတယ်။

ဓာတ်ဘူးထဲထည့်ပြီး ဓာတ်လုံး စိမ်ရေကို သောက်တာ ပထမဆုံး သောက်တဲ့တစ်ခွက်နဲ့တင် အဖျားကျ သွားတယ်။ နောက်တော့ တစ်ကိုယ် လုံး ပေါ့ပါးလန်းဆန်းပြီး ပကတိ ကျန်းမာလာတာနဲ့ ဘုရားရှိခိုး ပုတီး စိမ်ပြီး အိပ်ရာဝင်တယ်။

မနက်အရုဏ်တက်ချိန် နီးလာလို့ ဓာတ်ဘူးထဲကြည့်တော့ ဓာတ်လုံးတွေ မရှိတော့ဘူး။ အခန်းတံခါးပိတ်ပြီး ကျိန်းတာမို့ အပြင်လူ လာယူတာလဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဆရာတော်ကို လျှောက် တော့ “တက်”တစ်ချက် ခေါက်ပြီး မျက်နှာညှိုးသွားတာ တွေ့ရတယ်။

ရှေ့လ ဆတ်ဖတ်ပါရန်

ခရီးသည်သုတေသီ

စာရှုသူ ထူးပေးသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးဖို့ နှိုးဆော်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးဖို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင် ကုသိုလ်တော် ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ မန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားဖွဲ့နှင့်

ဦးကျော်စိုးသိန်း

ဓာတ်ညှိုးချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ

ဘယ်

ကြည့်ပါ။

○ အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံက စတဲ့ ဉာဏ်
လမ်းကြောင်းကို တွေ့ရ
တယ်။ (က)

ဒါကတော့...

စိတ်ကိုလွယ်တဲ့သဘောပါ။

○ လက်သန်းတိုပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့...

ဘုမ္မာက ပြောဆိုတတ်တဲ့
သဘောပါ။

ကဲ... ဒါဆိုရင်...

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ
သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

က

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

အိမ်တွင်းပန်း

ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပန်း လုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ခင်များက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော

မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရဲ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်များလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်

(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ 'အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ' ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာမေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား

ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။ အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့

(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့

ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော

အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး

ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး

နိုင်တယ်။ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက်

လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း

ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ

လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယဇ်ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ

ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်များလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးအစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်

စကြာမင်းတိုင်ရင်းဆေး

အမှတ် (၈/၆၆၆) သုတပ္ပာယ်မကြီး သန္တာပုတ်တိုင်းအနီး

(၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူကလေး၊ ၇၃၂၂၇၁

ကိုကြီးကောင်း

◆ ဂန္ဓာရုံတော်တောင်တက်ရန် အဝင်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

မုံလေးမုံ

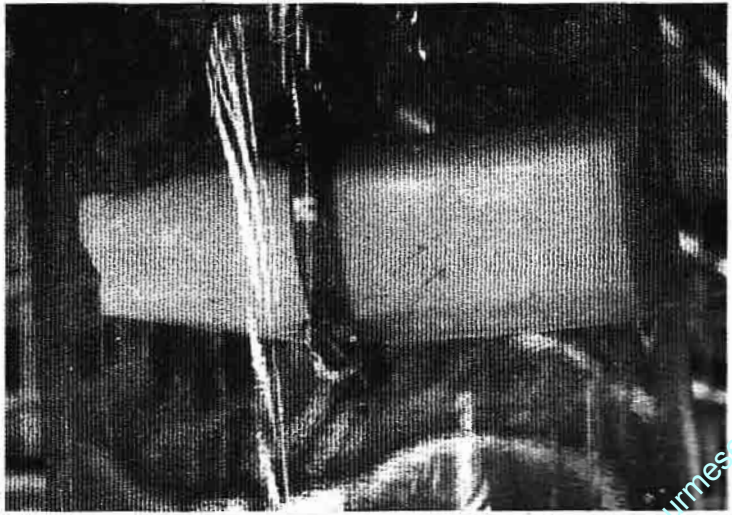
ကျောင်းတော်ရှာ ပေတီလေးဆူ

ပုဏ္ဏားသီရိစဉ် (၄)

ယခင်လေမူ အသက်

မျက်မြင်ရှေ့ဘက်နှင့် နောက်ကျောဘက် ပစ္စုပ္ပန်နှင့် တမလွန်၊ မျက်မှောက်မိသားစုနှင့် နောင်လာနောက်သားစသည်တို့ကို ရည်ညွှန်းကာ လုံခြုံအေးချမ်းစေခြင်း၊ အရှည်တည်တံ့စေခြင်း ရည်ရွယ် ကုသိုလ်ပြုနိုင်ကြပေသည်။

စေတီရင်ပြင် အရှေ့တောင်ထောင့်အနီးတွင် ဒီပက်ရာစေတီတော်ရှိသည်။ ကုလားကျောင်း လိုက်တစ်ထပ်ခံ၍ အထက်၌ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီခေါက်ထားသည်။

◆ ဂွယ်တက်ပွားတနီတင် ဖုဏ္ဏားပုံ

◆ သီရိရာဇာဓိရာဇ်

အတွင်း၌ အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူနေသည် ဒီပက်ရာမြတ်စွာ ဘုရား မတ်ရပ်တော်ကို ဖူးမြော်ရ သည်။ ဂေါတမဘုရားရှင် နိဗ္ဗာတ ဗျာဒိတ်ခံယူကာ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ကျင့်သော သုမေဓာရှင် ရသေ့ဘဝက ဗျာဒိတ် မြွက်ကြားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်လေရာ အဦးအစဖြစ်သောကိစ္စ

များတွင် အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ စေရန် ကုသိုလ်ပြု ဆုပန်လေ့ရှိကြ သည်။

ဥပမာ။ ။ အိမ်သစ်တက်ခြင်း လုပ်ငန်း၊ ကုမ္ပဏီထူထောင်ခြင်း၊ အိမ် ထောင်ဦး ဇနီးမောင်နှံ သေတစ်ပန် သက်ဆုံး ပေါင်းသင်းနိုင်ရေး စသည် တို့အတွက် ကုသိုလ်ပြု ဆုပန်နိုင်ကြပေ သည်။

ထိုစေတီ၏ အနောက်ဘက်ကပ် လျက်တွင် သိမ်တော်ရှိ၍ အတွင်း၌ ရှေးရုပ်ပွားတော်များစွာ ဖူးမြော်ရလေရာ ယင်းတို့အတွက် ပုံသဏ္ဌာန်ထူးခြား သော မကိုဋ်စလ္လယ်ဆင် ရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူနှင့် မကိုဋ်မပါ မင်းဝတ်တန်ဆာ ဆင် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူတို့ကို မှတ် တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ရှေးအထောက်အထား

စေတီဝင်းအတွင်း ရှေးဟောင်း အုတ်ပြားကြီးများကို တွေ့ရသည့်အပြင် အရှေ့တောင်ထောင့် တံတိုင်းအနီး၌ သိကြားဂူကိုလည်း မြင်တွေ့ရသည်။

သိကြားဂူမှာ ပုဂံခေတ်ဘုရင်များ တည်ဆောက် ကိုးကွယ်သော စည်းခုံ စေတီများ၌ တွေ့ရမြဲဖြစ်သော ပူဇော်မှု အဆင်တန်ဆာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်းကို ရည်စူးကာ သာသနာတော် နှစ်ငါး ထောင်တိုင်အောင် တည်တံ့စေရန် စောင့်ရှောက်စေလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်လည်း အာရုံစုံတန်ဆောင်း တွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်၏ သွန်းလုပ်မှု လက်ရာမှ ပုဂံခေတ်လက်ရာဟု ယူဆ ဖွယ်ရှိသဖြင့် ရှေးအထောက်အထား များ အတန်ပင် ပြည့်စုံသောစေတီ ဖြစ်လေသည်။

အထူးပြု ပူဇော်ခြင်း

ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဦးစွာ ပွင့်ထွန်းတော် မူသည့် ကကုသန္ဒ ဘုရားရှင် (၇)ရက် တာ သီတင်းသုံးခဲ့သည့်အပြင် ဂေါတမ ဘုရားရှင်လည်း ကြွရောက် သီတင်း သုံးခဲ့ရာ ကျောင်းတော်ရာစေတီ ဖြစ် သည့် ကုက္ကုဋ္ဌာရှင်စေတီတော် ကား ထူး မြတ်လှသော အောင်မြေ့စေတီ ဖြစ် သည်။ စေတီလိုက်လှမ်း ခြေတော်ရာ

အနီး၌ အောင်မြေစင်း၌ ဆုပန်နိုင်သည်။

စေတီဘွဲ့ပညတ် ကုက္ကုဋ္ဌာရုံကို ဂြိုဟ်သက်ပေါင်းလျှင် တနင်္လာ+တနင်္လာ+စနေ+ဗုဒ္ဓဟူး=၁၅+၁၅+၁၀+၁၇= ၅၇ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက်(၁၇)ပေါင်း၌ (၇)စားပါက ၅၇+၁၇=၇၄=၇၄=အကြွင်း(၄)၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံ သင်္ချာပင်ရသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူးနံပေါ် ဓာတ်ရကိန်းဆိုက်၏။

ထို့ကြောင့် ရွှေ၊ လှေ၊ လှည်း၊ လမ်း၊ လက်ဝတ်တန်ဆာ၊ ရင်၊ ဝမ်း၊ လက်၊ ဂဝံ၊ ခြေလေးချောင်း စသည့် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ပရိယာယ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စများတွင် အထူးပြု ပူဇော်ဆုပန်နိုင်ကြသည်။

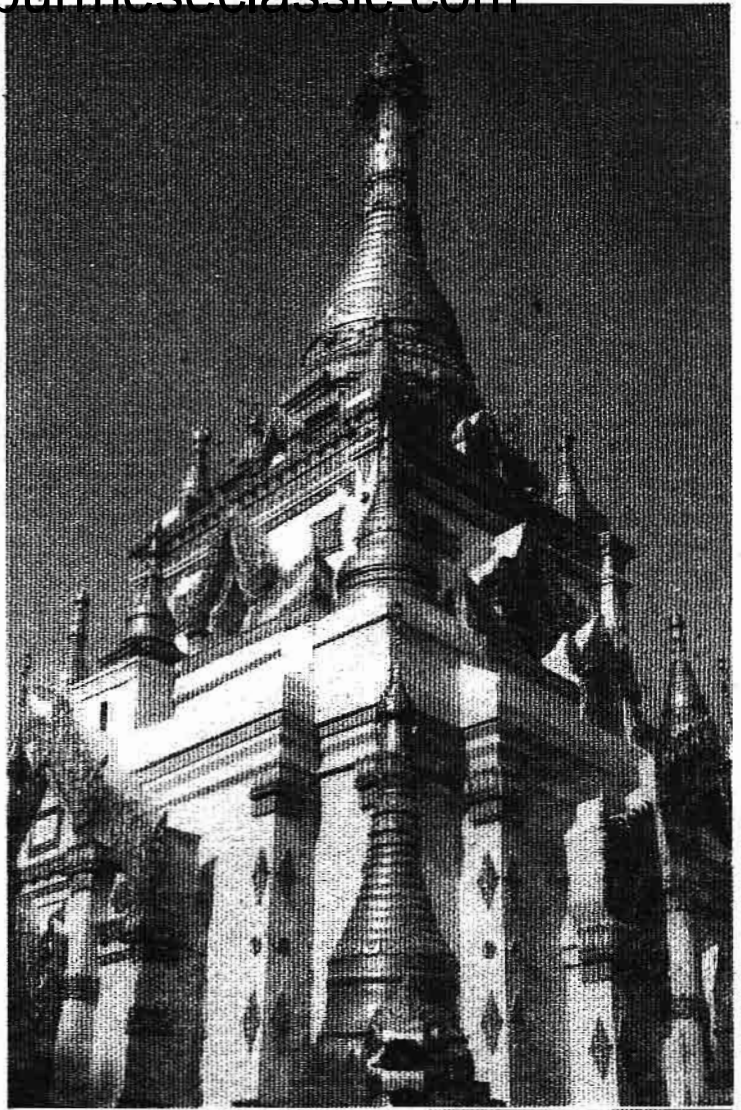
အလားတူပင် တနင်္လာဂြိုဟ်သက်(၁၅)ပေါင်း၌ (၇)စားပါက ၅၇+၁၅=၇၂=၇၂=အကြွင်း(၂) တနင်္လာနံသင်္ချာပင်ကြွင်းသဖြင့် တနင်္လာနံပေါ်ဓာတ်ရကိန်းဆိုက်သည်လည်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကျောက်၊ ကား၊ ငွေ၊ ကြေး၊ ချစ်သူခင်သူ၊ ခြွေ၊ ခါး၊ ခြေနှစ်ချောင်း၊ အလှူဖွဲ့၊ မင်္ဂလာပွဲ စသည့် တနင်္လာဂြိုဟ်ပရိယာယ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စများကိုလည်း အထူးပြု ပူဇော်ဆုပန်နိုင်ကြပေသည်။

၃။ ဂန္ဓာရုံစေတီတော် ပူဇော်မှုခန့်

ကုက္ကုဋ္ဌာရုံစေတီတော်မှ မြောင်းပေါင် တာလမ်းအတိုင်း ပြန်လာကာ ဗွင့်ဖြူ-စကု ကားလမ်းမှတစ်ဆင့် ကျောင်းတော်ရာ ရွာအနီး ကိန်းဝပ်တော်မူသော ဂန္ဓာရုံစေတီတော်သို့ သွားရောက်သည်။

စန္ဒကူးနံသာ ဂန္ဓာရုံကျောင်းတော်ရာစေတီဟု လူသိများသော စေတီဖြစ်

● သီရိဇေတီ

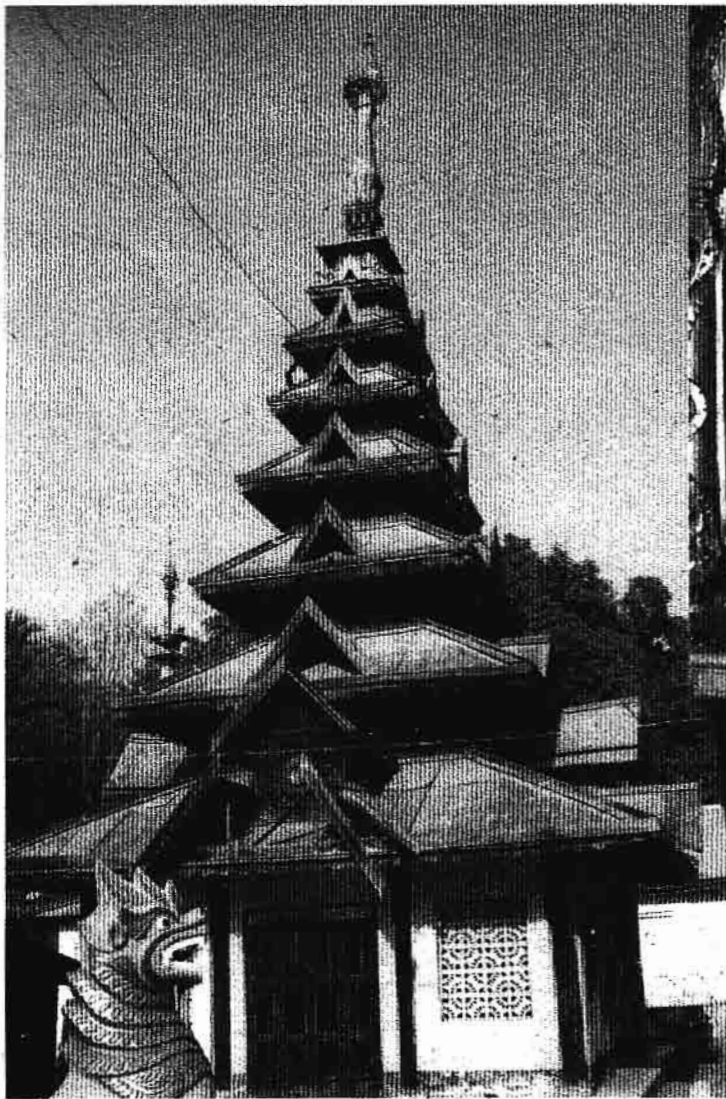
သည်။ ဤစေတီကား ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကျောင်းတော်ရာ စေတီဖြစ်၏။

သမိုင်းအကျဉ်း

သုနာပရန္တတိုင်း ဝါဏီဇွဂါမရွာသား မဟာပုဏ္ဏသည် ဂေါတမဘုရားထံ၌ ရဟန်းပြု၍ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းခံပွားများရာ အာသဝေါ ကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသည်။

ယင်း၏ညီ စူဠပုဏ္ဏ၏ ပင်လယ်ခရီးဖြင့် ကုန်ရောင်းဝယ်မှုပြုရာ မာလာယုကျွန်းမှ စန္ဒကူးနံသာသစ်များကို တွေ့ရှိသယ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ကျွန်းစောင့်နတ်များ မကျေနပ်သဖြင့် မုန်တိုင်းဆင်လေရာ သင်္ဘောမြုပ်လုဆဲခဲတွင် စူဠပုဏ္ဏကောင်းပန်ပင့်လျှောက်ချက်အရ မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာက ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပြန်ရောက် ကယ်တင်ပေးတော်မူသည်။

◆ အထက်ပိုင်းအတွင်း ရုပ်ပွားတော်ဆူ

◆ ဖိမိရုံ သိမ်တော်

မဟာပုဏ္ဏ၏ကျေးဇူးကို ဆပ်သော အားဖြင့် စန္ဒကူးနံ့သာသစ်များဖြင့် ကျောင်းဆောက်၍ လှူဒါန်းရာ မဟာ ပုဏ္ဏက ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကိုသာ လှူဒါန်းရန်လမ်းညွှန်သဖြင့် ဘုရားရှင် အား ပင့်လျှောက်လှူဒါန်းကြသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်သည် စန္ဒကူး နံ့သာ ကျောင်းတော်တွင်(၇)ရက် တိုင် အောင် သီတင်းသုံးကာ တစ်နေ့လျှင် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါပေါင်း(၈၄၀၀၀) ကျွတ်တမ်းဝင်အောင် တရားဟော ချေ

ချွတ်ပေးတော်မူသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ ထူးမြတ်လှသော ဂန္ဓာရုံကျောင်းတော် ရာ စေတီကြီးဖြစ်လေသည်။

ဗုဒ္ဓမြော်ရစဉ်

စေတီတော်၏ တောင်ဘက်မှန်မှ ဝင်ရောက်ကာ အနောက်တောင် ထောင့် အရံစေတီအနီးမှ ဖူးမြော်ကြည် ညိုသည်။

ဤစေတီတော်ကို ပုဂံခေတ် အလောင်းစည်သူမင်းက စတင် တည်

ထားခဲ့၍ မင်းအဆက်ဆက် မွမ်းမံထိန်း သိမ်းခဲ့ကြလျက် ၁၂၄၁ ခုနှစ်တွင် သီပေါမင်းက လယ်ကိုင်းမြို့ဝန် ဦးဘအိုကို ကြီးကြပ်စေကာ ဉာဏ် တော် (၇၅)တောင်အထိ တိုးမြှင့်မွမ်းမံခဲ့ သောစေတီ ဖြစ်သည်။ စိန်ဖူးတော် အထိ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၅၀)ပေရှိ ကြောင်း သိရသည်။

ထီးတော်သုံးဆင့်၊ ပစ္စယံသုံးဆင့်၊ တံတိုင်းသုံးဆင့်၊ ဩဇာကြ၊ နဝင်ကြ တည်ဆောက်ထားကာ အင်္ဂုဇေတီ (၁၁၄)ဆင့်နှင့် နုဗ္ဗိဇေတီ(၄)ဆင့် စုစုပေါင်း (၁၁၈)နံရံအနီးအောင်း ပူဇော်ထား ကြောင်း သိရသည်။

စေတီရင်ပြင် စနေထောင့်အနီး တန်ဆောင်းတွင်း၌ စွယ်တော်ပွား တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။ မူလစွယ် တော်စစ်နှင့်အတူ ရင်ငွေလှူပူဇော်ထား ကြောင်း ကမည်းရေးထား၏။

ယင်းမှကပ်လျက် တန်ဆောင်းတွင်

လက်ယာလက်ကို ခေါင်းအုံး၍ သက်
တောင့်သက်သာ စံပယ်တော်မူနေ
သည့် တောင်လှည့် ရွှေသာလျောင်း
ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်ရသည်။

ရှေ့သို့ဆက်လာရာ ရွှေသင်္ကန်းကပ်
လှူသူများဖြင့် စည်ကားလှသည့် ရာဟု
ထောင့်အရံစေတီကို တွေ့ရသည်။

မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာ အရှင်မြတ်၏
အဓိဋ္ဌာန်ချွန်အရ ယေဝေတိလာသော
ဗုဒ္ဓစန္ဒကုမ္ဘာကျောင်းတော်ကြီး၏ အကွယ်
အဝန်းပြန့်မှာ တိုင်လေးချောင်းတွင် ထောင့်
တိုင်အာရံစေတီလေးဆူ တည်ထားခဲ့ရာ
ရာဟုထောင့်တိုင်စေတီမှာ အောင်မြင်နေ
ခြင်းကြောင့် ကျောင်းတော်ရာစေတီ
သမိုင်းစာအုပ်တွင် ယေဝေထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဤစေတီတွင် ရွှေသင်္ကန်း
ကပ်လှူသူ ပေါများခြင်း ဖြစ်သည်။
ရွှေသင်္ကန်း အလှူဌာန ဖွင့်လှစ်ထား
သည်ကို မြင်ရကာ ကိုယ်တိုင်ကပ်လှူ
ခြင်းကို ခွင့်မပြုဟု သိရသည်။

ထိုမှ စေတီတော်မြောက်ဘက်သို့
ရောက်သောအခါ စန္ဒကုမ္ဘာသစ်စိုက်
ခင်းကို မြင်ရကာ အနီးတွင် မဟာပုဏ္ဏ
ရဟန္တာ၏ မူလကျောင်းတော်ရာ
အဓိဋ္ဌာန်စေတီနှင့် ရဟန္တာမြတ်၏
ဓာတ်တော်စေတီတို့ကို ဖူးမြော်ရသည်။

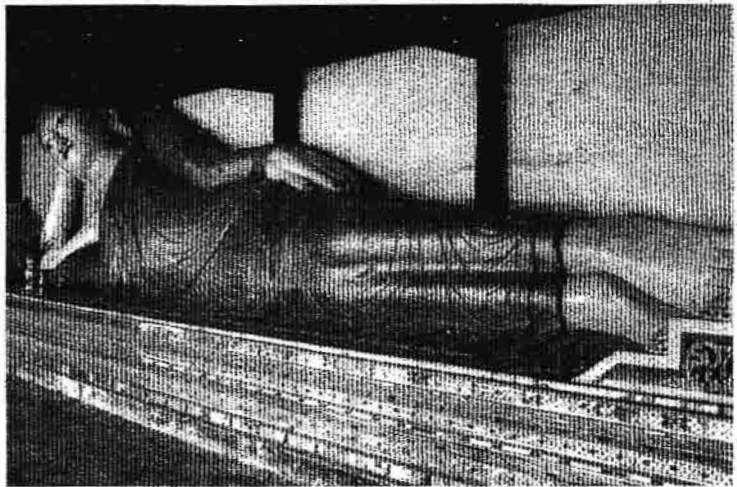
အဓိဋ္ဌာန်စေတီ လိုဏ်အတွင်း၌
မြတ်စွာဘုရားရှင်က မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာ
အား ဤကျောင်းတော်နေရာတွင်
နောင်အခါ **ဓမ္မေယျသုမင်း(ပုဂံ
အလောင်းစည်သူမင်း)**က စေတီ
ဆည်ကိုးကွယ်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်
မြွက်ကြားတော်မူပုံ သရုပ်ဖော် ပူဇော်
ထားသည်။

ရှေ့တွင် ကျောက်လုံးတစ်လုံးတွေ့
ရကာ လိုရာကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု ချီးမရသော
အဓိဋ္ဌာန်ကျောက်ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။
အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပါက အမှန်ပင် ထူးခြား
ကြုံရသည်ဆို၏။

◆ အထက်ပိုက် အနောက်ဘက် လျောင်းတော်ရုံ

◆ စေတီအခြေမှ လျောင်းတော်ရုံ

ထိုမှ အနီးရှိ တန်ဆောင်းအတွင်း၌
မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာ ကြေးရုပ်တုကို ပူ
ဇော်ထားသည်။ ဤရုပ်တုကို ဆရာ
တော် ဦးဓမ္မာစာရက ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင်
ဦးဆောင်သွန်းလုပ်ခဲ့ကြောင်း မှတ်
တမ်း ဖတ်ရှုရလေသည်။

သိကြားမင်းကပ်လှူသော

စတံဆိပ်

ဂန္ဓာရုံစေတီသည် သိကြားမင်း စမ
တံဆိပ် ဆက်ကပ်သော စေတီနှစ်ကိုပင်
ရှစ်ဆယ့် တစ်ဆူအပါအဝင်ဖြစ်၍ ဆက်

ကပ်သော ဘွဲ့တံဆိပ်မှာ “ပည
ဓေတ္တံ” ဟူ၍ဖြစ်၏။

ပုဏ္ဏ ထေရ နိဗ္ဗိတော၊ ညတွာလောက
ဟိတံစိနံ။

ဓမ္မဝိသ မကာသိ ယော၊ တံ ဝနေ
လောကနာယိ။

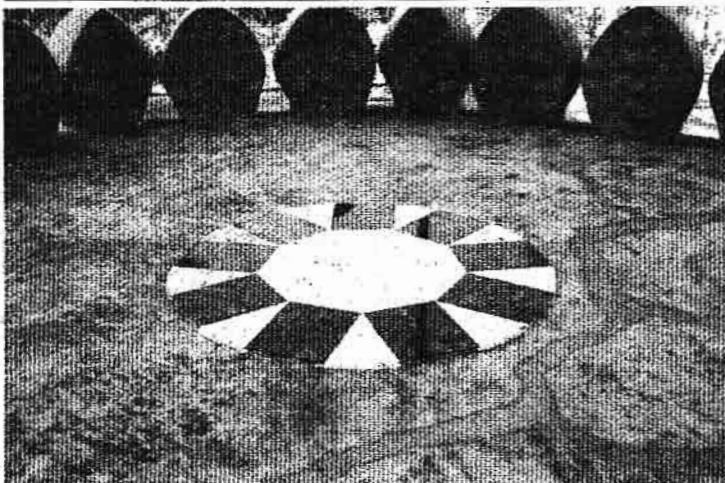
ပုည နာနေန သပ္ပပိ သမိဇ္ဈတု ထိတ္တိတ္တံ၊
ယောပုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ပုဏ္ဏထေရ နိဗ္ဗိတော၊ မဟာ
ပုဏ္ဏထေရ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
စိနံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော၊ လောကဟိတံ၊
လူတို့စီးပွားကို၊ ညတွာ၊ သိယော်မည့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူရင်း ၆၁

▲ ထောင်မြေတံခွန်ထောင်

▼ ထောင်မြေ

ခေမဝါသံ၊ ဘေးမှရာ စန္ဒကူးကျောင်း ဌနေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ လေပြီ။

လောကနာထံ၊ လူတို့၏ ကိုးကွယ် ရာဖြစ်တော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓိ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန၊ ဤသို့သော ကောင်းမှုကြောင့်။ သဗ္ဗဒ္ဓိ၊ အလုံးစုံ သောဆုသည်လည်း။ ယထိစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံပါစေ သတည်း။

ဤဘုရားရှိခိုးဂါထာမှာ ပထမ မောင်းထောင် ဆရာတော်ကြီး၏

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘုရားရှိခိုးဂါထာဖြစ်၍ ကျောင်း တော်ရာစေတီ၏ အရှေ့ဘက်အရပ် မှနေ၍ နေ့လယ်(၁၂)နာရီမှ (၃) နာရီအချိန်အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုရှိခိုး ပုတီးစိပ်လျက် လိုရာ ဆုတောင်းနိုင် ကြသည်ဟု ကျောင်းတော်ရာ သမိုင်း စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထား၏။

အထူးပြု ပူဇော်ခြင်း

စေတီဘွဲ့မည်အရ ဗြဟ္မသက်ပေါင်း သော် ဂန္ဓာရုံ=ကနလံ+စနေ+ ဗုဒ္ဓဟူး =၁၅+၁၀+၁၃=၃၂ ရ၏။ ကြာသပတေး ဗြဟ္မသက်(၁၈)နှစ်ပေါင်း၍ (၇)ဖြင့်

စားပါက ၄၂+၁၉= ၆၁÷၇=အကြွင်း ၅၊ ကြာသပတေးနံသင်္ချာပင် ကြွင်း သဖြင့် ကြာသပတေးနံပေါ်ဓာတ်ရ ကိန်းဆိုက်၏။

ထို့ကြောင့် မြေ၊ မြင်း၊ မိန်းမ၊ ပညာရေး၊ ပေါင်၊ ပါး၊ အမွေအနှစ် စသည့် ကြာသပတေးပရိယာယ် ဆိုင်ရာကိစ္စများတွင် အထူးပြု ပူဇော် ဆုပန်နိုင်ကြလေသည်။

၄။ ပါဝါရုံစေတီတော် ပူဇော်မှုခရီး

ဂန္ဓာရုံစေတီခေါ် စန္ဒကူးနံသာ ကျောင်းတော်ရာစေတီမှ ပြန်ထွက်ကာ ပွင့်ဖြူမြို့ဆီသို့ ခရီးဆက်ခဲ့သည်။

ကျောင်းတော်ရာစေတီ တောင် ဘက် (၄)မိုင်အကွာ လယ်ကိုင်းမြို့သို့ ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း သွားရောက်ခြင်း ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနောက် ယွန်း ယွန်း မုံတောကြီးရွာလမ်း မြေသား လမ်းအတိုင်း (၅)မိုင်ခန့် သွားရောက် ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စကုပွင့်ဖြူ ကားလမ်းသို့ ပြန်ရောက်နိုင်ပါသည်။

ထိုလမ်းမ ပွင့်ဖြူမြို့ မရောက်မီ ဘုရားကုန်းရွာ လမ်းခွဲအတိုင်း အနည်း ငယ် ဝင်ရောက်ခြင်းဖြင့် ပါဝါရုံစေတီသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ပင်မွန်စေတီ၊ ပင်မြို့ စေတီ၊ ရွှေပန်းမြိုင်စေတီဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

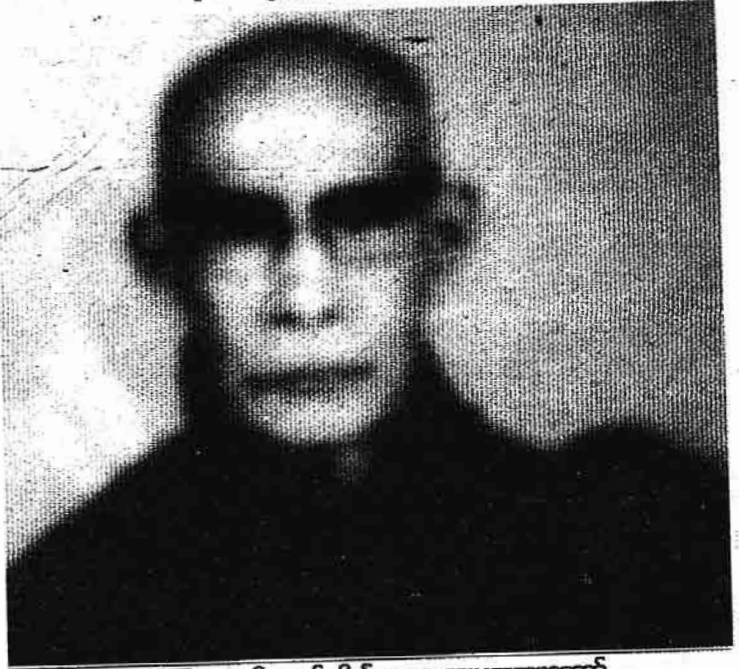
ဤစေတီ တည်ရာနေရာသည် ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်က သုခလတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်အတွင်း ကဿပဘုရားရှင်(၇)ရက်တာသီတင်း သုံးကာ ဝေနေယျတို့အား ချေချွတ် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့်ကျောင်းတော် ရာ ဖြစ်သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

မဟာသုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် သာသနာ့ဆရာတော်များ

• ယုဒိန္ဒြ၊ ဥဿုဏ်ကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယကဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာသဗ္ဗဒေဝတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တဘိန္ဒု

ယုဒိန္ဒြ၊ အမှတ်(၂)ရပ်ကွက်
နိဗ္ဗာန်မာလင်၊ ဥဿုဏ်ကျောင်းတိုက်
ပဓာန နာယကဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာသဗ္ဗဒေဝတိကဓဇ
ဘဒ္ဒန္တဘိန္ဒုဘား
ဂါရုဠ ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၂၈၁ ခုနှစ်တွင်
ဇာမြိုင်တော်မူသဖြင့် ၀-ကြွင်း၊
မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ ကြည့်
ရင်...

၆-ကြာသည် အထွန်းအိမ်၌ ရပ်
ထည်နေတဲ့အတွက်...

- ◆ အစားအသောက် ပေါများစေခြင်း။
- ◆ ပစ္စည်းလေးပါးမချို့တဲ့ခြင်း။
- ◆ စကားပြောကောင်းခြင်း။
- ◆ ခရီးကောင်းသွားခြင်း။
- ◆ နိမိတ်ပစ္စည်းများ ပြည့်စုံခြင်း...
တို့ ရှိပါမယ်။
တစ်ဖန်...

၃-ဂါသည် မရတအိမ်၌ ရပ်
ထည်နေသဖြင့်...

- ◆ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာခြင်း။
- ◆ ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်သားခြင်း။
- ◆ ဆုံးမခြေစေ ဆိုသည့်အတိုင်း စိတ်
မျိုးရှိခြင်း။
- ◆ အတိုက်အခံ ပေါများခြင်း
- ◆ အရာရာကို ပြဿနာကြုံပြီးမှ

- အောင်မြင်မှုရခြင်း...
တို့ ရှိပါမယ်။
ထို့ပြင်...
◆ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ခြင်း။
◆ အစွယ်ရှိသော သတ္တဝါကြောင့်
ဥပဓိရောက်ခြင်း။
◆ အစာအဆိပ်သင့်တက်ခြင်း...
တို့လဲ ရှိတတ်ပါတယ်။
တစ်ဖန်...

၂-လာဂြိုဟ်သည် သိုက်အိမ်၌
ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- ◆ ငွေကြေးများ စုဆောင်းမိခြင်း။
- ◆ ငွေကြေးရလွယ်ခြင်း။
- ◆ ကြည်ညိုသူ ပေါများစေခြင်း...
တို့ ဖြစ်စေပါမယ်။

ထို့ပြင်...
၅-တေးဂြိုဟ်သည် ရာအိမ်၌
ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- ◆ ပညာရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်း အကျိုး
ပေးခြင်း။
- ◆ ဦးဆောင်သူဖြစ်ရခြင်း။
- ◆ ပရဟိတလူမှုရေးလုပ်ငန်း အကျိုး
ပေးခြင်း။
- ◆ သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်
များ ရရှိခြင်း...
စသည်တို့ပါပဲ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ
သန်းပညာ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
ရိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တစ်ဆယ့်လ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြေးခြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တံဆိပ် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရုံရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆီ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနုပါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဓိဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေမြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမူနီခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနဲ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်မြဲ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ ခွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ယူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီဖျား အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖွဲ့စုံခြံနီရေဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသန်း
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ပုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၁၈၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ပုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၆၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

ဒုတိယ ခန္ဓာဆရာတော်

ဇော်ဝိုဏ်

အရှင်သုဇနအား ကြည့်ဆုံပါရန် (၂)

လယ်လယ် အဆာ

ဆရာတော် ဦးသုဇနသည် ဦးစန္ဒိမာ နှိုင်းကပင်လျှင် သုသာန်တောင် ဆောင် ကျင့်ကြံခဲ့သည်ဆို၏။ ဆရာတော် တရားထူး ပေါက်မြောက်ပုံတို့ကိုကား မှတ်တမ်း မတွေ့ရပေ။

သီတင်းသုံးခဲ့ရာ

ဆရာတော် ဦးသုဇနနှင့် ပတ်သက် သော မှတ်တမ်းများအား ရေးကူးပြီး နောက် ဆရာတော် နောက်ဆုံး သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ထေရာသနအဘယာ ရာမကျောင်းသို့ ဝင်ရောက် လေ့လာ သည်။

ကျောင်းအပေါ်ထပ် အိပ်ခန်းတွင်း၌ ခုတင်တစ်လုံး၊ စာကြည့်ခန်းတွင်း၌ ပက်လက် ကုလားထိုင်တစ်လုံးနှင့် စာအုပ်များသာ တွေ့ရသည်။ ကိုယ်ပိုင် အသုံးအဆောင်ဟူ၍ မည်မည်ရရ မတွေ့ရပေ။

ဘုရားစင်ရှေ့ အခန်းထောင့်၌ ကုလားထိုင်ပေါ် ခြေချထိုင်နေသည့် ဆရာတော်၏ရှက်တုကို ဖူးမြော်ရသည်။ အခန်းနံရံတွင် ဆရာတော်၏ ဈာပန အခင်းအနား မှတ်တမ်းပုံများ ချိတ်ဆွဲ ထားသည်။

တစ်နေရာ၌ တောင်ပုလုဆရာ တော်နှင့် တွဲဖိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံကို မြင်ရသည် မိမိအတွင်း၌ စာအုပ်များနှင့် ဆရာတော်ရရှိသည့် ဘွဲ့တံဆိပ်လက် မှတ်များကို ပြသထားလေသည်။

F.9A. March, 2015.

ဆရာတော် ဦးသုဇန

ဩဝါဒအချို့

ထိုမှ ကျောင်းဝင်းအတွင်း လေ့လာ ကြည့်ရာ ဆရာတော် ပြုစုခဲ့သည့် ကျမ်းစာအချို့ကို ကျောက်ထက် အကွရာတင် စိုက်ထူထားသည်ကို

တွေ့ရသည်။

ဆရာတော် ရေးသားသည့် ကျမ်း စာအုပ်များကို ဝန်သိုလှုံခန္ဓာတောင် တိုက်တွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ကြောင်း သိရ သည်။ ယောက်ျား လေးကျော်ကြံ

နက္ခတ္တရာဇာတ်မြို့စာအုပ် ၆၅

ထောင်စုဆရာတော် ဦးစိန်ဘ

သည် မွေသာလာအတွင်း၌ ဆရာ
တော်၏ သြဝါဒအချို့ကို ကမ္ဘည်းတင်
ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ယောဂီများ လိုက်နာရန် စည်းကမ်း

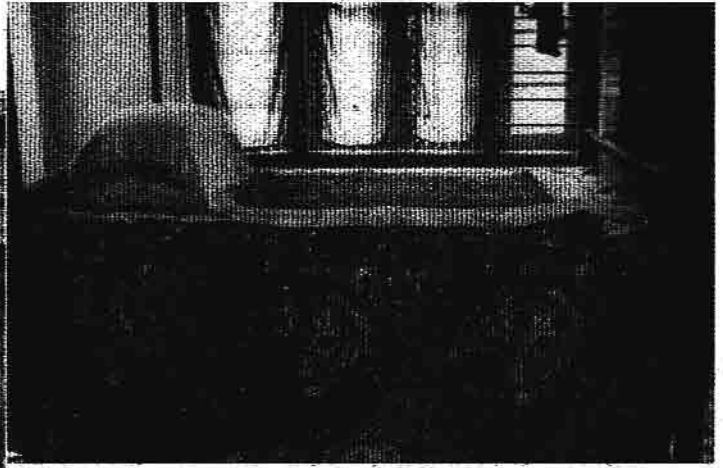
စကားပြောကိန်းစေ အလုပ်ကိုင်လေ။
အနားအလုပ်ကိန်းစေ အလုပ်ကိုင်လေ။
အအိမ်အနေကိန်းစေ အလုပ်ကိုင်လေ။
စာအံစာဖတ်ကိန်းစေ အလုပ်ကိုင်လေ။
တရားအားထုတ်နေစဉ်အတွင်း ခြွင်းချက်မရှိ
လိုက်နာပါလေ။(ဘာသာအလင်းပြကျမ်း
စာမျက်နှာ-၄၁၂)

၆၆ နာမည်ရင်းမြစ်မဂ္ဂဇင်း

ဒကာနာပါနု လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

- ၁။ လေထွက် လေဝင် ဖြစ်ခိုက်တွင်
အစဉ်မှတ်ရပါ။
- ၂။ ထွက်လျှင်ထွက်တယ်၊ ဝင် ဝင်
တယ်။ လွယ်လွယ်မှတ်ရပါ။
- ၃။ ထွက်ဆဲ ဝင်ဆဲ သတိမြဲ ပြောင်းလဲ
ဝိပဿနာ။
- ၄။ နှာခေါင်းနှာသီး ဤတွင်ချည်း
အပြီး စိတ်ထားပါ။
- ၅။ ထိမှုပေါ်မှာ သိမှုသာ ဖိကာ လိုက်
ရပါ။

- ၆။ ထိသိနှစ်ပါး မြဲစေသား မမှား
ကျင့်ရပါ။
 - ၇။ ထိသိနှစ်တန် ရှပ်နှင့်နာမ် အမှန်
သိရှိလာ။
 - ၈။ ထိကြောင်း ထိကျိုး ထိုနှစ်မျိုး
ကြောင်းကျိုးရှုရပါ။
 - ၉။ ထိပျက် သိပျက် အသက်ဆက်
ဖြစ်ပျက်ရှုရပါ။
 - ၁၀။ မမြဲဆင်းရဲ စိုးမရလည်း အမြဲရှုရ
ပါ။
 - ၁၁။ သွားလျှင်သွားတယ်၊ ရပ် ရပ်
တယ် လွယ်လွယ်မှတ်ရပါ။
 - ၁၂။ ထိုင်လျှင် ထိုင်တယ်၊ အိပ် အိပ်
တယ်၊ လွယ်လွယ်မှတ်ရပါ။
 - ၁၃။ ကိုယ်ကာယပိုင်း ပြုပြင်တိုင်း
မဆိုင်းမှတ်ရပါ။
 - ၁၄။ ကွေးစဉ်ဆန့်စဉ် လှုပ်ရှားစဉ် တွင်
တွင်မှတ်ရပါ။
 - ၁၅။ စားစဉ်ဝါးစဉ် ယူငင်စဉ် မျှီစဉ်
မှတ်ရပါ။
 - ၁၆။ အမှတ်ကြံလျှင် ကိလေဝင် မထင်
ရုပ်နာမ်မှာ။
 - ၁၇။ အမှတ်စိတ်လျှင် ကိလေစင်
ထင်မြင်ရုပ်နာမ်မှာ။
 - ၁၈။ အမှတ်သဘော မပြတ်စော
မမျောသံသရာ။
 - ၁၉။ အမှတ်တစ်လုံး မပြတ်သုံး အဆုံး
နိဗ္ဗူတာ။
 - ၂၀။ အမှတ်တရား မပြတ်ထား
ရောက်ငြားနိဗ္ဗာန်သာ။
- ယောဂီ...ယင်းလက်ကံကို တရားရ
လိုလျှင် ကျပ်ပြည့်လိုက်နာပါ။**
ကျပ်ပြည့်လိုက်နာမှ တရားရမည်ဟု
အသည်းစွဲမှတ်ပါ။
-
- ပေါ်ဆဲဖြစ်ခိုက် ရှုမှတ်လိုက်**
- ၁။ အတိတ်ရုပ်နာမ် လွန်ပြီးမှန် ျှုရန်
ဘယ်မသင့်။

ဆရာတော်စိစိက

ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာကျောင်း

စာကြည့်ခန်း၊ ကုလားတိုင်

- ၂။ အနာဂတ်ရေး မရောက်သေး ရှေ့ရေးမမျှော်နှင့်။
- ၃။ ပေါ်ဆဲရုပ်နာမ် ပစ္စုပ္ပန် ရှုဉာဏ် သတ်သတ်ချင့်။
- ၄။ အရှိနောက်တွင် အသိဝင် မြဲပင် ကြည့်ရှုလင့်။
- ၅။ အရှိအသိ ကိုက်ညီဘိ ရ၏ မဂ်ဇိုလ်ထင့်။
- ၆။ နံနက်အားထုတ် ညမိုးချုပ် ဖြတ် ထုတ်နိဗ္ဗူခွင့်။
- ၇။ ခွင့်ကောင်းကြုံရ မြန်ခဏ မဂ်ရ အားထုတ်သင့်။

ဉာဏ်အာစဉ်ပင် တက်လိုလျှင်

- ✦ တရားအလုပ် အားထုတ်သော အခါ ဒုက္ခဝေဒနာ တွေ့၍လာ ထိုအခါ မခံချည်။
- ✦ သည်းမခံချင် လွတ်လိုလျှင် ဉာဏ် စဉ်မတက်ဘိ။
- ✦ အစိုးကြေကြေ သားကြေကြေ ထုတ်လေလုံလမိ။
- ✦ လုံလသည်းထန် သည်းညည်းခံ

နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်သိ။

(စက်ဖြတ်ဝိပဿနာကျမ်း၊ စာမျက်

နှာ-၁၆၄)

ဝိပဿနာခန်း လုပ်ငန်းစဉ်လေးမျိုး

သမထလမ်းမှ ဝိပဿနာလမ်းသို့ လွှဲပြောင်းကူးလာသောအခါ အချိုး ကျကျ သမာဓိလျှင်စွာရရန် မှတ်ရမည့် လုပ်ငန်းစဉ် လေးမျိုးဖြစ်သည်။

အာရုံမှတ်စိတ် ပဌမာ၊ တည့်တည့် နေတာ ဒုတိယာ၊ စိတ်မထွက်တာ တတိယာ၊ မစဉ်းစားတာ စတုတ္ထာ

မှတ်ကြလုပ်ငန်းသာ။

၁။ အာရုံနှင့် မှတ်စိတ် နှစ်မျိုးကို ပထမ သိထား ရမည်။

၂။ အာရုံနှင့် မှတ်စိတ် တည့်တည့်နေအောင် မှတ်ရမည်။

၃။ အာရုံထဲမှ စိတ်မထွက်သွားအောင် သတိ ပြနေရမည်။

၄။ ကမ္မဋ္ဌာန်ခွင့် လုပ်ငန်းဝင်နေတဲ့အခါ ဘာ တစ်ခုမှ မစဉ်းစား မသိမြင်ရ။

ရှင်းလင်းချက်မှာ...

၁။ အာရုံဆိုသည်မှာ နှုတ်အိမ်များ နှာသီးများ ရင်ချိုင့် ပခံးစိုက်တို့

◆ သောတာပန် ဦးသုန္ဒရင်တရားတော်
တော်တရားတော်နှင့် ယှဉ်တွဲ၍ ◆

တိုးထိ၊ တိုးထိနေတဲ့ ဝါယော
ဖောဋ္ဌဗ္ဗရုပ်တို့ကို ထိတယ်၊ သိတယ်၊
ထွက်တယ်၊ ဝင်တယ်၊ ရှူတယ်၊
ရှိုက်တယ်၊ ချီတယ်၊ ချတယ်၊ ပိန်
တယ်၊ ဖောင်းတယ်လို့ မှတ်စရာ
ဖြစ်လို့မို့ သူ့ကို အာရုံပြုနေရလို့မို့
အာရုံဆိုသည်။

၂။ မှတ်စိတ်ဆိုသည်မှာ ထိရင်ထိ
တယ်၊ ထွက်ရင်ထွက်တယ်၊ ဝင်ရင်
ဝင်တယ်၊ ရှူရင်ရှူတယ်၊ ရှိုက်ရင်
ရှိုက်တယ်၊ ချီရင်ချီတယ်၊ ချရင်
ချတယ်၊ ပိန်ရင်ပိန်တယ်၊ ဖောင်းရင်
ဖောင်းတယ်လို့ ပေါ်လာတိုင်း လိုက်
၍ သိမှတ်နေရလို့မို့ သတိအမှတ်နဲ့
သိတတ်တဲ့ စိတ်ကို မှတ်စိတ်ဆို
သည်။

၃။ အာရုံနှင့် မှတ်စိတ် တည်တည်
နေအောင်ဆိုသည်မှာ နှုတ်ခမ်း၊
နာသီးဖျား စသည်တို့မှာ ထိထိနေ

တဲ့ ရုပ်အာရုံနဲ့ ထိရင်ထိတယ်လို့
မှတ်တဲ့စိတ်၊ အထိနဲ့အမှတ်၊ အထိ
ဆိုတဲ့ အာရုံရုပ်နဲ့အမှတ်ဆိုတဲ့
အာရုံဗ္ဗဏိကမှတ်စိတ်နာမ် ဤသို့
အာရုံနှင့် မှတ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ ရုပ်
နာမ်ဟာ တည်တည်နေအောင်၊
ထပ်မံသွားအောင်၊ အံ့ကိုက်အံ့ကျ
ဖြစ်သွားအောင်၊ တစ်ပြိုင်နက်
ဖြစ်သွားအောင်၊ အာရုံနဲ့ မှတ်စိတ်
အတွဲ လိုက် ကပ်ခနဲဖြစ်သွားအောင်
သတိချပ်၍ အသိအမှတ် ပြုနေရ
မည်ဟု သိ။

(၃,၄)နိပါတ်တို့မှာ အဆိုသာ ရှိနေ
ပါသည်။ သတိ သမာဓိဉာဏ် ရင့်သန်
အားပြည့်လာမှာ အစစ်ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်ပြီးပြီ။ (ဘာသာအလင်း၊
ပြကျမ်း၊ စာမျက်နှာ ၄၉, ၅၀, ၅၁)

အာနာပါနနဿတိအကျဉ်း(၅)ပါး

- ၁။ အာနာပါန အားထုတ်ကာ တစ်ထိုင်တည်းနှင့်
မရှိလှ။
 - ၂။ အာနာပါန အားထုတ်ကာ သေချီကျ မရှိလှ။
 - ၃။ အာနာပါန အားထုတ်ကာ နတ်ပြည်ရောက်
ကာ မရှိလှ။
 - ၄။ အာနာပါန အားထုတ်ကာ သာသနာပ
မရှိလှ။
 - ၅။ အာနာပါန အားထုတ်ကာ နောက်သုက္ခရာကျ
မရှိလှ။
- အာနာပါန ကျိုးပါသ အားထုတ်သူ

► ဩဇာကမ္ဘာ့ဟာရ

ထို့ မင်္ဂလာရ

ရာဟုလောဝိဒသုတ် ဖွင့်ပြ မှတ်ပါ
ဆယ်ကြ ပဏ်ဋ္ဌက။ (စက်ပြတ်ဝိပဿနာ
ဇာတ်။ စာမျက်နှာ-၃၃၆)

ထူးခြားသောစေတီ

ထို့နောက် ဦးဝါယမိန္ဒက ဆရာ
တော်၏ အရိုးဂူစေတီသို့ ခေါ်ဆောင်
သွားကာ စေတီအနီး အဆောင်
အတွင်းထားရှိသော မှန်ခေါင်းကို ပြသ
သည်။

ဆရာတော်ဦးသုဇန ပျံလွန်တော်
မူဦးနောက် (၁၇)နှစ်ကြာအောင် ရုပ်
ဏလာပ်တော် ပူဇော်ထားခဲ့သည့်
မှန်ခေါင်းဖြစ်သည်။ ယင်းအနီး၌ စေတီ
သစ်တစ်ဆူ ရှိသည်။

ဆရာတော်ဦးသုဇနနောက် ဆက်ခံ
သော ခန္တီးဝိပဿနာဆရာတော် ဦးဇနိတ
မိန္ဒကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။
ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသောအခါ

ဒေသလေ့အတိုင်း ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါများ
ထုတ်၍ ဒကာ ဦးပွဲမောင်အား ကျောင်း
ဝင်းစပ်နေရာ၌ မြှုပ်နှံစေသည်။

လအတန်ကြာသောအခါ ထိုနေရာ
မှ ရောင်စုံအလုံးများ ဘောလုံးလွင့်ပျံ
သကဲ့သို့ ညစဉ် ထွက်ပေါ်နေကြောင်း
အနီးရှိ အခြေစိုက်တပ်မှ ဗိုလ်ကြီးများ
လာရောက် လျှောက်ထားသဖြင့်
ဦးဇနိတက ဦးပွဲမောင်ကိုပင် ပြန်ဖော်
ခိုင်းရသည်။

လအတန်ကြာပြီ ဖြစ်သော်လည်း
ထိုအစိတ်အပိုင်းများမှာ ပုပ်ဖျက်ခြင်း၊
အနံ့ဆိုးထွက်ခြင်းများ မရှိပါ။ ယင်းတို့
ကို ဤစေတီ၌ ဌာပနာပြု ပူဇော်ထား
သည်ဆို၏။

‘ကလေးက လျှင်အစ်ကြောင့် စေတီ
နည်းနည်း ယိုယွင်းလာတာနဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့
သန့်ရှင်းတော်မူတဲ့ ယပ်ဌာပနာထားပြီး
အသစ် ပွယ်ပွယ်ထားပါလား။ အကယ်တွင်

‘ဉာဏ်အစဉ်ပင်တက်လိုလျှင်’
တရားအလုပ်အား ကုသိသော မိန့်ကွ
ဝေဒနာတွေ့ရှိလာတို ခါ ခန့်ချဦး-
သည့်ခေတ်လွတ်လိုက်လျှင်ဉာဏ်စဉ်
အတိုင်း-
အလိုကြောင့်သားတော်ထုတော်လေလှလမ်း။
လုံလသည့်သန့်သည့်ညဉ့်ခိုရာနဲ့
မှောင်မှောင်သိ။ (စက်ပြတ်ဝိပဿနာဇာတ်။ ၆၈၅)
ကောင်းမင်းသန့် ထီဆိုင် မိသားစု ကောင်းစွာ

ဟော ထူးထူးခြားခြား ကြံစာတတ်တယ်လို့
မျှော်ကြမယ်။ အကယ် ကိုယ့်အသိနဲ့ ရှိရန်
ပူဇော်ကြည့်ပါ’

ဦးဝါယမိန္ဒက ဤသို့ မိန့်ကြားသဖြင့်
ဆရာတော် ဦးသုဇန၏ သီလဂုဏ်၊
သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကို ရိုသေစွာ
ပူဇော်၍ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးခဲ့
သည်။

‘သံဃာတစ်ပါး ပျံလွန်တဲ့အခါ ဝမ်း
တွင်းအင်္ဂါထုတ်ပြီး ပူဇော်တာ တခြား
အရပ်ဒေသတွေမှာလဲ ပြုလေ့ပြုထ
ရှိပါတယ် ဘုရား။ ဝေဘူဆရာဇိတ၊
မဟာစည်ဆရာတော်တို့က တရား
အသိထူး ရပြီးသူလို့ သတ်မှတ်ခဲ့တဲ့
ဆားတောင်ဆရာတော် ပျံတော်မူတော့
ဒီလိုပဲ ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါထုတ်ပြီး ပူဇော်
တာ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်ဘုရား’

‘အင်းလေး ဦးပွဲမောင်ဆရာ
ဦးဇနိတ ပျံတော်မူသော ညဉ့်ခိုရာနဲ့
မှောင်မှောင်သိ။ (စက်ပြတ်ဝိပဿနာဇာတ်။ ၆၈၅)

▲ သန္တိဝိသာ တိုက်ကြပ်ဆရာထက် ဦးသုဇန

သန္တိဝိသာတည် ဆရာထက် ဦးသုဇန

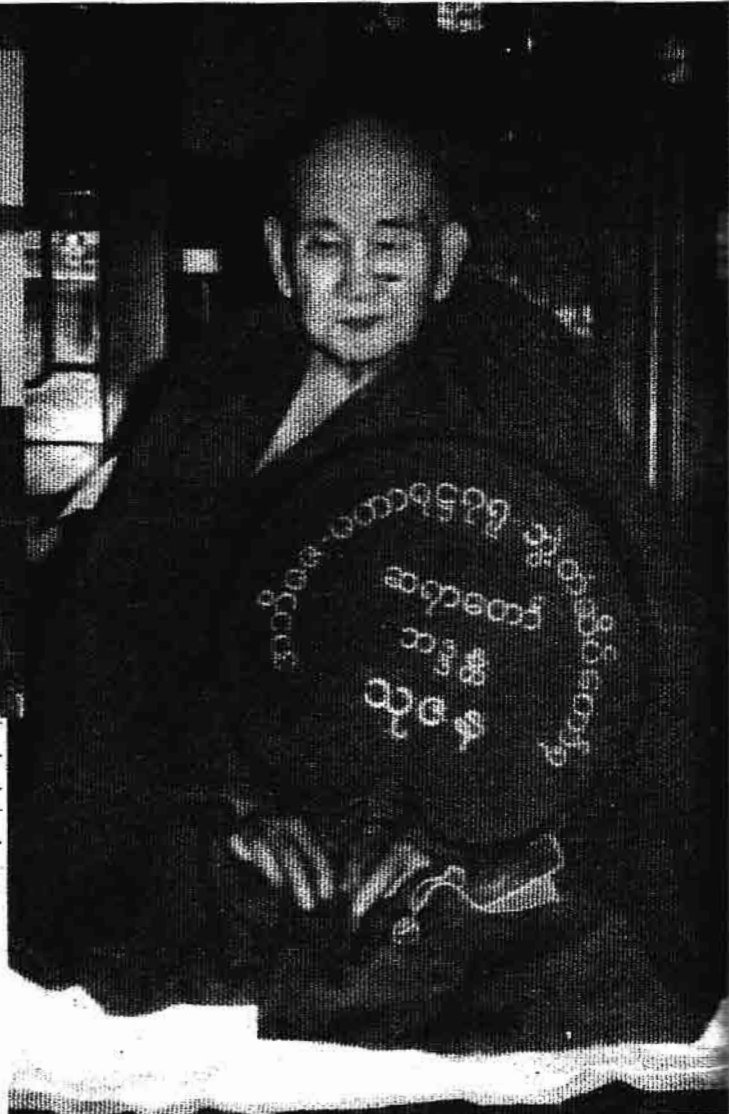
တာတွေ ပြန်ပြောရတာပဲ ဒကာကြီး။ ဒကာလဲ ဘာထူးခြားလဲဆိုတာ သတိထားကြည့်ပါ။

ထိုစဉ်က သတိမထားမိသော်လည်း ရန်ကုန်ပြန်ရောက်၍ ဆောင်းပါးရေးသောအခါ ထိုစေတီပုံတော်အား ပြန်ကြည့်မိရာ အလင်းဆုံချက် Focus မပြတ်သား။ အနည်းငယ် မှုန်ဝါးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

(ဓာတ်ပုံများစွာအနက် ဤတစ်ပုံသာလျှင် ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ ထူးခြားစွာ ကြုံရခြင်းဖြစ်သည်ကိုသာ ညွှန်းပါသည်။ ထိုစေတီအား ဓာတ်ပုံရိုက်၍ ပုံရိပ်မထင်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။)

ပူဇော်မှုအပြီး ဝန်းသိုမြို့အတွင်း လေ့လာကြည့်ရာ ဈေးအနီး ခေါက်ဆွဲ

ရသ နာဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆိုင်မှ အမျိုးသမီးကလည်း အဆိုပါ စေတီငယ်မှ ရောင်စုံအလင်းများ ဖြာထွက်လေ့ရှိသည်ကို ကိုယ်တိုင် ဖူးတွေ့ဖူးကြောင်း ပြောပြလေသည်။

တရားကျင့်တော်မူရာ

ထို့နောက်တွင် ကျောင်းဝင်းအတွင်း အနောက်တောင်တောင့် အရပ်ရှိ ကုန်းကလေးဆီသို့ သွားရောက်ကြသည်။ တောင်ကုန်းထက်တွင် စေတီတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူကာ လောက

ထွတ်တင် ဘွဲ့မည်ရှိကြောင်း သိရသည်။

အနီးကုန်းလျှောတွင် ကျောက်ဖျာတစ်ချပ်ကိုင့်၍ အင်္ဂတေဖြင့် လိုက်ပြုလုပ်ထားသည်။ ဆရာတော် ဦးသုဇန ရှိစဉ်က တရားအားထုတ်လေ့ရှိသော ကျောက်ဖျာဖြစ်သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါနဲ့

စင်ညိုဇော်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ

နံပါတ်	ဝမ်းဗျား အပို	အရောင်	ဂဏန်း	စားနပ်	အရသာ	အာရုံ	အရပ်	မိတ်ဖက်	တူညီသူ	ကိစ္စရပ်
၁	အရက်	အဖြူ	၆	ဆန်	အစပ်	ဂွဉ်	အနောက်မြောက်	မွှေး၊ ကျား၊ ပြီး	အတိုဆို	တနင်္ဂနွေနေ့
၂	အလှော်	အစိမ်း	၃	ဂျုံ	အညို	ကျွန်း	အရှေ့	ဟန်၊ သိပ်၊ တံ	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသမီး	ကြာသပတေးနေ့
၃	အလှော်	အစိမ်း	၃	ဂျုံ	အညို	ကျွန်း	အရှေ့	ဟန်၊ သိပ်၊ တံ	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသမီး	ကြာသပတေးနေ့
၄	အစာအိမ်	အညို	၈	ကျောက်ညှင်း	အချို	ရသာ	အရှေ့မြောက်	မွှေး၊ ချို၊ ကြက်	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား	နေ့နေ့
၅	နံရံ	အနီ	၉	ပြောင်း	အမီး	ကျွန်း	တောင်	ကျား၊ ပြီး၊ မွှေး	သက်ကြီးပိုင်းအမျိုးသမီး	အင်္ဂါနေ့
၆	အုတ်	အနီ	၉	ပြောင်း	အမီး	ကျွန်း	တောင်	ကျား၊ ပြီး၊ မွှေး	သက်ကြီးပိုင်းအမျိုးသမီး	အင်္ဂါနေ့
၇	သစ်ချေ	အစိမ်း	၄	ဂျုံ	အညို	ကျွန်း	အရှေ့	နဂါး၊ မျက်၊ ကြက်	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား	ကြာသပတေးနေ့
၈	အုတ်	အညို	၇	ဆန်	အစပ်	ဂွဉ်	အနောက်	ကြက်၊ မွှေး၊ ချို	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသမီး	သောကြာနေ့
၉	အုတ်	အညို	၇	ဆန်	အစပ်	ဂွဉ်	အနောက်	ကြက်၊ မွှေး၊ ချို	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသမီး	သောကြာနေ့
၁၀	သရက်ရွက်	ပြို	၂	ကျောက်ညှင်း	အချို	ရသာ	အနောက်တောင်	သိပ်၊ ဟန်၊ တံ	အပယ်ဆို	တနင်္ဂနွေနေ့
၁၁	ကျောက်ကပ်	အဖြူ	၁	ပဲအမျိုးနီ	အငန်	သောတာရုံ	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျက်	သက်ကြီးပိုင်းအမျိုးသား	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
၁၂	အိမ်	အဖြူ	၁	ပဲအမျိုးနီ	အငန်	သောတာရုံ	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျက်	သက်ကြီးပိုင်းအမျိုးသား	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ကျား၊
ဆုတ်နှင့် ဝက်နှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေး
ညံ့ဖျင်းတတ်သည်။ ဤလအတွက်
ကျားနှင့် ဝက်နှစ်ဖွားတို့အား စံပြ၍
နှစ်သက်သည်။
ကျားနှစ်ဖွားတို့သည် အသည်းနှင့်
သက်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ
သိရှိပြီး ကုသကာကွယ်သင့်သည်။
အိမ်နုရောင်(၃)ဂဏန်းနှင့် အရှေ့
အရပ်တို့သည် ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေ
နိုင်သည်။
ဤလပြည့်လုပ်သောစားဖွယ်၊ ချဉ်
အရသာများနှင့် သင့်လျော်

သည်။ စကျားအာရုံ အမြင်ဆိုင်ရာ
ထက်မြက်သော ကာလဖြစ်သည်။
ယုန်၊ သိပ်၊ ဝက်နှစ်ဖွားတို့မှာ မိတ်ဖက်

များဖြစ်သည်။
အရေးကိစ္စရှိပါက သက်လတ်ပိုင်း
အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ကူညီထောက်ပံ့
ပေးနိုင်လိမ့်မည်။ ကြာသပတေးနေ့
သည် နေကောင်းနေ့မြတ်ဖြစ်သည်။
ကျန်နှစ်ဖွားများ ဤအတိုင်း
ကောက်ချက်ချရန်ဖြစ်သည်။

အာရောဂျဆုလာဘ်နှင့်
ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jin Shi)

ကြော်ငြာအေးအေးပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ် အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်ရင်းဆေးပါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀ ၂၅)

ကြော်ငြာနှင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်မှိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ပြောင်းညှာကိုင်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တံစံချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတာတို့ဖြစ်၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်မှိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ပြောင်းညှာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်မှိုင်း ကိုင်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ပြောင်းညှာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မပြုခြင်း၊ ထုံကျဉ်တိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုင်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှီး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နှာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ပြောင်းညှာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား မှီဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

‘ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးဦးနဲ့ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်စ/၆၆၆ သုဗ္ဗလယ်မကြီး သွဗ္ဗမုတ်တိုင်အင်း
မြောက်တ္ထလာပိန္နယ်၊ ရန်(၇၂)ရပ်

ဦးဇော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

• တောင်ကုန်းတော်ကြီး ခြံရံ

ဘုန်းကြီးစွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ရွှေတောင်နယ်မှ ထူးခြားသန်းကြယ်

ရဟန္တာ (၈၀) သိမ်မွှား

လေ့လာပုဏ္ဏား (၄)

သင်္ခရာ အဆက်

သိမ်ကုန်းတော်အလယ်တွင် စေတီ
ဆော်နှင့် လိုက်အတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ
ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ စံပယ်တော်မူ
သည်။ ဘုရားရှင်အား မဟာသာဝက
အသီတိရှစ်ကျိပ်က ဝန်းရံဂါရဝပြု
ချက် ဆုံးမလျှော့ဝါဒ နာကြားခံယူနေ
သည်ပုံစံ ဖြစ်သည်။
စေတီတော်အတွက် အင်အား
ပြည့်စုံသေးသဖြင့် ဂန္ဓကုဋိတန်ဆောင်း
ဆော်ဖြင့်သာ ပူဇော်ထားရကြောင်း
သိရသည်။

ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ နောင်းခေတ်
ထက်ရပ်ခြစ်၍ မူလ လက်ရာပျက်စီး

လျက် ဦးခေါင်းတော်သာ တွေ့ရသည်
ဆို၏။
ထိုဦးခေါင်းတော်ကို ဂန္ဓကုဋိတန်
ဆောင်း(စေတီ၏ အောက်ခံတိုက်မ)
အနောက်တောင်ထောင့်၌ ဌာပနာပြု
ပူဇော်ထားကြောင်း မြွက်ကြားသည်။
ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ကျန်ရှိသဖြင့် ယင်း
ဦးခေါင်းတော်အား ထပ်ဆင့် ရိုက်ကူး
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ထူးခြားသော ရဟန္တာရုပ်တု

ရဟန္တာရုပ်တုများမှာ ဘုရားရှင်အား
မမှီတံမသုန် စူးစိုက်ကြည်ညို၍ ဟော
ကြားတော် တရားတော်ကို စိတ်ဝင်

တစား မှတ်သားနာယူနေသည့်ပုံဟန်
ရှိကြသည်။

အနောက်တောင်ထောင့်မှ (လက်ဝဲ
ဆီသို့) လေးပါးမြောက် ရဟန္တာရုပ်တု
မှာမူ ထူးခြားစွာဖြင့် မျက်လုံးတော်မှိတ်
ကာ တရားတော်ကို စူးစမ်းဝေဖန်နေ
ဟန် ပြင်တွေ့ရသည်။

ရဟန္တာရုပ်တုများမှာ ပုဆစ်ဒူးတုပ်
၍ လက်ဟန်မပြောမှာလည်း သိမ်မွေ့
လှသဖြင့် ရဟန္တာထေရီ(အမျိုးသမီး
ရဟန္တာ)ဟု ယူဆသူလည်း ရှိကြသည်။
သို့ဖြစ်ပါလျှင် ထူးခြားသော ဤရုပ်တု
သည် ဘဒ္ဒကုဋာထေရီ၏ ရုပ်တုတော်
ဖြစ်ဖွယ် ရှိ၏။

www.burmeseclassic.com

ဘဒ္ဒကပ္ပနာ(ယသောဓရာ)ထေရီ နှင့် ပတ်သက်၍ ဖိနတ္တပကာသနီကျမ်း တွင် ဤသို့ ဖော်ပြထားသည်။

ဘဒ္ဒကပ္ပနာသည် ဇနပဒကလျာဏီ ထေရီထံတွင် ရဟန်းပြု၏။ ရဟန်းဖြစ် သောအခါမှ စ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာ ကို လွန်စွာ အားထုတ်သဖြင့် မကြာမီ ပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ထိုဘဒ္ဒကပ္ပနာသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်အရာ၌ တစ်ပါးသော ရဟန္တာတို့ ထက် လွန်ကဲစွာ မြင်နိုင်၏။ ပဋိလောမ အားဖြင့် ပြန်၍ရသော် တစ်ဆယ့် ခြောက်သင်္ချေသော ကာလ၌ ဖြစ်ဖြစ် သမျှ ဘဝအရာကို တစ်ပြိုင်နက် မြင်နိုင် ၏။

ထို့ကြောင့် ဘဒ္ဒကပ္ပနာကို သာဝတ္ထိ ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ မဟာဘိညာ တေဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ တစ်ဆူဆူသော ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ မဟာ ဘိညာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးရှိ၏။ ဂေါတမဘုရားရှင် သာသနာ၌ မဟာ ဘိညာပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးမှာ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါး၊ အရှင်ဗာကုလထေရီ၊ ဘဒ္ဒ ကပ္ပနာဒေဝီတို့ ဖြစ်၏။

ဤလေးပါးသာလျှင် အသေချေသော ကပ်ကမ္ဘာကာလ၌ ဖြစ်ခဲ့သမျှသော ခန္ဓာအစဉ်ကို မြင်သိနိုင်၏။ ကျန် မဟာ သာဝကများကား ကမ္ဘာတစ်သိန်းသာ သိမြင်နိုင်သတည်း။ (ကျီးသံလေးထပ် ဆရာတော်ရေးသည့် ဖိနတ္တပကာသနီ ကျမ်း၊ စာမျက်နှာ-၄၁၅၊ ၄၁၆)

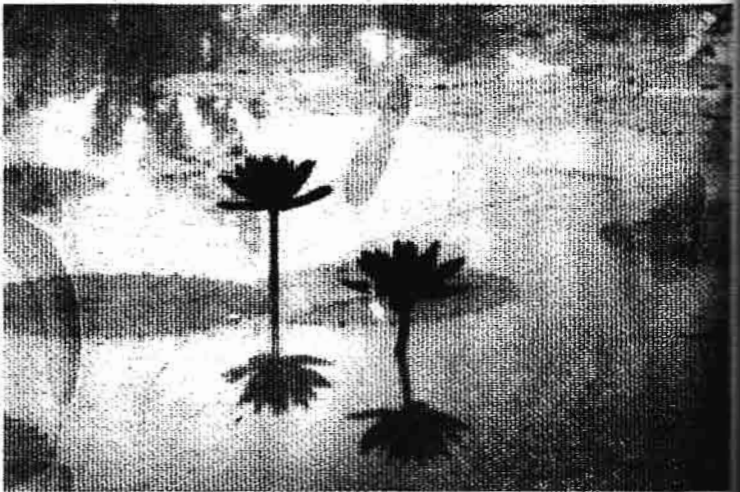
သို့သော် ဆရာတော် ဦးပညာဒီပက ရဟန္တာထေရီ(၈၀)နှီးပါး (၈၀ မပြည့်) ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် ဤ(၈၀)သော ရုပ်တုများမှာ ရဟန္တာထေရီများသာ ဖြစ်နိုင်၏။ သို့ဆိုပါက မဟာဘိညာ ပုဂ္ဂိုလ်အရှင်ဗာကုလထေရီ ဖြစ်ဖွယ်

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ထာဝရဆရာတို့ အရာ

• ကြာရှည်စွာ ပုံ

ရှိသည်။ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးမှာ ဘုရား ရှင်၏ လက်ဝဲရံ၊ လက်ယာရံအဖြစ် မပြတ်ခစား ပူဇော်ရသောကြောင့် ဖြစ် သည်။

ဤမဟာဘိညာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အခြားသော မဟာသာဝကရဟန္တာများ ထက် ထူးခြားစွာဖြင့် ဈာန်သမ္မာပါတ် ဝင်စားဆင်ခြင်နိုင်ကြသည်ကို ညွှန်း၍ ရဟန္တာ(၈၀)ရုပ်တုများတွင် တစ်ပါး တည်း ထူးခြားစွာ ဖူးမြင်ရသည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

မော်လမြိုင်မြို့၊ မောင်အလယ် တန်းရပ် ပညာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင်ဇိနကလည်း ဤသို့ ထင်မြင်ယူဆကြောင်း မှတ်ချက်ပြ တော်မူခဲ့သည်။

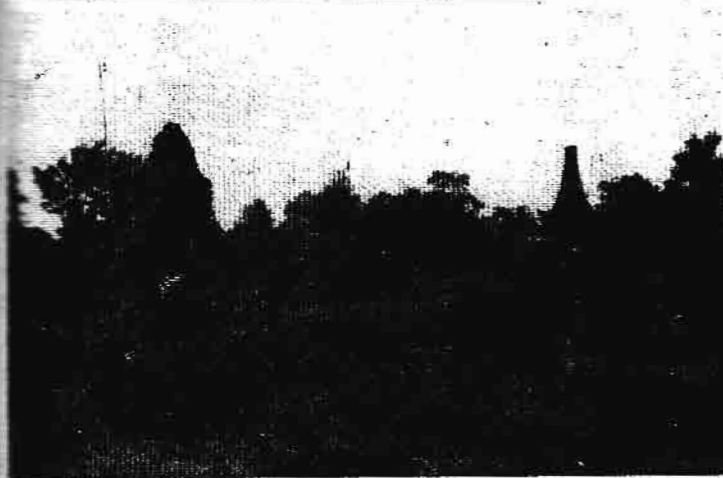
အဓိဋ္ဌာန်ပြုဆုန်ခြင်း

ရဟန္တာရုပ်တုများ၏ ပြုပြင်ဟုန်ဆော် အရ ပူဇာစ ပူဇော်ယူရန်မက်လာ၊ ဂါရာ နိဝါတမက်လာ၊ သမဂ္ဂကနဥဒဿန မက်လာတို့ကို သရုပ်ဖော်၍ သန္တရသတို့

◆ နတ်အတွင်း

◆ သောဗုဒ္ဓဦးစီး အထက်တွင်

ပေါ်လွင်စေသည်။ သီလဝါရီ၊ အဓိဋ္ဌာန် ဝိရိစ္ဆာန်များကို ညွှန်ပြထားသည်။

ဤရုပ်တုတော်များအား ဆည်းကပ် ပူဇော် ကုသိုလ်ပြုခြင်းအားဖြင့် တစ်ပါး သူတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားမှု ခံရခြင်း၊ လက်အောက်ငယ်သား အခြံအရံများ ၏ လေးစားခင်မင် ဆည်းကပ်မှု ခံရ ခြင်း ရန်သူကပင် အညံ့ခံ တိုးလျှိုးလာ ခြင်း၊ ထာဝရကုသိုလ် ရရှိနေခြင်း အကျိုးထူးများ လက်ငင်းဒိဋ္ဌ ရရှိနိုင် သည်ဟု မြန်မာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ ပဋိပက္ခပညာ ကျမ်းများ၌ ဖော်ပြထားသည်။

ဘုရားတော်အတွင်း လေးပါးသာရှိ ထော ဤနတ်ရုပ်တုတော်များကို ပူဇော်ရာတွင် အထူးအရေးကြီးစွာ ပြုစုထားသည်ဟု ယုံကြည်ရသည်။

ရုက္ခလောကမှ ပူဇော်ခြင်း

အဆိုပါ ထူးခြားသော ရုပ်တုအပြင် သိမ်ကုန်းတော် ဂန္ဓကုဋ်တန်ဆောင်း ရွှေတွင် ဂမုန်းပင်နှစ်ပင်ကို တွေ့ရ သဖြင့် မေးလျှောက်ကြည့်ရာ ထူးခြား စွာ ရောက်ရှိလာသော ထိုဂမုန်းပင် အကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။

“ဒီဂမုန်းပင်က ဘယ်သူလာစိုက်သွား သလဲဆိုတာ မသိရပါဘူး။ ကမ္ဘာတစ် ထောင်လို များသတဲ့”

လာရောက် ဖူးမြော်သူ ပရိသတ် အား သတိပဋ္ဌာန်တရား မပြတ်လပ်၊ ပမေ့လျော့စေရန် သတိပေးလေ့ရှိသည့် ပဋိပါဏ်သံဃာဖြစ်လေရာ ဤမျှသာ မိန့်တော်မူသဖြင့် ဒေသခံ အဘအိုများ ထံ ခုံစမ်းကြည့်ရသည်။

“သရက်သုံးပင်ကွင်း ဆိုတာ အခြောက်အလှန့် ပေါများပြီး နေခင်း ဘက်တောင် ဘယ်သူမှ မလာဝံ့ကြ ဘူး။ ရသေ့ရဟန်းတစ်ပါး လာပြီး အားထုတ်ကြပေမယ့် သုံးရက်ပြည့် အောင် မနေနိုင်ကြဘူး။ ဒီဒီးပဉ္စင်း လာတော့လဲ အရင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို ဖြစ် မှာစိုးလို့ ညဘက် လာကြည့်ပေးကြ တာပေါ့။

ဒီပေမယ့် အဝတ်စပ်စာယ် ဆိုရမလား၊ ချိန်ခါသင့်ပြီး ဆရာတော် ဦးဆောင်မှုနဲ့ ပွင့်လင်းလာတယ်။ ဒီဂမုန်းပင်က သိမ်မြေနဲ့ တောရတစ်ခွင် ဘေး အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစေတယ်လို့ ယူဆ ရပါတယ်။

ထူးထူးခြားခြား ပေါက်ရောက်လာ သလို နာမည်ကလဲ “**ကမ္ဘာတစ် ထောင်**” ဆိုတော့ အာသဝတီနွယ်နီ နတ်ပန်းလို အစောင့်အရှောက် အား ကောင်းတယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်” ဟူ၍ ပြောပြကြသည်။

“ကမ္ဘာတစ်ထောင်” ဂမုန်းပင်မှာ ကချေသည်၏ ပျော့ပျောင်းသော လက်ချောင်း လက်ဖျားပမာ ခွက်ဖျား များ ကော့ညွတ်၍ ညီညာစွာ ဝန်းရံ တည်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ နာနတ်ရိုင်းပင်နှင့် ပုံသဏ္ဌာန် ဆင်တူ လေသည်။

◆ ကုန်တော်တွင်း မြင်ကွင်း

နတ်ရေတွင်း

သိမ်ကုန်းတော်တွင် ဘုရားဂုဏ်တော် နှလုံးသွင်းပူဇော်ခြင်း (ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း)စီးဖြန်းပြီးနောက် ကုန်းတော်ဝန်းကျင် ဖိုတင်းနေထိုင်ကြသော ဝေနေယျများအပါအဝင် (၃၀)ဘုံသားတို့အား မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီးနောက် ဆွမ်းစားကျောင်း၏ တောင်ဘက်ရှိ ရေတွင်းဆီသို့ ထွက်လာကြသည်။

ဤရေတွင်းမှာ ဆရာတော်ကြွရောက်လာပြီးမှ အုတ်ပေါင် အင်္ဂတေကွင်းခတ်၍ မွမ်းမံထားခြင်းဖြစ်သည်။ အဘမောင်ငြိမ်းက ဤသို့ ပြောပြ၏။

ဆရာတော် မကြွမီ လပိုင်းအလိုခန့်တွင် ဤနေရာ၌ စိမ့်ရေထွက်ကလေးပေါ်ပေါက်လာ၍ အနီးချုပ်စပ်မှ သောက်သုံးရေအဖြစ် လာရောက် ခပ်ယူကြသည်။

နွေမိုးဆောင်း ရာသီမရွေး ရေမခန်း
၇၆ နတ္ထရာဇာဓိဗြူမဂ္ဂဇာဓိ

သကဲ့သို့ မည်မျှ ခပ်ယူစေကာမူ လျှောပါးခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ဆရာတော်ဦးကောဏ္ဍည တောရဆောက်တည်ပြီးနောက် ရုပ်ပွားစေတီများ ပေါ်တော်မူ(တူးဖော်တွေ့ရှိ) လာသောအခါ ဗုဒ္ဓပူဇနီယ ပွဲတော်ကာလများတွင် အားထားရသော သောက်ရေရေလွှဲတွင်း ဖြစ်လာသည်။

အနီးနေ ရွာခံများအတွက်လည်း သောက်ရေတွင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်က အင်္ဂတေကွင်း(ကျောက်စည်ခွေ) အသုံးပြုကာ အောက်ခြေအနည်းငယ် တူးဖော်ပြုပြင်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းသိရသည်။

ရွှေစက်မြှောင်တောရ ပွင့်ထွန်းချိန်တန်၍ နတ်ဒေဝတာများက သောက်ရေတွင်းဖန်တီးပေးသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၍ နတ်ရေတွင်းဟု အမည်ပေးထားကြလေသည်။

မိုးဦးကာလ မြေဆီတက်ချိန်ဖြစ်၍

တွင်းရေ အများစုသည် မြေဆီနံ့သင်း နေလေ့ရှိသော်လည်း ပHစကေး (၁)အသေး Hအကြီးဖြင့် ရေးရသည်။ ညီမျှသော သောက်ရေသန့်ဖြစ်ကြောင်း မြည်းစမ်း သိရှိရလေသည်။ အချိန်အခါသင့်၍ ကာရကအား ဖြည့်ဆည်းပေးလာသော အာဖေဓာတ် သရုပ်ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိသည်။

ထို့နောက်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းရန်အချိန်တန်ပြီဖြစ်၍ ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ ပြန်လာကြသည်။ ဆွမ်းစားဆောင်၏ အနောက်ဘက်ယွန်းယွန်းတွင် ရေပြည့်ကန်တစ်ကန်ကို တွေ့ရ၏။

ကြာများပွင့်စဉ်ကာလ အလွန်သာယာသည့် ရေကန်ဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။ စေတီတော်အတွက် အုတ်ဖုတ်ရန် တူးဖော်သည့် ရေကန် ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ကျောင်းကန်ဘုရားသိမ်ဟူ၍ အင်္ဂါလေးတန် ရည်သန်ပြ

လုပ်ပူဇော်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

သဒ္ဓါထက်သန်သည့် ဒေသခံများ

ရွှေစက်မြှောင်တောရတွင်း လှည့်လည် လေ့လာပြီးနောက် ဆရာတော်က ထမင်းသုံးဆောင်သွားကြရန် မိန့်ကြားသဖြင့် ဆရာ ခင်မောင်ကြည် (ရွှေတောင်)က...

‘နေပါစေ ဘုရား ရွှေတောင်ရောက်မှပဲ စီစဉ်ပါမယ်’

ဟု လျှောက်ထား၏။

‘ဒေသခံတွေရဲ့ စေတနာပါ။ အုလှူခံလိုက်ပါ ဒကာတို့’

ဆင်သေရွာသား ဦးမောင်ငြိမ်း ကလည်း...

‘ညှော်သည် ဘယ်နယောက် ပါလာပါသလဲ’

ဟု မေးစမ်း၏။ တောရသို့ ညှော်သည် ဘုရားဖူးရောက်လာသည်ဟု ကြားရသဖြင့် ထမင်းဟင်းကိစ္စ စီစဉ်ရန် လာရောက်စုံစမ်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော်က တစ်စုံတစ်ရာ မိန့်ကြားသဖြင့် မိမိတို့အဖွဲ့အား ဆည်ကြီးရွာသစ်နေ ကုသိုလ်ရှင် ဦးဆန်းဝင်း နေအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်ကာ ထမင်းဟင်း လက်ဖက်ရည်ပွဲတို့ဖြင့် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ညှော်ခံ ကျွေးမွေးလေသည်။

နှုတ်ဆက်ဂါရဝ

ရွှေစက်မြှောင် ဆရာတော်အား ဂါရဝပြု နှုတ်ဆက်ရာ ဆရာတော်က...

‘ဦးပွင်းလဲ ကျင့်ကြံအားထုတ်ဆဲ သံဃာတစ်ပါးပါ။ အာဟာရ မသိတာ မရှင်တာ ရှိရင် မေးပါ။ ဦးပွင်းကလဲ အာဟာရဆီက

တစ်ခုခုကို နာယူပွားသားလိုပါတယ်’

ဟု မိန့်သဖြင့် ဆရာ ခင်မောင်ကြည်က ဝိပဿနာတရားရှုမှတ်ပုံကို လျှောက်ထား၏။ မိမိအလှည့်တွင်ကား ကျွတ်မချေ၊ မဟာဗောဓိမြစိမ်းတောင် ဆရာတော်ဦးရာဟုလာ တရားရှာစဉ်က မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ်၊ ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော်ကြီးအား မေးလျှောက်ခဲ့သည့် မေးခွန်းကို သတိရသဖြင့် မေးလျှောက်ခဲ့သည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား ထိသိမှတ်နေရင်က မှတ်သိပျောက်သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှာပါလဲ အရှင်ဘုရား’

ထိုစဉ်က ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးက ရင်ချိုင့်ဆီသို့ ညွှန်ပြတော်မူခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ ရွှေစက်မြှောင်ဆရာတော်ကမူ...

‘ဒါ အကာ အဆင့်ကျော်ပြီး လုပ်လို့ ဖြစ်တာ။ နောက်ဘယ်တော့မှ ဒီပေခွန်းကို မပေးနဲ့ စိတ်ဆိုးလို့ ပျော်တာမဟုတ်ဘူးနော် သာဓု ခေါ်ချင်လို့ပါ’

ဟူ၍ မိန့်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်၏ ဆွမ်းဘုဉ်း ပေးချိန်ကို ငဲ့ကွက်ကာ ဦးချကန်တော့လျက် ရွှေစက်မြှောင်တောရမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

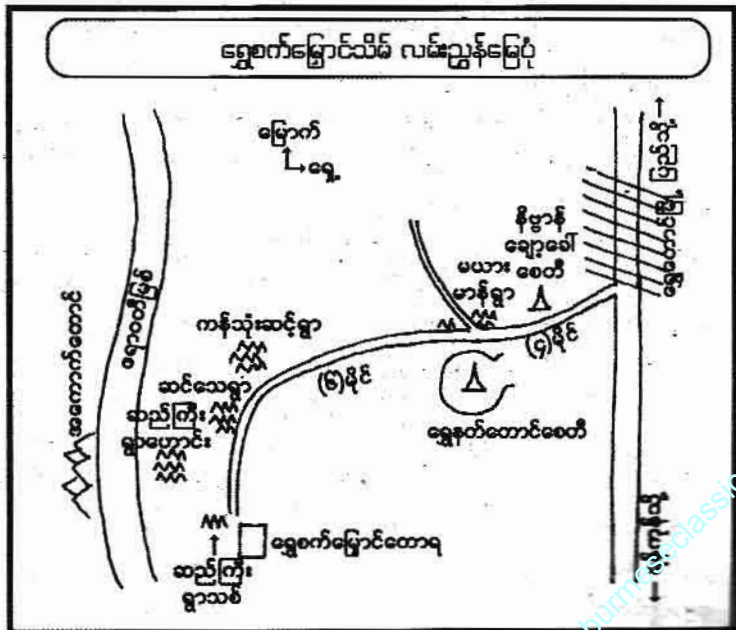
ပေကုန်းရွာဦးသိမ်သို့

ရွှေစက်မြှောင်တောရမှ ရွှေတောင်မြို့သို့ ပြန်လာပြီးနောက် နေထွက်သိမ်ဟု ခေါ်ကြသည့် ပေကုန်းရွာဦးသိမ်သို့ စွားရောက်လေ့လာကြသည်။

ရွှေတောင်မြို့ တည်ကုန်းရပ်မှ အရှေ့ဘက် ရန်ကုန်ပြည်ကားလမ်း၏ လက်ယာဘက်သို့ ခွဲထွက်သောလမ်းအတိုင်း (၂) မိုင်ခန့် သွားရသည်။

မိုးကြိုးပစ်ကုန်းရွာ၊ အင်ကြင်းစင်ရွာများကို ကျော်ဖြတ်ပြီးနောက် ဆည်ပေါင်တစ်ခုအကျော်တွင် တူးဖော်ပြီးသော ရုပ်တုအချို့နှင့် စေတီဟောင်းများကို တွေ့ရသည်။ ပေကုန်းရွာဦးထိပ်ဖြစ်လေသည်။

မြို့ခံမိတ်ဆွေ စာရေးဆရာများ

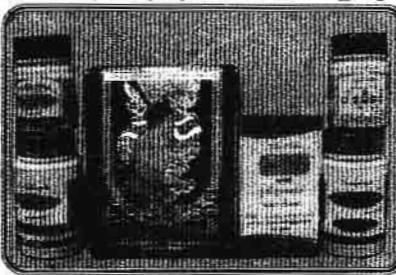

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း၊ အကြားမရှိတဲ့

သမားစို့စေးတိုက်

မှတစ်ဆင့်ပေး အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်ဆိုးပျောက်ဆေး၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အခြေကျော်လေဆေးလျက်အား

ဦးစိန်ကောင်း၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ်

ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး

၀၃၁၁ Y၀၉၀၉၅

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ဖော်ပြ။ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဇင်လိကြီး) ဇနီးအေးကြည်(သိန်းသိသာစု (သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ဓါတ်ခွဲခန်း

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၉၀၉၅

ထူမှာအကျင့် ဝမ်းပူအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်သော အစားအစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်သော လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည် အကြောင်းများ တာရှည်စွာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ဓါတ်ဆေးစေးစွမ်း

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်ဆိုးပျောက်ဆေး ၀၃၁၂ Y၀၉၀၉၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကျိုးပြောင်း၍ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွေးကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်း၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှံ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တစ်ချို့ပြည့်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွေးသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိပ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ဓါတ်ခွဲခန်း

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၉၀၉၅

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့ပျက်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားနာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိန်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးဆန်းခေတ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အခြေကျော်လေဆေးလျက်အား ၀၃၁၁ Y၀၉၀၉၅

ထူမှာအကျင့် ဝမ်းပူအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မှုဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းနာများ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားအစာ၌ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးခံ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးဆန်းခေတ် (၁၈၈၁-၁၉၁၇) ခုနှစ်-၁၉-၇၉.၆.၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားစို့စေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)ထပ်၊ ဟံသာရေအနီး၊ ဟံသာတောင်လမ်း၊ ရန်ကုန်၊ ဖုန်း ၂၀၆၇၀၊ အမြို့ပြရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

လမ်းဆုံကောင်း အသက်တက်မှ မြန်မာ့သမိုင်းတွင်

ထူးခြားသန်းကြယ်သော

မောင်မောင်
(ထားဝယ်)

လင်းနီတွင်းကြီး (၂)

လင်းနီတွင်းကြီး၏ ထူးခြားသောနေရာမှာ အတိတ်၏ ဖြစ်ရပ်သမိုင်းကို ကောင်းစွာပါလိမ့်မည်။

အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီး ရှေးအောင်းနှောင်းဖြစ် အကြောင်းတွေကြာသိ ပြောပြနိုင်သူများထံ သွားရောက်မေးမြန်း စုံစမ်းခြင်းဖြင့် လင်းနီတွင်းဘုရားတောင်မှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်ကို ခုတ်တမ်းပြုရန် တလိုင်းယာရွာသို့ အရေးသူ ထွက်ခွာလာခဲ့ရလေသည်။

လင်းနီတွင်းဘုရားတောင်၏ အရှေ့ဘက်(၂)မိုင်ခန့်အကွာတွင် တလိုင်းယာရွာ တည်ရှိသည်။ တောတောင်

သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်များဖြင့် အေးချမ်းသာယာကြည်နူးစရာ နေထိုင်ချင်စဖွယ် ကောင်းသော ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်လေသည်။

တလိုင်းယာရွာတွင် နေထိုင်ကြသူများသည် ရော်ဘာခြံ၊ ကွမ်းခြံ စသည့် စက်မှုကုန်ကြမ်း သီးနှံစိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းများကို စီးပွားဖြစ် လုပ်ကိုင်စားသောက်သူအများစု ဖြစ်၏။

တချို့က သတ္တုတူးဖော်ရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ကြသူများ ရှိသကဲ့သို့ တချို့ကလည်း သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ်ခြင်း လုပ်ငန်းများ စီးပွားဖြစ် လုပ်ကိုင်စား

သောက်သူ အများစု နေထိုင်ကြ၏။

တလိုင်းယာရွာလေးသည် ထားဝယ်ရေနက်ဆိပ်ကမ်း တည်ဆောက်ရေး စီမံကိန်း(ITD)လမ်း (ထားဝယ်ခေါ်ရှမ်းလမ်း)ပေါ်တွင် တည်ရှိလျက်ရှိသည်။

တလိုင်းယာ-ထီးဒီး (မြန်မာနိုင်ငံ၊ ထားဝယ်ခရိုင်၊ မေတ္တာမြို့နယ်စပ်)နှင့် (ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ကန်ချန်နုလီနယ်စပ်) ဆက်စပ်ပြီး ကားလမ်းဖြင့် နှစ်နိုင်ငံ သွားလာနိုင်ပြီဖြစ်သည်။

သို့နှင့် မြန်မာ-ထိုင်း နှစ်နိုင်ငံ နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်နေကြသည်။

ရွက်ရာတွင် လမ်းခရီးတစ်ထောက်
နားခိုရာစခန်းတစ်ခု ဖြစ်လာပြီး စီးပွား
ရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမည့် ရွာတစ်
ရွာ ဖြစ်လာမည်ကို ရည်မျှော်တွေးမိ
သည်။

ကွမ်းသီးပင်များဖြင့် အုပ်ဆိုင်းလျက်
ရှိသော ကွမ်းခြံတစ်ခြံအတွင်း ဆောက်
လုပ်နေဆဲ တိုက်အိမ်တစ်ဆောင်ကို
တွေ့ရသည်။

အိမ်ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်း
လုပ်ကိုင်နေကြသော လူတစ်စုထဲမှ
လူတစ်ဦးသည် မြို့ပေါ်က ညဉ့်သည်
တွေ ရောက်ရှိနေကြောင်း လုပ်ငန်းအိမ်
ပြောသံ ကြားလိုက်ရ၏။

အရပ်မြင့်မြင့် ခန္ဓာကိုယ် ပိန်ပိန်
သွယ်သွယ်ရှိသော ဦးထွန်းသစ်၏
ဦးလေးဆိုသူသည် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာ
ပြီး ခရီးဦးကြိုဆိုပါသည်။

စာရေးသူသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှ ဝါသနာရှင် စာရေးဆရာ
တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆက်စကား
ဆိုပါသည်။

ထို့နောက် အိမ်အပေါ်ထပ်တွင် လူ
(၃)ဦး ဝိုင်းထိုင်ကာ လင်းနီတွင်းဘုရား
တော်နှင့် ပတ်သက်၍ စကားစမြည်
ပြောဖြစ်၍ စူးစမ်းမေးမြန်းမိသည်။

‘ဦးလေး အသက်(၃၆)နှစ် ရှိပါပြီ။
တလိုင်းယာရွာတစ်ခုဖြစ်ပြီး ဦးစုကျန်
လို့ ခေါ်ပါတယ်။ သက်ကြီးစကား
သက်ငယ်ကြား ဆိုသလို ဦးလေးရဲ့
အဖေ ဦးဘရင် ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးဘခင်
တို့ သက်ရှိထင်ရှား ရှိစဉ်က လင်းနီ
တွင်းဘုရားတောင်နဲ့ ပတ်သက်လို့
ပြောပြစကား ကြားရသမျှ အကြောင်း
အရာတွေကိုတော့ ပြောပြနိုင်ပါတယ်။

ရှေးယခင်က လင်းနီတွင်းထဲမှာ
ရေပြည့်လျှံလျက် ရှိနေပြီး လိုဏ်ဂူ
လမ်းတစ်လျှောက် လူနှစ်ဦး ဝါးဖောင်

လင်းနီတွင်းတောင် ဖြိုနှိမ်စာတွင်း မိုးတချိန်အချိန်(၃)နာရီ
ထောက်တင်သူ ကိုနောင်အောင်ကို ဖူးမြော်ရင်

လင်းနီတွင်းတောင် တောတက်ကမ်းပါးကြီးကို တွေ့ရရင်

စီးပြီး သွားလာနိုင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

လူနှစ်ဦး တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကမ်းလှမ်း
ပေး၍ တောကြိုး(နွယ်ကြိုး)ကို တစ်ပင်
နဲ့တစ်ပင် ချည်၍ချည်၍ လူနှစ်ယောက်
ထမ်းယူလာခဲ့တဲ့ တောကြိုးတွေ
ကုန်သွားတဲ့နေရာ လိုဏ်ဂူအဆုံးမှာ
ရေတံခွန်ကြီးက “တဝေါဝေါ” ရေများ
တဖွေးဖွေး လျှံကျစီးဆင်းနေတာကို
အလှပန်းချီကားတစ်ချပ်ပမာ အံ့ဩစွာ
ငေးမောကြည့်မိတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။
အဲဒီနောက် ရေတံခွန်ကြီးရဲ့ လှုပ်ရှားမှု

လာရာလမ်းဆီကို ပြန်လည်ထွက်ခဲ့ရာ
လိုဏ်ဂူလမ်းအတွင်း မပျော်လင့်ဘဲ အလွန်
ကြီးမားတဲ့ မြွေငါးကြီးတစ်ကောင် ရေပေါ်
ကို ခေါင်းထောင် ထိုးတက်လာတာကို
သည်းထိတ်ရပ်ပြီး စိတ်ကုန်လှုပ်ချောက်ချား
ကြောက်မက်ဖွယ် မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်ရ
တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီမြွေငါးကြီးဟာ လူတို့
ဘယ်လိုမှ ရန်မမူဘဲ ရေထဲငုပ်လေ့
ပျောက်ကွယ်သွားတာ မြင်ခဲ့ရသလို
အဖေနဲ့ ဦးလေးတို့ ပြောပြဖူးတယ်
ဟု ဦးစုကျန်က ရှင်းလင်းပြောပြမိ

◆ လင်းခိုတွင်းတောင် ဆရာတော်အားလုံး၏ အရပ်အဝန်း

ရှိ လင်းခိုတွင်းထဲသို့ ဦးပွင့်သစ် ဆက်သွယ်

◆ လင်းခိုတွင်းထဲ အလယ်အကျယ်အကျယ်ရှိ

ဦးပွင့်သစ် ယဉ်ကျေးမှုကို လေ့လာအောင်

သည်။

“ဦးလေးလဲ စကားပြောရတာ
သိသွားပြီ။ ခဏနားပြီး ရေခွေးကြမ်း
သောက်လိုက်ပါဦး”

“စကားပြောရင်း အရှိန်ရလာတော့
အရမ်း မသိပါဘူး”

“ဒါနဲ့ ဦးလေး ကလေးဘဝက
လင်းခိုတွင်းတောင်မှာ ကိုယ်တွေ့
ကြုံခဲ့ရ ကြားသိခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းတွေ
နဲ့သေရင်လဲ ပြောပြပေးပါ”
ဟု စာရေးသူ မေးမြန်းဖြစ်သည်။

“ဦးလေး အသက်(၁၅)နှစ်အရွယ်
ကလေးဘဝက သက်တော်(၆၀)ကျော်
ရှိတဲ့ ဦးပွင့်ကြီးတစ်ပါး တလိုင်းယာ
ရွာကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက်
လင်းခိုတွင်းအနီးမှာ တရားအားထုတ်
ခဲ့တယ်။

တရားအားထုတ်ကာလ တစ်လခန့်
ကြာမြင့်လာတဲ့ နေ့တစ်နေ့မှာ လင်းခို
တွင်းထဲမှ အလွန်ကြီးမားတဲ့ မြွေနဂါး
ကြီးတစ်ကောင် တက်လာတာကို မြင်
ရကြောင်း ဦးပွင့်ကြီးက ဦးလေးကို

ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က ဦးလေးဟာ ဦးပွင့်
တရားထိုင်နေတုန်း တောင်ပေါ်မှာ
တရားစောင့်အဖြစ်နဲ့ နေခဲ့ရလို့ ဒီ
အဖြစ်အပျက်တွေကို မြင်တွေ့ခွင့် မရခဲ့
ပါဘူး။

ဦးပွင့်ကြီးဟာ လင်းခိုတွင်းမှာ
တရားမွေ့ကို ဆက်လက်ပြီး အားထုတ်
တာ နှစ်လခန့် ကြာမြင့်သွားတယ်။

အဲဒီနောက်ပိုင်းကာလမှာ ဤတော
ဤတောင်ကို စောင့်ရှောက်နေတဲ့
သိုက်တွေက ဤနေရာဤဒေသမှာ
နေထိုင်သိတင်းသုံးရန် မသင့်လျော်
တော့ကြောင်း၊ ဦးပွင့်ကြီးရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်
တရားအာရုံမှာ ထပ်ဟပ် ပေါ်ပေါက်
စေကာ အသိပေး လျှောက်ထားလာ
တယ်။

အဲဒီနောက် ဦးပွင့်ကြီးလဲ
ထားဝယ်မြို့ကို ပြန်သွားခဲ့ရတယ်ဆို
တာ ဦးလေး သတိတရ အမှတ်ရနေဆဲ
ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးလေး လူမှန်းသိစ အသက်(၁၈)နှစ်
အရွယ်မှာ လင်းခိုတွင်းဘုရားပွဲတော်
ကို ကျင်းပကြတယ်။

လူငယ်များ အကအဖွဲ့မှာ ဦးလေး
လဲ ပါဝင် ကပြခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအချိန်က
တလိုင်းယာကျေးရွာ အုပ်စုဝင်ဖြစ်တဲ့
ဥဿာရုံ၊ ပုလဲကျ၊ ကညင်ကောက်၊
ဒေါင့်လွန်နဲ့ ဒေါင့်ကူးရွာတွေက ရွာသူ
ရွာသားများဟာ လင်းခိုတောင်ကြီးရဲ့
အနောက်ဘက်တောင်ခြေ ဥယျာဉ်
ခြံမြေ(ယခု ထားဝယ်-ရေး မီးရထား
သံလမ်းအနီး)မှာရှိတဲ့ သစ်တော
ဝါးတောတွေကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီး
တော့ စတုဒိသာမဏ္ဍပ်ကြီး ဆောက်
လုပ်ခဲ့ကြတယ်။

ဒီမဏ္ဍပ်ကြီးအတွင်း ပွဲတော်လာ
ဘုရားဖူး ညှို့သည့်တွေကို အလွှာ

အမွေးနဲ့ ညှဉ်ခံပြီး တရားတော်နာ အလှူရေစက်ချပွဲတော်ကြီးကို (၃)နှစ် ဆက်တိုက် ပြုလုပ်ကျင်းပခဲ့တာ ဦးလေး ယနေ့တိုင် သတိရနေတုန်း ပါပဲ။

ဒီနေ့ကာလမှာ ဦးလေး လင်းနီတွင်း တောင်ပေါ်မှာ နဂါးရံဘုရားတစ်ဆူ တည်ထားလှူဒါန်း ကောင်းမှုပြုထား ပါတယ်။ နောက်ပြီး မြွေနဂါးကြီးအား ကိုယ်စားပြုပြီး မြွေနဂါးနှစ်ကောင် မြူးထူးနေသည့် ရုပ်တုကြီးကို လှူဒါန်း ကောင်းမှုပြုထားတာ တူတော်မောင် တို့ တောင်ပေါ်ဘုရားဖူး ရောက်တုန်း က တွေ့ကြရမှာပါ။

တလိုင်းယာရွာက လူငယ်လေး တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကိုမောင်လွင် ဆိုသူက လင်းနီတွင်းတောင် တက်တဲ့အခါ လွယ်ကူစေရန် ဆိုင်ကယ်သွားလမ်း ဖောက်လုပ်ချင်တယ်လို့ ဦးလေးနဲ့ လာပြီးညှိနှိုင်းတယ်။

ဒါနဲ့ ဦးလေးက ငွေကျပ်(၂)သိန်း ကိုမောင်လွင်က ငွေကျပ်(၂)သိန်း စုစုပေါင်း ငွေကျပ်(၄)သိန်းနဲ့ လင်းနီ တွင်းတောင်ပေါ်အရောက် ဆိုင်ကယ် သွားလမ်း ဖောက်လုပ်နိုင်ခဲ့လို့ စိတ် ချမ်းသာကိုယ်ချမ်းသာ ကြည်နူးရပါ တယ်’

ဟု ဦးစုကျန် ရှင်းလင်းပြောကြား သည်ကို စာရေးသူ ကြားသိခဲ့ရပါ သည်။

နေမွန်းတည့်လာပြီ။ (၁၂)နာရီ ထိုး တော့မည်။ တလိုင်းယာရွာနေ ဦးစု ကျန်အား နှုတ်ဆက်စကား ဆိုကာ ရွာလယ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ရှိရာသို့ စာရေးသူတို့ ထွက်ခွာခဲ့ရပြန် သည်။

စာရေးသူတို့ တလိုင်းယာရွာ သာသနာ့ဝေပုလ္လကျောင်းတွင် သီတင်း

◆ ခြေပေါ်လင်းနီတွင်းအထဲမှ လင်းနီတွင်း လိုက်ဂူထဲသို့ ထိုးဆင်ကြော့နေသော နေရာကြည့်အလင်တန်း လိုက်ဂူ အတွင်းမှ မြွေနဂါးမြွေကြွင်း

သုံးနေသည့် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော် ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ၍ မေးမြန်းရာ သူ၏ အတွေ့အကြုံ လေ့လာသိရှိချက်များ ကို ပြောပြပါသည်။

‘ဦးပွင်းနဲ့ ကျောင်းသားတွေဟာ လင်းနီတွင်းဂူထဲ ဆင်းပြီး လေ့လာမှု ပြုခြင်းရှိတာတွေတော့ ရှိပါတယ်။ လင်းနီတွင်းထဲမှာ မိုးတွင်းရာသီ အခါကာလဆိုရင် ရေတွေ ပြည့်လှုံ နေတတ်ပါတယ်။

နွေရာသီမှာ ဆိုရင်လဲ ရေခန်းသွား တတ်ပြီး တွင်းနက်ကြီးဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ နွေရာသီ ရေခန်းခြောက် တဲ့ အချိန်မှာ လင်းနီတွင်းထဲဆင်းပြီး လိုဏ်ဂူအတွင်း မှောင်မိုက်မည်းစွာ လမ်းလျှောက်ဝင်သွားရတယ်။

အမှောင်ထုထဲ ကျောက်ဖျာပေါ် ထိုင်ချလိုက်ပြီးတော့ အောက်ခြေကို လက်ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့ စမ်းပြီးသွားတဲ့အခါ ကျောက်ငှာအစွန်း တစ်ခု တွေ့လိုက်ရတယ်။

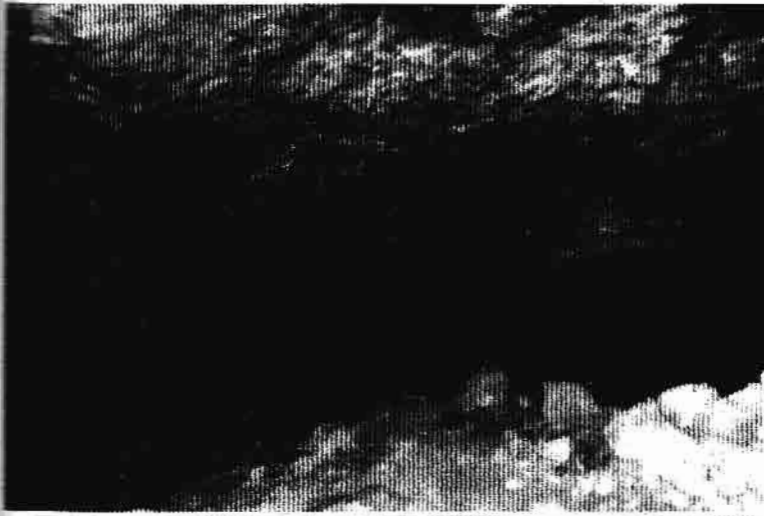
ကျောက်ငှာအစွန်းနားမှာ ရေရှိနေ တာ တွေ့ရတယ်။ လက်ခုပ်နဲ့ ရေကို ခပ်ယူကာ မျက်နှာသစ်လိုက်တာ

အေးစက်ကြည်လင် လန်းဆန်းမှုကို ခံစားလိုက်ရတယ်။

လင်းနီတွင်းဂိုဏ်ဂူအတွင်း လင်းနီ ငှက်များစွာရှိပြီး လင်းနီချေးများ ရေထဲ ကျတာ ရေနောက်နေတတ်တယ်။ သို့သော် ရေပေါ်မှာရှိတဲ့ လင်းနီချေး များကို ဖယ်ရှားလိုက်တဲ့အခါ ရေဟာ ကြည်လင်သွားပြီး လင်းနီချေး အနံ့ အသက်မရှိတာ ထူးခြားစွာ တွေ့ရ တယ်။

ဒီရေနဲ့ မျက်စိကို ခတ်ပေးခြင်းဖြင့် မျက်စိအမြင် ကြည်လင်မှုရကြကြောင်း သိရှိရတယ်။ တချို့လူတွေ လင်းနီတွင်း က ရေကို မျက်စိဆေးအဖြစ် အသုံး ပြုရန် ဒီရေကို ခပ်ယူသွားလေ့ ရှိကြ တယ်။

လင်းနီတွင်းလိုဏ်ဂူအတွင်း ပထမ မလျော်တဲ့ စကားများ ပြောပေးသိပေး နိုင် က လင်းနီတွင်းရေဟာ အနံ့မကောင်း ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဒီလိုဏ်ဂူကြီးအတွင်းမှာ ကျောက်တံတိုင်း တွေ့ရှိတာကြောင့် ကျောက်တံတိုင်းနဲ့ လိုဏ် ဝင်ခေါက်ကို ပိတ်လိုက်တတ်တယ်လို့ ဆို စကားတွေလဲ ရှိခဲ့ပါယ်။

လင်းနီတွင်းလိုက်ကွက်သံဦးသာ

မိုးဝင်းအောင်မြင် တက္ကသိုလ်ကျောင်း

မောင်မိုးကလေးမင်းမင်း

ဦးပွင်းတို့ကျောင်းက ကျောင်းသား လေးတစ်ဦးဟာ လင်းနီတွင်းထဲ ဆင်းပြီး လေ့လာမှုတွေ ပြုလေ့ရှိတာ တစ်ကြိမ်သောအခါမှာ လင်းနီတွင်းထဲ က အစိမ်းရောင်ရှိပြီး မြွေကဲ့သို့ သတ္တဝါ ကြီးတစ်ကောင် တက်လာတာကို မြင် တွေ့ခဲ့ရကြောင်း ပြောပြဖူးပါတယ်။

မှောင်မိုက်မည်းနေတဲ့ လင်းနီ လိုဏ်ဂူအတွင်း ဓာတ်ပုံရိုက်ရင် အရာ ဝတ္ထုပစ္စည်းများရဲ့ ပုံရိပ်လွှာတွေ ကင်မရာဖန်သားပြင်ပေါ်မှာ ပုံရိပ်မပေါ် သဲ အမည်းရောင်ပုံရိပ်သာ ထင်ဟပ် နေတာ တွေ့ရတယ်။

တကယ်လို့ ကင်မရာ ဖန်သားပြင် ပေါ်မှာ ပုံရိပ်ပေါ်ပေါက်ပါကလဲ အမှောင်ထဲရှိနေတဲ့ လင်းနီတွင်းများရဲ့ မျက်စိအလင်းရောင် တလက်လက် ထွက်နေတဲ့ အလင်းရောင် ကွက်ကွက် ဆေးသေးလေးတွေသာ ပုံရိပ်ပေါ်နေ ထာ တွေ့ရလို့ ထူးခြားမှု တစ်ရပ်လို့ ဆိုရမယ်။

ဒီတော့ လင်းနီတွင်းကြီးရဲ့ ထူးခြား

ဆန်းကြယ်မှု ရှိတာတွေကို တွေ့ကြုံ ခဲ့သူတိုင်းက ပြောဆိုနေကြတဲ့ အသံ တွေ ကြားနေရဆဲပါ။ အဲဒီတော့ ဒီလင်းနီတွင်းကြီးရဲ့ ထူးခြားမှု ဖြစ်စဉ် တွေကို ဆက်ပြီး လေ့လာသုတေသန ပြုကြဖို့ လိုလိမ့်မယ်။

လင်းနီတွင်းကြီးထဲ ဆင်းတဲ့အခါ အသုံးပြုမယ့် အချက်ပြ ဆက်သွယ် မယ့်ကြိုး၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး၊ အသက် ဘေးအန္တရာယ် ကာကွယ်ရန် အောက်ဆီဂျင်ဘူး စတဲ့ လိုအပ်သော ပစ္စည်းတွေ ယူဆောင်အသုံးပြုပြီး ကျွမ်းကျင် အတွေ့အကြုံရှိသူတွေနဲ့ ပူးပေါင်းကာ သုတေသနပြုကြဖို့ လိုပါ လိမ့်မယ်။

ဒီလင်းနီတွင်းကြီးထဲ စူးစမ်းလေ့လာ တွေ့ရှိချက် အကြောင်းအရာတွေဟာ ဤဒေသရဲ့ အတိတ်သမိုင်းကို ဖော် ထုတ်ရာရောက်ပြီး သမိုင်းမှတ်တမ်း တစ်ခုအဖြစ် အထောက်အကူပြုလိမ့် မယ်လို့ ယူဆပါတယ်။

ဟု ရှင်းလင်းမိန့်ကြားပါသည်။

စာရေးသူတို့၏ (၁၉-၄-၂၀၁၄) ရက်နေ့တွင် လင်းနီတွင်းဘုရားဖူး ရောက်ရှိစဉ် လင်းနီတွင်းနှင့် ဖတ်သက် ၍ လေ့လာစူးစမ်းမှု ပြုခဲ့ရသဖြင့် အတွေ့အကြုံ၊ လေ့လာသိရှိချက်တွေ နှင့် ဒေသခံများ၏ ပြောပြ၍ သိရှိခဲ့ရ သော အကြောင်းအရာများသည် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည်ဟု ဆိုရပေ မည်။

သို့နှင့် စာဖတ်သူများ သုတေသီ ပညာရှင်များသည် တနင်္သာရီတိုင်း ဒေသကြီး၊ ထားဝယ်ခရိုင်၊ ချေဖြူ မြို့နယ်သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် ခရီး လမ်းပန်း ကြုံကြိုက်ရောက်ရှိပါက ချေဖြူမြို့မှ (၅)မိုင်ခန့်ဝေးပြီး တလိုင်း ယာကျေးရွာအုပ်စု ပိတောက်ကုန်း ကျေးရွာအနီး ITDလမ်းမကြီး(ရှမ်း လမ်းမကြီး)ပေါ်ရှိ လင်းနီတွင်း ဘုရားကို ဖူးမြော်ရင်း လင်းနီတွင်းကြီး ကိုလည်း ဝင်ရောက်လေ့လာ သုတေ သနပြုနိုင်ကြရန် ရေးသားတင်ပြလိုက် ရပါကြောင်း...

[ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် လမ်းပြအဖြစ် လိုက်ပါ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးသော ချေဖြူ နေ ဦးထွန်းသစ်အား အထူး ကျေးဇူး တင်ရှိပါကြောင်း...]

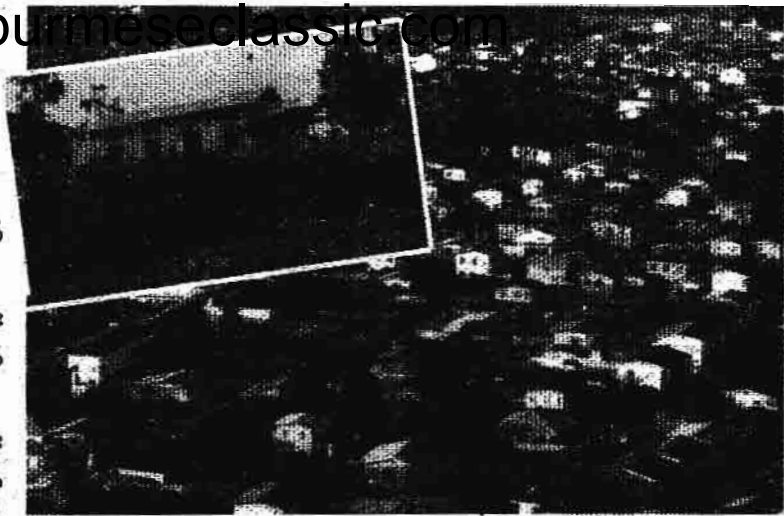
[ချေဖြူမြို့နယ်၊ တလိုင်းယာရွာ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဥက္ကဋ္ဌနှင့် တလိုင်း ယာရွာနေ ဦးစုကျန်တို့၏ မိန့်ကြား ပြောပြချက်များကို စာစီကုံး ရေးသား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]

သတ္တဝါ ဝေနေယျအပေါင်း ကျန်းမာ ကြပါစေ။

မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

နက္ခတ္တဗေဒနှင့် ဗုဒ္ဓဗေဒ

ဟုဂျင်စီ
(Hu Jin Zhi)

‘ဟော အစ်ကို ခရီးရောက်မဆိုက်
တစ်ခုလောက် ပြောချင်လို့’

‘ရပါတယ် ငါတို့လဲ နာဂစ်မုန်တိုင်း
ကျေးဇူးကြောင့် ဆွေမျိုးရင်းချာလို ဖြစ်
နေကြပြီပဲ။ အားနာစရာ မရှိပါဘူး’

ရန်ကုန်လေ့အတိုင်း အိမ်နီးနား
ချင်းဖြစ်သော်လည်း ဘာသိဘာသာ
နေခဲ့ကြရာ နာဂစ်မုန်တိုင်းတိုက်ခတ်
အပြီး ရက်ပိုင်းတွင် ရေ၊ မီး၊ အရောင်း
အဝယ်တို့ ခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းခဲ့သည့်
ခေါ်ခေါ်ပြောပြော ရှိုင်းရှိုင်းပင်ပန်း
ရှိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်မ အခန်းတစ်ခန်း ပြန်ရောင်း
ချင်လို့ ဈေးခေါ်ထားတာ မများပေမယ့်
အရောင်းအဝယ် မဖြစ်ဘူး သုံးယောက်
ရှိပြီ’

တရုတ်အနွယ်ဖွားတစ်ဦး ဖြစ်လေ
ရာ တရုတ်ထုံးစံလေ့ အပြင်အဆင်
များဖြင့် ကူညီပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ
ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အမည်က မူမူသွင် အသက်(၄၀)
ကျော် သားတစ်ဦးကို မိဘ၊ အစ်ကို၊
အစ်မများနှင့် အပ်ထားကာ နိုင်ငံရပ်
ခြားတွင် စီးပွားရှာဖွေနေသူဖြစ်သည့်
ပြင် ခင်ပွန်းသည်ကလည်း အဝေးတွင်
ရောက်နေသဖြင့် အိမ်(အခန်း)နား
နီးချင်းတို့က သူ့အား စေတနာဖြင့်
ပိုင်းဝန်း ကူညီတတ်ကြပါသည်။

‘သောကြာနေ့ကတည်းက ရွှေစက္ကူ၊
(ပူဇော်ပွဲ၌ မီးရှို့ရသောစက္ကူ)တစ်တွဲ၊
ဖယောင်းနီ (၂)တိုင်နဲ့ အမွှေးတိုင်
(၃)ချောင်း ဝယ်ထားပါ။ စနေနေ့နံနက်
မှာ ငါလာခဲ့မယ်’

ယင်းသို့ မှာကြား၍ စနေနေ့တွင်

အိမ် ဖြေ အရောင်းထွက်လေမည့်

တရုတ်မိုးရာ အိမ်အမံ

သွားရောက် စီစဉ်လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့
သည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်၏ လုပ်ငန်းအရ
တာဝန်ကျရာ နေရာဒေသများသို့ သွား
ရောက်လှည့်လည်နေရသဖြင့် သုံးလ
ခန့် ကြာမြင့်သွားသည်။ တစ်ခုသော
ခရီးမှအပြန် ဝန်စည်စလယ်များထား
၍ ပက်လက်ကုလားတိုင်တွင် ခေတ္တ
နားနေခိုက် မူမူသွင် ရောက်လာသည်။

‘ကျွန်မ သတိထားပြီး ကြည့်နေတာ
တစ်လလောက်ရှိပြီ။ အစ်ကိုကို မတွေ့
ဘူး’

‘ငါ မုံရွာ-ယင်းမာပင် နယ်ဘက်
ရောက်နေတယ်လေ။ အကြောင်းကိစ္စ
များ ရှိလို့လား’

‘ရှိတာပေါ့။ တိုက်အမှတ်(...)က
အခန်းလေး ရောင်းထွက်သွားပြီ။ ခေါ်

တဲ့ဈေးနဲ့ပဲ။ အလျော့အတင်း မရှိဘူး။
ကျွန်မ နောက်လဆိုရင် နိုင်ငံခြား
ပြန်ထွက်ရမှာ။ ဒီလကုန်လို့မှ အစ်ကို
မလာရင် ဖုန်းဆက် ပြောမလို့ပဲ’

‘အကြောင်းရှိရင် ဆက်လိုက်ရော
ပေါ့။ အားနာစရာမှ မဟုတ်တာ’

‘အစ်ကို အလုပ် အနှောင့်အယှက်
ဖြစ်မှာစိုးလို့ပါ။ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်
သွားလို့ “ရှိုင်းစင်း”(ဆရာ)ကို ကျေးဇူး
ဆပ်တော်ပါ’

‘ဟာ မဟုတ်တာပဲ။ အစီအစဉ်
လုပ်တဲ့နေ့ကလဲ “ဟုန်ပေါင်း”(မင်္ဂလာ
နိမိတ်ငွေကြေး)ပေးပြီးပြီလေ’

‘အဲဒါက ဆရာတင်တဲ့ပဲခဲ။ အခုက
ကျေးဇူးဆပ်တာ အလုပ်ကိစ္စ ဘောင်
မြင်လို့။ ကျေးဇူးမတုံ့ပြန်ရင် ရှိရင်း
ငွေကြေးလဲ ယုတ်လျှော့တတ်တယ်လို့

အဘွား ပြောဖူးတယ်'

မူပုသွင်က စားသောက်ဖွယ်အချို့ နှင့် စက္ကူအနီ ပတ်ထားသော ငွေစက္ကူ တစ်ထုပ်ကိုထားကာ ပြောပြောဆိုဆို ဝင် လှည့်ပြန်သွားတော့သည်။

မြေရောင်းထွက်ရန် အစီအစဉ်

မြို့မြေ၊ လယ်ယာမြေ၊ အိမ်၊ အိမ်ခန်း များသာမက အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ဘီလပ်မြေ စသည့် အိမ်ဆောက် ဝတ္ထုများ၊ တွင်းထွက်ပစ္စည်းများ အပါအဝင် မြေဓာတ်ဦးစီးသော ပစ္စည်း အားလုံး အကျုံးဝင်ပါသည်။

စနေနေ့ နံနက်(၆)နာရီတွင် ရွှေ စက္ကူ၊ ဖယောင်းနီ၊ အမွှေးတိုင်တို့ကို ခြွေကြမ်းပြင်တွင်ချကာ ဒုတိယထွက်...

'လွှဲရန်တပ်ကြီးတပ်မှူး အရှင်မကြီး ပိုင်ဆိုင်သော မြေပျားအနက် ဤမြေပွဲပွဲ ပိုင်ဆိုင်သောမြေ အကျယ်အဝန်း ယာဏကို ခေါ်ပြုရသည်။ အိမ်၊ အိမ်ခန်းဖြစ်ပါက ရပ်ကွက်၊ အိမ်အမှတ်၊ အခန်းအမှတ်တို့ကို ထုတ်ဖော်လျှောက်ထားရန်ဖြစ်၏'ကို ဆွေ ငှားရမ်းအသုံးပြုခွင့်ပေးပါ'

ဟု တောင်းပန်ရသည်။ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များကို ဆွေက ခံယူခြင်း မပြုရပါ။ ထို့နောက် (၇)ရက်ပြည့်မြောက်သော (နောက် ဘီလပ်)စနေနေ့၊ နံနက်(၆)နာရီတွင် ရွှေစက္ကူတစ်ထုပ်၊ ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်၊ အမွှေးတိုင်သုံးတိုင်တို့ကို ယူဆောင် တာ...

'လွှဲရန်တပ်ကြီးတပ်မှူး အရှင်မကြီး ထံမှ ငှားရမ်းထားသော ဤမြေ(ယာ) အတိုင်းပင် ယာဏ၊ ရပ်ကွက်၊ အိမ်အမှတ် စသည် ဖော်ပြပါ'ကို ပြန်လည် အပ်နှံပါ သည်။ အကျွန်ုပ် လုံ့လ သက်ဆိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါ

သဖြင့် အရှင်နတ်မင်းထံသို့ ဤအိမ်၊ အိမ်ခန်း မြို့မြေနှင့် ဟင်သက်သမျှ ကိစ္စအထက်လည်း လုံးဝ အပ်နှံပေးပါသည် အရှင်နတ်မင်းကြီး ဟူ၍ လျှောက်ထားပါ။ ဖယောင်း တိုင်ကို မီးထွန်းညှိ၍ အမွှေးတိုင် (မီးညှိ) ပူဇော်ပါ။ အမွှေးတိုင် ပြာကြွေပါက ရွှေစက္ကူများကို မီးရှို့ပါ။ စက္ကူအားလုံး မီးလောင်ကျွမ်း၍ ပြာကျသွားအောင် ဂရုစိုက်ပါ။ ပြာကျသွားချိန်၌ အစီအစဉ် ပြီးပါပြီ။

သတိပြုရန် ။ အဓိက သတိထားရ မည်မှာ အိမ်၊ မြို့မြေ၏ အလယ်ဗဟို နေရာ၌ ပူဇော်ငှားရမ်းအပ်နှံခြင်း ပြုရပါမည်။

စတင် ငှားရမ်းစဉ်က ပူဇော်ဖွယ် (ရွှေစက္ကူ၊ ဖယောင်း၊ အမွှေးတိုင်) များကို မိမိကိုယ်တိုင် ယူငင်သိမ်းဆည်း ခြင်း၊ သိမ်းဆည်းရန် စေခိုင်းခြင်းမပြု ရပါ။

အခြားသူတစ်ဦးက သူ့စိတ် သဘောဖြင့် သိမ်းဆည်းခြင်း၊ စွန့်ပစ် ခြင်း စသည် ပြုလုပ်နိုင်သည်။

ကိုယ်စားပြုလုပ်ပေးသဖြင့် အိမ်ရှင် က “ဒါတွေကို ဘာလုပ်ပစ်ရမှာပါ လဲ”ဟု မေးပါကလည်း ဆိတ်ဆိတ်နေ ၍ ရှောင်လွှဲထွက်လာရသည်။

ဒုတိယအကြိမ် အပ်နှံခြင်းအတွက် ပူဇော်ဖွယ်များကို အသစ်ထပ်မံ ဝယ်ယူ

ရပါသည်။ မြေဓာတ်ဦးစီး သော ပစ္စည်းများ ဖြစ်သောကြောင့် ဝသုန္ဒရေ မြေ စောင့် နတ်မင်း အား တိုင်တည် ပူဇော်ခြင်း ဖြစ် သည်။

အရပ်မျက်နှာများတွင် အရှေ့အရပ် ကို သစ်သားဓာတ်၊ တောင်အရပ်ကို မီးဓာတ်၊ အလယ်ဗဟိုအရပ်ကို မြေဓာတ်၊ အနောက်အရပ်ကို သတ္တု ဓာတ်၊ မြောက်အရပ်ကို ရေဓာတ်တို့က အသီးသီး ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မြေဓာတ် ပိုင်ဆိုင်သော အလယ်ဗဟို အရပ်ဌာန၌ ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်။

စနေနေ့ကား မြေဓာတ်ရောင်ခြည် ဂြိုဟ်(စနေဂြိုဟ်) ပိုင်ဆိုင်သောနေ့ ဖြစ်၍ နံနက်(၆)နာရီကား မြေဓာတ် စိုးမိုးလေသည်။ (တိကျစွာ ဆိုရပါက နံနက် (၅)နာရီမှ နံနက် (၇)နာရီ အချိန်ကို မြေဓာတ်ဆောင် နဂါးပုံဆိုင် က စိုးမိုးပါသည်။)

မျက်နှာပြင်အရပ်

အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာပူ၍ ပူဇော် ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ အရှေ့အရပ်သည် သစ်သားဓာတ်စိုးမိုးသည်။ သစ်သား ဓာတ်သည် မြေဓာတ်ကို ထိန်းချုပ် အောင်နိုင်ခြင်း ခဲယဉ်း(Kè Xǐ ng) ဆက်သွယ်မှု မရှိသဖြင့် ငွေကြေး အမြောက်အမြား ပိုင်ဆိုင်ခြင်းအားကိုး ကို ခံစားရစေပါမည်။

ကြံဆောင်သမျှ ဆောင်မြင်ကြပါစေ

ဟုလင်းနီ (Hu Jin Xi)

တိုင်ရင်းဆေးကုသမှု-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ...

စကြာမင်း
အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး
ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ ခြတ်တိုအိမ် အလည်လာတာ ထမင်းခွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့်၊ လွှာ တစ်ခါထိုင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနီခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနီခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ၊ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်၊ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ညွှန် နေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မမထက်တောင် ခြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ညွှန်ဘနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေး ကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင် တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြည့်စားသောက် ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးခွဲ မနေနဲ့နီး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနီခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား ခြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ ခြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီ လောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“ခြတ်တိုဇနီးမောင်နဲ့တိုက်တွန်းလို့ အုန်းနီခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော ရော၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်အပြန်ဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုး ကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

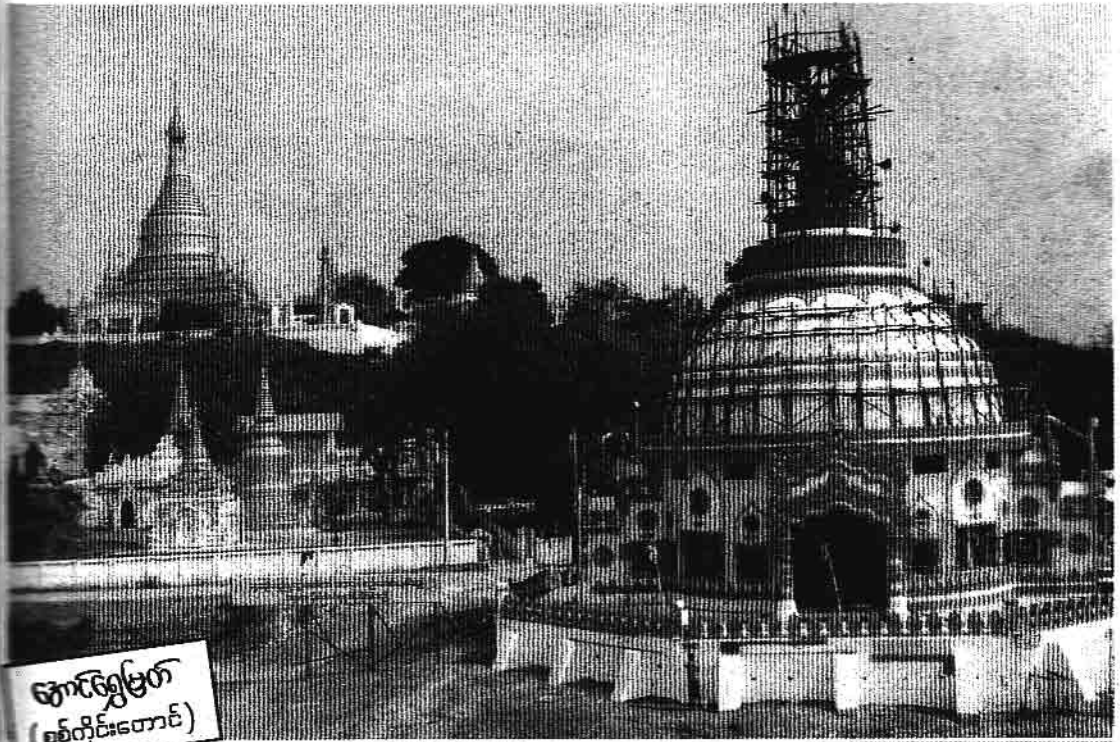
“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်း အုံ့ခဲ၍ လေးလံထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ် ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားနဲ့ဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြီးရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပ တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနီ ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီပြီ၊ ရော၊ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲ့ကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ၊ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသမ္ဘယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုး ရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာ ခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားမှတော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗသလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပ၊ မုန်း - ၆၉၁၉၁၊ ၇၂၂၅၄။

ဟောလွယ်မြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရတနာသုံတံကာသစ်ကြီးထိမှ မူပြန်ရသော ထွေထွေလည်းကောင်း၊ ဆက်တိုက်ပြီး

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြင်မှု ဦးစွာလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် (၂၅)

ဆွေလည်းလည်းမရွေးစေတီတော်
 နာမည်ရှိ ဂါထာတော်
 နာမတသသ ဘဂဝတော အရဟ
 ဆာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
 [၃-ကြိမ် ချတ်ဆိုပါ။]
 ကာရိတံ ဓမ္မသောကေန၊
 ဆည်းလည်းမပျံ့ သာမဏကံ၊
 သမ္ဗုဒ္ဓေ ပဿန္နော ဟုတွာ၊
 ဝန္တာမိ သိရသာဒံ၊
 (ဆန်းစိုက်၊ ပပျက်ရန် ဓမ္မသောကေန

မှ ချီရမည်၊)
 ဆည်းသော ပါဠိအသံထွက်
 ဓမ္မ = ဝမ်မ
 ပျံ့ = မှတ်ထံ

သမ္ဗုဒ္ဓေ = သမ်ပုတ်ဓေ
 ပဿန္နော = ပဿန်နော
 ဟုတွာ = ဟုတဝါ
 ဝန္တာမိ = ဝန်ဒါမိ
 မြန်မာပြန်
 အဟံ၊ “.....”ဟု နာမသမုတ်
 အကျွန်ုပ်သည်။
 [မှတ်ချက်။ “.....”နေရာတွင်
 ရွတ်ဆိုကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်
 ပါ။]
 ဓမ္မသောကေန၊ သိရိဓမ္မသောက
 မင်းမြတ်သည်။
 ကာရိတံ၊ တည်ထားအပ်သော။
 သာဓုတုကံ၊ ဓာတ်တော်မွေတော်

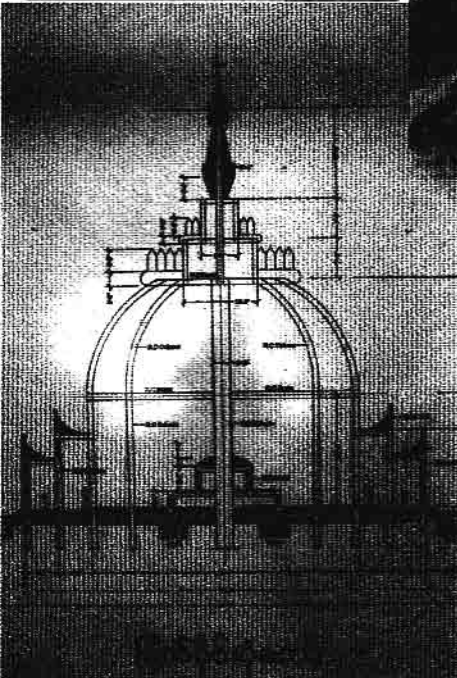
တို့နှင့်တကွဖြစ်သော။
 ဆည်းလည်းမပျံ့၊ ဆည်းလည်း
 မပျော့ဟု ဘွဲ့မည်ရသော စေတီတော်
 ကို။
 သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သက်တော်ထင်ရှား
 မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်၌။
 ပဿန္နော၊ သဒ္ဓါရွှန်းစို လွန်ကြည်ညို
 လှသည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပါသောကြောင့်။
 သိရသာ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်
 အင်္ဂါအားဖြင့်။
 အာဒရံ၊ လေးစားကြည်ညို ခိုသား
 လှစွာ။
 ဝန္တာမိ၊ ရှိရှိညီညီ ကန်လှပသိမ်
 ဘုရား။

◆ ရှေးဟောင်း ရွှေလည်ပင်း
မုဋ္ဌာဇာတိတော် ပြိုကွဲပျက်စီးနေတာ
ထိတွေ့လာသော ရုပ်ပွားတော်
◆ ထိတွေ့လာသော ဌာပနာအချို့

◆ ရှေးဟောင်း
ရွှေလည်ပင်းမုဋ္ဌာဇာတိတော်

◆ ပြိုလည်တည်တောက်ထားသည့်
ရွှေလည်ပင်းမုဋ္ဌာဇာတိတော်၏
ပြာပုံရိပ်

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၂၂၄ ခုနှစ်။

ဒုတိယအကြိမ်ပြန်တည်

သက္ကရာဇ် ၂၃၇ ခုနှစ်။

ကဆုန် လဆန်း (၁၂)ရက်၊
စနေနေ့။

ဘုရားဒကာ

တတိယ သင်္ဂါယနာတင်

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး။

ယခုဒကာ

ဆောက်လုပ်ရေး ဌာန

ဝန်ကြီး။

တည်နေရာ

ရောတိမြစ်ကမ်းအနီး၊ သစ္စာစေတီ
၏ ခြေတော်ရင်း၊ ရတနာပုံတံတား
သစ်ကြီး၏ လက်ယာဘက်တွင် ဖူးမြင်
နိုင်ပါသည်။

ပွဲတော်ရက်

မသတ်မှတ်ရသေးပါ။

အောင်မြေဌာန

မူလစေတီတော်မရှိပြီဖြစ်သောကြောင့်

အောင်မြေနေရာ မှတ်သားခြင်း မရှိပါ။

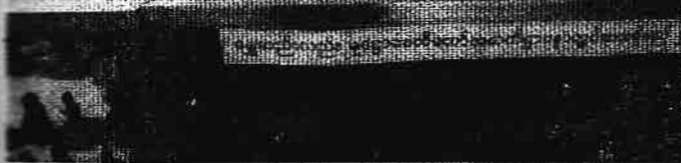
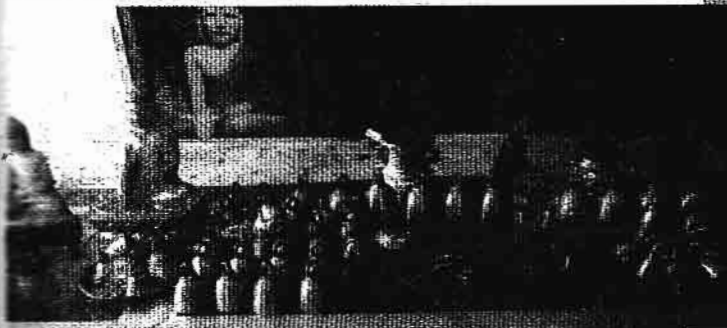

◆ ကျောက်၊ ငွေ၊ နန်း၊ ဓာတ်တော်များ သံသေထည်လည်များနှင့်
 ◆ ထွထည်လည်ဆုတောင်းတော်၊ ခြံလည်ငွေ၊ နန်း၊ ငွေ

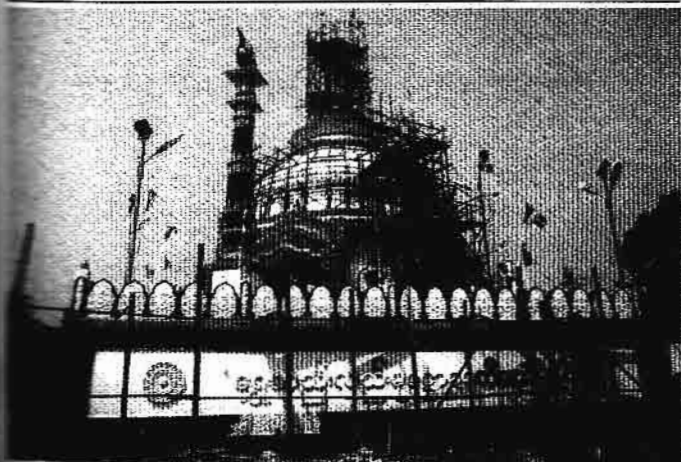

◆ ဓာတ်တော်ကြီး ခြံတန်း၊ ခြံတော်
 နှစ်မြို့ရသော ထွထည်လည် ရှိသောတော်

◆ အထက်ပစ္စယံ ထွထည်ရသော
 တံခွန်တိုင်

◆ မြောက်ဘက်မှ ဖြစ်ရသော
 ထွထည်လည်ဆုတောင်းတော်

◆ ရွှေဆည်းလည်းမုဋ္ဌာထေရီတို့ ကိုးကွယ်ထားမည့် ရုပ်ပွားတော်များနှင့်
တော်တရားတော်တရား ဆရာတော်

အစောင့်အရှောက်
ဆည်းလည်းသိကြား။
ပူဇော်ချက်

ဂုဏ်နံ့သာချောင်ခေါ် ဂုဏ်ကျောင်း
ဆရာတော်ကြီးမှ ရွှေဆည်းလည်း
မုဋ္ဌာထေရီနှင့် ဆက်စပ်သော အဖြစ်
အပျက်ကို အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ယူခဲ့
ရပါသည်။

‘ရွှေဆည်းလည်း ဘုရားထဲက
လိုဏ်အတွင်းမှာ ကြေးဆည်းလည်း
တွေ လာလာလှူကြတာ နောက်တော့
မုဋ္ဌာဘုရားလို့ မခေါ်ကြတော့ဘူး။
ဆည်းလည်းတွေ များလွန်းလို့
“ဆည်းလည်းအိုဘုရား” လို့ ခေါ်ကြ
တော့တာပေါ့။

ဟိုတုန်းက ကွက်စိပ်ဆရာကြီး
ဦးဖိုးသစ်ဆိုတာ ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီ
ဆရာကြီးက ကွက်စိပ်ဟော မလိုက်ရ
တာ ကြာသွားရင် ဆည်းလည်းတစ်လုံး
သွားလှူလေ့ ရှိတယ်။

အဲလို လှူလိုက်ပြီးရင် ကွက်စိပ်
ဟော တွင်တွင်ကြီးလိုက်ရတော့တာပဲ။
ဆရာကြီးက အပြောအဟောကောင်း
သလောက် အသံသြဇာက မကောင်း

လှဘူး။

အောင်ဌေသာ ဓာတ်ရှင်ရုံမှာ
ဘင်ဂျီတီးတဲ့ “ဦးဘစိန်” က
ဘယ်လို ပြောတုန်းဆိုတော့
ဦးဖိုးသစ်အသံက လှည်းအိသလို
ကြီး။ သို့ပေမယ့် ဘင်ဂျီနဲ့
သူ့အဆိုအဟဲက လိုက်ဖက်လွန်း
လို့ နားထောင်ရတာ မပြီးဘူး။

နောက်များကျတော့ “စိန်ဘ
အေး” ခဲ့ ဆိုင်းနောက်ထိုင်တွေ
ကလဲ ဆည်းလည်းလေးတွေ
လှူလှူပြီး ဆုတောင်းကြတယ်
ဟု မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့တွင်...

- * အတွင်းမုဋ္ဌာကိုဆု
- * အပြင်မုဋ္ဌာကိုဆု
- * အထက်ကရုဏ်းကိုဆု
- * သိကြားကိုဆု

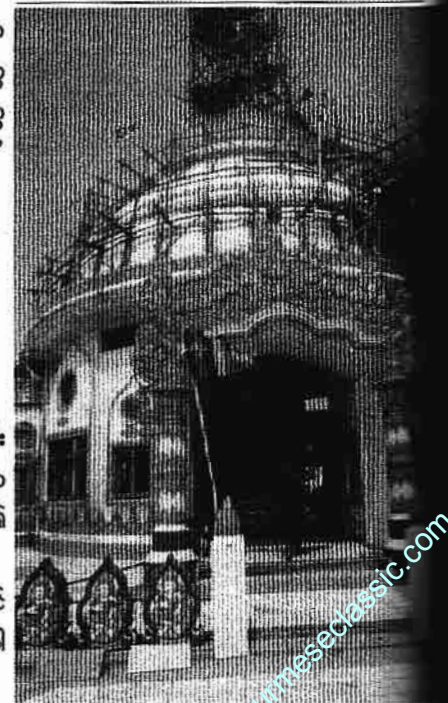
ဟူ၍ သမိုင်းဝင်ရှေးဟောင်း
မှတ်တမ်းများ ရှိခဲ့လေရာ
ဆရာတော် ရွှေကိုင်းသား၏
မှတ်တမ်းတွင် ပါရှိလေ၏။

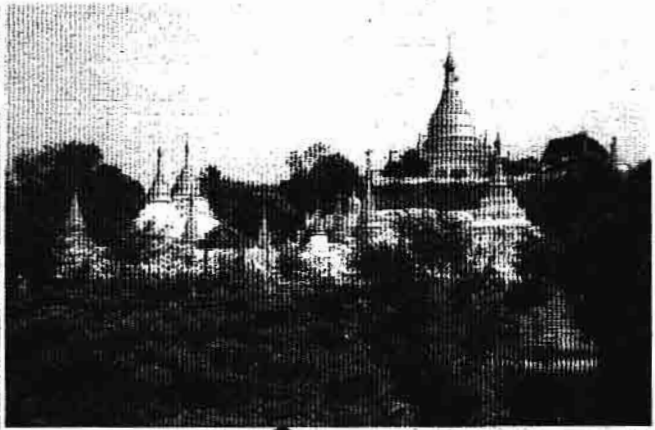
ရွှေဆည်းလည်းမုဋ္ဌာ ပါဝင်
သော မှတ်တမ်းမှာ အောက်ပါ
အတိုင်း ဖြစ်လေသည်။

◆ ၁၀-၅-၂၀၀၄ခုတွင်
တင်လှူခဲ့သော ရွှေဆည်းလည်း

◆ အကျောက်မှ ဖြည့်စည်းသော
ရွှေဆည်းလည်းမုဋ္ဌာထေရီတို့နှင့်

ကျွန်းလည်းမုဋ္ဌောတော်အတွက် အထက်ပစ္စယံမှ ဖူးမြင်ရသော သက္ကာတော်

ကျွန်းလည်းမုဋ္ဌောတော်အတွင်းမှ
ကြည့်လိုက်သည့် ရုပ်ပွားတော်များ

အတွင်းမုဋ္ဌောတော်အတွက်

- ၁။ စင်္ကြံပုဋ္ဌောတော်
 - ၂။ သီတောပုဋ္ဌောတော်
 - ၃။ သက္ကာပုဋ္ဌောတော်
 - ၄။ ဆည်းလည်းမုဋ္ဌောတော်
 - ၅။ သွေတောငိုဋ္ဌောတော်
 - ၆။ တောင်ငယ်ပုဋ္ဌောတော်
 - ၇။ ယံလွဲပုဋ္ဌောတော်
 - ၈။ နံကိုင်ပုဋ္ဌောတော်
 - ၉။ ဂူနီပုဋ္ဌောတော်
- အားဖြင့် မုဋ္ဌောတော်အတွက် ဖြစ်လေသည်။

အထင်ကရ ဂူတော်များ

- ၁။ ဗြဟ္မစင်္ကြံ
- ၂။ သွေတော
- ၃။ ဂူနီ
- ၄။ ယံလွဲ
- ၅။ သောတာပန်ဂူ
- ၆။ သောသီဟဂူ
- ၇။ ဗြဟ္မစင်္ကြံ

၈။ ဆည်းလည်းမုဋ္ဌောတော်
၉။ ယံလွဲပုဋ္ဌောတော်

ဟူ၍ ဂူတော်ကိုးဂူတွင် ပါဝင်လေသည်။ မုဋ္ဌော(၄)တော်ဖြင့် လိုက်ပါဝင်သော စေတီတော်များ ဖြစ်လေ၏။

သီကြားတော်များ

- ၁။ နံကိုင်သီကြား
- ၂။ ယံလွဲသီကြား
- ၃။ ဟူးသီကြား
- ၄။ ဝိနီသီကြား
- ၅။ ဂူနီသီကြား
- ၆။ စင်္ကြံသီကြား
- ၇။ ဆည်းလည်းသီကြား
- ၈။ သွေတောသီကြား
- ၉။ မုဋ္ဌောရင်ချင်းသီကြား

ဟူ၍ သီကြားကိုးဆူ ရှိလေသည်။ ထိုသီကြားအမည်များမှာ လူအများက လိုအပ်ရာကိစ္စများအတွက် တိုင်တည် ဆုတောင်းလေ့ရှိကြသော သီကြားနတ်မင်းကြီးများ ဖြစ်လေသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ စေတီများ၌ သီကြားမင်းရှင်တို့များ ပါရှိနေလေသောကြောင့် စေတီတော်များကို အစွဲပြု၍ သီကြားကိုးဆူဖြစ်လာကြောင်း

ဆရာတော်ကြီး ဦးကုဗ္ဗကမှ မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

* သမိုင်းဝင်မှတ်တမ်းတွင် ပါဝင်သော အချင်းအရာများကို “ညောင်ပင်သာ ဦးပုည”မှ တေးထပ်ဖြင့် မှတ်သားထားခဲ့လေ၏။

တေးထပ်မှာ

စောင်ချင်းပင် အကြောင်းကြောင့်
စင်္ကြံချောင်း ပေါ်လာ၊
စေတီလို မှတ်ရာဝယ်
ရေဝန်း သောတာ ဥပါယ်၊
သရက် မန်ကျည်း ကပ်ပွန်းမှာတယ်
ပျဉ်းချောင်းမှာ ဥ ချောင်းသာရှိ၊
ဂူလည်း ဥ လုံး သမိုင်းလာတယ်
ကလိုက်ယာ မှတ်ယူတို့၊
ငါးလုံးစုနီ ကျော်အာတို့နှင့်
နောင်မှတ်သိဖို့ စိတ်ကူး၊
ဆည်းလည်းများသော် ဂူလက်ဝဲက
ရွှေဂူကြီးလည်း တူကဲ့ပုဋ္ဌာ၊
နတ်ကြီးကိုးပါး မှတ်ရန်ပျာ
ကျွန်း ရုက္ခိုက် နတ်တာနာနှင့်
ဥသသောဟု အောင်စွာဆင်
ထက်ရုံ ငါးချင်း
ဘုမ္မာဟိတ ဂုဏ်သီတိတော်

◆ ရွှေဆည်းလည်းမုဋ္ဌောစေတီတော်တွင်
ဆင်ယင်ထားမည့်
ကြာသုမုဒ္ဓိသိကြားမင်း

◆ ထိပါကအဖွဲ့တာဝန်ဖြစ်သူ
ဦးအောင်သာဓု
အထက်ဌာပနာတိုက်ကို ဌာပနာ

တပ်တိုင်နတ်များတဲ့လေး၊
ဟူ၍ မှတ်တမ်းရှိခဲ့လေသည်။
သိကြားကိုးဆူ တေးထပ်တွင်လည်း
ဤနယ် မှတ်သားနိုင်ကြလေ၏။
သိကြားကိုးဆူခေါ် သမိုင်းမှာ
နံကိုင်း ယင်းရဲ့ ပုဒ်မှန်
ဝိနိဌာန ဂူနိစတယ်
စစ်သား ဘုန်းလုံ ဟသဝ။
ဆည်းလည်းများနှင့် ရွှေပျော်တယ်
မုဋ္ဌောရှင်တော် ရင်ချင်း ပါသဝ။
ပတ္တမြားသစ္စာ ရှစ်ထောင်ညီတယ်
သုံးတည်ရှင်တော် ထိန်ထိန်ပ။
ကိုးတည်ခေါ်သည် ဝေါဟာရမှာ
ဆန် ဆား နှမ်းက ပါး နွား လူး
လှေနှင့်လက်ဖက် ထန်းလျက်ပေါင်း
စာဟောင်းသမိုင်း မော်ကွန်းအရူးလို့တူ၊
ရီသုံးရုံ လွယ်ထက်လျှင်
မှတ်လိုသူ မှတ်သားတော့
နဂါးရုံ ပုဂ္ဂိုလ်

ဟ်တော် ခေါ်တဲ့ရုံ
ထွေထွေတူး အံ့ဖွယ်စုံသည်
ဇေယျာဝံ ရွှေကိုင်တဲ့လေး။
ဟူ၍ ဖော်ပြမှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့
လေရာ ရွှေဆည်းလည်းမုဋ္ဌောစေတီ
တော်မြတ်ကြီးမှာ...
ဆည်းလည်းမုဋ္ဌော
ဆည်းလည်းများစွာ
ဆည်းလည်းသိကြား...
ဟု အမည်သုံးမျိုးဖြင့် ကျော်ကြား
ခဲ့လေသည်။ ရှေးကာလလက စေတီ
တော်ပုံဟန်မှာ လိုဏ်ပေါက်လေးဘက်
အတွင်း ရှပ်ပွားဆင်းတုတော်ကြီးပါရှိ
၍ ဆည်းလည်းများ သိကြားခေါ်
သာသနာတော်စောင့် သိကြားနတ်
မင်းကြီးပုံကို ထွင်းထုထားရှိလေ၏။
ဆည်းလည်းများကိုလည်း မြိုင်ဆိုင်
စွာ တန်ဆာဆင်ထားလေ၏။
မုဋ္ဌောစေတီတော်များ တည်

ဆောက်လှူဒါနီးရာတွင် လိုဏ်ဂူ
အတွင်း ရှပ်ပွားတော်ပါရှိခြင်း၊ မုဋ္ဌော
စေတီငယ်ကို ငုံ၍ တည်ဆောက်ခြင်း
စသော အစီအမံ ပါဝင်လေ့ရှိကြောင်း
မှတ်သားရပါသည်။

မူလစေတီတော်နှင့် ရှပ်ပွားတော်
ကြီးမှာ သဘာဝရာသီဥတုဘေး၊ လျှော်
ဘေး၊ လူတို့ကြောင့်ဖြစ်သော စစ်ဘေး
ဒဏ်နှင့် မီးရထားလမ်း၊ ဖောက်လုပ်
ရာတွင် မလွတ်ကင်းသောကြောင့်
စစ်ကိုင်းမြို့ သမိုင်းဝင်ဖြစ်သော်ငြား
လည်း ပျက်စီးခဲ့ရလေတော့၏။

ယခုအခါ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီး
ဌာနမှ တာဝန်ယူ၍ ဆရာတော်ကြီး
များနှင့် ဒေသခံဂေါဟာအဖွဲ့မှ ကြီးကြပ်
ပြီး "ရွှေဆည်းလည်းမုဋ္ဌောစေတီ
တော်မြတ်ကြီး"သည် ရွှေဆည်း
လည်း ပုံဟန်အတိုင်း ၁၀-၅-၂၀၁၄
နေ့တွင် အောင်မြင်ပြီးစီးသွားပြီ။

စေတီတော်လိုဏ်အတွင်း ဗဟို
မဏ္ဍိုင်ပေါက်၍ ပတ်လည်တွင် မုဒြာ
ဟန် ရှစ်မျိုးဖြင့် ဆင်းတုတော်များ
ပူဇော်ထားပါသည်။

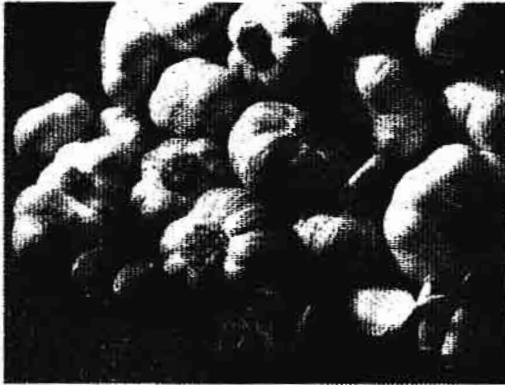
အလယ်မဏ္ဍိုင်တော်ကြီး၏အထက်
ပေါင်းမိုးတွင် ဌာပနာတိုက်ကြီးကို
အလွန်ခိုင်ခံ့စွာ တည်ဆောက်ထား
လေ၏။ ဌာပနာတိုက်၏ အထက်တွင်
ခေါင်းလောင်းမှောက်ပါရှိပြီး ရွှေထီး
တော်အထွဋ်တင်ထားပါသည်။ ထီး
တော်မှာ သိကြားမင်း၏ မကိုင်းပုံဖြစ်
လေ၏။

ရွှေဆည်းလည်းမုဋ္ဌော စေတီတော်
မြတ်ကြီးသည်ကား "သိကြားစည်း"
ဖြစ်လေရာ ဂန္ဓာရီခရီးအတွက် အရေး
ပါလှသော သိကြားအောင်မြေ ဖြစ်
လေသည်။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတေးသံ)

အသံပျက် အသံဝင်ကျော်

လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်ခန့်က
ဇာတ်မင်းသားကြီး ဝဏ္ဏကျော်ထင်
ဦးစိန်အောင်မင်းသည် နတ်မောက်မြို့
ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားပွဲတော်တွင်
ငါးညတိတိ အောင်ပွဲခံကပြခဲ့ပါသည်။
ဆိုလိုက်က စာရေးဆရာကြီး
နတ်မောက်လင်းရောင်၊ ကဗျာဆရာ
အောင်ရဲ(၁)နှင့် စာရေးသူတို့သည်
မင်းသားကြီးထံ သွားရောက် တွေ့ဆုံ
မိရပ်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။

မင်းသားကြီးအကြောင်းကို ဆရာကြီး နတ်မောက်လင်းရောင်က
“သင့်ဘဝ အောင်မြင်ရေးမဂ္ဂဇင်း”တွင် ရေးသားခဲ့ဖူးသဖြင့်
အမှတ်တရ သွားရောက် တွေ့ဆုံဖြစ်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။
မင်းသားကြီးနှင့် ဆရာကြီး နတ်မောက်လင်းရောင်တို့ အာလာပသလ္လာပ
စကားစမြည် ပြောဆိုနေစဉ် မင်းသားကြီးမှာ ရုပ်ဆင်းရွပါ
ခြည်းထည်ဝါ ချောမောရုံမျှ မကဘဲ အသံဩဇာ သံလိုက်ဓာတ်ပါ၊ ပါကြောင်းနှင့်
ဆရာကဲ့သို့ ငါးညတိတိ ကပြရသောအခါ၊ ဆိုရ၊ ငိုရ၊ ပြောရသောအခါ အသံပျက်၊
အသံဝင်ခြင်း လုံးဝ မရှိသည်ကို အံ့ဩမိရပါကြောင်း ပြောပြသောအခါ...

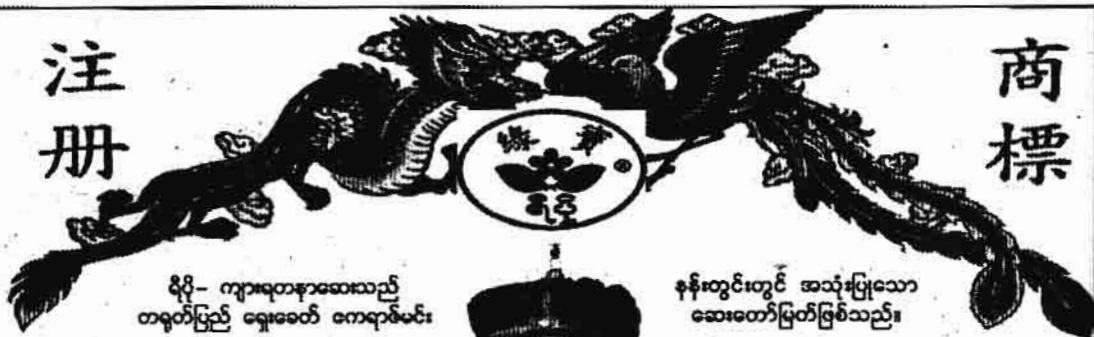
မင်းသားကြီး(အဘ)ဦးစိန်အောင်မင်းက ပြုံးပြီးကြီးနှင့် ပြောပြပါသည်။
“ဖိအောင်မင်းလဲ လူထဲက လူပဲဗျာ။ ဘာသားနဲ့ ထုထားတာမှတ်လို့ အသံဝင်၊ အသံပျက် ဖြစ်တတ်တာပေါ့ ကိုလင်းရောင်ရယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျုပ်ကလေးက ဆရာတော်ကြီးက ဆေးနည်း ပေးထားတယ်ဗျာ။
အဲဒီဆေးနည်းနဲ့ ငါ့ည ဖက်တုနဲ့ ဆယ်ည ကရလဲ အသံပျက်၊ အသံဝင်ပါဗျာ။
အဲဒီဆေးက “ကြက်သွန်ဖြူ”နဲ့ “နွယ်ချို”ကို ရောစပ်ပြီး အရည်ကို ပျဉ်ပေးရတယ်ဗျာ။ ကြက်သွန်ဖြူကတော့ ဘယ်အသံဖြစ်ဖြစ် အလွယ်ရနိုင်တယ်။
နွယ်ချိုက ဖရိုက်တုနဲ့ ဒါကြောင့် နွယ်ချို အစစ်အမှန်ကို ငါ့ဆယ်သား၊ တစ်ပိဿာ ဆိုသလို သွားလေရာ ဆောင်ထားရတယ်”
ဟု ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

သို့အတွက် ယနေ့ခေတ် ဇာတ်မင်းသားများ၊ အဆိုတော်များ အသံပျက်၊ အသံဝင် မဖြစ်စေရန်အတွက် “ကြက်
သွန်ဖြူ”နှင့် “နွယ်ချို”ရော ဝါးပြီး အရည်မျှပေးရကြောင်း လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်က ဇာတ်
မင်းသားကြီး ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဦးစိန်အောင်မင်း ပြောပြဖူးသောနည်းကို တင်ပြအပ်ပါသည်။

နေမဝင် (နတ်မောက်)

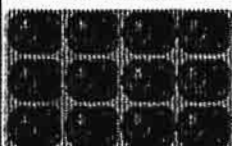
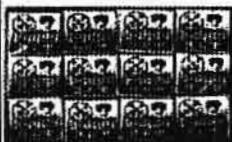
注册

商標

မိမိ- ကျားရတနာဆေးသည်
တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ် ကေရာမ်းမင်း

နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော
ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။

龍鳳寶

မိမိ- အမျိုးသားအားဆေး
ကျားရတနာဆေး

မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

နဂါးဓာမဏိရတနာ (လုံစုန်ပေါင်)

(ယောက်ျားသုံးအဆင့်မြင့်အားဆေး) မှတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-009365 (1014)

မိမိ- ကျားရတနာဆေး (ပူလအမည်း) နဂါးကျားအားဟန်ဆေးလုံးသည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ်ကေရာမ်းမင်း နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဘုရင်မှ မောင်းမပိသံများ၊ ရောမောလှပသည့် မိဖုရားတို့နှင့် ကာမပျော်ပါးရာတွင် သီးသန့်အသုံးချရန် ဖြစ်သည်။

ဤလျှို့ဝှက်ဆေးသည် ယနေ့အထိ စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်ခံလာသည်မှာ အနှစ်(၄၀၀)ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး လူလောက၏ နတ်သိကြား ဆေးဟု တင်စားခြင်းခံရပေသည်။ ဤဆေးကို ရေရှည်မှီဝဲသုံးစွဲပါက အသက်ရှည်၍ အစဉ်နုပျိုစေပါမည်။ မနုဿမင်းဆက် ကေရာန် ချန်လှဲသည့် ကာမစည်းစိမ်ပျော်စံ၍ အသက်(၈၉)နှစ်အထိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ မိမိ-ကျားရတနာဆေးကို ရေရှည်မှီဝဲသုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဓိကကျသော ၊ ယောက်ျား ကျောက်ကပ်အားချို့တဲ့၍ သုက်ရည်နည်းခြင်း၊ ပန်းညှိုး၍ မထိန်းနိုင်ဘဲ သုက်လွှတ်စောခြင်း၊ အာနိသင် ၊ ကာမရာဂစိတ် ပိုစေ၍ နုပျိုလာစေမည်။ ကျောက်ကပ်အားပေး၍ လူသန့်စွမ်းကာ အသက်ရှည်စေသည်။
မြန်မာ့ချီရေး- ဦးမြင့်ဆွေသားများ- မြန်မာဆေးနည်း C-264(D)မှ ဆွေအောက်ထပ် သိမ်းကြီးရေး ဇွန်း-၂၅၃၂၅ ဂရမ်တွင် မှီဆိုင်အမှတ်(၂၈) ရေးကြီး မော်လမြိုင်မြို့၊ ဇွန်း- ၀၃၂-၂၃၁၄၀ မှီဆိုင်ဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း ပြည်မြို့၊ ဇွန်း-၂၁၂၆၂ မှီဆိုင်မြန်မာဆေးဆိုင်- (၂၉)လမ်းနှင့်(၈၄)လမ်းတောင်း၊ ပစ္စလေး မြန်မာဆေးဆိုင်-အမှတ်(၁၀)မင်းလမ်း၊ ဇွန်းဂရိုင်းတောင်း ပဲခူးမြို့၊ ဇွန်း-၂၂၁၀၆ မှီဆိုင်မျိုးဆေးဆိုင်- ၄/ကျောင်းလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ မှီဆိုင်ကော်ရှင် အမှတ်(၈၁/၈၂/၈၃)လားရှိုးမြို့မရေ၊ ဇွန်း-၀၈၂-၂၂၁၀၆ မှီဆိုင်ကြယ်ဆေးတိုက်-(၆)လမ်း တောင်ဦး၊ ဇွန်း-၀၅၄-၂၁၀၄၈ မှီဆိုင်အခန်း(၈) အဝေးပြေးတံတိုင်း၊ ကင်မလင်းကျွန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဇွန်း-၂၁၄၂၁ မှီဆိုင်သိန်းရွှေ-အမှတ်(၁၈၇)ရွှေပြည်သာရေ၊ ပုသိမ်မြို့၊ မှီဆိုင်ရွှေသိန်းစတိုး-အိုင်ခင်းရန်(၃၀/အေ) ကန်သည်လမ်းပုသိမ်မြို့၊ ဇွန်း-၂၁၄၅၅ မှီဆိုင်အမှတ်(၅၂/၈) ကန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ မှီဆိုင်တက္ကသိုလ်-၂၁/၁၅၀ ဦးကြီးဆမ်းလော်လမ်း၊ ဦးကြီးဆမ်း တောင်ကြီးမြို့၊ ဇွန်း-၀၈၁-၂၃၀၂၅ မှီဆိုင်မွန်ဆေးဆိုင် မြန်ကြီးနား၊ ဇွန်း-၀၈၄-၂၂၅၉၅ မှီဆိုင်မယ်မိမိ အမှတ်(၆၂/၆၃) ရေးရှင်(၈)ရေးရှင်ကွက်-ဦးကျော်လင်း မှီဆိုင်အမှတ်(၁၂၂)ရာဇာလမ်း၊ ဝိန်းကန်ရွာ၊ ခရမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဇွန်း-၂၄၄၁၄ မှီဆိုင်စကားပါဆေးနှင့် ဆေးပစ္စည်းဆိုင်-အမှတ်(၇) မြင်းခြံမြို့၊ ဇွန်း-၀၆၆-၂၁၄၄၁ မှီဆိုင်Topကုန်မာဆိုင်- လားရှိုးလမ်း(နာဇီစင်အနီး) မြင်းဦးလွင်မြို့၊ ဇွန်း-၀၈၅-၂၁၂၅၆ မှီဆိုင်အိုင်ဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း၊ ပြည်မြို့၊ ဇွန်း-၂၁၂၆၂ ၀၈၅-၂၁၂၅၆ မှီဆိုင်ဦးစိန်သန်း-အိုင်ခင်းရန်-ဆေးပဒေသာ၊ ရတနာမာရ်တောင်ရပ်၊ ဝိတ္တာသုခလောဟာ၊ ရတနာမာရ်တောင်ဘုရားအနီး၊ မိတ္ထီလာမြို့-ဇွန်း-၂၁၃၃၂၊ ဦးအောင်မြင့်နှင့်သားသမီးများ(ဆေးပစ္စည်းဆိုင်)အမှတ် (မ/၁၂၂) ဘုတ တောင်ဘက်လမ်း၊ အချော်ခြင်ရပ်၊ မိတ္ထီလာ-ဇွန်း-၂၂၀၄၂၊ တက်ဆောင်းမြန်မာ့ဆေးလုပ်ငန်း-ရေအရေဘက်၊ နေပြည်တော်လမ်း၊ စစ်ကိုင်း(ဇွန်း-၀၇၂-၂၂၀၀) တွန်းသောင်စက်-ဇွန်း-၂၁၆၃၄ ဆောင်မဟာမာရ်ဆေးလုပ်ငန်း၊ ဗြိမ္မာ အင်တာတယ်ရှယ်၊ မြန်ကြီးနား၊ ဇွန်း-၂၂၁၀၆ မှီဆိုင်မုနားမြို့၊ ပွဲကတော်ဆေးသိုလ် အမှတ်(၁၁၁)၊ (၇)လမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံကွက်-ဦးထင်ဦး-အိုင်မြသန်း မှီဆိုင်ကျော် ကွန်ပျူတာဆိုင်-နယ်ချုပ်လမ်း၊ ဝမ်းကောင်းရပ်၊ တာမွေလိတ်မြို့၊ ဇွန်း-၄၂၂၈ ပဲခူးတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့၊ ရေးအတွင်း-ဦးစောဆေးဆိုင်၊ မှီဆိုင်ကရုဏာဆေးဆိုင်-၃၂/အားကားအိုင်၊ သထုံတံတားလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဇွန်း-၀၇၂-၂၂၇၃၂ မှီဆိုင်ထွန်းစက်(မြန်မာဆေးနည်းနှင့်အထွက်ကုန်ဆိုင်)ခုံ(၁) လိုင်(အေ) မှီဆိုင်အမှတ်-(၂၈)ရေးကြီး မော်လမြိုင်မြို့၊ ဇွန်း-၀၇၂-၂၃၁၃၁ မှီဆိုင်အင်ထမ် (ဆေးတိုက်) ထုံတိုလ်စိမ်း၊ ဆိပ်ငယ်ရပ်၊ ဗြိတိန်မြို့၊ ဇွန်း-၀၇၆-၄၁၆၀၄
ပင်ရင်မြန်မာ့ချီရေး- မိမိဆေးတိုက်အမှတ်(၁၄) ပထမထပ်၊ ထီးတန်း(၂)လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိမင်္ဂလာရေးအနီး၊ ဟူးလမ်းမှတ်တိုင်ဆင်း ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဇွန်း-၀၉-၃၃၀ ၉၈၆၀၆၊ ၀၉-၅၀၅ ၈၁၀၊ ၀၉-၄၂၀၀ ၁၀၇၂

◆ နာသုသိန်နှင့် ထက်

စလေမြို့ အရှေ့ဘက်မှ ဆုတောင်းပြု

ခံတွန်းသာ

အာရှကျေးဇူးတင် ဖြစ်စွာဆုတောင်း (၃)

ယခင်က အဆက်

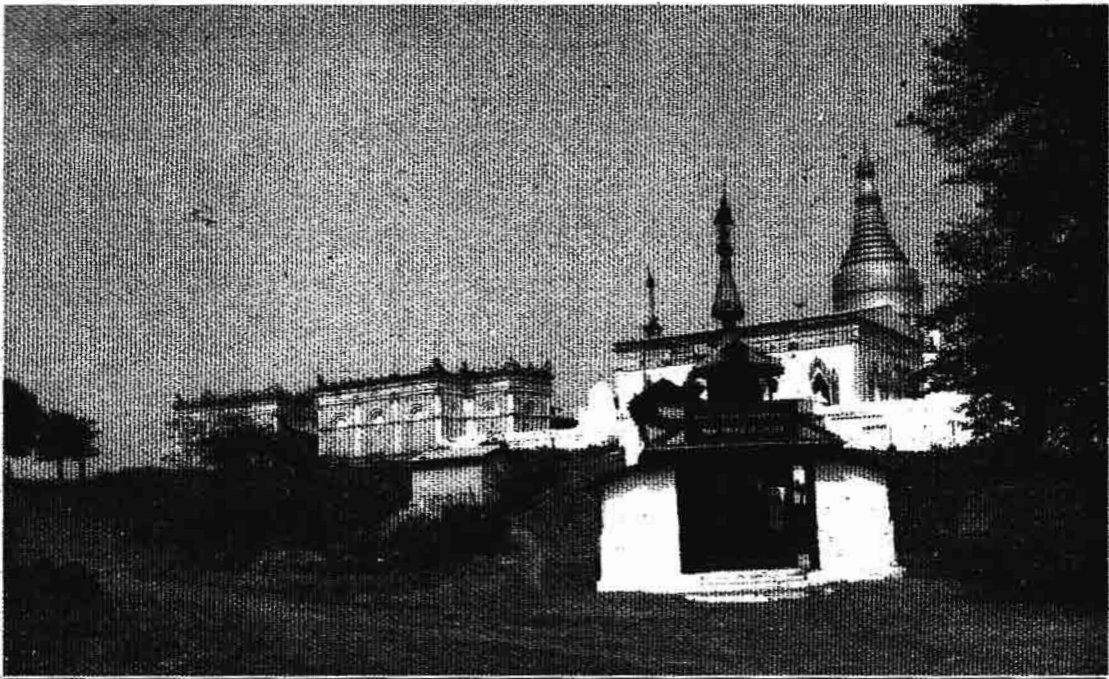
◆ လိမ္မော်၊ ငါးပျော့၊ ကျောက်သိန်

အရှေ့ဘက်မှလေကား (အထက်) နီးတွင် ကျောက်ဖြူရုပ်နှစ်ရုပ်ရှိ၏။ ကျောက်ဟားရုပ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဘုရင့်ယောက်ဖတော်၊ စောမြေရီ မိဖုရား၏မောင်တော် ရဲသိမ် ဘဝ ကူးပြောင်းကာ ကျောက်ဟားရုပ် ဖြစ်နေကြောင်း စေတီသမိုင်း၌ သိရှိခဲ့ရသည်။

သီလမြို့သူ၊ ကုသိုလ်ပြုသူတို့အား ကူညီပေးသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ကျောက်ရုပ်နှစ်ရုပ်လက်ယာဘက် F.13A. March, 2015.

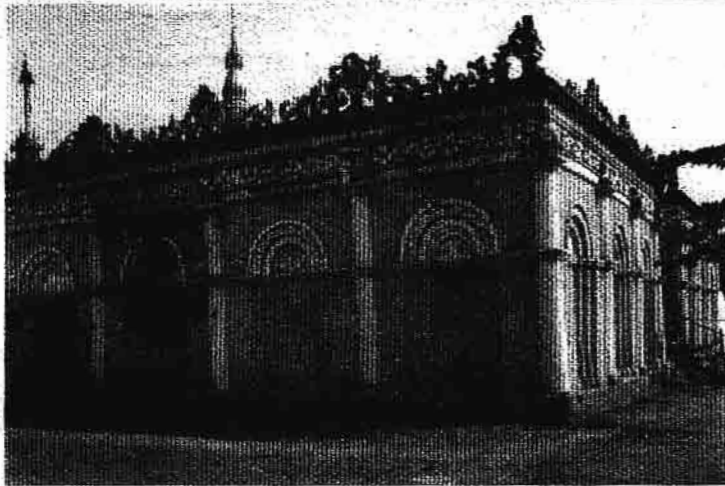

နက္ခတ်ရာဇာဓိရာဇ် ၃၃

• စေတီတော်တော်တော် တော်တော်နှင့် တော်တော်တော်တော်

• ဗြိတိသျှတို့၏ ဗြိတိသျှ ဗြိတိသျှတို့၏

အရပ်မှာ လူမျက်နှာနှင့် ဆင်တူ၏။
လက်ဝဲဘက်အရပ်မှာ ဖား သို့
မဟုတ် တိရစ္ဆာန်မျက်နှာနှင့် ဆင်တူ
သဖြင့် လက်ဝဲဘက်ရပ်သည်သာ
ကျောက်ဖားရုပ်ဖြစ်ဟန် ရှိလေ
သည်။

ထိုအရပ်များအနီးတွင် ၁၂၄၈ ခုနှစ်
က စေတီမွမ်းမံသည့် ကျောက်စာ
၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကမ္ဘာဦးရှိသည်။ ထိုကျောက်စာ၌...
'ယောသမ္ဘလူစေတီတော် ၁၂၅၈ ခုနှစ်
လေပြည့်နှစ် ဘီစီမောင်နှံတို့တည်ထား
ကိုးကွယ်သည့်ကောင်းမှု'
ဟူ၍ ပါရှိလေသည်။
[သမီးမောင်နှံသည် ဇနီးမောင်နှံ
ပင်ဖြစ်၍ ယခုအခါ အသုံးနည်းသွား
ပြီဖြစ်သော မြန်မာဝေါဟာရဖြစ်

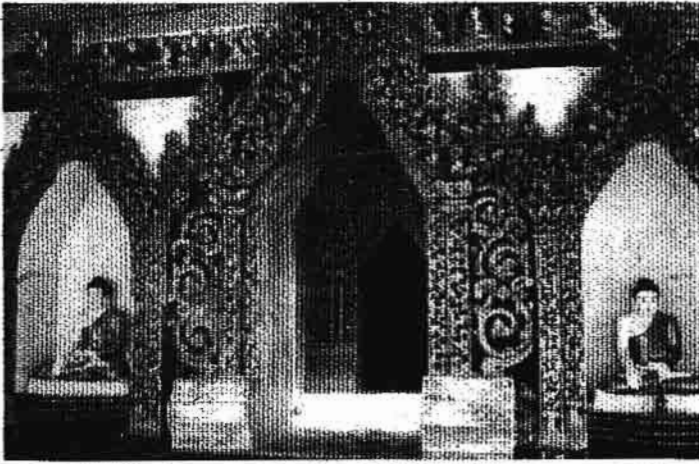
သည်။] သက္ကရာဇ်အရ သီပေါမင်း
ပါတော်မူပြီး နောက်နှစ်ဖြစ်ကာ စေတီ
သမိုင်းအရ ခြုံဝန်မင်းအမည်မှာ
ဦးကျော်ဇောဟု သိရသည်။

ရှေးလက်ရာများ

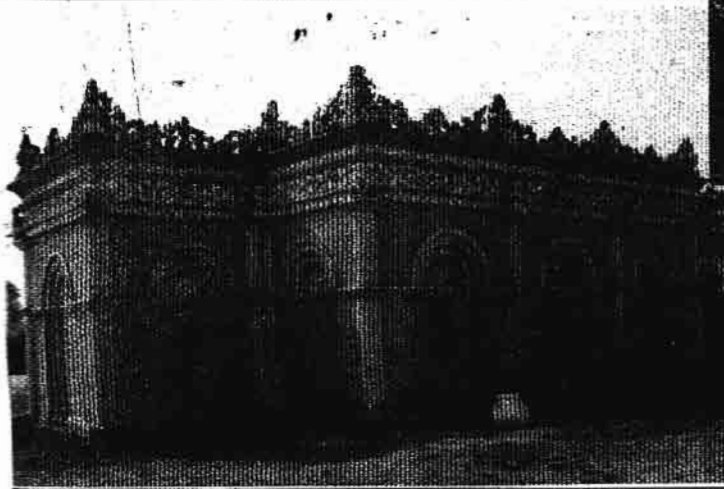
စေတီတော်မှာ အောင်လယ်ရွာသား
များနှင့် သေခဲလှကျောင်းဆရာတော်
အဆက်ဆက်တို့ စုပေါင်း မွမ်းမံစောင့်
ရှောက်မှုကြောင့် မူလလက်ရာအတိုင်း
သဗ္ဗိယဗ္ဗာ ဖူးတွေ့ရ၏။

ပြာသာဒ်နှင့် ဓမ္မာရုံများမှာမူ
နှစ်ပေါင်း(၁၂၀)ကျော် ကြာမြင့်ပြီဖြစ်၍
မြောက်ဘက်ပြာသာဒ် တစ်ဆောင်သာ
ကျန်ရှိ၍ ကျန်ပြာသာဒ်များမှာ ပျို့ပျက်
သွားကြောင်း သိရသည်။

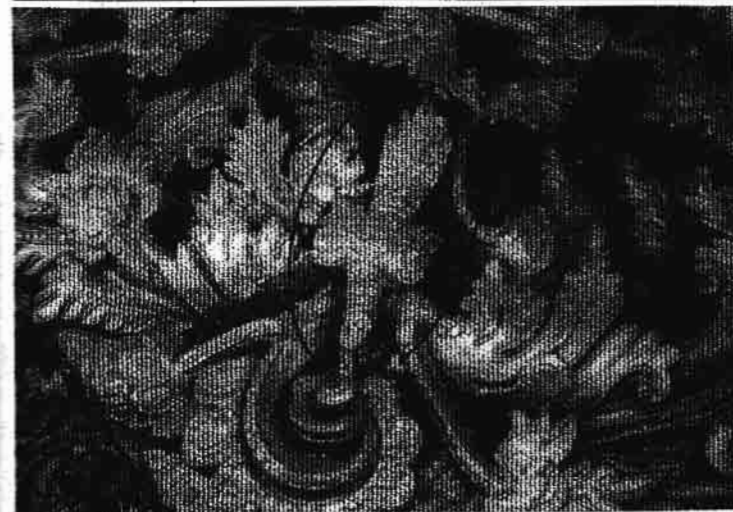
စေတီအနောက်ဘက် အာရုံခံ
အုတ်တိုက် တန်ဆောင်းအတွင်း၌
ဇာတ်တော်များ သရုပ်ဖော်ပေးသည့်
ပန်းတော့ရုပ်လုံးများကို တွေ့ရ၏။
အချို့ ပျက်စီးနေသော်လည်း အများစု

တန်ဆောင်တွင်ဆိုင်ခိုက်များ

အစာအောက်နေသည့် ငှက်ရုပ်ကြွ

အစာအောက်အာရုံခိုက်မှ ရုပ်ပွားတော်

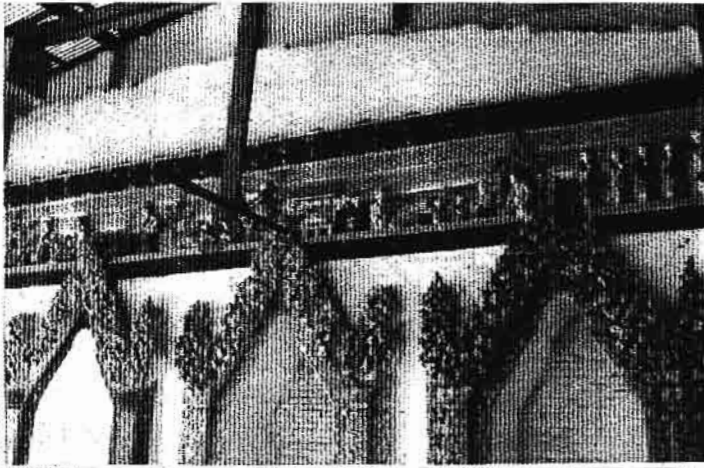
ရဟတထောင်မှ ဓမ္မာရုံ

မှာ ကောင်းမွန်နေသေးသည်။

နံရံတွင် မုခ်ယောင်များ ထွင်းကာ တင်ပို့ခွေရုပ်ပွားတော်များ ပူဇော်ထားကာ ပလ္လင်တံကံများမှာ အနုစိတ်လှသည်ကို မြင်ရသည်။ မျက်စိပသာဒရှိလှသည့် ငှက်ကလေးတစ်ကောင် အစာကောက်နေပုံကို မှတ်တမ်းပြု၍ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ရဟတထောင့် ရင်ပြင်အစွန်ရှိ ဓမ္မာရုံကြီးမှာလည်း လက်ရာမြောက်ပန်းတော့ရှုပ်လုံး၊ ပန်းခက်ကြိုးခွယ်များ နတ်သိကြားရုပ်၊ မနုဿိဟရုပ်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထား၏။

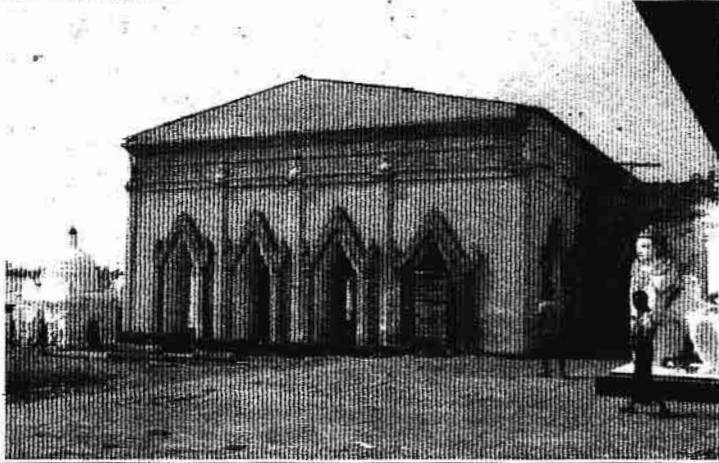
ပြီးပျက်နေသော တစ်နေရာ၌ အုတ်ချပ်ပြားကြီးများကို မြင်တွေ့ရသည့်အပြင် ရင်ပြင်တော် တန်ဆာထောင့်ရှိ ကျောက်ထီးနှင့် အုတ်ပလ္လင်၊ ဆံပင်ရေညှစ်နေသော ထူနု

တန်ဆောင်ခုံမှ ရှင်လုံမျှား

အနောက်ဘက်အာရုံတွင် မှတ်တံ

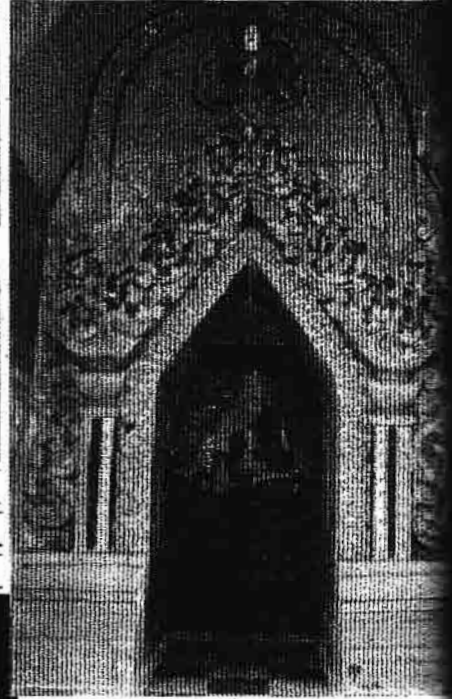
အနောက်ဘက်အာရုံတန်ဆောင်

ထင်ရှားသောမူကမ္ဘာ

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုရင်း

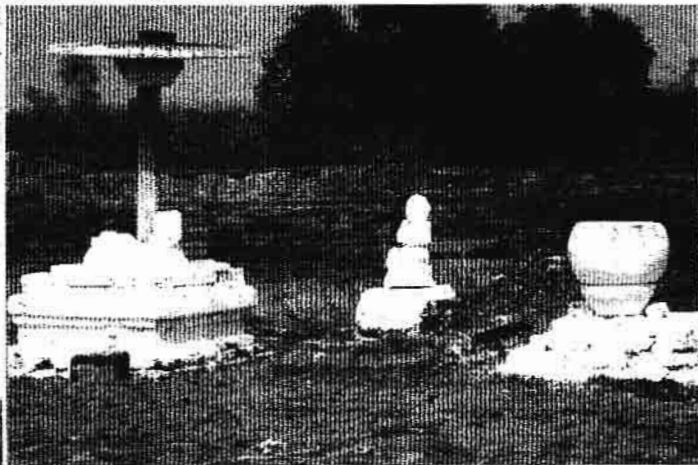

ရေနတ်ရှပ်၊ ကျောက်သပိတ်များကို တွေ့ရသဖြင့် ကာလာကြာပြီဖြစ်ကြောင်း ရှေးအထောက်အထား အပိုင်းအစများ ဖြစ်လေရာ သုတေသီတို့အတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာပင်။

အလှူရှင်ကမ္ဘာများတွင် ရန်ကုန်ပင်းတယ စသည်တို့မှာ အလှူမှတ်တမ်းများကိုလည်း တွေ့ရသဖြင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်ရာကျော်ကာလကပင် ရပ်ဝေးမှ ပရိသတ်များ လာရောက်ဖူးမြော် ကုသိုလ်ပြုကြကြောင်း မှန်းဆရသည်။

နိဗ္ဗာန်ရတနာခြင်း

မဟာသေခဲလှ စေတီတော်တွင် လေ့လာကြည့်ညှိပြီးနောက် ရင်ပြင်မှ ပြန်ထွက်ကာ အနောက်ဘက်ကုန်းတော်ရှိ နာခဲလှစေတီကို နှုတ်ဆက်ကန်တော့သည်။ ရှေ့လှည့်မှန် လိုက်ပါစေတီငယ်ဖြစ်ကာ မြောက်ဘက်ကပ်လျက် ရှေးသိမ်တစ်သောင်ရှိသည်။

သင်္ဃာတိုက်နှင့် ကျောက်သင်္ဃာတိုက်များ

တစ်ဆောင်တည်း ကျန်သည့် ကျောက်သင်္ဃာတိုက်

ဆိုနောက်တွင် စေတီတော်သုံးဆူ
ပန်းကျင် မှီတင်းနေထိုင်ကြကုန်
ဝေနေယူတို့အား မေတ္တာပို့
ပေးဝေကာ ပန်းငယ်ဆီသို့ ခြေဦး
ညွှတ်ပွဲကြရာ လမ်းတစ်လျှောက်
နှင့် စေတီတော်နှင့် ပတ်သက်၍
ဆန်းစစ်ကြည့်သည်။

ဆူသခင်ကာလများကပင် လှူဒါန်း
ပြုသူ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ပရိသတ်
များ စည်ကားခဲ့သော မဟာသေခဲလှ
စေတီတော်ကြီးသည် အနန္တကရဏာ
မုနိဗ္ဗတ်စွာဘုရားကိုယ်စား ရည်မှန်း
ဆောက် (၄၅)ဂဏန်းဖြင့် နဝင်းကိန်း
ဆောင်ထားသည့်အပြင် နတ်ဒေဝတာ
များနှင့် အစောင့်ကာကရက
အင်အား ကောင်မွန်လှသောကြောင့်
ကျန်အရေး၊ စီးပွားရေးအစ အဓိဋ္ဌာန်
ဆုပန်မှုများ အောင်မြင်ပြည့်ဝကြ
သည်။

အထူးသဖြင့် သင်္ဃာတိုက်လှူပါ
ဆုတု ကတိပြုကာ ဆုပန်ပါက ပိုမို၍

အကျိုးထူးသည် ဆို၏။
ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းကား မူလ
ကောင်းမှုရှင် ပုဗ္ဗဒေဝမင်း၏
အမည်ပညတ်သည့် အသုရာ
နတ်ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ အသုရာ
နတ်၏ အထိမ်းအမှတ်ပန်းမှာ
သခွတ်ပန်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နံတူ
ထပ်ကာ သင်္ဃာတိုက်လှူခြင်း ဖြစ်
ကြောင်း သိရသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မဟာသေခဲလှစေတီ
တော်မြတ်အား သကြား၊ သကာ၊
သာဂူ စသည့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်များ
ကပ်လှူခြင်း သစ်ကြားသီး၊ သော်က
ပန်း၊ သခွတ်ပန်း တင်လှူခြင်းဖြင့်
လည်း အကျိုးထူးနိုင်ပါသည်။

သောကြာနေ့ သို့မဟုတ်
သောကြာဂြိုဟ်တိုင်ရှိရာ မြောက်
အရပ်မှလည်းကောင်း၊ သင်္ကြန်ကာလ
တွင် လည်းကောင်း ပို၍ သင့်မြတ်
ထူးခြားနိုင်သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေ
သည်။

လင်းညွှန်

ဤသို့ ထူးခြားစွာ စံပယ်တော်မူ

သော မဟာသေခဲလှစေတီတော်မြတ်
အား ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်
ပြုခြင်း၊ ကြည်ညိုဖူးမြော်ခြင်း စသည့်
ကောင်းမှုပြုလိုပါက ချောက်မြို့၊ မိုလာ
လမ်းခွဲမှ (၈)မိုင်အကွာ စလေမြို့သို့
လာရောက်ကာ စလေမှ အရှေ့
တောင် ယွန်းယွန်း(၈)မိုင်ခန့်အကွာ
ရှိ ပခန်းငယ်ရွာသို့ ဦးတည်လာ
ရောက်နိုင်ပါသည်။

ကျောက်ခင်းကားလမ်း တည်ရှိ
သဖြင့် ရာသီမရွေး လာရောက်ဖူးမြော်
နိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်လိုက်ရပါသည်။

ချို၊ ယွင်းစ ပြုနေပြီဖြစ်သော မဟာ
သေခဲလှစေတီကုန်းတော်ရှိ သာသနိ
ကအဆောက်အအုံများ၊ ထိန်းသိမ်း
မွမ်းမံမည့် ကုသိုလ်ရှင်များ၊ စလေ-
အောင်လယ်ရွာ ကတ္တရာကားလမ်း
သို့မဟုတ် အင်္ဂတေကားလမ်း အလှူ
ရှင်များ ပေါ်ပေါက်နိုင်ပါစေဟု
ဆုတောင်း နှိုးဆော်တင်ပြအပ်ပါ
သည်။

နက္ခတ္တဇာန်မြတ်နိုးစွာ အသ

ဘုံရား ရဟန္တာ၊ ရတနာပြတ်သုံးပါး၊ အနန္တော အနန္တ(၅)ပါးတို့၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တို့ကို သိကုံးဖွဲ့ဆို စီရင်ထားသော ဂါထာ၊ မန္တန် ဟူသမျှတို့သည် လာဘ်လာဘရွှင်ခြင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းခြင်း၊ ကျန်းမာရေးကောင်းခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်ခြင်း၊ ဂုဏ်သတင်းကျော်စောခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း၊ ဘုန်းကြီးခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာအလိုက် အသီးသီး အစွမ်းထက်ကြသည်ချည်းပင် ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကောင်း နှစ်ပုဒ်ကောင်းကို စွဲစွဲမြဲမြဲ မရွတ်ဘဲ၊ ဂါထာပေါင်းစုံကို အတောမသတ်နိုင်ဘဲ တွေ့သမျှ သိသမျှ လိုက်လံ ရွတ်ဖတ်နေမည်ဆိုလျှင် “ငါးသိုင်းများ ဟင်းဟုံ” ဆိုသလိုပင် လိုရာခန့်မရောက် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာပြီး အကျိုးတရား ပန်းတိုင်နှင့် ဝေးဝေးနေတတ်ပါသည်။

ဥပမာဆိုရသော်... သစ်တုံးကြီး တစ်တုံးအား ပြတ်အောင် ဖြတ်တောက်ရာတွင် ဒီတစ်နေရာဖြတ်၊ မည်မည်ရရ မပြတ်သေး နောက်တစ်နေရာ ရွေးဖြတ်၊ ထိထိရောက်ရောက် မပြတ်သေး နောက်တစ်နေရာ ထပ်ရွှေ့ဖြတ်ဖြင့် ဖြတ်ရာတွေသာ ဗရမ္မ များနေမည် ဖြစ်သော်လည်း ထိုသစ်တုံးကြီးသည် တော်တော်နှင့် ပြတ်မည်မဟုတ်ပါ။

တစ်နေရာတည်းကိုပင် စိတ်ရှည်၊ လက်ရှည်၊ တစ်စိုက်မတ်မတ်ဖြင့် ဝီရိယစိုက်ထုတ် ဖြတ်တောက်သွားလျှင် အချိန်တန်လျှင် ထိုသစ်တုံးကြီးသည် ဧကန် ပြတ်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဥပမာကဲ့သို့ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂါထာမန္တန်ပေါင်းစုံကို လိုက်လံရွတ်

အကျိုးပေးဂါထာ

ရွေးချယ်ပါ (၂)

မောဠိန္ဒ (ကျိက်လတ်)

ဖတ်နေမည့်အစား တစ်ပုဒ်ကောင်း၊ နှစ်ပုဒ်ကောင်း ရွေးချယ်ပြီး ဘဝတစ်သက်တာလုံး စွဲစွဲမြဲမြဲ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သွားသင့်ပါသည်။

ထိုသို့ရွေးချယ်ရာတွင် မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်သလို အာရုံကျရာ၊ ဓာတ်ကျရာ၊ သဘောတွေ့ရာ ဂါထာ၊ မန္တန်တို့ကို ရွေးချယ်ပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နိုင်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လောကီပညာရပ်တို့၏ ရှုထောင့်မှ စာဖတ်သူတို့အား ဘဝတစ်သက်တာ အတွက် အကျိုးထူးပေးစေမည့် ဂါထာ၊ မန္တန် ရွေးချယ်ပုံ ရွေးချယ်နည်းကို ရေးသား တင်ပြပေးပါမည်။

ယခင်လက ကျွန်ုပ်တို့သည် မဟာဘုတ်ပညာဖြင့် ရွေးချယ်နည်းနှင့် အင်္ဂုရိဇာပညာဖြင့် ရွေးချယ်နည်းတို့ကို ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယခုလ

ပေးပါမည်။

ရှေးဦးစွာ သိရှိထားရန်မှာ မဟာဘုတ်ပညာတွင် အထွန်း၊ သိုက်၊ ရာဇ၊ အဓိပတိ၊ ဌာနတို့သည် အဝင်၊ အကောင်း၊ ကုဋ္ဌအလုံးများ ဖြစ်ပြီး အင်္ဂုရိဇာပညာတွင် ပဉ္စပွတ်၊ အညွန့်၊ ဆပွတ် အထက်ဆောင်ပန်း (၃)လုံးတို့သည် အဝင်၊ အကောင်း၊ ကုဋ္ဌ အလုံးများ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပညာရပ်နှစ်ခု၏ ကုဋ္ဌအလုံးများမှ တူရာတူရာ ရွေးချယ်ကာ ဘဝတစ်သက်တာအတွက် အဆောင်ကောင်းအဖြစ် ရာသက်ပန် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ ၄-ကြွင်း၊ အဂါသား

	၁		} ကုဋ္ဌ
၃	၆	၂	
၀	၄	၅	

၀	} ကုဋ္ဌ
၄	
၁	
၃	
၆	
၂	

တွင်မူ မြန်မာတို့၏ အထင်ကရ မေဒင်ပညာရပ်ကြီး(၂)ခု ဖြစ်သော မဟာဘုတ်ပညာနှင့် အင်္ဂုရိဇာပညာရပ်ကြီး(၂)ခုကို ညှိနှိုင်းကာ အကောင်းလုံးကို ရွေးထုတ် (ဘုံထုတ်)ကာ အစင်အကြယ် ရွေးချယ်ပုံ ရွေးချယ်နည်းကို ရေးသားဖော်ပြ

၄-ကြွင်း အဂါသားသမီးတို့သည် မဟာဘုတ်နှင့် အင်္ဂုရိဇာပညာနှစ်ခုကို ညှိနှိုင်းရွေးချယ် အစင်အကြယ်ပြုရာတွင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တစ်လုံးတည်းသာ အကောင်းလုံး၊ ကုဋ္ဌအလုံးအဆောင်ကောင်းအဖြစ် တည်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါမည်။

ထို့ကြောင့် ၄-ကြိမ် အင်္ဂါသားသမီး မိမိတို့နှစ်သက်သလို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နိုင်
သည် တနင်္ဂနွေနေ့သင့် အောင် ပါသည်။
ဤမန္တန်၊ “အဝေဇီ ဗုဒ္ဓေါ” အဝေဇီ အောက်တွင် (၇)ရက်သားသမီး
ဤတို့မှ တစ်ပုဒ်ပုဒ်ကို လည်း အားလုံးတို့အတွက် အသင့်တွက်ပြီး
အောင် အကုန်လုံးကို လည်းကောင်း သားကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။
* * *

(နံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်များကို ယခင်
လက ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။)

ဘဝအစ လူကြပါစေ။

အောင်နန္ဒာ(ကျွတ်လတ်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ		
ဟောဘုတ်(၀)ကြွင်း၊ (၁)ကြွင်း၊ (၂)ကြွင်း၊ (၄)ကြွင်းလျှင်	⇒	သောကြာနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၆)ကြွင်းလျှင်	⇒	ကြာသပတေးနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၃)ကြွင်း၊ (၅)ကြွင်းလျှင်	⇒	တနင်္လာနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
တနင်္လာသားသမီးများ		
ဟောဘုတ်(၁)ကြွင်း၊ (၂)ကြွင်း၊ (၃)ကြွင်း၊ (၅)ကြွင်းလျှင်	⇒	စနေနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၀)ကြွင်းလျှင်	⇒	သောကြာနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၄)ကြွင်း၊ (၆)ကြွင်းလျှင်	⇒	အင်္ဂါနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
အင်္ဂါသားသမီးများ		
ဟောဘုတ်(၂)ကြွင်း၊ (၃)ကြွင်း၊ (၄)ကြွင်း၊ (၆)ကြွင်းလျှင်	⇒	တနင်္ဂနွေနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၁)ကြွင်းလျှင်	⇒	စနေနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၅)ကြွင်း၊ (၀)ကြွင်းလျှင်	⇒	ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ		
ဟောဘုတ်(၃)ကြွင်း၊ (၄)ကြွင်း၊ (၅)ကြွင်း၊ (၀)ကြွင်းလျှင်	⇒	တနင်္လာနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၂)ကြွင်းလျှင်	⇒	တနင်္ဂနွေနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၆)ကြွင်း၊ (၁)ကြွင်းလျှင်	⇒	ကြာသပတေးနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ကြာသပတေးသားသမီးများ		
ဟောဘုတ်(၄)ကြွင်း၊ (၅)ကြွင်း၊ (၅)ကြွင်း၊ (၁)ကြွင်းလျှင်	⇒	အင်္ဂါနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၃)ကြွင်းလျှင်	⇒	တနင်္လာနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၅)ကြွင်း၊ (၀)ကြွင်းလျှင်	⇒	သောကြာနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
တနင်္ဂနွေသားသမီးများ		
ဟောဘုတ်(၂)ကြွင်း၊ (၃)ကြွင်း၊ (၄)ကြွင်း၊ (၆)ကြွင်းလျှင်	⇒	တနင်္ဂနွေနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၁)ကြွင်းလျှင်	⇒	စနေနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၀)ကြွင်း၊ (၂)ကြွင်းလျှင်	⇒	ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
သောကြာသားသမီးများ		
ဟောဘုတ်(၅)ကြွင်း၊ (၆)ကြွင်း၊ (၀)ကြွင်း၊ (၂)ကြွင်းလျှင်	⇒	ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၄)ကြွင်းလျှင်	⇒	အင်္ဂါနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၁)ကြွင်း၊ (၃)ကြွင်းလျှင်	⇒	စနေနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
အင်္ဂါသားသမီးများ		
ဟောဘုတ်(၆)ကြွင်း၊ (၀)ကြွင်း၊ (၁)ကြွင်း၊ (၃)ကြွင်းလျှင်	⇒	ကြာသပတေးနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၅)ကြွင်းလျှင်	⇒	ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်
ဟောဘုတ်(၂)ကြွင်း၊ (၃)ကြွင်းလျှင်	⇒	တနင်္ဂနွေနံသင့်ဂါထာ၊ မန္တန်

មុន្នៗឆ្ងាយទី៖

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ
နုလုံးအားသေးကိုသောင်

123

ဆရာမိုး

ကဏ္ဍစုံ

တိုင်းရင်းသားများနှင့်အတူ အတွင်းပိုင်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အတွက် အထောက်အကူပြုရန် ရေးသားခဲ့သည်။

123

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကော့နှင့်ငှက် ညပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးဟုန်ရင်နှိုး
မော့ဖုံးနှိပ်နှပ်ခြင်း၊ နှလုံးအားနှင်ခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်
ရှားရုံခြင် မော့ပန်ခြင်း၊ ခွေးထွက်လွန်၍ နှလုံးခုန်မမှန်၊ မော့ပန်ခြင်း
မူဝင်ခြင်း၊ ဝတ်စုံပုံမှန်၍ အိပ်စက်၊ စားဝင်၊ ဝတ်စုံကြည့်ခြင်း၊ အာ
အင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန့်ခြင်းဟုအတူကဲ့ သုံးစွဲခွင့်တယ်လို့

ကိုယ်တိုင် ညွှန်မှတော့ နှော့ဆရာနို့ အမှတ်တံဆိပ် အစောင့်
နုလုံးအားကိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်ကပ်လက်ဖြစ်တာ သေချာ
တယ်။ သောက်မယ်ဗျား အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရခို
မှာလဲ”

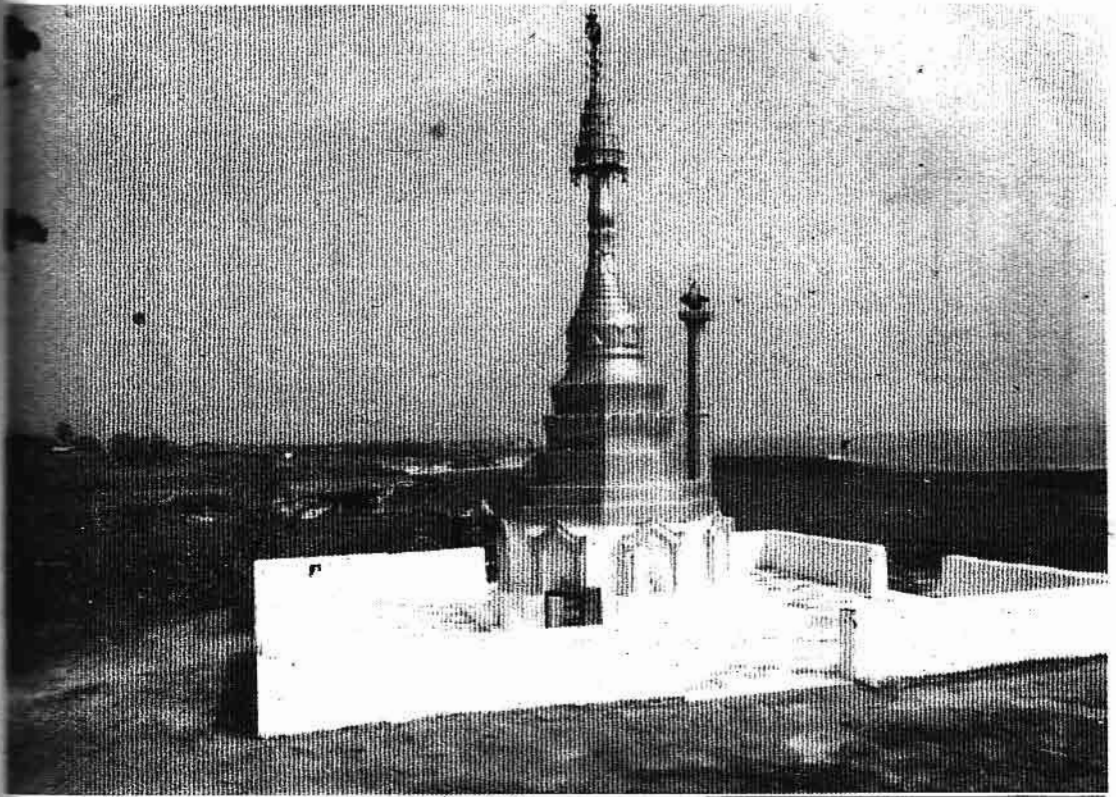
“အဆိုကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ ဗုံရွာဆရာနဲ့ ရှောက်တစ်လုံး၊ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသား အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးနဲ့ဖြစ်ပြီး ခုအသစ်အစနဲ့ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ဗုံရွာဆရာနဲ့ အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း ပြန်မားဆေးနှိမ့် ပြန်ချီရေခေါင်းကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ် ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စစ်ပါ။ ခင်စာ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားနေ သောခေါပါတယ်။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ ခြန်မာအေး
မျိုးစုံ ခြန်ခိုရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ခြန်ခိုပေးနေဟိ-

ပင်ရင်း
ပုံစံအတိုင်း တိုင်းရင်းအားပါးတရပ်ရပ်

အမှတ်-(၅/၃၆)ဆေးခံလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာတပြို့လမ်း
 ကုန်တိုက်၊ ဇွန်-ထ-၆၃၁၀၇၊ ၁၃-၇၁၀၀၆၃

ငြိမ်းမြင့် ငတင်သည့်တင်

ထိပ်စွန်းကလပ်ဘုရား

ထိပ်စွန်းသီချင်းစဉ်

ပေတအိုင် (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

သောင်ပြင် တစ်မျှတစ်ခေါ်ကြီးမှာ သဲသောင်ပြင် မဟုတ်ပါ။ ကျောက်ဖျာ သောင်ပြင်ကြီး ဖြစ်သည်။ အနိမ့်အမြင့် ညီလှ။ ချိုင့်များ၊ ကျင်းများတွင် ရေတင်နေသည်။ ရေစပ်သို့ တစ်မျှတစ်ခေါ်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

ဒီရေတက်လာလျှင် ဤနေရာသို့ ရေရောက်နိုင်သည်။ သဲသောင်ကဲ့သို့ ပြေးလွှား၍မရ။ ကျောက်ဖျာသောင် ပြင်တွင် အချို့နေရာများ ရေညီတက် တာ ချောနေသည်။ လမ်းလျှောက်လျှင် သတိထား လျှောက်ရသည်။

E.14A. March, 2015.

‘နာဂစ်ပြန်ခင်က အခြေအနေနဲ့ အခု ပြင်တွေနေရတဲ့ ကမ်းခြေအလှအဟာ တော်တော်ကွာတယ်။ အရင်က အပြင်ရတဲ့ ကျောက်ကလပ်တွေက အခု ပြင်တာထက် ပိုကြီးတယ်၊ ပိုပြိုင်တယ်’

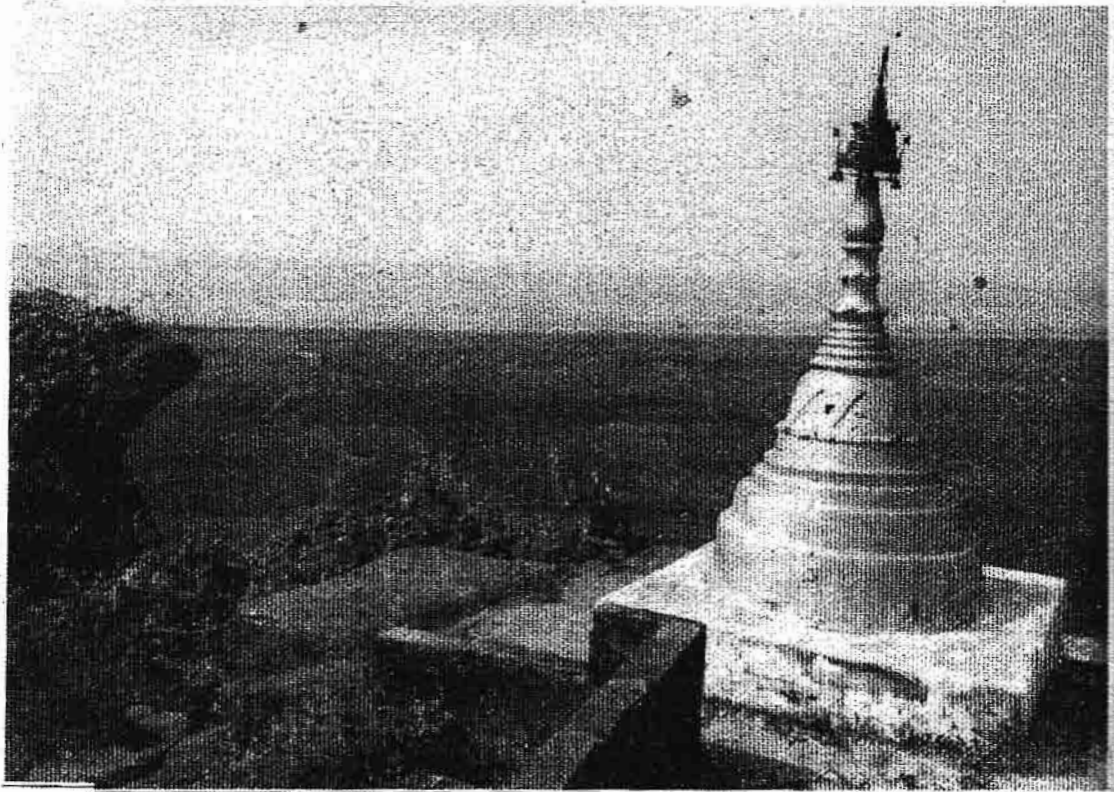
ဦးအောင်သွင် (ကျောင်းဆရာ)မှ ပြောပြသည်။ မှန်ပါသည်။ ယခုပင်လျှင် ကျီးပဲ့ ပျက်စီးနေသော ကျောက် ကလပ်ကြီးများကို တွေ့ရသည်။

‘ဟိုရှေ့နားက ကျီးနေတဲ့ ကျောက် ကလပ်ပိုပွင့်ကြီးကို ပြန်ထောင်မယ်လို့ ဌာနတစ်ခုက အကြီးအကဲက ပြော သွားတယ်’

ဇာရဟံ သရာသိန် (လပဏ္ဏာ)

ဒေသခံတစ်ဦးမှ ပြောပြခြင်း ဖြစ် သည်။ အရင်းသေးသေးမှ ကျီးသွား သော ရောမကျောက်ကလပ်ကြီး ဘယ်လို ပြန်ထောင်မလဲတော့ မသိ၊ သူကြားတာကို ပြန်ပြောပြခြင်းသာ ဖြစ်သည်ထင်သည်။

ဤ ထိပ်စွန်းကလပ်ဘုရားနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများ ကို ဒေသခံတစ်ဦးဖြစ်သူ ကိုမြင့်အောင် မှ အောက်ပါအတိုင်း ပြည်ပြည်စုံစုံ ပြောပြသည်။

အမွေအနှစ်

အမွေအနှစ်သုံးယောက်မှ

ဘုရားတည်ရန် အိပ်မက်ပေးခြင်း

ဦးပြုံးရီဆိုသူသည် အဆင်းကျိုင်းရွာတွင် နေသည်။ ဥယျာဉ်အလုပ် လုပ်သည်။ အုန်းခြံရှိသည်။ အသင့်အတင့် ငွေကြေး ပြုလုပ်သည်။

တစ်ညတွင် အိပ်မက် မြင်မက်သည်။ မိန်းကလေးသုံးယောက် ရောက်လာပြီး သူ့ကို ခေါ်သွားသည်။ ထိပ်စွန်း ကျောက်ကလပ်နေရာ အရောက်တွင်...

‘ဒီကျောက်ဖျာပေါ်မှာ ဘုရားတည်ပေးပါ’

ပြောအပြီး အိပ်ရာမှ လန့်နိုးသွားသည်။

သို့သော် ဦးပြုံးရီ အယုံအကြည်မရှိ၊ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် နေလေသည်။

၁၈၆ နတ်၊ ဤရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘယ်သူမှလည်း ပြန်မပြောဘဲ နေလိုက်သည်။

သုံးရက်ခန့်အကြာတွင် ယခင် အိပ်မက်အတိုင်း မက်ပြန်သည်။ ဂရုမစိုက်။ ဦးခေါင်းထဲ ထည့်မစဉ်းစား။ ပုံမှန် သူ့အလုပ်သူ လုပ်နေပါသည်။

နောက် သုံးရက်ခန့် အကြာတွင် အိပ်မက် မက်ပြန်သည်။ ယခင်အိပ်မက်တွင်းမှ မိန်းကလေးသုံးယောက်ပဲ ဖြစ်သည်။ သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေသည်။

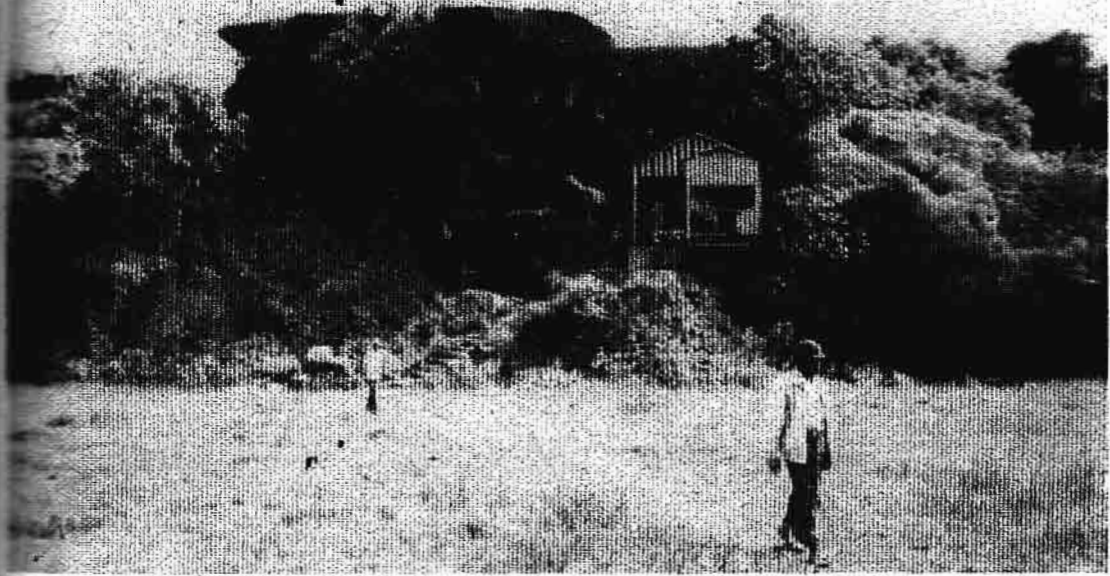
‘ဟောဒီကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာ ဘုရားတည်ပေးပါ ဦးလေးရယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကူညီပါ။ ဒီအကုသိုလ်ကို တခြားလူကူညီလို့ မရပါဘူး။ ဦးလေးတစ်ယောက်ပဲ ကူညီနိုင်တာပါ။ ဆက်ဆက်တည်ပေးပါ ဦးလေးရယ်’ ဦးပြုံးရီသည် သူတို့ မျက်နှာကို

သေသေချာချာ ကြည့်မိတော့သည်။ မိန်းကလေးများ၏ မျက်နှာမှာ ခုံခုံချောချောလေးများဖြစ်သည်။ ညှိုးငယ်သော မျက်နှာနှင့် အားကိုးတကြီးသူ့ကို ပြန်ကြည့်နေကြသည်။

ဦးပြုံးရီ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဖျိုးဖျိုးဖျိုးဖျိုး ဖြစ်သွားသည်။ လန့်နိုးသွားသည်။ ချက်ချင်း ထထိုင်လိုက်သည်။

သူ့စိတ်ထဲတွင် သနားကရုဏာ သက်သွားသည်။ ယခင်ရက်ကတည်းက လုပ်မပေးမိသည်ကို နောင်တရသလိုဖျိုး ခံစားသွားရသည်။ ချက်ချင်း အိမ်အပြင်ထွက်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

မိုးကောင်းကင် အရှေ့ဘက်တွင် အရုဏ်တက်စသော ရှိသေးသည်။ မိုးမလင်းသေး။ ဦးပြုံးရီတစ်ယောက်

• လောကီ လောကီလောကီ

အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။

အိမ်မက်တွင် တွေ့သော နေရာအား
သွားကြည့်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာသို့
ရောက်သော် မိုးလင်းပြီဖြစ်သည်။

သူ့ကိုပြသော နေရာအား သေသေ
ချာချာ လိုက်ကြည့်သည်။ မှန်သည်။
ကျောက်ဆောင်ပေါ်တွင် တည်ရန်
ဖြစ်သည်။

ဘေးဘီရို ကျောက်ဆောင်များ
ထည်း ထိုအိမ်မက်ထဲကအတိုင်း ဖြစ်
သည်။ ဘုရားတည်ရမည့် ကျောက်
ဆောင်ပေါ်တွင် ကျောက်တုံးတစ်တုံး
ချွန် မှတ်ထားလိုက်သည်။

ဦးပြုံးရီတစ်ယောက် ဘုရားတည်ရန်
အလုပ်စတော့သည်။ ကျောက်ဆောင်
ကျောက်တုံးများ ထွင်းထုဖြတ်တောက်
ဆောင်းသူထံတွင် လေးထောင့်ကျောက်
များမှာခြင်း။ ဘုရားတည်မည့် ပန်းရန်
များ ရှာဖွေရှာရမ်းခြင်းတို့ကို မနားတမ်း
ဆောင်တော့သည်။

ဆက်၍ ဘုရားတည်မည့်ရက်ကို
လည်း ပန်းရန်များနှင့် တစ်ခါတည်း
ရက်ရွေးသည်။ မိသားစုများနှင့်
ပတ်ဝန်းကျင် မိတ်ဆွေအပေါင်း
အသင်းများမှာ မယုံနိုင်လောက်အောင်
အံ့သြနေကြသည်။

ဘုရားတည်သည့် ရက်မှစ၍ ဦးပြုံးရီ
တစ်ယောက် အိမ်မပြန်တော့။ ဘုရား
အနီးတစ်ဝိုက်တွင်သာ နေသည်။
ညဘက်လည်းမပြန် ဘုရားအနီးတွင်
အိပ်သည်။

မိသားစုများမှ တဲလေးသာ ထိုးပေး
ထားသည်။ ထမင်းကို ပို့ပေးရသည်။
ညဘက် အစောင့်ဖော် သားများ၊
တူများ၊ မောင်များ လာနေပေးသည်။

အမျိုးသမီးသုံးယောက်ကို မြင်ရခြင်း

ဤဘုရားတည်နေသည့် ရက်များ
တွင် လာစောင့်အိပ်သော သူများမှ
အမျိုးသမီးသုံးယောက်ကို တွေ့ရတတ်

သည်။ လပြည့်လကွယ်ညများတွင်
ဖြစ်သည်။ ကျောက်ဆောင်များ၏
အောက်ခြေ သောင်စပ်တွင် ငါးပုစွန်
ရှာဖွေသူများလည်း လမ်းလျှောက်သွား
သော မိန်းကလေးသုံးယောက်ကို
ညအချိန်မတော် တွေ့ရတတ်သည်။
သေသေချာချာ သတိထား လိုက်ကြည့်
လျှင် မတွေ့ရတော့ဟုဆိုသည်။

ဦးပြုံးရီ၏ သမက်ဖြစ်သူ ကိုမြင့်
အောင်နှင့်အတူ ပါလာသော ကလေး
များပါ ညဘက် ကျောက်တုံးပေါ်တွင်
ထိုင်နေကြသော မိန်းကလေးသုံး
ယောက်ကို မြင်ကြသည်ဟု ဆိုကြ
သည်။

သို့သော် လူတိုင်း မျက်နှာကို မမြင်ရ
ဟု ဆိုသည်။ နောက်ခိုင်းထိုင်နေသော
အမျိုးသမီးများ မျက်နှာကို မြင်အောင်
တစ်ပတ်လည် လှည့်ကြည့်နေသည်။
ဘယ်ဘက်ရောက်ရောက် နောက်ခိုင်း
ပုံရိပ်သာမြင်ရသည်။

ထူးဆန်းသော လူဝေဖန်သောကံ

စေတီဘက် လျှောက်သည်။ စေတီ
နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် လျှောက်သည်။
ခေါက်တို့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေ
သည်။ စေတီနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်သို့
လျှောက်သွားရာတွင် ကျောက်ဖျာနှင့်
ကျောက်တုံးများရှိသော ဘက်တွင်
မည်းမည်းသဏ္ဌာန် လှုပ်ရှားနေသည်။

ကို ဝိုးတဝါး မြင်ရသည်။

သေချာအောင် ရပ်၍ စိုက်ကြည့်သည်။ ဖြည်းဖြည်း တိုးသွားသည်။ ခပ်ဝါးဝါး လှုပ်ရှားနေသည်။ အနည်းငယ်ခြေကို ဖွင့်ပြီး ရှေ့တိုးသွားသည်။ သေချာသွားပြီ။ လူပုမည်းမည်းလေးနှစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ထူးဆန်းသော လူပုလေးနှစ်
ယောက်သည် သူ့အရပ်နှင့် အညီရှိ
သော ကျောက်တုံးကြီးကို တစ်ယောက်
တစ်ပြန် တွန်းလိုက်ပို့ရင်း ဆော့ကစား
နေသည်။

သူ ကြောင်ကြည့်နေမိသည်။
အလွန် အံ့ဩသွားသည်။ မယုံနိုင်စရာ
ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကလည်း
အနီးအနားတွင် လူတစ်ယောက်
ရောက်နေသည်။ ကြည့်နေသည်ကို
မသိသလို တစ်ယောက်တစ်ပြန် တွန်း
လှိမ့်နေကြသည်။

အင်မတန် ဗလကြီးသော လူထွား
ကြီးတစ်ယောက် တွန်း၍ မလှုပ်နိုင်
သော ကျောက်တုံးကြီးအား ဖော့တုံး
သဖွယ် သာသာလေး တစ်ယောက်
တစ်ပြန် တွန်းလှိမ့်နေကြသည်။

ဦးပြုံးရီသည် ယခင်က မကြောက်
တတ်သောသူ၊ မယုံကြည်သောသူ ဖြစ်
သည်။ မခုအချိန်မတော် မြင်ရသော
မည်းမည်းလူပုလေးများ၏ စွမ်းအား
ကို မြင်ရသဖြင့် ကျောစိမ့်လာသည်။
နောက်ခိုင်းထားခဲ့ပြီး မလှည့်ခဲ့ဖြစ်လာ
သည်။ တဖြည်းဖြည်း နောက်ကို
တစ်လှမ်းချင်း ဆုတ်ခဲ့သည်။

ဘယ်လောက်ကြာသွားသည်ဆို
ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တဲအစွန်း ဝင်တိုက်
သည်မှ တပြန်ရောက်ကြောင်း သတိ
ဝင်လာသည်။ ဤအချိန်တွင် အသံ
ရှူရန် သတိရတော့သည်။ တဲအတွင်း
ဝင်၍ ရေတံသောက်လိုက်သည်။

ရောမ တံတားရှည်ကြီးပေါ်တွင် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားနေရသလို ခံစားမိသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ သွားနေသော ကတ္တရာလမ်း၏ အောက်ခံသည် မြေသားသာ ဖြစ်နေလျှင် ယခုလို သွားစရာ ကျန်တော့မည်မဟုတ်။ ကျောက်သားတောင်စွယ် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဒီလှိုင်းများ ရိုက်စားမှုကြောင့် နှစ်ဖက်ချောက်ကမ်းပါးသဖွယ် ကျန်တော့သည်။

အင်္ဂလိပ်စွန်းအဆုံးသို့ ရောက်ပြီဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် အဆောက်အအုံများရှိသည်။ ခြံကာထားသည်။ ပင်လယ်ပြင် လုံခြုံရေး စစ်တပ်ရှိသည် ဆို၍ ထိုအဆောက်အအုံများနှင့် ခြံ၏ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် ကျောက်ထွင်းရေကန်ကြီးတစ်ကန် တွေ့ရသည်။ မိုးရေ သိုလှောင်ကန်ဖြစ်မည် ထင်သည်။

ကန်အကျယ် (၁)ကေခန့် ကျယ်မည်။ ကျောက်ချောက်ကန်၏ အတွင်းသားများကို အလွန်ထူသော တာလာပတ်ခေါ် နိုင်လွန် (သို့မဟုတ်) ပလတ်စတစ်နီ ဖျင်စများဖြင့် တစ်ကန်လုံးအတွင်းမှ တစ်ထပ်ခံ၍ ကပ်ထားသည်။ ပေါင်များကို ပင်လယ်ဒီရေနှင့် ဒီလှိုင်းလွှတ်အောင် မြင့်မြင့်တောင့်တောင့် တည်ဆောက်ထားသည်။ မိုင်တိုင်အမှတ်(၅၅)တွင် အင်္ဂလိပ်သည်။ ထိပ်စွန်းအင်္ဂလိပ် ရောဝတ်တိုင်းဒေသကြီး၏ အစွန်ဆုံးပင်လယ်တွင်း ထိုးထွက်နေသော ဒေသဖြစ်သည်။ မော်တင်စွန်းသည်ပင် အတွင်းမှာ ကျန်ခဲ့သည်။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ပင်လယ်အလယ်သို့ ရောက်နေသလို ခံစားရသည်။

ဥယျာဉ်ခြံမြေ ကုန်းမြေတောတောင်

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကယ်ဗြီယာတံတားကြား
မြောက် ကြည့်သော

မှန်သမျှ နောက်မှာ ကျန်နေသည်။ ရှေ့တွင် ပင်လယ်ပြာကြီးအလယ် ရောက်နေသည် ထင်မိသည်။

အုပ်တွင်းရွာမှ စတင်သော ကျောက်တောင်ကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်ကမ်းပါး ကျောက်ကလပ် ဖြစ်ပေါ်နေသော ပထဝီအနေအထားသည် ထိပ်စွန်းအဆုံးအထိ (၁၀)မိုင်ရှိသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၅၀)ခန့်က နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ် မခံရခင်အချိန် ဤ(၁၀)မိုင်အလျားရှိသော ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက် ကျောက်ဆောင် ကျောက်ကမ်းပါးနှင့် ကျောက်ကလပ်များ တစ်လမ်းလုံး အပြည့်ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ကျောက်တောင် ကျောက်ကမ်းပါးနှင့် ကျောက်ကလပ်များအား ပင်လယ်ဒီလှိုင်းများ အရိုက်ခတ်ခံကြရသည်။ ထိုကျောက်ဆောင် ကျောက်တောင်များတွင် လိုဏ်များအတွင် လိုဏ်ခေါင်းများ ရှိနေသည် ထင်သည်။

မိုးဦးကျ အနောက်တောင် မုတ်သုံရာသီတွင် ဒီရေတက်ချိန် ပင်လယ်မှ တက်လာသော ဒီကောင်းကြီးများ ရိုက်

ခတ်သဖြင့် ထွက်လာသော အသံမှာ မိုင်(၂၀)ကျော်ဝေးသော ဒေသများမှ ကြားရသည်။

လပတ္တမြို့၏တောင်ဘက် သပြေကုန်းအုပ်စု၊ သက်န်းကြီးအုပ်စု၊ ကန်မလာအုပ်စုများမှ ရွာများ ကြားကြရသည်။ ထိုအသံကို လူကြီးများမှ ပင်လယ်ဟီသံ၊ တချို့ရွာက ပင်လယ်အော်သံဟု ရွာအလိုက် ခေါ်ကြသည်။ ဒီရေတက်ချိန်သာ ကြားရသည်။ ဒီရေကျချိန်တွင် မကြားရတော့ကြောင်း သိရသည်။

ထိုဒေသသို့ ကိုယ်တိုင်ရောက်ရှိ လေ့လာခဲ့ရသည်။ စာဖတ်သူ ဓမ္မဗိတ်ဆွေများ အလွယ်တကူ သွားရောက်၍ ဘုရားဖူးလေ့လာရေး သွားနိုင်ကြရန် အပြည့်အစုံ ရေးသားလမ်းညွှန်လိုက်ရသည်။

အသီးငေး လမ်းညွှန်လိုပါသည်

ဤခရီးစဉ်အား ဘုရားဖူး သို့မဟုတ် လေ့လာရေး သွားလိုသူများ ပုသိမ်မှ ပြင်ခရိုင်+ဒီးဒူးကုန်းရွာများ တိုက်ရိုက်ရောက်သည်။

လပတ္တမြို့မှ သွားမည့်သူများမှာ အထက်ပြန်မှ လည်းကောင်း၊ ရေပေါ်ကြီးမှ လည်းကောင်း၊ သင်ကန်းကုန်းမှ လည်းကောင်း အလွယ်တကူ သွားရောက် လေ့လာနိုင်ကြပါသည်။

ခရီးစဉ်များအတွက် မရှင်းလင်းပါက လည်း အောက်ပါ ဖုန်းနံပါတ် ၀၉-၃၁၃၅၉၄၁၊ ၀၉-၄၂၂၅၁၄၉၀၆ အား ခေါ်ဆိုမေးမြန်းပါက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အကူအညီ ပေးပါမည်။

အရဟံ ဆရာသိန်း
(လပတ္တ)

မန်လည်ဆရာတော်ကြီးသည် မဟာ
ဆလင်္ကာသစ် အပိုဒ်(၁၄၃)တွင်
ဤသို့ ကဗျာဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါ
သည်။

ဇီဝဂုဏ်ပျို ကိုယ်ကျိုးသည်ပေါက်၊ တန်း
အောက်ကျဒဏ်၊ အနှိပ်အနာ၊ ကိုယ့်တတာ
ဝယ် ကောတကဝိန်၊ ဆတ္တိန်ကြီး၊ နဝင်း
နက္ခတ်၊ ဝိတ္တနတ်ဟု၊ ပါးပိစိခြောက်ခု၊
ချွေမွေးတုသို့ အာယုခိုက်ထိ၊ ပုတီး ဘက်၊
မေဏနှင့်၊ ကဏ္ဍသုံးခွင်၊ ထွက်ထင်ကြံလာ
သောမသန်၊ အစာနမ္မကောင်း၊ သံချို...
ဇီဝင်း၊ ပါးခွင်ဒေဝီ

ဟူ၍ ဆိုထားရာ အညံ့ဆုံး အနိဗ္ဗာရုံ
အကြံရလျှင် အနိဗ္ဗာရုံစုံတို့မှာ တစ်ဦး
သည်း တစ်ယောက်တည်း မလာတတ်။
အင်နှင့်အသင်းနှင့် အင်နှင့်အားနှင့်
အလာတတ်ကြသည်မှာ သမုတိနယ်မှ
ထုတ်များ ကြလေကြံထွက်သော ဒုက္ခ
အနာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး
ဆရာတော် ဦးကလျာဏက
များချေနိုင်သည့် ယတြာရိုးရိုး
လေး ပေးခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ယတြာမှာ မလုပ်
ဆဲဆရာ အကြောင်းမရှိပါ။ အောက်
အတိုင်း ရေးသားတင်ပြလိုပါသည်။

ယတြာပြုလုပ်သူ၏ အမြစ်၊
အပင်၊ အညွန့်ပန်းများကို
(၃)မျိုးစီယူ၍ ပေါင်း (၉)မျိုးကို
စုပေါင်းပြီး ညောင်ရေအိုးထဲတွင်
ဘုရားလှူပါ။

ဆီမီး(၃)တိုင် ဘုရားပူဇော်ပါ။
မွေးနေ့ရှင်၏ နံနက်(၉)နာရီ
(၄၅)မိနစ်တိတိတွင် လှူပါ။
ဘုရားရှိခိုးပါ။

ပြီးလျှင် ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်
အနက် ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို (၃)ကြိမ်

ရာဟာ ဓနိုးလက်

တိုက်ကျိုး ဆည့်ပေါက် တန်းအောက်ကျသော်

ရွတ်ပါ။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေပါ။

တစ်ပတ်တိတိ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ တစ်ပတ်ပြည့်ပါက နေ့သားအလိုက်
ဘုမ္မိအရပ်သို့စွန့်ပါ။ ကောင်းမွန်လာပါလိမ့်မည်။

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)

စဉ်	နေ့သား/သမီး	အမြစ်ပန်း	အပင်ပန်း	အညွန့်ပန်း	တမ္ပိအရပ်	မှတ်ချက်
၁	တနင်္ဂနွေ	အိန္ဒြာ	အိန္ဒြာ	ကံ့ကော်ညွန့်	တောင်အရပ်	
၂	တနင်္လာ	အိန္ဒြာ	ကံ့ကော်	ဇော်စိမ်း	အနောက်တောင်	
၃	အင်္ဂါ	ကံ့ကော်	ဇော်စိမ်း	ဝါညွန့်	အနောက်	
၄	ဗုဒ္ဓဟူး	ဇော်စိမ်း	ဝါညွန့်	သပြေ	အနောက်မြောက်	
၅	ရာဟု	ဇော်စိမ်း	ဝါညွန့်	သပြေ	အရှေ့	နေ(၁၂)နာရီ မှတ်တိုင် နေရာ
၆	ကြာသပတေး	ဝါညွန့်	သပြေ	သိညွန့်	အရှေ့မြောက်	
၇	သောကြာ	သပြေ	သီး	အိန္ဒြာ	အရှေ့မြောက်	
၈	စနေ	သိညွန့်	အိန္ဒြာ	အိန္ဒြာ	မြောက်	

ခန္ဓာဗေဒဆေးဝါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာလျက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူကုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသွားသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမသို့ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀၇၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၀၉၂)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

ပျား တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာဆိုင်းပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊ ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တပ်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ပျောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်တို့ သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်

စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်

အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗေလမ်းမကြီး။

သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာမမြို့နယ်။

ဖုန်း-၇၂၂၅၄၁

ရသေ့ကြီး ဦးဆန္ဒ

စာအုပ်အမှတ် ၈၈

ကျင့်စဉ်ဝေါ်မြောက်ရာ ရမည်းသင်း

ရွှေမြိုင်တင်တောင်

လေ့လာကြည့်ညှိမှုအစိုး (၃)

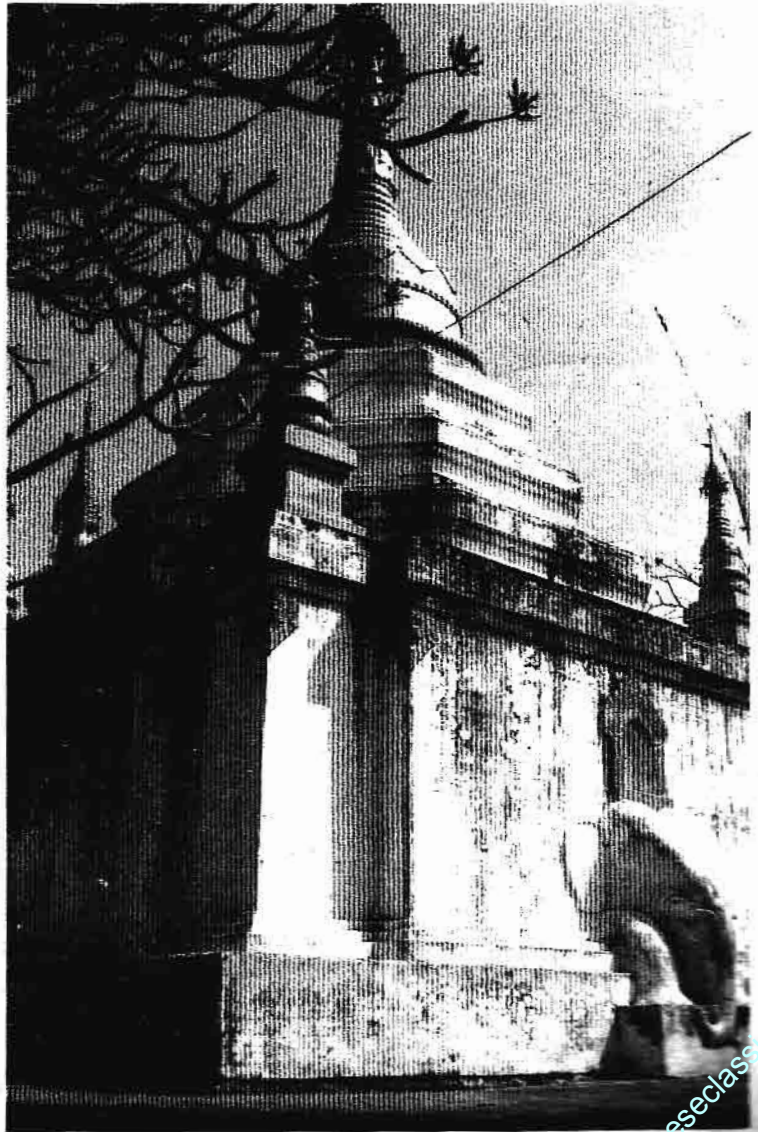
မင်းသား မင်းသမီး

ရင်ပြင်အနောက်ဘက် အစွန်တွင် နဂါးနစ်ကောင် ခေါင်းလောင်းစင် တစ်ခုရှိသည်။ စုံစမ်းရန် တစ်ဦးတစ်ယောက် မြင်လိုမြင်ငြား ဝေဝေကြည့်ရာ အနောက်ဘက်အနိမ့်တွင် ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် တွေ့ရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပရိဘောဂစေတီဖြစ်သော ဗောဓိညောင်ပင်များ စိုက်ပျိုးပူဇော်မှုကို စတင်ခဲ့သူမှာ ပုဂံခေတ်၊ နရပတိစည်သူမင်းလက်ထက် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ မထေရ်ဖြစ်ကာ နှောင်းပိုင်းကာလတွင် ရေတာရှည်မြို့နယ်မှ မယ်ဒက်ဆရာတော်က တစ်ဖန် ဦးဆောင်၍ စိုက်ပျိုးပူဇော်ခဲ့သည်။

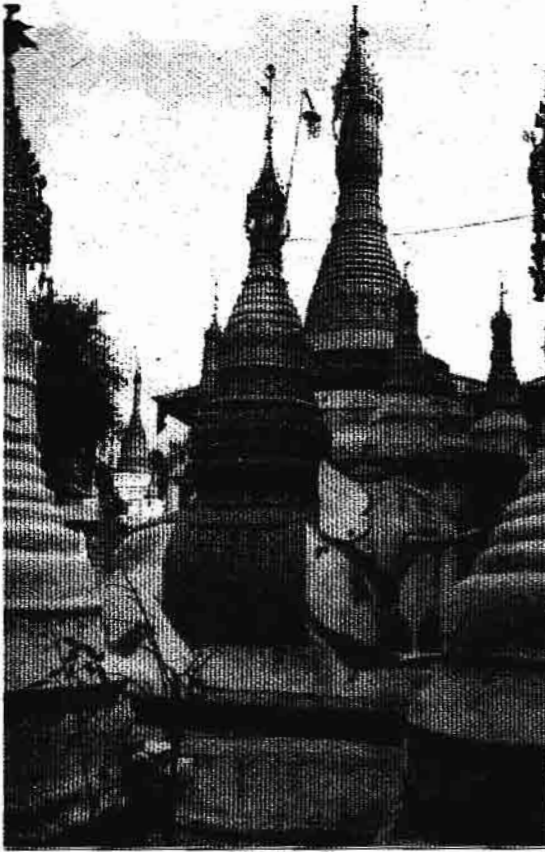
အေဒီ ၁၉၂၆(၁၂၈၇ ခုနှစ်)တွင် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)ပြည်၊ အနုရာဓ ရှေးဟောင်းမြို့တွင် ရှင်သန်နေသော မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာ မဟာဗောဓိပင်၏ တောင်ဘက်ကိုင်းမှ ဗောဓိမျိုးစေ့များကို ဒကာလေးဦး စေလွှတ်ယူဆောင်စေသည်။

ထိုမျိုးစေ့များကို မဇ္ဈိမဒေသ သတ္တဌာန အောင်မြေများဖြင့် စိုက်ပျိုးကာ ပွားလာသော ဗောဓိညောင်ပင် (၂၁၅)ပင်ကို မြန်မာနိုင်ငံတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားများအနီး စိုက်ပျိုးစေခဲ့ပါသည်။

◆ ဆင်တူရာ

နက္ခတ်ရေးမြို့နယ် အသံ

◆ ထင်ဟော်တစ်လှ

◆ အုတ်နံရံ ပြင်ဆင်နေသော ထင်ဟော်တစ်လှ

ထိုနောက် အောက်ဘက်မှတ္တမမြို့
ဟောင်းမှ အစပြု၍ မိုးကုတ်မြို့၊ ရွှေဘို၊
မန္တလေး၊ ပုသိမ်ကြီး၊ ညောင်ဦး၊
မင်းဘူး၊ ရမည်းသင်း၊ ပြည်၊ ရန်ကုန်၊
သထုံ စသည်တို့၌ စိုက်ပျိုးခဲ့ကြောင်း
သူ၏ ထေရုပ္ပတ္တိတွင် အသေးစိတ်
ဖော်ပြထားသည်။

ယင်းတို့အနက် ရမည်းသင်းမြို့
အရှေ့ဘက် ရွှေမြင်တင်တောင်တွင်
ဗောဓိညောင်ပင်တစ်ပင် စိုက်ပျိုးခဲ့
ကြောင်း မှတ်သားမိသဖြင့် ဤညောင်
ပင်ဖြစ်လေမလားဟု တွေး၍ သွား
ရောက်လေ့လာ၏။

ထိုအခါ ညောင်ပင်အနီး ကုန်း
စောင်းမှ လူတစ်ဦးက ဖိတ်ခေါ်သဖြင့်
အဆောင်ကလေးအတွင်း ဝင်ရောက်

သွားသောအခါ သာသနာပြု ဦးတင်ဝင်း
ဆိုသူကို တွေ့ရသည်။

ဘာသာမဲ့၊ ဘုရားမဲ့ ရုပ်ကြမ်းဝါဒီ
အဖြစ်မှ အဘအောင်မင်းခေါင် လမ်း
ညွှန်မှုဖြင့် သာသနာပြုခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့ရ
ကြောင်း သူ့ဘဝဇာတ်ကြောင်း ပြောပြ
သည်။

ယခင်က ဤတောင်စောင်းအောက်
နား၌ အဘအောင်မင်းခေါင် ဓာတ်နန်း
ရှိခဲ့ရာ ပြိုပျက်သွားသဖြင့် ဤနေရာသို့
ပြောင်းရွှေ့၍ ယာယီဓာတ်ခန်း ဖွင့်ထား
သည်မှာ (၂၄)နှစ်ရှိပြီဟု ဆို၏။

ဓာတ်ခန်းအတွင်း ရှေးစေတီပျက်
များမှ ရရှိသော ဌာပနာပစ္စည်းအချို့ကို
မှန်မီရှိတွင်း ထည့်သွင်းထားသည်။
ခေါင်းရင်းဘက်တွင် အဘအောင်မင်း

ခေါင်ရုပ်တုကို ဒေါင်းရုပ်နောက်ခံဖြင့်
ဖူးမြင်ရသည်။

ဓာတ်ခန်းအနီးတွင် လွန်ခဲ့သော
(၂၄)နှစ်က ဦးတင်ဝင်း စတင်၍ အသစ်
မွမ်းမံခဲ့သည့်စေတီကို ညွှန်ပြပေးသည်။
ကျွန်ုပ်တွေ့ရသော ညောင်ပင်မှာ စေတီ
ပြီး၍ နောက်တစ်နှစ်(လွန်ခဲ့သော ၂၃-
နှစ်က) အလိုအလျောက် ပေါက်လာ
သော ညောင်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ
လေသည်။

ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ်တွင် ဗောဓိ
ညောင်ပင် ဤတစ်ပင်သာရှိကြောင်း
သိရလေရာ မယ်ဒက်ဆရာတော်ကြီး
၁၉၂၈ ခုနှစ်ခန့်က စိုက်ပျိုးခဲ့သော
ညောင်ပင်မှာ သေဆုံးသွားပြီဟု ယူဆ
ဖွယ် ရှိလေသည်။

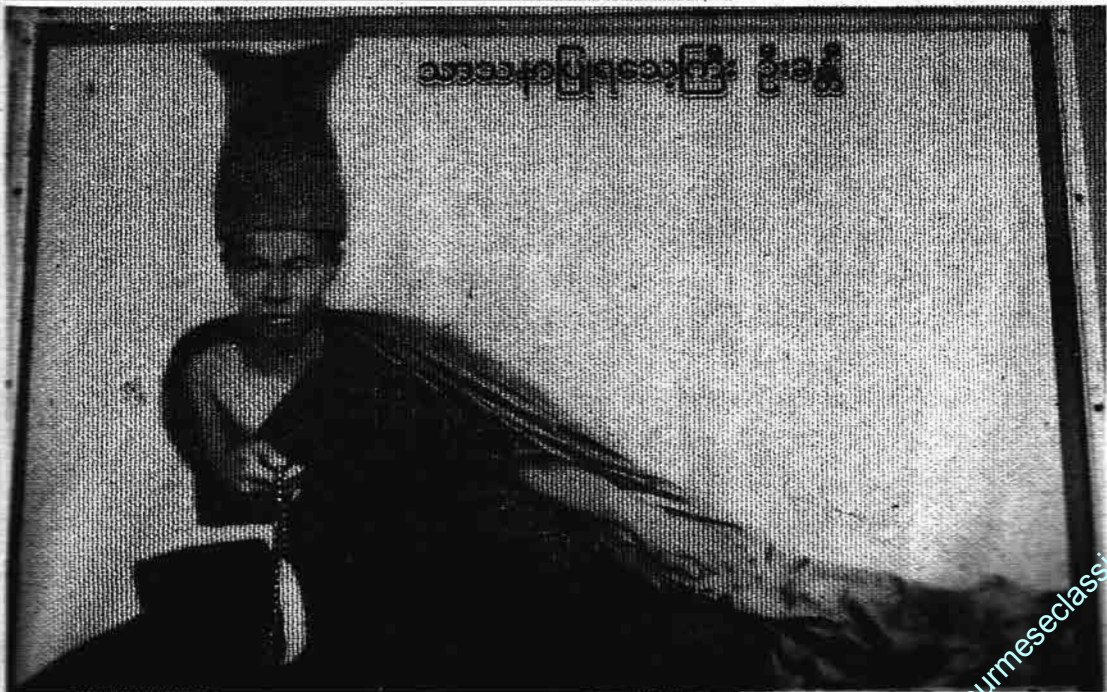

◆ ရုပ်တုလှူဒါန်းတော်

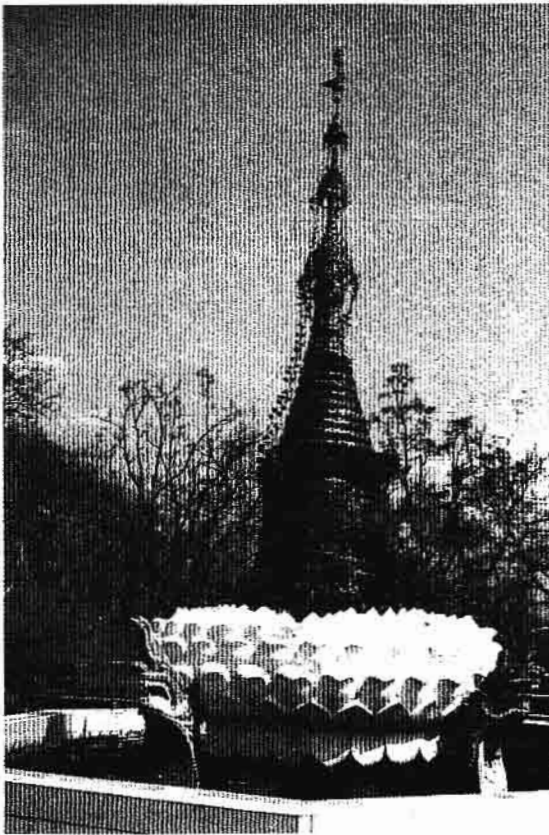

◆ ဦးစီးရုံးတော်

◆ ဦးစီးရုံးတော်

သောသနာပြုရေးအဖွဲ့ ဦးစီး

ဓမ္မပဒရောင်တော်ဖွင့်စေတီ

နဂါးသိင်္ဃိလောင်းစင်

ဦးတင်ဝင်းသည် သိမ်ကုန်းရွာသား ဖြစ်ကာ ဤနေရာတွင် ကျင့်ကြံအား ထုတ်၍ သာသနာပြုနေသည်မှာ (၂၄) နှစ်ရှိပြီဟု သိရသည်။

ဘုရားကို မယုံကြည်သော ကိုးကွယ်ယုံကြည်ရာ ဘာသာတရားမဲ့ တစ်ဦးအဖြစ်မှ ဤသို့ ဇွဲနပ်ဖြင့် သာသနာတော် ပျံ့ပွားရေးကို ဝါယမ စိုက် ကြိုးပမ်းနေသည်ကို မြင်ရသိရ သဖြင့် သာသနာတော်အတွက် ဝမ်းမြောက် သာဝုခေါ်ရပါ၏။

သူကပင် ဆက်၍...

‘အခု ခပ်တော့ လာခဲ့ကြတဲ့ စောင်းတန်း နားက စေတီက အတုအတောင်ပန်းသိင်္ဃိ လယ်ညွန့်ပူနဲ့ တည်ခဲ့တာပဲ။ ဘွဲ့တော်ကို “ဓမ္မပဒရောင်တော်ဖွင့်စေတီ”လို့ ပူဇော်ပါ လို့လဲ သိပ္ပံမှာပါတယ်။’

သခင် နန္ဒာရွှေရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သာယန်အားဖြင့် ကြာပွင့်အောက်မှာ နဂါး (၄)ကောင် သိင်္ဃိလောင်းစင်မှာ နဂါး (၂) ကောင်၊ စံခွန်တိုက်မှာ နဂါး (၂)ကောင်၊ စုစု သိင်္ဃိ နဂါး (၈)ကောင်ပဲ ရှိတယ်။

ကြည့်တတ်ပြန်တတ်ရင် နဂါး (၉)ကောင် တွေ့ရပါမယ်။ နဂါး (၉)ကောင် စောင့်တဲ့ ကုန်းမြေ ကိုးနက်ကျေ သန့်တဲ့ကုန်းမြေတဲ့’ ဟူ၍ ဆက်၍ ပြောပြသည်။

ဦးတင်ဝင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ ပြန် ထွက်လာခဲ့ရာ စောင်းတန်းအနီး စေတီ ကုန်းတော်အရောက်တွင် နှုတ်ဆက် ကန်တော့၏။ ဓမ္မပဒရောင်တော်ဖွင့် စေတီ ဘွဲ့တော်၌ ဓမ္မပဒ=တရားအရာ၊ မင်္ဂလိယ စသော တရား၏ အကြောင်း ဟု အဓိပ္ပာယ် ရှိလေရာ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ပွင့်လင်းတိုး တက်မည်နိမိတ်ဟု တွေးဆရသည်။

တရုတ်ဗုဒ္ဓဝါဒ အယူအဆတွင် ရေပြင်၌ပွင့်သော ကြာပန်းကို မြင်ရ ခြင်းသည်...

◆ အနောက်မဇ္ဈိမအရပ်တွင် မြင့်မြတ် သော အသဒိသ ယောက်ျားအာဇာ နည် ပေါ်ထွန်းလေပြီ။ အတုမရှိ သော မြတ်စွာဘုရား ပွင့်ထွန်းလေ ပြီဟု ဥဒါန်းကျူးခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အပြင်လည်း ထိုစဉ်ကာလ (တရုတ်နိုင်ငံသို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ စတင် ရောက်ရှိသော အေဒီ ၆၉ ခုနှစ်) တွင် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေ ပြီး ဖြစ်ရကား...

◆ မြတ်စွာဘုရားရှင် မရှိတော့ပြီဟု အားမငယ်ကြလင့်၊ ဘုရားရှင် ဂိုယ် စား ဘုရားဟောကြားလောက်မူသည့် တရားတော် ရှိနှင့်လေပြီဟူ၍

• ကုန်းတော်အောက်မှ ညောင်ပင်

† နဂါးတံခွန်တိုင်

တောင်ဘက်မုခ်မှ စေတီများ

တောင်ဘက် စောင်းတန်းလှေကား အတိုင်း ဆင်းသက်၍ တောင်ဘက်မှ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ အတုလ ဒေဝီမိဖုရားကြီး ကောင်းမှုစေတီများ ကမ္ဘည်းတိုင်နှင့်အတူ စေတီများစွာ တွေ့ရ၏။ လက်ဝဲဘက်တွင် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီကြီးတစ်ဆူ ဗဟိုပြု၍ စေတီငယ်များစွာ ရံ၍ထား၏။ လက်ယာဘက်တွင် စပါးပုတ်သဏ္ဌာန် စေတီကြီးကို ဗဟိုပြု၍ အရံစေတီများစွာ ပူဇော်ထား၏။ ဤစေတီအစုကို “ငြိမ်းချမ်းသာယာအောင် ဝေယျာ” စေတီဟု ဘွဲ့မည်တပ်၍ ကောင်းမှုရှင်မှာ အတုလဒေဝီပင် ဖြစ်လေသည်။

ဓမ္မလ ဆတ်တော်မိန့်

ဇွန်လိုင်စင်

နဂါးတံခွန်တိုင်

ဘာကအားလုံးသို့ ဝမ်းမြောက်စွာ ကြွေးကြော်ခြင်းမည်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကြာပွင့်ခံစေတီနှင့် နွယ်တော်တို့ လိုက်ဖက်လှသည်ဟု ဆွဲဆောင်သည်။

ဘုရားဝတ်ပြုပြီးနောက် ဦးတင်ဝင်း အမှာစကားကို သတိရသဖြင့် သာမန်မျက်စိနှင့် မမြင်ရသော နဂါးတံခွန်ကို ရှာဖွေကြည့်သည်။

မြောက်စူးစူးတွင် နဂါးဦးခေါင်း သဏ္ဌာန် ဖြစ်နေသော ကျောက်ဆောင် ခုနစ်တို့ တွေ့ရသည်။ ထွင်းထုဖန်တီး

ထားသည့် လက်ရာမဟုတ်ဘဲ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေသည်ဟု လေ့လာတွေ့ရှိရသဖြင့် ဦးတင်ဝင်းက ပြောသည့် ကျန်ရစ်သော နဂါးတံခွန် ကောင်းမှာ ကုန်းတော်စောင့် နဂါးမင်းကို ရည်ညွှန်းဟန် ရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် ပြုပြီး ရပြီးသမျှ ကုသိုလ်အဖို့တာဝန်ကို ကုန်းတော်စောင့် နဂါးမင်းနှင့်တကွ မှီတင်းနေထိုင်ကြသော ဝေနေယျအားလုံး ထပ်တူ အမျှ ရကြပါစေဟု ပေးဝေမျှလျက် တောင်ခြေသို့ ပြန်ဆင်းခဲ့လေသည်။

စာပေချစ်စာပေချစ်

ပေမာရောင်

ဘယ်

ကြည့်ပါ။

○ သောကြာခါးပတ်ကို တွေ့ရပါ
တယ်။(၁)

ဒါကတော့...

- * စိတ်အတက်အကျ ပြန်မယ်။
 - * စိတ်အပြောင်းအလဲများမယ်။
 - * စိတ်လွန်ရှားများမယ်။
 - * စိတ်ထိခိုက်လွယ်မယ်။
 - * ဝမ်းသာဝမ်းနည်း ဖြစ်လွယ်မယ်။
 - * အနုညာဗိစိတ်ရှိမယ်။
 - * ကိလေသာအာရုံများမယ်။
 - * ကာမဂုဏ်အာရုံများ ခံစားမယ်။ နှစ်သက်မယ်။
 - * စိတ်တည်ငြိမ်မှု အားနည်းမယ်။
 - * စာတော်မယ်။
 - * ရှက်ရွံ့အားငယ်စိတ်ရှိမယ်။
 - * စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားမှု ပြင်ဆင်တတ်တယ်။
- စသည်အားဖြင့် ဟောပြောလို့ ရပါမယ်။

လက္ခဏာရှင်ရဲ့

အမေးကို

ကြည့်ပြီး

ဖြေပေး

လိုက်ရုံပါ။

ဗဟုသုတအလို့ငှာ

တင်ပြထားတာ

ဖြစ်ပါမယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ

အတ္ထာနံ ရက္ခတိ။

ဦးသော်ခင်(ဟင်္သာ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ဝဏ္ဏပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
(စက်မှု-၁)

ဆရာ... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား
ကြော်... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
ဆရာ... ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့
ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့
ဆရာ... ဟဲ့ပါဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
ကျုပ်ဆက်သိုဗိုအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
(၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
ပြောတာပဲ

ဆရာ... မကုဘူးလား
ဆရာ... စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
ဆရာ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
တာပဲ

ဆရာ... နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
တယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
အောင် ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
ဆေးဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဆရာ... ဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရင်တွေကို စနစ်တကျ
ကုသရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
အတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး

ဆရာ... အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆို ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
လာ သွားကြမယ်

ဆရာ... မမိုးရီမိနီနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
အဆင်မပြေဘူး၊ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇာတ်ကျိုးပေါင်းတဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း
ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖခောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
အဆင်မပြေမှုများ အခွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
တွေ ပျက်စီးရာမှ အခွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
တွေ ပျက်စီးကြတာသားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
ရောဂါတော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
ကျုပ်တို့ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
ကုသပေးနေရပါတယ်

အရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
ဖြစ်သလဲ ဆရာ

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

‘ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇာတ်ကြောတွေ
တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
ပျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ ဖိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇာတ်ခိုင်
ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
မကြာခဏ အုံးလို့ခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ချွေးများ
ထုံကျပ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဒီတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျပ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်ခြင်း၊ ခြေထောက်
ထုံကျပ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်လေး
သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

စကြာမင်းဝါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်းသွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ’

‘လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံ့ပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။’

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချွမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

‘ဆရာကို အခမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ယိပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ’

‘ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးတယ်ဆိုတဲ့ ဂျေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့’

‘ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ’

‘ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းနို့ ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနမှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါတယ်။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲမြဲအနယ်နယ် ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်တမ်းရှိ ဆေးဆိုင်ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညှန်းအတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်မကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်’

‘ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလေးပါနဲ့။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါတွေ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအား စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှတ်ထားနော် “စကြာမင်း”လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းနို့နို့ (စက်-၂-၁)

ရွှေတောင်မြို့နယ် လေကုန်းရွာထိပ် ခေါ်တော်မူ

ရဟန္တာ(၈၀)ဘုရားကြီး

မှ ရောင်ခြည်တော်ထွက်သည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ရွှေတောင်မြို့
ခေါ်တော်မူ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လမှ စတင်တွေ့ရှိတော်မူသော ရဟန္တာ(၈၀)နှင့် စေတီ ပုထိုး ဘုရားကြီးနှစ်ဆူကြည့်လို သဒ္ဓါ ပွားများစေရန် စာရေးသူမှ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ၊ အမှတ်(၃၃၈)၊ စာမျက်နှာ (၁၅၃)မှာ တတ်ပုံပေါင်း (၁၅) ပုံဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြထားခဲ့ပါတယ်။

စာအုပ်ဖတ်ပြီး ရပ်နီး ရပ်ဝေး ပြည်၊ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ မော်လမြိုင်၊ ကြို့ပင်ကောက်၊ပေါင်တည်

နက္ခတ္တလင်းမှ မကျန် ဘုရားဖူးများ ဥဒဟို လာရောက် ဖူးမြော်တာကို တွေ့ရတော့ စာရေးသူ ဝမ်းသာဟိတိ ဖြစ်ရပါတယ်။ ထို့တူ ဖော်ပြပေးတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီးကိုလဲ အထူးဝမ်းသာကျေးဇူး တင်ကြောင်း ဂေါပကအဖွဲ့မှ ဆိုလာပါ တယ်။

‘အားကြီး...ဒီလို ဖော်ပြရေးသားတာဟာ တစ်နည်း သာသနာပြုတာပဲကွယ် သာ... သာ...သာ’

ဒီလိုပြောသူ ဆရာတော်က “ဆင် သေ” ရွာထိပ် ရွှေစက်မျှောင် ဆရာ တော်ကြီး “သျှင်ကောဏ္ဍည” ဖြစ်ပါ

F.16A, March, 2015.

◆ ထင်ပေါ်ထွက်လာသည့် ဖိုဘိုဒါ ထော်ကြီး(ရဟန္တာ ၈၀)ထောက်

◆ (၂၆-၉-၂၀၀၄)ရောင်ခြည်လွှတ်ပြီး ညနေ(၃-၃၀)ရက်ကူးသည့်တော်

တယ်။ ရွှေတောင်တည်ကုန်းအနီး ပေကုန်းရွာထိပ်မှာ ရဟန္တာ(၈၀)၊ ဖိုးသိန်းတန်ရွာထိပ်မှာ ရဟန္တာ(၈၀)၊ ပြီးတော့ ဆင်သေရွာထိပ်က ရဟန္တာ (၈၀) ဒါကြောင့်လဲ တချို့က ပြောကြ တယ်။ “ကုန်း(၉)ကုန်း၊ သိမ်(၃) သိမ်၊ ၇(၃)ဂူရယ်လို့ ရှေးက ဆို စကား ရှိထားကြောင်း...

စာရေးသူတို့အရပ် ပေကုန်းရွာထိပ် ရဟန္တာ(၈၀)ကိုတော့ အရှေ့အရပ်မှာ ရှိလို့ နေထွက်သိမ်ခေါ်ကြောင်း၊ ဖိုးသိန်းတန်ရွာထိပ်က ရဟန္တာ(၈၀)ကို တော့ အနောက်အရပ်၊ နေဝင်ရာနဲ့

နီးလို့ နေဝင်သိမ်ခေါ်ကြောင်း...

ဆင်သေရွာထိပ်က သိမ်ကိုတော့ အလယ်ဗဟိုချက်မှာရှိလို့ မွန်းတည့် သိမ်ခေါ်ကြောင်း ပေကုန်းရဟန္တာ(၈၀) မှာ အနီးကပ်ကြီးကြပ်တဲ့ အစ်ကိုကြီး ဦးခင်ဦး (စာရေးဆရာတောဘော်လုံး) က စာရေးသူကို ရှင်းပြပါတယ်။

တစ်နေ့ အဲဒီနေ့က ရာသီဥတု သာယာနေတယ်။ မနက်(၁၀)နာရီမှာ စာရေးသူငယ်မ မစန်စန်ဆင်း ထောက် လာပြီး...

‘စာရေးဆရာ လေကုန်းရွာထိပ်က အရှေ့ဘက်လှည့်နေတဲ့ ဘုရားကြီးက

၁၁၅၅-၁၁၆၆ ခုနှစ် ၁၂၁

● ကျော်လွန်တော်လှန်နေသည့် ရိုက်ကူးမှု အင်အားစနစ်	● တစ်မျိုးတည်း (၁၉-၉-၂၀၁၄)ညနေ
(၁၅-၉-၂၀၁၄)(၁၅)(၁)ကြိမ်	(၆)နာရီမှာ ကျော်လွန်တော်လှန်
(၆)နာရီ(၁)ကြိမ် တစ်နာရီကျော် ကျော်လွန်	မူလကတည်း

ရောင်ခြည်တော်လှန်လို့တဲ့ ၂၅-၉-၂၀၁၄နေ့ကတဲ့၊ အင်ကြင်းစင်၊ မိုးကြိုးပစ်ကုန်းက တစ်ရွာလုံး သွားဖူးကြတယ်။ စာရေးဆရာ သွားပါလားတဲ့

သူပြောတဲ့နေ့က (၂၆-၉-၂၀၁၄) တစ်ရက်ကျော်ပြီ။

“အေးဗျာ... ဒါဆိုလဲ သွားလိုက်ဦးမယ်” ဆိုပြီး ဆိုက်ကားစီးတဲ သွားတယ်။ ရောက်တော့ အသင့် အသိဆိုက်ကားဆရာ “ကိုသိန်းထွေး” ကို တွေ့တော့...

‘ကိုသိန်းထွေး ကျွန်တော့်ကို ရဟန္တာ (၈၀)လိုက်ပို့ချာ။ ဟိုမှာ ရောင်ခြည်လွှတ်လို့တဲ့’

‘ဟုတ်ရဲ့လား ကိုကြည်သိန်း၊ ဒီမှာ ငှက်ရောင်တွေထဲသူက အင်ကြင်းစင်ရွာကလေး သေချာအောင် မေးကြည့်ပါဦး’

‘ဒီက ညီမလေး... မနေ့က ရဟန္တာ ၁၂ နာရီကျော်ရောင်ခြည်မပျံ့မင်း’

(၈၀)က ဘုရားကြီး ရောင်ခြည်လွှတ်လို့ဆို’

‘ဟုတ်တယ်လေးလေး... လူတွေဆိုတာ ကြိတ်ကြိတ်တိုးပေါ့’

‘ကဲ ဘယ်နယ်ရှိစ’
‘ဒါဆို သွားမယ်ဗျာ’

ဘုရားဝင်းရောက်တော့ ညနေ (၃း၃၀)၊ ဆရာမတချို့လဲ သတင်းကြားလိုထင်ပါ သပြေပန်းလေးတွေနဲ့ ဘုရားဖူးလာ၊ စာရေးသူနဲ့ ဆုံကြ။ ထိုစဉ် အသက်(၁၆)၊ (၁၇)အရွယ်ကောင်လေး စာရေးသူဘေးမှာတွေ့တော့...

‘ညီလေး...မနေ့က ဒီက ဘုရားကြီးမှာ ရောင်ခြည်တော်လှန်လို့ဆို’

‘ဟုတ်တယ် လေးလေး... ဒီဘုရားကြီးမှာပေါ့’

ဘုရားကြီး(၂)ဆူ ကျောခြင်းကမ်း၊ အနောက်အရပ်က ဘုရားကြီးမဟုတ်၊

အရှေ့ဘက် လက်တစ်ဖက်တော်မရှိတဲ့ ဘုရားကြီး။

‘ဒီလိုဆို လေးလေးကို ပြောပြစမ်းပါ၊ မင်းကိုယ်တွေ့ပေါ့’

‘စ၊စဦး (၄း၁၅)နာရီတုန်းက တစ်ခါ ရောင်ခြည်လွှတ်တယ်၊ ညီလေး မတွေ့ရဘူး။ စတွေ့တာက Town Ace ကားနဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးနဲ့ ဘုရားဖူး အသွားကြီးအပါ (၅)ဦးခန့် ဘုရားဖူးကြတုန်း အသွားကြီးက လှမ်းအော်ခေါ်တယ်။

“ဟေ့...လာကြဦးဟေ့...ဖူးကြ၊ ဖူးကြ။ ဒီဘုရားကြီးမှာ တန်ခိုးတော် ရောင်ခြည်တော်တွေ ကွန်မြူးနေတယ်ဟေ့”

ဒီလိုလဲဆိုရော အနားက ဘုရားဖူးတွေရော ဈေးသည်တွေပါ Hand Set တွေနဲ့ ဝိုင်းပြီး ဓာတ်ပုံ Video မှတ်တမ်းတင်ကြတယ်။ မကြာဘူး (၃)မိနစ်လောက်နဲ့ ပြီးသွားတယ်’

‘ညီလေးတွေပုံက ပြောပါဦး’

ညီလေးလာတော့ ရောင်ခြည်လွှတ်ပြီးပြီ။ ဒါနဲ့ လွှတ်ဦးမလားဆိုပြီး စောင့်နေတုန်း (၆)နာရီကျော်ကျော်မှာ ကလေး(၂)ဦးက...

“လာကြဟေ့... ဒီမှာ ဘုရားကြီး ရောင်ခြည်လွှတ်နေပြန်ပြီ”

လဲ ဆိုရော ကျွန်တော်က ဘုရားကြီး ရှေ့ရောက်နေပြီ၊ ဝေးလှမှ တစ်လံအကွာ...

‘နို့နေပါဦး ဘယ်လိုအရောင်တွေလဲ’
‘ယယပြီးဆီကနေပြီး အဖြူ အနီ အဖြူ အရောင်တွေ ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ လင်းလက်တယ်၊ နောက် ရင်ဘတ်တော်ကလဲ ဒီလိုပဲ အရောင်တွေ တဖျတ်ဖျတ် ထွက်ပြန်ရော တပ်ပြန်လွှတ်နေတော်ကြ၊ အုတ်ကြားတွေ ကပါ အရောင်တွေ ဖြာထွက်နေတယ်လေးလေး’

‘ဟိုးက နေဝင်ချိန် တိမ်တောက်တာ

များလား'

'မဟုတ်ဘူးလေးလေး နေဝင်သွား ပြီလေ၊ မှောင်ရီပျိုးနေပြီ'

'ဪ...အေး အေး'

'နောက်တော့ ဘုရားကြီး တစ်ကိုယ် လုံးကို သက်တံကြီး လွှမ်းခြုံသလိုမျိုး (ဂ)ငယ်ပုံနဲ့ ဝါနီပြာစိမ်းအရောင်ကြီး တွေ တစ်ဆူလုံး ခြုံသွားတယ်။ ကြည့် လို့ အရမ်းသပ္ပာယ်တာပဲ လေးလေး ရာ။ ညီလေး ဒီတစ်ခါပဲ ဖူးဖူးတယ်'

'ဒါနဲ့ ညီလေးနာမည်'

'ညီလေးအမည် တင်မျိုးအောင်ပါ။ ဟို...အင်ကြင်းစင်ရွာကပါ။ နေ့တိုင်း ဘုရားမှာ အမှိုက်လှည်းတည်း။' ပန်း ရေချမ်းကပ်တယ်'

'ကောင်းပါပေ ညီလေးရာ... ဒါ တကယ်ကိုထူးတဲ့ ကုသိုလ်၊ မင်း ဖူး ထိုက်လို့ ဦးခိုက်ရတာပေါ့'

ဒါနဲ့ စာရေးသူနဲ့ ဦးခင်ဦး ဂေါပက လူကြီးဆီသွားပြီး...

'လေးလေး ရောင်ခြည်လွှတ်တဲ့ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းလေးများရှိရင်'

'ခုလေးပဲ CDခွေ သူများ ငှားလိုက် တယ်။ Hand Set ကနေ ပြန်ကူးထား တာ၊ ရွှေပဟို ပုံနှိပ်တိုက်မှာ ကူးတာပါ'

ဒီတော့ တစ်ဦးက "ဟို...ပန်း ရောင်းတဲ့ အစွန်ဆုံးဆိုင်က ညီမလေး သူ့ Hand Setနဲ့ ရိုက်ထားတာ ရှိတယ်။ သွားကူး ယူလေ'

ပြောသူက "ဦးအောင်သန်း"၊ သူလဲ ဘုရားမှာ ကူညီနေသူ ပေကုန်းရွာသား။

'သမီး...လေးလေးကို ပြပါဦး၊ ကူး ယူဦးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့လေးလေး Hand Setချင်း ဖျက်နာချင်းဆိုင် ရိုက်ယူလိုက်တဲ့ ပုံပေါ် မှာတော့ အစိမ်းလိုလို အပြာလိုလို လွှမ်းမတ်ထားတဲ့ အလင်းတန်းကြီး တွေ့ရတယ်။ (ပုံပါအတိုင်း)'

▲ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ပြီး လာရောက် ဖူးမြင်သည့် သားများ

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သမီး' 'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

ဒီလိုဖြစ်ရပ်မျိုး စာရေးသူ ငယ်ဘဝ (၁၂)နှစ်သားတုန်းက တစ်ခါ ဖူးဖူး တယ်။ နေ့ရပ်က "တရုတ်မှော်ရွာ လေး"ရဲ့ ရွာသူကြီး ဦးသိန်းမောင် ဒေါ်ညွန့်ကြည်အိမ်။

ညနေ(၆း၃၀)ခန့် စာရေးသူ သူကြီး အိမ်ဘေး လူသွားလမ်းကြားကနေ ဖြတ်ပြီး သူငယ်ချင်းတင်ထွေး (မူအုပ်၊ ယခုကွယ်လွန်)အိမ် အလည်သွား တယ်။ သူကြီးအိမ်က ဘုရားစင် လှမ်း ကြည့်တော့ ဘုရားလေးက ရှိလှ (၆) လက်မသာသာလေး၊ ပေါင်းချောင် လေးထဲမှာ သပ္ပာယ်နေတယ်။

ကြည့်လိုက်တော့ ဦးခေါင်းတော် ထက်က ပတ်ခြာလည်ပြီး စိမ်းနီပြာ အဖြူ ကြည့်လို့ အင်မတန် ကောင်း တယ်။ တဖျတ်ဖျတ် အရောင်တွေ လွှတ်နေတယ်။ ကြာလှ (၃)မိနစ်...

'ဖိုးထောင်... မင်းတို့ဘုရားမှာ ဘာ မီးတွေ ထွန်းထားလဲ၊ တယ်ကြည့်လို့ ကောင်းပါ'

'ဘာမှ ထွန်းမထားဘူး၊ ဘုရားမီးလဲ မထွန်းရသေးဘူး' 'ဘာတွေ့လို့လဲ'

'မင်း ဘုရား ဦးခေါင်းက အရောင် တွေထွက်နေလို့'

'ဟုတ်လို့လား၊ အဲဒါ ရောင်ခြည် လွှတ်တာပေါ့'

"အ"ပါ စာရေးဆရာ၊ ဒီတုန်းက အတွေ့အကြုံမရှိ ငယ်လဲ ငယ်တာကိုး။ ဖိုးထောင်ဆိုတာ သူကြီးတူပေါ့။

မကြာဘူးခင်ဗျာ... သူကြီး လင်မယား စီးပွားတွေတက်ပြီး Dodge ကားကြီးဝယ် ပြည်-တရုတ်မှော်လင်း ဆွဲကြတယ်။ ဒါကိုယ်တွေ့'

'တန်ဆောင်အစုံ အဖုံ့သော ဂုဏ်ကျေးဇူး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အတုလဲ၊ အတုယို ဖူးလို့ပဲ ဦးချမ်းဆုံး လက်ဆယ် ပြာထိပ်မှာ ဖြန့် ရှိခိုက်တော်ရော် ဖူးပြော ဦးခိုက်လိုက် ရပါလည်အရှင်ဘုရား...

တပည့်တော်သည် ဟောင်းရွာထိ ရဟန္တာ (၈၀) ဘုရားတော်အရာရှိ သာလနာ ဖြစ်ပေ ရန် ရည်သန်စိတ်ဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် ယူလင်မှာ ဖော်ပြရေးသားခဲ့ပါသည်။

ဤလိုသော အကျိုးအကြောင့် စေတီကြီး မှာ စောင့်ကြပ်တော်မူသော ပြင်အပ်၊ ပျဉ် အပ် ဟိုလ်အပေါ်သည် စာရေးသူနှင့်တကွ တသိသာစုလုံးကို စောင့်ရှောက် ကယ်ယူ ဘုရားအား၊ ကောင်းအားဖြစ်ရန် ကူညီပေ စောင့်ရှောက်ကြပါစေသော်...

ဤဟောင်းရွာထိ ရဟန္တာ(၈၀)မှာ ဖြေဆိုက် လို့ဦးခိုက်သူအပေါ်ကလဲ ကုန်ပာ ချမ်းသာ ပြီး ကုန်ပာလို့ ထိပေါက် နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါ စေသတည်း'

တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်ခဲ့ရင် ဖြင့် ဝင်ရောက်လို့ ဖူးမြော်ပြီး အလှူ ရေစက် လက်နဲ့မကွာ လှူဒါန်းနိုင်ပါစေ ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့်...

စာဖတ်သူအပေါင်း တုန့်လာ ချမ်းသာကြပါစေ...

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်စိန်

*** ကမ္ဘာ့အေးချမ်းရေး နှစ်သက်သူ ***

ဇာနည် (၂) ပင် စိုက်ပါ

ခိုးကိုင်ပြီး (စစ်ဆေးရေး)
ကစ(၁၂) ထိုးဘို့။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီးသို့ စာမူပေးပို့ရန်အတွက် မည်သည့်စာမူကို ပေးပို့ရင်ကောင်းမလဲဟု စဉ်းစားတွေးတောနေရင်း လွန်ခဲ့သည့် (၁၀)နှစ်ကျော်လောက်က ဘချစ်၏အကြောင်းအား တွေးတော သတိရမိပါသည်။

ဘချစ်သည် စာရေးသူနှင့် ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်း ဖြစ်ပါသည်။ ငယ်စဉ်က ဆိုးတူကောင်းဖက် တွဲလာခဲ့သော သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီး ကြီးပြင်းလာသည့်အခါ သူလည်း သူ့အလုပ်နှင့်သူ သွားလုပ်ပြီး စာရေးသူလည်း ကစ(၄)သို့ အလုပ်လုပ်သည်။ မွေးဇာတိ မကွေးမှ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။

ခွဲခွာခဲ့ကြသော်လည်း စာအဆက်အသွယ်တော့ မကြာခဏဆိုသလို ရေးဖြစ်ကြပါသည်။

စာရေးသူ မကွေးရောက်တော့လည်း ဘချစ်အိမ်သို့ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဘချစ် အိမ်ထောင်ကျနေပြီဖြစ်ပါသည်။

ဘချစ်သည် အလုပ်မှထွက်ပြီး "အိမ်ဆိုင်" ဖွင့် ဈေးရောင်းကာ တော်တော့ကို ကြီးပွားတိုးတက်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဘချစ်၏ဇနီးကလည်း ဖော်ရွေပါ၏။

သူမမှာ ရွှေလက်ကောက်များ ဘယ်လက်(၁၀)ကွင်း၊ ညာလက်(၁၀)ကွင်းမျှ ဝတ်ဆင်ထားတာ တွေ့ရသလို ရွှေ

ဆွဲကြိုးကြီးကလည်း လည်ပင်းမှာဆွဲလို့ လက်စွပ်တွေကလည်း အပြည့်နှင့် ချမ်းသာလှပါဘိ။

သူငယ်ချင်းချမ်းသာနေတာ တွေ့ရတော့လည်း စာရေးသူဝမ်းသာရပါသည်။ စာရေးသူ မကွေးရောက်တိုင်း ဘချစ်အိမ်သို့ ဝင်ပါ၏။ စာရေးသူ လာတိုင်း ဘချစ်တို့မိသားစုမှ ညှော်ဝတ်ကျော့ပွန်ကြပါသည်။

* * *

သည်လိုနှင့် (၂)နှစ်ခန့်အကြာတွင်...

ကစ(၁၂)ရှိ စာရေးသူ၏ အိမ်ရှေ့သို့ ကလေးတစ်ယောက် လက်ဆွဲပြီး ဘချစ် စာရေးသူထံ ရောက်လာပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဘချစ်အား ဖက်လဲတကင်း ကြိုဆိုပါသည်။ မလာစဖူးရောက်လာသည့် သူငယ်ချင်းမို့ စာရေးသူ ညှော်ဝတ်ကျော့ပွန်ရပါမည်။

စာရေးသူမှ ယူငှာစွာ ကြိုဆိုသော်လည်း ဘချစ်မျက်နှာ မသာမယာဖြစ်နေသဖြင့် စာရေးသူမှ ...

'ဘချစ်... ခရီးပန်းလာလို့လား

မျက်နှာမကြည်မလင်နဲ့'

ဟု မေးမိပါသည်။ ဘချစ် အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီးမှ...

'ငါတို့လင်မယား ကွဲလာတယ်ကွာ' 'ဟေ'

စာရေးသူ အံ့သြသွားပါသည်။ ဘချစ်မှ ဆက်၍...

'ကလေး(၂)ယောက်ကို သူတစ်ယောက် ငါတစ်ယောက် ခွဲယူလာခဲ့ကြတယ်။ ဘယ်သွားရမှန်းမသိလို့ မင်းဆီထွက်လာခဲ့တာပဲ'

ဟု ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူမှ...

'မင်းတို့ကလဲကွာ ကလေးနှစ်ယောက်ရမှ ကွဲရတယ်လို့ ကွာရှင်းလက်မှတ်ထိုးခဲ့ပြီးလား'

ဟု မေးရာ...

'လက်မှတ်တော့ မထိုးရသေးဘူး' ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

'မင်းတို့စီးပွားရေး ဒီလောက် ကောင်းနေတာတောင် ဘယ်လိုဖြစ်ကြ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ဒီတိုင်း
 ခဲ့ရသလားကွာ။ စီးပွားရေးတွေ
 ကုန်ပါမယ်’
 သတိပေးစကား ပြောကြားမိပါ
 အခါ ဘချစ်က...
 စီးပွားရေးတွေလဲ အကုန် ပျက်ကုန်
 နိမ့်မဟာ ရွှေဆိုလို့ လက်စွပ်
 တောင် မရှိတော့ဘူး။ “အိမ်
 အိမ်ပိုင်း”ပဲ ကျန်တော့တယ်’
 ပြောသဖြင့် စာရေးသူ တော်
 တို့ အံ့သြမိပါသည်။
 ချစ်မှ ဆက်၍...
 သောကမတွေ့၊ ခယ်မတွေ အိမ်မှာ
 ကြကတည်းက တို့လင်မယား
 ကျက်ကျက် ဖြစ်လာတယ်။
 သောကမတွေ့၊ ခယ်မတွေက လက်
 ခြေဆော့တွေ၊ အိမ်တွင်းသူရီး
 သူနီတော့ အဲဒီကနေစပြီး စီးပွားကျ
 ထိုက်တာ လင်မယားကွဲတဲ့ထဲပဲ
 တို့ စီးပွားပျက်မှန်းသိတော့
 သောကမတွေ့၊ ခယ်မတွေ အိမ်က
 ပြန်ပြန်လေ’
 သောကပြောဆိုကာ မျက်ရည်များ
 လေပြီ။
 ချစ်နှင့်အတူပါလာသော သူ့သား
 မှာလည်း မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်
 ခြောက် ငိုကြွေးရှာလေသည်။ သနား
 လေ...
 သောကလည်း နှစ်သိမ့်ပြောဆိုကာ
 ချစ်နှင့်ပြီး အနားယူခိုင်းလိုက်ပါ
 သည်။
 သောက...ရွှေငွေတွေ ပြည့်စုံရုံမက
 သောကသော ဘချစ်၊ ယခု ဘာမျှမရှိ
 သေးသလားနော်’
 သောက စာရေးသူ သံဝေဂ ရမိပါ
 သည်။

စာရေးသူ၏အိမ်တွင် (၁)ပတ်မျှ
 ‘သူတို့သားအဖအား နေထိုင်ခိုင်းပြီး
 နောက် ဘချစ်လည်း စိတ်အနည်းငယ်
 ပြေပျောက်လာပြီဖြစ်၍ ဒီအတိုင်းထား
 ပါက ကလေးများ၏ ရှေ့ရေးရလောက်
 မကောင်းနိုင်သောကြောင့် စာရေးသူ
 ၏ ဦးခေါင်းထဲတွင် ဘချစ်တို့မိသားစု
 အတွက် တစ်ခုခု လုပ်ပေးရန် စိစဉ်
 လိုက်ပါသည်။
 စိစဉ်မှုမှာ စာရေးသူသည် ဘချစ်တို့
 သားအဖနှင့်အတူ စာရေးသူတို့ ကစစ
 (၁၂)မှ (၅)မိုင်မျှဝေးသော
 “နှစ်မလည်တောင်”တွင် တောရ
 ဆောက်တည်နေသော ဆရာတော်
 ကြီးဦးကုဇ္ဈာတံသို့ ခေါ်ဆောင်
 သွားခဲ့ပါသည်။
 ဦးကုဇ္ဈာတံသည် လူအများက
 “ရဟန္တာ” ဟု သမုတ်ခံရသော ဆရာ
 တော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်သည်။
 နှစ်မလည်တောင်သည် ယခင်က
 တောတောင်ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်
 ပြီး ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့ ကြီးစိုးသော
 နေရာတွင် ဆရာတော်ကြီးမှာ တဲ
 ကျောင်းလေးနှင့် သီတင်းသုံးနေရပါ
 သည်။
 ထိုမှ ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာ

ပြုလုပ်ငန်းများ မှန်ကန်မှုတို့ကြောင့်
 ယခုအခါ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ကန်၊
 သိမ်၊ ရေပ်၊ စေတီတို့ဖြင့် တောကြီး
 တောင်ကြီးထဲတွင် အင်မတန်မှ
 ထည်ဝါစွာရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။
 ဆရာတော်ကြီးထံသို့ ရောက်သည်
 နှင့် ဆရာတော်ကြီးအား ဦးချကြပြီး
 လှူဖွယ်ပစ္စည်းအချို့နှင့် လှူဒါန်းလိုက်
 ကြပါသည်။
 သည့်နောက် စာရေးသူမှ ဆရာ
 တော်ကြီးအား ဘချစ်၏အကြောင်းများ
 ကို ခရေစေတွင်းကျ လျှောက်ထား
 လိုက်ပါသည်။
 ဆရာတော်ကြီးမှ...
 ‘လောကီလူသားတွေဆိုတော့လဲ ခက်သား
 ကလေးကွယ်၊ လူကြီးတွေကြောင့် ကလေး
 တွေ ဒုက္ခတွေ့ရမယ်၊ အိမ်ကိုသာ ပြန်ပါကွာ။
 အိမ်ရောက်ရင် ဌာနနှစ်ပိတ်ကွယ်၊ ဒါကို
 နားလည်သလား’
 ဟု မိန့်ရာ ဘချစ်မှ ...
 ‘နားလည်ပါတယ် ဘုရား’
 ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ ဆရာတော်
 ကြီးမှ ဆက်၍...
 ‘အဲဒီလိုဆို အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်
 မယ်’
 ပြောဆိုကာ ဆရာတော်ကြီးသည်
 အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မည့်နေရာသို့ ထွက်ခွာသွား
 လေသည်။
 * * *
 သည်လိုနှင့် ဘချစ်နှင့်သူ့သား
 မကွေးသို့ ပြန်သွားကြပါသည်။
 (၆)လမျှအကြာ ဘချစ် စာရေးသူ
 အိမ်သို့ သူတစ်ဦးတည်း ရောက်ချလာ
 ပြန်သည်။
 စာရေးသူ၏အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်
 သည်နှင့် ဘချစ်မှ...
 ‘ဆရာတော်ကြီး မှာတဲ့အတိုင်း ဘုရား
 သွားပြီး ထန်း ၂ ပင် စိုက်တယ်၊ သနပ်
 * * *
 * * *

မကြာမကြာ သွားလာင်းတော့ ထန်း(၂)ပင် ရှိတယ်။

ငါလဲ ငါ့ အိမ်ထဲကို တစ်ဝက်ခွဲရောင်းပြီး စီးပွားရေးပြန်လုပ်တာ အိမ်ထဲမှာ ပြတ်တယ်။ အရပ်ရပ်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားတယ် ကွား။ ငါလဲ စိတ်ညစ်တာနဲ့ မင်းဆီရောက်လာပြန်တာ။

ဟု ပြောသဖြင့် စာရေးသူပင် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဘာအကြံပေးရမှန်းမသိသဖြင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ဆရာတော်ကြီးထံ သွားရောက် ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

ဘချစ်မှလည်း ဆရာတော်ကြီး မှာ သည့်အတိုင်း ထန်း(၂)ပင် စိုက်ကြောင်း၊ အပင်မှာလည်း ရှင်ကြောင်း၊ သို့သော်လည်း အိမ်ပိုင်းတစ်ခြမ်းသာ ပြုတ်သည် ဘာမှ ဖြစ်မလာကြောင်း ဆရာတော်ကြီးအား လျှောက်လေ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် တစ်ချက်မျှ ပြုံးပြီး...

“အကာက ဘုန်းကြီးမိန့်စဉ်က နားလည်သလားမေးတော့ နားလည်ပါတယ်ပြောတာ မှတ်မိလား”

ဘချစ်မှ...

‘မှတ်မိပါတယ်ဘုရား’

‘အိမ်...အိမ်တုန်းက အကာက နားလည်တယ်ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက ရှင်းပြတော့လေ။ အကာက လွဲမှားစွာ မှတ်သွားတာကို ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ ဌာန်း(၂)ပင်ဆိုတာက ပဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေယ ပါဠိတော်ကို ဌာန်းဆိုပြီး အတိုကောက်သုံးပြီး နံနက်(၁)ကြိမ်၊ ည(၁)ကြိမ် ဘုရားကို ရွတ်ဆိုရက်ထု ပုဇွန်ခိုင်းတာ အကာနဲ့ ဒါကို ဌာန်း(၂)ပင်ဆိုက်လို့ ဖြစ်လိုက်တာကွယ်၊ နောက်ဆို ကိုယ့်အဆင်နဲ့ နားလည်ပါတယ် မလျှောက်နဲ့ တပည့်တော် ရှင်ရှင်းလင်းလင်း နားလည်သွား အောင် ရှင်းပြတော်မူပါဦး ဘုရားလို့လျှောက်

ကြားလား’

‘တင်ပါဘုရား’

ထို့နောက် ဘချစ်သည် မကွေးသို့ ပြန်သွားလေသည်။

(၃)။ (၄)နှစ်မျှအကြာတွင်...

ဘချစ်သည် သူ၏ဇနီး သား(၂)ယောက်နှင့် စာရေးသူ၏အိမ်သို့ အလည်ရောက်ရှိလာကြပါသည်။

ဘချစ်၏ဇနီး “ဝင့်ရွှေရည်” တွင်လည်း ယခင် စတွေ့စကလို လက်ကောက်၊ ဆွဲကြိုး၊ လက်စွပ်အပြည့်ဖြင့် မြင်တွေ့ရပါသည်။

သူတို့မိသားစု ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်မို့ စာရေးသူလည်း ဝမ်းသာရပါသည်။

ခရီးရောက်မစိုက် စာရေးသူမှပင်...

‘ဘယ်လို အဆင်ပြေသွားကြတာတုံး’

ဟု မေးရာ...

‘ငါလဲ ဆရာတော်ကြီးဆီက ပြန်လာပြီး ဆရာတော်ကြီး မိန့်တော်မူတဲ့ အတိုင်း မြတ်ဘုရားကို နံနက်(၄) နာရီ(၁)ကြိမ်၊ ည(၁)နာရီ(၁)ကြိမ် ထင်ရောမယားရော ဌာန်း(၂)ပင် ရွတ်ဖတ်စိုက်ထု ပုဇွန်ကြတော့ (၃)

လလဲ ပြည့်ရော တို့လက်ကျန်အိမ် အိမ်ပိုင်း၊ ဝယ်မဲ့သူ ပေါ်လာတာ အဲဒီရောင်းရငွေနဲ့ ရပ်ကွက်တစ်ခု အိမ်သေးသေးတစ်လုံး ဝယ်လိုက်ဈေးထဲမှာ ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဝယ်လိုက်တယ်ကွား။ ခိုတဲ့ ငွေတွေနဲ့ ကုန်စုံတင်ရောင်းချကြတယ်။

သူငယ်ချင်းရေ... ဈေးကလဲ ရောင်းကောင်းသလဲ မမေးနဲ့၊ ထမလည်အောင် ရောင်းရတယ်။ စီးဖြစ်လာတာနဲ့ တို့အိမ်နဲ့ အိမ်ပိုင်းကို ပြန်ဝယ်နိုင်တယ်ကွ။ အဆင်ပြေထုလို့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးတော်ဆပ်ဖို့ ကန်တော့ရအောင် လာတာမင်းကိုလဲ ကျေးဇူးပြုရင်း လာခဲ့တာကွား။ ဌာန်း(၂)ပင်ကတော့ ယခုအထိ ရွတ်ဖတ် ပုဇွန်စိုက်ထုလျက် သူငယ်ချင်း’

ဟု ပြောပြပါသည်။

ဘချစ်တို့မိသားစုအား ကြည့်စာရေးသူတိုးတိုးလေး တွေးလိုက်သည်မှာ

‘ဪ...ဌာန်း(၂)ပင် အကျိုးတယ်လဲ တန်ခိုးကြီးပါလား’

ဟု တွေးတောရင်း နက္ခတ္တရေးခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ စာဖတ် ပရိသတ်အား မိမိတို့မှာ စီးပွားပျက်လို့ အခဲအခဲ ကြုံလာခဲ့ရင်ဖြင့် ဌာန်း(၂)ပင် စိုက်ထု ပုဇွန်လိုက်ကြပါဟု ဗဟုသုတအဖြစ် စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့အရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

[ဤဆောင်းပါးဖြင့် ထန်းပင်တောရဆရာတော်ကြီး ဦးကုဏ္ဍအား ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။]

ဦးကိုကိုကြီး (စစ်ရေးရာ) ကစာ(၁၂)၊ ၂၃၊ ၁၇၊ ၁၉၇၁

အဆီကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

(အကြောင်းအရာ)

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေထက် ရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာပေါ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို မမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ြင်း လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

နေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် တားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး မြင့်ရ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပညာသန္တောဆေး သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးပွားရမည့် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းသက်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။ ဒါဟာ သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မသွင်းကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညိုညိုသန်းလာပြီး ငိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာတယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာတတ်ပေရင်။

တော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း ညိုညို ငိုက်ပူနံ့ကား ငါးစီပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ချာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ သွေးပါပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီးတော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါတွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ယိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေတာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲတပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အနေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ်တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီမလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရမယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော တားဆေးသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

၁၂၈ *ကျွေးရောင်ခြည်မရောင်

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
 “ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲ”
 “မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်၊ ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထဲပွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ မသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပူများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောဆီးပါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝတ်မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အပိတ် အဆိပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး ကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆိပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ ညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တည်တံ့စေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
 “မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ခင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲသော်လည်း အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းတတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)
 “ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိပြီး ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်တဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဇ္ဈာလမ်း
 ပြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဗန်း - ၀၁၆၃၁၇၃၊ ၀၇၇၃၁၉၁

ယောကျာ်းတို့မှ ဘုရားသီလကို ဖူးမြော်ရန်

ကျိုက်ထီးရိုးမှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ သံစဉ်ထူးခြား

သီတာဆန်း
(မော်လမြိုင်)

ဂန္ထဝင်ကြေးမင်္ဂလာရောင် အသံစဉ်

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ ဆော်မြတ်ကြီးအား အကြိမ်ကြိမ် ဖူးပြီး ဆော်လည်း ဖူးမဝနိုင်အောင် အမြဲရှိပါသည်။

ရှေးတုန်းက ကြက်မတစ်ဝပ်စာ ဆွတ်နေသည်ဟု ကြားဖူးခဲ့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်မှာတော့ အမွှေးဆိုင်လေးတွေနှင့် ထောက်ထားလျှင် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကြီး၏ ကျောက်တုံးကြီးက လှုပ်နေ၍ အမွှေးဆိုင်လေးများ ကွေးလိုက်ဆန့်လိုက် ဖြစ်နေသည်ကို ဖူး၍မဝ ကြည့်၍မဝ ဆိုလှပါသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထဲမှာ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်စေတီတော်ကြီး သွားဖူးဖို့ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးနှင့် တိုင်ပင်ဖြစ်ကြသည်။

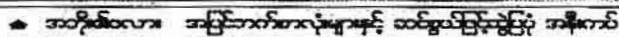
၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း (၈)ရက်၊ (၈-၁-၂၀၁၄)နေ့တွင် ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင် စေတီသို့ အရောက်သွားခဲ့ကြပါသည်။

နှင်းမှုန်တွေ တဖွဲဖွဲနှင့် အေးချမ်းလှသော ဆောင်းလေသွေးတွေက တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ပိုလို့ပင် အစွမ်းပြနေကြသည်။ အနွေးထည် အထပ်ထပ်၊ ခြုံစောင်များရစ်ပတ်ပြီး၊ ခေါင်းစွပ်၊

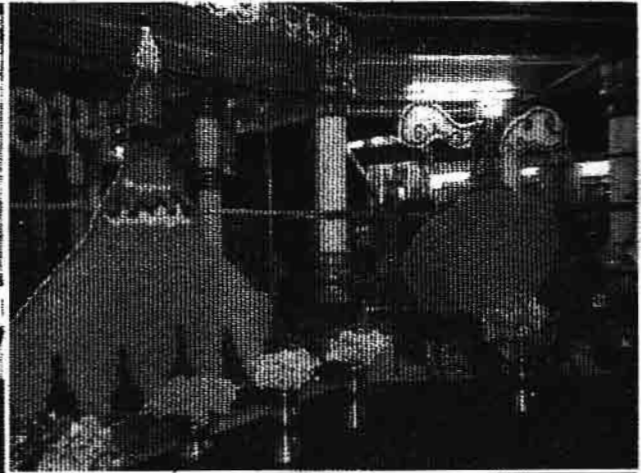
ခြေစွပ်များနှင့် နွေးထွေးစွာ ဆောင်ရွက်ထားရသည်။ ညမွှေးပန်းတို့၏ ရနံ့များက လေတဖြူဖြူမှာ သင်းယုံစွာ အတူပါလာခဲ့ကြသည်။

နံနက်သုံးနာရီမှာထပြီး စေတီတော်ကြီးကို ဆီမီး၊ အမွှေး၊ ဆွမ်းတို့ ကပ်လှူရသည်မှာ ကြည်နူးစရာ အကောင်းဆုံးပင်။ အမျိုးသမီးများ ဆံတော်ရှင်ကျောက်တုံးကြီးနှင့် နီးကပ်စွာ ဖူးရအောင် စီမံဆောင်ရွက်လုပ်ထားသည်မှာ ကျေးဇူးတင်လှပါသည်။

ဘုရားဖူးများလည်း သိပ်များသည် မို့ လွတ်လပ် ချမ်းသာနေကြသည်။

FD-7B. March, 20

▲ ဖုန်း-၅၀၀၀ ပုထိုးအုပ်

◆ နံနက်မှာ ဖုန်းထုတ်ပူဇော်ခွဲ

▼ သင်္ဃန်း-၅၀၀၀ ပုထိုးအုပ်

ဆိုလို့ ငါးခု ရှိပါသည်။

ဘုရားရှင်များ၏ ပုံတော်တိုင်းမှာ
တော်ဝင်သော စက်ဝိုင်းသဏ္ဌာန် ရောင်ခြည်
တန်းများ ကွန့်ပြူးနေဟန် ပုံတော်ထား
ပါသည်။ အလယ်ဗဟိုချက် အဖုလုံး
မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာ တည်ရှိနေ
ပါသည်။

ဤ ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဘုရားငါးဆူပွင့်
ဧည့်သဏ္ဌာန် ပူဇော်ထားသည်ဟု
ယူဆပါသည်။

ဆိုဘုရားငါးဆူပုံတော်ကို ဝန်းရံ
သော အရစ်အပိုင်း ပန်းကနုတ်
အဆုံးသတ်မှာ (ငယ်)
သဏ္ဌာန်များ ဝန်းရံထားပါသည်။
အဆုံးအစိတ်ပိုမိုမည့်ဟု ယူဆမိပါ
သည်။

ထားထဲသို့ ပစ္စည်းများ ထည့်ထား
ခြင်းဖြစ်သည်။ ရုပ်ကြွများ အနည်း
သိပ်ပွန်းနေသောပုံ တွေ့ရပါသည်။
သောအောင် ဘုရားပုံနှစ်ပုံ ရိုက်ယူ

လိုက်သည်။

အဘိုးသည် ဖလားကို လက်ဖဝါး
ဖြန့်၍တင်ပြီး ဆင်စွယ်အချောင်းဖြင့်
ဖလား၏ အပေါ်နှုတ်ခမ်းပတ်လည်ကို
ဖြည်းဖြည်းလေးထိရုံခွဲပြီး ဝိုင်းပြပါ
သည်။ သာယာညင်းပြောင်းသော
ကြေးစည်သံသဲ့သဲ့လေး ကြားရပါ
သည်။

အသံသာယာသော ကြေးစည်သံ
လေးမှာ ငြိန်ညောင်းစွာ ပေါ်ထွက်လာ

ပါသည်။ ကျွန်မ၏သူငယ်ချင်းမှ စိတ်
ဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုနားထောင်နေပါ
သည်။ တော်ရုံ မယုံကြည်တတ်သော
သူငယ်ချင်းမို့ ကျွန်မ အမှတ်တရ
ဓာတ်ပုံ ရိုက်ထားလိုက်ပါသည်။

‘လှုပ်လှုပ်တော့မှလို့ ပြည်ပြည်’
ဆိုတာ ပြန်ပြန်ဆွဲရင် နားကွက်နာ
ကြောက်လို့’

တဲ့...။

ကျွန်မစိတ်ထဲကတော့ အထူး

မှတစ်ဆင့်ရောက်ရှိခဲ့ရင်း သာ

★ သီတီး-၅၀၀၀ ပုထိုးဥ

ကျိုက်ထီးရိုးထပ်တက်ထား အချို့သမီးများ နီတင်စွာ

ဖုတ်ပြောသောနေရာမှ နီနက်အရက်ပုထိုးဥ စာအုပ်အောက်တရ

သေးသေးလေးက ဘာလို့များ နားကွဲ
လောက်အောင် အသံမည်မှာလဲပေါ့
ရှိစေတော့လို့ ဆက်မမေးဖြစ်တော့ပါ။

ရှားပါးသည့် ဒီဖလားအကြောင်းကို
လည်း ပြောပြသွားပါသည်။ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ အမှတ်(၃၄၁)
စာမျက်နှာ(၂၅)၊ ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊
ဒီဇင်ဘာလထုတ်ကို ဖတ်ကြည့်သော
အခါ ဆရာနိုင်မင်းညို၏ “အံ့မခန်း
ထူးဆန်းဖွယ် ရှေးဟောင်း ဂန္ထီရ
ဖလားတစ်လုံး” ဆောင်းပါးကို တွေ့ရ
ပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးအဘိုးထံမှ ကျွန်မတို့
တွေ့ခဲ့ရသော ဖလားနှင့် တထေရာ
တည်းပင်။ ကွာတာတစ်ခုပဲ ရှိပါသည်။
အဘိုး၏ဖလားကို ဆင်စွယ်နှင့်ဆွဲ၍
တီးခတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးဟောင်းပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း၊
တောင်းဝယ်သူတွေရှိကြောင်း၊ အဘိုး
က မရောင်းကြောင်းတော့ ပြောပြ
သည်။

အဘိုး၏လက်တွင် ကြီးမားသော
မဟူရာလက်စွပ်ကြီး ငွေနှင့်ကွင်းဝတ်
သညာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထားသည်။ တောင်ဈေးကလည်း
စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှပါသည်။

အဘိုးလိပ်စာကို တောင်းကြည့်
တော့ ဦးသိန်းဖံ၊ ကြည်မြင်တိုင်၊
ကိုးထပ်ကြီးဘုရား အနောက်၊
ဖုန်း-၀၉၄၂၅၃၁၄၀၉၁။ မြေလျှောက်
အဘိုးလို့မေးရင် သိနိုင်ပါသတဲ့...။

နှစ်စဉ် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်သို့
သီမီး-၅၀၀၀ ပူဇော်ရေးအဖွဲ့ (လက်ပံ
တန်းဝင်းမြင့်)နှင့် လာခဲ့ကြောင်း
ပြောပြပါသည်။

ဘယ်ကိုမဆို လမ်းလျှောက်၍သွား
သဖြင့် မြေလျှောက်အဘိုးဟု တွင်
ကြောင်း၊ နာလဒရွာမှာ (၇-နှစ်နှင့်
၈-လ)ကြာခဲ့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။
ကျွန်မတို့ဆီ နေစဉ်လာ၍ စကားလာ
ပြောပါသည်။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားမှာ
အဘိုးကိုလာလှူသော ဆေးတွေရှိ
သည်ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်မ၏ စပ်စု
မေးမြန်းမှုတွေ နည်းသွားလို့ အခုမှ
နောင်တရမိပါသည်။ ဖုန်းနံပါတ်
ပေးသွားသော်လည်း ဖုန်းဆက်ဖို့က
မဝံ့မရပါ။

ထိုစဉ်က ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားမှာ
သီမီး-၅၀၀၀၊ ပန်း-၅၀၀၀၊ သစ်သီး-
၅၀၀၀၊ ဆွမ်းပွဲ-၅၀၀၀၊ အမွှေးနံ့သာ-
၅၀၀၀က တစ်ဖွဲ့။

နောက်တစ်ဖွဲ့က သီမီး-၅၀၀၀၊
ကျိုက်ထီးရိုးဟေဓိတစ်ထောင် တည်
ရာ ပန်းမြတ်တောင်ပေါ်ဘုရားများ
ပလ္လင်တင်ပွဲ၊ ပဌာန်းရွတ်ဖတ်ပွဲ၊
အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေဆွမ်း ဆက်ကပ်ပွဲ၊
ရဟန်းသာမဏေ သီလရှင်ဝတ်ပွဲ၊
သစ်သီး၊ ပန်း၊ ဆွမ်းဆက်ကပ်ပွဲ၊
ရွှေနန်းကျင်မွှော့ရုံမှာ ကရင်တိုင်းရင်း
ရိုးရာ အစဉ်အလာမပျက် ပူဇော်ဆွေ
ပွဲများ စာရေးတံခံဖောက်ပွဲများ ကျင်း
ပွဲကြပါသည်။

၂၀၁၅-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထဲမှာ
ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးခွင့်ကြုံလို့ အထ
နှင့် ဆုံဖြစ်ရင်တော့ ဒီတစ်ခါ ထူးခြား
ဖလားအကြောင်းကို သေချာ မေးမြန်း
ဦးမည်ဟု...။

သီတာဆန်း(လတ်လဒ်)

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီသည် ကောလင်းမြို့နယ် လွယ်မောက်တောင်တော်ရှိ သေလာပဗ္ဗတလွယ်မောက်တောင်စေတီတော်မြတ်ကြီး အပါအဝင် ဘုရား၊ စေတီ၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ် စသည့် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနိက အဆောက်အအုံများကို တည်ထားမြှုပ်ငြိမ်းမိခြင်းများစွာတို့ဖြင့် သာသနာပြုခဲ့သည့် ရသေ့ သူတော်စင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တစ်ပါး ဖြစ်ပေသည်။

ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီသည် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားအတွက် အောင်မြင်စေကြောင်း နည်းလမ်းတောင်းများကို လက်စွဲပြု ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ပေသည်။

သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီသည် ၁၃၂၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၂)ရက်နေ့တွင် လောကီသိဒ္ဓိစခန်းသို့ ကြွမြန်း စံလွန်တော်မူခဲ့ပေသည်။ ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ လက်စွဲပြုသည့် ဂါထာများအနက် "အာသီသပတ္တနာ ဥယျောစဉ် ဝီထာ" သည်လည်း ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။

ထိုဂါထာတော်ကို မတင်ပြမီ ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းမျှကို ဖော်ပြလိုပေသည်။ ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ၏ မူလ အမည်ရင်းမှာ ဦးသိန်းဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဦးဟူ၍ အမည်တွင်ခဲ့သည်။ ဆက်သွယ်ရေးဌာနတွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဦး၏ မွေးဖွားရာဇာတိမှာ မန္တလေး နယ်ဒေသကြီး၊ မတ္တရာမြို့နယ် ရွှေကုန်တိုင်စုကျေးရွာ ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်အခါက မန္တလေးမြို့ ဟားသားထရန်းကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ အသက်(၁၂)နှစ်အရွယ်တွင် "ဌားလျှာချို" ကျောင်း ဆရာတော်ထံ

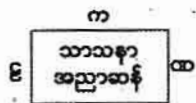
ရန်နီလင်း(ကောလင်း)

လွယ်မောက်တောင်

ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ

လက်စွဲပြု အာသီသပတ္တနာဥယျောစဉ်ဂါထာတော်

ယောင်မဟိဒ္ဓိလမ်းစကြာ

ရသေ့ရစ်သောင်း ဆရာကောင်း၊ ကျန်းမာ ကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဝတ္ထုတတ်တည်း ယောဂီရသေ့ ဆရာကြီး ဦးစီမရှိ စေ့စေ့စဉ်းစား ဉာဏ်အားဆင်ခြင် ကြည့်ဖျောက်သုံးခါ မြင်တင်ပင် နိဗ္ဗာန်သီ အနတ္တလက္ခဏေ ဒိဋ္ဌိဇ္ဈာန် ဒိဋ္ဌိဇ္ဈာမ တောတိတိ

လွယ်မောက်တောင်တော်

ဗုဒ္ဓဓနိယဉာဏ်အတွက် ဇိတ်ကြား

ကြော်ငြာမတင်မှ

ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ

တွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူခဲ့၏။

အသက်(၂၀)အရွယ်တွင် အင်းတော်မြို့နယ်၊ မန်လည်ကျောင်းတိုက်တွင် ရဟန်းဝတ်ရာ (၁၅)ဝါခန့် ရရှိတော်မူခဲ့

သည်။ ထိုကျောင်းမှာပင် ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူခဲ့သည်။

မန်လည်ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်တော်မူချက်အရ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ထံတွင် ပိဋကတ်စာပေများကို ဝါတွင်း(၃)လ အထူးတလည် သင်ယူခဲ့သည်။

ထိုမှ ဆက်လက်၍ ဝေဠုဝန် ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်တော်မူချက်အရ မိုးကုတ်မြို့နယ်၊ တောင်းပွတ်တောင်တန်းတွင် သစ်သီးဆွမ်းဘုဉ်းပေးရင်း ဝူတင်ကျင့်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဝူတင်ကျင့်ရာမှ လူထွက်ပြီး အစိုးရစာတိုက်ဌာနတွင် စာပို့လုလင်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဝန်ထမ်းအလုပ်လုပ်ရင်း ကောလင်းမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ပင်စင်ယူပြီး ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းလုပ်ငန်းများ၌ အထူးဝါယမစိုက် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့သည်။

ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီသည် ၁၂၈၅ ခုနှစ်ခန့်တွင် ရသေ့ဝတ်ဖြင့် လွယ်မောက်တောင်တော်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာရေးလုပ်ငန်းများကို အခြေစိုက် စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၆ ခုနှစ်၌ ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ ကြီးမူ၍ ကျောင်းကန်၊ ဇရပ်၊ ဘုရား၊ စေတီများ တည်ထားမြှုပ်ငြိမ်းမှုအောင်မြင်ခြင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ပထမအကြိမ် မြောက် ဗုဒ္ဓဓနိယဉာဏ်တော်ကြီး

† ကမ္မဋ္ဌာရောင်ခြည်ရောင် ၁၃၃

မြိုင်မြိုင်သံသံဆင်ယင်ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။
ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီသည် လွယ်
မောက်တောင်စေတီတော်ကို ၁၃၀၉
ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၈)ရက်နေ့တွင်
အုတ်မြစ်ချခဲ့သည်။ ၁၃၁၁ ခုနှစ်တွင်
မူလစေတီကို ငုံ့၍ ကျောက်ထီးတော်ကို
တင်ခဲ့သည်။

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ စံလွန်တော်မူ
ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ကောလင်းမြို့နယ်
သံဃနာယက ဆရာတော်ကြီးများ၏
ဩဝါဒကို ခံယူ၍ နိုင်ငံတော်အစိုးရက
ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူတို့နှင့် ပူးပေါင်း
ကာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၄ ခုနှစ်၊
တပေါင်းလဆန်း(၁၃)ရက် [၁၃၉၂
ခုနှစ်၊ မတ်လ(၁၆)ရက်နေ့]တွင် လွယ်
မောက်တောင်တော်၌ တည်ထားကိုး
ကွယ်တော်မူသည့် (၁၀၈)ပြည့် ကမ္ဘာ
ရန်ပြေဟန်ပြေ ပြည်လုံးစ အောင်
စကြ မဟာစေတီတော်မြတ်ကြီးကို
အောင်မြင်စွာ ထီးတော်တင်လှူ ပူဇော်
နိုင်ခဲ့သည်။

ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ၏ သာသနာ
ရေးရာလုပ်ငန်းများသည် ခေတ်
အဆက်ဆက် အောင်မြင် တည်တံ့
ခိုင်မြဲနေသည်မှာ သမိုင်းက သက်သေ
ပြုလျက် ရှိပေသည်။

ထိုသို့ အောင်မြင်တည်တံ့ ခိုင်မြဲရ
သည်မှာ ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ၏
အောင်မြင်စေကြောင်း နည်းလမ်း
ကောင်းများကို လက်စွဲပြု ကျင့်ကြံ
အားထုတ်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ၏ အောင်မြင်
စေကြောင်း လက်စွဲပြုဂါထာများအနက်
မှ “အာသီသပတ္တနာ ဥယျောဇဉ်
ဂါထာတော်”ကို ထပ်ဆင့်၍ တင်ပြ
လိုက်ပါသည်။

သဒ္ဓမ္မံ စိရံ တိဌတု လောကဌိ၊
ဝိနော ယံ ဖယံဒေတု၊

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
သဒ္ဓမ္မံ = သတ်ခမ်မံ
တိဌတု = တိတ်ထတု
လောကဌိ = လောကဓိဌိ

မြန်မာပြန်အနက်

လောကဌိ၊ သက္ကလောက၊ သင်္ခါရ
လောက၊ ဩကာသလောက လောက
သုံးပါး၌။ စိရံ၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိ
ဝေဓဟု ဆိုအပ်သော ငါးထောင်
သာသနာ ရှည်မြင့်ကြာအောင်။ သဒ္ဓမ္မံ၊
သူတော်ကောင်းတရား ခုနစ်ပါးတို့
သည်။ တိဌတု၊ တည်တော်မူပါစေ
သတည်း။

ဝိနော၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ ဘုရား
ရှင်သည်။ ယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဖယံ၊
အောင်ရာအောင်မှု အောင်ကြောင်းဆို
ကို။ ဒေတု၊ ပေးသနားတော်မူပါစေ
သတည်း။

ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်၊ နိဿည်မြင်ကာ၊ အကြင်
သို့ သဘောရှိသော၊ ပညာရှိအပေါင်း၊
သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ကတိ
လေးပါး၊ မလိုက်စားဘဲ၊ ငါ့အားဆုံးမ
စေသတည်း။

အယူအကျင့်၊ သင့်သောအရာ၊ ဖြစ်
ပါလျက်ကို၊ မိစ္ဆာဝန်တိုး၊ မနာလို၍၊
အကျွန်ုပ်ကိုလျှင်၊ မလိုလျှောက်၊ မျက်
ကွယ်နောက်၌၊ စိတ်ရောက်ပယ်ပါ၊ မိစ္ဆာ
စွန်းငြိ၊ ဉာဏ်အသိကို၊ မထိပါးကြစေ
ကုန်သတည်း။

ဤကား အာသီသပတ္တနာ ပြီး၏။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်
ပရိသတ်များနှင့် အားလုံးသော ခုနစ်
ရက်သား၊ ခုနစ်ရက်သမီးအပေါင်းတို့
သည် ဤဂါထာတော်၏ သိဒ္ဓိတန်ခိုး
ဖြင့် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကိစ္စအဝဝ
တို့တွင် အောင်မြင်နိုင်ကြပါစေ
သတည်း။

နန္ဒနီလင်း(ကောလင်း)

သဘောသီး

ချိုချိုကလေး

‘ဘာ ခြံထဲက သဘောသီးတွေက
ပိုပြီး ချိုလာတယ်။ နွေသီးမို့ ထင်ပါရဲ့’
‘မဟုတ်ပါဘူး သားရယ် သဘောပင်က
ထုံဓာတ် လုံလောက်အောင်ရရင် အသီးချို
ပါတယ်’

‘ဒီလိုဆိုရင် ပင်ခြေအနားမှာ
ထုံးဖြူးရသလား အဘ’

‘ဟဲ့...မျှောက်စကလေးကို ငါတစ်ကောင်
လုံး ခွံကျွေးသလို ဖြစ်နေပယ်။ အပင်သေ
သွားမှာပေါ့။ အင်္ဂါတော့ အပိုင်းအစတွေကို
အပင်ခြေမှာ ပုံထားပေးရတယ်။’

ရေလောင်းတဲ့အခါ ထုံဓာတ်တွေ နေ့နဲ့
အတူ ပျက်ပြီးထဲ ဗိုလ်ပိုပြီး အပင်က
စုပ်ယူလို့ အသီးတွေ ပိုပြီး ချိုလာတာပေါ့

[မော်လမြိုင် တောင်ပိုင်း
ဥယျာဉ်မြေမှ ဘကြီးစွန်လွန်း၏
လက်တွေ့သုံးနည်းကလေး ဖြစ်
သည်။]

စိုက်ပျိုးရေးဘုမ္မာသီ

ကျေးဇူးတင်ပါး

အသည်းရောဂါအတွက်ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၈၁၃ Y ၀၀၆၇၂၂)

(စာသေဂဏ(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၁၂)

ဦးဘိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တုတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်နုပျာသွားစွမ်းမရှိဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပွားကြွားနေရ၏။ ဖျက်စိနှင့် အသားအရေများ ဝါဖျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ခံစားရသော ခံစားရသော အပူပူလောင်လောင် နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ခံစားရသော အနပ်နပ်လောင်လောင် ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံထိုင်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နုလွှဲတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချနုပျာသွားနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေပိုခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကျွန်တော်တို့၏ဆရာ

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်း
မျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နှာကျင်မူမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြီလားလား။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကုန်သို့ ဖိရ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာဆိုလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်ပြုလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ။ ပေးမိ
ဖော်ပြုလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ဖျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသား
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောင်
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာစာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာစာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေးပဲ**ဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ဖြစ်
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း-မန်းရာစာစိုက်ပျိုးရေးစက်ရုံ၊ ထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(၁၀/၃၆၀) သုန္ဒရီ(၈)လမ်း၊ ပ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉၆၃၀၉၃၊ ၀၉၇၃၂ ၄၃၀၉

ရုပ်ပြည့်မှယ်ပြန်ချိရေး-
အမှတ်(၁၂/၉) ဘူတလမ်း၊ ရန်ကုန်-၁၀၊ သားချိုမြို့။
ဖုန်း-၀၈၂ ၂၆၂၃၊ ၀၉၄၈၃ ၂၂၃၃။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀)ကျော် ကျွန်တော်အသက် (၁၂)နှစ်အရွယ် နှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အနာဂတ်တိုင်းခံသောကြီး ဟာသာတ နှစ်၊ မြန်အောင်မြို့နယ်၊ ကနောင် မြို့ ဖွဲ့ဖွားပါသည်။

ကျွန်တော်၏ မိဘများကား အလွန်ထိမ်း၊ ရွှေဆိုင်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြု၍ ကနောင် မြို့ရေးအတွင်း၌ ရွှေဆိုင် ဖွင့်လှစ်ထား ပါသည်။

ကျွန်တော် ငယ်စဉ်ကပင် ကျောင်း အဆက်များ၌ ဖခင်ဖြစ်သူမှ ကျွန်တော် အား ပန်းထိမ်ပညာကို သင်ကြားစေ ခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းတက်ရသော ရက်များ၌ပင် ကျွန်တော်သည် နံနက်(၆)နာရီခွဲတွင် ဆိုင်ဖွင့် ဆိုင်ခင်း စသော တာဝန်များ ကို ပြုလုပ်စေခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် အသက်အားဖြင့် (၁၅ ခန့်ရှိ၍ ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့နေ သော ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် လူကြီးတစ် ယောက် အဖေထံ ရောက်ရှိလာကာ အဖေနှင့် နှစ်ယောက်သား စကားပြော ဆိုနေကြပါသည်။

နာရီဝက်သာသာလောက် ကြာ တော့ အဖေမှ ကျွန်တော် ဆိုင်ခင်းနေ သော ရွှေဆိုင် မှန်မီရိုနားသို့ ရောက် ထာကာ သော့တောင်းပြီး ပိုက်ဆံ ထပ်ရာအုပ် သုံးလေးအုပ်ခန့် ယူသွား ပြီး ယင်းလူကြီးကို ပေးလိုက်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

နောက်တစ်ပတ် ဆယ်ရက်လောက် အကြာတွင် ထိုလူကြီး ရောက်လာပြန် ချာ အဖေမှ ပိုက်ဆံများ ပေးလိုက်ပြန် ပါသည်။ နောက်ရက် အတန်ငယ် ကြာတော့ ထိုလူကြီး လာပြန်ပါပြီ။ ဆေးလိုက်ပြန်ပါသည်။

F.18A. March, 2015.

ကျွန်ုပ် ထိုစဉ်ဆိုသော

အဖြူစောမျှား

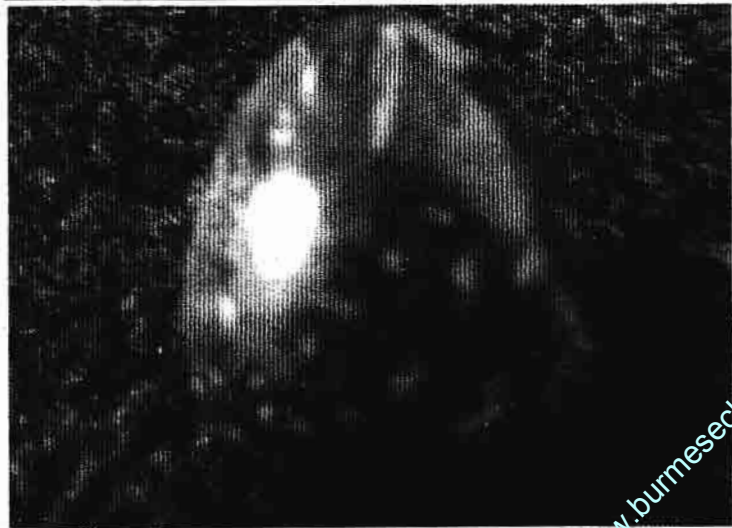
နှင့် အမွှေးသတ္တိ

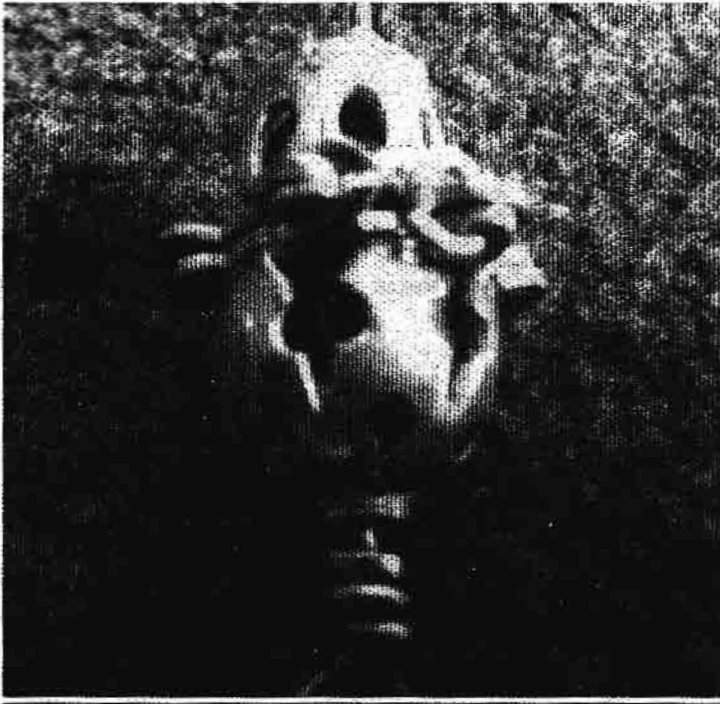
မိုးလှိုင်မြင့်

• အဖြူတောက် အနီကပ်မြင့်ရုံ

• အဖြူတောက်ရက် အနီကပ်မြင့်ရုံ

အသက်ပစ္စည်းတစ်ခု အနီးကပ်မြင်ကွင်း

ကျွန်တော်လည်း ညနေ ဆိုင်သိမ်းပြီး အိမ်ပြန်သောအခါ အဖေအား မေးကြည့်ရာ အဖေက...

'သား ဘာမှ မသိပါဘူး၊ အသာနေ' ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ထပ်ပြီး မမေးဝံ့တော့သဖြင့် ငြိမ်နေလိုက်ပါတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်နှစ်လောက်ကြာသောအခါ ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ ကနောင်မြို့သို့ သိုင်းဆရာကြီးတစ်ဦး ရောက်ရှိလာ၍ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့၊ မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များအား ဖွဲ့ပြီးရေး (အခမဲ့)နှင့် အခြားဝါသနာပါသော လူငယ်လေးများအား သင်တန်းကြေးဖြင့် လက်ခံ၍ သိုင်းပညာသင်တန်း ပို့ချပါသည်။

အဖေမှ ကျွန်တော်အား သိုင်းဆရာကြီးထံ အပ်နှံ၍ သိုင်းပညာသင်စေခဲ့ပါသည်။ သင်တန်းမှာ အခြေခံပထမဆင့်၊ ဒုတိယဆင့်၊ တတိယဆင့်အထိ

၁၃၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဏ္ဍိုင်

ရှိရာ ကျွန်တော်မှာ တတိယဆင့်ထိ သိုင်းပညာ သင်ကြားခဲ့ရပါသည်။

ဤကာလအတွင်း သိုင်းဆရာကြီးနှင့် အဖေတို့လည်း တရင်းတန်း ခင်မင်သွားကြပါတော့သည်။

သင်တန်းပြီးသောအခါ ဆရာကြီးမှ ဝါသနာပါသူများအား အဆောင်အဖြစ် ဆေးဝါးဖြင့် အင်း၊ ဂါထာမန္တန်များ ချီးမြှင့်ပေးပါသည်။ ယင်းဆေးဝါး အစီအရင် ပြုလုပ်ရာတွင် ကြွေးပန်းကန်လုံး၌ အုန်းရည်ဖြင့် သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်း လေး၊ ငါးမျိုးခန့်သွေး၍ မင်ရောင်ဆေးထည့်ကာ ကြေးစုတ်တံဖြင့် ထိုးနှံပေးခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းဆေးအစီအရင် သွေးရာတွင် ဆရာကြီးမှ ခင်မင်သော ကျွန်တော်အဖေအား ယုံကြည်စွာ ပေးအပ်၍ သွေးစေပါသည်။ ယင်းပစ္စည်းများထဲတွင် အညိုရောင် ဥသဋ္ဌာန် ကျောက်လုံး ဥကလေးလည်း အပါအဝင် ဖြစ်

ပါသည်။

ဤတွင် အဖေက ဆရာကြီးအား ယင်းဥလေးအား ဘာပစ္စည်းပါလဲဟု မေးမြန်းရာ ဆရာကြီးမှ ချိုး(ဂျီ) အမြဲတေဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

အဖေက ဆရာကြီးအား သူ့တွင်လည်း ပစ္စည်းတစ်ခု ရထားကြောင်း ပြောပြရာ ဆရာကြီးက ယူစေပြီး ကြည့်ရှုသောအခါ ယင်းပစ္စည်းမှာ သိဒ္ဓိဝင်ခါအမြဲတေ ဖြစ်ကြောင်း၊ အစွမ်းထက်တန်ခိုးကြီးကြောင်း ပြောပြပါသည်။

သို့နှင့် အဖေမှ ဆရာကြီးအား “အဘယ်ကဲ့သို့ အသုံးဝင်ပါလဲ” ဟု မေးကြည့်ရာ ဤပစ္စည်းမျိုးတွေသည် ကာယသိဒ္ဓိဘက် အစွမ်းထက်သော အမြဲတေဖြစ်ကြောင်း ပြော၍ ယင်းပစ္စည်းအား ဘယ်က ရတာလဲဟု မေးမြန်းပါသည်။

ထိုအခါ အဖေက ယင်းပစ္စည်းပိုင်ရှင်မှာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မိုးညိုမြို့ နယ် သံပရာခုံဘက်မှ နာမည်ကျော် တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထိုသူမှာ တိဘီရောဂါဖြင့် ကနောင်ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ လာရောက်ကုသစဉ် ထိုပစ္စည်းအား အပေါင် အာမခံသဘောမျိုးဖြင့် ထားရှိကာ သူ ပြန်လည်နေကောင်းလာပါက ပြန်လည်ပေးပါရန် နှင့် ယူသောငွေများကို စာရင်းဖြင့် မှတ်ထားပါ ပြန်လည်ပေးဆပ်ပါမည် ဟု အကြိမ်ကြိမ် ကတိတောင်းခံ၍ ပစ္စည်းယူပြီး ငွေထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း နှင့်...

ထိုသူမှာ ဆေးရုံ၌ပင် ဆုံးပါးသွားကြောင်း ဖြစ်သဖြင့် ထိုပစ္စည်းမှာ မိမိပိုင်ဖြစ်ကြောင်း ဖခင်မှ ပြောပြပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာကြီး၏ ဖခင်ဖြစ်သူတို့ တိုင်ပင်ကာ မြန်အောင်ရဲတပ်ဖွဲ့

ခေန်း၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ကျွန်တော်၏ ဦးကြီးတော်စပ်သော နှလုံးခြုံရေးမှူးထံ အကူအညီတောင်း ခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် မြန်အောင်နှင့် (၂)မိုင် ခန့်ဝေးသော မာလကာကုန်းဘက်သို့ သွား၍ ယင်းပစ္စည်းအား ခြောက်လုံး ပြုသေနတ်ဖြင့် စမ်းသပ်ကြည့်ရာ (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် ကျည်မထွက်သည် တို့ အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပါသည်။

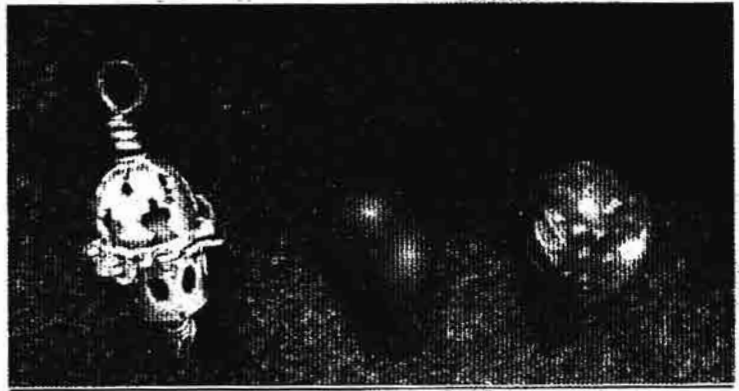
လေး၊ငါးလခန့် ကြာသောအခါ လူ တစ်ယောက်မှ အညှိရောင်အဆင်းရှိ သော ကျောက်ဥသဏ္ဌာန် လာရောက် ပြသရာမှ ဖခင်မှ ဝယ်ယူထားဖို့ကိုပြီး ဆရာကြီးအား ပြသရာ ချိုးအမြဲတေ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

အဖေနှင့် ဆရာကြီးတို့ တိုင်ပင်ကာ ကြခင်းမြို့ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်း၌ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသော ရဲတပ်ကြပ်ကြီး တစ်ယောက်ထံ အကူအညီ တောင်း၍ ဆိပ်သာဘက်သွားသည့် ကားလမ်း၌ ခြောက်လုံးပြုသေနတ်ဖြင့် စမ်းသပ် ကြည့်ရာတွင်လည်း ကျည် လုံးဝ မထွက်ပါ။

အဖေဖြစ်သူမှာ ကနောင်မြို့နံဘေး ရောဝတီမြစ်ကိုဖြတ်၍ ပဲခူးတိုင်းဒေသ ကြီး၊ မိုးညိုမြို့နယ်၊ ပတ္တော်ရွာအနီး ဘုရားကြီးကုန်းသို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် သွားရာ ထိုအချိန်က ယင်းရွာများတွင် လုပ်သေနတ်ဟုခေါ်သော အရပ်လုပ် သေနတ်များ ရှိသောကာလဖြစ်၍ ဘုရားကြီးကုန်းရွာအဝင် ကုက္ကိုပင် အောက်၌ စမ်းသပ်ကြည့်ပြန်ရာတွင် လည်း ကျည် လုံးဝမထွက်ပါ။

ကနောင် ပြန်ရောက်လျှင် ဆရာကြီး အား ပြောပြရာ ဆရာကြီးမှ...

‘ခပ်သွားပစ္စည်းတွေအတွက် တစ်သက်လုံး စိတ်ချလက်ချဆောင်ပေတော့... ပစ္စည်း

အထောင်ပစ္စည်းများ ဘန်ကောက်

အထောင်ပစ္စည်းများတစ်တက်မှ ဖြိုခွဲပုံ

ကောင်း သိဒ္ဓိဝင်အစစ်တွေ၊ ထပ်စမ်းဖို့ ယလိုတော့ပါဘူးဗျာ။ နောက်ပြီး အမြဲတေ ရှိရာ အမြဲတေရဆိုတဲ့စကား ရှိကယ်၊ ခပ်သွား ဆီ ထပ်ပြီး ရောက်လာပါလိမ့်ဦးမယ်’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော့်အသက် (၂၀)နှစ်ခန့် ရောက် ရှိနေပါပြီ။

ယခု ကျွန်တော်၏အသက်(၅၄) နှစ် ရှိပါပြီ။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဆုံးပါးသွားခဲ့ သည်မှာလည်း (၈)နှစ်ခန့်ရှိပါပြီ။ ဖခင် မှ ထိုပစ္စည်းနှစ်ခုအား ကျွန်တော့်ကို အမွေအဖြစ် အပ်နှင်းခဲ့ပါသည်။

ဖခင်ဆုံးပြီး (၂)နှစ်ခန့်အကြာတွင် လူတစ်ယောက် ရောက်လာ၍ ကျွန်တော့်အား ရောင်းချရာ ဝယ်ယူ ထားလိုက်သော ပစ္စည်းမှာ ငုံးဥနှင့် တထေရာထည်းတူသော ကျောက်

သားစစ်စစ် ဥကလေးတစ်ခု ထပ်မံ ရောက်ရှိလာပြန်ပါသည်။ ငုံးအမြဲ တေဖြစ်ဟန်တူပါသည်။ စမ်းသပ်ခြင်း တော့ မပြုဖြစ်သေးပါ။

ပစ္စည်း(၃)ခုစလုံး ထူးဆန်းသော ကျောက်သားစစ်စစ် ဥကလေးများ ဖြစ်ကြသော်လည်း ပထမဆုံးရသော ဥကလေးမှာ ပိုမို ထူးဆန်းပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်း အမြဲတေ၏ အရောင်မှာ စိမ်းပြာ ရောင် ဖြစ်သော်လည်း နေရောင် တွင် ထောင်ကြည့်ပါက အထဲတွင် နီဝါရောင်အဆင်းဖြင့် အညည်ညည် နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရှိရပါ ကြောင်း...

ဦးလှိုင်မြင့်ဦး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်လျှောက် ၁၃၉

ဗိုလ်မှူး
(လက်ဝဲတန်း)

နော(၉)တန် ကူ(၈)တန် ဂါထာ
တော်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်မ ရေးသား
တင်ပြချင်ပါသည်။ ကျွန်မ ငယ်စဉ်အခါ
က အဘိုးဖြစ်သူမှ ကျွန်မအား သင်ပြ
ပေးခဲ့သော ဂါထာတော်မှာ ဤ နော
(၉)တန် ကူ(၈)တန် ဂါထာတော်ပဲ
ဖြစ်ပါသည်။

ဤဂါထာတော်သည် ဂါထာပေါင်း
ချုပ်များတွင် ဖော်ပြရေးသားထားခြင်း
မရှိခဲ့သော်လည်း ရှေးခေတ်အခါက
ပညာရှိ သူတော်ကောင်းများမှ ရေးဖွဲ့
ခဲ့ဟန်တူပါသည်။

နော(၉)တန် ကူ(၈)တန် ဂါထာ
တော်အား ရေးသားတင်ပြခဲ့သူ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်ဗဂ္ဂဇင်း ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလထုတ် စာမျက်နှာ

၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဗဂ္ဂဇင်း

နော(၉)တန် ကူ(၈)တန်

ဂါထာတော်တစ်ချို့နှင့် တန်းတိုက်

(၂၁၈)တွင် ဆောင်းပါးရှင် ရွှေဖြူ-
စောလွမ်းနိုင်(ဖြူမြို့)နှင့် ၁၉၉၈ ခုနှစ်
နိုဝင်ဘာလထုတ် နော(၉)တန် ကူ(၈)
တန် ဂါထာတော် စာမျက်နှာ(၂၁၆)တွင်
ဆရာစကြာအောင် (လူမှုထူးချွန်)နှင့်
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် နော(၉)တန်
ကူ(၈)တန် ဂါထာတော် စာမျက်နှာ
(၁၁၀)တွင် ဆောင်းပါးရှင် ဆရာဦးမောင်
မောင်ကျော် (အင်းလေးခေါင်တိုင်)တို့

ရေးသားဖော်ပြခဲ့သော နော(၉)တန်
ကူ(၈)တန် ဂါထာတော်မှာ တူညီမှု
ရှိကြပါသည်။

သို့သော် အဘိုးဖြစ်သူမှ သင်ပြပေး
ခဲ့သော ယခုဖော်ပြမည့် နော(၉)တန်
ကူ(၈)တန် ဂါထာတော်မှာ မူကွဲနေခြင်း
အတွက် ယင်းဂါထာတော် ဘယ်နှစ်မျိုး
ရှိခဲ့သည်လည်းဆိုတာ ကျွန်မ မသိပါ။

အဘိုးဖြစ်သူ ပြောပြချက်အရ သိရ
သည်မှာ ယင်းဂါထာတော်သည် နော
(၉)တန် ကူ(၈)တန်ပါသည့် ဘေး
အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်နိုင်
စွမ်းရှိသော ထူးခြားလှသော ဂါထာ
တော်ဖြစ်ကြောင်း အဘိုး၏ ကိုယ်တွေ့
ကြုံခဲ့ရပုံ၊ အသက်အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ
လွတ်မြောက်ခဲ့ပုံများ ပြောပြခဲ့သဖြင့်
ကျွန်မ မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

အဘိုးသည် မြေးဖြစ်သူ ကျွန်မအား

အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်စေ
နိုင်သော စေတနာဖြင့် လက်ထပ်သင်
ဆောင်သည်။ ထိုစဉ်အခါက ကျွန်မ
သည် အသက်အရွယ်ကငယ်သေး၍
ထာတော်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
မြော်မြဲလည်း နားလည်မည် မဟုတ်
သောကြောင့် အရွယ်ရောက်မှ ပြောပြ
ထားမည်ဟု ပြောပါသည်။

အဘိုးဖြစ်စေချင်သာ ဆန္ဒအရ
ကျွန်မ နေ့စဉ် (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုလာခဲ့
ပါသည်။ အမှန်တကယ်ပဲ သေဘေး
အမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပုံများအား
ထင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အသက်(၁၃)နှစ်အရွယ်က တာရှပ်စ်
ဆောင်းတွင် ရေနစ်ခဲ့ပါသည်။ ရေ
ဆောက်သို့ စုံးစုံးမြုပ်သွားခဲ့ပါသည်။
သို့သော် ကယ်ဆယ်မဲ့သူရှိခဲ့လို့ သေ
ဆာမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ရပါသည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်တုန်းကလည်း ခဏ်းသွား
၏ အကြောင်းကိစ္စ ပေါ်ပေါက်ခဲ့လို့
ထင်မြို့မှ ည(၇)နာရီခေါက်ဖြင့်
၏ကုန်မြို့သို့အသွား သုံးဆယ်မြို့
အထွန် ဘိုကြီးကုန်းရွာအနီးလောက်
တွင် ရန်ကုန်ဘက်မှ ဆင်းလာသော

ကုန်တင်ကားဖြင့် ကားချင်းတိုက်မိ၍
ကားလမ်းကြားနှင့် မီးရထားလမ်းကြား
နီးထဲသို့ ထိုး၍ ကျသွားခဲ့ပါသည်။
ည(၂)နာရီနှင့် (၂၅)မိနစ်အချိန်ပဲ
နီးသေးသည်။ ဒီတုန်းကလည်း မေ့
သွားတာက လွဲ၍ ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။

အခြားခရီးသည်တွေအားလုံး ဒဏ်ရာ
ရသူများနှင့် သေဆုံးသွားသူ နှစ်ဦးရှိခဲ့
ပါသည်။ ဒုတိယအကြိမ် သေဘေးမှ
လွတ်မြောက်ခဲ့ရပါသည်။

၁၉၇၉ နှစ်လောက်က သန်လျင်မြို့
သို့ ဘုရားပူးသွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်
တုန်းက သန်လျင်နှင့် ရန်ကုန်သို့ ပြေး
ဆွဲပေးနေသော သီတာ(၁)၊ သီတာ

(၂) သုံးထပ်သင်္ဘောများနှင့် နှစ်ထပ်
မီးသင်္ဘောများသာ ရှိခဲ့ပါသည်။

သန်လျင်မြို့မှ ဘုရားအစုံ ဖူးမြော်ပြီး
နေ့လယ် (၂)နာရီကျော်လောက်မှ
သင်္ဘောဆိပ်ကို ရောက်ပါသည်။ သို့
သော် သီတာသင်္ဘောက ထွက်ခွာသွား
ပြီးမှ မမီလိုက်တော့ ကောင်းကင်မှာ
မိုးသားတိမ်လိပ်တွေက အုံ့မှိုင်းမှိုင်းရှိ
နေတာမှီ စိတ်မှာ ထင်နေသော်လည်း
မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ မိရာ မီးသင်္ဘော
ဖြင့် ပြန်ခဲ့ပါသည်။

သန်လျင်နှင့် တစ်မိုင်ကျော်လောက်
အရောက်လောက်တွင် လေရောမိုး
ရော သည်းထန်စွာ မိုးက ရွာသလို
လေကလည်း တစ်နေရာ မိုင်(၃၀)
ကျော်နှုန်းလောက် တိုက်နေပါပြီ။

လေကတိုက်၊ မိုးကရွာ၊ ရေလှိုင်းက
ထန် သင်္ဘောမှာလည်း လူက သိပ်
မပါလှ။ ရှိလှမှ အပေါ်ထပ်နှင့် အောက်
ထပ် ပါမှ အယောက်(၈၀)ပဲရှိမှာပါ။
ရေလှိုင်းပေါ်မှာ သင်္ဘောက နိမ့်လိုက်
မြင့်လိုက် လူးခါပြီးနေပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် သင်္ဘောက စက်ရပ်
တန့်သွားပါသည်။ တကယ်လို့များ မီး
လောင်သွားရင် မတွေ့ရဲစရာပါပဲ။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် မီးသင်္ဘောက ခပ်
စောင်းစောင်း ဖြစ်လာပါသည်။

ဒီအခါမှာ ခရီးသည်တွေက
ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် သင်္ဘောက
ဟိုဘက်စောင်းရင် ဒီဘက်ပြေး ဒီ
ဘက်ကို စောင်းလာရင် ဟိုဘက်ပြေး
နှင့် ဆီးဖြူသီး ဆန်ကောထဲမှာ လှိမ့်
နေသလိုပါပဲ။

ကျွန်မလဲ ဘယ်မှ မပြေးပါဘူး။
စက်ခန်းနားက သံတိုင်အား မိမိရရ
ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး လေတိုက်လာရာ
အရပ်ဆီသို့ မျက်နှာမူလျက် နော
(၉)တန် ကူ(၈)တန် ဂါထာတော်
မြတ်အား အကြိမ်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်
အောင် ရွတ်ပွားနေပါသည်။

နာရီဝက်ခန့်ကြာတော့ လေတိုက်
ခတ်နှုန်း ပျော့သွားပြီး မိုးရွာတာလည်း
လျော့နည်းသွားပါသည်။ စောစောပိုင်း
ကဆိုရင် ဘယ်ကိုပဲ ကြည့်ကြည့် ဘာ
မှကို မမြင်ရပါဘူး။ စိတ်အားတော့
ငယ်မိတာ အမှန်ပါပဲ။

နောက်ဆုံး ကယ်ဆယ်ရေးသင်္ဘော
နှင့် ရေတပ်မှသင်္ဘော ပေါင်းနှစ်စင်း
သည် ကျွန်မတို့ သင်္ဘောရှိရာဘက်သို့
လာနေသည်ကို အထေးမှ လှမ်းမြင်ရမှပဲ
စိတ်အားပြန်တက်ခဲ့ရပါသည်။ အမှန်
တကယ်ပဲ လာရောက် ကယ်ဆယ်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မဘဝမှာ သေဘေးအမျိုးမျိုးမှ
လွတ်မြောက်ခဲ့ရာမှ (၅)ကြိမ်မကတော့
ပါ။ စာကြောင်း ရှည်လျားမည်စိုး၍
ဤမျှလောက်ပဲ ဖော်ပြပေးခြင်းပဲ ဖြစ်
ပါသည်။

ယခုဂါထာတော်ကြီးအား သင်ပြ
ပေးခဲ့သော အဘိုးနီနီကွယ်လွန်
လည်း ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် အသက်(၉၈)
တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါပြီ။

ဤဂါထာတော်အား ရေးသား

ပေးခဲ့သော ပညာရှင်နှင့် အဘိုး ဦးဖိုး သွယ်အား အခါခါ ဦးခိုက် ကန်တော့ အပ်ပါသည်။

နော(၉)တန် ဣ(၈)တန်
ဂါထာတော်

နောရုဇ္ဈတိ ရုဇ္ဈနော
နနောနနော ဣဇ္ဈမော
မာနော နနောနနော
ဘဂ္ဂိရာဇာနော နနော
ဣတိဝိသော ဘဂဝါ ဣဇ္ဈာ
ဣတိဗ္ဗန္တ သုခါ ဝဟာ
ဣတိ ပုဒ္ဓေါဟိ သရဏံ
သဗ္ဗေ ဒေါ ပိယံ ယ။
ဣတိ ဓမ္မေဟိ သရဏံ
စတုရဏ ပိယံ ယ။
ဣတိ သံဃေဟိ သရဏံ
သဗ္ဗေ ရာဇာ ပိယံယ။
ဣတိ သရဏ သရဏံ
ပရိသ ဣတ္ထိ ပိယံ ယ။
ဣတိသဗ္ဗေ အန္တရာယော
ဝိနယန္တူ အသေသတော။

အာနက်
ရုဇ္ဈမာနော- တဏှာတည်းဟူသော ကိလေသာမာရ်ယုတ် ပူးကပ်အပ်သော်လည်း။ နောရုဇ္ဈတိ- ငါဘုရား မတပ်မက်။ နော- ငါဘုရားအား။ န- ကိလေသာမာရ်မရှိ။ န- ကိလေသာမရှိခြင်းကြောင့်၊ ဥဇ္ဈမော၊ မြတ်၏။ နော- ငါဘုရားအား။ နမာနော-ထောင်လွှားမောက်ကြွ မာရ်မာနမရှိ။ နော-ငါဘုရားအား။ န- အလိုဆိုးရှိတော်မမူ။ ဘုဒ္ဓိရာဇာနော- ကိလေသာ အာသဝေါတည်းဟူသော မြေကို အစိုးရသော မင်းရာဇာသည်။ နနော- ကိုင်းညွတ်လာခြင်းမရှိ။
ဣတိဝိ- ဤအကြောင်းကိုလည်း။

သောဘာဂဝါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ မန္တာ-ဤမန္တန်သည်။ သုခါဝဟာ-ချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်တတ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ပုဒ္ဓေါဟိ-မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ သရဏံ- ကိုးကွယ်ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗဒေါ- ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့သည်။ မမ-ငါ့အား။ ပိယံ-ချစ်အပ်၏။

ဣတိ-ဤသို့။ ဓမ္မေဟိ- တရားတော်တို့ကို။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ခြင်းကြောင့်၊ စတုရာဇာ-နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည်။ မမ-ငါ့အား။ ပိယံ-ချစ်အပ်၏။

ဣတိ-ဤသို့ သံဃေဟိ- သံဃာတော်တို့ကို။ သရဏံ-ကိုးကွယ်ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗရာဇာ-ခပ်သိမ်းသောမင်းတို့သည်။ မမ-ငါ့အား။ ပိယံ-ချစ်အပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ သရဏံ- ကိုးကွယ်အပ်သည်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းကြောင့်၊ ပုရိသဣတ္ထိ-ယောက်ျားမိန်းမတို့သည်။ မမ-ငါ့အား။ ပိယံ- ချစ်အပ်၏။ သဗ္ဗအန္တရာယော- ခပ်သိမ်းသောအန္တရာယ်တို့သည်။ အသေသတော-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ဝိနယန္တူ-ကင်းပျောက်စေတုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရာဇင်ဒြဋ္ဌိမဂ္ဂရင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂရင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ ဓမ္မာရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိမာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)၊ ၄ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

မမိုးမြင့်(လက်ပံတန်း)

ရေနံပရုတ်ဖျော်ရည်

ဘ၀စွမ်း

ပရုတ်လုံးကို အဝတ်အစား ထည့်သည့် ဗီရို၊ သေတ္တာ စသည်တို့တွင် ဂိုးဟပ်မဝင် စေရန် ထည့်ထားလေ့ရှိသည်။ ပရုတ်လုံးကို ရေနံဆီနှင့်ဖျော်၍ ပုရွက်ဆိတ်၊ ဂိုးဟပ်၊ ခြံ၊ ကြက်လှေးကြောင်သန်း၊ ခွေးသန်းတက်သည့် နေရာများတွင် ပက်ဖျန်းထားခြင်းဖြင့် ယင်းဂိုးမွှားများ မလာနိုင်တော့။ ကြမ်းဂိုးများ ခိုအောင်းနေသည့် နေရာများတွင် ရေနံ ပရုတ်ဖျော်ရည် လောင်းဖျန်းထားပါက ကြမ်းဂိုးများ မနေနိုင်။
အခြား ဂိုးသတ်ဆေးများ ပက်ဖျန်းအသုံးပြုလျှင် အနံ့နံ့၍ ကျန်းမာထိခိုက်နိုင်သည်။ ရေနံပရုတ်ဖျော်ရည် အနံ့မှာ ပရုတ်နံ့သင်း၍ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သည့်အပြင် အန္တရာယ်လည်းမရှိ။
အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်နု ဗိုက်နာလျှင် ဝမ်းဗိုက်ကို ရေနံပရုတ်ဖျော်ရည် လိမ်းပေးပါက မကြာသက်သာပျောက်ကင်းသွားပါမည်။
ရေနံပရုတ်ဖျော်ရည် ပြုလုပ်မှု...
'ဖန်ပုလင်းထဲတွင် ရေနံဆီအနည်း (ပျက်လုံးပြန်) ထည့်၍ ပျက်လုံးထဲသို့ လုံးခန့် ထည့်စိပ်ထားပါ။ ပျက်လုံးတဖြည့်ဖြည့် ပျက်ဝင်သွားပြီး ရေနံပရုတ်ဖျော်ရည်ကို ရရှိမည် ဖြစ်သည်။
ညွှန်းဝင်း(နတ်ဘလင်း)

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

(အကြောင်းအရာ)

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”
 “အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”
 “ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”
 “ရပါဗျာ... ပြောလေ”
 “ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ
 ငါးညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။
 ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”
 “ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြဗျာ၊ သွေးစမ်း
 ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ့
 မယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး
 လံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”
 “ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ်
 ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့
 တဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက
 လေးကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့
 တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-
 stipation လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ
 အပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား
 ချင်တော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ
 ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊
 ဒီလိုပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး
 တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ်
 တွေ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
 ညည်းပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင်
 ဟုတ်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော
 မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း
 ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအိမသာ ဖြစ်ပေါ်
 ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊
 ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ
 သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ၊ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော်
 ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ
 ပေါ့ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ
 ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား
 တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ
 တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ
 မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက
 ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊
 ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊
 လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ်
 တယ်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “အဲ... အဲ့ဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက်
 တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ
 အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ်
 ဗျာ၊ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့
 နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ်
 အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ
 အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း
 ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊
 အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ဖန်တရားစသည့်
 ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါများသို့ ရောက်ရောက်
 ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့
 မန်ရောဂါလေးမှစပြီး တင်ဆက်လိုချင်ရပါမယ့်အကြောင်းအရာ

www.burmeseclassic.com

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြတ် မြင့်မြန်ဟာ ဝမ်းမှန်ဆေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . ဒီမှာ မြင့်မြန်မာ တောရောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

မြင့်မြန်မာအုတ်အောက် - တာယာ(စာမယ်လ်)(သု/၁၉၅၂)

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတီးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပျ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မုည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုတေသန

မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဇုန်း - ၀၁၆၃၀၀၃၊ ၁၉၇၃၁၉၇၂၄

အရှင်ကုမာရ(စစ်ကိုင်းတောင်တန်း)နှင့် တူးဆွန်းသော

နိဗ္ဗာန်

ပါးနုဂါးတောင်စွန်း (၁)

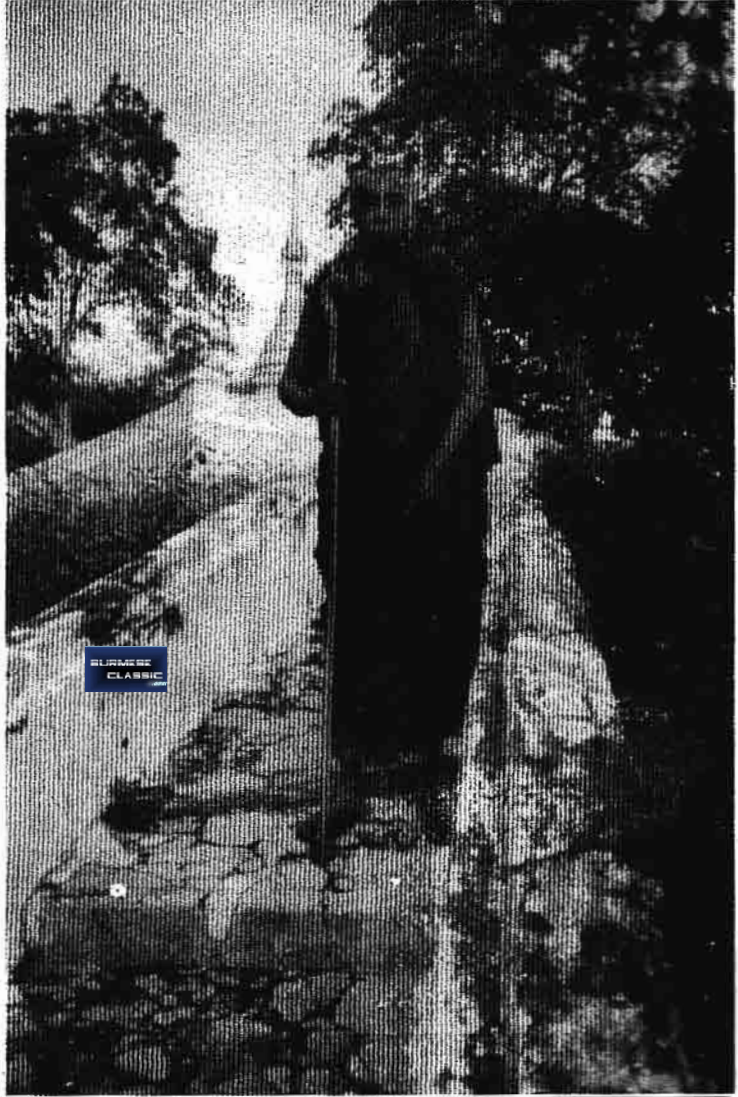
ဒီနှစ် နွေရာသီ၏ သင်္ကြန်ပွင့်တိုင်မီ စနေနေ့တစ်နေ့။

ကျွန်မ မွေးဖွားရာဇာတိမြို့ စစ်ကိုင်းမြို့၊ ပန်းပဲတန်းရပ်ကနေအိမ်မှာ ကျွန်မတို့မိသားစု ဆုံစည်းခဲ့ကြသလို ကျွန်မတို့မိသားစုအားလုံး ဒီနေ့ ဘုန်းဘုန်းကြီးတို့သွားကန်တော့ကြမယ် နေ့တစ်နေ့လဲ ဖြစ်တာမို့ ဖေဖေ ဆွမ်းချိုင့်သွားမယူနေတုန်း ပြင်ဆင်စရာရှိတာ ပြင်ဆင်နေကြပါတယ်။

ကျွန်မ မနေ့က ဘုန်းဘုန်းကြီးကို လှူဖို့ ဈေးကဝယ်လာတဲ့ လိမ္မော်သီး၊ နံနံသီးနဲ့ ကိတ်မုန့်ထုပ်ကို ခြင်းထဲ ဖိထည့်နေသလို မေမေ့နဲ့ မောင်လေးတလဲ ဘုန်းဘုန်းကြီးကျောင်းက ဘုရားခွပ်ပွားတော်တွေကို ကပ်လှူဖို့ ဝယ်ထားတဲ့ပန်းတွေကို လမ်းမှာ ညှိုးမသွားအောင် ရေဆေးပြီး ငှက်ပျောဖက်တွေနဲ့ ပတ်ထုတ်နေကြပါတယ်။

အခု ကျွန်မ ပြောလိုက်တာတွေက ကြားလိုက်ရသူတိုင်း ရှုပ်ထွေးသွားနိုင်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ နည်းနည်းလောက်တော့ ရှင်းပြပြောပါရစေ။ ထာကယ်တော့ ကျွန်မတို့ မိသားစုက အခုလို အိမ်မှာ ဆုံစည်းခဲ့လှပါတယ်။ ဖေဖေတစ်ယောက်သာ အိမ်မှာ ရှိနေဆဲတစ်ပါးတယ်။ ဒါတောင်မှ အချိန်ပြည့်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

ဖေဖေက စစ်ကိုင်းမြို့ ရွာထောင် ဒီဇယ်စက်ခေါင်းစက်ရုံ ဝန်ထမ်းဆိုတော့ ရုံးပိတ်ရက်တွေနဲ့ ရုံးဆင်းချိန်တွေမှာ အိမ်မှာရှိနေတတ်တယ် ဆိုပေ

◆ ကိုနောင်အောင်ထံ၌ နုဗျာန်မိသောကံတို့ကို ခြင်းထဲ၌ ဆင်ယူသော ဘုန်းတော်ကြီး အရှင်ကုမာရ(စစ်ကိုင်းတောင်တန်း)

မယ့်လဲ စနေနေ့တိုင်း စစ်ကိုင်းမြို့၊ မိုးဇာရပ် (နေ+လ=စာပေနေ့စတိုး)က မချီချီလှူဒါန်းတဲ့ ဆွမ်းချိုင့်နဲ့ စစ်ကိုင်းမြို့ မိုးဇာရပ်(နဒီလှိုင်းကဖေး)က

လှူဒါန်းတဲ့ လက်ဖက်ရည်ချိုင့်နဲ့ကို ဒီနေ့လိုပဲ သွားယူပြီး ဘုန်းဘုန်းကြီးကျောင်းကို သွားလေ့ရှိပါတယ်။ ကျောင်းကိုရောက်လို့ ဘုန်းဘုန်းကြီး

ကို နေ့ဆွမ်းကပ်၊ အချိုရည်ပွဲကပ်လို့ ပြီးတာနဲ့ ဘုန်းဘုန်းကြီး ကျောင်းဝင်းထဲ က တောင်ထိပ်မှာ တည်ထားတဲ့ **“ကံတော်ထူး ကိုးနင်းစေတီတော်”** ပေါ်သွားပြီး တရားထိုင်လေ့ ရှိပါတယ်။ ဖေဖေက စနေနေ့တွေမှာဆိုရင် ဘုန်းဘုန်းကြီးကျောင်းကနေ ညနေ စောင်းမှ ပြန်လာလေ့ ရှိပါတယ်။

ဖေဖေက ဘုန်းကြီးကျောင်းကို စနေနေ့တိုင်း သွားခဲ့တာ အခုနှစ်ဆိုရင် (၉)နှစ်တောင် ပြည့်ခဲ့ပါပြီ။ ဖေဖေ အခုလို ကုသိုလ်ရအောင် ကူညီခဲ့တဲ့ မချိုချိုကလဲ တကယ်ပဲ သူတော် ကောင်းတွေ ချီးမွမ်းလောက်မိတယ်။ အခုဆိုရင် ဘုန်းဘုန်းကြီးကို နေ့စဉ် ဆွမ်းပွဲပေးလျှာခဲ့တာ အနှစ်(၂၀)တောင် ပြည့်ခဲ့ပြီပါပြီ။ ဖေဖေက စနေနေ့ တစ်ရက်တော့ အမြဲကုသိုလ် ဝမ်းယူနေ တယ်လို့ ဆိုရမှာပါ။

မေမေကတော့ မုံရွာမြို့၊ မြန်မာ့ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း ငွေစာရင်းဌာနမှာ အလုပ် လုပ်နေတဲ့ ဝန်ထမ်းပါ။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ စတဲ့ ရုံးပိတ်ရက်တဲ့ နေ့တွေ မှာသာ မုံရွာကနေ အိမ်ကို ပြန်လာ တတ်ပါတယ်။ မေမေလဲ တစ်ခါတစ်ရံ ဖေဖေနဲ့အတူ ဘုန်းဘုန်းကြီးကျောင်း ကို ရောက်လေ့ရှိပါတယ်။ ဘုန်းဘုန်း ကြီးကျောင်းကို မရောက်ဖြစ်ကြတာက ကျွန်မနဲ့မောင်လေးပါ။

မောင်လေးက စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသ ကြီး ကလေးမြို့နယ်၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှာ အလယ်တန်းပြကျောင်းဆရာ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေရတာဆိုတော့ အခုလို နွေရာသီကာလ ကျောင်းသားကလေး ငယ်တွေ အတန်းတင် စာမေးပွဲကြီး ပြေဆိုပြီးချိန် ရက်ရှည်ကျောင်းပိတ်ချိန် ကျမှ အိမ်ကို ပြန်လာတတ်ပါတယ်။

ကျွန်မကလဲ ပြီးခဲ့တဲ့ (၅)နှစ် ၁၄၆ နဂဏ္ဌာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ မိမိတို့အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြသည့် နဂဏ္ဌာရောင် ဝါကျတို

ကျောင်းပြီးကတည်းက မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီး၊ ပျဉ်းမနားမြို့က ဦးလေးဖြစ် သူရဲ့ ကုန်စုံဆိုင်ကြီးမှာ အရောင်း တာဝန် ယူထားရတာဆိုတော့ ဦးလေး ကို ခွင့်တောင်းပြီး အခုလို ခွင့်ပြုချက်ရမှ ဇာတိမြို့ကို ပြန်ခွင့်ရတာဆိုတော့ မွေးရပ်မြေကို ပြန်မရောက်ဖြစ်ဆုံးက ကျွန်မလို့ပဲ ပြောရမှာပါ။

ဒါကြောင့်မို့လဲ အခုနှစ် နွေရာသီမှာ ဆုံခဲ့လှတဲ့ ကျွန်မတို့ မိသားစုလေး ခုလို ဆုံစည်းခဲ့တဲ့နေ့မှာ ဘုန်းဘုန်းကြီး

ကျောင်းကိုသွားပြီး ဘုန်းဘုန်းကြီးကို ကန်တော့ကြမယ်လို့ မိသားစုအားလုံး တညီတညွတ်တည်း သဘောတူခဲ့ကြ ပါ။

ပြောရမယ်ဆိုရင် ဘုန်းဘုန်းကြီးက ကျွန်မတို့မိသားစုရဲ့ ဖခင်ကြီးသဖွယ် အားကိုးရတဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော် တစ်ပါးပါ။ ကျွန်မတို့မိသားစုကို ကောင်းတဲ့ သွန်သင်ညွှန်ပြဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ မှန်ကန်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ချတတ် အောင် ပညာဗဟုသုတတွေကိုလဲ

▲ ဘက်မှ မြင်သော ရတနာတို့ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းများ

အမြဲလိုလို သင်ပြပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်
ခြတ်ကြီးပါ။
တကယ်တော့ ကျွန်မတို့ မိသားစု
အနေနဲ့ အခုလောက် သွားရောက်
လှူဒါန်း ကန်တော့ရုံလောက်နဲ့တော့
တာဝန်ကျေတယ်လို့ မယူဆမိတာ
တော့ အမှန်ပါ။ ဒီထက်မက လုပ်ကျွေး
ပြုစုသင့်ပါတယ်။

* * *

အခု ကျွန်မတို့မိသားစု မချီချိတို့

အိမ်က ဖေဖေ ဆွမ်းချိုင့်ယူပြီး ပြန်
ရောက်လာတာနဲ့ ဘုန်းဘုန်းကြီး
ကျောင်းကို ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးနဲ့ ထွက်ခဲ့
ကြပါတယ်။ ဖေဖေနဲ့မေမေ တစ်စီး
ကျွန်မနဲ့မောင်လေးကတစ်စီး စီးခဲ့ကြ
တာပါ။ စစ်ကိုင်းမြို့ထဲနဲ့ ဘုန်းဘုန်းကြီး
သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူတဲ့ စစ်ကိုင်း
တောင်ပေါ်က ကျောင်းက သိပ်မဝေး
ဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။
ဆိုက်ကယ်ကို ခြည်းခြည်းမုန်မုန်

မောင်သွားရင်တောင် မိနစ်(၂၀)
လောက်မောင်းရင် ရောက်ပါတယ်။

ဘုန်းဘုန်းကြီး သီတင်းသုံးတော်မူ
တဲ့ကျောင်းက “မော်လမြိုင်တောရ
ကျောင်း”ပါ။ တချို့ စစ်ကိုင်းနယ်မြေ
ဒေသအခေါ်နဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့
“မော်လမြိုင်ချောင်”လို့ ခေါ်ကြပါ
တယ်။

ဘုန်းဘုန်းကြီးကျောင်းကို စစ်ကိုင်း
ကနေသွားမယ်ဆိုရင် လမ်းက နှစ်လမ်း
ရှိပါတယ်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးဘုန်းကြီး
ရဲ့ အရှေ့ဘက်က သွားမယ်ဆိုရင်
သရက်ပင်ဆိပ်ကနေ မင်းကွန်းကို
သွားတဲ့လမ်းအတိုင်း သွားရပါတယ်။
အဲသလိုသွားရင် ပထမဦးဆုံး ဝါးချက်
ရွာကို ရောက်ပါမယ်။

နောက် ဝါးချက်ရွာကိုကျော်ရင်
အာလောင်ရွာ၊ အာလောင်ရွာကျော်
လိုက်တာနဲ့ ပယ်ငါးဆယ်ရွာကို ရောက်
ပါမယ်။ ပယ်ငါးဆယ်ရွာကို ရောက်
တာနဲ့ ရွာလယ်ကောင်လောက်မှာ
အနောက်ဘက် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး
ဘုန်းကြီးဘက်ကို သွားတဲ့လမ်းရှိပါ
တယ်။

အဲဒီလမ်းအတိုင်း (၂)မာလုံ
လောက်သွားရင် ဘုန်းဘုန်းကြီး သီတင်း
သုံးတဲ့ မော်လမြိုင်တောရကျောင်းကို
ရောက်ပါတယ်။ အဲဒီတောင်ရဲ့ အရှေ့
ဘက် မင်းကွန်းလမ်းကသွားရင် နည်း
နည်းတော့ ပိုဝေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ကတ္တရာလမ်းဆိုတော့ ကောင်းတယ်
လို့ ပြောရမှာပါ။

အခု ကျွန်မတို့ သွားရတဲ့လမ်းက
စစ်ကိုင်း တောင်ရိုးဘုန်းကြီးရဲ့
အနောက်ဘက် သီတဂူဆေးရုံကြီး
ကနေ မြောက်ဘက်တည့်တည့်သွား
ပြီး ကျောက်တာကျေးရွာကိုသွားတဲ့
မြေနှိလမ်းလေးအတိုင်း သွားကြရ

တာပါ။

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာသမိုင်း တစ်လျှောက်မှာ သာသနာ့မင်းတရားကြီး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တော်မူခဲ့တဲ့ ပထမတောင်ဗီလာ ဆရာတော်ကြီး တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့တဲ့ တောင်ဗီလာ(အချို့က တောင်ဗီလာလို့ အသံထွက် ခေါ်ဆိုကြပါတယ်။) စေတီတော်နဲ့ ပတ္တမြားစေတီတော်သို့ သွားရာ တောင်တက်ကားလမ်းကို ကျော်လွန်ပြီး တောင်ညိုရွာသစ် ကျေးရွာ မရောက်မီ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး တန်းကို ဖြတ်ကျော်ဖောက်လှုပ်ထားတဲ့ ပယ်ငါးဆယ်ရွာဘက် သွားတဲ့လမ်း အတိုင်း သွားကြရတာပါ။

ဘုန်းဘုန်းကြီး သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူတဲ့ မော်လမြိုင်တောရကျောင်းကို ရောက်ပါတယ်။ မြေလမ်းဆိုတော့ တောင်ရဲ့အရှေ့ဘက်က ကတ္တရာလမ်း လောက်တော့ မကောင်းဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။ ဒါပေမယ့် သိပ်ဆိုးတဲ့ လမ်းမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

* * *

အခု ကျွန်မတို့မိသားစု ဘုန်းဘုန်းကြီးကျောင်းကို ရောက်ခဲ့ကြပါပြီ။ ကျွန်မတို့ ရောက်ရောက်ချင်း ဘုန်းဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲမှာ (Light Truck) ကားလေး (၂) စီးနဲ့ ဆိုင်ကယ် (၇) စီး ရပ်ထားတာကို တွေ့ကြရပါတယ်။ ဘုန်းဘုန်းကြီးနေတဲ့ ကျောင်းလေးပေါ်မှာလဲ ဘုန်းဘုန်းကြီးရှေ့မှာ ဘုန်းဘုန်းကြီး ပြောပြနေတာကို လက်အုပ်ချီပြီး ထိုင် နားထောင်နေကြသူတွေကလဲ အတော်များပါတယ်။

ဘုန်းဘုန်းကြီး ကျောင်းလေးပေါ် ကျွန်မတို့မိသားစု တက်သွားတော့ ကျွန်မတို့မိသားစု ထိုင်ဖို့ရာ အားလုံးက နေရာပေးကြပါတယ်။ ကျွန်မတို့လဲ

၁၆၈ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြို့စာပေအဖွဲ့

ဘုန်းဘုန်းကြီးရှေ့မှာရှိတဲ့ စားပွဲပိုင်း လေးပေါ်က လွှတ်နေတဲ့ စတီးလင်ပန်းလေး တစ်ချပ်ထဲမှာ ဘုန်းဘုန်းကြီးကိုလှူဖို့ ယူလာတဲ့ ပန်းသီးတွေ၊ လိမ္မော်သီးတွေ၊ မုန့်တွေ ထည့်ပြီးတာနဲ့ ဘုန်းဘုန်းကြီးကို ကပ်လှူပြီး ကန်တော့ကြပါတယ်။

ဘုန်းဘုန်းကြီးရဲ့ ဆုပေးသံ၊ မေတ္တာပို့သ အသံတွေဟာ ကျွန်မရင်ထဲမှာ အေးချမ်းသွားသလို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ နောက် ဘုန်းဘုန်းကြီးနဲ့ ကျွန်မတို့မိသားစု စကားစမြည်များ ပြောဖြစ်ကြပါတယ်။ ကျွန်မတို့အရင် ဘုန်းဘုန်းကြီးဆီမှာ ရောက်နှင့်နေတဲ့ ပရိသတ်ကတော့ ဘုန်းဘုန်းကြီးနဲ့ ကျွန်မတို့မိသားစု ရင်းရင်းနှီးနှီး အပြန်အလှန် စကားပြောနေကြတာကို နားထောင်နေကြပါတယ်။

ဘုန်းဘုန်းကြီးဆီကို မရောက်ဖြစ်တာကြာပြီဖြစ်တဲ့ ကျွန်မတစ်ယောက် ဘုန်းဘုန်းကြီး သီတင်းသုံးတော်မူတဲ့ ကျောင်းဆောင်ပေါ်ကို ဟိုကြည့် ဒီကြည့် လေ့လာကြည့်မိပါတယ်။ အရှေ့ထရုံမှာ သစ်ပင်တွေ၊ ဝါးရုံပင်တွေ စတဲ့ တောတစ်တောကို နောက်ခံထားပြီး ဖျာကြမ်းတစ်ချပ်ပေါ်မှာ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီး ရှိက်ထားတဲ့ ဘုန်းဘုန်းကြီးရဲ့ ပုံတော်ဟာ မြင်တွေ့လိုက်ရတဲ့ ကျွန်မအနေနဲ့ ပြောမပြတ်တတ်လောက်အောင် ကြည်ညိုမိပါတယ်။

ဒါကြောင့်လဲ ဘုန်းဘုန်းကြီးကို ခွင့်တောင်းပြီး ကျွန်မမှာလာတဲ့ ကင်မရာလေးနဲ့ ထပြီး ရိုက်ဖြစ်လိုက်ပါတယ်။

နောက် ကျွန်မရဲ့အမြင် မြင်ကွင်းထဲမှာ ထပ်မံ မြင်တွေ့လိုက်ရတာတော့ ဘုန်းဘုန်းကြီးရဲ့ အိပ်ရာခုတင်

ခေါင်းရင်းဘေးမှာ ထောင်ထားတဲ့ ဝါးတောင်ငှေးလေးပါ။ အဲဒီဝါးတောင်ငှေးလေးကို မြင်လိုက်ကတည်းက ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာ ထူးဆန်းနေသလို အံ့သြနေမိတာလဲ အမှန်ပါပဲ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဝါးတောင်ငှေးလေးရဲ့(လက်ကိုင်ရာဘက်) အရင်းပိုင်းဘက်မှာ နဂါးတစ်ကောင်ရဲ့ ဦးခေါင်းသဏ္ဌာန်အတိုင်း လည်ရစ်တွေ အမောက်တွေပါ ပင်ကိုသဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေတာတွေဟာ မြင်တွေ့ကြသူတိုင်း ကျွန်မလိုပဲ ထူးခြားနေတယ်လို့ ခံစားကြရမှာပါ။

ကျွန်မလဲ ချက်ချင်းပဲ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ရာ ဘုန်းဘုန်းကြီးကို ခွင့်တောင်းပြီး အဲဒီ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဝါးတောင်ငှေးလေးကို ကျွန်မရဲ့ကင်မရာနဲ့ သေသေချာချာ ကျကျနန ချိန်ရွယ်ပြီး နှစ်ပုံဆက်တိုက် ရိုက်ယူလိုက်ပါတယ်။

ဘုန်းဘုန်းကြီးအနီးကို လက်အုပ်လေးချီပြီး တိုးကပ်သွားပြီးတာနဲ့...

‘ဘုန်းဘုန်းကြီးဘုရား အဲဒီဝါးတောင်ငှေးလေးက ဘယ်သူ လှူသွားတာလဲဘုရား’

လို့ စပ်စပ်စုစု မေးမြန်းလျှောက်ထားလိုက်တော့ ဘုန်းဘုန်းကြီးက...

‘သမီးအဖေကိုမေး သမီး၊ သမီးအဖေ ဒီအကြောင်းတွေကို အားလုံးသိထားတယ်။ သမီးအဖေ ပြောပြလိမ့်မယ်’

လို့ မိန့်တော်မူတာနဲ့ ဖေဖေကို ပြောပြဖို့ တောင်းဆိုမိတယ်။

* * *

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

နန္ဒီအောင်

လက္ခဏာပေါ်

အခြေခံ

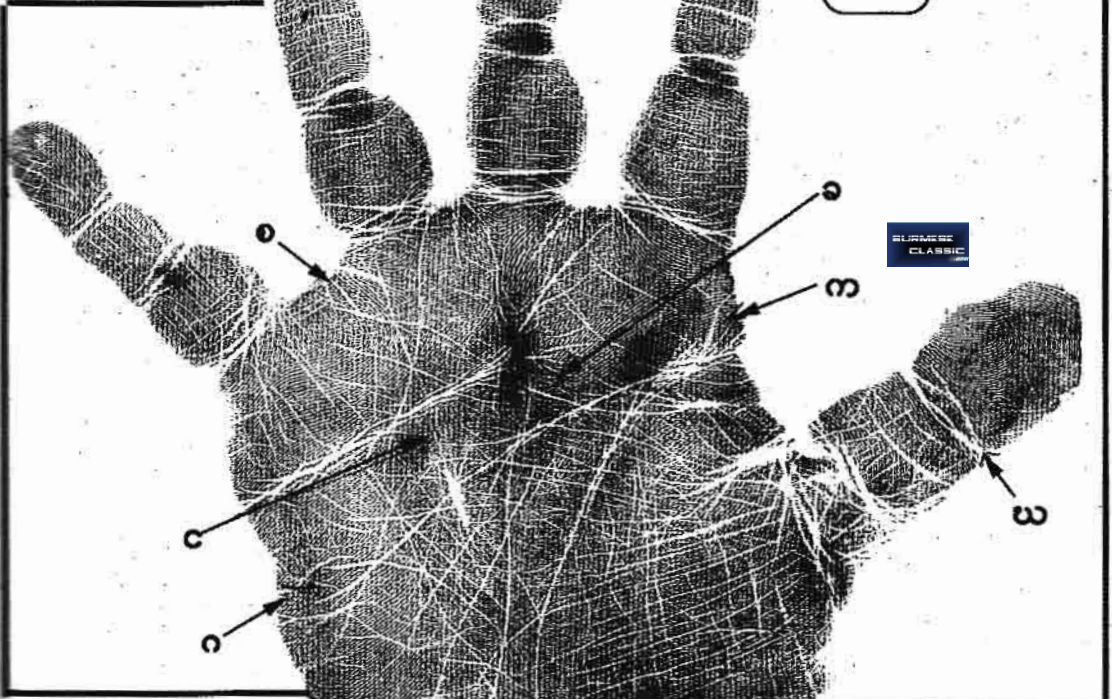
ဆရာကြီး ဦးမောင်မြိုင်
(ဥပဒေကျွမ်းကျင်သူ)
လက္ခဏာပေါ်အခြေခံပညာသုတေသီ

ဘယ်

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးထားသော ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ ရန်ကုန်မြို့မှ အသက်(၃၃)နှစ်အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လက်ချောင်းများ၊ လက်ဖဝါးပြင်ရှိ အမှတ်အသားများကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ ဉာဏ်ရည်ထုံတိုင်း ဟောည့်သူလား။
- ဉာဏ်ရည်ထက်မြက် ဟောတုချန်သူလား။

- ၂။ အစားအသောက် ငတ်ပွတ်ခေါင်း ပါးပျဉ်းသူလား။ အစားအသောက် ပေါများပြည့်စုံသူလား။
- ၃။ အမြင်ကျဉ်းပြောင်း သဘောထား သေသိမ် တက်သူလား။ အမြင်ကျယ် စိတ်သဘောထား ကြီးတတ်သူလား။
- ၄။ ဒီဇာယာ ယထင်ရှား သာယာလှလား။ အောက်မြင်ကျော်ကြား ထူးခြားသူလား။

အထက်ပါ မေးခွန်း၏ အဖြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြား

စာရွက်လွတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှ လက္ခဏာပေါ်အခြေခံနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးကြည့်ပါရန် အကြံပေးအပ်ပါသည်။

ဝေဖန်မှု အခြေခံများကို စာမတ်နှစ်(၁၅၀)တွင် ကြည့်ပါရန်။

သုခုမ ခုနစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
လဆုတ်(၂)ရက်နေ့ နံနက်။

ဆရာဦးကျော်ဝင်း၊ ကိုထွန်းရွှေ၊
ကိုသက်ဦး စသူတို့မှာ အရက်တက်ခိုက်
ကပ်လျှင် ဝိဇ္ဇာညီနောင်ကုန်းတော်သို့
ရောက်နှင့်ကြလေပြီ။ မိမိနှင့် ကိုဝင်းမြင့်
နှစ်ဦးသာ ထမင်းဟင်း ချက်ပြုတ်ရေး
တာဝန်ဖြင့် ကုန်းတော်ရပ်တွင် ကျန်
ရစ်၏။

ထမင်း ဟင်းဆိုသော်လည်း ထမင်း
တစ်အိုး၊ ကုလားပဲခြမ်းကို ဆားခပ်၍
ပြုတ်ထားသော ပဲပြုတ်တစ်အိုးသာ
နေ့စဉ် ချက်ပြုတ်ရခြင်း ဖြစ်၏။

ချက်ပြုတ်ပြီးသောအခါ ကိုဝင်းမြင့်
က ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်အတွက်
ဆွမ်းပန်းကန်ပြင်ရင်း...

‘ကုန်းတော်မှာ ဆရာတော်ကြီး
တစ်ပါး ရောက်နေတယ်။ ကပ္ပိယမပါ
ဘူး။ ငါတို့တွေ ဆွမ်းသွားလျှာရအောင်’

ဟုဆိုသဖြင့် လိုက်ပါသွားသည်။

ဆံတော်ရှင်အား ဆွမ်းတင်ပြီး
နောက် ဆရာတော်အား ကပ်လျှာသော
အခါ စကားအထူးအထွေ မိန့်ကြားခြင်း
မရှိဘဲ အလျှာပဲ ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်။

ကိုယ်ဟန်တော်မှာ ပိန်လျာနှင့်
ခြုံခြံသောအကျင့် ရှိဟန်တူသည်။
ဆွမ်းဘုဉ်းပြီးသောအခါ “ညနေ
စောင်းရင် သိမ်ထဲလာခဲ့ကြပါ” ဟု
မိန့်၍ ဆက်လက် ဂ္ဂမုတ်တော်မူလေ
သည်။

ညနေ(၅)နာရီခန့် အချိန်တွင်
ကိုဝင်းမြင့်က - အမိဌာန်ပုတီးပတ်
မပြည့်သေးသဖြင့် မိမိတစ်ဦးတည်း
သာ သွားဖြစ်သည်။

တောင်ခုလတ် သံတန်ဆောင်းနှင့်
ရေကန်တောင်ကြားအနီးရှိ သိမ်သို့
ရောက်သောအခါ ဆရာတော်က
သက်န်းဖြင့် ထုပ်ထားသော ဗလာ

၁၅၈ နက္ခတ္တမောင်မြတ်မဂ္ဂဇင်း

ဒီးနာပျော်ပျော်

ကွမ်းရွက်အင်း

ခံလွန်းတာ

BURMESE CLASSIC

စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ပေးသည်။
‘ဒီအထဲက ဒကာလေးကြိုက်တာ
ကူးယူသွားပေတော့’

စက္ကူအဖြူစရှည်ကလေး အချို့ကို
လည်း ထုတ်ပေးသည်။ ဆေးလိပ်
ဖင်စီခံ လုံးရန်အတွက် ကုန်စုံဆိုင်များ
တွင် ရောင်းချသော ပုံနှိပ်စက္ကူဖြတ်စ
ကလေးများဖြစ်သည်။

ဗလာစာအုပ်တွင် မင်စိမ်းဖြင့် ဆေး
အင်းများ၊ စမများ၊ ရုပ်ပုံများစွာ ရေး
မှတ်ထားသည်ကို ကူးယူခဲ့သည်။
ဆရာတော်က “နောင်ကြိုရင်လဲ
ကူးယူဗေါ့” ဟု ခွင့်ပေးသော်လည်း
သုံးရက်မျှအကြာတွင် တစ်ကြိမ် သွား
ကြည့်သောအခါ ဆရာတော်ကို
မတွေ့ရတော့ပါ။ အမိဌာန်ရက် စေ့
မြောက်၍ ဇင်းကျိုက်တောင်မှ ပြန်ဆင်း
သွားပြီဟု ယူဆရလေသည်။

မှတ်သားထားသည်များအနက် နှစ်၊
သုံးဆယ်ကျော် ကိုယ်တိုင်လည်း သုံးစွဲ
၍ ကြိုဆိုရသူ ဝေဒနာရှင်များကိုလည်း
ကူညီ အကူအညီခံစေသည့် ခါးနာပျောက်
နည်းကို လက်ဆင့်ကမ်းပါမည်။

ပိုးပေါက်၊ ပဲ့ စုတ်ခြင်းမပါ အရွက်လှ
သော ကွမ်းရွက်နှစ်ရွက် ယူရပါသည်။
အရင်းအဖျား မဖြတ်ရပါ။ (ကြမ်းသည့်
ဘက်) ကျောဘက်တွင် (၉)ကွက်အင်း
ကို ကွမ်းရွက် မပေါက်၊ မစုတ်အောင်
သားပါ။

“ခါးကိုက်ရောဂါ အမြန်ပျောက်
စေ” ဟူ၍ စာသားဖြင့် မြင်းသွားရေး
သွင်းပါ။ အလယ်၌ သူနာ၏ မွေးနံ

ဂဏန်းကို ရေးပါ။ နောက်တစ်ရွက်
တွင်လည်း ကိုးကွက်အင်းသား၌
အထက်စာသားကို နံသင့်သချာဖြင့်
ရေးဖြည့်ပါ။

ခါး	ဂါ	ပျောက်
၁	၆	၇
မြန်	နံ	နာ
၆	၈	၂
ရော	၈	အ
၃		၅

၂	၂	၅
၅	နံ	၀
၈	၃	၁

www.burmeseclassic.com

ပြီးလျှင် ကွမ်းရွက်နှစ်ရွက်ကို ကျော
ချင်းဆိုင်ထပ်ကာ ချောသည့်ဘက်မှ
ထုံးသုတ်ပါ။ ကွမ်းမစားတတ်သူဖြစ်
လျှင် ထုံးကိုလျှော၍ သုတ်ပါ။ ကွမ်းသီး
ဆေးအနည်းငယ်ထည့်ကာ ယာပါ။
(ထုပ်ပါ)

ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ဆောင့်ကြောင့်
ကွမ်းယာကို လက်အုပ်တွင်ထည့်
သောအခါ လက်တော်များ (၉) အုပ်တိတိ
ထည့် (ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်)ပါ။

ထိုကွမ်းယာကို ခါးနာသူအား ဝါး
ထည့်သည်။ ကောင်းစွာ ကြေညက်လျှင်
အုတ်ကို ထွေးပစ်နိုင်သည်။ ခါးနာ
သူများ အမှန်ပင် သက်သာ

ပျောက်ကင်းစေသည့် ပွဲတွေ့နည်း
ဖြစ်သည်။

ခါးနာခြင်းအပြင် ဝမ်းအောင့်၊ လေ
အောင့်၊ ဗိုက်နာ၊ ခူးနာ၊ ခေါင်းကိုက်၊
ခေါင်းမူး၊ မျက်စိနာ စသည်တို့အတွက်
လည်း အဓိပ္ပာယ်ပြည့်စုံအောင်
စာသား(၈)လုံးစီ၍ ရေးသွင်းအသုံးပြု
နိုင်ကြောင်း ကြားနာခဲ့ရသည်။

၁၃၇၆ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း
တစ်နေ့တွင် ကိုဝင်းမြင့် (ယခုအခါ
ကျွဲခြံရွာသစ်တောရ မဟာစည်
သာသနာ့ရိပ်သာဆရာတော် ဦးဝါ
သဝ ဖြစ်နေပါပြီ)နှင့် တွေ့ဆုံ၍ စကား
စမြည် ပြောဖြစ်သောအခါ ထိုစဉ်က

ဖူးတွေ့ရသည့် ဆရာတော်၏ရုပ်သွင်
မှာ ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်
ဦးဩဘာသနှင့် အလွန်တူနေသည်ကို
လျှောက်ထားရာ...

‘ငါလဲ တူသလိမ့်တယ် ထင်မိပါရဲ့။
နှစ်ပေါင်း သုံးလေးဆယ်လောက်
ကြာပြီဆိုတော့ သိပ်မသေချာပါဘူး’
ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

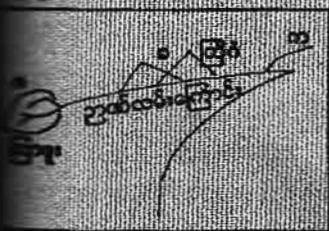
[သမုတိပရမတ် သံဃာမြတ်များအား
ဦးထင်လျှက်...]

စံထွန်းသာ

စာမျက်နှာ (၁၄၉)မှ အဆက်

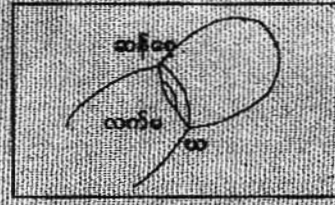
အထွေထွေအားဖြင့် အခြေခံ
ဥပဒေအရ ဥပဒေပြု
အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဥပဒေ
အကြောင်းအရာမှ အပေါ်ထောင်
အောက်သော လမ်းကြောင်းပေးနိုင်ခြင်း
အရ ဥပဒေအကြောင်း အလယ်မှာ
အထွေအမြစ်(၁) ဥပဒေအကြောင်း(၁)တို့
အကြောင်း ဖြစ်သည်။

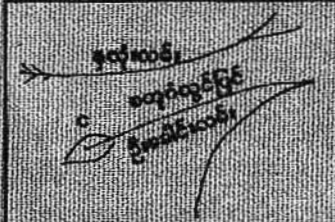
အစားအကောင်း အသောက်
ထောင်း ပေါများပြည့်စုံမှုသည်
ဖြစ်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်မခံ
သောကွင်း ဆန်စရာသင်္ကေတ ပါသော

ကြောင့် ဖြစ်သည်။(ဆ)

၃။ အပြင်ကျယ် စိတ်သဘောထား
ကြီးသူ ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နှလုံးလမ်း
ကြောင့်နှင့် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းကြား
ရှိ စကားကွင်းဖြစ် ညီညာခြင်း (၁)စင်
တိစိတစွာနှင့် ကျယ်ပြန့်ခြင်းတို့ကြောင့်
ဖြစ်သည်။(၃)

၄။ ဒီဘဝမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြား
ထူးခြားနိုင်သူဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်သူ
ကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံမှာ
ကြာစုပုံမဟုတ်အဖြစ်အရ ခိုင်ခံ့
ကြောင့် ဖြစ်သည်။(၄)

မှတ်ချက် ။ ဤလက္ခဏာရှင်မှာ
မေတ္တာတရုဏာရှင် ဆရာဝန်မ ဖြစ်
ပါသည်။

လက္ခဏာပညာသုတ ထိုမျှကြာပါ
စေ

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချစ်သာကြီး
ဌာအောင်

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်
(ဥပဒေပညာ)
လက္ခဏာအောင်မြင်သောသူ

ဆေးစွမ်းထက်မြက်

ရဲယိုထန်းကျွက်

ကျွန်မ၏ အဒေါ်တစ်ယောက် နာမကျန်းတာ တော်တော်ကြာနေပြီ ဖြစ်၍ လူနာသွားမေးပါသည်။ လူနာဆီ ရောက်တော့ ပြောသလောက် မဆိုးဘဲ ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်နေ၍ ဝမ်းသာ အားရ မေးမိပါသည်။

‘အန်တီ တော်တော်သက်သာသွား ပြီပေါ့နော်’

ထိုအခါ အန်တီမှ သူမ ယခုလို ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းကို ပြောပြပါတော့သည်။

အန်တီက အသည်းတွင် အဆိမ့် နေပြီး နှလုံးလည်း သိပ်မကောင်းပါ။ ရင်ကျပ်ရောဂါလည်းရှိ၊ လေးဖက်နာ လည်းဖြစ်နှင့် ရောဂါတွေစုံပြီး အသက် ရှူမဝဘဲ အစာလည်းမဝင်၊ အထိုင် အထလည်း လေးပင်နေပြီး လမ်းပင် မလျှောက်နိုင်တော့ပေ။ ဒီရောဂါတွေ နှင့်ပင် အဆုံးသတ်ရတော့မည်။

ဒီတောင်က မကျော်နိုင်တော့ဟု အားလုံးက ထင်နေကြချိန် ရွာမှ အမျိုးတစ်ယောက်က လူနာ လာမေး ရင်း အိမ်နောက်ဖေးမှ ရဲယိုပင်များကို မြင်ပြီး...

‘ဆေးရှိရဲ့သားနဲ့ မစားကြဘဲကိုး’

ဟု ပြောလျက် ရဲယိုသီးအမှည့်များ ကို ခူးယူကာ ဆန်ခါသန့်သန့်နှင့် တိုက်ချပြီး အနှစ်များအား ထန်းလျက် သင့်ရုံထည့်ကာ ကျိုချက်ပါတော့ သည်။

စီးစီးပိုင်ပိုင်လေး ဖြစ်သော် မီးဖိုမှ ချ၍ အအေးခံကာ လူနာအား တစ်ခါ စားလျှင် စတီးဖွန်း နှစ်ဖွန်းခန့် ကျွေးပေး ပါသည်။ နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ည (၆)နာရီ ခြား (၃)ကြိမ် ကျွေး၏။

အရသာမှာ ချိုချိုမွှေးမွှေးလေးဖြစ် ကာ စား၍ကောင်းပါသည်။ နှစ်ရက်

လောက်စားပြီးသော် အန်တီ၏ ရင်ကျပ် ရောဂါမှာ သိသိသာသာ သက်သာ လာပြီး နောက်ရက်များ ဆက်စားရာ လမ်းလျှောက် နိုင်လာပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ပေါ့ပါးပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်လာပါသည်။ ခံတွင်း ကောင်းပြီး အစာ စားချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ကာ ထမင်းစား နိုင်လာပါသည်။

သို့နှင့် ထိုဆေးအား ဆက်လက် သောက်သုံးလာရာ ယခု လို အခြေအနေကောင်းသည်အထိ ဖြစ်လာသည်ဟု ပြောပြပါသည်။

ကျွန်မကလည်း တော်တော်ကောင်း သည့် ဆေးပဲဟု မှတ်သားထားကာ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ် နေ့ နေ့လယ် ဈေးဝယ်ရာမှအပြန် ညနေ(၄)နာရီလောက်တွင် ပူလွန်း၍ ရေချိုးမိရာ နောက်ကျောနှင့် ရင်ဘတ် တစ်သားတည်းလိုဖြစ်ပြီး ကျပ်ကာ သလိပ်များကပ်၍ အသံလည်းဝင်၊ ချောင်းဆိုးပြီး သလိပ်မထွက်၍ တော် တော်ပင်ပင် အနေရ အထိုင်ရ ခက်နေ ပါသည်။

ထို့ပြင် အာရုံကြောများ နာလာကာ မျက်လုံးများပင် ရောင်ကိုင်းလာပါ တော့သည်။ ညဘက် ရင်ကျပ်နေ၍ မအိပ်ရဘဲ အစားပါ ပျက်လာပါသည်။

ထိုအခါမှ အန်တီပြောသော

ဆေးနည်းကို သတိရကာ ရဲယိုသီးမှည့် နှင့် ထန်းလျက်ကျိုကာ စားမိပါသည်။ သိသိသာသာပင် ဆေး စားသော နေ့၌ ညဘက်အိပ်ပျော်ပါသည်။ ရင်ချောင်၍ သလိပ်လည်း ထွက်လာ ပါသည်။

ဆက်လက်စားသုံးရာ ဆီး၊ဝမ်း သွေး၊လေမှန်၍ နေကောင်းသွားပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ယခုထိတိုင် ထို ဆေးအား ဆက်လက်၍ စားသုံးလျက် ရှိပါသည်။

ဆေးဖိုးဝါးခ သက်သာ၍ အစွမ်း ထက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ အသက်ရှည်ဆေးဖြစ် သော “ဆေးစွမ်းထက်မြက် ရဲယိုထန်း ကျွက်”ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

“ဝင့်ဝင့်အောင်(ခေဠ-ဟားခါး)”

ငါးမင်းတောင်ပေါ်သို့

ထူးဆန်းစွာ ရောက်လာသည့် မြေးကြီးများ

ငါးမင်းတောင်သည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မတ္တရာမြို့နယ်အတွင်း၊ မန္တလေး-မိုးကုတ်သွား ကားလမ်းမဘေးရှိ “ဝသုန္ဒရရွာ” ၏ အနောက်ဘက် တစ်မိုင်ကျော်ကျော် ခန့်တွင် တောင်တစ်လုံးတည်း ထီးထီး ကွဲပြားတည်ရှိ၏။

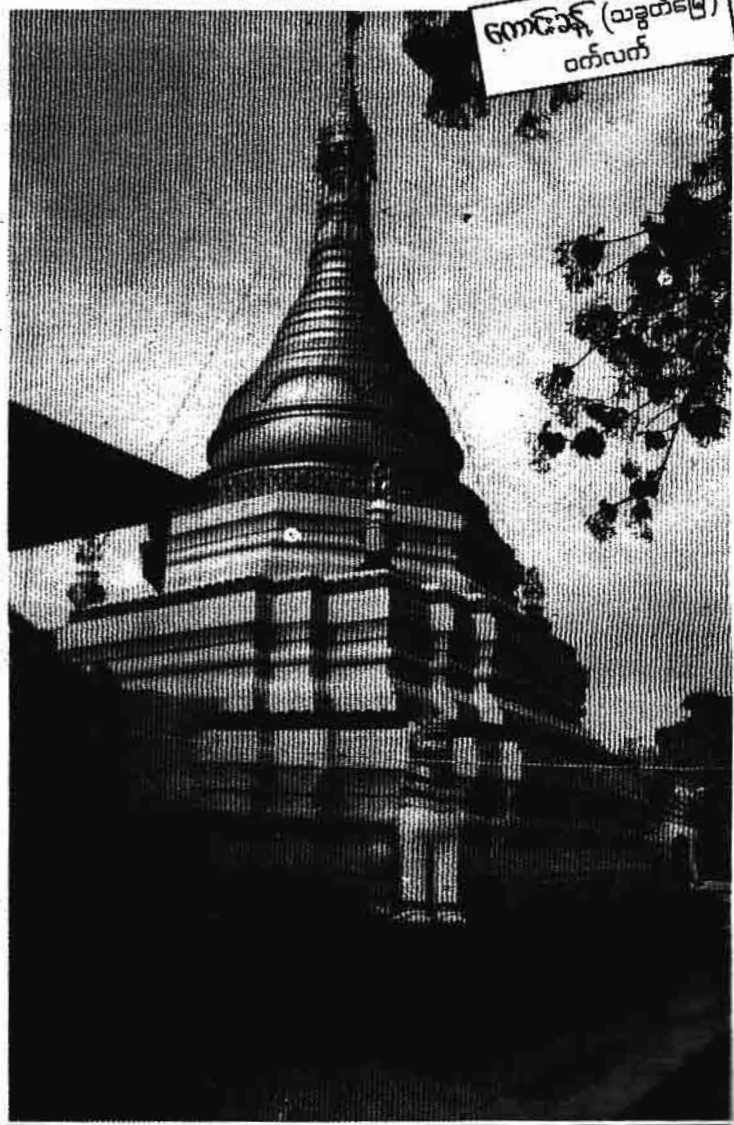
ထိုတောင်၏ ဝန်းကျင်တွင် စိမ်းစိုလန်းဆန်းသော စပါးစိုက်ခင်း၊ လှယ်တွင်းကြီးများ၊ ဝိုင်းရံ၍ တောင်ပေါ်၌ လည်း ဒဏ္ဍာရီကောင်းကောင်း၊ သန်းပင်ကြီးများ ပေါက်ရောက်ကာ အရိပ်အာဝါသကောင်းမွန်ပြီး တရားဘာဝနာရှာမှီးသူတို့ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော နေရာဌာနတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

စာရေးသူသည် မတ္တရာနယ်နှင့် ပဌာန်းဆက်ရှိသည်ဟု ဆိုရမလားမသိပေ။ စာရေးစရာ ကုန်ကြမ်းလို၍ သွားတိုင်း ထူးခြားဆန်းကြယ် ရေးစရာ တို့နှင့် အမြဲတမ်း ကြုံရတတ်သည်ပင်။

အရင်က ရောက်နေကျ မြစ်ကမ်းရွာသား ကိုညွန့်အောင်ကြီး(လူရွှင်တော်) မရှိတော့ပေမယ့် မတ္တရာမြို့၏ တောင်ဘက် “သဲကျင်ကုန်းရွာ” မှ နွဲ့ ဆရာစိန်မြင့်တင်(ခေါ်) ကိုမာ(...) ဆိုင်းဆီသို့ ယခုအခေါက်ရောက်ရှိခဲ့၏။

မတွေ့တာကြာပြီဖြစ်သော နှစ်ဆရာမီးယားစုနှင့် ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် တွေ့ရာလေးပါး စကားပြောကြရာမှ ခိတ်ဆွေ၏သားဖြစ်သူ မောင်သန့်ဇော်ဝင်းမှ...

‘လေးလေး...စာရေးစရာ ကုန်ကြမ်းချရင်ရင် မနက်ဖြန် ငါးမင်း F.20A.March, 2015.

◆ ငါးမင်းတောင်ကြီး ◆

တောင်ကို ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးမယ်’ ဟု ဆိုစကားနှင့်အညီ ယနေ့ နံနက် စောစောကပင်လျှင် နှစ်ဆရာ၏ဇနီးဖြစ်သူ “မမန်းမြင့်” ၏လက်ရာ ထမင်း

ကြော်နှင့် ပဲပြုတ်ကို အထာချ၍ စားပြီး ဆိုင်ကယ်ကိုယ်စီဖြင့် ထွက်ခဲ့သည်။ ယခု ငါးမင်းတောင်မြို့ရှိ မောင်သန့်ဇော်ဝင်း ဆိုသူ၏ ငါးမင်းတောင်မြို့ရှိ မောင်သန့်ဇော်ဝင်း ဆိုသူ၏ ငါးမင်းတောင်မြို့ရှိ မောင်သန့်ဇော်ဝင်း ဆိုသူ၏

အနောက်ဘက်၊ မြောက်ဘက်တို့တွင် လယ်ကွင်းများ ဝန်းရံ၍ တောင်ဘက် မနီးမဝေးတွင် “ငါးမင်းတောင်ရွာ” ကို မြင်ရ၏။

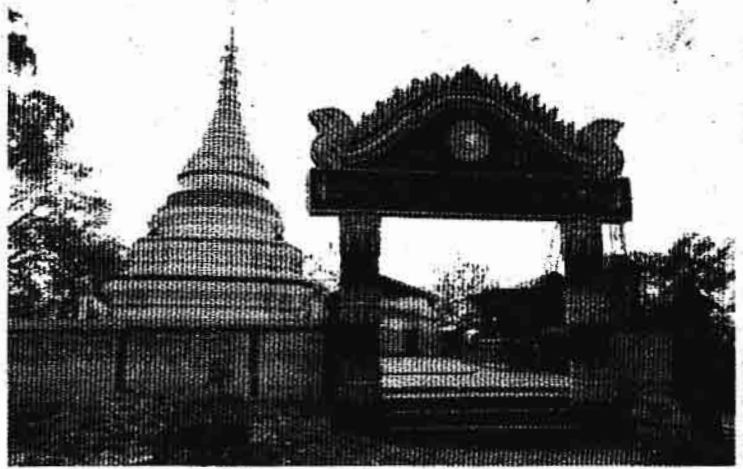
တောင်ခြေမှန်ပေါက်အဝင်မှ ကွန် ကရစ်ခင်းထားသော လမ်းအတိုင်း တောင်ပေါ်သို့ စီးနင်းတက်ခဲ့ရာ တစ်ဆစ်ချိုး နှစ်ကျွေမျှ ကျော်သည်နှင့် မကြာမီပင် တောင်ထိပ်ရှိ အလွန် သပ်ရပ်၍ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော စေတီတစ်ဆူကို ဖူးမြော်ရသည်။ ထို စေတီ၏ တောင်ဘက် အနိမ့်ပိုင်းတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်း ရှိ၏။

စာရေးသူတို့ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးသည် နှင့် စေတီရင်ပြင်တွင် တံမြက်လှည်းနေ သူတစ်ဦးကိုတွေ့၍ စာရေးသူမှ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် မိတ်ဆက်ကာ ငါးမင်း တောင်ပေါ်သို့ ရောက်လာသည့် မြွေ ကြီးတွေနှင့် ငါးမင်းတောင်သမိုင်းကို ရေးလို၍ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ငါးမင်း တောင်ဆရာတော်ကို ရေးခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားလိုကြောင်း ပြောပြသည်။

သူ့အမည် “ဦးဖိုးချယ်” ဖြစ် ကြောင်း၊ ဂေါပကအတွင်းရေးမှူးဖြစ်ပြီး ငါးမင်းတောင်ရွာ ဇာတိဖြစ်ကြောင်း၊ ငါးမင်းတောင်ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည် မှာ “ဘဒ္ဒန္တဉာဏီက” ဖြစ်ပြီး ငါးမင်း တောင်ပေါ်ကို စောင့်ရှောက် သာသနာ ပြုနေသည့် ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်ကာ ယခုနံနက် ဆွမ်းခံကြွနေကြောင်းကို ပြောပြ၍ ငါးမင်းတောင်ဟု အမည်တွင် ပုံနှင့် ငါးမင်းတောင်သမိုင်းအကျဉ်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ၏။

(စာရေးသူတို့ ပြန်လာသည်အထိ ဆရာတော်ကို မပူးတွေ့ခဲ့ရပါ။)

သုံးလောကထွဋ်ထား မြတ်ဗုဒ္ဓ ဘုရားနစဉ်ကာလက ဤနေရာသည် ၁၅၄ နက္ခတ္တရာဇာင်ခြင်္ခါမဂ္ဂလင်း

◆ ထုတောင်မြို့တဝုဏ္ဏုရ

◆ ငါးမင်းတောင်ဘက်နှင့်

ဘုရားလောင်း ငါးရံမင်း၏ စံပျော်ရာ နေရာဌာနထူးဖြစ်ကြောင်း “ငါးရံတွင်း သည် ယခု စေတီတည်ရှိရာ၏ အနောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် တည်ရှိ၍ ယခုအခါတွင် တွင်းမှာ မြေများသို့၍ တွင်းရာတစ်ခုသာ တွေ့ ရသည်။ ဟိုအရင် ထိုတွင်းမှ ဓေ ထွက်သည်ဟု ဆို၏။ မကြာမီ ထို တွင်းကို ပြန်ဖော်မည်ဟု ပြောသည်။ (ဓာတ်ပုံ မရှိဘဲခွဲရပါ။)

ထိုစဉ်အခါက ဒေဝဒတ်အလောင်း သည်လည်း တောလည်မှဆိုးဖြစ်ပြီး ဤနေရာသို့ ခရီးတစ်ထောက် ရောက်

ခဲ့ရာ ဘုရားလောင်းငါးရံမင်း စံပျော် သည့် ငါးရံတွင်းကို တွေ့မြင်သွားလျက် ငါးအသားကို စားလိုသောကြောင့် ငါးရံ မင်း တွင်းမှအထွက်ကို စောင့်ဖမ်းခဲ့၏။

ငါးရံမင်းကို မိလေသော် အရှင် လတ်လတ် ဓားဖြင့် မွန်းပြီး ဆားနယ် ကာ ကျောက်တုံးပေါ်တင်လျက် မီးမွှေး ပြီး ကင်စားရန် ထင်းရှာ ထွက်သွားလေ သည်။ (ယခင်က ငါးမွန်းကောင်ဟု တွင်ခဲ့သည်။)

ထိုစဉ် အသက်မသေသေးသော ငါးရံမင်းသည်လည်း မိမိ၏ အသက် ဘေးကြောင့် ကျောက်တုံးပေါ်မှ ခုန်ချ

ဆုတောင်းပြည့် တာဝန်ခံပိုင်ကု

ဘုန်းတော်ကြီးတော်

ကာ အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်းအရပ်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့လေ၏။

ယခု မန္တလေး-မိုးကုတ် ကားလမ်း အရှေ့ဘက်တွင်ရှိ ယခုအခေါ် “မရှိ ထောတောင်” သို့ ရောက်လေရာ ကိုယ် မေါ်တွင် လူးနယ်ထားသော ဆားတို့ကို ပြောင်စင်အောင် ခါထုတ်ခဲ့သော ကြောင့် ယခင်က ထိုတောင်ကို “ဆား ခါတောင်” ဟု အမည်တွင်ခဲ့လေ သည်။

ငါးရုံမင်းသည်လည်း ဒေဝဒတ် လောင်းမုဆိုး၏ ရန်ကို ကြောက်သော

ကြောင့် တောင်စုစူးသို့ မှန်း၍ ဆက် ပြေးရာ မှန်းပြေးတောင် ယခု “မန္တလေး တောင်” တည်ရှိရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။

ထိုမှတစ်ဖန် အရှေ့စူးစူးသို့ ဆက် လက်ပြေးရာ ရန်ကင်းလောက်ပြီ ဟု ဆင်ခြင်၍ “ရန်ကင်းတောင်” အရပ်၌ အသက်ထက်ဆုံး စံပျော်နေထိုင်ခဲ့ သည်ဟု သက်ကြီးစကား သက်ငယ် ကြားခဲ့ရပါသည်ဟု ပါးစပ် သမိုင်း ရာဇဝင်အရ ဂေါပကဦးဖိုးချယ်၏ တစ်ဆင့် ပြောပြမှုကို စာရေးသူမှ သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ငါးမင်းတောင်ခေါ် ငါးမွန်းတောင် အကြောင်းကို သိပြီဖြစ်၍ အဓိက လာရင်းဖြစ်သော ထူးဆန်းစွာ ထို တောင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာသည့် မြွေကြီးတွေကို ကြည့်ရန် ဂေါပက အတွင်းရေးမှူးဦးဖိုးချယ်မှ လိုက်၍ ပြသပါသည်။

မြွေကြီးတွေရှိသော နေရာမှာ ဆု တောင်းပြည့် တဝဂ္ဂဘုရား၏ အတွင်း လိုက်ဂူထဲရှိ ဆင်းတုတော်ဘုရားဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် နေထိုင်ကြ၍ ယခုလက်ရှိ မြွေအရေအတွက်မှာ အကောင်ငယ်လေး အပါအဝင် လေး ကောင်ရှိသည်ဟု ပြောပြ၏။

စာရေးသူတို့ ဂူပေါက်ဝ ရောက် ကတည်းက မြွေတစ်ကောင်၏ တရူး ရူး နာမူတ်သံကို ကြားရသည်။

‘သင်္ကြန်ရက်ကတည်းက အဲဒီအကောင် ကြီး ဒေါဟောင်းနုတယ်ဗျ၊ အရက်မူးသမား ဆွဲက စထားလို့လေ’

ဂူအတွင်းသို့ ရှေ့မှဝင်ရင်း ဦးဖိုးချယ် က ပြော၏။

ဂူအတွင်းသို့ရောက်သော် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်လေး၏ လက်ဝဲဘက်တွင် မြွေသုံး ကောင်ခွေအိပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ လက်ယာဘက်တွင်ရှိသော မြွေ တစ်ကောင်ကို ဦးဖိုးချယ်မှ ကောက် ယူပြီး လည်တွင် ယတ်ကာ ယဉ်ပါး ကြောင်းကို ပြသသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ကင်မရာကို ထုတ်ယူ ကာ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်သည်။ ဝဲဘက်တွင် အိပ်နေသော အကောင် တို့ကိုလည်း လေးငါးကွက် ချိတ်ယူ လိုက်သည်။ တစ်ခုထူးသည်မှာ ချိတ် ယူသည့်အကွက်တိုင်း ထောက်၍ နှိုး မှာ အလုပ်လုပ်၏။ တစ်ချက်မှ ချိတ် ယွင်းသော အပြင်သို့ ထွက်နိုင်သော နည်းမရှိ။

‘အရှင်က ရိုက်တဲ့သူတွေလဲ ဒီလိုပဲ
ပီးယွင့်ဘူး ကဲ...ကဲ ဒီအတွင်းက ပုံတွေ
မကောင်းရင် အပြင်ကို ထုတ်ပြီး ရိုက်ရ
အောင်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပဲဗျာ’

ဦးဖိုးချယ်သည် ခပ်ဝဝလူကြီး ခြေ
သလုံး ကြွက်ဖုခန့်ရှိ မြွေကြီးတစ်
ကောင်ကို ပြောပြောဆိုဆို အပြင်သို့
ထုတ်လာရာ စာရေးသူမှ ကျေးဇူး
စကားဆိုမိသည်။

‘ဟိုအကောင်ကြီးကိုတော့ မနိုင်ဘူး
ဗျာ။ ခပ်ငယ်ငယ်တစ်ကောင်ကလဲ
ဒေါသ တအားထွက်နေတော့ ကျွန်တော်
မကိုင်ရဲဘူး။ ငါ့တူရော...ဒီမြွေကြီးကို
မင်းလည်ပင်းပေါ်တင်ပြီး ဓာတ်ပုံ
အရိုက်ခံပါလား’

စာရေးသူတို့ လိုက်ပို့သူ မောင်သန့်
ဇော်ဝင်းကို လှမ်း၍ ပေးရာ...

‘အာ...တော်ပါပြီ ဦးလေးရာ၊
ကျွန်တော် မကိုင်ရဲဘူး’

သန့်ဇော်ဝင်းမှ ပြောပြီး နောက်သို့
ဆုတ်ပြေး၏။

ကျွန်ုပ်သည်လည်း ဦးဖိုးချယ်ကိုသာ
ကိုင်စေလျက် ဓာတ်ပုံတို့ကို ရိုက်ယူ
လိုက်သည်။ ဓာတ်ပုံတို့ကို
လိုသလောက် ရိုက်ပြီးသည်နှင့်...

‘ကဲ...ဦးဖိုးချယ် ဒီမြွေကြီးတွေ
ရောက်လာပုံနဲ့ စရောက်လာတဲ့ ရက်
ရယ်၊ ပြီးတော့ ဘယ်လို ဘယ်ပုံရောက်
လာတယ်ဆိုတာကို ပြောပြပါဦးဗျာ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးရာ...

‘ဟုတ်ကဲ့ ဒီမြွေကြီးတွေ ရောက်လာ
တာ အခု ရှစ်လလောက်ရှိပြီဆို
တော့...’

ဟူ၍ အစချီကာ ယခုဘုရား၏ ဘွဲ့
အမည်မှာ ဆုတောင်းပြည့်တဝဂ္ဂဘုရား
ဖြစ်ကြောင်း၊ ရှေးက ဘုရားဟောင်း
တစ်ဆူကို ပြန်လည်မွမ်းမံ၍ ပုဇော်
၁၅၆ နဂါးရောင်ခြည်ပုဇော်

◆ ဗုဒ္ဓဘုရား

◆ သင့်အိမ်ထဲမှာ မြွေကြီး

ထားကြောင်း...

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ(ရက်မမှတ်
မီ)၏ နံနက်ခင်း ရှစ်နာရီခန့်အချိန်တွင်
သူနှင့်အတူ ဂေါ်မကအဖွဲ့ဝင်အချို့
ဘုရားဝေယျာဝစ္စအတွက် တိုင်ပင်
ဆွေးနွေးနေစဉ် အလတ်စား ဓာတ်ဘုရား
လုံ့ဆန်ရှိ မြွေကြီးတစ်ကောင် အနောက်
အရပ်မှ ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်သို့ တက်လာ
ကြောင်း...

ပြီးရင် မုခ်ပေါက် တစ်ပေါက်သာရှိ
သော တဝဂ္ဂထဲသို့ ဝင်ရောက်သွား
သည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ သူတို့မှာ

မြွေကြီးကို မောင်း၍လည်း မထုတ်ခံ
အနားသို့လည်း မကပ်ရဲ၊ နှစ်ရက်ခန့်
ကြာသည်အထိ ထွက်မသွား၍ အခတ်
တွေနေကြကြောင်း...

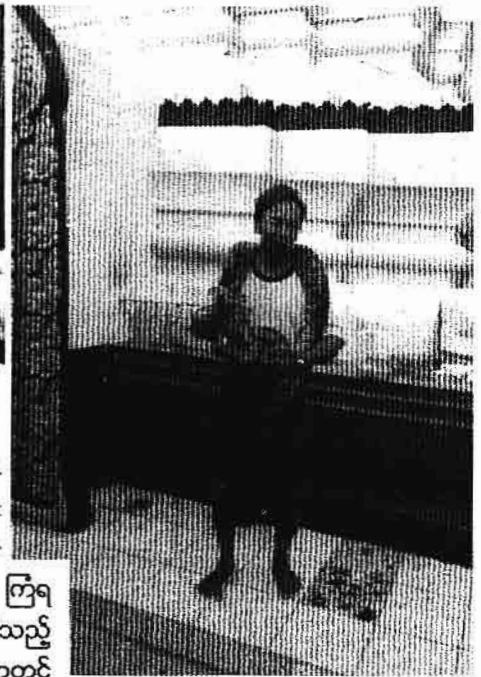
နောက်ရက်မှ မြွေဖမ်းကျမ်းကူ
သော “ကောက်ပီပင်ရွာ” သားတို့၏
အကူအညီခေါ်ယူကာ မြွေကြီး၏
အဝေးသို့ သွားလွှတ်ရန် အဖမ်းခိုက်
ကြောင်း...

မြွေဖမ်းသမားများက မြွေကြီး၏
ဝင်ကြည့်ကာ မည်သို့လှ ရန်မပြုသေး
စပါးအုံမြွေကြီးဖြစ်ကြောင်း သူတို့

ဦးခွေးနှင့် မြွေကြီး

ဦးခွေးနှင့် မြွေကြီး

ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ဖမ်းပြနိုင်၍ ပြကြသည်။

လူတွေကို အန္တရာယ်မပြသော မြွေဆိုတော့ သူ့အတွက်နှင့် စိုးရိမ်ကြောင့် ကြမ္မမရှိတော့ပေ။ သူပျော်သလောက် နေပါစေတော့...

သို့သော်လည်း သူ့ကို ကျွေးမွေးရန် အစာက အခက်အခဲရှိ၏။ မြွေ၏ အစာသည် ကြက်... ကြက်ထိုသမားတွေဆီမှ ကြက်တို့ကို ဝယ်ကာ သူနေထိုင်သော ဆုတောင်းပြည့်တဝှုတ်သို့ ကြက်သေတို့ကို သွားထားကြသည်။

ထိုကြက်တွေ တဝှုတ်သို့ ရောက်ကတည်းက မြွေကြီးမှာ ဂူအပြင်သို့ ထွက်သွားရာ ပြန်၍ မဝင်တော့

ကြက်တွေ ကျွေးတာ မကြိုက်၍ဘဲ ဖြစ်မည်။ ဒါမှ အခက်...

မြွေကျွေးရန် အစာအတွက် စုံစမ်းရသည်။ မေးမြန်းရသည်။ ဟော...သိပါပြီ။ ကြက်ဥတိုက်ရသည်တဲ့။ ကြက်ဥကို ဝယ်ယူကာ ဖောက်ပြီး ပါးစပ်ဖြင့် တိုက်သည်။ မြွေခိုက်ထဲ ရောက်တာက နည်းနည်း အပြင်ထွက်ကျ ပျောက်ပျက်တာက များများ။

ဒီနည်းနှင့် မဖြစ်သေးပါဘူး။ ကြာပြန်သည်။ ဘက်ထရီးအိုးပြင်သည့် ဆရာတွေ အက်ဆစ်ထည့်ရာတွင် အသုံးပြုတဲ့ ဖန်ပြွန်၊ ထိုဖန်ပြွန်နှင့် ကြက်ဥအရည်တို့ကို စုတ်ယူပြီး မြွေပါးစပ်ထဲသို့ ထိုးသွင်းကျွေးမှ ပျောက်ပျက်မှုမရှိဘဲ ကျွေးသမျှ မြွေဝမ်းထဲ အကုန်ရောက်သည်။ အစာကျွေးနည်းမှန်သွားပြီ။

‘ဒါနဲ့ ဦးချယ်... နောက်မြွေတွေရော ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲဗျ’

အရင်ရောက်လာသည့် မြွေအကြောင်းနှင့် မြွေအစာကျွေးနည်းကို သိပြီဆိုတော့ နောက်ရောက် မြွေတို့အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်မေးသည်။

‘နောက်ဆုံးမှ ရောက်လာတဲ့ မြွေသုံးကောင်က မထူးဆန်းပေမယ့် ဒုတိယရောက်လာတဲ့ မြွေနှစ်ကောင်ကတော့ ရောက်လာပုံ ဆန်းသဗျ...’

ဟု အောက်ပါ ဒုတိယမြွေတို့ ရောက်လာပုံကို ဆက်၍ ပြောပါသည်။

မတ္တရာနယ်၊ ငါးလုံးပြွန်မြောက်ရွာအနီး ငါးမွေးပြူရေကန်တွင် ကန်လံခြံရေအတွက် တောင့်ရွှေကံသော

“ဦးဝင်းမောင်” နှင့် ဇနီးဆိုသူရှိ၏။ တစ်နေ့ (ရက်မမှတ်မီ) ညနေစောင်း၌ ငါးအစာများ သိုလှောင်သည့် ဂိုဒေါင်ထဲတွင် မြွေကြီးတစ်ကောင် ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဘယ်မှထွက်၍ မသွားဘဲ ထိုဂိုဒေါင်ထဲတွင်ပင် အိပ်၍ နေသည်။

ညရောက်လျှင် ဦးဝင်းမောင်အား အိပ်မက်ပေးသည်။ အိပ်မက်ထဲမှာ သူတို့ တောင်တစ်လုံးပေါ်သို့ ရောက်အောင် ပို့ပေးပါဟု ဆို၏။ နံနက်လင်း၍ ကန်ပိုင်ရှင်ရောက်လာသော် ထိုမြွေကြီးကို ကြည့်ကာ မန္တလေးဆီရွှေ့ခိုက်သို့ သွားရောက် ပို့ရန် ခိုင်သဖြင့် သွားဆိုရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် မြွေကြီးမှာ ထူးဆန်းစွာ ဂိုဒေါင်ထဲတွင် မတွေ့ရတော့ သွားသေးသည်။

ကန်ပိုင်ရှင်သည်လည်း ထူးဆန်းစွာ သွားပြီဟု မြင်ကာ မှာရန် မှာ၍ မြန်သွားသည်။ အောက်ဆုံးမှာ မြွေကြီးသည် ဂိုဒေါင်ထဲတွင် မတွေ့ရတော့ သွားသေးသည်။

မြွေကြီးမှာ ထူးဆန်းစွာ ပြန်ပြီး ရောက်
နေသည်ကို အံ့သြဖွယ်တွေ့ရ၏။

ဒီတော့မှ သူတို့လည်း အိပ်မက်ကို
သတိရကာ တိရစ္ဆာန်ရိုဟ်ကို မကြိုက်
၍ ထွက်သွားဟန်တူကြောင်းကို မိမိစား
မိ၏။

သူတို့ ပို့ခိုင်းသည်တောင်က
မည်သည့်တောင်နည်း။ စုံစမ်းရသည်။
သိပြီ မကြာပါ။ ငါးမင်းတောင်၌ မြွေ
တစ်ကောင် ရောက်နေကြောင်း ကြား
သိရာ ငါးမင်းတောင်ရွာသို့ ဖုန်းနှင့်
အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ဆီကို ဖုန်းနဲ့အကြောင်း
ကြားလာတော့ သွားပြီး သယ်ရတာ
ပေါ့။ နောက်ထပ် ငါးရက်စောက်
ကြာတော့ နောက်တစ်ကောင်
ထပ်ရောက် လာလို့ ဦးဝင်းမောင်တို့
ကိုယ်တိုင်ပဲ လာပြီး ပို့တယ်။’

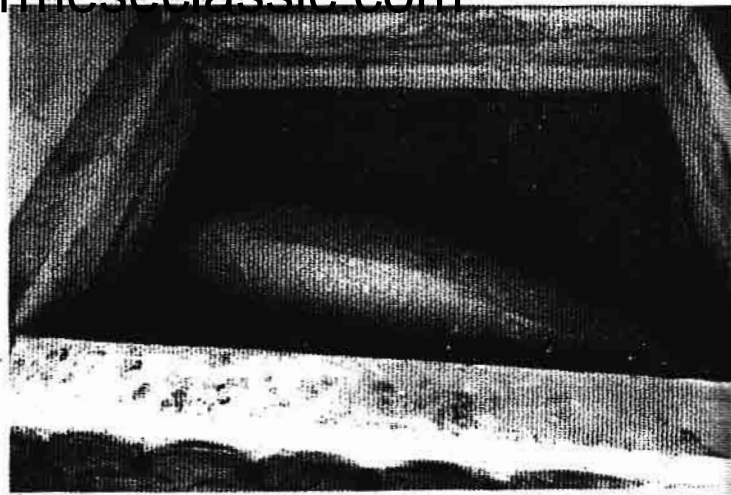
နောက်အကောင်တွေ ရောက်လာပုံ
ကတော့ သိပ်မဆန်းပါဘူး။ ဒီသတင်း
ကြားပြီး ကျောက်တံတားက တစ်
ကောင်၊ တောင်ပျိုးက တစ်ကောင်လာ
ပြီး ပို့ကြတယ်’

ဟု ဆိုကာ မြွေတွေရောက်လာပုံ
အကြောင်းစုံကို ပြောပြသည်။ ကျွန်ုပ်
သည်လည်း ဦးဖိုးချယ်ပြောသည်ကို
မရှင်းသည်နှင့်...

‘နေပါဦးဗျ... အခု တွေ့ရတာက
မြွေလေးကောင်ထဲပါလားဗျ။ ဦးချယ်
ပြောတော့ မြွေက ခြောက်ကောင်ဆို...’
ထပ်၍ မေးသည်တွင်...

‘မြွေခြောက်ကောင်က လေးကောင်သာ
ရှိတဲ့အကြောင်းက ဒီလိုပဲ။ မြွေခြောက်က
သူ့အမိဌာန်ရက်စရာလို့ ထွက်သွားတာ
ကိုရက်စရာရင် ပြန်လာမယ်လို့ နားလည်
သိကျွမ်းတဲ့သူတွေက ပြောကြတယ်။’

အရင်လကလဲ ဒီလို နှစ်ကောင်ထွက်သွား
ဖူးတယ်။ ကိုးရက်စုတော့ ပြန်ရောက်လာ

• ငါးမင်းကန်နှင့် ငါးမင်းရိပ်သာ

• မြွေကန်ခြောက်

တာပဲ။ အခုလဲ နှစ်ကောင်ထွက်သွားတာ
ဒီနေ့ဆိုရင် ငါးရက်ရှိသွားပြီ’
ဦးဖိုးချယ် ရှင်းပြမှ ယခုလေးကောင်
ထဲ တွေ့ရသည့်အဖြေသည် ရှင်းလင်း
သွား၏။

‘ဟုတ်ကဲ့...ဦးဖိုးချယ် ပြောပြတဲ့
အကြောင်းအရာတွေ တော်တော်လေး
ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ နောက်ဆုံး တစ်ခု
တော့ သိချင်တယ်ဗျာ။ ဒီမြွေကြီးတွေ
ရောက်လာတဲ့ ရက်ကစပြီး အခုအချိန်
အထိပေါ့လေ။ ဘယ်လို ထူးခြားချက်
တွေ ဘယ်လိုပြောင်းလဲမှုတွေ ရှိရင်လဲ

ပြောပြပါဦးဗျာ’

နိဂုံးချုပ်မေးရန်အနေနှင့် ကျွန်ုပ် မေး
လိုက်သည်။

‘ထူးပြီးလားဗျာ... သူတို့ရောက်လာ
ပြီးမှ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားရင်ပြင်မှာလဲ
ကြွေပြားတွေခင်းပြီး ကုသိုလ်လုပ်ရ
တယ်။ တောင်အတက်လမ်းမှာလဲ
ကွန်ကရစ်လမ်းခင်းရတယ်။ သူတို့ကို
လာပြီး ကြည့်ကြတဲ့သူတွေက လျှာဒါး
သွားတဲ့ ငွေတွေနဲ့ပေါ့။ ဒါတွေဟာ
သူတို့ကုသိုလ်နဲ့ မဟုတ်လားဗျာ။’

ဘုရားမုန့်နဲ့ တောင်းပတ်မုန့်တွေ

စာအုပ်နံပါတ် (၁၅၅) သို့

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဆိတ်နှစ်တွင်

မျိုးပေတို့

အခြေတကျ ဖြစ်စေရန်

သမီးကညာတို့ ဖူးစာဖက်ရာတွင်
ဘဝအခြေအနေ မြင့်မားကောင်းစားမှု
ကို လိုလားတပ်မက်လေ့ ရှိကြသည်။
ဘော်ဝင်မိသားစုဝင်၊ ကြေးရတုတ်
မိသားစုဝင် ဖြစ်လိုကြသည်။
အဆိုပါ ရည်မှန်းချက်ဆန္ဒကို
ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သော အပြင်အဆင်
ဖြစ်သည်။

မိမိတို့အိမ်တွင် ပြုဖွယ်ကိစ္စတစ်ခုခု
ကို အစဉ် မပျက်မကွက် ပြုလုပ်ပါမည်
ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်
မည်။ ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်ခြင်း၊
နိဗ္ဗာန်ပိတောက်အား ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်
သွန်းညှိပူဇော်ခြင်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း
ဆွယ်ကပ်လှူခြင်း စသည့် ကိုးကွယ်
သောကြည်မှုဆိုင်ရာ ကိစ္စများကိုလည်း
သတ်မှတ်တာဝန်ယူနိုင်သည်။

နေ့စဉ် အချိန်မှန် မပျက်မကွက်
ပြုလုပ်ရမည်။ စတင်ရန် နေ့ရက်မှာ
အောက်ပြက္ခဒိန် လဆန်း(၃)ရက် (၁၃)
လဆုတ်(၈)ရက် တစ်ရက်ရက်
နှင့် စတင်နိုင်သည်။

ထရုတ်ဘာသာတွင် သတ်မှတ်
တာဝန်ယူခြင်းကို (၂၃)ကွေး(Güi)ဟု
ခေါ်ဆိုရေးသား၏။ ညီမ.နှမ အမျိုး
မိသားစု(အမေ) မေ့(Mei) စာလုံးနှင့်
အဆုံးရေးသားလျှင်ကား (၂၃ အမေ)
အမေ့(Güi Mei)ဟူသည့် ဘုရင့်ထံ
သဘော အမျိုးသမီးဟု အဓိပ္ပာယ်

ရလေသည်။
ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီးငယ်တို့
အထက်ပါအတိုင်း တာဝန်ကျေပွန်စွာ
ဆောင်ရွက်ပါက မြင့်မြတ်သော
ဂုဏ်သရေရှိ မိသားစုဝင် ဖြစ်လာနိုင်
ပါသည်။

စတင်သော နေ့ရက်မှာ ၂၀၁၅
ခုနှစ်တာကာလ စိုးမိုးရှင် ဆိတ်ပုံရိပ်
၏ “အမိရန်” နားပုံရိပ်ရှင် ပိုင်ဆိုင်
သော ဂဏန်းခြေ နေ့ရက်များ ဖြစ်ကြ
သည်။ အမိရန်ပုံရိပ်သည် ဘဝ
တစ်ဆစ်မျိုး ပြောင်းလဲသွားစေသော
သက်ရောက်မှုကို ရရှိနိုင်သောကြောင့်
ဖြစ်သည်။

ဆိတ်နှစ်တာကာလအတွင်း မျိုးပေတို့
လိုအပ်ဆန္ဒ ဖြည့်ဝကြပါစေ။

တိုင်းလီရ(Tai li Su)

စာမျက်နှာ (၁၅၈)မှ အဆက်

ကလံ သူတို့ရောက်လာပြီးမှ ကုသိလ်
ရှင်တွေ ပေါ်လာတာမျိုး။ ပြီးတော့
သင်္ကြန်ရက်တွင်းမှာလဲ ဒီတောင်ပေါ်မှာ
တရားစခန်း ဖွင့်လှစ်ရတယ်။ ဒီနှစ်ဆို
ရင်လဲ သီတင်းကျွတ်လမှာ တရားစခန်း
တစ်ကြိမ်ဖွင့်ဖို့ စီစဉ်နေကြတယ်လို့
စုံလင်အောင် ပြောပြရဦးမောသွား
ပြီထင် သူ့အဖေကားကို အဆုံးသတ်ကာ
ကွမ်းတစ်ယာကို ယာဉ် စားဆိုင်ကလေး
သည်။

ကွန်ပီ၏ စိတ်ထဲ၌ ဆက်လက်၍
စဉ်းစားမိသည့်မှာလည်း ကုသိလ်က
အကြောင်း ကောင်းခြင်း မသလက်ရှိ
ဘဲလည်း အတိတ်တိရစ္ဆာန်ဖြစ်နေကြရာ
သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ ဘုရားရှိပ်
တရားရှိပ် သံဃာ့အရိပ်၌ မှေးမှိတ်
ခိုဝင်နေခြင်းသည် သာသနာပြုခြင်း
တစ်မျိုးပင်ဖြစ်၍ နောက်ဆောင် အဝါ
ဘဝတွေမှာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရ
နိုင်ကြသော တစ်ဘဝထက် တစ်ဘဝ
တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့် တက်လှမ်း
ကာ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတွေဖြစ်လာ
ကြမည်မှာ မြေကြီးလက်ခံဖတ်မလွဲပင်
တည့်မယ့်။

မိမိတို့တစ်စွမ်းသမျှ သွားရောက်
ကြည့်ရှုထည့်ဝင် လှူဒါန်းနိုင်ကြပါရန်
နှိုးဆော် စိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ရပါ
သည်။

သွားရန်အချိန်

မန္တလေး-ဝိုးကုတ် ကားထပ်ကု
ဝသုန္ဒရ ရွာမှာဆင်း အရောက်သို့
သွားလျှင် တစ်ပိုင်းခန့်ဆိုရာတွင်
ငါးပင်ထောင်ရွာနှင့် ငါးပင်ထောင်
သို့ ရောက်မိသည်။

စားကောင်း၊ အိပ်ကောင်း၊

အညောင်းအကိုက်ပျောက်ဆေး

စာရေးသူသည် သမီးကြီးရိုရာ ရွှေပန်းကုံးရွာသို့ အလည်ရောက်ခဲ့ ပါသည်။ ရွှေပန်းကုံးရွာသည် ရွှေဘို- မုံရွာ ဖြတ်လမ်းပေါ်၌ရှိ၍ ဝက်လက် မြို့နယ်ထဲတွင် ရှိပါသည်။

ဦးအောင်မြင့်+အေးမြင့်တို့ အိမ်သို့ အလည်သွားရာ ငရံပတူရွက်သုပ်ကို ရေခန်းကြမ်းနှင့် ညှဉ်ခံပါသည်။ စာရေး သူတို့ အရပ်တွင် ငရံပတူရွက်ကို သုပ်မစားကြပါ။ ဆေးဖက်ဝင်သည်။ မိန်းမများ မီးယပ်ရောဂါ ပျောက်ကင်းသည်ဟုလောက်သာ သိပါသည်။

‘ဘယ်နှယ့်လဲ စားကောင်းရဲ့လား’

ဟု ဦးအောင်မြင့်က မေးရာ စာရေးသူက...

‘အဆာနိုင်ချင်းပါမှတော့ ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ နည်းနည်းတော့ သက်သလိုလို’

ဟု ဖြေကြားပါသည်။

‘ငရံပတူပင်ကော မြင်ဖူးရဲ့လား’

ဟု မေးပြန်ပါသည်။

‘မြင်ဖူးပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆီ မှာတော့ ရှားပါတယ်။ ဒီမှာတော့ ပေါ့ လို့။ အခုလို သုပ်စားနိုင်ကြတာပေါ့ ဟုတ်ဖူးလား’

‘ကျွန်တော် ဒီအပင်ရဲ့ အမြစ်ကို တူးပြီး ဆေးဖော်သောက်ဖူးတယ်’

ဟုဦးအောင်မြင့်ကပြောရာဆေးနည်းတစ်နည်းတော့ရတော့မည်ဟုတွေးမိပါသည်။

‘ဘယ်လို ဖော်သောက်တာလဲ၊ ပြောပါဦးဗျ’

‘ဒီအပင်က လူ့ခါးစောင်ရှိရင် အမြစ်က တစ်တောင်လောက် ရှည်တယ်။ အမြစ်ကို တူးပြီး ရောင်အောင်ဆေးပြီးတော့ အဖတ်လိုက်ကလေးတွေဖြင့်အောင်လို့ နေရာကြီး တစ်လုံးထဲထည့် ထန်ထန်လျက် ငါးလုံးလောက်ကို လေးစိတ် ခြောက်စိတ်စိတ်ပြီးထည့် ရေကိုမြှုပ်အောင်ထည့် အမြစ်နဲ့ ထန်လျက်တွေနဲ့အပေါ်ကို လက်နှစ် လုံးလောက် မြှုပ်နေပါစေ။

ပြီးတော့ (၇)ရက်ပြည့်အောင်ထား အမြစ်ကလေးတွေ တစ်စုံ တက်လာလိမ့်ပယ်။ ညနေ ထမင်းစားခါနီး အခါပန်းကန်တစ်လုံး လောက်သောက် ပိုသောက်ချင်လဲ သောက်ပေါ့။ သောက်ပြီးသလောက် ရေကို ပြန်ထည့်ထား။

ဒီလိုနဲ့ အနိသင်ပျော့သွားတဲ့အထိ သောက်နိုင်တယ်။ ဆယ်ရက်လောက်တော့ ကြာမယ်။ ထမင်းစားကောင်းမယ် အိပ်ကောင်းမယ် အညောင်း အကိုက်လဲ ပျောက်မယ်’

ဟု ဦးအောင်မြင့်က စီကာပတ်ကုံး ပြောပြပါသည်။

‘ခင်ဗျားက ဘယ်တုန်းက သောက်တာလဲ’

ဟု စာရေးသူက မေးရာ...

‘ကျွန်တော် ကားမောင်းနေတုန်းက သောက်တာ။ ခရီးသည် လူကြီးတစ်ယောက်က အထိုင်များပြီး အညောင်း အကိုက်ပျောက်တဲ့ ဆေးနည်းပေးသွားတာ’

ဟု ဦးအောင်မြင့်က ပြန်ဖြေပါသည်။

‘သောက်ရတာကော ဘယ်လိုနေလဲ’

‘သောက်ရတာတော့ ကစော် ဖောက်ထားသလိုဆိုတော့ ပြင်းရှရှလေးပေါ့။ နည်းနည်းလဲ ခါးသက်သက်ပါ။ ခါးကြီးထဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝိစကီ ‘သောက်ရတဲ့ အရသာလေးပေါ့ဗျာ’

အားလုံး ကျန်းမာ ပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါစေ။

ကသာ သင်းဓမ္မာ

သဘာဝကို အရောင်နှင့်သိသည့် အထိက်ပါလာပြီသာ၊ ဖုတ်ဆေး

တစ်ခါ

လိမ္မော်သီး ဆန်းကြယ်နေတုန်း

ကျောက်ပုတီးကုန်း

ရုပ်ပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ရပ်စောက်
(ခ)မြို့တော်)နှင့် (၁၀)မိုင်အကွာရှိ
ကျောက်တောကျေးရွာအုပ်စု၊ ကျောက်
တောကျေးရွာသို့ မရောက်မီ လမ်း
ဆယ်ဘက်အခြမ်းတွင် လမ်းခွဲလေး
တစ်ခု ရှိပါသည်။ ထိုလမ်းခွဲလေးနှင့်
ကျောက်တောရွာအဝင် လမ်းခွဲဆုံလေး
တွင် ကုသိုလ်ရှင်တစ်ဦး၏ အေးမြ
ကြည်လင်လန်းဆန်းစေမည့် ရေချမ်း
စင်လေးကို စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ အရင်ဦးဆုံး
F.21A. March, 2015.

တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။
ထိုရေချမ်းစင်လေးမှ ကိုက်(၅၀)ခန့်
သွားလိုက်ပါက အရှေ့တောင်တန်းကြီး
ပေါ်တက်သည့် လှည်းလမ်းဟောင်း
တစ်ခု ရှိပါသည်။ ထိုလှည်းလမ်းဟောင်း
အတိုင်း (၂)ဇာလုံခန့် ဆက်သွားပါက
တူးလက်စနှင့် တူးပြီး မြေစာပုံများကို
မြှောက်မြားစွာ တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။
ထိုနေရာသည် ရှေးသမိုင်းတစ်ခုနှင့်
ဆက်စပ်နေပြီး တိမ်မြုပ်နေသည့်

ကျောက်ပုတီးကုန်းများရှိရာ ကုန်းတစ်ခု
ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်ပုတီးကုန်းအစ

ပေါ်ကြုံပြည်က စောထီး

ဝိဇ္ဇာပုဒ်တော်ကြောင့် သာကီဝင်မင်း
တို့ ဖျက်စီးကြသောအခါ သာကီဝင်မင်း
ဖြစ်တော်မူသော ဝေရာဇာမင်းသည်
အလုံအဆင့်နှင့် မြို့စားသူ ခြံစွဲ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ဆုတံဆိပ်
www.burmeseclassic.com

မလည်အရပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထိုအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ သက်ရငြမည်သော တကောင်းပြည်ကြီးကို တည်ထောင်တော် မူလေသည်။

(၃၃) မင်းဆက်မြောက် ဘိန္နာ ကရားမင်းလက်ထက် တကောင်းပြည်ကြီး ထပ်မံ ပျက်စီးပြန်ပါသည်။ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ရင်း နာဂဆိန် မိဖုရားကြီးနှင့် စုံဖက်တော် မူပြီးလျှင် တကောင်းပြည်ကြီးကို ပြန်လည်ထူထောင် စံမြန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။

အစဉ်အဆက် မင်း(၁၃) ဆက်မြောက် တကောင်းပြည်ကြီးတွင် သတိုးမဟာရာဇာမင်းကြီး နန်းစံတော်မူစဉ် ထိုမင်းကြီးလက်ထက် ပြည်ရွာမအေးချမ်း၊ မငြိမ်မသက်ရှိသလောက် သတိုးမဟာမင်းကြီး၏ အနွယ်တော်ဖြစ်သော သတိုးအာဒိစ္စမင်းသည် မလည်အရပ်သို့ ရှောင်လွှဲလာ၍ မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့် ဥယျာဉ်တောင်ယာ လုပ်ကိုင်စားသောက် နေထိုင်တော်မူလေသည်။

တစ်ခါသော် မိမိ၏ ဘုန်းကံအားဖြင့် မိဖုရားကြီးတွင် ဘုန်းသမ္ဘာလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သားတစ်ယောက်ကို သက္ကရာဇ် ၅၄ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်တော်မူလေသည်။

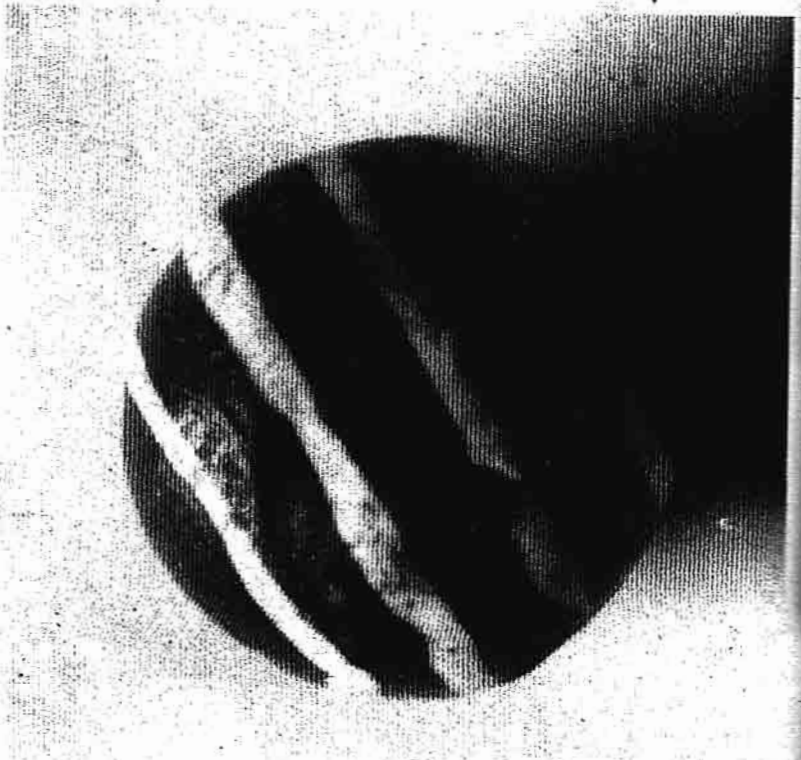
စောထီး (ခေါ်) မင်းထီး

မှန်နန်းရာဇဝင်

(သက္ကရာဇ် ၈၄-၁၆၄)

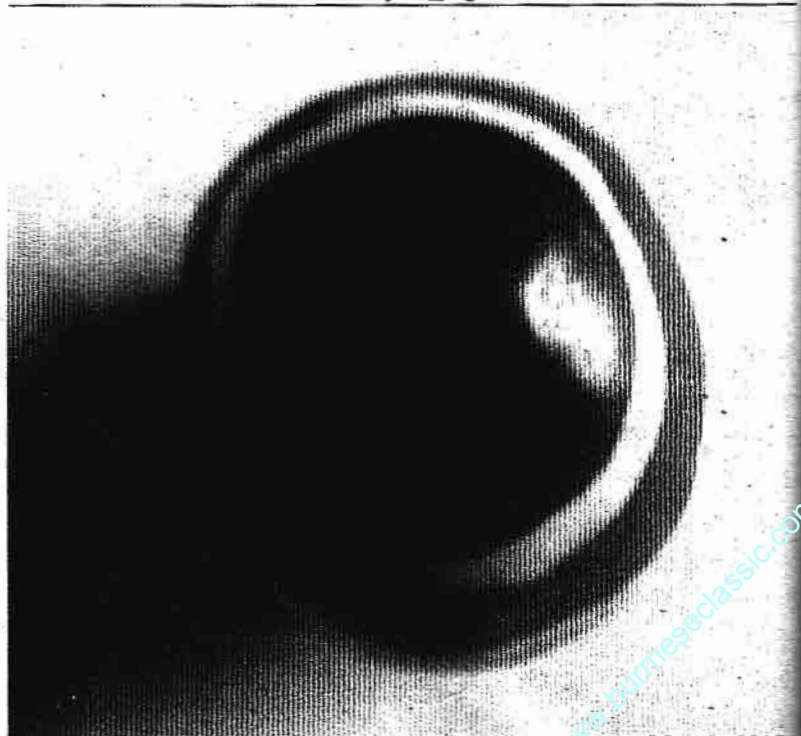
မွေးဖွားလာသော မင်းသားငယ်အား စောထီးဟူသောအမည်

၁၆။ အထွေထွေရောရာဇဝင်

▲ သီအိတ် ဝါဟနီသား အခြေ အောက်ကြား ဖုတ်တူ

◆ ထောင်လိုက် မြင်ကွင်း

www.burmeseclassic.com

• ကျောက်ပုလဲ (၃)လုံး ရရှိသူ ဦးစံသူ (အကြီးဆုံးလုံးကိုင်ပြီး) ယခု အသားစားလုံးကို အမှတ်တရ သိမ်းဆည်းထားစဉ်

ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုဥယျာဉ်၌နေသော နဂါးမင်းနှင့် မိဖုရားတို့က သားတစ်ဦး တွဲသို့ ချစ်ခင် စောင့်ရှောက်ကြလေ သည်။ မင်းသားစောထီး (၇)နှစ်သို့ ရောက်သော် မယ်တော် ခမည်းတော် တို့က တတ်အပ်သော အတတ်ပညာ နှစ်သမျှအတွက် မိမိ ဆရာရသေ့ထံ အပ်နှံစေသည်။

ဆရာရသေ့လည်း မင်းသား၏ ချွန်ကယ်သဒ္ဓန်ကာယ် ကြန်အင်္ဂါ ထက္ခဏာတို့ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပြီး သော် မချွတ်ကေန်လျှင် အကြေ (အောက်အရပ်)၌ မင်းဖြစ်မည်ကို ဖြင်တော်မူသောကြောင့် စောထီး အမည်မှ (မင်းထီး)ဟု ပြောင်းစေခဲ့ သည်။ မင်းတို့ တတ်အပ်ရာကို သင်ကြားပေးရာ လေးအတတ်တွင်မူ

ပိုမိုထူးချွန် တတ်မြောက်တော်မူ၏ဟု ဆိုသည်။

မင်းထီး ပေါ်ဏ္ဍိပြည်ကြီးသို့ သွားပြီး

အသက် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် ပြည့်သော် ပုဂံပြည်သို့သွားခွင့် တောင်း ၏။ ဆရာရသေ့၏ စကားအရ မင်းဖြစ် မည်ကို သိနေတော်မူသော မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့ထံ ခွင့်ပန်လေသော် ခမည်းတော်က သားတော် မင်းထီး အား သိကြားမင်း ပေးအပ်ထားတော်မူ သော ရတနာခြယ် လေးနှင့် မြားတို့ကို အပ်နှင်းလိုက်လေသည်။

ပုဂံရောက်သော် ညောင်ဦးမြို့၏ အရှေ့တောင်အရပ် (၅)မိုင်ကွာရှိ (ယခင် ရှေးအခါက မြေသင်းတွင်း) မြေခဲတွင်း ရွာရှိ ပြူအိုလင်မယားထံ ခွင့်ပန်နေလေ သည်။ ပြူအိုလင်မယားကလည်း မင်း

ထီးကို သားရင်းကဲ့သို့ ချစ်ကြသည်။

ရန်သူလေးဦးနှင့် တိုက်ပြီ

ထိုအချိန် ပုဂံပြည်တွင် ရန်သူကြီး လေးဦးဖြစ်သော အရှေ့အရပ်မှ ဝက်ကြီး၊ အနောက်အရပ်၌ ငှက်ကြီး၊ မြောက်အရပ်၌ ဂူဖျံကြီး၊ တောင်အရပ် ၌ ကျားကြီးစသည့် ရန်သူကြီးလေးဦး တို့သည် အရံ(၅၀၀)စီနှင့်နေပြီး ပုဂံမင်း နေပြည်တော်ကြီးရှိ ပြည်သူအများကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးနေသဖြင့် ပုဂံဘုရင် သမုဒ္ဓရာဇ်မင်း ကိုယ်တော်တိုင် လက်မှိုင်ချနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ရန်သူကြီးလေးဦးကို တစ်ဦးပြီးတစ် ဦး အရပ်မှုက်နှာလိုက်၍ သေဆုံး လက်ဖြင့် အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက် နှိမ်နင်းနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအထဲတွင် ပုဂံကြီး သို့မဟုတ်

မှာ အဆိုးဆုံးဟု ဆိုပါသည်။ တစ်နေ့ တစ်ယောက်ကျွန်ုပ် သမီးကညာများကို ဆက်သနေရသည်မှာ (၁၂)နှစ်တိုင်တိုင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ငှက်ကြီး၏

စားတော်တည်ရာကုန်း

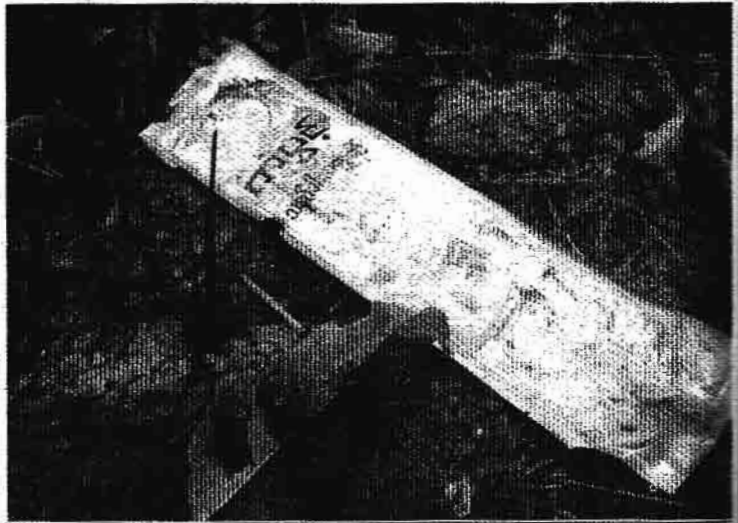
ထိုသို့ (၁၂)နှစ်တိုင်တိုင် သမီးကညာ ပေါင်း(၄၀၀၀)ကျော်ကို ပေါက်ပြည်တွင် မစား။ သူ၏ ရန်ဘေးလွတ်ကင်းရာ အရပ်ဖြစ်သော ပုဂံပြည်၏ အရှေ့စူးစူး အရပ်ရှိ ရှမ်းကုန်းမြေဖြင့် တစ်နေရာတွင် လာရောက်စားသောက်ကြောင်း သိရသည်။ ထိုအရပ်မှာ ယခု စာရေးသူ ကျွန်တော် တင်ပြလိုသော ကျောက်ပုတီးကုန်းရှိရာ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြပါသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် အရှေ့စူးစူးအရပ်ရှိ တောင်တစ်ခုပေါ်တွင် စားပြီးအနီးများကို သွားရောက်အန်ချပါသည်။ ထိုတောင်တော်မှာ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းရှိ “ငှက်ကြီးအန်တောင်တော်” ခေါ် ယခု “ကုက္ကသယမဟီဒွီစိတ္တစေတီတော်ကြီး” တည်ထားကိုးကွယ်သည့် တောင်တော်မြတ်ကြီးတွင် ဖြစ်ပါသည်။ (တိမ်မြုပ်နေရ ကုက္ကသယဆောင်းပါးအား ထပ်မံ ရေးသားတင်ပြပါမည်။ ။ စာရေးသူ)

ငှက်ကြီးထီးလှိုင်ကာကို လေးနှင့်ပစ်ခွင်း နှိပ်နှင်းနိုင်ခဲ့သော နေရာဌာနကို မင်းထီးက ဘုရားတည်ထားခဲ့ပြီး ငှက်ပစ်တောင်ဘုရားဟု သမုတ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုငှက်ပစ်တောင်သည် အမြင့် (၂၅)ပေခန့်မြင့်သော တောင်တန်း၊ ငယ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး ထိုတောင်ပေါ်တွင် အရပ်တောင်(၃၅)ခန့် ပမာဏရှိပြီး မုခ်လေးမုခ်ပါ စေတီ(၂)ဆူ ဖြစ်ပါ

၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ထာသာရုံတော် ထောင်စာရုံတော်များကို တိုင်တည်

◆ ခြေတင်များ

သည်။ ထို ငှက်ပစ်တောင်ဘုရားကို သက္ကရာဇ် (၉၂)ခုတွင် တည်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ညောင်ဦးဈေးကြီး၏ အနောက်ဘက်မှ တောင်သို့ (၂)မာလိုခန့် သွားပြီးလျှင် အရှေ့ဘက်သို့ အနည်းငယ်သွားသော် ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်နှင့် ငှက်ပစ်တောင်ကျောင်းတိုက်ကို ဖူးမြော်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ စကားချစ်

ကိုယ်တိုင် သွားရောက်လေ့လာစဉ် စာရေးသူနှင့် လမ်းပြအမြဲလိုက်မိပေးသူ မောင်သူနှိုင်းစံလေးနှင့် မြောက်မြားစွာသော မြေစာပုံများ အကြားတွင် ကံစမ်းပြီး ရလိုခြင်းပါလာသည့် အိတ်ဆောင် မောင်စားတို့လေးများဖြင့် လိုက်လံ ချစ်ကြည့်ပါသေးသည်။ ကုန်းကြီးတစ်ခုလုံးလွှင့် ထင်ရှားကြီးများကို အများဆုံး တွေ့ရပါသည်။

သခင်က တောင်ယာဟောင်း (ယာဆို) အစီရ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် အနေအထားများကို တွေ့ကြရပါသည်။

မြေဆီလွှာနှင့် တူးဆွထားသော ခြေစာပုံရှိ မြေသားလွှာတွင်းမှ ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြင့် တွေ့ရသော ကျောက်စရစ်ခဲ အနေအထားများကို ဘူမိဗေဒ အနေအထားအရ လေ့လာကြည့်ရာ သက်နုထောင်ကြောတစ်ခုသာဖြစ်ပြီး အဖိုးတန် တွင်းထွက်များ ရှိလောက်သည့် အနေအထား မဟုတ်ပါ။

ယခင် ရှေးဟောင်း ဗုဒ္ဓလူမျိုးများ ထာရောက် နေထိုင်သွားသည့် အထောက်အထားနှင့် ပတ်သက်သည့် သိလွန်စများလည်း မတွေ့ခဲ့ရသလို သတင်းစကားများလည်း မကြားခဲ့ရပါ။

ထို့နောက် ပုတီးကုန်းမှ ပုတီးများကို သတ်ဝယ်ရရှိထားသော ကုစံရွှေ (နံမောက်ရွာသား)ဆိုသို့ သွားရောက် ဆွဲဆံ မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့ကြပါသည်။ နှစ်ရွှေမှ သူတို့ သွားရောက်တူးကြစဉ် ရရှိခဲ့သော ပုတီးသုံးလုံးအနက်မှ ဆောင်းချသေးဘဲ အမှတ်တရ သိမ်းဆည်းထားသော ပုတီးငယ်တစ်စေ့ကို သတ်ယူ ပြသပါသည်။

ပုတီးလုံးလေး၏ ခွံ့စည်းပုံမှာ အောက်သားမဟုတ်ပါ။ လက်မဝက် နံသာရှိပြီး အလွန် ထိပ်ပါးပါသည်။ ထို့အပြင် ပြေးပြွန်းအရ ပုတီးလုံးလေးများမှာ ဝေတွေ့စဉ်က အနီအောင် နုနုသားများနှင့် လုံးထွေးရစ်ထစ်နေပြီး မြင့် စင်ကြယ်အောင်ထားလိုက်မှ အနီလုံးပုံ ဖေါ်ဟောသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အခြေအနေအထားနှင့် အနက်အရင်းအရင်း အရင်းပိုက် ခြစ်နေသည်ကို ကြည့်၍ တချို့လူများက အနီအောင် ချိုဟာ အနီအောင် အနီအောင် ခြစ်သည်ဟု ပြောကြသည်။ အရွယ်အနုအရွယ် ငွေအနုအနု တစ်လက်မ ခန့် တစ်လက်မခွဲခန့်ကထိ ရှိကြောင်း

ပုတီးကုန်းထိရှိ ထင်ရှားသောကြီးပင်

ကို သိရှိပါသည်။ ကြီးမား၍ နို့နုလ သီအိုက်များ ပုတီးလုံးတို့တွင် ပါသည်ဟု ဆိုပါသည်။

လိုချိန်ယူသုံး ဆန်းကြယ်တုန်း

နောက်ဆုံး ဆန်းကြယ်သော အကြောင်းအရာတစ်ခုမှာ ရွာထဲတွင် သမ္မာအာရုံစဖြင့် လုပ်ကိုင်စားသောက် နေ၍သော်လည်းကောင်း၊ မိအိုဖအို များကို စင်ကြယ်စွာ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေး နေလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသော်လည်း အကျင့်သီလ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာဖြင့် ညီလျှင်သော် လည်းကောင်း စသည့်သူများ စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းကြုံနေပြီဆိုလျှင် တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ် များအား အမွှေးတိုင်ဖြင့် ထွန်းညှိ ပူဇော်တင်မြှောက်ပြီး ပေါက်ပြားလေး တစ်လက်ဖြင့် သွားရောက်တူးဖော် လျှင်ပင် စားလောက်သောက်လောက် ရန် ထုတ်ပေးနေပြီး...

မတော်လောဘများသူများ ကိုယ်

ကျင့်တရား ကျိုးပျက်နေသူများဆိုလျှင် အချိန်ကာလ မည်မျှကြာအောင် တူးဖော်ပါစေ ကျောက်ပုတီးကုန်းမှ ထုတ်မပေးကြောင်းကို ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ ကြားရရင်းဖြင့် “လိုချိန် ထုတ်သုံး ကျောက်ပုတီးကုန်း” ဆောင်ပါးကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကျမ်းတီး
ပုဂံမြို့ရှိ ထင်ရှားကြီးကျယ်သော ဘုရားကြီး (၂၇)ဆူ၏ သမိုင်းနှင့် ဘုရားဖူးလမ်းညွှန်စာတမ်း
[ဆရာတော်မြတ်သွင် ညွှန်ကြားရေး ဝန်ရုံး၊ မန္တလေးမြို့၊ ရွှေတောင် သုတေသနဌာန၊ ဆောင်ဆိုသော ၁၉၅၈]

ယဉ်ကျေးမှု အသံများ

ရည်ညွှန်းချက်များ

ယင်း၊ ယန်း ဘောလုံးအတွင်း အသံကြိုးနှင့် ခတ်တံ သတ္တုတုံးငယ် ပါဝင်သဖြင့် လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင် လှုပ်ယမ်းလိုက်လျှင် သာယာသော အသံများ ထွက်ပေါ်သည်။ သစ်သား၊ ဝါး၊ မြေ၊ သတ္တု၊ ရေတတ်ကြီးငါးပါး ဆိုင်ရာအသံများ (Jue= ခြောက် သွယ်ညွှန်း၊ Zhi=အောက်ပြန်၊ Gong=ပုလဲ၊ Shang=ညှင်းလုံး၊ Yu=ပြည်တော်ပြန်) စုပေါင်းပါဝင် သည်။

အသံနိမ့် Bass ထွက်သော ဘောလုံးကို လက်ယာလက်၊ အသံမြင့် Treble ထွက်သောဘောလုံးကို လက်ဝဲလက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ပါ။ အသံနိမ့် (ယာ)သည် Yang ယန်း အပြည့်ဝသည် Yin ယင်း ဖြစ်သည်။ ဤ ယင်း၊ ယန်းဘောလုံးများ ဆုပ်ကိုင်လှုပ်ရှားခြင်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာ တွင်း ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရသော ခံစား ရဖွယ်ရှိသော ရောဂါဝေဒနာများ ဆိုင်ရာ အားနည်းချက်၊ ပိုလွန်ချက် များကို ထိန်းညှိပေးပါမည်။

ထို့ကြောင့် အများဆုံး ဖြစ်ပေါ်ခံစား ရတတ်သော ဝေဒနာများကို ကောက် နုတ်ကာ ယင်း၊ ယန်း လှုပ်ရှားမှုများ (တိုက်ကွက်များဟု ခေါ်ဆိုပါမည်) တွဲဖက် စားသုံးရန် ဓာတ်စာများကို တွဲဖက် တင်ပြပါမည်။ ဓာတ်ငါးပါး ညှိနှိုင်းပေးသော ဤလေ့ကျင့်ခန်းများ ကို ယီကျင်းကျမ်းမှ ပုံစံ(၆၄)ခုအား အမှီပြုလှုပ်ရှားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

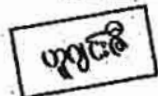
ပြင်ဆင်ခြင်း

ရှေးဦးစွာ တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်ပါ။ လက်ဝဲဘက် ခြေဖဝါးကို လက်ယာ

၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျန်းမာ အသက်ရှည်စွာ

နေထိုင်ကြံ့ခိုင် (၂)

ပေါင်ခွင်ပေါ်တင်ပါ။ ကျန်ရှိသော ယာခြေကို လက်ဝဲပေါင်ခွင်ပေါ်ထပ်၍ တင်ပါ။ ပခုပ္ပာသန ကြာပလွင်ပြည် ထိုင်နည်းဖြစ်သည်။ (ပုံ-၁)

(ပုံ-၁) ကြာပလွင်အပြည့်

(ပုံ-၂) ကြာပလွင်တစ်ဝက်

သို့မဟုတ် ဝဲခြေကို ယာပေါင် အောက်ကြမ်းတွင်ချကာ ယာခြေကို ဝဲပေါင်ခွင်ပေါ်တင်ပါ။ (ပုံ-၂) ကြာပလွင် တစ်ဝက်ထိုင်ဟန်ဖြင့် လည်း လေ့ကျင့်နိုင်ပါသည်။

ဤသို့ထိုင်ရန် အခက်အခဲရှိနေလျှင် နှိုးနှိုးတင်ပျဉ်ခွေ၍သာ ထိုင်ပါ။ တဖြည်း ဖြည်းလေ့ကျင့်ယူကာ ကြာပလွင်

အပြည့် အနေအထားရအောင် ကြိုးစားယူပါ။

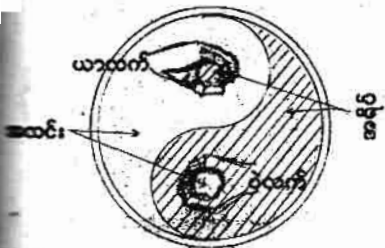
လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို လှန်၍ ယင်း ယန်း ဘောလုံးများကို ဆုပ်ကိုင်ထား ပါ။ ဖြေလျော့ဟန် ဖြစ်သည်။ (ပုံ-၃) ယီကျင်းပုံစံ တစ်ခုပြီးတိုင်း ဤဟန်ဖြင့် နားနေရပါသည်။

(ပုံ-၃) ဖြေလျော့ခြင်း

ယင်း စုစည်းမှု

ထို အနေအထားမှ ဝဲလက် ပေါင်ခွင်(ခန္ဓာကိုယ်) အထိ တည့်တည့်သို့ရွေ့ပါ။ အထက် ယာလက်ကိုမှောက်လျက် အုပ်စိုက် ဘောလုံးချင်း(လက်ဝါးချင်း) ထိထား မနေရပါ။ အနည်းငယ်ခွာ၍ထား ယင်းစုစည်းမှုဆိုင်ရာ ပုံစံ ဖြစ်သည်။ ယင်းက အောက်၊ ယန်းက အပေါ် ရှိသော ဤပုံစံသည် ယင်း၊ ဘောလုံးအား ပြိုင်နေသော ထိုက်ကို ချိတ်ဆွဲ ဖြစ်သည်။ (ပုံ-၄)

(ပုံ-၄) 'ယင်း' စုစည်းမှု ထိုက်ကျိပ်ပုံ

ပုံ-၆

ယင်း တိုက်တွက်(အ)

ယင်းစုစည်းမှု (ယာပေါ်ဝဲအောက်
တက်နှစ်ခုစလုံး)ကို ဝဲဘက်ဒူးပေါ်
ပြောင်းပါ။
သတ်ပြန်မှာ ယင်း(ယင်း)စုစည်းမှုကို
ဖြည့်လုပ်ရာတွင်သည် ဘောလုံးတစ်လုံးကို
အပေါ်အောက် ထိန်းကိုင်ထားသော လက်
နှစ်ဖက်ဟာ အကွာအဝေးညီညာစွာ
အလိုက်သင့် ရွေ့လျားသွားရပါမည်။
ယခုအခြေအနေမှာ ပေါင်ခွင်
ထယ်တွင်ကိုင်ထားသော ဘောလုံး
ကို ဝဲဘက်ဒူးပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ (ပုံ-၅)

ပုံ-၅

ထို့နောက် ယာလက်အောက်၊
အောက်အပေါ်သို့ပြောင်းကာ တစ်ချိန်
တည်းမှာပင် လက်နှစ်ဖက်အား ရှေ့သို့
ဆန့်ထုတ်လိုက်ပါ။ (ပုံ-၆)

ဤလှုပ်ရှားမှုတွင် အားမာန်ပြည့်
ရပါမည်။ ယာလက်ဝါးကို လက်
ကောက်ဝတ်မှစ၍ အထက်သို့
ဆတ်ခနဲ လှုပ်ခါခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်
ရမည်။ ဝဲလက်မှလည်း အောက်သို့
ဆတ်ခနဲ လှုပ်ယမ်းခွါးတည်နေရမည်။
ထိုအခါတွင် သတ္တလုံးကလေးများ
ဆီမှ မတူညီသော ယင်း၊ ယန်းသံစဉ်
နှစ်ခု သာယာစွာ ထွက်ပေါ်လာပါမည်။
ဆန့်ထုတ်ခြင်းနှင့် လှုပ်ခါခြင်းတို့
တစ်ချိန်တည်း ပြီးဆုံးရပါမည်။

အထိအောက် ထပ်၍ ဆန့်ကန့်
ဘက် အထက်နှင့်အောက်သို့ ဦးတည်
နေသော လက်သီးနှစ်ခုလုံးကွာန်သည်
ဟိန်းယောက်နေသောကွား(သို့မဟုတ်)
ခြင်သပ်ကြီးတစ်ကောင်၏ နှုတ်သီးကွား
နှစ်ကွားသာ တူနေပါမည်။

ဤလှုပ်ရှားမှုသည် ယင်းတိုက်တွက်
(အ)ဖြစ်သည်။ အ၊မှာ အဗ္ဗတ္တ အတွင်း
ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ မူလအခြေ
အနေ (ပုံ-၅)သို့ ပြန်နေပါ။

ယင်း တိုက်တွက်(ဃ)

ယင်းတိုက်တွက် (အ)တွင် ဖော်ပြ
ထားသည့်အတိုင်း (ပုံ-၅)ကို လုပ်
ဆောင်ပါ။ ထိုမှ ယာလက်အောက်၊
ဝဲလက်အပေါ် အနေအထားသို့ ပြောင်း
နေစဉ်မှာပင် ခန္ဓာကိုယ်အား (ခါး
အထက်ပိုင်း) မာဘက်သို့ လှည့်ကာ
လက်နှစ်ဖက်ကို မာဘက်သို့ ဆန့်
ထုတ်လိုက်ပါ။

ထိုအချိန်တွင် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို
အထက်နှင့်အောက်ဆီသို့ ဆတ်ခနဲ
လှုပ်ရှားပေးခြင်းဖြင့် သတ္တလုံးများမှ
အသံများ ထွက်လာပါစေ။ စတင်
ဆန့်ထုတ်စဉ်ကပင် အားယူ၍ လက်ဝါး
နှစ်ဖက်ကို ဆတ်ခနဲ လှုပ်ခါပေးခြင်း
ဖြင့် အဆုံးသတ်ရသည်။ ဤလှုပ်ရှား
မှုသည် ယင်းတိုက်တွက် (ဃ)
(ဗဟိဒ္ဓ=အပြင်)ဖြစ်သည်။ (ပုံ-၇)

ပုံ-၇

ထို့နောက် မူလအခြေအနေ
(ပုံ-၅)သို့ ပြန်နေပါ။

ယန်း စုစည်းမှု
ယင်းစုစည်းမှု အခြေအနေ
ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်။ ယာလက်
အောက်၊ ဝဲလက်အပေါ် အနေအထား
သို့ ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်သည်။

သည်။

ယန်း တိုက်ကွက်(အ)

ယန်းစုစည်းမှုအား ယာဒူးပေါ်ရွှေပါ။ (ပုံ-၈)ယာလက်ကိုလှန်၍ အောက်တွင်ထားပါ။ ဝဲလက်ကို မှောက်ကာ အပေါ်မှ ဖုံးထားပါ။ ထိုအခြေအနေမှ ယာလက်ပေါ်၊ ဝဲလက်အောက် အခြေအနေသို့ ပြောင်းကာ ရှေ့သို့ ဆန့်ထုတ်ပါ။ (ပုံ-၉)အတိုင်း ဖြစ်သည်။

ယာလက်အပေါ် ဝဲလက်အောက် ပုံစံသာ ကွာခြားပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လက်ကောက်ဝတ်အထက် လက်ဝါးနှစ်ခုလုံးကို ဆတ်ခန့် ဆန့်ထုတ်လှုပ်ခါ၍ အသံများ ထွက်စေရပါမည်။ ယန်းတိုက်ကွက် (အ)(အတွင်း) ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် မူလအခြေအနေ (ပုံ-၈)သို့ ပြန်နေပါ။

ပုံ-၈

ယန်း တိုက်ကွက်(ဗ)

ယာလက်လှန်အောက်၊ ဝဲလက်အုပ်စိုး၍ အပေါ်အနေအထား (ပုံ-၈)မှ ဝဲလက်ကို အောက်၊ ယာလက်ကို အပေါ်သို့ ပြောင်းပါ။ ခန္ဓာကိုယ်

၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခါးအထက်ပိုင်းအား ဝဲဘက်သို့ လှည့်၍ လက်ဝါးနှစ်ဖက်အား ဝဲဘက်သို့ ဆန့်ထုတ်ပါ။ သတ္တုလုံးတွင်းမှ အသံထွက်လာသည်အထိ အားပြုပေးပါ။

(ပုံ-၉)

ယန်းတိုက်ကွက် (ဗ) (အပြင်)ပုံစံ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက်တွင် မူလပုံစံ (ပုံ-၈)သို့ ပြန်နေပါ။

ဂါရဝပြခြင်း (Ji Gongကျိကွန်း)

ယင်း (သို့မဟုတ်) ယန်းခြောက်ခု ပါဝင်သော ယီကျင်း ဖွဲ့စည်းပုံတစ်ခု အတွက်တိုက်ကွက်ခြောက်ကွက်ထုတ်ပြီးသောအခါတွင် ဤပုံစံဖြင့် အဆုံးသတ် စည်းခြားပေးရသည်။

တပ်မြို့ခွ အနေအထားမှပင် လက်နှစ်ဖက်ကို အထက်သို့ဆန့်ကာ တံတောင်ဆစ် ကွေးညီမှု ကွေး၍ အထက်သို့ညွှန်ရပါမည်။ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို အပြင်ဘက် ဝဲယာဘီသို့ တစ်ဖက်တစ်ချက် ဆန့်ကျင်ဘက် လှည့်နေရပါမည်။

ကျိကွန်းဟူသည် ဂါရဝပြခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ယီကျင်းကို တီထွင်ခဲ့သူ မူလ ဆရာကြီးမှအစ ဤလေ့ကျင့်ခန်းအား လက်ဆင့်ကမ်းသည့် နောက်ဆုံးဆရာအဆုံး စုပေါင်း၍ အရှိအသေ ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ (ပုံ-၁၀)

(ပုံ-၁၀) ဂါရဝပြခြင်း

ပုံ-၉

ဤလှုပ်ရှားမှုတွင်လည်း သတ္တုလုံးများမှ အသံထွက်စေရန် အားစိုက်ရပါသည်။ ထို့နောက်တွင် ယီကျင်းတစ်ခု ပြီးမြောက်ပြီးဖြစ်၍ ဖြေလျော့ခြင်းပုံစံ (ပုံ-၃)သို့ ပြန်နေပါ။

ဤတိုက်ကွက်များအား ယီကျင်းမျဉ်းများဖြင့် ဖော်ပြပါမည်။

(——)မျဉ်းရှည်တစ်ခုသည် “ယန်း”ဖြစ်သည်။ ယန်းစုစည်းကာ ယန်းတိုက်ကွက်ကို အသုံးပြုပါ။

(——)မျဉ်းတိုနှစ်ခုသည် “ယင်း” ဖြစ်သည်။ ယင်းစုစည်းကာ ယင်းတိုက်ကွက်ကို အသုံးပြုပါ။

ဗဟိဒ္ဓ (ဗ)၊ အဇ္ဈတ္တ (အ)ဟူ၍လည်း သီးခြားဖော်ပြထားသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကဏ္ဍကို သေချာစွာ ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် အလွယ်တကူ ပြုလုပ်နိုင်ပါမည်။

ရှေ့လ

ဆုတ်ဖတ်ပါရန်

ဟူလျင်းစီ

မြောက်ဦးဆရာတော်

လက္ခဏာတော်ကို ပူဇော်ခြင်း

ဆရာကြီးအောင်မြင်
(ဥပဒေသွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာဒုံ
မြို့နယ်၊ ပုလဲမြို့သစ်ရှိ ရတနာမာရ်
အောင် တောရဓမ္မရိပ်သာကြီး၏
ဦးစီးနာယကပဓာန ဆရာတော်
ဖြစ်တော်မူသော မြောက်ဦးဆရာ
တော် ဝနဝါသီ အရှင်ဝါယာမိန္ဒ၏
ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလ ပထမပတ်တွင်
ဆရာတော်၏ ဘယ်/ညာလက်ဖဝါးပြင်
တို့ကို ပုံနှိပ်ရယူ ကြည့်ရှုလေ့လာပူဇော်
ခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

မြောက်ဦးဆရာတော် ဝနဝါသီအရှင်ဝါယာမိန္ဒကို ပူဇော်ရန်

ရှိခြင်း အဆင်အသွယ်ကို နောက်တိုက်အား
ဦးမြောက်ဆရာတော်အဖြစ် တို့ ဖြောင့်
ဘဝမှာ ဆောင်ရွက်မှုများ ရရှိနိုင်ပါသည်။

ကျော်ကြား ကြီးပွားတိုးတက်ရမည့်
အတိတ်ကံပါရမီ ရှိခဲ့သူဟု ဆိုရပါ
မည်။

လက်ဖဝါးအမျိုးအစား

လက်ခလယ် လက်ချောင်းထိပ်မှ
လက်ချောင်းရင်းထိ အရှည်မှာ
(၈.၅)စင်တီမီတာခန့်ရှိပြီး လက်ခလယ်
လက်ချောင်းရင်းမှ လက်ဖနောင့်ပိုင်း
လက်ကောက်ရစ် ပထမရစ်အထိ
(၁၀.၅)စင်တီမီတာရှည်သဖြင့် လက်ဖဝါး
ပိုင်းက လက်ချောင်းပိုင်းထက် (၂)စင်
တီမီတာ ပိုရှိရှည်လျားသည်။

ဤကဲ့သို့ လက်ဖဝါးပိုင်းက လက်
ချောင်းပိုင်းထက် ပိုရှည်သော လက်
ဖဝါးအမျိုးအစားကို တေဇောလက်
ဖဝါးအမျိုးအစားဟု သတ်မှတ်ပါသည်။

တောတောလက်ဖဝါး အမျိုးအစားဆိုင်
ရန်ဖြစ်၍ ထကြွနိုးကြွနိုး၊ ခွဲလှလှ
မီရီယရှိခြင်း၊ အကင်းပါပြီး လက်
ထွေ့လုပ်ကိုင် အကောင်းအထည်ဖော်
နိုင်ခြင်း ကြံ့ခိုင်သော မိတ်အင်္ဂါအား

လက်ချောင်းအတိုးအရှည်နှင့် အသိအမှတ်

လက်သန်း လက်ချောင်းထိပ်သည်
လက်သူကြွယ်လက်ချောင်း ပထမဆစ်
အရစ်ကို မီလုမီခင်ဖြစ်၍ လက်သန်း
ရှည်အမျိုးအစားတွင် ပါဝင်သည်။

တောမဟိုယယ် ကြွယ်ဝခြင်း၊
ဟောမြောသင်မြ ကွမ်းကျင်ခြင်း၊
အသိညွှန်းပညာ ထက်မြက်ခြင်းတို့နှင့်
ညီညွတ်ပါသည်။

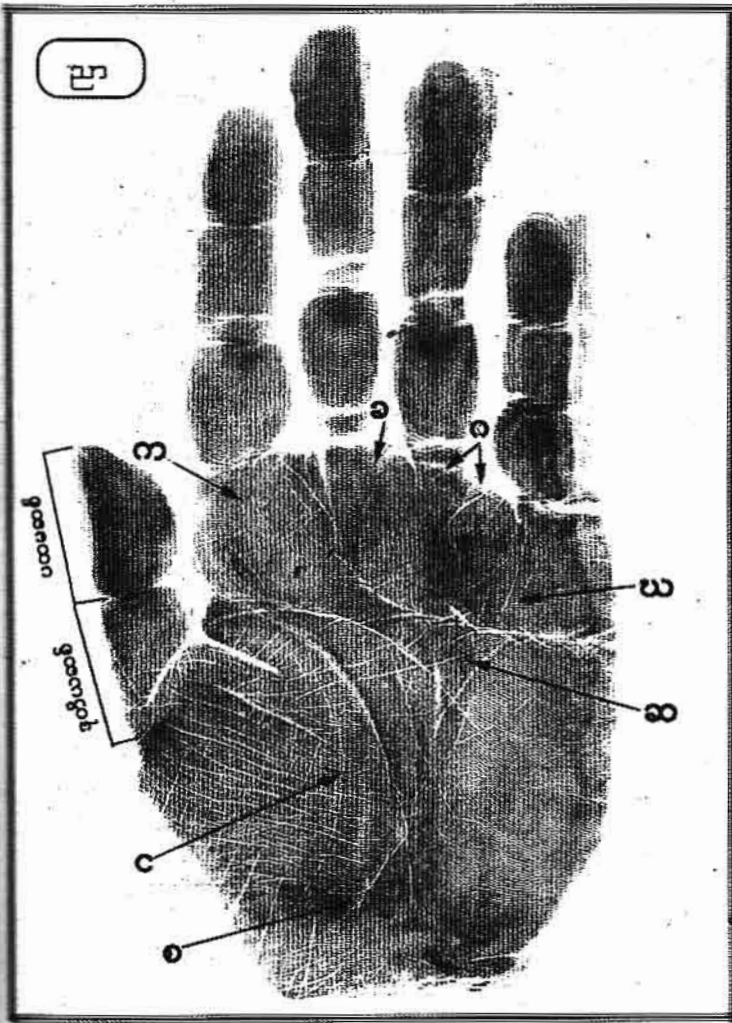
လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းထိပ်က
လက်ညှိုး လက်ချောင်းထိပ်ထက်
သိသိသာသာ ပိုမြင့်နေသောကြောင့်
ယှဉ်ပြိုင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်း
မျိုးကို နှစ်သက်ပြီး အယှဉ်အပြိုင်
အလုပ်အကိုင်များတွင်လည်း အနိုင်
ရရှိသောကံ ရှိပါသည်။ အောင်မြင်

လက်ညှိုးလက်ချောင်းက လက်
ခလယ်လက်ချောင်းဘက်သို့ ယိမ်းယိုင်
နေသဖြင့် ဘဝမှာ အောင်မြင်ကျော်
ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်ရသည်။
လူသိများ ထင်ရှားစေသော
သင်္ကေတ ဖြစ်ပါသည်။

ညာလက်မ ပထမဆစ်အရှည်နှင့်
ဒုတိယဆစ်ရှည်တို့မှာ (၃)စင်တီ
ခန့်မီ တူညီကြသည်။ စိတ်တန်ခိုးနှင့်
ဆင်ခြင်တုံတရား ညီညွတ် ပေါင်းစပ်
အသုံးချနိုင်လိမ့်မည်။

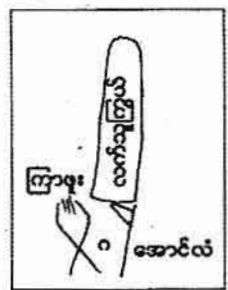
လက်ငွေ့များ

ထိုသန်လျက်မီးလာ အခြံအကံ
ကြောင့် စနေဂြိုဟ်နှင့် အာကောင်ခြင်း
ကြောင့် အာသာအေး သာသနာပြုရေး
လုပ်ငန်းများတွင် မင်္ဂလာအာ ဩစာ
အာကာကြွေအသွယ် စိတ်လက်နှစ်ကို
အဖွဲ့အစည်းများ၏ အထောက်အပံ့ကောင်း
များစွာ ရရှိပါသည်။ သင်တို့၏ ကြံ့ခိုင်မှု
ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်မှု ရှိနေပါသည်။

လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်ခုံမှာလည်း အောင်လံနှင့်
ကြာဖူးမင်္ဂလာအခြံအရံ မှီသဖြင့်
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ အားကောင်းခြင်း၊
တနင်္ဂနွေယုဂ်ရခြင်း ဖြစ်ပြန်သည်။
“ဂ” အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားပါသည်။

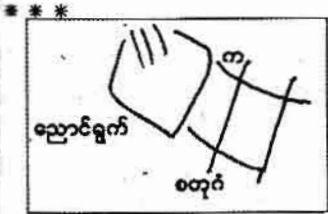
ထိုဂြိုဟ်ခုံ၏အားကြောင့် နာမည်
ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားကျော်စောခြင်း၊
သုခချမ်းသာအပေါင်း ပြည့်စုံခြင်း၊
အောင်မြင်မှုများစွာ ရရှိခြင်းတို့ ဖြစ်စေ
နိုင်ပါသည်။

ဘဝတွင် အောင်လံထူနိုင်သော
အတိတ်ကံ၏ အထောက်အပံ့ပါရှိမှုကို
ဆိုနိုင်ပါသည်။

လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံ
မှာ ထောင်လိုက်လမ်းကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူး
တောင်ဝေးသင်္ကေတ မှီသည်။

ထိုသင်္ကေတကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံ
အား ကောင်းစေပြီး
ဗုဒ္ဓဟူးယုဂ် ရပါ
သည်။ “သ”

အကွရာနှင့် ညွှန်
ပြထားပါသည်။

ဘယ်ညာ လက်ဖဝါးတွင် “က”
အကွရာဖြင့် ညွှန်ပြထားပါသည်။ ထို
ဂြိုဟ်ခုံ၏အားကြောင့် ဆရာတစ်ဆူ
ဖြစ်ခြင်း၊ ပညာဗဟုသုတ ပြည့်စုံ
ကြွယ်ဝခြင်း စီမံခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်မှု
ကောင်းမွန်ခြင်း၊ အလှူအတန်းကြီး
များစွာ ပြုရခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။

ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးများ ချီးမြှင့်ဆက်ကပ်
ခံရနိုင်ပါသည်။

လက်ခလယ်ရင်း စနေဂြိုဟ်ခုံတွင်
ကံလမ်းကြောင်းထိပ်ဖျားက သန်လျက်
မင်္ဂလာအခြံအရံ ဖြစ်နေသည်။ ထို့
ကြောင့် စနေဂြိုဟ်ခုံကို အားကောင်း
စေသည်။ စနေယုဂ်ရသည်။ “ခ”

အကွရာဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်။

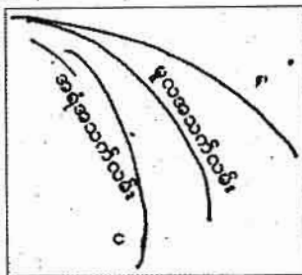

ဗုဒ္ဓဟူ၍ ပြုစုခဲ့ကောင်းနှင့် အားရှိခြင်းကြောင့်
စကားပြောဆိုပေါ်သက်ဆက်ဆံ ဟောပြော
ပို့ချမှုများ ကျွမ်းကျင်စေပါသည်။

အရေးကြီးသော လမ်းကြောင်းနှင့်
ရုပ်ပုံသင်္ကေတ

ဘယ်/ညာ အသက်လမ်းကြောင်း
အတွင်းမှာ ထင်ရှားအားကောင်းသော
အရံအသက်လမ်းကြောင်းများ ရှိနေ
သည်။ “င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည်။

* * *

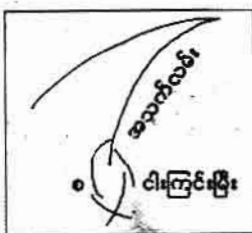

အရံအသက်လမ်းက မူလ အသက်
လမ်းထက်ပင် ပို၍ရှည်လျားနေသည်။

ထိုလမ်းကြောင်းကြောင့် ဘဝမှာ
အညံ့အပျက်များကို ခံနိုင်ရည်ရှိစွာ
ကျော်လွှားနိုင်ခြင်း၊ ဥပစ္ဆေဒကက်
လွတ်ကင်းခြင်း၊ နာတာရှည် အိပ်ရာထဲ
လဲလောက်အောင် ကျန်းမာရေး မဆိုး
နိုင်ခြင်း၊ အသက်ရှည်စေခြင်းတို့
ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

ဘယ်/ညာ အသက်လမ်းကြောင်း
အဆုံးပိုင်း လက်ဖနောင့်ပိုင်းတွင်
ငါးကြင်းပြီးမင်္ဂလာ အခြေအရံရှိသည်။
“စ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားပါသည်။

* * *

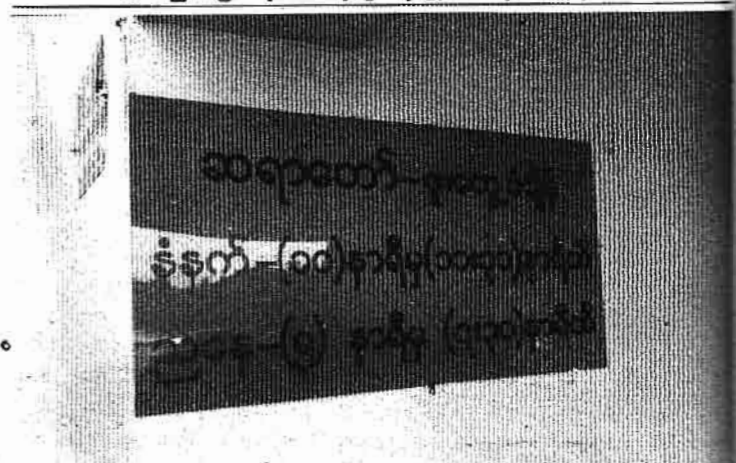

၁၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ မြောက်ဦးထွန်းထောင်ရှိ မြောက်ဘက် မင်္ဂလာဦးနယ် ဖုလဲမြို့သစ်

◆ မြောက်ဦးထွန်းထောင်ကို ဗုဒ္ဓဟူ၍ သတ်မှတ်ထားရုံ

ထိုမင်္ဂလာအခြေအရံ ရုပ်ပုံသင်္ကေတ
ကြောင့် မြို့ကြီးမြို့များမှာ အကြွေး
အတိုင်းလုပ်ကိုင်ခြင်း၊ အာဇာနည်
ထောင်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေပါသည်။

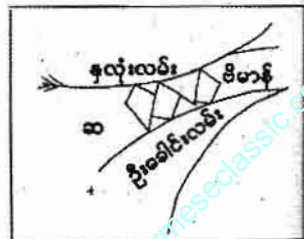
နှလုံးလမ်းကြောင်းနှင့် ဦးခေါင်းလမ်း
ကြောင်းကြားမှာ မိမိမင်္ဂလာအခြေ
အရံသင်္ကေတ (ဝတုဂံကွက်များ)
ဆက်လျက် ထင်ရှားရှိနေသည်။ “ဆ”
အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထားပါသည်။

* * *

ထိုမိမိမင်္ဂလာအခြေအရံ သင်္ကေတများ
ကြောင့် ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ ဇွာရုံ၊ သိပ်
စာသင်တိုက်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ဆောင် စသည်ဖြင့်

သာသနိက အဆောက်အအုံများစွာ အထူး
ခံရခြင်း၊ လှူဒါန်းမှုပိုင်ခြင်းများ ဖြစ်စေ
မည်။

လက္ခဏာနှင့် ဇာတာ တိုက်ဆိုင်
လေ့လာ ပူဇော်လိုသူများအတွက်

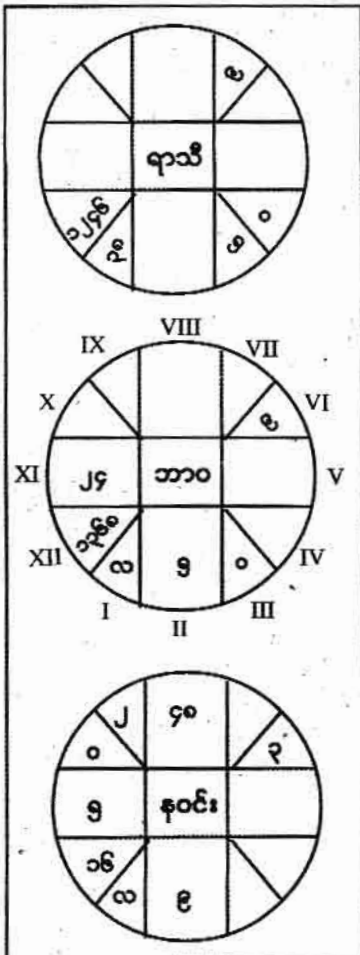

မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ် ပုလဲမြို့သစ်ရှိ မြောက်ဦးဆရာတော်၏ ရတနာမာရ်အောင် ဆောက်လုပ်ထားသော အထိမ်းအမှတ်

ဆရာတော်ကြီး၏ ဇာတာတော်ကို ဆော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မြောက်ဦးဆရာတော် ဝနဝါသီ အရှင်ဝါယာမိန္ဒ၏ မွေးသက္ကရာဇ်တော် ၁၃၂၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၁)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ နံနက်(၉)နာရီ ဖြစ်ပြီး ရခိုင်ပြည်နယ်၊ တောင်ကုတ် ခန့်၊ မအိမြို့တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါ သည်။ ဖခမည်းတော် ဦးစိန်အောင်၊ မိမိတော် ဒေါ်ဖြူစိန်ဖြစ်၍ မွေးချင်း ခင်နှစ်(၇)ဦးတွင် တတိယဖြစ်သည်။ အသက်(၁၃)နှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ (၁၅)နှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ (၁၉)နှစ်တွင် တစ်ကြိမ် သာသနာ့ဘောင်အတွင်း သာသနာ့အဖြစ် ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

ရဟန်းဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ ပဒါဆရာ ဆော် ဦးစိန်ယဖြစ်သည်။ ပရိယတ္တိ ဝေပညာကို ရန်ကုန်မြို့ ကျို့က္ကံ ဆောက်ရပ်ကွက် ဝေဒကျောင်း၊ ကျောက်ဖြူမြို့ ယပ်လုံပရိယတ္တိစာသင် နှစ်တိုကျောင်း သင်ယူဆည်းပူးခဲ့ရာ ပထမ ဦးတန်းအထိ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

သက်တော်(၂၇)နှစ်၊ သိက္ခာတော် (၇)ဝါတွင် ပရိယတ္တိသင်ယူခြင်း၊ ပြန်လည်သင်ကြားခဲ့ခြင်းတို့ကို စွန့်ခွာ၍ မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ်သို့ သွားလာကာ တောရဆောက်တည်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

အနီးတောင်ကြား၊ မြေငှက်ကျွန်းတောင်ထိပ်၊ မြောက်ဦးရတနာမာရ်အောင် ရှေးဟောင်းစေတီအနီး၊ သထုံမူလ မင်းကျွန်းဇေတဝန်၊ သပိတ်အိုင်တောရ၊ ဘီလူးကျွန်း၊ ရသေ့တောင်၊ ဘန့်ဘွေးကုန်းတောရ၊ သထုံတောရကျောင်း၊ မရမ်းကုန်းတောရ၊ ကျိုက္ကမိသယံနီးတောရ၊ ဆင်တောင်တောရ၊ ပုဂံ ရတနာဘုံတောရအနီး၊ ပုံတောင်ပုံညာ၊ မုံလယ်တောရ၊ မအိတောရ စသည်ဖြင့် နှစ်ပေါင်း(၂၀)ခန့် ကြာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် "ဝနဝါသီ အရှင်ဝါယာမိန္ဒ" ဟူ၍ ဘွဲ့မည်ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦးမြို့ မာရ်ငါးပါး ရှေးဟောင်းဘုရားငါးဆူတွင် တစ်ဆူအဖြစ် ပါဝင်သော ရတနာမာရ်အောင် စေတီတော်အနီးတွင် တောရကျောင်း ဆောက်လုပ် သီတင်းသုံးရင်း ဓမ္မရိပ်သာကြီးအဖြစ် စည်ပင်တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် မြောက်ဦးဒေသတွင်ဆိုလျှင် ရတနာမာရ်အောင် ဆရာတော်ဟူသော လူအများ သိရှိခေါ်တွင်ကြသည်။

ဆရာတော်အနေဖြင့် မြောက်ဦးရတနာမာရ်အောင် တောရဓမ္မရိပ်သာကျောင်းခွဲများအဖြစ် ကျောက်တော်၊ မင်းပြာ၊ ဘူးသီးတောင်၊ မန္တလေးနှင့် ရန်ကုန်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ပုလဲမြို့သစ်တို့တွင် တည်ထောင် သာသနာ့ပြန့်ပွားမှု မြောက်ဦးဆရာတော်ဟု ထုတ်ဖော်

လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုလဲမြို့သစ်တွင် မြေ (၁၀)ဧကပေါ်၌ ဓမ္မရိပ်သာ ကမ္ဘဉ္ဇာန်းကျောင်းများ ဆောက်လုပ်ကာ ဝါတွင်းမှာ တရားစခန်း (၄)ကြိမ်စီ ဖွင့်ခြင်း၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် (၁)ကြိမ်၊ သင်္ကြန်တွင်းမှာ (၁)ကြိမ် တရားစခန်း တစ်ကြိမ်လျှင် (၁၀)ရက်၊ (၁၅)ရက် ဖွင့်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

တရားစခန်း ဝင်သူ တစ်ထောင်ခန့်မှအနည်းဆုံး ငါးရာခန့်အထိ အကြိမ်တိုင်း ရှိခဲ့သည်။

သာသနာပြု ဆောင်ရွက်ချက်များအနေဖြင့် မအီတောရတွင် သက်တော် (၅၄)နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဉာဏ်တော်(၅၄)တောင် ရှိသော လောကမဉ္ဇူစေတီတော် တည်ထားခြင်း၊ မြောက်ဦးတွင် စေတီတော် (၁၅)ဆူ တည်ထားခြင်း၊ တစ်နှစ်လျှင် စေတီတော်(၁)ဆူကျ ပြန်လည်ပြုပြင်မှု ပြုခဲ့ရာ ယခု ပြုပြင်ပေးခဲ့ပြီးသော စေတီတော်(၄)ဆူ ရှိခဲ့ပြီ။

ထို့ပြင် မြောက်ဦး မင်းပြား ကျောက်တော်၊ ကျောက်ဖြူ၊ ကန်းထောင်းကြီး၊ မအီ စသည် မြို့များမှာ နာရေးအသင်း ရုံးခန်းအဆောက်အအုံ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်၊ နာရေးသယ်ယူကား စသည်တို့ လိုအပ်သလို လှူဒါန်းခြင်း၊ မ၊တည်ငွေ ထည့်ဝင်လှူဒါန်း၍ ဖြစ်မြောက်အောင် ကြီးကြပ် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းများ ပြုခဲ့သည်။

★ သာသနာ့၊ တရားဗဟိုဌာန
ပုလဲတနင်္သာ တွင်တရားရုံ

မအီစက်တော်ရာသို့ (၉)မိုင် (၄)မာလှံရှိသော မော်တော်ကားလမ်းဖောက်လုပ်ခြင်း၊ မအီစက်တော်ရာတွင် ကျောင်း၊ ဇေယျ၊ ဓမ္မာရုံ၊ ရေတွင်း၊ ရေကန် စသည်တို့ တည်ဆောက်လှူဒါန်းခြင်း၊ မအီစက်တော်ရာနှင့် မအီမြို့ဝန်းကျင် အစွန်အဖျား ကျေးရွာများ လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ကောင်းမွန်ရေး၊ စမ်းကူးတံတားများ တည်ဆောက်ရေး၊ ရေကောင်းရေးသန့် ရရှိရေးတို့အတွက်လည်း အားကြီးမာန် တက် ဦးဆောင် ကြိုးစားနေလျက် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများတွင် ပြည်တွင်းပြည်ပမှ တပည့်ဒကာများက လုပ်အား၊ ငွေအား ဉာဏ်အား တတ်နိုင်သမျှ ပါဝင်လှူဒါန်းခဲ့ကြသလို ဒေသခံ တစ်မတော်မှ တိုင်းမှူး၊ ဒုတိုင်းမှူး၊ ဗဟိုမှူး စသည်ဖြင့် အရာရှိကြီးများ၊ သူတို့၏ ဇနီးသမီး မိသားစုများ၊ သူတို့နှင့် ရင်းနှီးရာ

အခြားတိုင်း/ဒေသတို့မှ အရာရှိကြီးများနှင့် ဇနီး မိသားစုများ၊ လက်အောက်အရာခံ၊ အကြပ်၊ တပ်သားများအသီးသီးဝန်းလှူဒါန်း လုပ်အားဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသဖြင့် ယခုလို သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ တိုးတက်အောင်မြင်နိုင် ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်သူများအနေဖြင့် မြောက်ဦး ဆရာတော်ကြီး၏ ဓမ္မရိပ်သာများနှင့် အခြေအနေပေးလျှင် ပေးသလို တစ်တစ်ခေါက် သွားရောက်လေ့လာခြင်း၊ တရားရှုမှတ်ပွားများခြင်း၊ ဆရာတော်သာသနာပြုလုပ်ငန်းများသို့လည်း သွားရောက်ကြည့်ရှုရင်း ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား၊ ငွေအား တတ်စွမ်းသမျှ ထည့်လှူဒါန်းခြင်းတို့ဖြင့် ပါရမီဖြည့်စုံ ကုသိုလ်ယူနိုင်ကြပါစေသတည်း။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)
(လက္ခဏာဗေဒင်ပညာဆရာတော်)

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ

အတွက် ရွေးချယ်ပါဤဂဏန်း

ဥပမာ

စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး
 ၁...၁ ၃...၁ ၆...၁ ၇...၁ ၈...၁
 ၁...၃ ၃...၃ ၆...၃ ၇...၃ ၈...၃
 ၁...၆ ၃...၆ ၆...၆ ၇...၆ ၈...၆
 ၁...၇ ၃...၇ ၆...၇ ၇...၇ ၈...၇
 ၁...၈ ၃...၈ ၆...၈ ၇...၈ ၈...၈

မတ်လ ၂၀၁၅
 ၂၀၁၅
 ၂၀၁၅ = ၁၀ = ၁

အကြမ်း၊ လ၊ ခုနှစ် များအား တစ်လုံး
 ဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၁)ဂဏန်း
 သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၇၊ ၈
 များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
 သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၃၊ ၈ ဂဏန်းများ ဦးစား
 ရွေးချယ်ပါ။

စ...ဆုံး

၁... ၁ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၇၊ ၈
 ၃... ၃၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၁၊ ၂၊ ၃
 ၆... ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၁၊ ၂၊ ၃
 ၇... ၇၊ ၈၊ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၆
 ၈... ၈၊ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၇

ဤလတွင် တနင်္ဂနွေ နှင့် တနင်္လာ
 သားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ အိမ်ရှိ ဘုရားတွင် သစ်သီး
 သုံးမျိုးဖြင့် (၃)ရက်တိတိ သစ်သီးဆွမ်း
 ကပ်လှူပြီး ပဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို သက်စေ
 စိပ်ပွားပူဇော်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီး
 ပါက မိမိတို့ဒေသရှိ စာသင်တိုက်သို့
 ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား တတ်နိုင်သမျှ
 လှူဒါန်းပြီး ထိက်စမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
 + ၁၃၃၈၆၈ + ၈၇၇၆၃၁ + ၁၃၃၂၆၂

ထိက် ပွင့်ပါစေ
 ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

ရွှေပြာသတ္တိ ရသေ့ယနအားဆေး

ခုခံအား ကျဆင်းနေသူ(HIV) ၁၀ ဦးကို ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှစ၍ သုတေသနပြု ကုသရာ...
 ရွှေပြာသတ္တိရသေ့ယနအားဆေးဖြင့် သုတေသနပြု ကုသရာ ၈ ဦး
 ရွှေပြာသတ္တိရသေ့ယနအားဆေးဖြင့်+ARTကုထုံးဖြင့် ၁ ဦး
 (၉)ဦး CD4countတိုးတက်ခဲ့ပါသည်။ (၁)ဦးမှာ (၃)နှစ်ဆက်တိုက် ဆေးစားရာ NEGATIVE ဖြစ်သွားသည်။
 ARTကုထုံးဖြင့် ဆေးစားနေသော်လည်း ခုခံအား ဆက်တိုက်ကျဆင်းနေသူများကို ရွှေပြာသတ္တိရသေ့ယန+
 ARTကုထုံးဖြင့် သုတေသနပြု ကုသရာ ၁၅-၁၀-၂၀၁၄ နေ့ထိ စုစုပေါင်း (၃)ဦး တိုးတက်သည်။
 ဤဆေးသည် ပါစကတေဇာ ဝမ်းမီးကို အထူးကောင်းမွန်စေသဖြင့် ဥသွားတေဇာ ခုခံအား ကိုယ်ငွေ့
 နိုင်ရည် ကိုယ်ခံစွမ်းအားကို တိုးတက်စေပါသည်။
 ပါစကတေဇာ အားနည်းကာ ဥသွား ကိုယ်ငွေ့ဓာတ် ချို့ယွင်း၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော မြစ်ပွားနာ(ကင်ဆာ)
 ဆရာဂါအတွက် အထူးသင့်လျော်ပါသည်။ ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်သော ဆေးဖြစ်သည်။
 ကျန်းမာသက်ရှည်လိုသူတိုင်း စားသုံးနိုင်ပါသည်။

ဦးထွန်းလင်း(သိမ်မြို့ဆရာတော်အရှင်နာဂသေနာဘိဝံသ၏တပည့်)
 သမားတော်ကြီး/ ရွှေပြာသတ္တိ ဦးကျော်မြင့်(ပိဇ္ဇာရေဂန္ထီရ)
 တထ/ ၂၀၉၂(B.A, C.T.M.P)

စစ် ဝိုင်းရင်းအထူးကုဆေးခန်း
 ၅၂၄/၀
 မောဝ်လမ်းဆုံ မြောက်ဥက္ကလာပ
 ဇုန်း-၀၉ ၅၁၅၆၁၃၆၊ ၀၉ ၂၅၄၀၇၅၀၃၅

တစ်လစာ ၃၀၀၀၀၀/ကျပ်

‘သမီးကြီးစန္ဒာရေ... သမီးဆရာကြီး
လာတယ်။ ရေနွေးကြမ်းနဲ့ မြင်းခွာရွက်
သုပ်ယူလာခဲ့’

‘မြင်းခွာရွက်က လူနဲ့တည့်တယ်။
အသက်ရှည်ဆေးပျံ့ အယားလဲ
ပျောက်တယ်’

‘ရေမြင်းခွာ၊ ကုန်းမြင်းခွာ၊ ဆေး
မြင်းခွာဆိုပြီး (၃)မျိုးတဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့လား
ဆရာကြီး’

‘ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဟုတ်ပါ၊ ဒါတင်
ဘယ်ကမလဲ “မြင်းရဲခွာ” ကလဲ ဆေး
ဖက်ဝင်တယ်ဗျ။ မြွေဆိပ်၊ ကင်းဆိပ်၊
ခွေးရူးဆိပ်၊ ဓာတုဆေးဝါး အူဆိပ်ပြေ
တဲ့ဆေးထဲမှာ ပါတယ်လေ။ နောက်ပြီး
လိပ်ခေါင်း (အတွင်း၊ အပြင်သွေးကျ)
မှာလဲ သုံးရတယ်ဗျ’

‘ဗဟုသုတပွားရလို့ တပည့်အဖြစ်နဲ့
မှတ်ယူပါ ဆရာကြီး’

‘အမယ်လေး... မလုပ်လိုက်ပါနဲ့
ခွားပညာပါမောက္ခကြီးရယ်၊ ကျုပ်က
မြင်းခွာအကြောင်း နည်းနည်းပြော
တတ်တာပါ။ ဆရာကြီးက “**ခွားခွာ
အကြောင်း**” စုံလင်အောင် မောင်းပေး
ပါဦးဗျ’

‘ဪ... ဒီကိစ္စလား၊ ခွားခွာကို
ကြည့် (၂)မျိုးရှိမှာပေါ့။ ခွာကောင်း၊
ခွာညံ့၊ ခွားကောင်း၊ ခွားညံ့ ခွဲခြားကြည့်
ကြရအောင်၊ ပထမဆုံးတော့ ခွာဆိုး၊
ခွာညံ့၊ ခွားညံ့ဆွေးနွေးကြရအောင်
လေ...

၁။ **ခွာတုံ့** = နောက်ခွာက အမှန်တိုင်း
မသွားဘဲ တစ်ချက် တစ်ချက် ဆတ်
ခနဲ၊ ဆတ်ခနဲ တွန့်တွန့်သွားတာ၊
မြေကြီး ရှုပ်တိုက်သွားတာ ခရီး
မတွင်ဘူး၊ ဝန်လေး မထမ်းနိုင်ဘူး၊
ညံ့ပေါ့ဗျ။

၂။ **ခွာပေါက်** = မြေကြီး ခွာနဲ့ပေါက်
တာ၊ သွားရင်လဲ ပေါက်တယ်၊ နား
ခရမ်း နုထူရှာရောင်ခြည်မပူရင်း

ခွားသတ္တဝါများသိန်း ပြောပြသော ခွာကြည့်ရုံ

ခွားကောင်း၊ ခွားညံ့

ခွဲခြားနည်း

နေရင်းလဲ ပေါက်တယ်။ ရှေ့ခရီး
မတွင်ကျယ်ဘူး၊ အလုပ်ရှုပ်တယ်။
၃။ **ခွာခတ်** = ရှေ့လက်ခွာချင်း မလွတ်၊
ရိုက်မိနေတာ၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
ကျွတ်ကျွတ်လွတ်လွတ် မရှိတာပေါ့၊
ခွားညံ့ပါပဲ။

၄။ **ပတတ်ခွာ** = ပတတ်လက်ခင်းသလို
ပါ၊ ခွာက ပါးပြီး ရှည်တယ်၊ ပျော
တယ်။ ဒီတော့ ခွာက ခင်းနေတော့
တယ်။ လက်ကပ်မြေကြီးလို့ မမွေး
အပ်တဲ့ ခွားထဲမှာ ခေါ်ဆိုရှောင်ကြဉ်
ကြတယ်။

၅။ **ဝမ်းဘဲခွာ** = ဝမ်းဘဲခြေလို ခွင်ပြီး
ရမ်းကား၊ ရမ်းကားနဲ့သွားတာ၊ ဘဲ
သွား၊ သွားတယ်လို့ ခေါ်ကြတာ၊
ခရီးမရောက်ပါဘူး။

၆။ **ပျားစွဲ** = နောက်ခြေ တစ်ချက်
တစ်ချက် တိုက်သွား၊ ဖုတ်တိုက်လဲ
ခေါ်ကြတယ်။

၇။ **ခွေးထူ** = ခွေးဆစ်ကြီး ပုတိုတို ခွားဖျင်း
ပါပဲ၊ လူရှောင်ကြတယ်။

၈။ **တုပ်ကြီး** = ဆတ်တောက်တောက်နဲ့
တရွတ်ဆွဲသွား၊ အမြဲတမ်းပါပဲ။

၉။ **တုပ်လေး** = သွားစဉ် ဆတ်တောက်
နဲ့ တရွတ်ဆွဲသွားပေမယ့်လဲ ခရီး
ပေါက်လို့ သွေးပူလာရင် ပျောက်
သွားပြန်တယ်၊ မကောင်း(၉)မျိုး
ပေါ့။

ကောင်း(၅)မျိုးကို ပြောပြဦးမယ်။

၁။ **ခွာယက်** = ဝပ်တော့မယ့်အခါ မြေ
ကြီး ယက်တာကိုကြည့်၊ တစ်ဖက်

ယက်ပြီး ဝပ်မယ်၊ အိပ်မယ်၊ အ
အနုလွှာတန်တယ်။ သင်ဖြူးခင်
ပေါ့။

၂။ **ခွာမြစ်ထွေးနက်** = ခွာရင်း အထူ
ဆိုမှာ မည်းနက်နေရင် အထူ
ကောင်း။

၃။ **ခွာလုံး** = ဖျတ်လတ်တယ်၊ ခွာ
လုံးထဲ ပါတယ်။ (၁) နှာတံနဲ့
(၂) ခွာလုံးစေ၊ (၃) မျက်လုံးဖြူ
(၄) နှာရှူးစေတဲ့၊ ခွာလုံးထူ
ကျန်းမာတယ်။

၄။ **ခွာရှည်** = ပတတ်ခွာလို မရှည်
မတ်နေရမယ်၊ ဒါမှ ကောင်းတာ။

၅။ **ခွာနီ** = သွေးအားကောင်းတာ၊
သန့်တာ၊ ကျန်းမာရေးကောင်း
နီ(၃)ချက်ထဲ ပါတယ်လေ။
လျှာနီ၊ (၂) နှာနီ၊ (၃) ခွာနီ
အဲဒါပဲ... ကျုပ်သိတာ၊ ဆရာ
သိနေတာရှိရင် ပြောခဲ့ဦး၊ မြင်း
ဆင်း၊ နိမ့်ရာက သင်ယူပါမယ်

‘ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ’ ကျေနပ်
ပါတယ် ခွားကျွမ်းကျင်ဆရာကြီး

ရတနာ ဆင်းမင်း
(တုံ့ခွာ၊ လားလင်းကြီး)

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး

ခံ ဓမ္မာရေခန်းတန်းကြောင့် ထူးဆန်းသောဆရာ ကုသလေးသဖြင့် မျက်စိဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွားသည့် ခြံစုံဆန်း

ရေတံခွန်တောင်သည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်တွင် တည်ရှိပါသည်။ ရန်ကင်းတောင်၏ အရှေ့တောင်ဘက် မနီးမဝေးတွင်ရှိပြီး ဆရာတော်ကြီးကန် စေတီပုထိုးများဖြင့် သမိုင်းကြည်ညိုစရာ ကောင်းလှပါသည်။

သာသနာ့နယ်မြေဖြစ်၍ သစ်ပင်၊ ချောင်းများ၊ တောင်တန်းများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေပြီး ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်နှင့် အရှေ့ဘက်တွင် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်နေပါသည်။

ဦးရာသီတွင် တောင်ပေါ် ဆင်သောက်ကန်မှ ရေများသည် တောင်အောက်သို့ ရေတံခွန်သဖွယ် ကျဆင်းနေပါသည်။

ရေတံခွန်တောင်တွင် မြောက်ဂူ၊ အလယ်ဂူ၊ တောင်ဂူဟူ၍ ကျောင်းတော်ကြီးများသည် တောင်ခြေတွင် တည်ရှိပါသည်။ အလယ်ဂူကျောင်းတော် ဆရာတော်ကြီး ဦးအာစရ (ဘုန်းဘုန်းကြီး)သည် သီလဂုဏ်၊ ဘဝိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဓမ္မာရေခန်းသည် တန်ခိုးစွမ်းပြီး အစွမ်းအမျိုးမျိုးကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အစ်မလတ်သည် လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်က မျက်စိဝေဒနာ ဖြစ်ရာ မန္တလေးမြို့ရှိ မျက်စိအထူးကု

ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော်ကြီး ဦးအာစရတော်

ဆရာဝန်ကြီးများဖြင့် ကုသသော်လည်း ပျောက်ကင်းခြင်း မရှိပါ။

မျက်စိကျိန်းသကဲ့သို့ မျက်စိနှစ်ဖက်စလုံး နီရဲလျက်ရှိပြီး သဲများ၊ ခဲများ ဝင်သကဲ့သို့နာကျင်ကာ မျက်ရည်ပူများ ကျပြီး အော်ဟစ်ငိုကြွေးခြင်း ဝေဒနာကို နေ့စဉ်အချိန်နှင့် နှစ်ကြိမ်ခန့် ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။

မျက်စဉ်များခတ် ဆေးများ သောက်သော်လည်း မပျောက်ပါ။ ထိုမျက်စိဝေဒနာ ခံစားနေသည်မှာ တစ်လကျော်ခန့် ကြာနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အစ်မလတ်သည် ဘာသာတရား ကိုးကွယ်သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ပရိတ်တော်

ခို (အမရပူရ)

များကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကာ မိုးကုတ်ကျောက်မျက်ရတနာ ရောင်းသည့်လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ပါသည်။ အစ်မလတ်သည် မဟာမြတ်မုနိဘုရားသို့ ရွှေသင်္ကန်းများ ကပ်လှူကန်တော့ပြီး...

‘မျက်စိဝေဒနာပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနိုင်သော ဆရာကောင်း သမားကောင်းနှင့် တွေ့ပါလိမ့်’

ဟု ဆုတောင်းခဲ့ပါသည်။

ထိုနေ့ညတွင် တိုက်ပုံအင်္ကျီဝတ် ခေါင်းပေါင်းပေါင်းထားပြီး နှုတ်ခမ်းမွှေးနှင့် အဘိုးတစ်ဦးမှ “ရေတံခွန်တောင်

ဆရာတော်ထံသွားကာ မျက်စိဝေဒနာ ကုပါက ပျောက်ကင်းမည်” ဟု ပြောလာသည့် အိမ်မက်ကို မြင်မက်ခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ရေတံခွန်တောင်သို့ မိသားစုများ ကားဖြင့်သွားကြပါသည်။ ရေတံခွန်တောင် အလယ်ဂူကျောင်းတိုက်တွင် ဆရာတော်ကြီးကို ကန်တော့ပြီး အစ်မလတ်မှ မျက်စိဝေဒနာ ဖြစ်ပွားပုံကို လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် အစ်မလတ်၏ မျက်စိများသည် နီရဲရောင်ကင်း မျက်ရည်ပူများကျနေပြီး မျက်လုံးများ ကောင်းစွာ မဖွင့်နိုင်ပါ။ သဲများ၊ ခဲများဝင်နေသကဲ့သို့ နာကျင်ကိုက်ခဲနေပါသည်။

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးမှ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း သရဖူ

အစ်မလတ်၏မျက်စိများကို ထိုင်ခုံပေါ်
ထိုင်နေရာမှ လှမ်းကြည့်ပြီး ရေ
တစ်ပုလင်းကို တောင်းလိုက်ပါသည်။

ရေပုလင်းကို ဆရာတော်ကြီးထံ
ကပ်လိုက်ရာ အဖုံးဖွင့်ပြီး 'ရေထဲ
လက်ညှိုးထည့်ကာ ခေတ္တမျှမန်းပြီး
အဖုံးပိတ် ပြန်ပေးပါသည်။

ထိုခေတ္တရေမန်းကို ယခုချက်ချင်း
မျက်လုံးနှစ်ဖက်စလုံး ခတ်ခိုင်းပြီး
ဝေဒနာရှင် တစ်ယောက်တည်းသာ
ထိုရေမန်းကိုသောက်ရန် မိန့်လိုက်ပါ
သည်။

အစ်မလတ်သည် မျက်လုံးနှစ်ဖက်
စလုံးကို မေတ္တာရေမန်းခတ်လိုက်ပြီး
မော့သောက်လိုက်ပါသည်။ ထူဆန်း
အံ့ဩစွာပင် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း
နီရဲပြီး မျက်ရည်ပူများကျကာ မဖွင့်နိုင်
သော မျက်စိနှစ်ဖက်လုံးသည်
မိမ္မေးတိုင်း ပကတိကြည်လင်စွာ ဖြစ်
လာပါသည်။

နီရဲနေသော မျက်သားများလည်း
ပျောက်ကင်းသွားပြီး မျက်ရည်ပူများ
လည်း မကျတော့ပါ။ သဲများ၊ ခဲများ
ဝင်သကဲ့သို့ နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကို
လည်း မခံစားရတော့ပါ။

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး
သည် မျက်စိနှစ်ဖက်လုံးကိုကြည့်ပြီး...

'မျက်စိဝေဒနာကို အောက်လမ်းညာဖြင့်
ပြစားသောပျိုလ်အား မေတ္တာဖြင့် ထားပေး
ထားတယ်။ မျက်စိဝေဒနာကို ပျောက်ကင်း
အောင် ကုသပေးမယ့် ဆရာကောင်းနဲ့လဲ
တွေ့မယ်'

ဟု မိန့်လိုက်ပါသည်။ ညနေစောင်း
မှ ပြန်ကြရန်ကိုလည်း ပြောလိုက်ပါ
သည်။

ရေတံခွန်တောင် အလယ်ဂူ
ကျောင်းအတွင်းရှိ ဘဂဝါဘုရား၊
ပေါက်ဂူဘုရား၊ ကျောက်ရှင်တုံးများ

၁၇၈ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပေါ်တွင် တည်ထားသော ဘုရားစေတီ
များကို မိသားစု ဖူးကြပါသည်။

ညနေစောင်းတွင် အစ်မလတ်၏
မျက်စိဝေဒနာသည် သက်သာသွား
သဖြင့် ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော်ကြီး
ကို မိသားစု ကန်တော့ကြပြီး ရေတံခွန်
တောင်မှ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။ နောက်
တစ်နေ့မှ စ၍ အစ်မလတ်၏ မျက်စိ
ဝေဒနာသည် ပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။

ထိုနှစ်တန်ခူးလတွင် ရေတံခွန်
တောင်ဆရာတော်ကြီးကို မိသားစုမှ
ကံထပ်မံလာအလှူ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။
ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏
ရဟန်းခံကံထပ်မံလာ အကြိမ်ပေါင်း
များစွာရှိသည့် အလှူများတွင် ကျွန်ုပ်တို့
မိသားစုလည်း ကံကောင်းစွာ ပါဝင်
ကံထပ်မံလာ ပြုခဲ့ရပါသည်။

တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ပုပ္ဖ၊ ပုဂံ၊
ညောင်ဦးသို့ မိသားစု ဘုရားဖူးသွား
ကြပါသည်။ ပုပ္ဖီးတောင် မြောက်ဘက်
မြောက်တောရွာမှ အဘဆရာကြီး
ဦးအောင်ကျော်ငွေထံသို့ အစ်မလတ်
၏ မျက်စိဝေဒနာ ကုသရန် သွားကြပါ
သည်။

အဘဆရာကြီးသည် အောက်
လမ်းညာဖြင့် ပြုစားခံရသူများကို
ကုသပေးသော ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါ
သည်။ အစ်မလတ်မှ အဘဆရာကြီး
ကို မျက်စိဝေဒနာအား ပြောပြလိုက်
ပါသည်။

အဘဆရာကြီးမှ အစ်မလတ်
မွေးနေ့ကို ညီဖြစ်သူမှတစ်ဆင့် မေးပြီး
တွက်ချက်ကာ စာရွက်လွှတ်ပေါ်တွင်
ဘောလ်ပင်ဖြင့် အဝိုင်းလေးသုံးဝိုင်းကို
ဆွဲပြပါသည်။

အဘဆရာကြီးဘေးရှိ ညီတော်သူ
တစ်ဦးမှ မျက်စိထဲတွင်ရှိသော
အရာဝတ္ထုကို ဆွဲပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း

မျက်စိထဲရှိနေသည့် အရာဝတ္ထု
အရေအတွက်မှာ (၃)ခုရှိကြောင်း
ပြောပြပါသည်။ အဘဆရာကြီးသည်
စကားမပြောသဖြင့် ညီဖြစ်သူမှ ရှင်း
ပြောပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဘဆရာကြီးသည် အစ်မလတ်
၏ ဦးခေါင်းကို ဘယ်လက်ဖြင့် ထိ
ထားပြီး ညှာလက်ဖြင့် အဖုံးပိတ်ထား
သောဘောလ်ပင်ကိုကိုင်ကာ ညှာ
ဘက် မျက်လုံးမှိတ်ထားသော မျက်
စေ့သို့ ခပ်ဖွဖွ ဆက်တိုက် တို့ထိထိ
ပါသည်။

အဘဆရာကြီးမှ စာရွက်ဖြင့်
ညှာဘက်မျက်လုံးအောက် တည်ထောင်
တွင် ခံပေးထားပါသည်။ ဘောလ်ပင်
ဖြင့် တို့ထိခံရသော ညှာဘက်မျက်
ထဲမှ မျက်ရည်များကျလာပြီး အသံ
အနည်းငယ်အကြာတွင် ကျောက်
တူသော ပန်းရောင်အလုံးလေးတစ်လုံး
ကျလာပါသည်။

ဘောလ်ပင်ဖြင့် ဆက်ပြီးတို့ထိ
ဒုတိယအလုံးလေး ကျလာပြီး နောက်
ထပ်မကျတော့သဖြင့် ဘယ်ဘက်
မျက်လုံးကို ဘောလ်ပင်ဖြင့် တို့ထိခံ
ရာ (၁၀)မိနစ်လောက်ကြာမှ တစ်လုံး
အလုံးသည် ဘယ်ဘက်မျက်လုံးထဲ
ကျလာပါသည်။

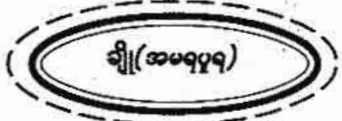
ထို တတိယကျောက်အလုံးသည်
သည် အချိန်အကြာဆုံးမှ ကျလာသော
ပန်းနေသည်ဟု ဆရာကြီး၏ညီမှ
ပြောပြပါသည်။

အဘဆရာကြီးမှ အစ်မလတ်
မျက်လုံးနှစ်ဖက်ကို ညှာလက်
အုပ်ကိုင်ပြီး ရွတ်ဖတ်ပေးပါသည်။
နောက် သောက်ရေတစ်ခွက်ကို
ရေမန်းကိုလည်း တိုက်ပါသည်။ ရေ
နှစ်ဖက်လုံး အကောင်းပင်
ကြည်လင်နေပြီး ကျောက်လုံးလေး

ဇာတ်ကျလာသည်ဟု မထင်ရပါ။
 ဇာတ်လုံးထဲမှ ထွက်လာသော
 ဇာတ်လုံးလေးများသည် ဆန်စေ့
 သီးလေးများအရွယ်ဖြစ်ပြီး မျက်စည်
 နှင့် သွေးစလေးပင် ကပ်နေပါသည်။
 အဘဆရာကြီး၏ညီမ ကျောက်
 သုံးလုံးကို စက္ကူဖြင့် ထုတ်ပေးပြီး
 နှစ်ချောင်း ရေထဲပစ်ရန် ပြောပါသည်။
 ဇာတ်စိဝေဒနာကို အောက်လမ်း
 ညာဖြင့် ပြုစားထားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏
 နှလုံးကို မပြောပါ။ အစ်မလတ်သည်
 အဘဆရာကြီး တည်မည့်ဘုရား
 အတွက် ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ ပုလဲများ
 လှူခဲ့ပါသည်။
 အဘဆရာကြီးကို အလှူငွေဖြင့်
 အဘစု ကန်တော့ခဲ့ကြပါသည်။ အဘ
 ဆရာကြီးမှ ကျွန်မတို့မိသားစုနှင့်

ရောက်ရှိနေသော ညွှန်သည်များ
 အတွက် ထူးဆန်းစွာ ချက်ချင်း မျက်စိ
 ရှေ့တွင် ရက်လုပ်ပေးသော လက်ဖွဲ့
 ကြိုးကုံး တစ်ကုံးစီကို အန္တရာယ်ကင်း
 ပေးခဲ့ပါသည်။
 ကျွန်မတို့ရှေ့တွင် နိုင်လွန်ပိုးမျှင်ကြိုး
 အဖြူရောင်ကြိုးစနစ်ဖက်ကို လက်
 နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်၍ ဂါထာများ ရွတ်ကာ
 ဝေရမ်း လှုပ်ရှားပေးလိုက်ပါသည်။
 အချိန်အနည်းငယ် အတွင်းတွင်
 ကျစ်လျစ်ပြီး ဒီဇိုင်းအထူးမျိုးစုံပါသည့်
 လက်ဖွဲ့ကြိုးကုံးလေး တစ်ကုံးစီသည်
 ထူးဆန်းစွာ ရက်လုပ်ထားသည်ကို
 အံ့သြစွာ တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။
 အဘဆရာကြီးဆီမှ အပြန်တွင်
 ပုပ္ပိုးသို့ တစ်ညအိပ်ဘုရားဖူးပြီး ပုဂံ
 ညောင်ဦးသို့ မိသားစု ဘုရားဖူး ကထိန်

သင်္ကန်းများ ကပ်ခဲ့ကြပါသည်။
 မန္တလေးပြန်ရောက်ပြီး ရေတံခွန်တောင်
 ဆရာတော်ကြီးထံ ကျောက်သုံးလုံးကို
 သွားရောက်ပြခဲ့ပါသည်။ ရောဂါ
 ဖြစ်ထဲသို့ ကျောက်သုံးလုံးကို လွှင့်ပစ်
 လိုက်ပါသည်။
 ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏
 မေတ္တာရေမန်းတန်ခိုးကြောင့် မျက်စိ
 ဝေဒနာကို ကုသပေးသည့် ဆရာ
 ကောင်းနှင့် တွေ့ပြီး ပျောက်ကင်းခဲ့
 ရခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။
 (ကျေးဇူးရှင် ရေတံခွန်တောင်
 ဆရာတော်ကြီးအား သိသောစွာ
 ကန်တော့လိုက်ပါသည်။)

စာမျက်နှာ (၁၈၁)မှ အဆက်

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၈

ပုဂံဟောတုတ်

ဇာတ်သည်ခုနစ် ၁၃၇၆
 ၁၃၈၀-၁၃၈၀
 $၁ + ၂၆ = ၂၇$

	၂	
၄	၈	၃
၁	၅	၆

အသက်ဟောတုတ်

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ် ၁ နွေသားကို
 တွက်ကြည့်ရာ မူလမဟာဘုတ်တွင်
 သိုက်ပွားဖြစ်၍ ကောင်းသော်လည်း
 အသက်(၂၆)နှစ်သည် သန့်ရှင်းစွာတွင်
 မွေးနံ ၁-နွေသည် အသက်မဟာဘုတ်
 ၌ ရေထအိမ်တွင် ရောက်နေသည့်
 အတွက် အဝင်လေးလဖြစ်သော
 တန်ခူး-ကဆုန် - နယုန် - ဝါဆိုလ
 တို့တွင် ကျန်းမာရောညံ့ခဲ့ပါသည်။
 ဂြိုဟ်ပရိယာယ် အိမ်ပရိယာယ်တို့
 ကို ကျွမ်းကျင်နားလည်ပါက အကျယ်
 အားဖြင့် ဟောနိုင်ပါသည်။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့်
 ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ
 ကောင်းခန့်(သစ္စာရုံ)
 တက်တက်

စာ
 မူလ
 ထို
 တ...
 ဦးထွန်းနိုင်နိုး
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောဟိတိဉ်ဝေဝေ
 အမှတ် ၂၃၊ ရွှေဦး (၂၃)လမ်း၊
 နန်းသစ်လမ်းအနီး၊ ရန်ကုန်မြို့
 ၇၆-၁၁ ၂၄၂၁၄

မူလမဟာဘုတ်

နှင့် အသက်မဟာဘုတ် ကိန်းညှိတွက်နည်းဟောနည်း

ယခုလ ဗေဒင်ဝါသနာရှင်တို့အတွက် တွက်နည်းလွယ်ကူ၍ မှန်ကန်မှု အများဆုံး ရရှိနိုင်သော မူလမဟာဘုတ်နှင့် အသက်မဟာဘုတ် တွက်နည်းဟောနည်းကို ရေးသားတင်ပြပါမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗေဒင်ပညာသမိုင်း ပင်လယ်ထဲ၌ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော် ကူးခပ်လေ့လာ၍ ဟောပြောခဲ့ရာတွင် ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်မြင် နက္ခတ်ယဉ်းနက္ခတ် ယဉ်စီး နည်းမျိုးစုံအောင် လေ့လာ ဟောပြောခဲ့သော်လည်း မဟာဘုတ် တွက်နည်းကို လက်မလွှတ်ခဲ့ပါ။

ဗေဒင်အချုပ် မဟာဘုတ်ဟု ဆို စကားအတိုင်း ဗေဒင်ပညာ၏ အခြေခံ ဖြစ်သော ထိုမဟာဘုတ်တွက်နည်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြီးမှ ဟောပြောလေ့ ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် တွက်နည်း လွယ်ကူ သော် ပညာဖြစ်သော်လည်း ဝါသနာ ရှင်တို့အနေနှင့် အထင်သေးခြင်းကို ပယ်၍ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ တွက်ယူကြ ပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

မဟာဘုတ် တွက်နည်းများစွာ ရှိ သည့်အနက်မှ ယခု မူလမဟာဘုတ် နှင့် အသက်မဟာဘုတ်နည်းကို တွက် နည်းနှင့်အတူ အဟော ဥပမာ လက် တွေ့တွက်နည်းပါမကျန် ရေးသား တင်ပြပါမည်။

မူလမဟာဘုတ်တွက်နည်းကို လူ တိုင်းနီးပါး သိရှိပြီး ဖြစ်သော်လည်း နားမလည်သေးသော ဝါသနာရှင်အချို့ အတွက် ထပ်မံရေးပါဦးမည်။

မူလ မဟာဘုတ်တွက်နည်း

တွက်လိုသူ၏ မွေးသက္ကရာဇ်ကို

၁၈၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကောသလ် (သဒ္ဒါမြေ)
ဝက်လက်

တည်၍ (၇)နှင့်စားပါ။ - ရလဒ်မလို အကြွင်းကို အောက်ပါလက်ကံအတိုင်း ဘက်အိမ်မှစ၍ ဘက်-မရဏ-အထွန်း-သိုက်-ရာဇ-ပုတိ-အဓိပတိ ဟူ၍ အစဉ်လိုက် ချသွားပါ။

၃-ခုကြွင်းလျှင် “စစ်-သူ-ကြီး-ပွဲ” ဟူ၍လည်းကောင်း အဓိပတိအသ် ပတ်လည်ချသွားရပါမည်။ မွေးနံတွင် အိမ်သည် မိမိ၏ အဖွားအိမ်ဖြစ်၏။ (၁)သုညကို ဂြိုဟ်အားဖြင့် စတင် ကဏန်းအားဖြင့် ခုနစ်ယူပါသည်။ မူလ မဟာဘုတ်တွက်နည်း သိရပြီးမှ မဟာဘုတ်အဟောကို ရေးပါမည်။ ၁။ ဘက်ဗွား - ငယ်စဉ်က ရောဂါ

လင်္ကာ	အောင်	လံ	ထု	စစ်	သူ	ကြီး	ပွဲ
နံသင့်	၁	၄	၀	၃	၆	၂	၅

လင်္ကာနှင့် နံသင်ကဏန်း								
			အဓိပတိ					
			သိုက်			ရာဇ		
အထွန်း			၃			၅		
မရဏ			၂			၆		
ဘက်			၁			၄		
ပုတိ			၅			၀		
အသက်			၅			၁		
အသက်			၅			၁		

အထက်တွင် ပြထားသော မဟာ ဘုတ်အိမ်တွင် အကြွင်းကဏန်းကိုယူ၍ ဘက်-မရဏ-အထွန်း-သိုက်-ရာဇ-ပုတိ-အဓိပတိဟု အစဉ်အတိုင်း (၁)ခုကြွင်းလျှင် “အောင်-လံ-ထု-စစ်” ဟူ၍ နံသင်ကဏန်းအတိုင်း ချသွားပါ။

၂-ခုကြွင်းလျှင် “ကြီး-ပွဲ-အောင်-လံ” ဟု စသဖြင့် ချသွားပါ။

တတ်၏။ ပစ္စည်းဥစ္စာ မခိုင်မြဲ ချွေးတတ်၏။ မိဘနှစ်ပါး ခြံခက်ခဲစွာ မွေးဖွားလာရ၏။ ၂။ ပုတိဗွား - အမိ ဆင်းရဲပင် တတ်၏။ ရပ်ဝေးသို့ သွားလာ ကိုင်ရတတ်၏။ နေရာမပြောင်းရွှေ့ရတတ်၏။ ထို ရပ်ရွာသားသမီးတို့နှင့် အိမ်ထောင် ကျဘတ်၏။

၃။ မရဏဗျား - ငယ်စဉ်က သေလု
မတတ် ရောဂါခံစားရတတ်၏။ ကြီး
လျှင် မင်းစိုးရာဇာ အရာရှိဖြစ်၍
ချမ်းသာမည်။

၄။ အထွန်းဗျား - ဉာဏ်ပညာ ဘုန်း
တန်ခိုးကြီးမည်။ ငွေနှင့် နီးစပ်သူဖြစ်
၍ ငွေကြေးရှာဖွေရာတွင် လွယ်ကူ
မည်။ နာမည်ဂုဏ်သတင်း ကျော်
စောမည်။

၅။ သိုက်ဗျား - အကြံအစည်ကြီး
ကြံစည်လုပ်ကိုင်တတ်၏။ ရတနာ
ရွှေငွေနှင့် ပြည့်စုံမည်။ အပေး
အကမ်း အလှူတန်း ရက်ရှေ့၏။
သူတစ်ပါး ပူဇော်ချီးမြှောက်ခြင်းကို
ခံရမည်။

၆။ ရာဇာဗျား - စက်မှုလက်မှု ဝါသနာ
ပါမည်။ မင်းခယောက်ျား စာရေး
စာချီ ဖြစ်တတ်၏။ တည်ကြည်
ဖြောင့်မတ် ဂုဏ်သိက္ခာရှိမည်။

၇။ အမိပတိဗျား - စိတ်နေပြင်မြတ်၍
သူတစ်ပါးအကျိုး ဆောင်တတ်၏။
ရဲစွမ်းသတ္တိရှိ၏။ စကားအပြော
အဆို လိမ္မာမည်။ ဘုန်းကြီးဖြစ်မှု
တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ လူဖြစ်လျှင်
သီချင်းအဆိုကောင်းမည်။

အထက်ပါ ဟောနည်းသည်
အကျဉ်းမျှဖြစ်ပြီး ဂြိုဟ်ပရိယာယ်၊
အိမ်ပရိယာယ်တို့ကို လေ့လာပြီး
အကျယ်ဟောပြောနိုင်ပါသည်။

မူလမဟာဘုတ် တွက်နည်းနှင့်
အဟောကို သိရပြီဖြစ်၍ ယခု ဆက်
လက်ပြီး အသက်မဟာဘုတ် တွက်
နည်းကို ရေးပြပါမည်။

အသက်မဟာဘုတ်တွက်နည်း
တွက်လိုသူ၏ ရောက်သက်ကိုတည်ပြီး
(၇)နှင့် စာရပါမည်။ ရလဒ်မလို အကြွင်း
ဂဏန်းကိုယူ၍ ဘက်အိမ်ပရိယာယ် ပုလမဟာ

ဘုတ်အိမ် ချသလို ချသွားပါ။ မွေးနှစ်ရာ
အိမ်သည် ယိုဝ်းတစ်နှစ်အတွင်း ကောင်းဆို
က်ကြမူအိမ်ပရိယာယ်ဖြစ်၏။

အဟောမှာ အထက်တွင် ပြဆိုခဲ့
သည့် မူလမဟာဘုတ်ဟောနည်း
အတိုင်း မူမဟာဘုတ်အိမ်နှင့် အသက်
မဟာဘုတ်အိမ်တို့ကို ညှိ၍ ဟောရမည်
ဖြစ်၏။

ဥပမာ ။ ။ မူလမဟာဘုတ်၌ မိမိ
၏မွေးနံသည် အကောင်းလေးအိမ်
ဖြစ်သည့် အထက်လေးအိမ်၌ရှိ၍
အသက်မဟာဘုတ်တွင် အောက်
အညံ့သုံးအိမ်၌ တွေ့ပူ အညံ့ကို
အနည်းငယ်လျှော့၍ ဟောရာ၏။

မူလမဟာဘုတ်၌ မိမိမွေးနံအောက်
တန်း၌နေ၍ အသက်မဟာဘုတ်တွင်
လည်း အောက်တန်း၌တွေ့ပူ ထိုသူ
သည် ထိုနှစ်၌ တော်တော်ညံ့၏။

ထိုအတူ မူလမဟာဘုတ်၌ အောက်
တန်းဖြစ်၍ အသက်မဟာဘုတ်တွင်
အထက်တန်းရောက်မှု အကောင်းကို
အနည်းငယ်လျှော့၍ ဟောရမည်ဖြစ်
၏။

အကယ်၍ မိမိ၏မွေးနံသည် မူလ
မဟာဘုတ်ခွင်တွင် အထက်တန်းဗျား
ဖြစ်ပြီး အသက်မဟာဘုတ်တွင်လည်း
အထက်တန်း၌ရောက်မှု ထိုနှစ်အတွက်
ထိုသူသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။

ထိုသို့ ဟောရာတွင်လည်း
အကောင်း အဆိုးတို့ကို တစ်နှစ်တာ
အတွင်း လပိုင်းခြား၍ ဟောနိုင်ပါ
သည်။

'အောင်စံအဝင်း သာဘင်အလယ်၊
ထွန်းကြွယ်အထွက်၊ ရွှေဝစက်မှာ
ခပ်သိမ်းသာ'ဆိုသော လင်္ကာ
အတိုင်း...

*၁ နေ့၊ ၃ ဂါတို့သည် တစ်နှစ်တာ

အတွက် အဝင်လေးလအတွင်း၌
ကောင်းဆိုး ကျိုးပြစ်တို့ကို ပေးတတ်
၏။

*၆ ကြာ၊ ၅ တေးတို့သည် တစ်နှစ်
တာတွင် အလယ် လေးလအတွင်း
အကျိုးအပြစ်ပေး၍...

*၈ နေ၊ ၂ လာတို့သည် အတွက်
လေးလ၌ အကျိုးအပြစ်တို့ကို ပေး
စေတတ်ပါသည်။

*၄ ဟူ၊ ရာဟုတို့မှာမူ တစ်နှစ်တာ
အတွင်း မည်သည့်လတွင်မဆို
အကျိုးအပြစ်တို့ကို ပေးစေတတ်ပါ
သည်။

တွက်နည်း ဟောနည်းတို့ကို သိပြီ
ဆိုတော့ ပို၍ရှင်းလင်းစွာ သိစေရန်
လက်တွေ့ တွက်နည်းကို ရေးပြပါ
မည်။

ဥပမာ ။ ။ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊
နောင်တန်ခူးလမွေး ၁ နွေသားကို
တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါစို့...

၇ ÷ ၁၃၅၀ = ၁၉၂-မလို	
၇	
၆၅	
၆၃	
၂၀	
၁၄	
၆	

မင်းညွန့်ထိပ်နေရာ(ရင်ချိုင့်)မှ ထွက်လာသော အလင်းတန်းက

မေတ္တာဓာတ်ဆိုတာဘာလဲ

ဓမ္မဒူတိ (တောင်ဌ)

စာရေးသူသည် ငယ်စဉ်ဘဝက ရေပို့ကုန်းကျေးရွာ မူလတန်းကျောင်း မှာ ပညာသင်ကြားခဲ့ပါတယ်။ ငယ်ဆရာများကတော့ ဆရာကြီးစိုးပုနဲ့ ဆရာမကြီး ဒေါ်စိန်လှတို့ဖြစ်ပါတယ်။ နှစ်တန်းကျောင်းသားအရွယ်က စပြီး ဘုရားရှိခိုး တိုင်ပေးရပါတယ်။

ဆရာကြီးပုက အဖိတ်နေရောက်တိုင်း မဟာဗုဒ္ဓဝင်ကို ဟောပြောပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေဟာ အဖိတ်နေရောက်တိုင်း ကျောင်းစာမသင်ရဘဲ မဟာဗုဒ္ဓဝင်ကို ဆရာကြီးက ဟောပြောပေးတာကို နားထောင်ရတာ အလွန်ပဲ နှစ်ခြိုက်ကြပါတယ်။

ဘာသာရေးအသိကို ဆရာကြီးထံမှ အရဟံအပြော ကောင်းကောင်းနဲ့ စတင်ကြားနာရတာ အလွန်ပဲ ကျေးဇူးကြီးမားလှတာကို ယခုအသက်ကြီးမှ သိရပါတော့တယ်။

နောက်တစ်ခုက စာရေးသူတို့ ငယ်ငယ်ဘဝက အသံချဲ့စက်ဆိုတာ ပေါ်ကာစပါ။ လော်စစ်ကာလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဓာတ်ပြားခေတ်ပေါ့။ သာရေးနာရေးရှိမှ အသံချဲ့စက်သံကြားရတာပါ။

အသံချဲ့စက်သံကြားရရင် အလွန်ပျော်ရွှင်တဲ့ ကလေးဘဝပါ။ ဓာတ်ပြားသီချင်းတွေထဲမှာ စာရေးသူအကြိုက်ဆုံးသီချင်းကတော့ ဒေါ်မေရှင်ရဲ့ “အောင်ခြင်းရှစ်ပါး” သီချင်းပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ ရန်ပြုလာသူတွေကို မေတ္တာဓာတ်နဲ့အောင်နိုင်ခဲ့ပုံတွေကို သိရှိရပြီး အနီ “မေတ္တာဓာတ်” ဆိုတာလေးကို စတင် သိရှိခဲ့ရပါတယ်။

လူကြီးသူမတွေ ပြောပြောနေတဲ့ “မေတ္တာပို့တယ်၊ မေတ္တာပို့တယ်” ဆိုတာလေးတို့ စိတ်ဝင်စားနေမိတဲ့အချိန်ကပျ မေတ္တာရောင်ခြည်မပူပန်း

အတူနေ အဘွားဒေါ်ပုမှလဲ ဝေဘူဆရာတော်ကြီးအကြောင်းတွေ ပြောပြရင်း ဆရာတော်ကြီးမှ မေတ္တာပို့သရာတွင် မေတ္တာဓာတ်ကြီးမားပုံကို စိတ်ဝင်စား အားကျမိသဖြင့် မိမိလဲ လိုက်လုပ်မိပါတယ်။

များများစားစားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မှတ်မှတ်ရရ တစ်ကြိမ် လုပ်ဖူးတာပါ။ ရွာအစွန် ဘုန်းကြီးကျောင်းရှေ့ရှိ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့ ရေပ်ကြီးတစ်ခုရဲ့ ရှေ့မှာ မတ်တတ်ရပ်ပြီးတော့ အရှေ့အရပ်ကို မျက်နှာမူပြီး အချိန်အတန်ကြာ မေတ္တာပို့ဖူးပါတယ်။

တိုက်ဆိုင်မှုဟာတော့ မပြောဘတ်ပါ။ နောင်တစ်ချိန် အရွယ်အကျော်လာတော့ အကျွန်ုပ်တို့မှာ အလုပ်အကိုင်အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် အကျိုးအမြတ်ရှိပါမယ်။

လူရွယ်ပိုင်း ကာလမှာတော့ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တွေ ရောပြွမ်းနေတဲ့ တောသားလေးတစ်ယောက်ပါ။ ယခု အသက်အရွယ်ရလာတော့မှ

စာပေအသိလေးတွေကြောင့် မိမိကိုယ်ကို ဆင်ခြင်လာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

မေတ္တာပို့ခြင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်သိချင်နေတဲ့ အကြောင်းတရားလေးတွေကို ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရဲ့ စာမျက်နှာ(၂၄၁)မှာ ဆရာမြတ်သခင်ဦးက “ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့ မေတ္တာစွမ်းအား(၁)” ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ လစဉ် အခန်းဆက်ရေးသား ဖော်ပြထားတာကို ဖတ်ရှုခဲ့ရပါတယ်။

ဆရာရဲ့ဆောင်းပါးတွေကို ဖတ်ရှုပြီးတဲ့အချိန်မှာတော့ ကျွန်တော် သိချင်နေတာလေးတွေလဲ သိရပြီမို့ ဆရာရဲ့ နည်းနာနိဿယအတိုင်း ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ပါတော့တယ်။

ပထမဆုံး မိမိကိုယ်ကို ပြုပြင်ရပါတယ်။ သူတစ်ပါးကို တစ်စုံတစ်ရာ ပေးတော့မယ်ဆိုရင် မိမိထံမှာ ရှိမှ ပေးလို့ရမှ ဖြစ်ပါတယ်။ ဤနည်းတူ သူတစ်ပါးကို မေတ္တာပို့မယ်၊ မေတ္တာပေးမယ်ဆိုရင် မိမိမှာ မေတ္တာဓာတ်အခံရှိမှ ပေးလို့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ (ဒါက မိမိ၏ စိတ်ကူးသံယူချက် ဖြစ်ပါတယ်)။

ဒါကြောင့် သတ္တဝါတွေကို သတ်ဖြတ်တဲ့ ကွန်ပစ်ခြင်း၊ ငါးမျှောခြင်း၊ ငှက်ပစ်ခြင်း အစရှိတဲ့ အကုသိုလ်အလုပ်တွေကို စွန့်လွှတ်ရပါတယ်။ သတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ ကိုယ်ချင်းစာ

သနားညာတာတဲ့ စိတ်ကို အချိန်ယူပြီး မွေးမြူရပါတယ်။

ဆိုလိုရင်းကတော့ ငါးပါးသီလ လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းရပါမယ်။ မေတ္တာဓာတ်ခံ ရှိလာပြီဆိုရင် စိတ်တည်ငြိမ်မှု ရှိလာပြီး ကာယကံနဲ့ ဝစီကံစောင့်ထိန်းမှုတို့လဲ အလိုလိုရရှိ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

မေတ္တာပို့ခြင်းအလုပ်ကို အချိန်ကြာလာတာနဲ့အမျှ မိမိရဲ့အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်တို့ဟာ တဖြည်းဖြည်း သိမ်မွေ့လာပြီး လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန်မာန၊ မောဟမီးတွေ ကင်းဝေးလာကာ သည်းခံခြင်း တရားတွေ့လဲ ဖြစ်ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။

တစ်ခါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်ရဲ့ မျက်နှာဖုံး သရုပ်ဖော်ပုံများမှာ ကျား၊ ဆင်၊ ကျားသစ်၊ မြွေအစရှိတဲ့ သားစားသတ္တဝါများနဲ့ ယုန်၊ သမင်၊ လိပ်၊ ငါး၊ မျောက် အစရှိတဲ့ သားကောင်းငယ်တို့မှာ တောတစ်တောရဲ့ ရေအိုင်အစပ်မှာ အတူတကွ ရောနှောနေထိုင်ကြတဲ့ မေတ္တာပြယုဂ်ပုံလေးတစ်ပုံ သရုပ်ဖော်ရေးဆွဲထားတာကို မြင်တွေ့ဖူးပါတယ်။

အင်မတန်မှ ကြည်နူးစရာကောင်းတဲ့ ပုံလေးတစ်ပုံပါ။ ဤပုံလေးလိုပဲ အပြင်လောကမှာ တိရစ္ဆာန်အချင်းချင်း၊ လူအချင်းချင်း၊ တိရစ္ဆာန်နဲ့ လူသားစတဲ့ သတ္တဝါအချင်းချင်းတို့မှာ ထိုပုံလေးထဲကလို မေတ္တာတရားလေးနဲ့ နေထိုင်ကြမယ်ဆိုပါရင် ဤကမ္ဘာလောကကြီး ဘယ်လောက်များ သာယာစရာကောင်းလိမ့်မလဲလို့ အတွေးလေးတောင် ဝင်မိပါသေးတယ်။

မေတ္တာပို့ခြင်းအလုပ် စတင်ခြင်း

ထိုကာလက စာရေးသူဟာ ည(၈)

နာရီ သတင်းအပြီးတွင် ဘုရားစင်မှာ ရေချိုး ဆီမီး(လျှပ်စစ်မီး)၊ အမွှေးတိုင်တို့ကို ကပ်လျှံထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ဘုရားရှိခိုးကာ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပြီးနောက် ပြုပြုသမျှ ကုသိုလ်အဖို့တာကကို ဝေနေယျတို့အား မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီးနောက် သီခြားမေတ္တာပို့တဲ့အလုပ်ကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ပါတယ်။

တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီးနောက် လက်နှစ်ဖက်ကို ပေါင်ပေါ်မှာ ယှက်တင်ပြီး ဘယ်ဘက်လက်ဖဝါးထဲသို့ ညာဘက်လက်ဖဝါးတင်ကာ လက်မထိပ်နှစ်ခုကို ထိထားပါတယ်။

ခါးကို မတ်မတ်ထားပြီး ဦးခေါင်းကို တည့်အောင်ထားကာ မိမိရဲ့စိတ်အာရုံကို စုစည်းပါတယ်။ အဲဒီနောက် မိမိရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့မှာရှိတဲ့ မေတ္တာဓာတ်တွေကို နှလုံးသားနေရာမှာ အာရုံဖြင့် စုစည်းပါတယ်။

စုစည်းထားတဲ့ မေတ္တာဓာတ်တွေကို အရပ်ဆယ်မျက်နှာသို့ မေတ္တာလှိုင်းများဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ပို့လွှတ်ပါတယ်။ **(ဤအဆင့်ရောက်ဖို့ရန် နှစ်နှင့်ချီပြီး ကြိုးစား ပြုကျင့်ခဲ့ရပါတယ်။)**

ဤအချိန်မှာ မေတ္တာဈာန်ဝင်နေတယ်လို့ ပြောရမလားဘဲ။ မိမိရဲ့ စိတ်အာရုံခံစားမှုဟာ အင်မတန်မှ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ ခံစားမှုမျိုးကို ခံစားနေရပါတယ်။

ဒီအချိန်မှာ မြင်ကိုက်တာတို့၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဆူညံသံတို့ စတဲ့ အနှောင့်အယှက်များမရှိခဲ့ရင် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ထိုင်လာနိုင်ပါတယ်။

ထူးခြားတဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

အဲဒီနောက် စာရေးသူဟာ အိပ်ရာဝင်ရင်လဲ တစ်ဦးတည်း အိပ်တာမို့ အိပ်မပျော်မချင်း ပက်လက် အနေ

အထားဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးမှာထားပြီး မေတ္တာပို့တဲ့အလုပ်ကို ဆက်လက် လုပ်ဆောင်ပါတယ်။

အိပ်ရာထဲမှာ မေတ္တာပို့တာဟာ ဆေးမသောက်ရဘဲ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သလို အိပ်မက်ဆိုးများလဲ မမက်ပါဘူး။

များသောအားဖြင့် ဘုရားဖူးသွားရတဲ့ အိပ်မက်မျိုးတွေ မက်တတ်ပါတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ဖူးရတဲ့ ဘုရားကိုလဲ နောက်နောင် အပြင်မှာ အမှန်တကယ် သွားရောက် ဖူးမြော်ရပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်ညမှာ အိပ်မပျော်ခင် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် မေတ္တာပို့နေတုန်း(မေတ္တာဈာန်ဝင်နေစဉ်) မိမိရဲ့ ရင်ညွန့်နေရာဖြစ်တဲ့ ရင်ညွန့်ရိုးရဲ့ အောက်ထိပ် ခွက်နေတဲ့အရှိုက်နေရာကနေပြီး အဖြူရောင် အလင်းတန်းကြီးဟာ ကောင်းကင်ပေါ်ကို ထိုးတက်သွားတာကို စိတ်အာရုံဖြင့် မြင်တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ မိမိရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာလဲ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသွားပြီး မည်သည့် စိတ်ချမ်းသာမှုမျိုးနဲ့မှ မတူတဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှု ပီတိသုခ (ဒီထက်ကောင်းမွန်တဲ့ကောင်းရီရင် သုံးချင်ပါသေးတယ်။)ကို အချိန်အတန်ကြာခံစားနေရပါတယ်။

အို...ထူးဆန်းလိုက်တာ ဒီလိုမျိုး ဒီတစ်ခါပဲ ဖြစ်ဖူးပါတယ်ဟု အောက်မေ့လျက် တစ်ဆက်တည်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါတယ်။

ထူးခြားတဲ့ အိပ်မက်ဆန်း

ကျွန်တော်ဟာ အိပ်ပျော်သွားပြီး ထူးခြားတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခု ပြန်မက်ပြန်ပါတယ်။ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးပြီး ပီတိ

သုခတွေ့ခဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ မိမိရဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်ဟာ အင်မတန်မှ လှပဆန်းကြယ် တဲ့ ဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုထဲကို ရောက်လို့ နေပါတယ်။

ကြီးမားလှတဲ့ ဥယျာဉ်ကြီးထဲမှာ ရောင်စုံပန်းတွေဟာ ဖူးပွင့်ဝေဆာလှပ နေပြီး မွှေးကြိုင်တဲ့ ရနံ့တွေနဲ့ သင်းထုံ လို့ နေပါတယ်။ အစိမ်းရောင် မြက်ခင်း လေးတွေဟာလဲ နှင်းရည်ဖြန်းထား သလို စိမ်းစိုလို့ နေပါတယ်။

မိုးကောင်းကင်မှာလဲ ဝိုင်းစက်ဖြူဖွေး နေတဲ့ လမင်းကြီးဟာ ဥယျာဉ်ကြီး တစ်ခုလုံးကို လင်းထိန်တဲ့ အလင်း ရောင်တွေ ပေးနေပါတယ်။ ကောင်းကင်ကြီး တစ်ခုလုံးဟာလဲ အပြာရောင်နောက်ခံမှာ စိန်ပွင့်လေး တွေအလား ငွေကြယ်ပွင့်လေးတွေဟာ တစ်မိုးလုံးပြည့်မျှ လင်းလက်လို့ နေ ပါတယ်။

ပိုပြီး ထူးခြားတာက ဝိုင်းစက်နေတဲ့ လမင်းမွှေးဖွေးကြီးကို ဗဟိုပြုပြီး ငါးပေ အကွာလောက်မှာ ရောင်စုံသက်တံ ကွင်းကြီးက ဝိုင်းပတ်လျက် ဖြစ်ပေါ် နေတာပါပဲ။ ဒီအရာတွေကို မြင်တွေ့ နေရတဲ့ မိမိဟာ ဘယ်လိုစိတ်ချမ်းသာမှု မျိုးနဲ့ မှမတူတဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှု ပီတိ သုခကို ခံစားရင်း ဥယျာဉ်ထဲမှာ

လျှောက်ကြည့်နေမိပါတယ်။

အထက်ပါ ထူးခြားလှတဲ့ အဖြစ် အပျက်ခံစားမှုနဲ့ အိပ်မက်ကလေးက (၂၀၀၇)ခုနှစ်လောက်က စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် မေတ္တာဓာတ်ပို့လွှတ်ရင်း တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်လေးကို မိမိဉာဏ်မှီသလောက် မှတ်တမ်းပြု ရေးသားတင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ယခင်တုန်းက စာရေးသူဟာ မေတ္တာဓာတ်ကို နှလုံးသားနေရာက ထွက်ရှိတယ်လို့ ခံစားခဲ့ရဖူးပါတယ်။ ယခုလိုမျိုး ကိုယ်တွေ့ကြုံရတော့မှ ရင်ညွှန်းရှိတဲ့ အောက်အောက် ခွက်နေ တဲ့နေရာ(အစိတ်နေရာက) ထွက်ရှိ တယ်ဆိုတာကို ကိုယ်တွေ့ကြုံမှ သိရှိ ခဲ့ပါတယ်။

မေတ္တာပို့တယ်ဆိုတာဟာ ဆရာ မြတ်သင်္ဃာတော်ပြောသလို ပရဟိတ လုပ်ငန်းဖြစ်ပါတယ်။ အကျိုးလိုလို့ ညောင်ရေလောင်းတာမျိုး ဆိုရင်တော့

လုပ်ငန်းမအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။ နောက် တစ်ခု လူငယ်လူရွယ်များကို သတိပေး ချင်တာက မိမိရဲ့ လုပ်ငန်းစဉ် တိုးတက် အောင်မြင်လာတာနဲ့အမျှ မိမိရဲ့ဘဝ ဟာလဲ ယခင်ကထက် တိုးတက် ထင်ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။

ဒီအချိန်မှာ အာရုံခြောက်ပါရဲ့ သာသနာ့ထွက်ကို သတိထား ထင်မြင် စိတ်နဲ့ အရေးကြီးပါတယ်။ မထင်မြင် မထူးခြားနိုင်တော့ သာသနာ့ထွက်နဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်လဲ ဖွက်ပေါ်လို့မယ်။

နောက်ပိုင်း ကာလတွေမှာတော့ စာရေးသူဟာ ဝိပဿနာတရားတွေကို လေ့လာ သိရှိလာခဲ့ပြီး ဒီနောက် ဤ မေတ္တာပို့တဲ့ အလုပ်တရားလေးကို ရံဖန်ရံခါလောက်သာ ပြုကျင့်နိုင်ပါ တော့တယ်။

မေတ္တာတရားတွေ လျော့ပါးနေတဲ့ ဤခေတ် ဤကမ္ဘာကြီးမှာ ဤစာမျိုး လေး ရေးရတဲ့အတွက် ကြည်နူး ဝမ်းသာမှုလေး ဖြစ်ရပါတယ်။

သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ အပေါင်းတို့ကိုလဲ ဤစာစုဖြင့် ဂါရဝပြု လိုက်ရပါတယ်။

မေတ္တာမြို့လွှမ်း ဘေးမသန်း ငြိမ်းချမ်း ကြပါစေ။

ဝေဇ္ဇာမိုး(တောင်ငူ)

စာတိုက် သုတေသီပညာရှင်များသို့...

အထက်ပါ တွေ့ရှိချက်မှာ စာရေးသူ ဝေဇ္ဇာမိုး(တောင်ငူ)၏ တွေ့ရှိချက် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့ ကျင့်စဉ် များတွင် အခြား တွေ့ကြုံခံစားဖူးခဲ့သည်များရှိပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဝှေ့စင်းတွင် ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ထေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးဆန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နိုင်းရာသီ ဇွန်၊ ဇူလိုင်လများတွင် နှင်းသီးနှင့် မင်းကွတ်သီးတို့မှာ ရာသီ သီချိန် သီးနှံများဖြစ်၍ သစ်သီးဈေး နန်းတွင် ဝေဆာစွာနှင့် နေရာယူပြီး သုံးသူ အကြိုက်တွေ့စေသည့် သစ်သီးများ ဖြစ်ပေသည်။

နှင်းသီး၏ ရနံ့ကြောင့် အနံ့ကို ခံစားသက်သာအချို့ ရှိကြသော်လည်း မင်းကွတ်သီးမှာ လူတိုင်းနီးပါး ကြိုက် ခံသက်စွာ စားသုံးသည့် သစ်သီးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

မင်းကွတ်သီး၏ ပင်ရင်းဒေသမှာ အရှေ့တောင်အာရှဒေသ ပေါက်ပင် ဖြစ်ပြီး ရုက္ခဗေဒအမည်ကတော့ (Garcinia)ဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်အမည်က Mangosteen)ဟု ခေါ်ပါသည်။

ထိုင်း၊ မလေးရှား၊ အိန္ဒိယ၊ ဖိလစ် ပိုင်နှင့် ဘရာဇီးနိုင်ငံတွေမှာ စီးပွားဖြစ် အကြီးအကျယ် စိုက်ပျိုးကြပြီး မြန်မာ နိုင်ငံမှာတော့ အဓိက ပွန်ပြည်နယ်နှင့် ဘနသားရီဒေသတွင် စိုက်ပျိုးကြပြီး အချို့ဒေသ အနည်းငယ်မှာလည်း အနည်းငယ် စိုက်ပျိုးမှုကို တွေ့ရပါ သည်။

မင်းကွတ်ပင်သည် စတင် စိုက်ပျိုး ခဲ့မှ သီးကင်းစအချိန်အထိ ဆယ်နှစ် ခန့်ကျော်ခန့် ကြာတတ်သည့် အပူ နိုင်ဒေသမှ နှစ်ရှည်သီးပင်မျိုး ဖြစ်ပါ သည်။ အပင်သက်တမ်းရင့်လှေ အသီး သီးလေ ဖြစ်သည်။

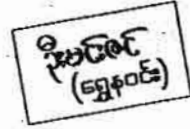
မင်းကွတ်သီး၏ အေးမြ၍ ချိုမြိန် သည့် အရသာကြောင့် လူကြိုက်များ သည့် သစ်သီးစာရင်းဝင် ဖြစ်ပါသည်။ သူနှင့် တစ်ပြိုင်တည်း ရာသီပေါ် ညီအစ်ကိုသီးနှံဖြစ်သော နှင်းသီးနှင့် အတွဲညီ ဆေးဖက်ဝင်သည့် အသီးဖြစ် ဆဲလသည်။

နှင်းသီး စားပြီးလျှင် နှင်းသီး၏

ရာသီပေါ်သီးနှံ

မင်းကွတ်သီး

၏ ဆေးဖက်ဝင် လျှို့ဝှက်ချက်များ

အပူကန် အနီး ပွင့်ခြင်း (Side Effect)

၏ဒဏ်ကို အေးမြချိုမြိန်ပြီး အပူကိုငြိမ်းစေကာ ဆီးကိုချွတ်စေသည့် မင်းကွတ်သီးက ဖြေပေးခြင်းကြောင့် နှင်းသီး ဘယ်လောက်စားစား မင်းကွတ်သီး(၄,၅)လုံးလောက် အဝ စားလိုက်လျှင် လူကို အန္တရာယ် မဖြစ် တော့ပေ။

ဒါက မင်းကွတ်သီးအသား၏ ဆေးဖက်ဝင်သော နံပါတ်(၁) သတ္တိ တစ်ခုပါ။

နောက်တစ်ဖန် မင်းကွတ်သီး၏ အခွံတွင် ကျန်းမာရေးအတွက် လွန်စွာ အကျိုးပြု ဆေးဖက်ဝင်သော သတ္တိ ထူးများကလည်း ပေါကြွယ်ဝစွာဖြင့် အခွံတွင် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။

ရှေးယခင်ကတည်းက မင်းကွတ် သီးအခွံကို ကျေးလက်ဒေသများမှာ ဂိုးရာဆေးနည်းများတွင် တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြုခဲ့ကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မင်းကွတ်သီးထဲမှ အဓိက အကျိုးပြု ဓာတ်သည် ဇန်သုံး(xanthanones)ဟု ခေါ်သည့် ဒြပ်ပေါင်းတစ်မျိုး ဖြစ်ပါ သည်။

မင်းကွတ်သီး၏ အစိတ်အပိုင်းတိုင်း မှာ “ဇန်သုံး”ဓာတ် ပါဝင်နေသော် လည်း အဓိက ပါဝင်မှု အများဆုံး

အပိုင်းမှာ မင်းကွတ်သီး၏ အခွံတွင် အများဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

သဘာဝ ဇန်သုံး(xanthanones) ဒြပ်ပေါင်းအမျိုး(၂၀၀)ကျော် ရှိသည့် အနက် မင်းကွတ်သီးအခွံ တစ်မျိုးတည်း မှာကို သဘာဝ ဇန်သုံး ဒြပ်ပေါင်း(၃၀) မျှတွင် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် သုတေသနပြုလုပ် တွေ့ရှိထားသ သည်။

မင်းကွတ်သီးမှာ ပါဝင်နေသော ဇန်သုံးသည် အင်အားအတောင့်ဆုံး အင်တီအောက်ဆီဒင့် (Antioxidant) ဓာတ် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် အခြားပါဝင်နေသော ဒြပ်ပေါင်းများမှာ အင်တီအောက်ဆီဒင့် ဓာတ်အားတောင့်သည့် ကတ်တီချူး (catechin)ဓာတ်လည်း များစွာပါဝင်နေ သည့်အပြင် ပေါ်လီဖီနောလ် (polyphenol)နှင့် ပေါ်လီဆက်ကရိုက် (Polysaccharide)များ ပါဝင်နေခြင်း ကြောင့် ရောဂါပိုးမွှားမျိုးစုံနှင့် ပိုးမွှားကပ် ခြင်း ရောဂါများကို အင်အားတောင့် တင်းစွာဖြင့် ခုခံတိုက်ဖျက်ပေးပြီး အကျိုးပြုစေပါသည်။

သတ္တုဓာတ်များဖြစ်သော ပိုတက်

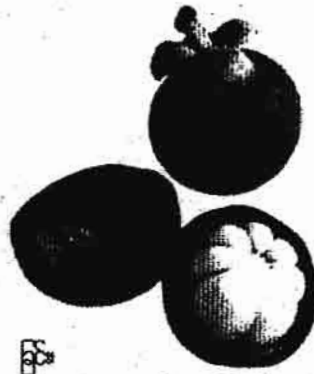
စီယမ်၊ ဖော့စ်ဖရပ်စ်(ဖီးရုန်းဓာတ်)၊ ကယ်လစီယမ်၊ သံဓာတ်၊ Vitamin B₁, B₂, B₆, Vit-C ဓာတ်တွေလည်း ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် တခြားအသီးအနှံများ ထက် မင်းကွတ်သီးသည် လူကျန်းမာရေးကို အထူးကျေးဇူးပြု၍အထောက်အကူပေးနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မင်းကွတ်သီးတွင် သဘာဝတရားကြီးမှ ဖန်တီးလက်ဆောင်ပေးထားသော ဆေးဖက်ဝင် အစွမ်းထက်သည့် ခြပ်ပေါင်းများ၏ စွမ်းအင်ကြောင့် လူတို့၏ အသက်ရှည် ကျန်းမာစေရေးအတွက် ကာကွယ်တားဆီးပေးတိုက်ဖျက်ပေးနိုင်သော ရောဂါများမှာ...

- ၁။ ပင်ပန်းနွမ်းမာမှုကို ခုခံကာကွယ်ပေးခြင်း။
- ၂။ အဖျားရက်တိုက်ကို ခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်ပြီး ကင်ဆာရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၃။ ဒိုက်မီယူကို နှေးကွေးစေခြင်း။
- ၄။ ဓာတ်တိုးမှုကို တိုက်ဖျက်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၅။ သွေးတိုးနှုန်းကို ကျဆုံးသွေးတိုးရောဂါကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၆။ သွေးတွင်သကြာဆာတက်ဂျီယူရစ်ဆီရိုရောဂါ ထိန်းချုပ်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၇။ ရောဂါပြီး ခနစ်ကို လျှော့ချ၍ ကောင်းမွန်သော ခုခံအားကို ဖြစ်စေခြင်း။
- ၈။ သွေးထဲရှိ ကိုလက်စထရောကို လျော့ချစေနိုင်ခြင်း။
- ၉။ အဝလွန်မှုကို ကာကွယ်ပေး၍ ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ချနိုင်ခြင်း။
- ၁၀။ သွေးလွှတ်ကြောတွင်း ချိပ်ပက်အောင် ကာကွယ်၍ သွေးလွှတ်ကြော ယာကွပ်ရောဂါ (Arteriosclerosis) ကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၁၁။ နှလုံးကို ကာကွယ်ပေးခြင်း။
- ၁၂။ ဇိုင်းရပ်စ်ကို ခုခံကာကွယ်၍ ထိန်းချုပ်ပေးနိုင်ခြင်း။

၁၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြင်း

- ၁၃။ ပိတ္တပူများကို ခုခံကာကွယ်၍ ပိတ္တပူများ ကူးစက်မှုကို ကြိုတင်ကာကွယ် ထိန်းချုပ်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၁၄။ ဖန်ဂပ်စ်စပိုက်ကို ခုခံကာကွယ်၍ ဖန်ဂပ်စ်ပိုက်ကူးစက်မှုကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၁၅။ စိတ်ကျရောဂါကို ခုခံတိုက်ဖျက်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၁၆။ မိခင်ကြောင့်ကြမှုကို ခုခံတိုက်ဖျက်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၁၇။ အယ်ဒိုမာရောဂါကို ခုခံကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၁၈။ အရိသစ် ရောင်ရမ်းမှုကို ခုခံကာကွယ်၍ ကြိုတင်ကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၁၉။ အရိုးများ ပွသတ်ရောဂါ (Osteoporosis) ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၂၀။ ဓာတ်မတည့် (Allergy) ကို ခုခံကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၂၁။ ကျောက်ကပ် ကျောက်တည်နိုင်မှုကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်း။
- ၂၂။ ကိုယ်ပူကို ကျဆုံးစေခြင်း။
- ၂၃။ ပိတောက်ရောင်ရောဂါကို ခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်း။
- ၂၄။ ဝမ်းလျော့ခြင်းကို သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ခြင်း။
- ၂၅။ အာရုံကြော နာကျင်မှုကို ခုခံကာကွယ်ပေး၍ လျော့နည်းစေနိုင်ခြင်း။
- ၂၆။ ရောဂါ (Glaucoma) ကို ခုခံကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၂၇။ အတွင်းထိပ် (Cataract) ကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ခြင်း...

အထက်ဖော်ပြပါတို့သည် မင်းကွတ်သီးတစ်မျိုးထဲမှ စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်သည့် ဆေးဖက်ဝင် အစွမ်းသတ္တိများ ဖြစ်ပါသည်။

မင်းကွတ်သီးကို လူတို့၏ ကျန်းမာရေးအတွက် အသုံးပြုပုံနှင့် ဆောင်ရွက်ရန်များကို တင်ပြပေးပါဦးမည်။
၁။ ဆေးအနေဖြင့် အသုံးပြုခြင်း
ဆိုလျှင်...

မင်းကွတ်သီးအခွံကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံလုံလောက်သော ဆေးဆောင်ရွက်ပုံကို အစွမ်းသတ္တိများကို ရရှိစေပါသည်။ အထူးသတိပြုရန်အချက်မှာ

မင်းကွတ်သီးထဲတွင် ပါဝင်နေသည့် ဇန်သုံးဓာတ်ကို မည်သို့ပင် အထူးပေး ပျက်စီးသွားခြင်း မရှိသည့်အတွက် မင်းကွတ်သီးအခွံကို လိုအပ်သည့် အချိန်တွင် အချိန်မရွေး အသုံးပြုခြင်း စေရန် မင်းကွတ်ခွံကို အသီးထော်ခြင်း တွင် အခြောက်လှန်း၍ သေချာစွာ သိမ်းဆည်းထားနိုင်ပါသည်။

ကျန်းမာရေးအတွက် အသုံးပြုခြင်းဆိုလျှင် ယင်းမင်းကွတ်ခွံကို အသုံးပြု (သို့) အခြောက်ခံထားသည်ဖြစ်ပါက (၂)မျိုးစလုံးကို လွယ်သလို ခြစ်၍ ယင်းပြုတ်ရည်ကို ဆေးရည်အဖြစ် သောက်သုံးရန် ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ဆေးပြုတ်ရည် သောက်သုံးခြင်းသည် ပမာဏ...

တစ်ကြိမ်သောက်လျှင် ဆေးပြုတ်ရည် (၂)ကျပ်သားခန့် (သို့မဟုတ် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပန်းကန် တစ်ခွက်ခန့် တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် သောက်သုံးပါသည်။

အကယ်၍ ဆေးပမာဏ ထပ်မံလျှင်လည်း အန္တရာယ်မရှိပါ။ ရောဂါရင့်သော လူတို့ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပန်းကန် (၁)

ကျွန်တော်သည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊
 ဇန်နဝါရီလထုတ်၊ နက္ခတ္တမဂ္ဂဇင်း၌
 ရွေးချယ်၍ ဂျွန်နီမိတ်နှင့် ပြေ
 ဆာ့က်အောင် ဖြေပျောက်
 နည်း ဆောင်းပါး၌ စာအုပ်
 ထုတ်ဝေမှုများမဟုတ်ဘဲ
 ကိုယ်တိုင်လေ့လာ အား
 ခုတ် သိရှိခဲ့ရသော
 ဆက်သွယ်ရေးအိမ်မက်၊ သိုက်ပိုင်း
 ဆိုင်ရာအိမ်မက်နှင့် မကောင်းသော
 ဆာ့က်ပညာရှင်ဆိုင်ရာ အိမ်မက်တို့ကို
 အကျဉ်းအမြစ်မျှ ရေးသား တင်ပြခဲ့
 သည်။

ယခု ကိုယ်တွေ့အိမ်မက်၊ ထိုအိမ်
 မက်၏ အကျိုးဆက်အား ကိုယ်တွေ့
 အားရပုံ အကျိုးဆက်နှင့် ပြေပျောက်
 အောင် ဖြေပျောက်ခဲ့ရပုံများအား ပြန်
 ဆည်ရေးသားတင်ပြရလျှင် ဖတ်ရှုသူ
 အတွက် အကျိုးရလဒ်တစ်ခုခု ရရှိစေ
 ချီမည်ဟု ယူဆကာ ရေးသားတင်ပြ
 ချီကရပါသည်။

စာရေးသူမှာ ထူးခြားမှုရှိတိုင်း
 အသွယ်ပြင် မှတ်တမ်းထားရှိသော အလေ့
 အထရှိသောကြောင့် ယင်းမှတ်တမ်း
 အရ ဖော်ပြပါမည်။

ကိုယ်တွေ့ပထမအိမ်မက်

ထိုအိမ်မက်အား (၁၉-၇-၈၈)ရက်
 နံနက်အိပ်ရာမှ မနီးမီ မက်ပါ
 သည်။ ထိုအိမ်မက်၌ ဆံပင်များ
 စားလျားဖြင့် ပြန့်ကျဲနေသော အမျိုး
 သမီးတစ်ဦး၏ ခေါင်းပြတ်ကို မက်ပါ
 သည်။

ထိုခေါင်းပြတ်၏ပါးစပ်၌ လက်
 ဆွဲပြတ်တစ်ချောင်းအား ကိုက်
 ထားပြီး မျက်လုံးနှစ်လုံး၌လည်း လက်
 ဆွဲပြတ်တစ်ချောင်းဆီ ကန့်လန့်
 စိုက်ဝင်လျက် ရှိပါသည်။

ဘုန်းပွင့်ထွန်း
 (မွန်ပြည်နယ်)

ကိုယ်တွေ့
အိပ်မက် အပြစ်အပျက်နှင့်

ဖြေဖျောက်နည်း

ထိုအိမ်မက်မက်ပြီး လန့်နိုးလာကာ
 ခေါင်းအုံပြီး ကိုယ်ပူနွေးနွေးဖြစ်နေ
 ပါသည်။ အထူးသတိထား၍ဂုဏ်တော်
 (၉)ပါးကို ပွားများနေခဲ့သည်။

ကိုယ်တွေ့ ဒုတိယအိမ်မက်

ဆက်တိုက်ဆိုသကဲ့သို့ပင် (၂၆-
 ၇-၈၈)ရက်နေ့ ညဉ့်(၁)နာရီအချိန်
 လောက်၌ စာရေးသူ၏အိမ်မှ တေးလွယ်
 ခုတ်အိမ် လေးလုံးကျော်လောက်မှ
 ဘီလူးတစ်ကောင် လေထဲမှ ဝဲယုံလာပြီး
 ခေါင်းရင်းပြုတ်တင်ပေါက်မှ ဝင်ရောက်
 လာသည်ကို မြင်မက်သည်။

ယင်းအိမ်မက် မက်ပြီးနောက်
 အပြင်းအထန် အစောင့်အရှောက်ထားပြီး
 ဆန်တိုက်ရွာရှိ ခေါက်တာစောထိပ်လုံး

အငြိမ်းစား ခြုံနယ်ဆရာဝန်ကြီးထံ၌
 ဆေးကုသမှုခံယူရင်း ဂလူးကိုစ်ဆေး
 အလုံးကြီးများ သုံးလုံးသွင်းခဲ့ရပါသည်။
 အိပ်ရာထဲမှာနေရင်း ဂုဏ်တော်
 (၉)ပါးကို မနေမလေ့ စိတ်ဖြင့် ပွား
 များနေပါသည်။

ထိုအိမ်မက်မက်ပြီးနောက် အိပ်၌
 ပြာလောင်အမည်ရှိ နွေးတစ်ကောင်
 နွေးထားရာ လျှောက်ရင်းတွင် အမြဲ
 တမ်း အိပ်နေလေ့ရှိပြီး အိပ်ပေါ်သို့
 တက်လေ့ရှိပါသည်။

လမ်းသွား လမ်းလာများကိုလည်း
 တောင်လှေမရှိပါ။ ခြံထဲဝင်လာသူကို
 သာ ခေါင်းအနည်းငယ်တောင်၍ ဟိန်း၊
 တောက်တတ်ပါသည်။ နောက်ဖေး
 သွားလျှင် နံနက်မိုးမလင်းမီ ရုလား

လမ်းဘက်သို့ သွားလေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့ အိပ်မက်ရပြီး ပြာလောင်မှာ ဂနာမငြိမိဘဲ ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် အိမ်ပေါ်သို့ ပြေးတက်ပြီး မီးဖိုချောင်မှာ ဝင်အိပ်သည်။ ညဘက် လေကူးရင်း၌ မအိပ်ရဲတော့ပေ။

အခြေအနေကို မရိပ်စားမိဘဲ ပြာလောင် ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်တာလဲ ဟူသည်ကို မတွေးဘဲ အိမ်ပေါ်တက်တိုင်း အတင်းရိုက်ချရာ ပြာလောင်မှာ အသားနာခံ၍ ပေကပ်နေသည်။

ကိုယ်တွေ့ တတိယအိပ်မက်

(၅-၈-၈၈)ရက် နံနက် အရုတ်မလာမီအချိန်၌ အသက်(၉)နှစ် ဝန်းကျင်မျှရှိမည့် ကလေးမတစ်ဦး လာခေါ်သည်။ ထိုကလေးမက လက်ကို ဆွဲပြီး အမှောင်ထုထဲမှနေ၍ သစ်ပင်များ ထူထပ်စွာပေါက်နေသော တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ စုန်ဖြင့် သွားနေသလိုမျိုး အလျင်အမြန်သွားရောက်ရာ ကလေးမကို ဘယ်သူလဲဟု အိပ်မက်ထဲ၌ မေးကြည့်မိသည်။

ကလေးမက သူ့ကိုယ်သူ “အမေ့ရမ်း” ဟုပြောကာ တောင်ထိပ်ပေါ်အရောက်၌ ပျောက်သွားသည်။

ထို့နောက် တောင်အောက်မှ ခွေးအုပ် လူအုပ်ကြီးများ တက်လာသံကြားရပြီး တောင်ပေါ်က လူများကလည်း ကျောက်တုံးကြီးများ ပစ်ချတိုက်ခိုက်ခြင်းပြုသည်ကို မြင်မက်ကာ နီးလာပြီးနောက် တစ်ကိုယ်လုံး ခွေးများစို့နှစ်ကာ အနေအထိုင် ပေါ့ပါးသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။

ထိုနေ့နံနက်မှာပင် ပြာလောင်ပျောက်နေ၍ လိုက်ရှာရာ ရထားသံလမ်း တံတားဘေး၌ မည်သည့်ဒဏ်ရာမျှမရှိဘဲ သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ နောင်တွင် ပြန်လည်

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စဉ်းစားဆင်ခြင်သောအခါ ပြာလောင်မှာ ကျွန်တော်၏ဒဏ်ကို ခံသွားရသည်ဟု ယူဆရပါသည်။

ဘိုးလေးရသေ့၏ မကောင်းအိပ်မက်

ဖြေဖျောက်နည်း

ထိုစဉ်အချိန်က ကျွန်တော်အမေဘက်မှ အဘိုး၏ညီ ဘိုးလေးစီနားမှာ ရသေ့ဝတ်နေပြီး ကျွဲခြံ ကရင်ကျောင်းဝတ်အတွင်း၌နေသည်။ ဆေးဝါးလည်း ကုသည်။

ပေါင်မြို့နယ်၊ အလုပ်ကျေးရွာသို့ ဆေးကုအလှူခံပြီး ပြန်ရောက်သောအခါ ကျွန်တော် မကျန်းမာကြောင်း ကြားသိ၍ လာကြည့်သည်။ အိပ်မက်များနှင့်တကွ ပြာလောင်သေဆုံးသည်အထိ ဖြစ်စဉ်အလုံးစုံအား ပြောပြသောအခါ ထမင်းတစ်ဆုပ်၊ ရေတစ်ပူထီး၊ ကွမ်းတစ်ယာယူခိုင်းပြီး သစ်ငှက်တိုတစ်ခုရှိသော နေရာကို ရှာဖွေစေရာ အိမ်ခြံထဲ၌ပင် တွေ့ရှိရ၍ ကျွန်ုပ်အား အောက်ပါအတိုင်း ပြောလုပ်ခိုင်းသည်။

ပြုလုပ်ပုံမှာ

သစ်ငှက်ရှည် တစ်ကောင်ပေါ်၌ ထမင်းတစ်ဆုပ် ရှောင်ပုတ်နှင့် ကွမ်းတစ်ယာကို ချစ်ပြီး “အရှင်သစ်ငှက်မင်း သစ်ငှက်၌ နေသူ အရှင်တို့အား ကွမ်းတစ်ယာ

ရှောင်ပုတ်နှင့် ထမင်းတစ်ဆုပ်ကို တွေ့သည်။ ဤသို့ ကွမ်းတစ်ယာ ရှောင်ပုတ်၊ ထမင်းတစ်ဆုပ်ကို ကျွေးမွေး စားသောက်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ မကောင်းသင်ခံယူရမည်ဟုပြောဆိုကာ ရှောင်ပုတ်အား လောင်ချကာ မြို့ကို ဖောက်ပေါက်တောက်ခတ်ကာ ပြန်လာစေသော ထိုအချိန်မှစကာ စာရေးသူတစ်နေ့တခြား ကျန်းမာမြန်ကောင်းလာခဲ့ပါသည်။

အထက်က မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်အိပ်မက်ဖြေဖျောက်ရေးအား အသုံးပြုလိုသူတို့ အသုံးပြုနိုင်ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ၂၀၀၁ ခု ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မှ စာရေးသူ၏ လျှို့ဝှက်အိပ်မက်နိမိတ်နှင့် ပြေပျောက်အောင် ပျောက်နည်းဆောင်ပါးမှုရတနာဖြင့် မကောင်းသော အတိတ်အိပ်မက် ဖြေပျောက်နည်းကို ပြန်လည်ဖတ်ရှုကာ အသုံးပြုကြကြောင်း တိုက်တွန်းရင်း အလွန်က ကိုယ်တွေ့ အိပ်မက်တို့အကြောင်း ထပ်မံ တင်ပြပါဦးမည်။

၁၉ ဂုဏ် အဟံ ဝနုဿိ

ဘုန်းပွင့်ထွန်း (၆/၆/၉၁)

✧ ကြွက်နှစ်ဖွား

ဤလတွင် တစ်နယ်
ရပ်ဝေးသို့ သွားရောက်ရတတ်သည်။
အတွေးအကြံ၊ ဗဟုသုတတိုးပွားသော
ခရီးဖြစ်သည်။ ငွေကြေးမြောက်မြားစွာ
ရနိုင်ခြေ မရှိသော်လည်း ငွေအခက်အခဲ
ကြုံရပါက...

ကူညီပံ့ပိုးသူများ အလျဉ်းစွာ ရနိုင်
ရောက်နိုင်ကြသည်။ စက္ကူနှင့် အထည်
အလိပ်လုပ်ငန်း အကျိုးပေးသောအချိန်
ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှင်မတို့ သမက် ရက်နိုး
ရှိသည်။

✧ နွားနှစ်ဖွား

လုပ်ငန်းအသစ်၊ ဈေးကွက်အသစ်
များမှ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ပိုမို
ရရှိနိုင်ကြသည်။ လက်မှုပညာသည်
များမှာ တီထွင် ဖန်တီးထားသော
အထည်ပစ္စည်းများ အရောင်းသွက်
လိမ့်မည်။

လူငယ်လူရွယ်တို့ကား နှလုံးသား
ရေးတွင် လူချစ်လူခင်ပေါများ၍ စန်းပွင့်
သောကာလဖြစ်သည်။ ကြွေထည်မြေ
ထည် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက်
သန်သည်။ အိမ်မက်နိမိတ်ကောင်းများ
မြင်မက်တတ်သည်။

✧ ကျားနှစ်ဖွား

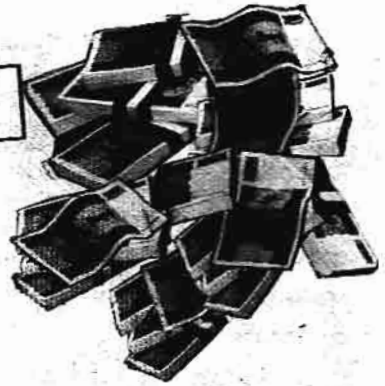
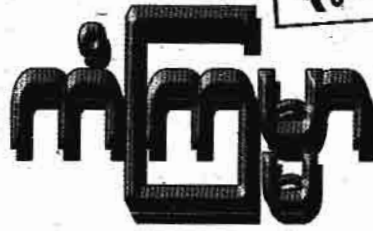
အမနာပ ပြောဆို
ရွတ်ချခြင်း ခံရတတ်သည်။ ပြော
စကားဆိုစကား မအောင်မြင်သော
အချိန်ဖြစ်၍ အမှုကိစ္စ ပြဿနာများတွင်
ဝင်ရောက်ကူညီ စွက်ဖက်ခြင်းကို
ဆင်ခြင်ပါ။

ပြည်ပရပ်ဝေးမှ စီးပွားလုပ်ငန်းများ
ကြောင့် ဥစ္စာပစ္စည်း ယုတ်လျော့နိုင်
သည်။ ကျောက်ကပ်နှင့် ဆီးလမ်း
ဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိပြုကာကွယ်
ပါ။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇော်လအတွက်

ပိုမိုပိုင်ရှင်များနှင့်

ယုတ္တဇာတိ

✧ ညွန့်နှစ်ဖွား

အမွေအနှစ်များ
ရရှိခံစားရဖွယ်ရှိသည်။ ရပ်ဝေးမှ
သတင်းစကားများ ကြားရတတ်သည်။
ရေတွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး
ထက်သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။
ချီးမြှောက်ပူဇော်ခြင်း ခံရကိန်း ရှိ
သည်။ နေအိမ်သို့ ညဉ့်ကောင်းစောင့်
ကောင်း ရောက်ရှိလိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်
တည်း ယုန်နှစ်ဖွားမျိုးသမီးများမှာ
ခင်ပွန်းရတတ်သည်။

✧ နဂါးနှစ်ဖွား

အိမ်၊ ခြံ၊ မြေပြုပြင် မွမ်းမံ
ရဖွယ်ရှိသည်။ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်
များ၊ စားကောင်းသောက်ဖွယ်များ
လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

လက်ကောက်၊ လက်ပတ်၊ နာရီ
စသည့် အဆင်တန်ဆာများ ပျောက်
ဆုံး ပျက်စီးနိုင်သည်။ လွှင့်ပြင်ကျယ်
ဒေသများသို့ အလည်အပတ်သွားရ
လိမ့်မည်။ အစာအိမ်ဆိုင်ရာရောဂါ
ဝေဒနာများ သတိပြု ကာကွယ်ကုသ
သင့်သည်။

✧ မြွေနှစ်ဖွား

ကြံတိုင်းအောင်၊ ဆောင်တိုင်း
မြောက်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ငွေ
ကြေး၊ ဥစ္စာ၊ စည်းစိမ်တို့ပွားလိမ့်မည်။
ကံတိုက်လုပ်ငန်းအကျိုးပေး ထက်သန်

သော အချိန်ဖြစ်သည်။

အောင်ဘာလေ ထိဆုကြီးများ
လည်း ဆွတ်ခူးရကိန်းရှိသည်။ စည်
သွတ်ထားသော ကြာရှည်ခံ စားဖွယ်၊
သုံးဖွယ်ပစ္စည်းများ လက်ဆောင်ရ
တတ်သည်။ ကိုလူပျို မြွေနှစ်ဖွားတို့
ဇနီးမယား ရက်နိုးချိန်သည်။

✧ မြင်းနှစ်ဖွား

ငွေကြေးအခက်အခဲ နည်းပါးသော
ကာလဖြစ်သည်။ လေ့လာမှတ်သား
ထားသော အသိ၊ အတတ်ပညာများ
ကြောင့်လည်း ငွေကြေးလာဘ်လာဘ
များ တို့တို့တိတိ ဝင်လာတတ်သည်။

ဖခင်၏ မွေချင်းမောင်နှမများ
အတွင်း သာဓုနာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်
၍ အင်တိုက်အားတိုက် ကူညီလုပ်ကိုင်
ပေးရကိန်းရှိသည်။ ယာဉ်ရထား ဝင်
နိုင်ပါသည်။

✧ ဆိတ်နှစ်ဖွား

သွားနှင့်ခံတွင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ
သတိထား ကာကွယ်ကုသသင့်သည်။
အိမ်ဂေဟာ၊ ခြံမြေ လုံခြုံရေးအတွက်
မွမ်းမံ ပြင်ဆင်ရလိမ့်မည်။ မရွေ့
မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်း
ရှိသည်။

ဓာတုဗေဒပစ္စည်း၊ တွင်းထွက်ကုန်
ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးထက်သန်ပါ
သည်။ ကတိစကား မှန်ကန်မှုမကြာင့်

သံဓာတ်လုံး ထိုးနည်းမျိုးစုံ ရှိပါသည်။ အချို့နည်းလမ်းများမှာ များစွာ ချစ်ထွေး၍ လိုအပ်သည့် ဓာတ်ပစ္စည်းများ မှန်ကန်စွာရရှိ ခဲ့ယဉ်းလှသဖြင့် ထက်တွေ့ဆောင်ရွက်ရန် မလွယ်ကူပါ။

သံဆိုသော်လည်း သံအမျိုးပေါင်း (၁၆၇)မျိုးရှိကြောင်းနှင့် ထိုသံများထဲမှ သိဒ္ဓိဝင်စေနိုင်သည့် သံအမျိုးမှာ (၁၈) မျိုးသာရှိသည်ဟု မှတ်သားရမည်။ ကျွန်တော်အနေနှင့် သံအမျိုးမျိုး နှိုင်းညှိအနက် သိဒ္ဓိစခန်း၊ လက်ဝဲ၊ ထက်ယာလမ်းများအတွက် ကြိုက်နှစ်သက်ဆုံးသံများမှာ **ရေသယံသံ၊ ခြံသံ၊ ကျောက်ခလောက်သံ၊ ကြာစေ့သံ၊ ဘော်ဝင်သံ၊ ရွှေဝင်သံများ** ဖြစ်ကြပါသည်။

ရေသယံသံကို ရသော်လည်း သံသားအနှစ်ကို ထုတ်တတ်ရန် အရေးကြီးသည်။ သံထုတ်နည်း မကျွမ်းကျင်မီက သံကို မခိဘဲ ပျက်စီးသွားတတ်သည်။

အကောင်းဆုံးမှာ ခြံတောင်ပိုကြီးများအတွင်းမှ တူးဖော်ရရှိသည့် သံများဖြစ်ပါသည်။ ခြံသံဟု ဆိုသော်လည်း အသားသိပ်ရင့်ပါက ဆောင်ရွက်ရန် မသင့်ပါ။ ကန်စွန်းညအသားကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီး ပြဒါးပါဝင်မှု အားကောင်းသော မီးနုသံများများမှာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်ကို လေ့လာသိရှိရပါသည်။ ခြံသံကို ရရှိပါက လုံတွင်ထည့်၍ မီးဖြင့် ထိုးပါ။ မီးမရင့်လွန်းဘဲ အရည်ပျောက်သကောင်ဖြစ်ပါသည်။ သံပန်းထမှုကို ကြည့်ပါက မမြင့်ကြောင်း တွေ့ရမည်။

အချို့သံများပြေကြီးနှင့် အခြားထိုလားအပ်သည့် ဓာတ်များ ရောနှော၍ သံတွယ်ဖြင့် စမ်းသပ်ကြည့်လျှင်

ထက်ဝဲ ထက်ယာကို ပေါက်ပြောက်စေသည့်

သံဓာတ်လုံး ထိုးနည်း

စောင့်သန်
(ပုသိမ်ကြီး)

သံတွယ် မလိုက်တတ်ပါ။ ထိုသံမျိုးကို ရေဖြင့်စင်အောင်ဆေး၍ သံငရုတ်ဆုံထဲသို့ ထည့်ထောင်းလိုက်ပြီး အမှုန့်ကြမ်းများ ဖြစ်လာချိန်တွင် သံတွယ်ဖြင့် ဆွဲယူလိုက်ပါက သံများ သံတွယ် (သံလိုက်တုံး)သို့ ကပ်ပါလာကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ပြဒါးဓာတ်များများ ပါဝင်နေပြီး မီးနုနှင့် ထိုးလိုက်ပါက အရည်ဖြစ်လာနိုင်သော အသံမျိုးသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါကြောင်း ရှင်းလင်းဖော်ပြအပ်ပါသည်။

သံကောင်းတစ်မျိုးမျိုး ရပါက အနည်းဆုံး တစ်ကျပ်သား ရရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ သံကောင်း(၁)ကျပ်သား ရပြီဆိုက ထိုသံဖြင့် လက်ဝဲ လက်ယာသို့ တက်လှမ်းနိုင်ပြီဖြစ်ပါသည်။

ယခု ကျွန်တော်ဖော်ပြမည့် သံဓာတ်လုံးတက်လမ်းမှာ **ပေါက်ပြောက်(ပုသိမ်)ကြီး ခြံခြံဟည်းအောင် တိုးတက်ထွန်ကားနေစဉ်ကာလ အသုံးပြုသည့်**

နည်း ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်တော် ယူဆပါသည်။

အင်္ဂါရတ်ဝါသနာရှင်များ၊ ပညာရှင်များ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ကြည့်မည်ဆိုပါက ထိုက်သင့်သော အကျိုးများ ဖြစ်ထွန်းလာစေနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ဖော်ပြပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လက်မှာ...
'ကျာကျောပေါ်ခြင်သိုတင် မစပ်စင်အောင် ဆေး၊ လေးစုလေးလီ လေးလေးလီ သီဂီတစ်စုကျွေး၊ လေးစုကျွေးက သုတ္တကုကာ အသိပေ။

ကန်စွန်း (ကြက်တုဗွန်သီရိ) ဆေးအုံး ကျောက်သို ဟင်းတစ်ခန်းထုံးပေါက် ဆေး၊ ဟင်္သာအိမ်သို့ ထက်အုပ်ကို အဆိုပြုပေးအေ။ ယုတ်မကြံ ချွတ်မပြန် ယုတ်မသေ။

ပေါက်ပြောက်ကြီး ခြံခြံဟည်း ခြံသည့်နည်း ယက်ထည်ပေါက် ယက်ယာရက် ထုံးကျောက်ယာသွေး

ထက်ကိစ္စ၌ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို သတ်လက်ဖော်ပြပေးပါမည်။

ပထမဆုံး သံကောင်းကောင်း (၁)ကျပ်သားကို လုံထဲထည့်၍ အရည်လင်အောင်ထိုးရမည်။ ပြီးကတော်များဖြင့် (၃)လုံထိုးပါ။ **ဂွလံခြံ၊ (မှန်ကြီးရွတ်)ကို** သဘာချိန်၌

သံအရည်လင်နေချိန်တွင် ဂျက်ဖြူကို ပေါက်ထည့်၍ ထိုးရမည်။

ဂျက်ဖြူ ထည့်ပြီးပါက (၃)လုံကျ အောင် ထိုးသွားရမည်။ နောက်တွင် သံ၏ မူလအလေးချိန် (၁)ကျပ်သား ကျန်အောင် လုံခြောက်ထိုးရမည်။ ဤ တွင် သံ၏ အရောင် အနီလာလိမ့်မည်။ မနီသေးပါက လုံခြောက်ဆက်လက် ထိုးပေးပါ။ နိမ့် ဆက်တက်ရမည်။

သံလုံးအနီရောင် ရောက်လာပါက လက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် လုံ ပေါက်ဆေးကို အမှုန်ပြုထား၍ ငါးမူး သားစိကို တစ်ဝက်စီခွဲပြီး ဘတ်လုံး၏ အထက်၊ အောက်နီးထည့်၍ ဇော်မံ လုံပိတ်ထိုးရမည်။ (၂)လုံဆေးဖြင့် ထိုးပြီးပါက လုံခြောက်(၂)လုံထိုးရ သည်။ ပြီးက ချော်(၁)လုံ ဆက်ထိုးပါ။

ဤနည်းအားဖြင့် လုံခြောက်(၂)လုံ ချော်တစ်လုံ ထိုးသွားပါက သံလုံးသည် အဝါရောင်သို့ ကူးပြောင်းလာပြီး မှန် ကွက်များ ထလာပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ မှန်ကွက်များ ထလာပြီးဆိုပါက ဟာသံ ပဒါးရိုင်း(ဟင်းရိုင်းနီ) ငါးမူးသား ပေါက်ထိုးရမည်။ ပြီးက ချော်တစ်လုံ အခြောက် တစ်လုံထိုးပါက လက်ဝဲ လက်ယာသို့ ဉာဏ်ရှိသလို တက်လှမ်း နိုင်သည့် သိဒ္ဓိဝင်သံလုံးကို ရရှိလာပါ တော့သည်။

[ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဆရာ ဦးတင်လှ (ဆည်မြောင်း-ငြိမ်း)အား ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။]

အစိုရတ်ပညာရှင်နှင့် ဝါသနာရှင်များ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

အောင်သန်း(ပုသိမ်ကြီး)

လေဖြန်း လေငန်းရောက်

တာကွယ်ဝါ

လူတို့သည် အသက်အရွယ် ရလာလျှင် သော်လည်းကောင်း၊ အဝလွန်လာလျှင်သော် လည်း ကောင်း၊ သွေးတိုးနှင့် သွေးချို၊ ဆီးချိုရောဂါ ရှိနေလျှင် လည်း ကောင်း မထင်မှတ်ဘဲ လေဖြန်း လေငန်းရောက် ဖြစ်ပွားတတ်ပါ သည်။

အဆိုပါ လေဖြန်း၊ လေငန်း ရောဂါများဖြစ်ပွားပါက အခန့် မသင့်လျှင် ဦးနှောက်ကြော ပြတ်၍ ရုတ်တရက် အသက်ဆုံးရှုံး တတ်ပါသည်။

အသက်မသေလျှင်လည်း နာတာ ရှည်ရောဂါပုံစံမျိုးဖြင့် ဒုက္ခိတာဝသို့ ရောက်တတ်ပါသည်။ လေဖြန်း၊ လေငန်းရောဂါ ဒုတိယကြိမ် ထပ်ဖြစ်ပါ က ကုသရန် ခက်ခဲသည့် အနေအထား သို့ ရောက်ရှိသွားပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် လေဖြန်း၊ လေငန်း ရောဂါ မဖြစ်ပွားရလေအောင် အောက် ဖော်ပြပါ ကာကွယ်ဆေးကို ဖော်၍ ဆောင်ထားသင့်ပါသည်။

လေဖြန်း၊ လေငန်း
ကာကွယ်ဆေးနည်း

- ၁။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ (၂)ကျပ်သား
- ၂။ ညွန် (၂)ကျပ်သား
- ၃။ ဆင်တုန်းပွယ် (၃)ကျပ်သား
- ၄။ သက်ရင်ကြိုး (၂)ကျပ်သား
- ၅။ ကောရပ် (၂)ကျပ်သား
- ၆။ လှော်ကောင်း (၈)ပဲယား

၇။ ဘုရားရာ (၂)ကျပ်သား

အဆိုပါ ဆေးအမည် (၇)မျိုးကို သတ်မှတ်ထားသော အချိုးအစား အတိုင်း အမှုန့်ညက်အောင် ပြု၍ ပျား ရည်စစ်စစ်ဖြင့် သောက်ရပါမည်။

ဆေးအမည်များမှာ မိမိတို့ အနီး အနားတွင် ရှာရလွယ်ကူပြီး ပြုလုပ်ရန် အခက်ခဲမရှိပါ။ သို့သော် ဆေးစွမ်း ထက်မြက်လှသည် ဖြစ်ပါသည်။

လေဖြန်း၊ လေငန်းရောဂါ မဖြစ်ပွား လိုသူများအတွက် ဖော်စပ်၍ အထူး သောက်သုံးနိုင်ပါရန် စေတနာရှေ့ထား ကရုဏာတရားဖြင့် ရေးသား ဖော်ပြ လိုက်ရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဆေးနည်း ဖော်ပြ ပေးသော မြန်မာ့ရိုးရာ ထက်ရေ သမားကြီး ဦးမင်းရဲထွန်းအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ရဲရဲထွန်း(ဟင်းခါး)

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သစ်နားကျွန်းမြို့နယ်၊ သုဝဏ္ဏမြို့၊ သဂုဏ်တိုင်းရင်းသားသန်း

ဆရာမ ဒေါ်အေးမူက

ရန်ကုန်
မေလ ၁၀ ရက်

(တဆ-၀၃၃၄၅)နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သော လေးဖက်နာရောဂါနှင့်ဆက်သွယ်သော

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

လေးဖက်နာရောဂါ(ခေါ်) အဆစ်
ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါကြောင့် နှလုံး
သွေးကြော ပျက်စီးလာပြီး နှလုံးရောဂါတွေ
ဖြစ်နိုင်သလို သွေးထဲမှာ(ကိုလက်
စတရော)ခေါ် အဆိမ္မာတတ်ပျက်တွေ
ကြောင့် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊
နှလုံးအဆိမ္မာရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြော
ဆိပ်တံရောဂါတွေကြောင့်ပဲ နှလုံး
သွေးကြောရောဂါ ဖြစ်ပေါ်စေပါ
သည်။

ဆရာမ ဒေါ်အေးမူ(တဆ-၀၃၃၄၅)

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ရှိသူ
ဟာ လေးဖက်နာရောဂါ ရှိနေတာ
တွေရှိပါတယ်။ အဲဒီလေးဖက်နာနဲ့
ဆက်သွယ်တတ်တဲ့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းရောဂါရဲ့ ကုသနဲ့ ကာကွယ်စောင့်
ရှောက်နည်းတွေ သိဖို့အတွက် သုဝဏ္ဏ
မြို့ သစ်နားကျွန်းမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့
ဒေါ် ဆရာမဒေါ်အေးမူနဲ့ တွေ့ဆုံ
ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာမဒေါ်အေးမူက သဘာဝဓမ္မ
ဆရာကြီးဦးထွန်းရည်နဲ့ သဘာဝဓမ္မ
ဆရာကြီးဦးငြိမ်းမောင်တို့ရဲ့ တပည့်ဖြစ်
သည်။ ဆေးကုသသက်(၁၅)နှစ်ခန့်
ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာမဒေါ်အေးမူနဲ့ တွေ့
ဆုံဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်
တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဆရာမနဲ့ စိတ်ပတ်သွေးဆွေးဆင်
ဆင်ဆင်တော့ လေးဖက်နာရောဂါ(ခေါ်)
E25A. March, 2015.

အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါနဲ့ ယှဉ်
တွဲဖြစ်တတ်တဲ့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း
ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ကုသ
နည်းတွေကို ဆွေးနွေးဆွဲယူပါသည်။

၁။ ယထာ ငါးဖက်နာရောဂါ(ခေါ်)
အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါ ဖြစ်
သတဲ့အကြောင်းရင်းများကိုပြောပြပါမိ။

▲ 'လေးဖက်နာရောဂါ(ခေါ်) အဆစ်
ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဟာ ဒေသနာ
နည်းအရ ပြောရရင် ဥဏှတေဇာ+
ဝါယောလို့ဆိုတဲ့ အပူဓာတ်နဲ့ လေဓာတ်
ပျက်တို့ အကျဉ်းကျ ငုပ်လောင်တဲ့
ရောဂါလို့ ဆိုပါတယ်။

အာယုဗ္ဗေဒ ဆေးပညာအရ
ကတော့ "အမဝါတ"လို့ ခေါ်တဲ့
မကြေကျက်တဲ့ ရသဓာတ်နဲ့ လေဓာတ်

တို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ရောဂါလို့
ဆိုကြပါတယ်။

လေးဖက်နာဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်း
အရင်းတွေကတော့...

၁။ ရောစပ် မစားသင့်၊ မစားအပ်သော
အစားအစာများ ရောစပ်စားမိခြင်း
(ဥပမာ-နွားနို့နဲ့ပို့၊ နွားနို့နဲ့ငါး၊ စိမ်း
စားခုနဲ့ သကြား)

၂။ ကြေကျက်ခဲပြီး ဝမ်းမီးနွန့်စေတဲ့
အစားအာဟာရများ စားခြင်း
(ဥပမာ-အုန်းထမင်း၊ ဒံပေါက်၊
ကောက်ညှင်း၊ အုန်းသီး၊ အုန်းနို့၊
မြေပဲ စတဲ့ အစားအစာများ၊ ပို့၊
မျှစ်၊ တညင်းသီး၊ ဒူးရင်းသီး၊ ဆူး
ပုပ်ရွက် စတဲ့ ပူ၊ တက်၊ ပိတ်
အစားအစာများ)၊

၃။ အစားစားပြီး အစာမကြေမီ နောက်
ထပ် အစားအစာ ဆင့်ကဲစားသောက်
ခြင်း၊

၄။ နေပူမီးပူခံပြီး ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့နဲ့ နေထိုင်ခြင်း၊

၅။ အချိန်ခါမဲ့ ရေချိုးခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်
ခြင်း၊

၆။ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် မမျှအောင် ပြင်းပြင်း
ထန်ထန် အလုပ်လုပ်ခြင်း၊

၇။ စိတ်သောက ဗျာပါရများပြီး နှလုံး
အနားပေးချိန်နည်းခြင်း၊

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရင်း ၁၉၃

၈။ မေထုန်မှ လွန်ကဲခြင်း

စတဲ့ အကြောင်းအချက်များကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အကြောင်းဥပဿန်ကာ အာပေါဓာတ်ပျက်စီးပြီး ဝါယောဓာတ် အကျိုးထင်လျက် ပထဝီဓာတ်ပိတ်ဆို့ ခြင်းကြောင့် လေးဖက်နာရောဂါ(ခေါ်) အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါ ဖြစ် ရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်

○‘လေးဖက်နာရောဂါ(ခေါ်) အဆစ် ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါ’ရဲ့ လက္ခဏာ များကို သင်္ကေတ ပြောပြပါမယ်။

▲‘လေးဖက်နာရောဂါ(ခေါ်) အဆစ် ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါ’ရဲ့ လက္ခဏာ တွေကတော့...

၁။ တစ်ကိုယ်လုံးကိုက်ခဲခြင်း

၂။ အသားများနာခြင်း

၃။ လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်ရှိ အဆစ်အဆက်များ နာကျင် ကိုက်ခဲခြင်း

၄။ နံနက်စောစောအိပ်ရာထ ခြေ ဖဝါးနှင့် ခြေဖနောင့်နာခြင်း

၅။ နံနက်အိပ်ရာထ လက်ချောင်း လေးများ တင်းခြင်းနာခြင်း

၆။ ဝမ်းချုပ်ခြင်း

၇။ ဆီးပူခြင်း

၈။ အပူအအေးမမျှဘဲ ချမ်းလိုက်ပူ လိုက်ဖြစ်ခြင်း

၉။ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း

၁၀။ မောပန်းပန်းဝေခြင်း

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ လေးဖက် နာ(ခေါ်) အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက် ရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်

○‘လေးဖက်နာ(ခေါ်) အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါ’ရဲ့ တွေ့ရှိရသော တွေ့ရှိရသော လက္ခဏာများကို သိပါမယ်။

▲‘အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက် (ခေါ်) လေးဖက်နာရောဂါ’ရဲ့ ယှဉ်တွဲပြီး နှလုံး သွေးကြောကျဉ်း တွဲဖြစ်တဲ့ရောဂါ လက္ခဏာတွေကတော့...

၁၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁။ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း

၂။ ဘယ်ဘက်ရင်အုံနဲ့ ဘယ်ဘက် နှလုံးစန်းကျင်တစ်ဝိုက် စူးအောင့် ခြင်း

၃။ မူးဝေမောပန်း ခွမ်းနယ်ခြင်း

၄။ ခေါင်းကိုက်၊ ခေါင်းလေး၊ ဇက်လေး ခြင်း

၅။ အဆစ်များ နာကျင်ခြင်း

၆။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေးလံတိုင်းပိုင်းခြင်း

၇။ လက်ချောင်းလေးများ ကွေးရာတွင် တင်းနေတတ်ခြင်း

၈။ ဝမ်းချုပ်လေချုပ်ခြင်း

၉။ အိပ်ပျော်စဉ် ခြေထောက်တွဲခနဲ ဆတ်ခနဲ တစ်ခါတစ်ရံ ဖြစ်ခြင်း

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ လေးဖက် နာရောဂါနဲ့ ယှဉ်တွဲဖြစ်တဲ့ နှလုံးသွေး ကြောကျဉ်းလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်

○‘လေးဖက်နာ(ခေါ်) အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါ’ရဲ့ ယှဉ်တွဲဖြစ်တဲ့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ကုသမှုကို သင်္ကေတ ပြောပြပါမယ်။

▲‘လေးဖက်နာရောဂါ’နဲ့ တွဲဖက်ဖြစ် တတ်တဲ့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ရဲ့ ကုသမှုကတော့ ရောဂါရှင်ကို နှလုံး သည်းခြေအားကောင်းစေဖို့ တိုင်းရင်း ဆေးအမှတ်(၁၅) သည်းခြေဆေးကို အဘိညာဉ်ဆေးနဲ့ ဆတူရောစပ်ပြီး တစ်ကြိမ်လျှင် လက်ဖက်ရည်ဇွန်း(၁) ဇွန်းခန့် တစ်နေ့ (၅)ကြိမ် ရေအေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

ရောဂါရှင်ကို အစာကြေ လေသက် ပြီး အပူငြိမ်းစေဖို့ တိုင်းရင်းဆေး ဆေး အမှတ်(၇) နွယ်ချိုလျက်ဆားနဲ့ ဆေး ရင်း ဆေးအမှတ်(၁၅) သည်းခြေဆေး၊ ဆေးရင်း ဆေးအမှတ်(၃၃) အစာကြေ လေပုပ်ထုတ်ဆေး သုံးမျိုးကို ဆတူ ရောစပ်ပြီး ထမင်းမစားမီ လက်ဖက် ရည်ဇွန်း တစ်ဇွန်းခန့် ရေနွေးနွေးနဲ့

တိုက်ရပါမယ်။

ထမင်းစားပြီး မိနစ်(၃၀)ခန့်ကြာတဲ့ အခါ သွေးကြောလေကြောများ ပွင့်ပြီး အကိုက်အခဲများ သက်သာပျောက် ကင်းစေဖို့ တိုင်းရင်း ဆေးအမှတ်(၆) ဟလီဒူရုဏ္ဏငန်းဆေး (၁)ကျပ်သာနဲ့ ဆေးရင်းဆေးအမှတ်(၁) မက်လင်ချင် လျက်ဆား (၂)ကျပ်သာ၊ ဆေးရင်း ဆေးအမှတ်(၂၃) ဆေးပုလဲကလာပ် (၃)ကျပ်သာကို ရောနှောပြီး လက်ဖက်ရည်ဇွန်း(၁)ဇွန်းခန့် ရေအေး နွေးနဲ့ တိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆီးဝမ်းလေ မှန်စေဖို့အတွက် ဥ အိပ်ရာထချိန်မှာ တိုင်းရင်းဆေးအမှတ် (၁) မက်လင်ချင်လျက်ဆားနဲ့ တိုင်းရင်း ဆေးအမှတ်(၁၂) စက္ကပါလ ဝမ်းပုပ်ဆေး တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်(၃၃) အစာ ကြေ လေပုပ်ထုတ်ဆေးတို့ကို ဆတူ ရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည်ဇွန်း (၁)ဇွန်းမှ (၂)ဇွန်းထိ ဝမ်းအခြေအနေ ကို ကြည့်ပြီး ရေအေးနဲ့ တိုက်ကျွေးရန် ဖြစ်ပါတယ်။

လိမ်းဆေးအနေနဲ့ အခိုးဖွင့်ပြီး အကြောများ ပြေစေဖို့ တိုင်းရင်းဆေး အမှတ်(၄၃) အကင်း(၁၀)ပါးဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၂၁) ဆီးဆေးဖြူတို့ ဆတူ ရောစပ်ပြီး နံနက်တစ်ကြိမ် ညတစ်ကြိမ် သနပ်ခါးရေကျတုန်း ရောစပ်လိမ်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း နှလုံး အားဆေး၊ အစာကြေလေသက်ဆေး၊ အခိုးပွင့် အကိုက်အခဲပျောက်ဆေး၊ ဆီးဝမ်းလေမှန်ဆေး၊ အခိုးပွင့် အကြေ ပြေလိမ်းဆေးများနဲ့ စနစ်တကျကုသ လေးဖက်နာဖြစ်စေတဲ့ အကြော အရင်းများနဲ့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အချို့အဆိပ်၊ အဆေး အချို့အဆိပ်များလော အစားအစာများ

ချွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်
ခြင်းနှင့် လေးဖက်နာနဲ့ တွဲဖက်ဖြစ်
သော နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ
အခြေခံအားဖြင့် သက်သာပျောက်
သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေးဖက်နာ(ခေါ်) အဆစ်ရောင်
အဆစ်တိုက်ကျရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်
ရန်အတွက် သိသိရသောကုမ္ပဏီ

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း
လေးဖက်နာဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်း
ရင်း (၈)ချက်နဲ့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းရောဂါဖြစ်စေတဲ့ ဝက်သား၊ ဘဲ
သား၊ အုန်းနို့၊ ထောပတ်၊ ကြက်ဥ
ဥပုစတဲ့ အဆီအစေးများသော
အစားအစာများ၊ အချို၊ အဆိပ်၊ အဖန်၊
အဆွေ ဝမ်းတွင်းကလီစာများ လွန်ကျူး
စားသောက်ခြင်း၊ အရက်၊ ဆေး
သုံးစွဲမှု၊ စီးကရက်သောက်သုံးမှု များခြင်း၊
အသက်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း စတဲ့
အကြောင်းအချက်များကို ဆင်ခြင်စွာ
ထိုင် စားသောက်သွားမယ်ဆိုရင်...
လေးဖက်နာရောဂါနဲ့ နှလုံးသွေး
ကြောကျဉ်းရောဂါသာမက ရောဂါ
အလုံးကို ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်စေ
ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဒေသနာနည်းအရ
မိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့
သမ္မုန်တရား(၄)ပါးကို လွန်ယုတ်
သွား မဖြစ်စေဖို့ အထူးဆင်ခြင်ရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။

လေးဖက်နာရောဂါအတွက် လွယ်
လွယ်ကူကူ ဆေးနည်းတစ်ခု
အားဖြင့်လည်း

အမျိုးသမီးများ အများဆုံးဖြစ်တတ်
သော လေးဖက်နာရောဂါသာမက အမျိုး
သားများဖြစ်တတ်တဲ့ ဂေါက်ရောဂါ
(ခေါ်)အဆစ်နာ၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်
တိုက်ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်း

စေတဲ့ သမားကိုင်ဆေးနည်းတစ်ခု
ပြောပြပါမယ်။

လေးဖက်နာရောဂါနှင့်
ဂေါက်ရောဂါ(ခေါ်)အဆစ်ရောင်
အဆစ်တိုက်သောက်ဆေး

- ၁။ ဆားလှော် (၂)ကျပ်သား
- ၂။ ဆင်တုံးပုစွယ် (၅)ကျပ်သား
- ၃။ ဆူးကောက်နက် (၅)ကျပ်သား
- ၄။ မဟာကာကြံဆစ် (၅)ကျပ်သား
- ၅။ ထောင်ပုဂံဆီ (၁၀)ကျပ်သား

[ဆေး(၅)မျိုး

ဆေးချိန်(၂၇)ကျပ်သားတိတိ]

အထက်ပါဆေးများကို ပျားရည်
စစ်စစ်နဲ့ သမအောင် ရောစပ်ပြီး ဆေး
လက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းခန့် ရေခွေး
နဲ့ တစ်နေ့ (၃)ကြိမ်သောက်ပါ။

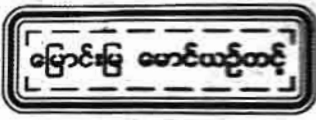
အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်ကိုက်၊
လေးဖက်နာရောဂါနဲ့ ဂေါက်ရောဂါ
(ခေါ်)အဆစ်နာ၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်
တိုက်ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်း
စေ ပါတယ်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာမ’
‘ဆရာမဒေါ်အေးမူနဲ့ ဆက်သွယ်
နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာမ ဒေါ်အေးမူ

သရဇူ တိုင်းရင်းဆေးတိုက်နှင့်
ဆေးကုဌာန

အမှတ်(၂၈) အနန်း(၈) ချယ်ရီလမ်း
(၂၅)ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏပြိုင်
သင်္ဃန်ကျွန်းမြို့နယ်
ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း(၀၉) ၄၇၀၉၀၀၉

စာမျက်နှာ (၁၉၆)မှ အဆက်

မင်းသွေးတို့ခြင်း မှုမဟုတ်အောင်မြင်
များ ဖြစ်တတ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။
ကြိုလဲ ကြိုမူခဲ့ပါတယ်။

ဝန်ထမ်းများအိမ်ရာတွင် နေထိုင်
သော အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှာ ငါးမလုံး
အသားစားပြီး မှုမဟုတ် အော့အန်လို့
ဆေးခန်း အမြဲနဲ့ လိုက်ရတာကို မြင်
ဖူးခဲ့တယ်။

ငါးမလုံးအသားက အညှို့ရောင်ရှိပြီး
အသားက အင်မတန်မှ စားကောင်း
တယ်။ အသားလဲ များတယ်။ (နည်း
နည်း ပြည်းကြည့်လို့ သိတာပါ။)
တရုတ်နဲ့ ကုန်နိုင်ငံတွေမှာ ဟိုတယ်
တွေမှာ ရှေးကြီးကြီးနဲ့ တင်ပေးကြ
တယ်။

ငါးချစ်လုပ်၍ စားကြောင်း စာစောင်
တစ်ခုမှာ ဖတ်ဖူးတယ်။

ဒါကြောင့် ငါးမလုံးပေါ်တဲ့ နွေရာသီ
မှာ တရုတ်နိုင်ငံက ငါးမလုံးစမ်းတဲ့
ငါးဖမ်းစက်လှေတွေ ခြိတ်မြိတ်ထဲ ဝင်
လာတာကို မြင်တွေ့နေခဲ့ရတယ်။

တစ်ခါကလဲ ငါးဖမ်းလှေတစ်ဦးမှ
ရရှိလာသော ဖျံသားကို စာရေးသူ
အတွက်ဆိုပြီး လာပေးတယ်။ ချက်ပြီး
သားဟင်းပါ။ စာရေးသူလဲ တစ်ခါမှ
မစားဘူးလို့ စားလိုက်တယ်။

ဥ (၁၀၀၀)နာရီလောက်လဲကုသရာ
ဖူးပါလေရော။ သုံးရက်လောက် ဖူး
သွားတယ်။

ဒါကြောင့် သားကောင်တွေ၊
ပင်လယ်ငါးတွေရရင် ကျက်အောင်
ချက်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ပေးမြန်း
ရုံစင်ပြီးသော်လည်းကောင်း စားသုံး
ကြရန် သတိပေး ရေးသားလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်။

။ ဦးစိန် (တိုးချောင်ကြို)

ရွှေကြည်သင့်သော

ချေလှောင်သော

ခွဲစိန်
(တိုးချောင်ကြီး)

ယနေ့ ကမ္ဘာကြီးကို ခြိမ်းခြောက် တုန်လှုပ်စွာ ပေါ်လာတဲ့ရောဂါဆန်း တစ်မျိုးက အီဘိုလာ(Ebola)ရောဂါပါ။ အီဘိုလာရောဂါဟာ အနောက် အာဖရိကနိုင်ငံတွေက စတင်ပေါ်ပေါက် လာကြောင်း သတင်းများအရ ကြား သိရပါတယ်။

အာဖရိကတိုက်က လူမျိုးအများစု ဟာ တောကောင်သားများကို သတ် ဖြတ်၍ ချက်ပြုတ်စားရာတွင် ကျက် အောင် မချက်ဘဲ မီးကင်၍ စားတတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဤရောဂါဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း၊ သုတေသနပညာရှင်များက ထောက်ပြ ပြောဆိုကြောင်း သိရှိရပါတယ်။

စာရေးသူတို့နိုင်ငံတွင် လည်း အချို့သော တောကောင်သား များကို စားသောက်ခြင်းဖြင့် ရောဂါ တိုးပွားခြင်း၊ ရောဂါဟောင်းပြန်ထခြင်း၊ သေဆုံးတတ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ် ကြောင်း ကြားဖူးပါတယ်။

စာရေးသူမှာ ပဲခူးမြို့မှ မြိတ်မြို့သို့ လာရောက် အမှုထမ်းနေထိုင်သူ ဖြစ် သဖြင့် ချေလှောင်သားကို လုံးဝ စား သောက်ခြင်း မပြုရန် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် များက တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း ခံရပါ သည်။ စားနေကျ မဟုတ်သည့်အတွက် ပိတ်ပင် သတိပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မြိတ်မြို့ရှိ ရေလယ်ဆီဗောပေါ်တွင် နေထိုင်ခဲ့စဉ်က ကျွန်းစုမြို့နယ်၊ မုန့်လုံး ကြီးကျွန်းတွင် နေထိုင်သူများသည် ရော်ဘာစိုက်ပျိုးခြင်း၊ ကွမ်းသီးပင်၊ အုန်းပင်၊ တညင်းပင်နှင့် ဒူးရင်းပင်များ စိုက်ပျိုး၍ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပြုကြသလို ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းလည်း လုပ် ကိုင် စားသောက်ကြကြောင်း...

ကျွန်းအကျယ်မှာ (၁၃)မိုင်နီးပါး ခန့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပမူရင်း

ကျယ်ကြောင်းနှင့် ကျွန်းပေါ်တွင် သစ် တောကြီးများ ဖုံးအုပ်နေ၍ တောဝက်၊ တောကြောင်၊ ချေလှောင်နှင့် ချေ သတ္တဝါများ ပေါများလှကြောင်း အတူ နေ ဝန်ထမ်းများ ပြောစကားအရ ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

မကြာခဏဆိုသလို ကျွန်းနေလူများ တို့မှာ ပဲခူးတံ၊ စက်လှေငယ်ကလေး များနှင့် မြိတ်မြို့သို့ တက်၍ ကျွန်းထွက် အုန်းသီး၊ ကွမ်းသီး၊ တညင်းသီး၊ ဒူးရင်းသီးနှင့် ရော်ဘာများကို လာ ရောက် ရောင်းချ၍ အပြန်တွင် မြိတ် ရွှေကြီးအတွင်းမှ လိုအပ်ပစ္စည်းများကို ပြန်ဝယ်၍ သွားတတ်ကြပါသည်။

တချို့သော ကျွန်းနေလူများတို့ သည် ကျွန်းပေါ်မှာ တောလိုက်ကြပါ တယ်။ အထူးသဖြင့် တောဝက်၊ တော ကြောင်နှင့် ချေလှောင်သားကောင်များ ကို မကြာခဏ ရတတ်ပါတယ်။

မြိတ်မြို့ ရွှေကြီးသို့ ရောင်း/ဝယ် ထွက်ရင်း တောကောင်သားများ ပါလာ

တတ်၍ စာရေးသူတို့ ရေလယ်ဆီဗော တွင် တက်ရောက် ရောင်းချတတ် တယ်။

စာရေးသူနဲ့အတူနေ လုပ်ဖော်က ဖက်များက တောကြောင်သားနှင့် ဝက်သားကို စားခွင့်ပြုတယ်။ ချေလှောင်သားကိုတော့ လုံးဝ စား မပြုပါဘူး။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ချေလှောင် သားကို စားခဲ့ရင် ဝမ်းတွင်းမှာ တိဆွေ နေသော ရောဂါဟောင်းများ ညှပ် ငှက်ဖျားရောဂါ၊ တိဘီရော ကင်ဆာရောဂါ၊ တုပ်ကွေး၊ ဆေး ဆိုးရောဂါနှင့် အခြားသော ရော များ ပြန်လည် ထကြွတတ်ခြင်းတို့ သတိပေး ပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒါကြောင့် စာရေးသူဟာ ဆေး ဆီဗောတွင် (၁၃)နှစ်နီးပါး တာထိ နေထိုင်ခဲ့ပေမယ့် လုံးဝ မစားခဲ့ရပါ။

ပင်လယ်ငါးများထဲက ငါးများ နဲ့ ငါးမဲလုံးကို လုံးဝ စားခွင့်မရှိ ငါးပူတင်းကတော့ အများဆုံး အတိုင်း မလုပ်တတ် မကိုင်ထား သည်းခြေက ပေါက်ပြီး နေတတ် နေတယ်။ သည်းခြေထဲမှာက အသား ဓာတ်တွေပါတယ်။

ငါးမဲလုံးကတော့ စားနေကျ

ဧကမုက်နှာ (၁၉၆၆)

ကျွန်တော်သည် (၁၈)နှစ်သား အရွယ်မှစ၍ အင်္ဂိုလ်ထိုးခြင်း၊ အင်္ဂိုလ်နှင့် ပတ်သက်သော စာပေများ စုဆောင်းခြင်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ယခု အသက်(၃၈)နှစ် ရှိပါပြီ။

ဘာမှမဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် အင်္ဂိုလ် သမားများ အမှားများ မပြုလုပ်မိစေရန် မှတ်တမ်းတင်ရေးသားခြင်း မပြုလုပ်ခဲ့ပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွှေတောင်ခင်မောင်ကြည် ရေးသားသော “ကွမ်းအစ်ထဲမှ ဆေးနှစ်ပါး” ဆောင်းပါးသည် ကျွန်တော် သိရှိထားသော ရှားစောင်းခြုံ ဆရာဦးမင်း၏ လင်္ကာအဖြေနှင့် မတူညီပါသဖြင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အမှားအမှန် မဝေဖန်နိုင်သဖြင့် ကြိုက်နှစ်သက်သည့် နည်းကို ယူနိုင်ပါသည်။ (ဦးမင်း လင်္ကာ(၈)ပိုဒ်အား အင်္ဂိုလ် ဆရာတိုင်း သိရှိပြီးဖြစ်၍ မဖော်ပြတော့ပါ။)

ကျွန်တော် အသက်(၄၅)နှစ်ခန့်က လက်တွေ့ကြုံခဲ့သော ဦးမင်း၏ နည်းလမ်းကို အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့သည့် မိတ္ထီလာမြို့မှ အထက်တန်း ရှေ့နေကြီး ဦးထွန်းဖေ၏ အကြောင်းကို ပထမဖော်ပြပါမည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝပြီး ပညာဗဟုသုတ ပြည့်စုံပါသည်။ နည်းကောင်း သိရှိသည်ဟု ပြောသော ဆရာများကို အိမ်ကိုခေါ်၍ လက်တွေ့လုပ်နိုင်ပါသည်။

ဦးမင်း၏ လင်္ကာအဖြေကို ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ထံမှ ရရှိသည်ဟု ပြောပါသည်။ လင်္ကာအပိုဒ်(၄)မှာ “ကာယသိဒ္ဓိမှာ

ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပါး

မိုးကြစေဦး

ပြောဖွယ်မရှိ”

ဆိုထားသောကြောင့် ရရှိလာသော ဓာတ်လုံးအား ငှက်ပျောဖူးတွင် ထည့်၍ သေနတ်ဖြင့် စမ်းပါက ကျည်မထွက်သော ဓာတ်လုံး ရရှိမှသာလျှင် ရှေ့သို့ဆက်၍ တက်ကြောင်း ပြောခဲ့ပါသည်။

ဓာတ်ကောက်ယူနည်း

၁။ “ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်မည်” ဆိုသည်မှာ ရှေးက ကွမ်းအစ်ထဲတွင် ငွေထုံးဘူး သုံးသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ငွေကို ကောက်ယူပါသည်။

၂။ “ဟင်းရွက်သည်က ဆေးနှစ်ခု” ဆိုသည်မှာ ရှေးက ဈေးသည်များ “ခဲ”အလေးကို အသုံးပြုသဖြင့် ခဲကို ကောက်ယူပါသည်။

၃။ “တရုပ်စုက ဆေးနှစ်ထွေ” ဆိုသည်မှာ တရုပ်စုက ရရှိသည့် “ရွှတ်”ကို ရည်ရွယ်၍ “ရွှတ်”ကို ကောက်ပါသည်။

လင်္ကာအပိုဒ်(၄)နှင့် (၅)

လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

ကွမ်းအစ်ထဲမှ ဆေးနှစ်မည် - ဓာတ်(၁)ကျပ်
ဟင်းရွက်သည်က ဆေးနှစ်ခု - ခဲ၊ နာ(၁)ကျပ်
တရုပ်စုက ဆေးနှစ်ထွေ - ရွှတ်(၁)ကျပ်

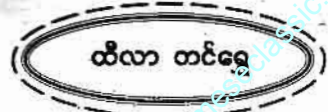

ဘော်အရည်ကျို နာထည့် အရည်လင်လျှင် ဂျွတ်ထည့်ပြီး မြေစလောင်းဖုံးအသစ်ထဲ လောင်းပြီး သံတုတ်နှင့် နာနာမွေပေးပါ။ ညက်စွာထောင်းပြီး အဝတ်ဖြင့် စစ်ယူပါ။ (ရှေးကတော့ ခေါင်းပေါင်းစနှင့်စစ်သည်။)

ပျားရည် အနည်းငယ်ထည့်ပြီး လုံသေးသေးပြုလုပ်၍ ပြဒါးတစ်မတ်သား ထည့်။ ယင်းဆေးဖြင့်ပိတ်၊ ဇော်မံ၍ ဖွဲ(၃)ဆုပ်နှင့် မီးစိုက်၊ မီးအေးမှယူ ပြဒါးမာပျဉ်းရ၏။

ပြဒါးမာပျဉ်းကို လင်္ကာမှာ ပါသည့် အတိုင်း ဆေးရွှစ်စုံတေဇာနှင့် တက်နည်းလင်္ကာအရ ခဲဇော ဘော်သာခွါ ဖြစ်ရမည်မှန်စွာ ကြေးထည့်၍ မှတ်ပါလျှင် တစ်ပွင့်ကြာ စားသုံးတော့လေ။

ဘော်နှင့်တက်နည်း တစ်ပွင့်ကြာ၏ အဓိပ္ပာယ်များကို ဆက်လက်ရေးသားပါဦးမည်။

ပုဒ်မ

ဗျာဓက။။ အလုပ်အကိုင်များ တိုးတက်မည်။ ပညာရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရမည်။ ဆန်စပါးလုပ်ငန်းများ ဆား လုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။

ဇနီးမောင်နှမများ။။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ အချိန်စောပြီးစီးမည်။ အထက် လူကြီးများ၏ ချီးကျူးခြင်း ခံရမည်။ လုပ်ငန်းသစ် ထပ်မံ တာဝန်ပေးခံရ မည်။

အိမ်တွင်းရေး။။ အိမ်တွင်းရေး ကောင်းမည်။ မိသားစုစု အဆင်ပြေ စိတ်ချမ်းသာမည်။ သားသမီးများ၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်လိမ့် မည်။

အချစ်သူများ။။ ချစ်သူရှိသူများ အချစ်ရေး အဆင်ပြေ၍ ချစ်သူမရှိသေး သူများ ချစ်သူရလိမ့်မည်။ မင်္ဂလာသို့ ဆင်နွှဲရက်ရုံး ရှိနေသည်။

ပညာရေး။။ ပညာရေးကိစ္စတာတာ ကောင်းနေပါသည်။ စာမေးပွဲများ ရှိလျှင် ဝင်ရောက်ပြေဆိုပါ။ မုချအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။။ “ဆေးလည်းအစား၊ အစာလည်းဆေး” ဟူသော စကား ကို သတိရပါ။ အစားသည် ဆေးဖြစ်ပါစေ၊ မိမိအတွက် မတည့်သော အစားအစာများကို ရှောင်ပါ။

ထောင်ရန်ဂုဏ်များ။။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုကုန်များ။။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၁။

ထိခိုက်မှုကုန်များ။။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။။ အောင်တော်ပူ အောင်သိဒ္ဓိ အောင်မြေလောက အောင်လှူ၊ အောင်တော် အစရှိသည့် ဘွဲ့တော်တစ်ခုခုရှိ ဘုရားတစ်ဆူတော် “အောင် သိဒ္ဓိ ဂုဏ် ၁၀၀” ဟူသော ဂါထာကို အကြိမ်(၁၀၀၀) ရွတ်ဖွားပေးပါ။

တနင်္ဂနွေ

ဗျာဓက။။ ငွေရေးကြေးရေး ကူညီထောက်ပံ့မည့်သူများ ပေါ်ပေါက် လာမည်။ အစုရှယ်ယာဝင် အသစ်များ ဝင်ရောက်လာမည်။ အကျိုး အမြတ်များမည်။

ဇနီးမောင်နှမများ။။ လုပ်ငန်းတွင် ဌာနတွင် မိမိအား ယှဉ်ပြိုင်သူ ဆန့်ကျင်သူ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ မိမိကို ဂုဏ်ယူမှုအောင်၊ သိက္ခာကျ အောင် ပြုမူပြောဆိုလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားပြော အဆင်မပြေ ဖြစ်ရ တတ်သည်။ အိမ်တွင်းရေး သာယာချမ်းမြေ့စေရန် မိမိက အလျှော့ပေး လိုက်ပါ။ ငွေအသုံးအစွဲ လျှော့လိုက်ပါ။

အချစ်သူများ။။ မင်္ဂလာကိစ္စ ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာတတ်၍ မိမိက အဆင်သင့်ပြင်ထားပါ။ ငွေကြေး၊ အလုပ်၊ နေရာထိုင်ခင်း စသည်တို့ အဆင်မပြေဘဲ အိမ်ထောင်မပြုသင့်ပါ။

ပညာရေး။။ သူငယ်ချင်း ဆရာသမား မိဘတို့၏ အားပေးကူညီ မှုဖြင့် ပညာရေးတွင် အောင်မြင်မှု ရလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။။ လေရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ လေထိုးလေအောင့် လေအန်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။

ထောင်ရန်ဂုဏ်များ။။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုကုန်များ။။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆။

၂၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ
ခုနှစ်ထုတ်သားသမီးများအတွက်
ပေါ့ပေါ့တူတူ

ဆရာမောင်မြတ်

၂၉၊ ၃၁။

ထိခိုက်မှုကုန်များ။။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။။ ဇာတာ(၁၅)ရွက်ကို ဘုရားတွင် ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါ

ဗျာဓက။။ လုပ်ငန်း စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ခရီး ထွက်ရမည်။ အောင်မြင်သောခရီးဖြစ်မည်။ ဆန်စပါး လုပ်ငန်း၊ ဆေးဝါးလုပ်ငန်း၊ ဆီလုပ်ငန်း၊ စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ တို့နှင့် ပူးတွဲလုပ်ရသောလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

ဇနီးမောင်နှမများ။။ ပြောင်းရွှေ့ရက်ရုံးရှိသည်။ နေရာ ကောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရမည်။ ကိုယ်စားလှယ်၊ အဝယ်

တော်ဖြစ်ကိန်း ရှိသည်။

အိမ်တွင်းရေး။။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးကောင်းမည်။ အိမ်တွင် စီးပွားရေး ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေ၍ မိသားစုစု ပျော်ရွှင်ရမည်။

အချစ်သူများ။။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်မပြေမှုများဖြစ်မည်။ နှစ်ဖက်မိဘ များကြောင့် ချစ်သူချင်း ခွဲခွာရတတ်သည်။ လက်ထပ်ရန်ကိစ္စ မစဉ်းစား ပါနှင့်။

ပညာရေး။။ ဘယ်လိုအခက်အခဲရှိရှိ အားမလျှော့ပါနှင့် ကိန်းမိုလျှင် ဉာဏ်ပီရိယကို ပို၍အားကိုးပါ။

ကျန်းမာရေး။။ သည်းခြေခိုက်သောကြောင့် ချိုချဉ်အရသာစုံ သစ်သီး များကို စားပေးပါ။

ထောင်ရန်ဂုဏ်များ။။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၉၊ ၃၁။

ထိခိုက်မှုကုန်များ။။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုကုန်များ။။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။။ ကွမ်းတောတစ်လုံး၊ ကွမ်းရွက်(၁၄)ရွက်၊ ကွမ်းသီး(၁၄) စိတ် အံ့ဩပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဗျာဓက။။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊ လျှပ်စစ်ထုတ်လုပ်ရေး၊ ရေအားလျှပ်စစ် ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပါက အကျိုးအမြတ်များမည် ကာလဖြစ်သည်။

ဇနီးမောင်နှမများ။။ မိမိအကြီးအကဲတို့က မျက်နှာသာပေးလိမ့်မည်။

ငွေကြေးစာရင်းဖယားများကို မမှားမယွင်းရအောင် ပြုလုပ်ထားပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ ။ သူ့အထင်အမှား ကိုယ့်အထင်အမှားဖြင့် ခြဿနာများ ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးဆိုင်ရာ သင်တန်းတက်ရလိမ့်မည်။ အဝေးရပ်တစ်နေရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေလက် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။ သတိထား၍ သွားလာလှုပ်ရှားပါ။

ထောင်မှိုက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းကန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်ခြင်းများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ထိခိုက်ခြင်းများ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အဆောင်ယတြာ။ ။ ဆေးလိပ်သောက်တတ်သူအား ဆေးလိပ်(၄)လိပ် အံ့ပြုပါ။

ဗျာဓိ။ ။ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ ခြေအရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ ခြံလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ခြင်း ခြံမြေများ ရောင်းဝယ်ခြင်းလုပ်ငန်းကောင်းမည်။

သိမ်တာဝန်ယူ။ ။ မိမိတာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်စွာ ပြီးစီး၍ အထက်လူကြီးများ၏ သဘောကျခြင်းခံရမည်။ ငွေပိုငွေလျှံ ဝင်ကိန်းရှိပါသည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာဖျော်ရွှင်ရသောကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ဖက်လည်း ငွေဝင်ကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။ သားသမီး တို့၏ ပညာရေးကို ဂရုစိုက်ပေးပါ။

အချစ်ရေး။ ။ ငွေရေးကြေးရေး မကလောက်စွာအတွက် ချစ်သူနှင့် အယူအဆမတူ ကွဲပြား၍ စိတ်ညစ်ရမည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကဏ္ဍတက် တက်နေသော ကာလဖြစ်ပါသည်။ စာမေးပွဲရှိလျှင် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုပါ။ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေထိုး လေအောင် လေပွစာများကို မစားပါနှင့်။ လေနာထတတ်သည်။

ထောင်မှိုက်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၁။

ကျွန်းကန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်ခြင်းများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ထိခိုက်ခြင်းများ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အဆောင်ယတြာ။ ။ အထက်ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များအား ဆေးဝါးနှင့် ငွေကြေး ခြည်များမရှိ လှူဒါန်းပေ။

ဗျာဓိ။ ။ ခရီးသွားလာရေးလုပ်ငန်းများ၊ အမျိုးသမီးအသုံး အဆောင်များ၊ အလှကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း များ အကျိုးအမြတ်များမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေး ရောင်းဝယ် ရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ ငွေဝင်မည်။

သိမ်တာဝန်ယူ။ ။ မိမိတာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများ အချိန်မီ

ပြီးစီးမှ တော်ကာကျမည်။ ပံ့ပိုးကူညီမှု မရနိုင်ပါ။ ကိုယ့်အားကိုယ် ကိုး ရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး မကျေနပ်မှုများ များနေမည်။ ငွေဝင်သော်လည်းထွက်ငွေများနေ၍ ခြဿနာဖြစ်ရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အောင်မြင်သောကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူရမည်အချိန်ဖြစ်သလို ချစ်သူ ရှိသူများ နောက်ထပ်ချစ်သူအသစ် ဝင်လာတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပိဋကပညာရပ်ရော၊ သိပ္ပံပညာရပ်ရော ကောင်းပါသည်။ ကြိုးစားသည်ထက်ပို၍ အောင်မြင်မှု ရရှိမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဦးခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။ ထောင်မှိုက်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းကန်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၁။

ထိခိုက်ခြင်းများ။ ။ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉။

ထိခိုက်ခြင်းများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၀၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အဆောင်ယတြာ။ ။ ထန်လျက်(၁၀)ကျပ်သားကို သူတော်စင်(သို့မဟုတ်) သူနုတော်ကြီးတစ်ပါးအား လှူဒါန်းပါ။

ဗျာဓိ။ ။ နိုင်ငံခြားကျမှုထိများ၊ နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ဆက်သွယ် လုပ်ကိုင်သော လုပ်ငန်းများတွင် အောင်မြင်မည်။ ကိုယ်စားလှယ် လုပ်ငန်းအကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းများ၊ ပွဲစားလုပ်ငန်းများမှ ငွေဝင်များမည်။

သိမ်တာဝန်ယူ။ ။ အလုပ်များ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည်။ ပေးအပ် သော တာဝန်၊ လုပ်ငန်း အလုပ်များ ပြီးစီး၍ အထက်လူကြီးများ၏ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးများ ကျန်းမာ ရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးကောင်းမည်။ မိသားစုတွင် ရုတ်တရက် ငွေကြေးအတွက်များမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် မကျေလည်တာလေးတွေ ရှိတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ လိုက်လျောပေးပါ။

ပညာရေး။ ။ နည်းနည်းကြိုးစားရုံဖြင့် များများအောင်မြင်မည်ကာလ ဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲရှိလျှင် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုပါ။ သင်တန်းတက်ချင်လျှင် တက်ပါ။ လုံးဝ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ အခန်အဆိပ်များ လျော့ပါ။

ထောင်မှိုက်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

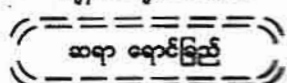
ကျွန်းကန်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်ခြင်းများ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၁။

ထိခိုက်ခြင်းများ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အဆောင်ယတြာ။ ။ အိမ်ရှိ မိဘ (သို့မဟုတ်) မိဘအဖွဲ့သို့ လှူဒါန်းသော ဆိတ်သားဟင်း (သို့မဟုတ်) ဆိတ်သားနှင့် ကုလားခွက်၍ ထပ်၍ (သို့မဟုတ်) နံ့ပျံနှင့် ကျွေးမွေးပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ

နက္ခတ္တရောင်မြင့်

ကလေးတက်ခဲ့သော်

စတိန်နည်းတစ်နည်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအဝင် (၄)ရက်နေ့မှာ အိုင်ဝိုင်းကျေးရွာမှာရှိ သည့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူမောင်သောင်း တန်နှင့် မဆွေဦးတို့အိမ်ကို စာရေးသူ နှင့် မောင်လှမြင့်တို့သူငယ်ချင်းနှစ် ယောက် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနှင့် ရောက် သွားခဲ့ပါသည်။

မောင်သောင်းတန်တို့အိမ်ကို ရောက် တော့ လူစုလူဝေးနှင့် တစ်ယောက် ဆင်း တစ်ယောက်တက် ဆိုသလိုပဲ ယောက်ယက်ခတ်ပြီး ခြေချင်းလိမ်နေ တာကို တွေ့ရပါသည်။

သို့နှင့် စာရေးသူနှင့် မောင်လှမြင့်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ အိမ် ပေါ် မတက်ဖြစ်သေးဘဲ အခြေအနေ ကို နှစ်ယောက်သား နားစွင့်နေခဲ့ပါ သည်။

မောင်သောင်းတန်တို့ အိမ်ကလည်း ခြေတံရှည် အမြင့်အိမ်ဖြစ်သည့် အတွက် အိမ်အောက်ကို လူရောက်နေ လည်း ရုတ်တရက် မသိရပေ။ နောက် မှပဲ အိမ်ပေါ်ကနေ...

‘တော်သေးတာပေါ့ကွာ။ တော်ပြီ တော်ပြီ...နောက်ဆို မင်းကို မစရဲတော့ ပါဘူး။ ဆလံပေးပါတယ်’

ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ အသံ ဖြစ်ပါသည်။

မိန်းမတွေအသံကလည်း အခုမှပဲ ကျယ်ထွက်လာကြသည်။

‘ခန့်ဇော်ရှင်းရယ်... နင်လုပ်တာ အကြောင်းမရှိဘူး။ အမေက နှလုံး ရောဂါဖြစ်ပြီး သွားလိမ့်မယ်’

အိမ်ပေါ်မှာ အကြောင်းတစ်ခုခု တော့ ထူးခြားနေမှာပဲဆိုပြီး အသံပြုပြီး

တက်နှစ်တက်ပြိုင်

သယ်တက်ကနိုင်း

အိမ်ပေါ်သို့ တက်သွားဖြစ်ပါ သည်။ အိမ်ပေါ်ရောက်တော့ မောင်သောင်းတန် အသင့်ခင်း ပေးထားသော သင်ဖြူးဖျာပေါ်မှာ ထိုင်ရင်း လူစုံတက်စုံနဲ့ မို့ အဖြစ်ကြောင်းလေးကို မေးမိတော့မှပဲ သောင်းတန်က...

‘ဒီကောင်ပေါ့ကွာ... ငါ့သားအယ် ခန့်ဇော်ရှင်းပေါ့။ ကိုပြန်အောင်က သူ့စာကို ယူပယ် ပြောလိုက်တာနဲ့ ငိုလိုက်တာတစ်ခါ တည်း တက်တဲ့အဖြစ်ကို ရောက်သွားတာပဲ။ ယယ်ထိက ပုတ်သုက ပုတ် နိုတ်သုက နိုတ်သုက ပုတ်ကြာမှပဲ အတက်ကလေး တော့တာပဲ။ နှုတ်ခမ်းတွေပဲ ပြန်ပေးသွား တာပဲ။

နောက်ထပ် ဆယ်မိနစ်လောက်ဆက်ပြီး တက်နေပယ်ဆိုင် အားပေးအားပေးပေးပေး တယ်။ နောက်ကို ပိုအောင်လုပ်နဲ့ အကူပဲ သွားဦးမယ်’

ဒီတော့ မောင်သောင်းတန်က...

‘ဒီအတွက် မမှူမိနဲ့ သူငယ်ချင်းရယ် အခု ရုတ်တရက်ကြီးမို့လို့ပါ။ နို့မို့ဆို ဒီအတက်ရောဂါ ဒီကလေးနားကို လာ တောင် သိရမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဟ ဆိုလှချည်လားကွ’

‘ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်းရဲ့ ငါ့မှာ ကလေးတွေငိုလို့ စိတ်ကြီးရာကနေ တက်သွားခဲ့ရင် မတက်အောင်လုပ်တဲ့ နည်း ရှိတယ်။ ငါ့ကိုလဲ ဟိုတောဘက်

က အဘကြီးတစ်ယောက်က နည်းပေးသွားတာ။ ပြောရ ဦးမယ်။ အခု မလေးရှားမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေတဲ့ ငါ့သားအကြီးကောင် “ကောင်းသူလင်း” ဆိုရင် လက်တွေ့ပဲ။ နည်းနည်းငိုရင် တက်တာပဲ။ ငိုအောင်ကို မလုပ်ရဲသလောက်ပဲ။ ဒါနဲ့ အခုနပြောတဲ့ အဘကြီးပေးတဲ့ နည်းနဲ့ လုပ်ပေးလိုက်တာ အခုထက်ထိ တက်ပါဆိုလို့တောင် မတက်တော့ဘူး’ ‘ဟုတ်လှချည်လားကွ ပြောပါဦး’ ကလေးအတက်ပျောက်စေသော နည်း...

လက်ရှိ လှေလှော်အသံပြနေသော လှော် တက်၏ အသားအနည်းငယ်ကို ယူပြီးလျှင် လှော်တက်သေးသေးလေးတစ်ခု တွင်ထူပြီး ငို၍ တက်တတ်သောကလေး၏ “လုပ်ပယ်” တွင် ကြီးပြင်း ချည်ပြီး ဆွဲထားပေးပါ။ အတက်အနာ မဖြစ်ပေါ်တော့ဘဲ သက်သာ သွားပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ဖြစ်ရပ်မျိုးများနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ကြုံတွေ့ခဲ့ကြသည်ရှိ သော် စာဖတ်သူ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းပရိသတ်များအဖို့ အကြောင်း တိုက်ဆိုင်မှုရှိပါက အသုံးပြု၍ ကုသ ကယ်မပေးနိုင်ကြပါရန် မေတ္တာတတ် ဖွင့်၍ တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဝေသာနန္တိ။

ရောဂါစိန်ကောက်(မအုပင်)

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး

ဇီဝိတဗျာဓိက ဓာတ်ပုံတော်နှင့် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် တစ်ယိုတည်း စီရင်တော်မူသော

အင်းတော်

ကောင်းမွန်မြတ်စွာ

မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ကုက္ကိုကျွန်းရွာကို ကျွန်ုပ်တော် ရောက်ခဲ့စဉ်က အောင်သိဒ္ဓိ ကျောင်းဆရာတော် ဦးညာဏိကနဲ့ ဘာသာရေးအကြောင်းများ မေးမြန်း ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော် ဦးညာဏိကဟာ ရွှေပေါ် ကျွန်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို တော် တော်များများ သိခဲ့ရပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျင့်စဉ်များ၊ လမ်းမှားရောက်နေသော ခုနစ်ရက် သားသမီးများ၊ အထူးသဖြင့် အရက်စွဲ၊ ဆေးစွဲနေသူများ၊ ပေတေလေလွင့်နေ သူများ၊ ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲနေသူများကို ကယ်တင်ခဲ့ပုံတွေ၊ လမ်းမှန်ရောက် အောင် သင်ပြပေးခဲ့ပုံတွေကို ကြားရ သိရတာ အံ့ဩစရာတွေချည်းပါပဲ။

ဆရာတော်ရဲ့ ဘုရားခန်းမှာလဲ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး ဓာတ်ပုံ တော်များကို ဖူးတွေ့ရပါတယ်။ ဆရာ တော် ဦးညာဏိကဟာ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ထူးခြားတဲ့ ပုံတော် တစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောပြခဲ့ပါ တယ်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက် ဒကာကြီး ဦးဟံသိန်းနဲ့ ဒကာမကြီး ဒေါ်တင်ထွေး တို့ဇနီးမောင်နှံဟာ ဦးပဉ္စင်းကျောင်း F.26A. March, 2015.

• ထူးခြားသော
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ပုံတော်

ကို ရောက်လာပြီး ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာ တော်ကြီးရဲ့ပုံတော်ကြီးကို လာလှူပါ တယ်။

မှန်ပေါင်ကြီးနဲ့ သွင်းထားပါတယ်။ သူတို့က ဦးပဉ္စင်းကို ထူးထူးခြားခြား

‘လျှောက်ခဲ့သေးတယ်။ ဒီဓာတ်ပုံ တော်ကြီးကို ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင် သူ့ကို ချီးမြှင့်လိုက်တာတဲ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၃၀)လောက်က ဒကာကြီးဦးဟံသိန်းနဲ့ သထုံ ဘက်ကြွလာတဲ့ ဆရာတော် ဦးညာဏိကတို့ ဦးဆောင်ပြီး ဖွဲ့သင်းရွာရဲ့ အနောက်ဘက် (၄)ဗာလုံလောက် အကွာမှာ စေတီတစ်ဆူတည်ဖို့ ကြိုးစား ကြသတဲ့။

အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားပေ မယ့် မအောင်မြင်ကြဘူးတဲ့။ အဲဒီအချိန် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဂုဏ်သတင်း က ကြီးစိုးနေတဲ့ အချိန်ဆိုတော့ ဒကာကြီး ဦးဟံသိန်းနဲ့ ဆရာတော် ဦးညာဏိကတို့ဟာ ရွှေပေါ်ကျွန်းကို အရောက်သွား ကြတယ်။ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးဆီမှာ အကူ အညီ သွားတောင်းကြတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက သူ မလိုက်နိုင်လို့ ဓာတ်ပုံတော်ကြီးတစ်ခုကို ပေးလိုက် သတဲ့။

“ယ်တို့ ဒီပုံတော်ကြီးကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ကြွလာသလိုပဲ ပုဆိုးသွားကြ။ ဂိုဏ်းရပ်

ကျေးဇူးတော်ရှိစွာ အရှင်ဇေယျသိဒ္ဓိမေတ္တဉာဏိက ဆရာတော်
ဇေတော်ဝင်ကျောင်း ရွှေပေါ်ကျွန်း

၁	၈	၁	၀	၁	၈	၁	၀	၁
၀	၉	၈	၁	၈	၁	၈	၁	၀
၁	၉	၁	၈	၈	၁	၉	၁	၈
၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈
၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈
၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈
၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈
၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈
၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈	၁	၈

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးတို့၏ ဘုရားရှိခိုးတော်များ

ပုဂံထီးတိုက် တစ်ဖက်အတွင်း ထူးခြား
လှပစွာ

လို့ မိန့်ကြားလိုက်သတဲ့။ ဦးဟံသိန်း
တို့က နောက်နေ့ပြန်သွားပြီး ရောက်လို့
သိပ်မကြာသေးဘူး။ အလှူရှင်ဒကာ
တွေ ပေါ်လာပြီး တစ်လအတွင်းမှာပဲ
ထီးတော်တင်လှူပြီးသွားသတဲ့။ စေတီ
တော်ကိုလဲ အောင်သစ္စာစေတီလို့
ဘွဲ့တော်ပေးခဲ့သတဲ့။

ဒီပုံတော်ကြီးကို ဖွဲ့သင်းရွာအနောက်
ကျောင်း မွှော့ရုံထဲမှာ ချိတ်ဆွဲပူဇော်
ထားခဲ့တယ်။ အခု ဒီပုံတော်ကြီးကို
ထိန်းသိမ်းဖို့ တပည့်တော်မှာ တာဝန်
ရှိတဲ့အတွက် တပည့်တော်က စဉ်းစား
တယ်။ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆက် ဆရာတော်
တစ်ပါးကို သွားလှူရင် ကောင်းမယ်

‘လို့ စဉ်းစားပြီး ရွှေပေါ်ကျွန်းဆက်ကို
ရှာနေခဲ့တယ်။

ကုက္ကိုကျွန်းက အောင်သိဒ္ဓိဆရာ
တော်ဟာ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ရဲ့
တပည့်ဆိုတာ စုံစမ်းကြားသိရတော့
ချက်ချင်းလာလှူတာပါ ဘုရားတဲ့။
ကျုပ်လဲ သိပ်စမ်းသာသွားတာပေါ့။
သူတို့ကိုလဲ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း
မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းမယ့်
အကြောင်း ပြောလိုက်တယ်’

‘ဆရာတော်နဲ့ ထိုက်တန်လို့ ပူဇော်
ရတာ ဖြစ်မှာပါ။ တပည့်တော်လဲ
ဓာတ်ပုံရိုက်ချင်ပါတယ်။ ခွင့်ပြုပါ
ဘုရား။ အဲဒီ အင်းကွက်ဓာတ်ပုံကြီးက
ရော ဘယ်က ရလာတာလဲဘုရား။
ဒီအင်းကွက်ပုံတော်ကိုပါ ဓာတ်ပုံရိုက်

ခွင့်ပြုပါဘုရား’

‘ခွင့်ပြုပါတယ်ဗျာ။ ဒကာကြီးက
ဆောင်းပါးရေးမယ့်သူဆိုတော့ ခွင့်ပြု
ပါတယ်။ အဲ...ဒီအင်းကွက်ကြီးကလဲ
ထူးတယ်လို့ ပြောရမှာပဲ။ ဦးပဲခွင်း
မကြာသေးခင်ကမှ ရခဲ့တာ။ ရွှေပေါ်
ကျွန်းကိုသွားရင်း ဦးပဲခွင်းရဲ့ဆရာ
မြတဘက်ဆရာတော်က ချီးမြှင့်လိုက်
တာပါ။ မှတ်မှတ်ရရ ပြောရရင် ၁၃၇၅
ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၁၄)ရက်
ညက ရခဲ့တာ။

ချီးမြှင့်တာဆိုပေမယ့် ဒီအင်းကွက်က
ပုံတော်ကြီးကို စတွေ့တုန်းက အားဟက်
ဟောင်းခွမ်းနေတယ်။ ဝါကြောင့်
မြတဘက်ဆရာတော်က ဓာတ်ပုံဆိုင်
မှာ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ မှန်ပေါင်သွင်းဆို့

တာဝန်ပေးတယ်။

ဦးပွင့်က ဓာတ်ပုံတွေ ကူးယူထားလိုက်တယ်။ ရွှေပေါ်ကျွန်းက တစ်ဆင့် ဦးပွင့်တပည့်လေးတွေ နေတဲ့ စစ်ကိုင်းကို ဆက်ကြသွားခဲ့တယ်။ ခဏခဏ ကြွပေးဖို့ ဖုန်းဆက်မှာနေတာနဲ့ ကြုံဖြစ်အောင် ကြွသွားလိုက်တာ။

ဪ...နဲ့ဒီ အကူကြီး ပြောရာ ကျန်သွားတယ်။ ဒီအင်းတော်ကြီးဟာ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် တစ်ယိုတည်း စီရင်ပြီး တောင်ကြီးပျံက အကူတစ်ယောက်ကို ချီးမြှင့်တာတဲ့။

၂၀၁၃ ခုနှစ်တုန်းက ပြတက်ဆရာတော်ကို တောင်ကြီးက အကူတွေက ယာယီပြီး ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လျှံကြသတဲ့။ အဲဒီတုန်းက ဒီအင်းကွက်တော်ကြီးကို ပြတက်ဆရာတော် ရဲစွာလို့ ယူရတယ်။

ဦးပွင့် စစ်ကိုင်းမြို့ကိုရောက်တော့ ဒီအင်းကွက်တော်ကြီးရဲ့ အစွမ်းကို ချက်ချင်းသိခဲ့ရတယ်။

‘ဟာ...ဘယ်လို စွမ်းတာလဲဘုရား’
‘ဦးပွင့်တပည့်တွေက ကျွပ်တို့ရွာနဲ့ သိပ်မဝေးတဲ့ တဲကြီးကုန်းရွာဇာတိတွေပါ။ မခင်ဌေးဝင်းနဲ့ သူ့မောင်လေး မောင်အောင်နိုင်ဝင်းတို့ဟာ စစ်ကိုင်းမြို့မှာ အကင်ဆိုင်ဖွင့်ပြီး စီးပွားဖြစ်နေ

ကြတယ်။ မခင်ဌေးဝင်းကတော့ အိမ်ထောင်ရှင် ဖြစ်နေပါပြီ။ သူ့ခင်ပွန်းက ကိုသိန်းသန်းလို့ ခေါ်တယ်။

အင်း သူတို့ဆီ ကျွပ်ရောက်သွားတော့ စိတ်မကောင်းစရာပဲ။ မခင်ဌေးဝင်းဟာ ထမင်းလဲ မစားနိုင်ဘဲ၊ တခြားအစားအစာလဲ မစားနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတာ သုံးလလောက်ရှိပြီတဲ့။ ဆေးခန်းတွေ ပြပေမယ့်လဲ မပျောက်ဘူးတဲ့။ ဘာရောဂါလို့လဲ မသိရဘူး။

ပြောရရင်တော့ ပယောဂ အတိုက်ခံထားရတဲ့ပုံပါပဲ။ ဒါနဲ့ ဦးပွင့်ကို အားကိုးတကြီး ကုခိုင်းတော့တာပဲ။ ဦးပွင့်ကတော့ ဘာမှ မတတ်ပါဘူး။ တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ရွတ်ဖတ်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ ဦးပွင့်မှာ အသင့်ပါလာတဲ့ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး စီရင်တဲ့ အင်းကွက်ဓာတ်ပုံကို ပူဇော်ဖို့ ချီးမြှင့်လိုက်တယ်။

သူတို့ကလဲ ဦးပွင့်ကို ရိုသေပြီး သား၊ ယုံကြည်ပြီးသားဆိုတော့ အင်းတော်ကြီးကို ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစား ပူဇော်ကြတယ်။ နှစ်ရက်ရှိတော့ မခင်ဌေးဝင်းရောဂါတွေ ပျောက်ပြီး အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားတယ်။

သူတို့ဟာ ဝမ်းသာလွန်းလို့

ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ဦးပွင့်ကို ဘာအလိုရှိပါသလဲ အလိုရှိရာ လှူချင်ပါတယ်တဲ့။ အဲဒီလို လျှောက်ကြတယ်။ ဦးပွင့်က ဘာမှ မလိုချင်ဘူး။ ဘာမှ မလှူကြနဲ့။ မင်းတို့ အဆင်ပြေရင် ဦးပွင့်က ဝမ်းသာတယ်။ ကိစ္စမများကြနဲ့လို့ ပြောပေမယ့် သူတို့က လက်မခံကြဘူး။

ဒါနဲ့ ဦးပွင့်ကို ဘုရားဖူးလိုက်ပို့ပေးမယ်ဆိုပြီး အလောင်းတော်ကသပကို ဘုရားဖူး လိုက်ပို့ပေးကြတယ်။ ဦးပွင့်လဲ အလောင်းတော်ကသပကို ဘုရားဖူးသွားချင်တာနဲ့ အတော်ပဲ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။

ဒီအင်းတော်ကြီးကတော့ လက်တွေ့ချက်ချင်း အစွမ်းပြခဲ့တာပဲ ဒကာကြီး။ ဒကာကြီးလဲ ဆောင်းပါးရေးပြီး ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေကို အသိပေးလိုက်ပေါ့ဗျာ’

‘တင်ပါဘုရား ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား။ ဆောင်းပါးလဲ ရေးဖြစ်အောင် ရေးပါမယ်ဘုရား’

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

စာရှုသူ သုတေသီ ပညာရှင်များဆီ...

ဤအင်းတော်ကြီး၏ အစီအရင်ကို သိရှိသူများမှ စွမ်းနိုင်သမျှ အပြည့်အစုံ ရေးသားပေးဖို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်နိုင်ဝင်း

ဓာတ်ပုံဆရာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာရင်း

အကြောနှင့် ဆရာ ဆက်စပ်ပါ

မြန်မာ့ပျောက်ကင်းမှု

ဆရာသိလှည့်
(အကြောပညာရှင်)
[တံတား၊ ခြေ၊ အင်္ဂါ]

ဆီးကျောက်တည်ခြင်းအတွက်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ ၃၈လမ်း၊
၈၂x၈၃လမ်းကြား ဆေးခန်းဖွင့်လှက်
ရှိရာ နံနက်(၁၀)နာရီခန့် အချိန်တွင်
အသက်(၅၀)ကျော်ခန့် အမျိုးသားနှင့်
အမျိုးသမီးရောက်ရှိလာရာ ကျွန်တော်
မှ...

‘ခင်ဗျား ဘာဖြစ်တာလဲ’

လို့ မေးတော့ ယင်းဝေဒနာရှင်မှ...

‘ဝမ်းဗိုက်က တစ်ခုခုနဲ့ ဆွဲဆုပ်ပြီး
ခါးကလဲ နာနေတယ်’

လို့ ပြောသဖြင့် ယင်းဝေဒနာရှင်
အား လူနာစမ်းသပ်ရတင်ပေါ်တွင်
ပက်လက်လှန် အိပ်ခိုင်းချပြီး သေချာ
ကျနစွာ စမ်းသပ်ကြည့်ရှုပြီးနောက်...

‘ခင်ဗျား ဆီးသွားရတာ အားရ
သလား’

လို့ မေးတော့...

‘ကျွန်တော် ဆီးတစ်ခါသွားရမှာ
အလွန်ကြောက်တာပဲ’

လို့ ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ...

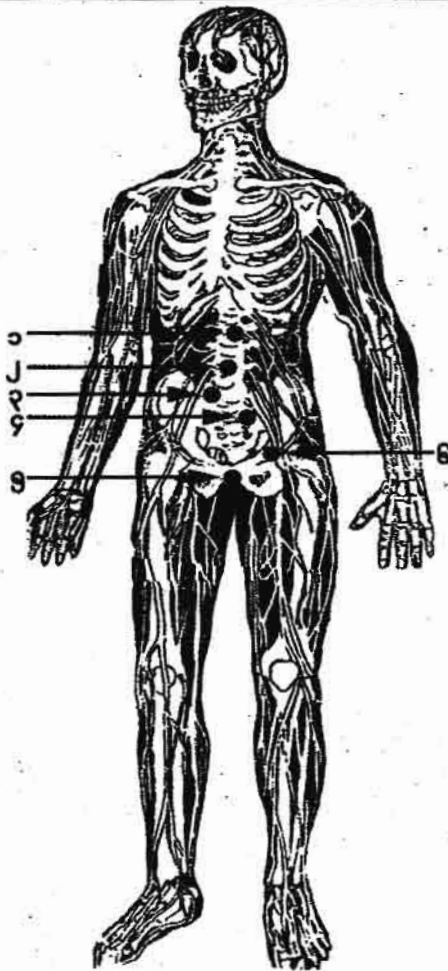
‘ခင်ဗျား ဒီလိုဖြစ်တာ ဘယ်လောက်
ကြာပြီလဲ၊ ဆီးသွားတဲ့အခါ အနံ့က
တော်တော်ဆိုးဆိုးရွားရွား နံသလား’

လို့ မေးတော့...

‘အနံ့ကတော့ သိပ်မနံပါဘူး၊ ဖြစ်
နေတာက (၃)လလောက်ရှိပါပြီ’

လို့ ပြောသဖြင့် ယင်းဝေဒနာရှင်၏
ဝမ်းဗိုက်ပြည့်ဖောင်းခြင်း၊ အမျိုးသား
အင်္ဂါ၊ ကပ်ပယ်အိတ်၊ ဆီးအိမ်များကို
အနည်းငယ် ဖိနှိပ်၍ စမ်းသပ်ကြည့်ရာ
အလွန်နာကျင်ကြောင်း သိရသဖြင့်...

‘ကျွန်တော် ပြောမယ် ခင်ဗျားရောဂါဟာ

- ၁။ သကြားကြော
- ၂။ ဘဝင်ကြော
- ၃။ ဆီးကြောလေး
- ၄။ ဗဟိုဆီးကြော
- ၅။ ဂနီကြော
- ၆။ ဘေးတောင့်စွန်းကြော

ဆီးကျောက် စတည်မယ့် ရောဂါလက္ခဏာ
တွေပဲ၊ ဒါမယ့် ဆီးကျောက်တော့ ပထမ
သေတော့ ဆီးကျောက်တည်ပြီး အစရှိနေတာ
ပဲ’

ပါဘူး။ ရေချိုးပြီး သန့်သန့်ရှင်းရှင်း
သပ်သပ်ရပ်ရပ်လေး လာချင်လို့
နောက်ကျတာပါ’
လို့ ပြောပြီး ယင်းဝေဒနာရှင်အား

ပြောပြီး ယင်း
ဝေဒနာရှင်အား သေ
ချာကျနစွာ အကြော
ပြုပြင်ပေးပြီး နက်ပြန်ခါ
သက်သာလျှင် ပြန်လာ
ခဲ့၊ မသက်သာရင်တော့
ဆီးကျောက် အထူးကု
များနှင့် ပြသပါရန်
ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်
ပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့ နေ့
လယ် (၁၂)နာရီ ခန့်
တွင် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့်
ယင်းဝေဒနာရှင်ရောက်
လာပြီး...

‘ကျွန်တော့် ဝေဒနာ
သက်သာပါတယ်’

လို့ ပြောတော့
ကျွန်တော်မှ...

‘ခင်ဗျား မနေ့က
ကျွန်တော့်ထံ လာတဲ့
အချိန် မလာလို့ ငါ
ကုသတာမသက်သာဘူး
ဆိုပြီး စိတ်မကောင်း
ဖြစ်နေမိတယ်’

‘ဆရာရယ် မသက်
သာလို့မလာတာမဟုတ်

အကြောတစ်ဖန် ထပ်မံ ပြုပြင်ပေး
လိုက်ပါတယ်။ ယင်းဝေဒနာရှင်မှ
ကျွန်တော် အခုလို ဆီးအောင်ပြီး
ဆီးရောဂါဖြစ်တဲ့အကြောင်း၊ ဆီး
ရောဂါလက္ခဏာဖြစ်ခြင်းအကြောင်း
တွေကို သိအောင်ပြောပြပေးပါလို့
ပြောတော့...

‘မောင်ရင် အခုဖြစ်တဲ့ ဆီးလက္ခဏာ
နဲ့ ဆီးကျောက်တည်တဲ့ လက္ခဏာ
အတူတူပဲ။ မောင်ရင်က ဆီးကျောက်
မတည်သေးလို့သာ ဆီးကျောက်
ရောဂါလို့ မပြောနိုင်တာ တစ်ခုပဲ။
ယခုလိုဖြစ်ခြင်း အကြောင်းတရားမိတွ
ကတော့...

ဆီးအိမ်မှာတည်တဲ့လေဟာဆီးအိမ်
က သုက်၊ ကျင်ငယ်၊ သည်းခြေ
သလိပ်တို့ကို ခြောက်သွေ့စေတယ်။
အစဉ်သဖြင့် ဆီးကို အပြစ်ပြုပြီး
ကျောက်ကိုဖြစ်စေတယ်။ ဒေါသသုံးပါး
စလုံးပျက်ရင် ကျောက်တည်မယ်။

သေချာမှတ်ထားဖို့ကတော့ တစ်ခု
သောဒေါသကြောင့် ကျောက်မတည်
နိုင်ပါဘူး။ ဆီးအပြစ်ပြုမယ်၊ ကျောက်
တည်မယ်ဆိုရင်တော့ ချက်၊ ဆီးကြော၊
ဆီးအိမ်တွေမှာ အလွန်နာကျင်မယ်။
ဆီးသွားရင်လဲ ပြတ်၍ ပြတ်၍ သွား
မယ်။ အဲဒါကတော့ ဆီးကို အပြစ်ပြု
တာပဲ။

ဆီးသွားရာမှာ ခုလု ခုလု ဖြစ်မယ်၊
ဆီးက ပထမ “ဝါ” မယ်။ ဆီးက
“နီ” လာမယ်။ နောက် အနှစ်တွေ
ဆီးသွားရာလမ်းကြောင်းမှာ ပါလာပြီ
ဆိုရင်တော့ ကျောက်တည်တော့မယ်
မှတ်ပါ။ ရှင်းပြတဲ့လက်စနဲ့ ဆီး
ကျောက်တည်ခြင်းက (၄)မျိုးရှိတယ်။

- ၁။ လေ
- ၂။ သည်းခြေ

၃။ သလိပ်
၄။ သုက်ကို ချုပ်တည်းခြင်းပဲ။

၁။ လေကြောင့် ဆီးကျောက်တည်
တဲ့ လက္ခဏာကတော့ အမျိုး
သားအင်္ဂါနဲ့ ချက်မှာ အလွန်
နာကျင်တယ်။ ဝမ်းသွားတဲ့အခါ
တုန်လှုပ်တယ်။ ဆီးကတစ်ပေါက်
နှစ်ပေါက်လောက်ပဲ သွားတယ်။
အဲဒီလို လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဆီး
ကျောက်ဟာ အညိုရောင်ရှိတယ်
လို့ မှတ်ပါ။

၂။ သည်းခြေကြောင့် ဆီးကျောက်
တည်တဲ့ လက္ခဏာကတော့...
ဆီးအိမ်မှာ ပြည်မှည့်လို့ ကိုက်ခဲ
နာကျင်နေတဲ့ ဝေဒနာလိုဖြစ်
တယ်။ ဆီးအိမ်ကို နာကျင်ကိုက်ခဲ
ပူစေတယ်။

ဆီးကျောက် အရောင်အဆင်း
ကတော့ ဝါတယ်၊ နီတယ်၊ အနည်း
ငယ်ညိုတယ်။ ယင်းအတိုင်းဖြစ်ခြင်းကို
သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဆီးကျောက်
တည်ခြင်းလို့ မှတ်ပါ။

၃။ သလိပ်ကြောင့် ဆီးကျောက်
တည်တဲ့ လက္ခဏာကတော့...
ဆီးအိမ်မှာ လေးတယ်။ နာကျင်
ကိုက်ခဲတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ခြင်း
ကြောင့် ဆီးကျောက်ဟာ ဖြူတဲ့
အဆင်းရှိတယ်။ ယင်းလက္ခဏာ
ကိုတော့ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့
ဆီးကျောက်လို့ မှတ်ရပါမယ်။

၄။ သုက်ကို အောင့်ထားခြင်းကြောင့်
ဖြစ်တဲ့ ဆီးကျောက်လက္ခဏာ
ကတော့ မေထုန်နီတဲ့အခါ
တစ်စုံတစ်ရာသော အကြောင်း
အမျိုးမျိုးကြောင့် သုက်ကို
အောင့်ပြီးထားရင် သုက်ဟာ
လေ၏ တိုက်လွှင့်ခြင်း ဆီးနဲ့

ကပ်ယယ်အိတ်ကြားသွား ခြောက်
သွေ့၍ ကျောက်ကိုဖြစ်စေတယ်။

ယင်းဆီးကျောက်ကြောင့် ဆီးအိမ်
၌ ကိုက်ခဲမယ်၊ နာကျင်မယ်၊ ကပ်ယယ်
အိတ်ရောင်မယ်၊ ဆီးသွားတဲ့အခါ
နာကျင်မယ်၊ အရောင်အဆင်းဟာ
သဲမှုန်ကဲ့သို့ သေးသေးငယ်ငယ်ဖြစ်၍
ဆီးနှင့်အတူ ယိုစီးကျဆင်းမယ်လို့
ကျွန်တော်က ရှင်းပြတယ်။

ထိုဝေဒနာရှင်မှ...
‘ဆရာ ဒီရောဂါမျိုးဟာ အမျိုးသား
တွင် ဖြစ်တာလား၊ အမျိုးသမီးတွေရော
မဖြစ်ဘူးလား’

လို့ မေးတော့ ကျွန်တော့်အတွေ
အကြံအရပြောရရင်တော့ အမျိုးသား
ရော၊ အမျိုးသမီးရော ဖြစ်တာပါပဲလို့
ကျွန်တော်က ပြောပြပါတယ်။

ဝေဒနာရှင်များ၊ ဝါသနာရှင်များ
အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် နက္ခတ္တရောင်
ခြည့်မဂ္ဂဇင်းမှ ရုပ်ပုံကားချပ်နှင့်တကွ
တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဣဇာနည်မှာ
ဂနိကြောကို ဖွင့်ဖွင့် ဖိနှပ်ပေးရန်။
(၃) မိနစ်ခန့် အသာအယာ အထက်သို့
တွန်းပေးရမည်။ (၂ မိနစ်ခန့်)

လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆီးနံ့မှ ဖြည်း
ညင်းစွာ ဖိ၍ ပေးရမည်။ သပ်၍ချပေး
ရမည်။ ဘေးထောင့်နှစ်ကြော ကြိတ်၍
ခြေပေးရမည်။

ဆီးကြောလေး → ယင်းအကြောကို
မွတ်ခြေသွေးပေးရမည်။ (၃ မိနစ်ခန့်)

ပတိဆီးကြော → ပျော့ပျောင်းလာ
သည်အထိ ဖိနှိပ်၍ ပြုပြင်ပေးရမည်။
(၃ မိနစ်ခန့်)

သဝင်ကြော → ယင်းအကြောကို
ပျော့ပျောင်းလာသည်အထိ ပြုပြင်ပေး
ရမည်။ (၅ မိနစ်ခန့်)

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်နှင့် သိက္ခန်းခင်မင် ရင်းနှီးသော အင်္ဂါရတ်မိတ်ဆွေတစ်ဦး ရောက်လာသည်။ ယင်းက နီကြင်ကြင် ဓာတ်လုံးလေးတစ်လုံး ထုတ်ပြပြီး ရှစ်ပါးလုံးဖြစ်ကြောင်း...

သူထိုးနေသည်မှာ (၁)နှစ်ကျော် ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း အသိတစ်ယောက် ၏ နည်းအတိုင်း ရှစ်ပါးလုံး တွဲစပ်ခဲ့ရာ တွင် (၁)ကျပ်သားစီ တွဲခဲ့သော်လည်း ယင်းဓာတ်များ တွဲစေရန် နာ(၂၅) ကျပ်သားနှင့် ချောစပ် ဖမ်းချုပ် တွဲ ခဲ့ရသောကြောင့် အချင်းချင်း ဓာတ်ပြု ရာ၌ မညီမျှနိုင်ကြောင်း၊ ဓာတ်ပေါင်း ဓာတ်စပ်မှန်မှ ခရီးရောက်မှ ဖြစ် ကြောင်း...

ထို့ကြောင့် ထိုဓာတ်လုံးမှာ ခရီး ရောက်ဖို့ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဖြစ်နိုင် လျှင်သော်မှ များစွာခက်ခဲမည်ဖြစ် ကြောင်း စိတ်ပျက်အားငယ်စွာ ရင်ဖွင့် လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာလည်း ထိုသို့ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ဓာတ်များ ပေါင်းစပ် ခြင်းမှာ အလွယ်တကူ ဖမ်းနိုင်ရန် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ဘာဓာတ်ပဲကျန်ကျန် တကယ်ခရီးရောက်ဖို့သာ လိုကြောင်း စသည် စသည်ဖြင့် တတ်သလောက်၊ မှတ်သလောက် သံပေါက်လက်များ ရွတ်၍ နှစ်သိမ့်လိုက်ရသည်။

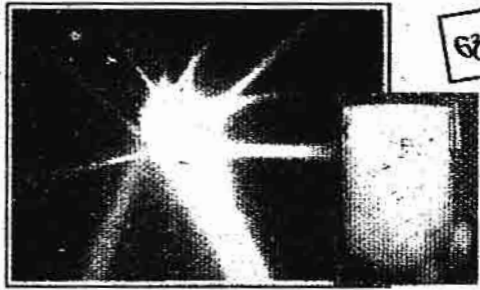
ထိုသို့ နှစ်သိမ့်လိုက်သော်မှ ယင်း၏ မျက်နှာဝင်းပလာကာ တက်ကြွမှုများ မြင်လာရသည်။

ကျွန်ုပ်သိသလောက် (၈)ပါးလုံး ထိုး ကြသော အချို့အင်္ဂါရတ်ဆရာများ သည် အကြံကုန် ဂဠုန်ဆားချက်ခြင်း သာ ဖြစ်တန်ရာသည်။

မည်သည့်ဓာတ်ကိုမှ မဖမ်းနိုင်ကြ သည့်အဆုံး (၈)ပါးလုံးဘက် လှည့်လာ ဟန်တူသည်။ ဖို၊မတွေ့၊ ရုပ်နာမ်တွေ

(၈) ပါးလုံးဟု

ဆိုကြသည်

စောလိမ္မော် (တမ္ပဝတီ)

တည်၍ (၈)ပါးဖြည့် အောင် လှည့်ကျွေးကာ (၈)ပါးလုံးဟု ဆိုကြ သည်။ (၈)ပါးလုံးဟုလည်း ပါ၊ အခြားလမ်း တစ်ခု

ခွဲနေရာမလို ဂိုဏ်းမျှဓာတ် စုပေါင်းထိုး လိုက်ရုံဟူသောအထင်နှင့် ထိုးကြ၏။

တကယ်တော့ ရှစ်ပါးလုံးသည် များ စွာ ပညာပါ၍ များစွာ ခက်ခဲလေသည်။ “ဓာတ်တွဲဓာတ်ဖက် ဓာတ်အယုက် ကို အချက်ကျမှု အောင်လံတူသို့” ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း ဓာတ်ထား ဓာတ် ဖက် မှန်ကန်မှသာ (၈)ပါးလုံးဟု သမုတ်နိုင်ပြီး ဆိုင်ရာလမ်းကို ဖြောင့် တန်ခွာ လျှောက်လှမ်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဓာတ်(၈)ပါးတွဲကြရာတွင် အချို့က နာများစွာနှင့် တွဲစပ်ကြသည်။ ဓာတ် ရှစ်ပါးတွဲသွားပြီးချောဆိုသော သဘော ဆန်နေပါသည်။

တချို့ကလည်း ဓာတ်တစ်ခုချင်း ဖမ်း၍ တွဲကြသည်။ အချို့နဲ့တွေ့ ကြာ သလို တွဲစပ်ကြရာ၌လည်း ဓာတ်ပြုကြ ခြင်းမျိုး မဟုတ်မှု၌ အချင်းချင်း အပြန် အလှန် စာကြခြင်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းသော၊ ခိုင်သော ဓာတ်သာ ကျန်ခဲ့၍ သာမန်ဓာတ်လုံး အဆင့်မျှ သာ ရှိပေလိမ့်မည်။ ရှစ်ပါးလုံးဟု သမုတ်ရန် ခက်ခဲနေပါလိမ့်မည်။

တချို့ကလည်း ဓာတ်တစ်ပါးကို

သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်နှင့် တစ်ဦးတည်းသော အချင်းချင်း ကြိတ်ချောသတ်ပုံကြရာမှ ဓာတ်(၈)ပါးကို ဘာသာနည်း အမျိုးအစား ခွဲခြား၍ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် (၈)ပါးလုံး၏ တွဲ ဓာတ်က မိစ္ဆာယဇာတ်လုံး ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ကျွန်ုပ် ပြုလုပ်နေသော (၈)ပါး လမ်းမှာလည်း မိမိအတွေးအခေါ်ဖြင့် ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းခြင်း မဟုတ်မှု၌ ချော ပညာရှိများ ရေးသားခဲ့သော ကျွန်ုပ်တို့ များထဲမှ ကိလိဋ္ဌဘာသာ(စကားပုဒ်) များကို အများအကူအညီဖြင့် အနီးကပ် ဆုံး အတတ်နိုင်ဆုံး ဖော်၍ ပြုလုပ်ခြင်း သာ ဖြစ်ပါသည်။

အဓိပ္ပာယ်ဖော်ရာတွင်လည်း ကျွန်ုပ် တစ်ကျမ်းတည်း။ ဆရာတစ်ယောက် တည်း၏နည်းကို ဖော်သည်မဟုတ် ပုံစံတူများဖြစ်ကြသော ရှင်မထီးကျမ်း၊ ရှင်ကုဏ္ဍစာရိယကျမ်း၊ ပေါ်ဦး သမုဒ္ဒရာမင်းကျမ်း၊ မဟာဝေဠာ ကျော် ပုဏ္ဏားတော်ကျမ်း၊ သင်္ဃာ ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိကျမ်း၊ ရသေ့တောင်ကျမ်း၊ ဦးဂုဏ်ကျမ်းတို့ကို ယုံကြည်၍ ဖော်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်တွဲအရေအတွက် မတူညီကြ
သော်လည်း လမ်းစဉ်မှာ အတူတူပင်
ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်ကုဋ္ဌာစရိယမှာ ပြဒါး
တစ်ခုတည်းကိုသာ ဖမ်းချုပ်လုပ်ကိုင်
ခဲ့သလို အခြားဆရာများကလည်း
(၄)ပါး၊ (၆)ပါး၊ (၈)ပါး စသည်ဖြင့်
တွဲစပ် ဖမ်းချုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ယင်းတို့၏ လမ်းများကို ချုံကြည့်
သော် ဘုရားရှင်၏ စက်လက္ခဏာ
(၁၀၈)သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်အားလုံး အနှစ်ကျ၍ အဆီ
ထိုင်သည်ကာလ စက်စက်ယို အဆီခဲ
အဆင့်ကို နဂါးနံ (၀)သုညနှင့်ပြည့်
နဂါးကို ကုတ်ရန်၊ ချုပ်ရန် ဂဠုန်နံ
ဂဏန်း(၁)ဖြင့် ပြပါသည်။

“ဂဠုန်ကုတ်သတ် နဂါးရင်”ပြီးမှ
(၈)ဂဏန်းဖြစ်သော ဟိုင်း(သို့မဟုတ်)
ခြင်္သေ့(သို့မဟုတ်) ဖားဖြူသား(သို့
မဟုတ်) အန္တော(သို့မဟုတ်) နဂါးခြင်
ဆီနှင့် အပြီးတိုင် သတ်ရမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

‘နဂါးလည်ပင်း ခြင်္သေ့နင်း နဂါးလည်သေ
ခြင်္သေ့ကြေ’
ဆိုခဲ့သလို...

‘ဖားဖြူသားကို ရှေးထိုခါ မြွေနဂါးနှင့်
ပေါင်းဖက်ပါ။ ရှစ်ပြာဟိုင်းမင်း ထက်
ကောင်းကင်သို့ ပျံလေလျှင်၏’
ဟု တစ်ဖုံ...

‘နေယုန်ဒေါင်းစက် ပေါင်း၍ယှက်ကာ နဂါး
သက်ကား ဖျက်လိုပုံသည် အများထက်ကား
ကြယ်လိမ့်မည်’
ဟုလည်း ဆိုထားကြပြန်ပါသည်။
ဂဠုန်၊ နဂါးဟု ဆိုရာဝယ် ဂဠုန်မှာ
(၁)ဂဏန်း နာနှင့်နဂါးမှာ (၀)ဂဏန်း
ခန့်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအား ဖားဖြူ
သား၊ ခြင်္သေ့၊ အန္တော၊ နဂါးခြင်ဆီ၊
(၁)နှင့် (၇)ပေါင်းခြင်း (၈)ဂဏန်း
တိုင်းကို ဆိုပါသည်။

ဒန်ကို နာနှင့် အကြိမ်
များစွာ ချက်၍ ရသော
ဖြူညစ်ညစ်ဓာတ်သားကို
ဆိုလိုပါသည်။

“နေယုန်ဒေါင်းစက်
ဒွန်နစ်ချက်ကို အချက်
ပိုင်ပိုင် မကြနိုင်သော်
ကြနိုင်ခဲစွ”ဟု ဆိုထား
သကဲ့သို့ နာနှင့် ဒန်ကို
ဖားဖြူသားအဆင့်ရောက်
အောင် မကြနိုင်ပါက
ဝိဇ္ဇာလမ်းကို ကြစည်ရန်
အလွန်ပင် ခဲယဉ်းလှ
ကြောင်းကို ပြဆိုထား
ပါသည်။

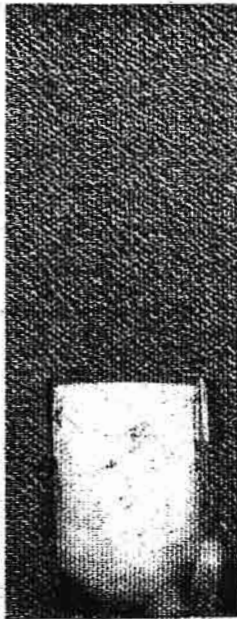
ဓာတ်(၈)ပါးတွဲစပ်ရာတွင် ဆရာ
ရသေ့အောင်က...

‘ဟိုင်းမင်းတစ်ဦး ပူးမင်းအနေ၊ လက်ခုပ်
လက်ဝါး၊ အောက်ထက်ထား၊ နဂါးအနီး
ကြွက်ယင်ကြီး၊ ဆီနုပဝေ၊ ကျားစာကျွေး
ပြည်ပြည်ချင်းတွက် ဆင်ခြင်သော်ကို ပေါင်း၍
ယှက် အထက်ဂဠုန် နဂါးလမ်းကို အိတ်တန်း
ခြုံ ယုံထား၊ ယုံထား’
ဟု ပြဆိုထားသောကြောင့်...

- ❖ ဟိုင်းဓာတ် ဘော်နှင့် ပူးမင်း
သွပ်တို့ကို တစ်တွဲ။
- ❖ ကြွက်မင်း-ပြဒါးနှင့် ကျား-ရွတ်တို့
ကို တစ်တွဲ။
- ❖ ဆင်-ဘင်နှင့် ခြင်္သေ့-သံတို့ကို
တစ်တွဲ။
- ❖ ဂဠုန်-နာနှင့် နဂါး-ဒန်တို့ကို
တစ်တွဲ။

အလေးတူ အရင်ဦးဆုံး ပေါင်းစပ်ရ
မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးစွာ ဘော်(၁)ကျပ်သားကို
အရည်လင်အောင် တ၍ သဲခွက်တွင်
ချထားပါ။ လုံညိုသွားမှ သွပ်(၁)ကျပ်
သားထည့်ပါ။ သွပ်ထောက် အနည်း

ငယ် ထွက်တတ်ပါသည်။
မလျှော့ပါ။

နောက် လုံတစ်လုံးနှင့်
သံ(၁)ကျပ်သားကို အရေ
ကျ၍ ဘင်(၁)ကျပ်သား
ထည့်ပါ။ သဲခွက်တွင်
လုံဖုံးပိတ်၍ အအေးခံပါ။
ဂျွတ်နှင့်ပြဒါးကို မတွဲ
သေးဘဲ ဘေးဖယ်ထားပါ။

ထို့နောက် ဓာတ်ရှစ်ပါး
စလုံး ဆုံလောက်သော
နံပါတ်(၁၀) လုံစောက်နှင့်
ဒန်ကို အရည်ကျ၍
အရည်မလင်ခင် နာ
ထည့်ပါ။ မီးပေးရပ်ပါ။

လိုအပ်လျှင် အနည်းငယ်သာ မီးပေးပါ။

ထို့နောက် ဂျွတ်(၁)ကျပ်သား ထည့်
ပါ။ ပြီးမှ သံနှင့် ဘင်အတွဲ ထည့်၊
နောက် ဘော်နှင့် သွပ်အတွဲ ထည့်ပါ။
အောက်က ဓာတ်တို့၏ အနီးအစွမ်းဖြင့်
အားလုံး ပျော်ကျသွားပါလိမ့်မည်။

ထို့နောက်မှ သမစေရန် သံဂေါက်
နှင့်မွှေကာ သဲခွက်တွင် ချထားပါ။
လုံညိုမည်း၍ မျက်နှာပြင် အမြှေးတင်းမှ
ခပ်ပူပူပေးထားသော ပြဒါးအရည်(၃)
ကျပ်သား လောင်းထည့် လုံဖုံးဖုံးထား
လိုက်ပါ။

“ထွေးခဲထုံးစု အမှုမှကို သုတ
ပွားစေရာ၏”ဟု ဆိုသောကြောင့်
တစ်ကြောင်း အလျှော့တွက်ခြင်း
ကြောင့်တစ်ကြောင်း ပြဒါးရည်ကို ပို၍
(၃)ကျပ်ထည့်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအားပြီးဆိုမှ လုံအဖုံးဖွင့်၍ လည်း
ကောင်း ပိတ်၍ လည်းကောင်း မီး
အေးအေးနှင့် (၂)လ၊ (၃)လဖုတ်ပါ။

ပြီးနောက် လုံဖုံး၍ ပျော်ရုံမီးပေးကာ
သံကောက်နှင့် မွှေမွှေပေးပါ။ နေ့
အဖတ်သဏ္ဌာန်များ တက်လာပါသည်။

အားလုံး ချေးဖတ်ဖြစ်ပြီဆိုမှ ဖိုထဲထည့်
ဖော်ပိတ်ပြီး နှာတိုက် မီးပြင်းပြင်း ထိုး
ပါက ချော်နှစ်ခံ(၈)ပါးလုံးကို ရပါမည်။

ထိုသို့ ဖုတ်လိုက်၊ ထိုးလိုက်နှင့်
တစ်လေးကုန်သည်အထိ ထိုးပေးပါက
နဂါးဟုခေါ်သော အဆီခဲဓာတ်သား
တစ်လေး အကျန်ရပါမည်။

ထိုသို့ရလာသော နဂါးကိုမှ ဂဠုန်နှင့်
အကြိမ်ကြိမ်ကုတ်၍ မပြေးနိုင်တော့
သော၊ မလျော့တော့သော ကြေးညော်
ကင်း၍ ဖြူဖွေးလှပသော နဂါးသည်
သာလျှင် ဂဠုန်ကုတ်သတ် နဂါးရပ်
အဆင့် ဖြစ်ပါသည်။

(၁)ဂဏန်းဖြစ်သော ဂဠုန်ဆေး
သည် အများသိကြသော နာမဟုတ်ပါ။
တချို့ဆရာများက မူလအက္ခရာ
ဋသညကကို အသုံးပြု၍ တချို့ဆရာ
များက နဝင်းဆေး(ခေါ်) **ဆေးရှစ်စုံ**ကို
အသုံးပြုကြပါသည်။

တချို့ဆရာများကလည်း ဝ,လေး
လုံးဆေးကို အသုံးပြုကြပါသည်။ ဆေး
အစွမ်းမှာ များစွာ မကွာခြားလှသော

ကြောင့် မိမိတို့နှစ်သက်ရာကို အသုံးပြု
နိုင်ပါသည်။

ထိုနေရာတွင် **ရှင်ကုန္တာစရိယက**
လက်ချား တစ်ခန်း၊ ယမ်း၊ ဆား၊
ဆပ်ပြာ စသည်ဖြင့် ဆေးလေး၊ ဆေး
ယုတ်များနှင့် မဖုတ်မလှော်နှင့်ဟု
တားမြစ်ထားသောကြောင့် ဆေးလေး၊
ဆေးယုတ်တို့ကို ရှောင်ရပါလိမ့်မည်။

အထက်ဆိုခဲ့သော ဆေးတို့ကို မသုံး
ပါကလည်း သုံးစရာဆေး မရှိတော့ပါ။
တကယ်တော့ ဆရာတော်၏ ဆိုလိုရင်း
မှာ ဖော်စပ်ပြီးသော ဆေးတို့ကို **ချော်**
ဖြစ်အောင် ကျိုချက်ပြီးမှ သုံးကြရန်
သတိပေးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“ဓာတ်သတ်တော့ ချော်”ဟု
သောသဘောနှင့် တူညီစေခြင်းပင် ဖြစ်
ပါသည်။ တော်တော်များများမှာ
လက်ချားချော်ကိုသာ ထင်ကြသည်။
အမှန်မှာ ဆေးချော်များကို ဆိုလိုခြင်း
သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဂဠုန်ကုန်သတ်ခြင်းသည် နဂါးရပ်
သည် အသေလေးအဆင့်သာ ဖြစ်ပါ

သည်။
အသေကြီးအဆင့် အပြီးရောက်ရန်
မှာ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ဟိုင်း
တစ်နည်း အန္တောကို (၁၂)လေး ကျွေး
ရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် အမှန် ဝအောင်
ကျွေးရမှာဖြစ်သည်။ ရှင်ကုန္တာစရိယက
ဆယ်လေးမက ဟိုင်း(၁+၇အန္တော
သို့မဟုတ်)က ဟောက် (ခြသေ့= ၂+
၆=၈)၍ တက်ဟု ဆိုထားသောကြောင့်
(၁၀)လေးမက (၁၂)လေး၊ (၁၃)လေး
အထိ ဝဝကျွေး၍ သတ်ရမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

ထိုသို့ကျွေးစဉ် ဓာတ်လုံး ပျောက်
တတ်ပါသည်။ အောင်မြင်ပြီးစီးအောင်
လုပ်ဆောင်နိုင်ပြီ ဆိုပါက မိမိတို့လိုရာ
သို့ အမှန်ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ဆွေ
ရမည် ဖြစ်ပါသည်ဟု တင်ပြ ရေးသား
လိုက်ရပါသည်။

အောင်ကိုမြင့်(တမ္ပဝတီ)

စာမျက်နှာ (၂၀၅)မှ အဆက်

မှတ်ချက်။ ။ တုတ်ခြင်း၊ တော်ခြင်း၊ ခြေထုတ်ရာ
ဘေးသောင့်စွန်းကြော → ယင်း အကြောသည် အတင်ဆုံး
အမာဆုံး ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရမည်။ ခြေခြေပြီး လှိမ့်လှိမ့်ပေး
ရမည်။ (၆ မိနစ်ခန့်) အသာအယာ ခြည်ခြည်းအောက်သို့
သစ်ချပေးရမည်။

သကြီးကြော → ယင်းမှ အပူနိုးများ ခြန့်ပေးရမည်။ တစ်ခါ
ပိလျှင် (၁)မိနစ် (၅)ကြိမ်။

ယင်းအတိုင်း ကုသလျှင် ဆီးကျွတ်ခြင်း၊ ဆီးခဲခြင်း၊ ဆီးသဲ
ခြင်း၊ ကျောက်တည်ခြင်းများကို အမှန်တကယ် ပျောက်ကင်း
သက်သာပါသည်။

လေကြောင့်ဖြစ်သော ဆီးကျောက်တည်ခြင်း သည်းခြေ
ကြောင့် ဆီးကျောက်တည်ခြင်း သလိပ်ကြောင့် ဆီးကျောက်

တည်ခြင်း သက်ကိုချစ်တည်ခြင်းကြောင့် ဆီးကျောက်
တည်ခြင်းတို့အတွက် သင့်တော်သော ဆေးနည်းမှာ
ကျောက်ဖုလီအရည် (၁၀)ကျပ်သား၊ နှိမ့်ခိုတစ်ခဲ
သား၊ မုယောဆား (၁)ကျပ်သား၊ ထည့်၍ (၁)နာရီကြာ
မိမိပြီး ယင်းဆေးကို တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် သောက်ပါ။
မှတ်ချက်။ ။ အာယုဗေဒ သီရောပထီကျမ်း စာမျက်နှာ
(၇၅၄)မှ ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။ (သို့မဟုတ်) တိုင်းရင်း
ဆေးအမှတ်(၂၁) ဆီးဆေးလည်း သုံးနိုင်ပါသည်။

ဆရာဦးလှညိမ်း
(အကြောပညာရှင်)
(တံတာတို့၊ အင်းဂ)

ငွေကြေးသန်းပေါင်းများစွာ

ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ၏

ဆရာကြီးဒီးစောင့်မြိုင်
(ဥပဒေသ္မေ.)

လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

လက္ခဏာ

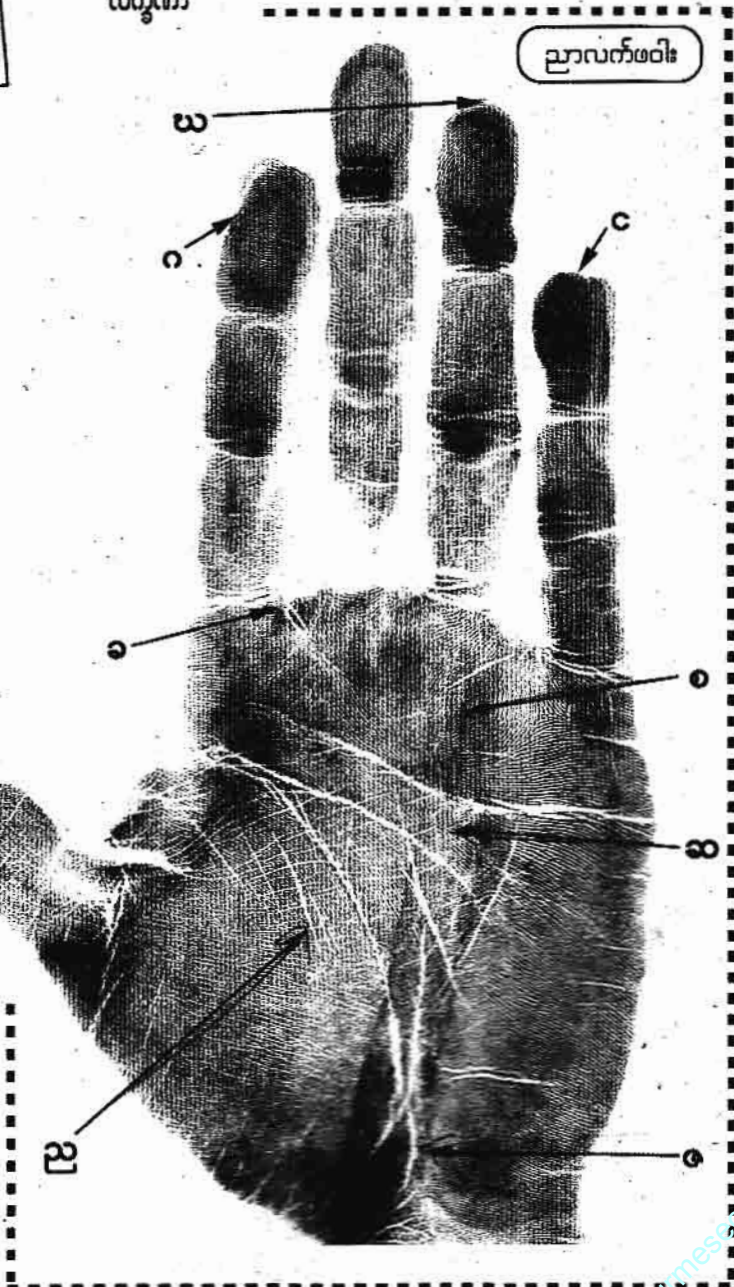
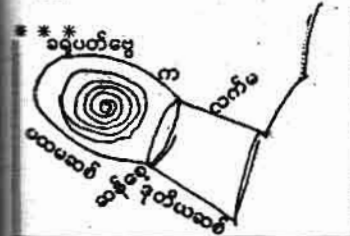
ညာလက်ဖဝါး

၁၉၉၉ ခုနှစ်မှာ ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာ ပေးဒင်ဟောခန်းကို လာရောက်ခဲ့ဖူးတဲ့ အမျိုးသားတစ်ဦးရဲ့ ညာလက်ဖဝါးပြင် ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက သူ့အသက် လေးဆူယ့် ဝန်းကျင် ရှိနေပြီ။ ငွေကြေးဥစ္စာ သန်း ထောင်ပေါင်းများစွာ ချမ်းသာကြောင်း သိရပါတယ်။

“က” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်မအားကောင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ လက်မထိပ်မှာ ခရုပတ်မွေရှိ ခြင်း၊ ပထမဆစ်ရော ဒုတိယဆစ်ပါ ညီမျှစွာ ပြည့်ပြီးရှည်လျားခြင်း၊ အဆစ် နေရာမှာ ဆန်စေ့(ယဝ)သင်္ကေတ နှိုနေပါတယ်။

ဤသင်္ကေတ တွေကြောင့် မိတ်တန်နိုး ပြိုင်ယာသူ ဆင်ခြင်တုံတရား ပြည့်စုံသူ တည်ကြည်မြောင့်မတ်သူ၊ ဩဇာအာဏာ ရှိသူ၊ ချမ်းသာပြည့်စုံသူ ဖြစ်ရမယ် နိမိတ် ပါ။

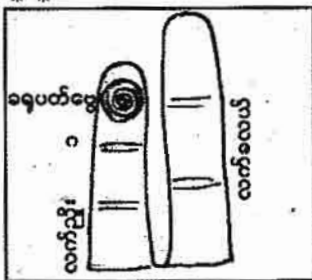

“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်ကြားတွင် ညောင်ရွက်နှစ်ထပ်ပုံသင်္ကေတရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဤသင်္ကေတမှာ မင်္ဂလာရာတ ရာထူးသတ်ပြတ်ဟာသုက္ခိ၊ သာသနိဖြစ်ခြင်း၊ မင်းစိုးရာတိနှင့် ချစ်ခင်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခြင်း၊ မင်းစိုးရာတ ရာထူးသတ်ပြတ်ဟာခြင်း အလှူအတန်းကြီးများ ပြုခြင်း၊ ဘာသာရေးကျမ်းဂန်များ စွာ ဆောင်ရွက်အောင်မြင်ခြင်း၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ တွဲဖက်ဆိပ်များ ရရှိခြင်း ဖြစ်တော်တယ်။ သုဋ္ဌေတွဲ ရရှိသော သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။

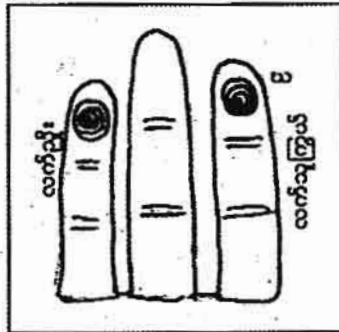
“ဂ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာက လက်ညှိုးထိပ်မှာ ခရုပတ်ဗွေရှိပြီး လက်ညှိုးလက်ချောင်းဟာ လက်ခလယ်လက်ချောင်းဘက်ကို ယိုင်နေခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီသင်္ကေတကြောင့် ဟင်္သာကျွန်းမှာ လူထိုများ အောင်မြင်ကျော်ကြားခြင်း အကြီးအမှူး ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခြင်း သူတစ်ပါးအပေါ် ဩဇာအာဏာရှိခြင်းတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်။

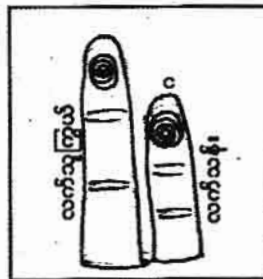
“ဃ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သူကြွယ်လက်ချောင်းထိပ်မှာ ခရုပတ်ဗွေရှိပြီး လက်သူကြွယ်မှာ နှလုံးပုံရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လက်ချောင်းထိပ်က လက်ညှိုးလက်ချောင်းထိပ်ထက် သိသိသာသာ ပိုမြင့်နေခြင်းဖြစ်တယ်။

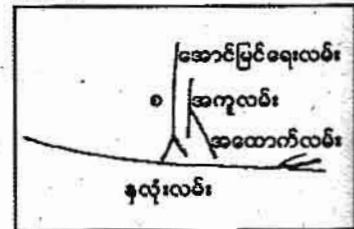
ဒီသင်္ကေတကြောင့် ငွေ့ကောင်းခြင်း၊ ငွေဝင်ကောင်းခြင်း၊ အောင်မြင်ကျော်ကြားချမ်းသာကြီးပွားခြင်းဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို အကျိုးထူး ရရှိနိုင်တယ်။

“င”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သန်းလက်ချောင်း ရှည်လျားခြင်းဖြစ်တယ်။ လက်သန်းလက်ချောင်းထိပ်မှာ ခရုပတ်ဗွေရှိပြီး လက်သန်းထိပ်က လက်သူကြွယ် ပထမဆစ်ကို ဗီနေတယ်။ လက်သူကြွယ်ဘက်ယိုင်နေတယ်။

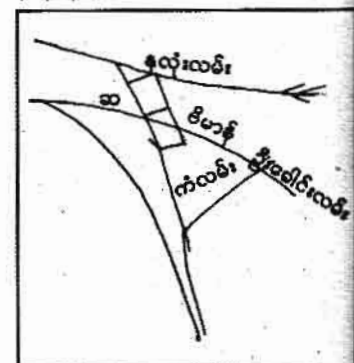

ဒီသင်္ကေတကြောင့် ယုတ္တဗျာဓိသုတပြည့်စုံကြွယ်ဝခြင်း၊ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်လှုပ်ရှားတက်ကြွခြင်း၊ စကားပြောဆိုဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်ခြင်း၊ ပါရမီနှစ်ရည်ရှိခြင်း၊ နည်းစနစ်ယာယီ ကြယ်ဝခြင်းဆိုတဲ့ အရည်အချင်းတွေ ပိုင်ဆိုင်တယ်။

“စ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သူကြွယ်အောက် တနက်နေ ဂြိုဟ်ခုံမှာ အောင်မြင်ရေးလမ်းနဲ့ အထောက်အကူလမ်းများရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဇနီးကောင်းရဲ့ အကူအညီကြောင့် အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားနိုင်တယ်။

“ဆ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ဗိမာန်သင်္ကေတဖြစ်တယ်။ နှလုံးလမ်း၊ ဦးခေါင်းလမ်း၊ ကံလမ်းတို့နဲ့ ထိနေတဲ့ ဗိမာန်သင်္ကေတဖြစ်တယ်။

ဒီသင်္ကေတကြောင့် ကိုယ်ပိုင် အိုအိုတိုက်တာ မြဲမြဲယာဉ်ကားတွေ ပိုင်ဆိုင်ပြည့်စုံပြီး ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံကြီးတွေ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနိုင်သူ ဖြစ်တယ်။

“ဇ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ ဘဝလမ်းကြောင်းအဆုံးမှာ ငါးကြောင်းဦးသင်္ကေတ (ငွေအိတ်)ရှိခြင်းဖြစ်တယ်။

ဟိန္ဒူတို့၏

မွန်မြတ်သော သရုပ်များ (၃)

မောင်ဂါး

သင်္ဃာတိ အဆုတ်

(၂၀၄) တုလसी (တုလသီ)

ယင်းသည် မြင့်မြတ်သော အပင် ဖြစ်သည့် ပင်စိမ်းပင်[ရုက္ခဗေဒ အခေါ် အထိုင်းအားဖြင့် အော့(ကီ)စိမ်းဆင်တစ် (Ocimum San-ctum)] ဖြစ်သည်။

ယင်းအပင်ကို လက်ရှမ်းအေတာ၏ ကွန်တွင် စိုက်ပျိုးပတ်ထားခြင်းအားဖြင့် လုံခြုံမှု လာဘ်လာဘတ်မှု အသက်ရှည်မှု စသည့် အကျိုးများ ရရှိလာနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

(၂၀၅) शिवलिङ्ग (သျှိလင်္ဂ)

ဟိန္ဒူတို့၏ ဘုရားသခင်၏ သရုပ် တစ်ခုဖြစ်ပြီး ရှေးဟောင်းသရုပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ သျှိဝနတ်မင်းကြီး၏ ပရသျှက္ကတိ သိသာထင်ရှားမှုကို ကိုယ်စားပြုပါသည်။

(၂၀၆) နွေဇွတ် (ကုဏ္ဍတ)

မြင့်မြတ်သော ကြက်ဖနီ ဖြစ်၏။ ယင်းသည် အရုဏ်ဦးအချိန်တွင် တွန်ကူးခြင်း၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို နီးထကြစေရန် လှုံ့ဆော်ခြင်းကို ပြုလုပ်သည်။

ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော ပိညာဉ်ဆိုင်ရာ ဖြန့်ကြက်ခြင်းနှင့် အနန္တမရောင်သရုပ် ဖြစ် သည်။

သကန္ဓဒေဝတာ၏ တိုက်ပွဲဝင် အထံတွင်မူ တိုက်ကြက်ဖနီ ပါရှိလေ ၏။

(၂၀၇) ဗန္ဓိုဏ (ဆဋ္ဌကောန)

ခြောက်ထောင့်ကြယ်သရုပ် ဖြစ် သည်။ ယင်းသည် ချောယုတ်နေသော တြိဂံနှစ်ခု (သို့မဟုတ်) တြိကောန နှစ်ခုဖြစ်ပြီး အပေါ်မှ တြိဂံသည် သျှိဝ၊ ပုဒိုသနှင့် တေဇောဓာတ်ကို ဆောင် ကာ အောက်မှ တြိဂံသည် သျှက္ခတိ၊ ပြကတိနှင့် အာဝေါဓာတ်ကို ကိုယ်စား ပြု၏။

ယင်းတြိဂံနှစ်ခု ပေါင်းစပ်ခြင်းကြောင့်

ဆဋ္ဌကောန ဓမ္မဗျူဟာလှည့် (၆)ဂဏန်း သည် မြင့်မြတ်သော ဂဏန်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။

(၂၀၈) दीपस्तम्भ (ဒီပတမ်ဗ)

မတ်ရပ်ဆီမီးတိုင်ဖြစ်ပြီး အဝိဇ္ဇာ အမှောင်တိုက်အား ဉာဏ်အလင်း တိုင် ပွင့်စေသည့် သဘောကို ဆိုလိုပါ သည်။

(၂၀၉) आम् (အမ္မရာ)

သရက်သီးသတ္တန်သရုပ် ဖြစ်ပြီး မဟာဝိနွဲ့နတ်မင်းနှင့် တွဲဖက်ဖြစ်၏။

သရက်သီးသည် ချိုမြိန်သော အသီး ဖြစ်သည့်နည်းတူ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ဆန္ဒ ပြည့်ဝခြင်း စသည်တို့ကို ကိုယ်စားပြု သည်။ ကောင်းသော နိမိတ်ဆောင် သရုပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

(၂၁၀) शंख (ရှံခ)

ခရုသင်းသရုပ်ဖြစ်ပြီး ရှေးကာလ က တိုက်ပွဲများကို အောင်နိုင်ရာတွင် ခရုသင်းမှုတ်၍ အချက်ပေးလေ့ ရှိကြ ၏။ ယင်းကို မှတ်လျှင် “ဦး”ဟူသော အသံလည်း ထွက်သည်။

ပိစ္ဆာတို့၏ ရန်ပုလင်း ကာကွယ်မှုသည် ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူရင်း ၂၁၁

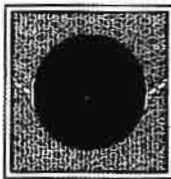
ပုံ(၂၁) ဇန္ဒြ် ဗုဒ္ဓ (စန္ဒြ် သူရိယ)

စန္ဒြ်သည် "လ"သရုပ်ဖြစ်ပြီး ဝိညာဉ်၏ အေးချမ်းခြင်းကို ကိုယ်စားပြု၏။

သုရိယမှာမှ နေသရုပ်ဖြစ်ပြီး အမှန်တရား၏ ပင်မ အသိအလိမ္မာကို စိုးမိုးခြင်းတို့ကို ကိုယ်စားပြု၏။ ဝိဇ္ဇာလောကီနှင့် နေ့အလင်းရောင်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုပြီး ကျွဲဒါနဒီနှင့် ည၏ အလင်းရောင်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုပြန်သည်။

ပုံ(၂၂) နန္ဒာန (ရုဒရဏ္ဍရ)

အစေ့တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး ရုက္ခဗေဒဆိုင်ရာ အခေါ်အဝေါ်အရ အီလီယိုကာပတ်(စ်)ဂနီထရပ်(စ်) (Eleo-carpus Ganitrus)ဖြစ်သည်။

ယင်းကို ပုတီးကုံး သီကုံး၍ ဆင်ခြန်းကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာသရုပ်ဖြစ်သည်။ ပုတီးတစ်လုံးကို စိပ်လိုက်ကုံး "ဥ နယ သီယာ"ဟု ရွတ်ဆိုရမည်။

ပုံ(၂၃) အဗ္ဗိပုဏ္ဍ (အာဒ္ဓပုဏ္ဍ)

၂၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နက္ခတ္တ ဇရာသားလေ့ရှိသော တော်ဝင်အမှတ်အသား ဖြစ်သည်။ ကြာပန်းပေါ်တွင် ချခဲ့သော ဗိဿနိုးနတ်မင်း၏ ခြေရာအစုံကို ကိုယ်စားပြုသည်။

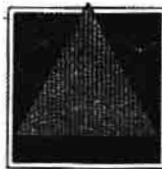
အလယ်မှ အနီရောင်မှာ လက်ရှည်ပယ်တော်ကို ကိုယ်စားပြု၏။

ပုံ(၂၄) ချွေ (ရွှေ)

မှရုဂန်ဒေဝတာ၏ လက်စွဲတော်လှဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အား လုံခြုံမှုကို ပေး၏။

ပုံ(၂၅) ဘြကော (ဗြကောန)

တြိဂံ ဖြစ်ပါသည်။ သျှိုလလင်္ဂကဲ့သို့သော သျှိုဝနတ်မင်းကို ကိုယ်စားပြုသည့် သရုပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသည် ဟောတော်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုပြီး လွတ်မြောက်ခြင်းသဘောကိုလည်း ဟောပါသည်။

ပုံ(၂၆) နန္ဒာ (ကရုဏ)

ဟိန္ဒူတို့၏ ဒေဝတာတစ်ပါး ဖြစ်၏။ ယခုပုံတွင် သူ့အား ကလေးငယ်တစ်ဦးသဖွယ် ရေးဆွဲထားသည်။

ပုံ(၂၇) ခရီပာဒုကာ (ရှင် ပါဒုကာ)

သူတော်စင်များ စီးနင်းသော မြင့်မြတ်သည့် ခြေညှပ်စီနပ် ဖြစ်၏။ သက်ဆိုင်ရာ သူတော်စင်၏ မြင့်မြတ်သော ခြေဖဝါးအစုံကို ကိုယ်စားပြုပါသည်။

ပုံ(၂၈) ဂေါ (ဂေါ)

နွားမသည် ကမ္ဘာမြေကြီး၏ သရုပ်ဖြစ်ပြီး အစဉ်ပေးကမ်းသမှု ပြုနေသော သရုပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ(၂၉) ကမာဏ္ဍလ (ကမန်ဒါလူ)

ဟိန္ဒူဘုန်းတော်ကြီးများ သယ်ဆောင်လေ့ရှိသော ရေချိုင့်၊ ယင်းသည် သူ၏နိုးသားခြင်း၊ မိမိဘဝကို မိမိထိန်းသိမ်းခြင်း၊ အကျင့်သီလ စောင့်ထိန်းခြင်း၊ ဘုရား၏ အဆိုအမိန့်များကို အစဉ်လိုက်နာနေခြင်း စသည်တို့၏ သရုပ်ဖြစ်သည်။

ပုံ(၃၀) နာဂ (နာဂ)

မြေဟောက်ပုံ သရုပ်ဖြစ်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအား၏ သရုပ်ဖြစ်ပါသည်။

လူတို့၏ ခန္ဓာအတွင်းသို့ ခွေရစ် တည်ရှိနေသော စွမ်းအားဖြစ်၏။

ပုံ(၃၁) အနန္တရာ (တလဂျာ)

အိုးတစ်လုံးပေါ်တွင် တင်ထားသည့် သရက်ရွက်ငါးရွက်နှင့် ရံထားသော အခွံခွာထားသည့် အုန်းသီးတစ်လုံး သရုပ် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့် ဒေဝတာကိုမဆို ပူဇော်ရာတွင် ပြုလုပ်နိုင်၏။ အထူးသဖြင့် မဟာပိန္နနတ်မင်းကို ပူဇော်ပြီးလျှင် အုန်းသီးကို ခွဲကြသည်။

သူ၏ ဗဟိဒ္ဓာများ ပွင့်ကွဲထွက်သွားပြီး အတွင်းမှ ချိုမြိန်ခြင်း အဓိပ္ပာယ် ထွက်လာသည့် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။

ပုံ(၃၂) ခိလ (ဘိလဝါ)

ဥသျှစ်ရွက် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း အရွက်နှင့် ပန်းတို့ကို အထွတ်အမြတ်ထား၍ ပူဇော်သမှု ပြုကြ၏။ ဥသျှစ်ပင်အား အိမ်နှင့် ဘုရားကျောင်းပတ်လည်တွင် စိုက်ပျိုးထားပါက သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေသည်ဟု ယူဆကြပါသည်။ သျှစ်လက်အား ပူဇော်ရာတွင်လည်း ဥသျှစ်ရွက်နှင့် ရေတို့ ပါဝင်လေ့ရှိ၏။

ပုံ(၃၃) အံကုဒ္ဒ (အံကုသျှ)

မဟာပိန္နနတ်မင်း၏ လက်ယာဘက်လက်တွင် ကိုင်ဆောင်ထား

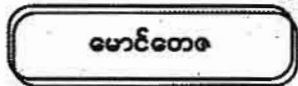
သော နှင်တံဖြစ်ကာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဓမ္မလမ်းကြောင်းမှ ဝီတိဆိုနေမှုများကို ရှင်းလင်းသွားစေသည်။

ပုံ(၃၄) မုဒ္ဒိက (မုဒ္ဒိက)

မဟာပိန္နနတ်မင်း၏ စီးတော်ကြွက်ဖြစ်ပြီး မိသားစုတစ်ဝိုက်တွင် ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော သဘောကို ဆောင်၏။

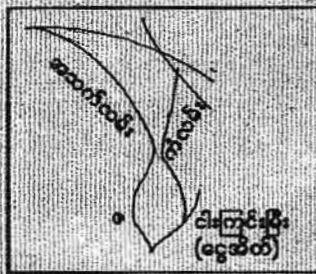
ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝအတွင်းဝယ် ရှိနေသည့် ဘုရားသခင်၏ မမြင်ရသော ကျေးဇူးတော်လည်း ဖြစ်သည်။

ကိုးကား

SACRED SYMBOLS.

စာမျက်နှာ (၂၁၀)မှ အဆက်

ဒီသက်တကြောင့် ပြုကြီးပြုကြီး လုပ်ကိုင် အခြေအနေတို့ဖြင့် အသက်ရှည်ခြင်း အံ့မတော့စေခြင်းက ဖြစ်နိုင်သည်။

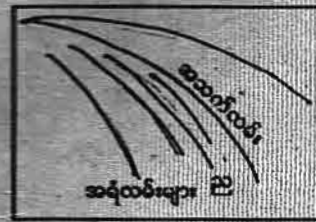
"ည"အတွက်ရနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ အသက်လမ်းကြောင်းအတွင်းမှာ အရံလမ်းကြောင်းတွေ ထင်ရှားပါရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီသက်တကြောင့် သန့်ရှင်း ကုန်ဆုံးအညွှန်းအမျှမျှ ထာဝရ

မိမိ၏ညွှန် ဖွဲ့ လွှဲတ ဝီရိယကောင်းခြင်းကို ဖြစ်နိုင်သည်။ ငွေကြေးသန်းပေါင်းများစွာ ကြွယ်ဝဖို့ဆိုတာ အတိတ်ကုသိုလ်ကံကောင်းရသလို ပစ္စုပ္ပန်မှာလဲ ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွေ ကောင်းမွန်ရကြောင်း ဒီလက္ခဏာက ပြောပြနေပါတယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချစ်သောကြီးများအောင်...

ဆရာ ဦးအောင်မြိုင် (၂၀၁၁-ခု) (လက္ခဏာအောင်သုတေသီ)

မင်းကုန် မတ်၊ ငွေ၊ လက်၊ ခုံး၊ ခွေး

လွန်ခဲ့သောနှစ်

တစ်နေ့သွား...။

ကျွန်ုပ်၏ရှေ့နေရုံးခန်းသို့ လွန်စွာ ဝမ်းငြိုး၊ ရွှေနှင့်စိန်များအား လက်လက် တောက် ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းမကြီး တစ်ယောက်သည် ပုတ်လုံးကြီးတစ်လုံး ကဲ့သို့ တလိမ့်လိမ့် ရောက်ရှိလာလေ ၏။

ကျွန်ုပ်မှ အမှုလာအပ်မည့် အမှုသည် အောက်ပေ၍ သည်နှစ်ခါ တော့ တရားမမှု ကြီးကြီးမားမားရတော့ မည်ဟု စိတ်ထဲက တွေးနေမိတော့ပေ ၏။

‘ကျွန်တော် ဘာအကူပေးရမလဲ ခင်ဗျာ၊ ထိုင်ပါခင်ဗျာ’

ကျွန်ုပ်မှ ပဋိသန္ဓာရ စကားကို ပြော ဆိုပြီး ထိုင်ခုံအား ရွှေပေးနေစဉ်...

‘ပြော...မပြောချင်တော့ဘူး ဆရာ ရယ်။ သားပေါ့၊ ခုလဲ အဆင်မပြေနိုင် ဘူး။ အရင်းပြုတ်တာပဲရှိတယ်’

‘နေပါဦး အစ်မကြီး။ ကျွန်တော်က ရှေ့နေပါ။ အမှုအပ်ချင်တာလား။ ဥပဒေအကြံ တောင်းချင်တာလား’

ရွှေဆွဲကြိုးနှင့် စိန်တွေ သီးနေသည့် မိန်းမကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား ပြုံးပြုံး ပြပြကြည့်ရင်း...

‘အဲဒါဆို ဆရာက ဗေဒင်ဆရာ မဟုတ်ဘူးလား’

‘ဒုက္ခပါပဲဗျာ။ ဘယ်သူက ချွန်တွန်း လိုက်ပြန်ပြီလဲ မသိဘူး။ ဒီမှာ အစ်မကြီး ကျွန်တော့ ဆိုင်းဘုတ်လဲ အသေအချာ ဖတ်ကြည့်ပါဦးဗျာ’

မိန်းမဝဝကြီးသည် သူ၏ ခေါင်းအား တဖြင်းဖြင်းကုတ်ရင်း...

‘သိဘူးလေ ဟိုနားက ဆရာက ဒီဆရာ ဗေဒင်ဟောတာ မှန်တယ်ဆို လို့လာတာ၊ အားနာလိုက်တာ သွား လိုက်ပါဦးမယ်’

မိန်းမဝဝကြီးသည် ပြောပြောဆို ထပြန်တော့မည်လုပ်ရာ...

‘ခက်တော့ ခက်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က အပျော်တမ်း ဗေဒင် ဟောနေတာတော့ မှန်တယ်။ ပင်မ အလုပ်က ရှေ့နေအလုပ်ဗျာ ဆိုင်းဘုတ် ပြောင်းတပ်ရမလို ဖြစ်နေပြီ’

‘ဆရာရယ် ရောက်ပြီးမှတော့ မထူးတော့ပါဘူး။ ကျွန်မကို ဗေဒင် ဟောပေးပါ။ ပညာခ မနည်းစေရပါ ဘူး’

ကျွန်ုပ်သည် အမှုအပ်မည့်သူလည်း မလာသေး။ ရုံးသွားရန်အချိန်လည်း ဝေးနေသေးသဖြင့် အကူအညီပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

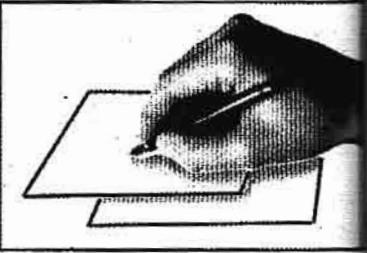
‘ကဲ...ကဲ ဒီလိုဆိုလဲ ခင်ဗျား အခက်အခဲကို ပြောဗျာ’

‘ဒီလိုပါဆရာရယ် ကျွန်မသားလေး ဂျပန်မှာ အလုပ်သွားလုပ်ပြီး ငွေပို့ နေတာ၊ ငွေယားရှိနေတော့ ဟိုလုပ် ဒီလုပ်နဲ့ မဆင်မပြေ ဘာအလုပ် လုပ် ရင် ကောင်းမလဲ မေးမလိုပါ’

‘ခင်ဗျာသား မွေးသက္ကရာဇ်ပြော ဗျာ’

‘သားက (၂၄.၁.၁၉၈၉)မှာ မွေးပါ တယ်’

‘ဟုတ်ပြီ (၂၄.၁.၁၉၈၉) ဆိုတော့ ဗမာလို ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း (၈)ရက် မဟုတ်လား။ စနေသား

ပုတီးဖွား။ အခု အသက် (၂၅)နှစ်ထဲမှာ ကဲ ဘာသိချင်သေးသလဲ’

‘ဆရာရယ် အားနာလိုက်တာ၊ လိုရင်းပြောရရင် ကျွန်မသား ဘာ အလုပ်လုပ်ရင် အကျိုးပေးမလဲ သိချင် လို့ပါ’

‘အဲဒီလို လုပ်ပါဗျာ၊ ခင်ဗျားသား က (၆)ကြွင်းဖွားဆိုတော့ မွေး သက္ကရာဇ်ကို (၇)နဲ့စား၊ အကြွင်းကို “မင်း၊ ကုန်၊ မတ်၊ ငွေ၊ လက်၊ ခုံး၊ ခွေး” လက်ကို ဆပွတ်လက် အတိုင်းချ၊ ခင်ဗျားသား “ငွေ” နေရာ မှာ ကျနေတယ်။

ဒီတော့ သူငွေအလုပ်လုပ်၊ ကုမ္ပဏီ ထောင်ပေါ့ဗျာ။ (၆)ကြွင်းဖွားဆိုတော့ ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းလုပ်ငန်း၊ ပညာရေး နဲ့ ပတ်သက်တဲ့လုပ်ငန်း လုပ်ပေါ့ဗျာ’

‘ဆရာရယ် ကြုံတုန်း ကျွန်မ တူ လေးကြာသပတေးသမီး၊ မွေးသက္ကရာဇ် (၇)နဲ့စားတော့ (၂)ကြွင်းတယ်လေ ဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ခင်ဗျားဟာကလဲ အဆစ်ပါလိုက် သေးတယ်။ ဒီတော့ အားလုံးအတွက် ပြောလိုက်မယ်။ မွေးသက္ကရာဇ်ကို (၇)နဲ့စား အကြွင်းကို “မင်း၊ ကုန်၊ မတ်၊ ငွေ၊ လက်၊ ခုံး၊ ခွေး” ဆိုပြီး ဆပွတ်လက်အတိုင်း ချပေရော’

‘ဆရာရယ် ရှည်တယ်လို့လဲ မထင် ကြက်သွန်၊ ဆီ၊ ဆားနဲ့ အချို့ပုန့်ပါ
ဒါနဲ့ အင်္ဂလိပ်စာလဲမသိ၊ ဆပွတ်ဆိုတာ ပေးလိုက်တော့မယ်။
ထဲ နားမလည်၊ အားလုံးအတွက် ဒီမှာကြည့်...
အသင့်တွက်ပြီးသားများ မပြောနိုင်ဘူး * * *

ကြာသပတေးသမီးက (မတ်)နေရာမှ
ရှိလို့ အမတ်ရှေ့နေ၊ အကြံပေး
မန်နေဂျာ အလုပ်လုပ်ပေါ့ဗျာ။ ဥပဒေ
ဘွဲ့ရရင်တော့ ရှေ့နေလုပ်ပေါ့ဗျာ။

နေ့သားအလိုက် အကြွင်းများ	မင်း သူရဇ္ဈ	ကုန် သောကြာ	မတ် ဗုဒ္ဓ	ဌေး စနေ	လက် သောဂီ	ရုံး ဂုဏ	ဌေး ဘောမ
၁ ကြွင်း	၁	၆	၄	၂	၇	၅	၃
၂ ကြွင်း	၂	၇	၅	၃	၁	၆	၄
၃ ကြွင်း	၃	၁	၆	၄	၂	၇	၅
၄ ကြွင်း	၄	၂	၇	၅	၃	၁	၆
၅ ကြွင်း	၅	၃	၁	၆	၄	၂	၇
၆ ကြွင်း	၆	၄	၂	၇	၅	၃	၁
၇ ကြွင်း	၇	၅	၃	၁	၆	၄	၂

မင်း → အကြီးအကဲ၊ မင်းအထိမ်း၊ အချိန်အထိမ်း။
ကုန် → ကုန်သည်၊ ခွဲစား၊ ကုန်တိုက်၊ ကုန်တယ်အလုပ်။
မတ် → အမတ်၊ အကြံပေး၊ ဖျေ၊ ဖျေ၊ မန်နေဂျာ။
ဌေး → သူဌေး၊ သူဌေးစိတ်၊ သူဌေးခြံစာတ်။
လက် → လက်မှည့်၊ ဝန်ထုပ်၊ ဝန်ထုပ်၊ ဝန်ထုပ်။
ရုံး → လုပ်ထုပ်၊ လုပ်ထုပ်၊ လက်ရုံးအားကိုးအလုပ်။
ဌေး → စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာ၊ အရေးယူသောအလုပ်။

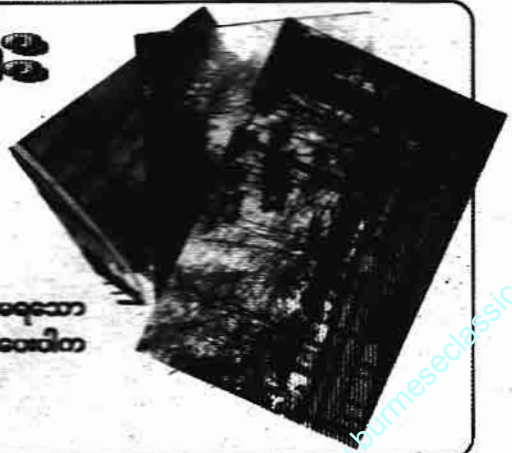
ကျိန်းသေအောင်မြင်မယ်’
ကျွန်ုပ်လည်း စကားပြောရတာ
အတော်မောသွားသဖြင့် အနီးရှိ
ရေပုလင်းထဲမှ ရေအား မော့သောက်ရ
လေတော့၏။
‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ’

ထား’
ခင်ဗျားရဲ့သား စနေသား(၆)ကြွင်း
‘ကဲ ခင်ဗျားကို ဟင်းစားပေးပြီး က ဒီဇယားအတိုင်းဆိုရင် (ဌေး)နေရာ
ကွန်ချက် ပြန်တင်မကဘူး တစ်ခါ မှာ ရှိလို့၊ သူဌေးစိတ်၊ သူဌေး/သူဌေး
တည်း ချက်စားနိုင်အောင် ငရုတ်သီး ဖြစ်တတ်တယ်။ ခင်ဗျား ကုမ (၂)ကြွင်း

ကွန်ရက်ဆရာနိုင်

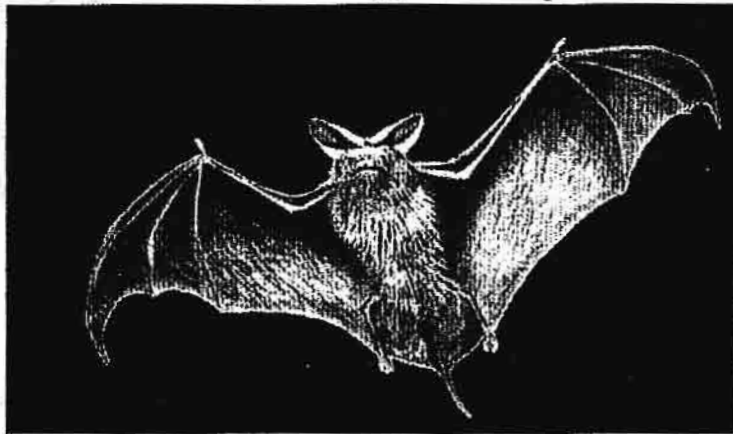
ဓာတ်ပုံများ

မပျက်အောင် ခွာယူနည်း
ဓာတ်ပုံများကို ပလတ်စတစ်လောင်းထားသည့် အခြေအနေမှ
ပြန်လည် ခွာယူလို၍ဖြစ်စေ၊ ဓာတ်ပုံများ ထပ်ထားရာ အချိန်
ကြာမြင့်ကာ ခွာရခက်ခဲနေလျှင်ဖြစ်စေ အတင်းအဓမ္မ ခွာယူပါက
ဆေးသားစများ စုတ်ပြ ပျက်စီးနိုင်ပါသည်။
ထိုအခါ အရက်ပျံကို သွားကြားထိုးထည့်၍ တိုယူကာ ခွာ၍ ရေသော
ချက်နာပြင်နှစ်ခုကြား “သား”(မျဉ်း သားသကဲ့သို့ ဆွဲယူခြင်း) ထားပါက
မပျက်မစီးဘဲ အလွယ်တကူ ကွာသွားပါလိမ့်မည်။
ကျွေးမောင်

စိုက်ပျိုးရေးအတွက်

လင်းနို့မွေး

တောင်သူဦးကြီးများအတွက် ကိုယ်တိုင် လင်းနို့မွေးပြု၍ လင်းနို့ချေးမြေဩဇာ ထုတ်လုပ်နိုင်ကြောင်းကို စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်ကဏ္ဍမှ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

လင်းနို့အိမ် တည်ဆောက်ခြင်း

လင်းနို့အိမ်ကို နေရာဒေသမရွေး တည်ဆောက်နိုင်ပါသည်။ လူနေထိုင်ရာနှင့် နီးသောနေရာ၊ ရေချောင်းများနှင့် နီးသောနေရာများတွင် ပိုမိုသင့်လျော်သည်။ လင်းနို့အိမ်အတွက် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများမှာ...

- ၁။ ဝါးပိုးဝါးအရှည် ကိုးတောင် (၄)လုံး။
 - ၂။ ဝါးယား (၄)လုံး။
 - ၃။ ထန်းလက်ခြောက် (၆၀)ခွက်။
- ဝါးပိုးဝါး(၄)လုံးကို အောက်ခြေအကျယ်(၆)တောင်ပတ်လည်၊ အပေါ်အကျယ်(၄)တောင်ပတ်လည် ရအောင် စိုက်ထူပါ။
- အပေါ်ဘက် (၄)တောင်ပတ်လည်
- ၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အကျယ်နေရာတွင် ဝါးယားဖြင့် (၆)လက်မ တန်းကြားများ ချည်နှောင်ပါ။ ယင်းတန်းများတွင် ထန်းလက်ခြောက်များကို အရင်းအပေါ်၊ အဖျား အောက်ဘက်ချလျက် ချည်နှောင်ထားရပါမည်။ တည်ဆောက်ချိန်ကို တစ်နှစ်ပတ်လုံး တည်ဆောက်နိုင်သော်လည်း တော်သလင်းလတွင် စတင် တည်ဆောက်ပါက ပိုမိုကောင်းမွန်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

မွေးမြူခြင်း

အထက်ပါအတိုင်း တည်ဆောက်ထားပါက လင်းနို့များ အလိုအလျောက် ဝင်ရောက် နားအိုပါသည်။ လင်းနို့အိမ်တွင် ငှက်ပျောသီးမှည့်ကဲ့သို့ အသီးမှည့်များ ချိတ်ဆွဲပေးထားပါက ပိုမို ပြန့်ဆန့်စွာ အိမ်ဖွဲ့လေ့ရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

စောင့်ရှောက်ခြင်း

အမိုး၊ မိုးပေးလျှင် (၃)နှစ်၊ အမိုး

မမိုးပေးလျှင် (၁)နှစ်အထိ ခံပါသည်။

လင်းနို့ချေး စုဆောင်းခြင်း

လင်းနို့အိမ် တစ်အိမ်တွင် လင်းနို့ ကောင်ရေ (၁၅,၀၀၀)မှ (၂၀,၀၀၀)ခန့် နေထိုင်ပါသည်။ တစ်အိမ်မှ တစ်နေ့လျှင် လင်းနို့ချေး တစ်ပြည်မှ နှစ်ပြည်အထိ စုဆောင်းရရှိပါသည်။ တစ်နှစ်ပတ်လုံး စုဆောင်းရနိုင်ပါသည်။

တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလများတွင် ရရှိမှု အများဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ လင်းနို့အိမ် တစ်အိမ်မှ တစ်နှစ်လျှင် လင်းနို့ချေး (၂၃)တင်းမှ (၂၄)တင်းအထိ ရရှိပါသည်။

အသုံးပြုပုံ

လင်းနို့ချေးသည် သဘာဝမြေဩဇာများထဲတွင် ဗောဓဗောဓရံဇာတ်(ခေါ်) ဇီးစုန်းတတ် အများဆုံး ပါဝင်သော မြေဩဇာဖြစ်ပြီး အပင်အတွက် အမြန်အသီး အပွင့်များ ကြီးထွား သန်မာစေပါသည်။

လက်ရှိပေါက်ဈေး တစ်တင်းလျှင် (၃၀၀၀)ကျပ်ဈေးဖြစ်ပြီး ပုလဲဇာတ်မြေဩဇာ တစ်အိတ်၏ ပေါက်ဈေး (၂၀,၀၀၀)နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက များစွာ သက်သာကြောင်းကို တွေ့ရပါသည်။

လင်းနို့ချေး သဘာဝမြေဩဇာကို ကွမ်းရွက်စိုက်ခင်းများ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိုက်ခင်းများနှင့် စပါးခင်းများတွင် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ စပါးတစ်ဧကလျှင် လင်းနို့ချေး တစ်တင်းခွဲနှုန်းကို အခြားမြေဩဇာများနှင့် ရောစပ် အသုံးပြုနိုင်ပါကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

တင်ညိုအေး(နဂါးဗိုလ်တော်)

ယခင်လူမှု အဆက်

‘လက်ချားချော်သေက ဓာတ်သေ
ချော်နဲ့ သိဒ္ဓိတူပြီဆိုရင်’

‘ဖိုးဟန် ကက်ကင်း ပြန်လှန်ကု
ဆိုတာ မင်း ကြားဖူးမဟုတ်လား’

‘မှန်ပါ’

‘ဓာတ်သေလုံးကို အုပ်ပြီး ထိုးလို့
ရတဲ့ချော်၊ ဓာတ်သေချော် ဓာတ်တစ်ပါး
တို့ ဓာတ်သေချော် အုပ်ထိုးရင် ဆိုပါ
တော့ကွာ ဘော်ကို အုပ်ထိုးရင် ဘော်
သေမယ်။ ကြေးကို အုပ်ထိုးရင် ကြေး
သေမယ်။ အချိန်ကာလအတိုင်းအတာ
နဲ့ လုံခွဲအရေအတွက်ကတော့ ရှိတာ
ပေါ့။ သေချိန်တန်ရင် သေတာပဲ။
ဘွားခတ်ကာ သူ ငြင်းလို့မရဘူး။ မင်း
မှာ ပါရမီသာ ပါလာရင် မကြာဘူး
(၁၀)လုံ မကျော်ဘူး’

‘တပည့်တော် သိချင်တာက လက်
ချားချော်ရဲ့ သိဒ္ဓိလေဘုရား’

‘ဒီလောက် ပြောနေတာတောင် မင်း
သဘောမပေါက်ဘူး။ ချော်သေ(၂)ပါး
ရဲ့ သိဒ္ဓိအစွမ်းကတော့ အံ့မခန်းပဲ။
တူ...တူ...တူ...တူ...တူ...တူ’

‘တပည့်တော်မှာတော့ တူတူရေပါး
နေပြီဘုရား’

‘ပါးမနေနဲ့ မင်း ပါးစပ်ညောင်းနေ
မယ်။ မင်းက စောင်းပါးရိပ်ခြည် ပြော
နဲ့တော့ မရတော့ဘူး။ ကျွဲပါးစောင်း
တီးသလိုပဲ။ တည့်တည့်ပြောမယ် နား
ထောင်’

‘.....’

‘ဓာတ်သေက ချော်ကို သေစေ
မယ်။ ချော်သေကလဲ ဓာတ်ကို သေစေ
မယ်’

‘ဟာ ဟုတ်လိုက်လေများ’

‘အေး ပုတ်ထား ဓာတ်သေ...
ချော်သေ။ ချော်သေ... ဓာတ်သေ’

F.28A. March, 2015.

ထွမ်းအပ်ထဲက သေသွပ်ပါး

ပြဒါးမိအောင်ဖမ်း (၅)

ရွှေတောင် သံဃာတော်

ခက်လိုက်ပါတိ။ ဓာတ်သေ ချော်သေ
ဓာတ်သေဖို့ဆိုတာ မလွယ်ရေးချာ
မလွယ်။ ချော်သေအောင်ရော အဲဒီမှာ
ဖိုးဟန် သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်
တယ်။

‘အင်း’

‘ချော်သေရဖို့ဆိုတာ ခွဲဖွင့်တော့
တစ်ခဏချင်း မရဘူး။ ထွက်ရပ်ခေါက်
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကတော့ လက်တစ်ချစ်
အတွင်း ချက်ချင်းရစေ။

ဖိုးဟန် အင်္ဂိုရတ်ထိုးတယ်ဆိုတာ
အင်္ဂိုရတ်ထိုးဖို့ ဝိသနာသိတယ်ဆိုတာ
ပါရမီ မပါရင် ဒီစိတ်ဖြစ်ဘူး။ ပါရမီ
က ဆော်နှိုးလို့ အင်္ဂိုရတ် ထိုးချင်တာ။

လူတကာ ကဲ့ရဲ့သဗ္ဗိဟ် စကားတင်း
ဆိုနေကြတဲ့ ကြားထဲက ဇွတ်တိုးပြီး
အင်္ဂိုရတ် ထိုးနေတာ။ နည်းတဲ့ ပါရမီ
လား။

ပါရမီခွင်မှာ ကယ်တင်ခွင့်ရှိတယ်။
ဘဝအဆက်ဆက် မင်းကို နည်းပေး
လမ်းပြ သင်ပေးလိုက်ကြတဲ့ အင်္ဂိုရတ်
ဆရာသခင်တွေ ရှိကြတယ်။ ထွက်ရပ်
ခေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေကို ပြောတာ။

အင်္ဂိုရတ်မီးအတတ်မှာ လမ်းစဉ်
တော်(၂)ပါး။ ထွက်ရပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်
ရတ်ပဲဖြစ်ဖြစ် မဆုတ်မနစ်တဲ့ လုံ့လနဲ့
ကြံစည်ပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တော့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၇

မယ်ဆိုရင် ပွဲတင်'

'ဘယ်လို တင်ရမှာလဲ ဘုရား'

'(၅)မီးဆိုင် ပွဲဖြစ်ဖြစ် (၃)မီးဆိုင်ပွဲ ဖြစ်ဖြစ် လှူဒါန်းသမှု ဒါနပြု နဲ့သာတိုင် လဲ ပါရတယ်။ ခုတနာ(၃)ပါးနဲ့ မိဘ ဆရာသမားတွေကို ရှိသေလေးစား တန်ဖိုးထားတဲ့သဘော။

ပြောရရင်တော့ကွာ အနည်းဆုံး ငါးပါးသီလခံယူ။ ပွဲကိုလှူ။ ကြည်ဖြူတဲ့ နှလုံး ရွှင်ပြုံးတဲ့မျက်နှာနဲ့ အခုဘဝ တစ်သက်တာကို မရောက်ခင် သံသရာ တစ်ခွင် ကျင်လည်ခဲ့သမျှ ဘဝဆက်၊ ပစ္စည်းဆက်၊ ပဌာန်းဆက်၊ ဟေတု ဆက်၊ ပါရမီဆက် အဆက်ဆက်မှာ တစ်ဆက်ဆက်က ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာတော်ကြီးများ၊ ရသေ့မြတ်များ၊ ဘိုးတော်ကြီးများ၊ မယ်တော်ကြီးများ ကိုပင့် အဂ္ဂိရတ်မှာ ဆရာတင်။ တပည့်အဖြစ်နဲ့ ပညာသင်။

ကရုဏာသက်စရာအသွင် မြင်လာ အောင် တောင်းပန်လို့ လျှောက်ထား။ လက်ဆွဲကာ ခေါ်ငင်တော်မူကြပါ ဘုရား...လို့လဲ အသနားခံ။

ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသာ ကူညီညာခိုင်း မှိုင်းမကာ စောင့်ရှောက် တော်မူကြလို့ကတော့ (၁)လုံ (၁)မီးနဲ့ ချော်သေရနိုင်တယ်။ အလွန်ဆုံး (၃) လုံပဲ။ မင်း လုပ်သွားသမျှဟာ သူတို့ ရဲ့ စီမံကွပ်ကဲမှုနဲ့ လုပ်သွားတယ်လို့ မှတ်။

အဲဒါကလဲ ပဌာန်းဆက်ကြီးမှ တချို့ ဆို ဖိုဆွဲဖို့ လက်တစ်ဖက် မမြှောက်ရ ဘဲနဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်သွားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒါကလဲ အကျင့်စရုဏ ကောင်းပါမှ။ သီလကလဲ မြဲပါမှ။ သမာဓိနဲ့ ပညာ တွဲပါမှ။

တချို့ဆို သီလကလဲ ဖြူစင်ကျင့်စဉ် ကလဲ လမ်းမှန်၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကလဲ

ကင်းကြလေတော့ ဒီဘဝမှာပဲ ကိစ္စပြီး သွားကြတယ်။ လက်ဆွဲခေါ်သွားကြ တာပေါ့ကွာ။ လိုအပ်နေသေးရင်လဲ ဝိဇ္ဇာတိုင်းပြည်ရောက်မှ ဆက်ပြီး ကျင့်ကြံကြီးကုတ် အားထုတ်ပေတော့။

ထားပါတော့ ချော်သေ ရပါပြီတဲ့။ ဓာတ်ကို ချော်သေအုပ်ပြီး ဘယ်လို ထိုးမလဲ။ ဖားဖိုလား၊ လေဖိုလား၊ မီးပေးမီးယူကရာ လုံအနေအထား၊ သုံးစွဲပြီး ထိုးသွားမယ့် မီးသွေး၊ ပန်းပဲ လား၊ ခါးလား။ အချိန်ကာလ ဘယ် အချိန်စလို့ ဘယ်အချိန်ဆုံး နှလပ်နီးတုံး လုံးလုံးကို မသိတဲ့ မောင်ဖိုးဟန် ကြံ လိုက်စမ်း...

'ဆရာတော် ပို့မယ့်ပို့ ကူးတို့ရောက် အောင်ပို့တော်မူပါ ဆက်ပြီး အမိန့်ရှိ ပါဦးဘုရား'

'မင်း သိချင်နေပြီ ဆိုတာ ငါ သိသပ။ မင်း တတ်မှ မတတ်ဘဲ။ တပည့်ရင်း ဆိုတော့လဲ အင်း ပြောရသေးတာပေါ့' 'ဟေ့နို့ လေဖို ကွာတယ်ကွ။ အသုံးချတတ် ပုံ။ "စောစောပြည်ဌာင်း နာသွင်း" ဆို ယဟင်္ဂလား။ တစ်ဖိုဖို စောစောပိုပြီး တတ်ရင်သွားဖိုတယ်။ မီးပွန်းပွန်းလေးက စပြီး ပေးရယ်။ အချိန်ကာလ ကြာချင် ကြာပယ်။ ပါစကနဲ့ စ၊ရယ်။

ဓာတ်ကစားမယ့် နေရာကလဲ အရေး ကြီးတယ်။ လုံခြုံစိတ်ချရမှ၊ တော်စွ လျော်စွနဲ့ မရဘူး။ လူပျင်းတွေက တော်ရီလျော်ရီရီ လုပ်တတ်ကြတယ်။ ပြီးပြီးရော ပစ်စလက်ခတ်လုပ်ရင် လမ်းစဉ်တော် တစ်ဝက်မှာ ပျက်ကို ပျက်မယ် ဖိုးဟန်'

'ဘယ်လိုနေရာ လုပ်ရမှာလဲ'

'ရာသီမရွေး သုံးလို့ရအောင် အမိုး အကာ လုံခြုံရမယ်။ မြေပြင်ညီရမယ်။ လေဝင်လေထွက် ကောင်းရမယ်။ ဘယ်သူမှ မဖျက်ဆီးနိုင်တဲ့ နေရာ

ဖြစ်ရမယ်။ မင်းနဲ့ မျက်စိတစ်ကမ်း အကွာ။ အကျယ်အဝန်းကတော့ (၃) တောင်ပတ်လည်သာသာ။ အလယ် ဗဟိုမှာ'

'အဲဒီမှာ...'

'မြေကျင်းလေးတူး။ ထိပ်ဝက (၃) လက်မ၊ အနက်က (၁)မိုက်၊ အဲဒီကျင်း ကလေးထဲကို သဲသန့်သန့် (၃)လက်မ ထု ထည့်လိုက်။ တွင်းဝကနေ ခင်း လိုက်တဲ့ သဲအထိ (၃)လက်မချန်' 'ချန်ပြီးတော့...'

'ဖိုးဟန် အလျင်မလိုနဲ့ လောဘ မကြီးနဲ့။ ပြောပြနေတာကို ဆုံးအောင် နားထောင်။ ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေး (၂)ပါးနဲ့ ဖမ်းထားတဲ့ ပြဒါး(၅)ပူးသား လျော့လျော့ကို ဇောက်လုံ နံပါတ်(၂) ထဲကိုထည့်။ သူ့အပေါ်က အမှန်ထောင် ထားတဲ့ ချော်သေကို လုံတစ်ဝက်သာ သာ လုံနှုတ်ခမ်းအောက် စပါးလုံး တစ်ထောက်ချန်ထည့်။ လုံကို လှုပ်လှုပ် ပြီးထည့်။ ခေါက်ခေါက်ထည့်။ ပြဒါး ဓာတ်ကို ချော်ကျပ်နေပစေ။

လုံငှားဖုံးကိုလဲ ပြင်ထား။ အကောင်း ဆုံး လုံငှားဖုံးကတော့ လုံခွဲတဲ့အခါ လုံဖင်ဘက်မှာ ကွဲထွက်လာတဲ့ အခွက် ရပါတဲ့ အဖုံးလေးဖြစ်ပါစေ။ အခွက်ရာ လေးကို မှောက်ပြီးဖုံး။ လုံနှုတ်ခမ်း ပတ်ပတ်လည် ညီအောင် ညှိပြီး။ လုံဖုံးကို ပက်လက်မဖုံးနဲ့၊ ပြောင်ပြန် ပြန်ပြီးဖုံး။

ပက်လက်ဖုံးရင် မီးခဲဝင်မယ် ပြာတွေတင်မယ်။ လုံဖုံးဖွင့်တဲ့အခါ အဲဒီပြာက ဒုက္ခပေးမယ်။ ညှပ်ကိုင်တဲ့ လက် ယိုင်လိုက်တာနဲ့ ပြာစင်ပြီး လေထဲဝင်မယ်။ ချော်မသန့်တော့ဘူး လိုအပ်ပြီးမြှောက်ဖို့ ခရီးတန်းထောင် ကြန့်ကြာမယ်။ မှတ်လား။

ဖိုခွင်အတွက်တော့ ပြီးသွားပြီ။

ထားကို ဆက်ပြောမယ်။ လုံထား ဆတ်ရင် မီးနေကို သိတယ်။ မီးနေကို ဆတ်ရင်လဲ လုံထားတတ်မယ်။

မီးနေဆိုတာ မီးတင်ရမယ့် မီးရဲ့ အနေအထားကိုပြောတာ။ ဘယ်လို မီးချိုးနဲ့ ဓာတ်ထိုးရမယ်ဆိုတာကို ပြောတာ။ ဥဏှ၊ ပါစက၊ ဒါဟ၊ ကောလီ။

လုံထားဆိုတာက ဖိခွင့်ထဲမှာ လုံထားရမယ့် နေရာကို ပြောတာ။ ထားချင်တိုင်း ထားလို့မရဘူး။ လုံမထားတတ်ရင် တေဇာလွန်မယ်။ တေဇာပျော့မယ်။ ဓာတ်ပျက်ပြီး။

မီးနေနဲ့ လုံထားက သဟဇာတဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ အညမည ဖြစ်ရမယ်။ မီးနေက မမှန်ရင် လုံထားလဲ မမှန်ဘူး။ ပီရောမီ။ ဆန့်ကျင်ဘက် ဓာတ်ထွက်ပြီး။

မီးနေနဲ့ လုံထားကို ဆက်ပြောမယ်။ အရမ်းအရေးကြီးတယ်။ အမှားမခံဘူး။

လုံကို မြေကျင်းလေးထဲထည့်။ လုံနှုတ်ခမ်းနဲ့ မြေပြင်က ညီနေရမယ်။ စတုတ်တိုက်။ လုံငှားဖုံးကို မှောက်ပြီး ဖုံးလိုက်။ လုံဘေးပတ်လည်မှာ သဲကျပ်လိုက်။ မြေပြင်နဲ့ တညီတည်း။

လေဖိုလုပ်ဖို့အတွက်ကတော့ သွပ်ပြားပြောင် အမြင့်က (၂)မီတာ၊ အချင်းက (၁)မီတာ၊ မြောင်းမပါတဲ့ သွပ်ပြားကို ထုလုံးပုံ ခေါက်ဆက်ရိုက်လိုက်။

သွပ်ထုလုံးပုံအတွင်းဘက်မှာ ကပ်ဖိုက တောင်ပိုမြေ၊ သဲ၊ မီးသွေးမှုန့်၊ ပြာတွေကို ရောပြီး စရနယ်နယ်ပြီးကပ်။ ထု(၁)မတ်။

လေဖိုလုပ်ဖို့ သွပ်ပြား လွယ်လွယ်နဲ့ မရရင် ကလေးတွေသောက်တဲ့ နို့မှုန့်ဘူးအခွံဆိုရင် ရတယ်။ အောက်ခြေဖင်ပိုင်းကို ဖွင့်လိုက်ရင် ဆလင်ဒါဖြစ်သွားပြီ။

အဲဒီ လေဖိုကို မြေကျင်းကလေးပေါ်

မှာ စွပ်လိုက်။ လေဖိုအောက်နှုတ်ခမ်းနဲ့ မြေပြင်အကြားမှာ လက်ညှိုးတစ်လုံးထု ကျောက်စရစ်ခဲအပြား (၃)ခဲကို ဖိခုံလောက်ဆိုင်ထား။ လေဝင်သွားမှာက (၃)မျက်နှာ။ ဝင်လာမယ့် လေထုက လက်ညှိုး(၁)လုံးစာ။

ကျောက်ခဲ(၃)လုံး အပေါ်မှာ လေဖိုကို တင်ပြီးရင် လုံငှားဖုံးပေါ်မှာ မီးသွေးခဲ (၁)လက်မထူလောက် အပြားကြီးကြီးလေးတစ်ခဲကိုတင်။ သူ့ဘေးပတ်လည်မှာ ပန်းပဲမီးသွေးတွေ ညီအောင်ထည့်။ မီးခဲ(၃)ခဲလောက်ကို မီးသွေးတွေပေါ်ကတင်။ မီးခဲတွေပေါ်က မီးသွေးတစ်အုပ်။ လုံငှားဖုံးရဲ့ အပေါ်မှာ (၂)လက်မ ထုထက် မပိုစေနဲ့။

မီးတင်ထားလိုက်တော့။ ဘာမှလုပ်စရာ မလိုတော့ဘူး။ (၅)မိနစ်လောက်ကြာရင် မီးညီသွားလိမ့်မယ်။ မီးညီသွားတာနဲ့ မီးအပူကစပြီး အောက်ကို စိုက်ပြီး ဆင်းသွားတယ်။

လေတိုက်ခတ်မှုနဲ့ အပလေဝင်မှုပေါ်မှာ မူတည်ပြီး မီးခဲကျတယ်။ ပြာထုဖြစ်လာမယ်။ အဲဒီပြာထု ဆိုနေရင် အပလေ အဝင်နည်းမယ်။ သံချောင်းကောက်ကလေးနဲ့ ဖြည်းဖြည်းကော်ပြီး ပြာကိုထုတ်။ မီးသွေးထပ်ပြီးအုပ်။ အဲဒီအတိုင်း တစ်နေ့လုံးလုပ်။ တစ်နေ့လုံးမီးတင်။

မနက်(၆)နာရီကလေ ညနေ(၆)နာရီလောက် မီးတင်။

(၃)ရက်ဆက်တိုက် အဲဒီအတိုင်း မီးတင်။ လေဖိုခွင်ထဲမှာပဲ အလိုချမ်းထားလိုက်။

(၄)ရက်မြောက် နေ့မှာတော့ (၃)နာရီကြာအောင် မီးတင်ပြီးတဲ့အခါ မီးအကျမှာ ညှပ်ရည်လေးနဲ့ လုံဖုံးပေါ်က မီးသွေးခဲကိုဖယ်။

လုံကို ညှပ်ရည်နဲ့ ညှပ်ပြီး ဆွဲတင်။ စပါးလုံးတစ်ထောက်စာလောက် ပိုပြီး ဆွဲမတင်နဲ့။ လုံကို ဆွဲတင်ပြီးရင် လုံငှားဖုံးကိုဖွင့်။ ချော်ငြိပ်၊ မငြိမ်ကြည့်။ ချော်ပိနေတာ တွေ့လိမ့်မယ်။ လုံငှားဖုံးကို ပြန်ဖုံး။ မီးသွေး ထပ်မအုပ်နဲ့။ (၃)မိနစ်လောက်ကြာမှ မီးသွေးထပ်အုပ်။ တစ်နေ့လုံး ဆက်ပြီး မီးကစား။

(၅)ရက်မြောက်နေ့မှာ လုံကို လုံငှားဖုံးနဲ့ မြေပြင်ညီနေအောင် ပြန်ပြီးမြှုပ်။ လေဖိုခွင်မှာ မီးတင်။ မီးတင်ချိန်မှာ (၃)နာရီပြည့်ရင် လုံကို စပါးလုံးတစ်ထောက်စာ ဆွဲပြီးတင်။ မီးဆက်တင်။

နောက်ထပ်(၃)နာရီ ကြာပြီဆိုရင် နောက်စပါးလုံးတစ်ထောက် ထပ်ပြီး မြှောက်။ အားလုံးပေါင်း စပါးလုံး(၂)ထောက်။

စပါးလုံး(၂)ထောက်စာ လုံကို မြှောက်ပြီးရင်တော့ မီး ဆက်ပြီးသာ ကစားပေတော့။ လုံကို ထပ်မြှောက်ဖို့တော့ မကြိုးစားလေနဲ့။ ခံစားသွားရမယ်။ ပြောစကား နားထောင်။

တစ်ဆိုတာ အင်မတန် ပညာပါတယ်။ ယောင်လို့တောင် မသုံးလေနဲ့။

(၆)ရက်မြောက်နေ့မှာလဲ လုံငှားဖုံးကို မြေပြင်နဲ့ တစ်ညီတည်းထားပြီး လေဖိုခွင်မှာ မီးတင်။ ဖမ်းဖို့ဆိုရင် တော့ အဲဒါ မီးလျှံပဲ။ ဒါဟတော့ လက်ဘူ။

ပါစက မီးမျှပြီး မီးချော ကစားရမယ့် အချိန်။

လေဖိုတင်ချိန် (၃)နာရီအကြာမှာ စပါးလုံးတစ်ထောက် လုံကိုမြှောက်။ နောက် (၃)နာရီတစ်ခါမြှောက်။ နောက်စပါးလုံးတစ်ထောက်၊ နောက်ထပ်(၃)နာရီ ကြာပြန်ပြီဆိုရင်လဲ တစ်ခါမြှောက် စပါးလုံး(၃)ထောက် နံပါတ်(၂) ဇောက်လုံခါးလယ်ရောက် တောက်လျှောက် မီးဆက်တင်ပါ။ နေဝင်ဆည်းသာ ညနေ(၆)နာရီ။

(၇)ရက်မြောက်နေ့ကတော့ လေဖို တင်ရမယ့် နောက်ဆုံးနေ့။ (၆)ရက် မြောက်နေ့တုန်းက လေဖို မီးကစား သလိုကစား။ ညနေ(၆)နာရီမှာ အလို ချမ်းထား။

နောက်တစ်နေ့မနက်မှာ လေဖိုခွင် ထဲက လုံကိုထုတ်၊ လုံကို ခွဲရတော့ မယ်။ နှမြောစရာ လုံက အကောင်းကြီး ရှိသေး။ လုံသားမပွ။ မူလအတိုင်း ကျစ်လျစ်။

လုံဖင်အထက် လက်မဝက်လောက် ကနေ ဆောက်ပါးသံချောင်းနဲ့ ရိုက်ချ လိုက်တော့ ပြဒါးလုံးထွက်ကျ။ အလုံး ထိပ်မှာ အာကာသဝိတ်။ ဇော်ဂျီဦးထုပ် ကလေး ဆောင်းနေမယ်။ ပြဒါးလုံး အောက်ခြေမှာ ပထဝီပြထားတဲ့ အခွက် ရာသေးသေးလေးတွေနဲ့ ထက်၊ အောက် ဘေးပတ်လည် နီကယ်ရောင် ဖိတ်ဖိတ်တောက်။ ပြဒါးလုံးဟိတ်က မီးနေမယ့် အခြေရောက်။

နီကယ်ရောင် ပြောင်အသားပေါ်မှာ စိမ်းနီဝါပြာ ရောင်စုံထွက်။ အနုစိတ် ကြိုးကလေးတွေကယှက်၊ အလုံးက ကျစ်ပြီးမာ၊ တစ်တစ်ကလေး ဂနစီး။

ရိုက်ခွဲလို့ ထွက်လာတဲ့ လုံဖင်သား အတွင်းဘက်မှာ မနည်းကြည့်မှ မြင် နိုင်တဲ့ ချော်ပါးပါးလေး ငရုတ်ကောင်း

စေ့လောက် ရှိမယ်။ ပြဒါးလုံးက လုံနဲ့ ထိမနေဘူး။ ကျန်တာက လုံအဖြူသား အတိုင်း။

လုံဘေးသားတွေကလဲ မူလ လုံ အတိုင်းပဲ ချော်မကပ်ဘူး။ ပြဒါးငွေ့ မရိုက်ထားဘူး။ ချောလို့၊ မွေ့လို့။

ပြဒါးလုံးပေါ်ကနေ အုပ်ထိုးထားတဲ့ ချော်သေကတော့ သဘာဝကျောက် လိုဏ်ဂွေ့မှာ တွေ့ရတဲ့ ကျောက်ပန်း ဆွဲတွေလိုပဲ။ အမြှောင်းလိုက်၊ အမြှောင်းလိုက် အချောင်းလိုက် အောက်ကို တွဲကျနေမယ်။

ချော်သေ အောက်ပန်းဆွဲနဲ့ ပြဒါးလုံး က ထိမနေဘူး။ ကပ်မနေဘူး။ ပြဒါး လုံးနဲ့ အနီးဆုံး ကျောက်ပန်းဆွဲက စပါးလုံးတစ်လုံးစာလောက် ကွာနေ မယ်။ ကျန်တာတွေက စပါးလုံး တစ် ထောက်စာလောက် သူ့ထက်သာသာ ကွာနေတာကို တွေ့ရတယ်။

ကျောက်ပန်းဆွဲတွေလို ဖြစ်နေတဲ့ ချော်သေ အမြှောင်း အမြှောင်းတွေက မီးခိုးရောင် ရိုက်ထားမယ်။ ချော် မျက်နှာပြင်ကခွက် ချော် ကတော့ထိုး နှုတ်ဆင်း ချော်လေးစိတ်ကွဲ ချော်ဖြူ အကြည်သား။

မီးနေ ပြဒါးလေးကို ဆက်ပြီး မီး ကစား။ တဖြည်းဖြည်း မီးတင်ရင်းက နေ ဇော်ဂျီဦးထုပ် ပျောက်သွားမယ်။ မီးရင့်သွားပြီ။

လေဖိုနဲ့ မီး ဆက်ကစားလို့ရတယ်။ ဖားဖိုနဲ့လဲ မီးကစားနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခု သတိထားရမှာက မီးကစားတိုင်း မီးကစားတိုင်း မီးလျှံကစားရမယ်။ ဘယ်တော့မှ မီးလျှံကို လက်မလွှတ်နဲ့။

မီးလျှံ(၃)အုပ်လောက် ထိုးပြီးမှ လုံဆွဲတင်။ ဆွဲ ဆွဲ တင်ပြီး ထိုးသွား။ ဓာတ်ငြိမ်း ချော်ငြိမ် မတုန်မလှုပ် ငုတ် တုတ်ခံတာကိုကြည့်၊ ကြည့်ပြီးမှ လုံကို

ဆွဲတင်သွားရမယ်။ လောဘတကြီးနဲ့ လုံကို ဆွဲတင်ရင် လုံအနေအထား မှားသွားမယ်။ မီးနဲ့ နီးသွားမယ်။ တောဇော်ကြီးတဲ့ဒဏ် ဓာတ်က မခံနိုင်ဘူး။ ကြပ်ကြပ် သတိ ချပ်။

အပျော့အပျဉ်းဆိုက်၊ တူရိုက်ခံ နန်းဆွဲခံ၊ ငရဲခံ မှတ်ကြောင်းပြော အနီသား၊ အဖြူသား၊ လက်ပုတ်ခံ ဆားရည်ပက်ခံပြီဆိုရင်...

လမ်းနှစ်သွယ်... ထွက်ရပ်လား လုပ်ရတ်လား ကြိုက်ရာရွေး၊ မီးပေးပြီး ဆက်ကစားသွားနိုင်ပြီ။

ခရီးတစ်လျှောက် ဘူတာတွေ ခဏ ပြီး ရောက်လိမ့်မယ်။ ဆိုက်ဆိုက်သွား လိမ့်မယ်။ ဘူတာတွေကိုသိ။ ဘူတာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခုအကြား မကောင်းတာ တွေ ပယ် ပယ်သွားလိမ့်မယ်။ ဓာတ် ကလဲ သန့်သထက် သန့်သွားမယ်။

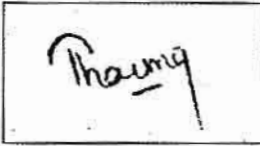
မီးကစားနေတဲ့ ပြဒါးဓာတ်ကို အလေးထား။ ရတနာမြတ်(၃)ပါးကို ဦးခိုက်၊ စူးစိုက်လို့ အာရုံပြု၊ ကောင်း ဒါန ကျင့်သီလနဲ့ စရတနာဖြစ် ဘဝသေ နဲ့ ဝိပဿနာ ဘာဝနာတရား ပွားများ အားထုတ် ကျားကုတ်ကျားခဲ ဇွဲတင် ပြီး ကြိုးပမ်းလိုက်ရင် ပန်းတိုင်ဝင်တဲ့ အောင်ပွဲဆင် အသင့်သာ ပြင်ထား တော့ မောင်ဖိုးဟန်'

ဆရာရသေ ဦးအောင်နက်ရဲ့ ထမင်း ညွှန်ချက် ဩဝါဒကထာကို နား ကြားလိုက်ရတော့ ဖိုးဟန်မှာလေ... ဖိုးဟန်မှာ... မျှော်တော်ယောင်... မျှော်တော်ယောင်... မျှော်တော်ယောင်... ဘဝက လွတ်ချင်ပြီ.....လွတ်ပြီ။

၄ = = = = =
ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်
၆ = = = = =

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

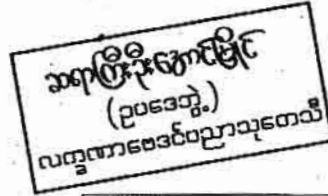
ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် (၁) ပိုင်ရှင်ကတော့ အသက်(၅၈)အရွယ် ရန်ကုန်မြို့မှ "ဒေါ်သောင်း"ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါတယ်။

"သောင်း"ဆိုတဲ့ စာလုံးကို အင်္ဂလိပ်လို ထိုးမြဲလက်မှတ် ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ စာလုံးတစ်လုံးတည်းရှိတဲ့ နာမည်ဖြစ်လို့ မဟာဘုတ်ခွင့်တို့၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်တို့၊ ဂုဋ္ဌိတို့ စစ်ဆေး ရော မလိုတော့ဘူး။ ထိုးမြဲလက်မှတ် သင်္ကေတပုံသဏ္ဌာန်ကောင်းမကောင်း တို့ပဲ စစ်ဆေးရပါမယ်။

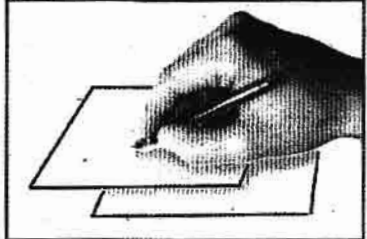
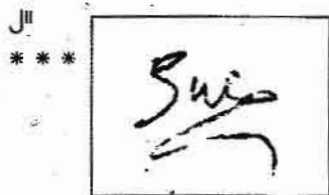
"T"တိအက္ခရာကို ရေးဆွဲထား ထားက ခွက်မှောက်သင်္ကေတ ဖြစ် နေတယ်။ "င"ဂျီအက္ခရာကို ရေး ဆွဲထားတာဟာ ငွေအိတ်ဖောက် သင်္ကေတ ဖြစ်နေတယ်။ ပြီးတော့ အောက်မျဉ်းပိတ်တိုလေးနဲ့ ပိတ်ထား တယ်။

ဒါကြောင့် ငွေရွာဘယ်လောက် တော်တော် ငွေဝင် ဘယ်လောက် ကောင်းကောင်း ဝင်ငွေ မမြဲနိုင်ဘူး။ ထွက်ငွေ အထူးများလိမ့်မယ်။ ငွေကိစ္စ ပူပန်သောက မကြာခဏရောက်မယ်။

ဒီနာမည်မျိုးအတွက် ထိုးမြဲ လက် မှတ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးထိုး သင့်ပါတယ်။

- လက်မှတ်အောက်မှာ ပျဉ်းမသားရပါဘူး
- အညွန့်နေရာမှာပွင့်ဖတ်(၆)ခုပါတဲ့ ယံနှင့် သင်္ကေတ ထည့်သွင်းရမယ်
- ပြိုင်ပွဲငွေအိတ်သင်္ကေတ ထည့်ရမယ်။

သား"ကိုကောင်းမွန်"ဖြစ်ပါတယ်။

မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ တနင်္လာသားဖြစ်တယ်။ "မွေ"ဆိုတဲ့ စာလုံးကို အင်္ဂလိပ် အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်တယ်။

နာမည်ပေး ကောင်းမကောင်း၊ မှန်မမှန်နဲ့ လက်မှတ်ရွေးထိုးတဲ့ စာလုံး မှန်မမှန်ဆိုတာ သိရနိုင်ဖို့အတွက် မူလမဟာဘုတ်ခွင့်၊ နာမက္ခရတိုင် တို့ကို စစ်ဆေးကြည့်ရပါမယ်။

* * *(နံပါတ်-၂)

နံပါတ်-၂

	အစိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

		၀
၂	၅	၁
၆	၃	၄

၂	၀
၆	၅
၄	၃

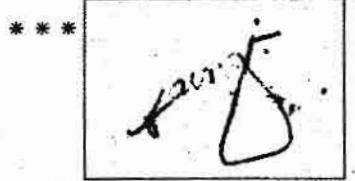
(မူလမဟာဘုတ်ခွင့်)

(နာမက္ခရတိုင်)

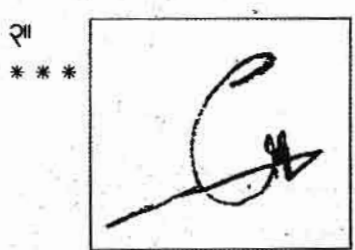
ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ ဝဲရုဇိတ အမျိုး တနင်္လာ အထွန်းဌာနဖွား ဖြစ်ပါ လျက်နဲ့ တနင်္လာအစ၊ အင်္ဂါအသုံး ဖွဲ့နဲ့ပေါ် အညွန့်အုပ်နာမည်ပေးနည်း

နဲ့ နာမည်ပေးထားတဲ့အတွက် မူလ
မဟာဘုတ်ခွင်မှာ **အထွန်း+ ဘက် =**
ကုဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည်ပေးညွှတ်ပါတယ်။
နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လဲ မှားတယ်။
ပြီးတော့ ဘက်(အပျက်)ဌာနမှာရှိတဲ့
အင်္ဂါနံအက္ခရာစာလုံးကို လက်မှတ်
ရွေးထိုးတာလဲ မှားနေတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ မွေးနံဖြစ်တဲ့
တနင်္လာနံအက္ခရာစာလုံး “ကောင်း”
ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးတာ ပိုကောင်း
မယ်။

- လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်းယားနည်း
- ငွေအိတ်သင်္ကေတ ဖြစ်တည်လှလှ ဆွဲရ
မယ်။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ
မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်
ပိုင်ရှင်ကတော့တောင်ငူမြို့က အသက်
(၂၈)နှစ်အရွယ် “မဖြူပြာအေး”
ဖြစ်ပါတယ်။

မွေးသက္ကရာဇ်ကတော့ ၁၃၄၈
ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်းလပြည့်ကျော်
နေ့ ဖြစ်တယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို
မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ ထိုးထားတာပါ။
မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်
စဉ် ချကြည့်မယ်...

*** (နံပါတ်-၃)

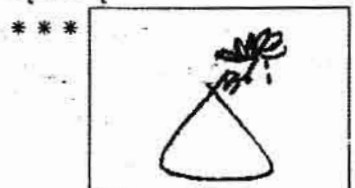
တနင်္ဂနွေ အဓိပတိဖွားဖြစ်သူကို

၂၂၂ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

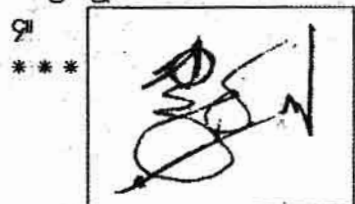
ကြာသပတေးအစ၊ တနင်္ဂနွေအဆုံး
အပြင် မိတ်ပြုဟ်တဲ့နဲ့ နာမည်ပေး
ထားတာဟာ ပုတီ + အဓိပတီ =
အနိဋ္ဌ+ကုဋ္ဌဖြစ်လို့ ကောင်းပါတယ်။
နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လဲ မှန်တယ်။

ဒါပေမယ့် ပုတီဌာနမှာရှိတဲ့ ကြာသ
ပတေးနံသင့်အက္ခရာ(၂)လုံးကို နာမည်
ရွေးက ပေးထားတာ မကောင်းပါဘူး။
ခန္ဓာကိုယ်အနားမရအောင် လှုပ်ရှား
လုပ်ကိုင် ပင်ပန်းရတတ်ပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ ပုတီဌာနက
အက္ခရာစာလုံး “ဖြူပြာ”ကို လက်မှတ်
ရွေးထိုးဖို့ မသင့်ပါဘူး။ အဓိပတိဌာနက
တနင်္ဂနွေနံ “အေး”ကို လက်မှတ်ရွေး
ထိုးတာ ပိုကောင်းပါမယ်။

- ကြာသပတေးသင်္ကေတ ငွေအိတ်ဆွဲခြင်း
- ပျဉ်းပတ်(၆)ခု ပါတဲ့ ယံနွယ်သင်္ကေတဖျဉ်း
ခြင်း ဖြစ်

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာ
မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်
ပိုင်ရှင်ကတော့ မုဒုံနယ်မှ “အောင်
ထက်”ဆိုတဲ့ အမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်
တယ်။

မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၂ ခုနှစ်၊
တပေါင်းလမွေး၊ တနင်္ဂနွေသားဖြစ်
တယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ် သင်္ကေတက
အိတ်ပေါက်သင်္ကေတ ဖြစ်လို့ ငွေ
မမြဲတတ်ပါဘူး။ လက်မှတ်ပေါ်မှာ
အလုံး(၂)လုံးရှိလို့ အလုပ်တာဝန်
ဝတ္တရား အပိုတွေလုပ်ကိုင်ရမှု များ
ပြားတတ်တယ်။

အလုပ်တာဝန် ပိုနေတတ်တယ်။
လက်မှတ်နောက်ဆုံးမှာ ထောင်လိုက်
မျဉ်းမတ်ကာထားတဲ့အတွက် ခိုခိတ်
မကောင်းဘူး။ အိမ်ထောင်ဖွဲ့ရင်
အလုပ်အကိုင် ရာထူးမတိုးတက်
စီးပွားရေး၊ မအောင်မြင်၊ အဟန့်
အတား ကြုံရဖြစ်တယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာ
တိုင်စဉ် ချကြည့်မယ်...

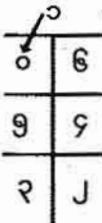
*** (နံပါတ်-၄)

တနင်္ဂနွေ အထွန်းဖွားဖြစ်သူ
တနင်္ဂနွေအစ၊ စနေအဆုံး နာမည်
ပေးထားတယ်။ မွေးနံကို အမြစ်အနှစ်
ဖြစ်သလို နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လဲ မှား

						နံပါတ်-၃		
	အဓိပတိ							
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၃	၆	၂	၀	၆	၁
မရဏ	ဘက်	ပုတီ	၀	၄	၆	၅	၄	၁
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)						(နာမက္ခရာတိုင်)		

	အမိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

နံပါတ်-၄

(ပုလမဟာဘုတ်ခွင်)

(နာမကွရတိုင်)

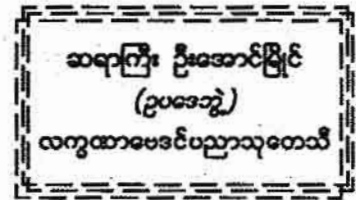
- လက်မှတ်အောက်က ဖျော်သောသင်္ဃန်း
- အညွန့်ပထောင်လွန်း ဖျော်လွန်း ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

(ဒီလအတွက် ဒီလောက်မျှသာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

နောက်ထပ်။
ဘာလုပ်လုပ် ထိပ်ဆုံးမရောက်
ဆတ်ဘူး။ တစ်ဝက်တစ်ပျက်၊ ဖုတ်
နဲ့တစ်စနဲ့ အဆုံးသတ်သွားနိုင်တယ်။
နာမည်မျိုးမှာ “အောင်” တစ်လုံး

တည်းကိုသာ လက်မှတ် ရွေးလိုသင့်
တယ်။

ဆီပု၊ မီးပု၊ ရေခဲပု လောင်လျှင်
ကြက်ဥအကာရည် သုတ်လိမ်းခြင်း။
နံ့ဆီ ရွှဲခွဲရုံအောင် လိမ်းပေးခြင်း။
ရင်းချင်သီးခွဲ၍ ကပ်ပေးခြင်း။ သကြား
နဲ့ ကွမ်းရွက်ရောကြိတ်၍ သတ္တုရည်
ကို လိမ်းပေးခြင်း။ ငရုတ်ကောင်းမှုန့်နှင့်
နံ့ဆီရောဖျော်ပြီး ကြက်တောင်ပံမွေး
နဲ့ တို့ယူ၍ သုတ်လိမ်းပေးခြင်းဖြင့်
အပူမထ လွယ်ကူစွာ ပျောက်ကင်းနိုင်
သည်ကို လူတိုင်းနီးပါး သိပြီး ဖြစ်ကြပါ
သိမ့်သည်။

သို့သော် ကျန်ရစ်တတ်သည်မှာ
အပူလောင်နာ ပျောက်ပြီးနောက်တွင်
သို့နေရသ့် အဖြူကွက်(အသားညို
သူ၊ မည်းသူများ) သို့မဟုတ် အညို
ကွက် (အသားဖြူသူများ)တွင် ကျန်ရစ်
ဆတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏တူမ မဆွေငြိမ်းမှာ
အတန်းကျောင်းသူဖြစ်ပြီး အသားဖြူ
သူလေးဖြစ်ပါသည်။ ရွာမှာနေပြီး
ကျွန်တော်အိမ်တွင်နေထိုင်၍ ကျောင်း
ဆက်နေသူဖြစ်ပါသည်။ ယခုနှစ် နှစ်စ
တော်တန်းက ခြေဖမ်းမှာ ဆီပုလောင်
သွားပြီး ဆီပုနာ ပျောက်သွားသောအခါ

အပူလောင်နာ ပျောက်ပြီးနောက်

အဖြူကွက်, အညိုကွက်

ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည့်

ဆယ်ပြားစေ့ခန့်အဖြူ အညိုအကွက်
ဖြစ်ကျန်ရစ်ပါသည်။

ကြိတ်မှန်ရွက် သတ္တုရည်လိမ်းလျှင်
အနာရွတ်ပင် ပျောက်သည်ဟု ဆို၍
ကျွန်တော်မှ ကြိတ်မှန်ရွက်သတ္တုရည်
များ လိမ်းစေခဲ့ပါသည်။

သို့သော် အနာရွတ် မရှိပါ။ အဖြူ၊
အညိုအကွက်နှစ်ကွက်သာလျှင် ခြေဖမ်း
တွင် သိသာမြင်သာစွာ ထင်ကျန် နေ
ခြင်း တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်
ဆေးသမား ဘာလုပ်ရမှန်း စဉ်းစားမရ
ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

လွယ်ချင်သောအခါ စဉ်းစားမနေရ
ဘဲ လွယ်လွယ်ပင် သိခဲ့ရပါသည်။
ကျွန်တော်ရုံးမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်
မိတ်ဆွေဦးကြည်ထွန်းက ပြောပြခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

‘ဗိုလ် အဲဒီလို ဖြစ်တယ်၊ ကွမ်းသီး

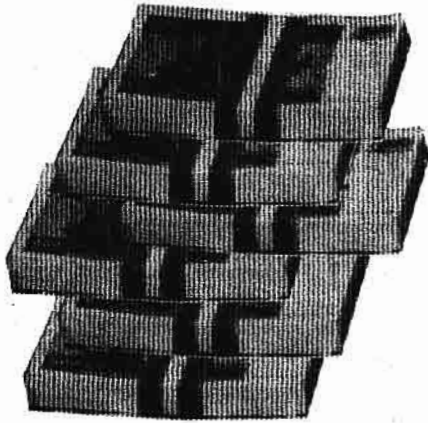
လုံကို ရေနဲ့
သွေးပြီး
လိမ်းပေးတာပဲ’
ဟု
ပြောသဖြင့်
ကွမ်းသီးလုံးလေး၊
ငါး လုံးဝယ်ယူပြီး ရေနဲ့ သွေးလိမ်းစေ
ခဲ့ပါသည်။ တုန့်ဖြစ်သူမှာ ပျောက်ချင်
ဇောနှင့် တစ်နေ့ လေးငါးကြိမ်တိ
လိမ်းပါသည်။

တစ်လခန့် ဦးသောအခါ ခြေဖမ်းမှ
အဖြူကွက်၊ အညိုကွက်တို့ ပျောက်
သွားပြီး မူလ အသားအရေအတိုင်း
တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားပါသည်။

တုန့်လေးမှာလည်း ဝမ်းသာမဆုံးပါ။
ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးလည်း မရှိပါ။

နတ်မောက် ကောင်းမွန်ဖြင့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်လေ့စား ၂၂၃

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း

ငွေကြေး လက်လှမ်းမီ

ရွှင်လန်းစေပြီ

ဆိတ်စိုးမိုးသောနှစ်သစ်၏ ဒုတိယလဖြစ်သော ဤလတွင် ငွေကြေးဆိုင်ရာ သောကပြဿနာများ နည်းသိမ်
ငွေကြေး သွက်လက်စွာ လည်ပတ်လှုပ်ရှားနေစေရန် ရရန်ရှိသော ငွေကြေးလက်လှမ်းမီများ ရွှင်လန်းစေရန် အထူး
အတန်း ပြုလုပ်သင့်သည့် အစီအစဉ်ကို မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ အောက်ပါဇယားတွင် ရှာဖွေကြည့်ကြပါ။

* * *

မွေးနှစ်	အရောင်	ဂဏန်း	အရပ်	အလှူဒါနပဋိပညာ	လှူဒါနနေ့
ကြက်	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	အိုပင်သော အမျိုးသား	တနင်္ဂနွေနေ့
ခွေး ကျား	အစိမ်းနု	၃	အရှေ့	သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား	စနေနေ့
နဂါး ပြေ	အနီ	၉	တောင်	သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသမီး	အင်္ဂါနေ့
မြင်း	အစိမ်းရင့်	၄	အရှေ့တောင်	သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသား	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ်၊ ပျောက်	ရွှေဝါ	၇	အနောက်	သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသမီး	သောကြာနေ့
ကြက်	ပြေဝါ	၂	အနောက်တောင်	အိုပင်သော အမျိုးသမီး	တနင်္လာနေ့
ငွေ ဝက်	အပြာ	၁	မြောက်	သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသား	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ဥပမာ ။ ။ မြင်းနှစ်ဖွားသည် ကြာပန်း၊ အောင်သပြေပန်း၊ ကံ့ကော်ပန်း စသည့် နိမိတ်ပညတ် ကောင်းမွန်သော
ပန်း(၄)ခက်ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် ဘုရားကပ်လှူ၊ ပြီးနောက် အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်ရှိ သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသား
တစ်ဦးအား မိမိတတ်နိုင်သမျှ ငွေကြေးပံ့ပိုးလှူဒါန်းရန် ဖြစ်သည်။

ဘုရားပန်းကပ်လှူစဉ် အစိမ်းရင့်အရောင်ရှိသော အောက်ခွက် ပန်းကန်ကို အသုံးပြုပါ။ ထိုအရောင်ရှိသော
စက္ကူကို အောက်ခံပြု၍လည်း ကပ်လှူနိုင်သည်။ လှူဒါန်းသည့် ငွေကို ပမာဏအားဖြင့် နံဂဏန်းဖြစ်စေရန် သတ်ပြားပါ။

ငွေကြေးလက်လှမ်းမီများ သွက်လက်ဝေဆာကြပါစေ။

မီးမပွားနိုင်သူ

အတွက်

အစီအရင်တစ်ခု

နတ်မောင်
ပျော်သစ်

သည်။

ကျွန်တော် အသက်သုံးဆယ်၊ ဇနီးက အသက် နှစ်ဆယ်ကိုးတွင် အိမ်ထောင်ခွဲမှ သားသမီးယူရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။

ပထမ သားဦးကိုယ်ဝန်ကို ဇနီးသည်မှာ အသက်(၃၁)နှစ်ထဲတွင် မွေးဖွားရရာ လွန်စွာခက်ခဲ ဒုက္ခကြုံခဲ့ရပါသည်။ သန္ဓေသားကထွားနေပြီး ဇနီးသည်၏ ညှစ်အားကပျော့နေရာ ချွေးဖောပြန်ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ဒေသတွင် သားသမီးဖွားလျှင် မိမိနေအိမ်မှာသာ မီးနေခန်းကာရံပြီး မွေးဖွားလေ့ရှိပါသည်။ ဆေးခုံ ဆေးခန်းသို့ သွားခဲ့ပါသည်။ စရိတ်မတတ်နိုင်သည်လည်း ပါ၊ ပါသည်။

သို့သော် မိမိအိမ်မှာသာ ဝမ်းဆွဲဆရာမ အနီဝတ်၊ အပြာဝတ်ကို ပင့်ဆောင်ပြီး မွေးဖွားသည်က များပါသည်။

ဇနီးသည် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် မီးဖွားမည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်၏ အဖေနှင့် အမေကိုလည်း ရွာမှ ခေါ်ယူထားသဖြင့် တစ်ပတ်ကြိုတင် ရောက်နေပါသည်။

ဇနီးသည် အော်ညည်းလိုက်တိုင်း ကျွန်တော် ထိုင်ရမလိုထရမလို ဖြစ်လိုက်၊ ဆေးလိပ်ကောက်ဖွာလိုက်၊ ရေထသောက်လိုက်၊ ဟိုပြေးရမလိုလို၊ ဒီထိုင်ရမလိုလိုနှင့် ဂနာမငြိမ်နိုင် ဖြစ်နေ

ကျွန်တော်သည် ဂါထာမန္တန်များကို ယုံကြည်သူ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ဖခင်သည် ဂါထာမန္တန်နှင့် ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့ပါသည်။

အဖေထံသို့ မျက်စိနာ ရေမန်း၊ အကြောတင် ဆီမန်း၊ ကလေးအငိုတိတ်စေရန် ရေမန်း၊ လိပ်ပြာချုပ်မှအစ ရွာထဲမှသာမက ရွာနီး ချပ်စပ် ရွာပေါင်း ဆယ်ရွာလောက်မှ နေ့စဉ်လို လာရောက်၍ အားကိုးနေသူများ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

အဖေသည် ကျွန်တော့်အား ချားကြီးပြုရသအဖြစ် အလွန်ပင်ချစ်သည်။ အားလည်းကိုးပါသည်။ ကျွန်တော့်အား သူ၏ပညာမွေကို ပေးသည့်အနေဖြင့် လက်ဆင့်ကမ်းသင်ပေးပါသည်။

ဂါထာမန္တန်များစွာကို ကျက်မှတ်စေပါသည်။ ချစ်လည်း ရေးခိုင်းပါသည်။ အဖေကိုကြောက်၍သာ လေ့ကျင့်ကျက်မှတ်ခဲ့ရသော်လည်း ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ။ စိတ်မပါ၊ ပါ။ ကျွန်တော့်စိတ်က ခေတ်ပညာတတ်၊ ဘွဲ့ရအရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒသာ အဓိကဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သို့အတွက်လည်း ကျွန်တော်သည် ခေတ်ပညာကို တစ်တန်းပြီးတစ်တန်း အောင်မြင်ခဲ့ရာ ကျွန်တော် အသက် (၂၀)တွင် B.Sc (Chemistry) ဓာတုဗေဒအဓိကဖြင့် သိပ္ပံဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပြီး အသက် (၂၂)နှစ်တွင် ကျွန်တော်ကျောင်းဆရာအလုပ် ဝင်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော် အသက်(၂၅)နှစ်ထဲတွင် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပြီး အသက်(၃၀)တွင် မိဘများနေအိမ်မှ ဇနီးမောင်နှံ အိမ်ထောင်ခွဲ၍ မြို့ပေါ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ပါ

ရပါသည်။

ကျွန်တော့်အဖေမှာ အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာဖြင့် ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ကို ရွတ်နေသည်ထင်ပါသည်။ မိခင်မှာ ကျွန်တော့်ဇနီးနှင့်အတူ မီးနေခန်းတွင် ရှိနေပါသည်။

ဝမ်းဆွဲဆရာမက...

‘ရေမြွှာတော့ ပေါက်ပြီ၊ မွေးတော့မယ်၊ မွေးတော့မယ်’

ဟု ပြောသံ ကြားရသောအခါ ကျွန်တော် အလွန်အမင်း ဝမ်းသာသွားပါသည်။ သို့သော် ဆယ်မိနစ်၊ ဆယ့်ငါးမိနစ်ရှိသည်အထိ မွေးဖွားလာသ်၊ ကလေးငိုသံ မကြားရသောအခါ ကျွန်တော် ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လာပြန်ပါသည်။

‘ဆေးရုံပို့မှ ကောင်းမယ်’

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျံ့နှံ့ ၂၂၁

ဟူသော ဝမ်းဆွဲဆရာမ၏ပြောသံ ကြားလိုက်ရသောအခါ၊ ကျွန်တော် လွန်လွန်မင်းမင်း စိတ်ပူပန်သွားမိပါသည်။

‘ဆရာမလေး ဆရာမလေး ကျွန်ုပ် သမီးကို ရေလေးတစ်ခွက်တိုက်ပြီး ငါမိနစ်လောက် ဖောင့်ကြည့်လို့ ရနိုင်ပါသား’

‘အင်း... အင်း ရပါတယ်။ နောက် အလွန်ဆုံး ဆယ်ငါးမိနစ်အတွင်း ဆေးရုံရောက်မှ ကောင်းမယ်နော်၊ ဆေးရုံနဲ့နီးပါတယ်လေ ရပါတယ်’

ဆရာမလေးက ထိုသို့ပြောသော အခါ အဖေက ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ပါသည်။ ပြီးနောက်...

‘သားကြီး မင်းမိန်းမအမြဲဆောင်းတဲ့ ထီးရှိရင် ပေးစမ်းကွာ’

‘ရှိပါတယ် အဖေ’

ဟု ဆိုပြီး အမြန်ပင် ဇနီးသည် အမြဲသုံးသော မိန်းမဆောင်းထီးကို ပေးလိုက်ပါသည်။ အဖေသည် ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ ထီးကိုယူလိုက်ပြီး ထီးကိုကိုင်၍ နှုတ်မှတစ်ခွက် မန်းမှုတ်နေပါသည်။ ထိုသို့ မန်းမှုတ်ပြီးမှ ထီးကိုဖွင့်လိုက်ပါသည်။ ပြီးနောက်...

‘သားကြီး ထီးအမိုးပေါ်ယောက်ရော့ခွက် လောင်ချမ်း’

ဟု ခိုင်းသဖြင့် ကျွန်တော် လောင်းချပေးရပါသည်။ ထီးအမိုးပေါ်မှ ကျလာသော ရေများကို ရေခွက်လက်ပြန် (လက်နောက်ပြန်) ခံထားပါသည်။ ထို့နောက် ဇနီးသည်အား ၎င်းရေကို တိုက်ခိုင်းပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အဖေပေးသော ရေကို အမေ့လက်ထဲထည့်ပြီး ဇနီးသည်ကို တိုက်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ဇနီးသည်မှ ရေတစ်ခွက်လုံးကုန်အောင် နား၍နား၍ သောက်လိုက်ပါသည်။ ဆယ်မိနစ်ခန့်ရှိသောအခါ ဝမ်းဆွဲ

ဆရာမလေးမှ...

‘အဘ အခြေအနေမထူးရင် ဆေးရုံသွားဖို့ အချိန်တန်နေပါပြီ’
ဟု ဆိုပါသည်။

ဆေးရုံမှာ ကျွန်တော့်အိမ်နှင့် တစ်လမ်းကျော်သာ ဝေးပါသည်။ ခြေလျင်သွားလျှင်ပင် ငါးမိနစ်သာ ကြာပါသည်။

‘အေးကွယ် အဘက ရှေးနည်းတိုင်းလေး သုံးကြည့်တာပါ။ သွားသင့်ရင် သွားတာပေါ့၊ မိနော်နဲ့ထဲ ထိကြည့်လိုက်ပိုင်း ဆရာမလေး’

‘ဟုတ်တဲ့ပါ အဘ၊ ကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်’

လုံချည်အနီဝတ် ဝမ်းဆွဲဆရာမလေးသည် မီးနေခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပါသည်။ သို့သော် ဘာသံမှ မကြားရပါ။ အတန်ကြာ ငြိမ်နေပါသည်။ ကျွန်တော့်အထင် ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ...

‘ရတော့မယ် အဖေကြီး၊ ရတော့မယ်’

ဟု အမေ့ပြောသံကို ကြားရသည်။ ဇနီးသည်ထံမှလည်း တအင်းအင်း ညည်းသံ၊ ညစ်သံကို ကြားရပါသည်။

နောက် ငါးမိနစ်ခန့်အကြာတွင် အူထဲ အူဝဲဟူသော ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိလှသည့် ရင်သွေးငယ်၏ ငိုသံနှင့် အတူ...

‘ယောက်ျားလေးတော်၊ ယောက်ျားလေးတော့ သားကြီးထက်ပိုမယ် မြေး’

ကြီးတော့ ဖအေကြီးရဲ့

ဟူသော အမေ၏ အာလုတ်သံကြီးနှင့် ဝမ်းသာအယ်လဲပြောသံကြောင့် ကျွန်တော် ထ၍ပင် ခုန်လိုက်မိသည်ထင်ပါသည်။ “ထီးပိတ်လိုက်”ဟု အဖေပြောမှပင် လက်ထဲကထီးကို ပိတ်လိုက်မိပါသည်။

ဝမ်းဆွဲဆရာမလေးမှ လိုအပ်သည်များ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် မြင်းလှည်းအငှားနှင့် ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးလိုက်ရသည်။ အပြန်လမ်းတွင် အဖေ့ကို မေးမည်၊ မေးကိုမေးရမည်ဟု ထပ်ကာ၊ ထပ်ကာ ရေရွတ်နေမိပါသည်။

နောက်နေ့မနက်တွင်မှ အဖေ့ကို မေးဖြစ်ခဲ့သည်။ အဖေက ပြုံးပြုံးကြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြီး ယုံပြီလားကွဟု အဓိပ္ပာယ်မျိုး ဖြစ်နေပါသည်။ အတန်ကြာမှ...

‘အေးကြံ့ရင် သက်လုံးကောင်ရယ်တဲ့ သားကြီးရ သားဇနီးအတွက် ရှေးရှေးရှေးက ဂါထာပုဒ်နဲ့ ပညာတစ်ရပ်ကို အလက်တွေ့ သုံးပြုလိုက်တာပါ။ မင်းတို့ဆီလို အဖေတို့တုန်းက ဆေးရုံ ဆေးဝါး မရှိသလောက် ရှာဖွေတယ်ကွ’

ရယ်စရာထဲမှာ ဘုရားတရားသံထားရတာသုံးပါးဆေးနဲ့ ရှေးသုံး ဂါထာပုဒ်တွေနဲ့ ကြိုးပြင်ခဲ့တာပါ။

ဒီနေ့ခေတ်မှာလဲ ဆေးရုံဝေး ဆေးခန်းဝေး အကျပ်အတည်း အခက်အခဲနဲ့တွေ့ရ အသုံးပြုရတာပဲလေကွာ၊ အလကားပညာတွေ ယူတယ်ဟိုကွာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် အဖေ၊ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီ။ ကျေးလက်တောရွာရောက်လို့ တိုက်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရင် ကူညီနိုင်အောင် အဲဒီပညာ ဆည်းပူးပါ အဖေ’

‘အေး ပညာက မယူတတ်ဘဲ လွယ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လေးလေး

နက်နက် တန်ဖိုးထားဖို့၊ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်ကွ၊ ပေါ့ပြန်ပြန်ထားရင် ပေါ့ပြန်ပြန်ဖြစ်မယ်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက် မီးဖွားဖို့ ခက်ခဲနေရင် အဲဒီအမျိုးသမီး သုံးစွဲနေတဲ့ မိန်းမဆောင်းထီးကို ဒီဂါတာနဲ့ (၃၇)ခေါက်မန်းရမယ်။

“ဥ ဝါကာ၊ ပုဏ္ဏက နဏ္ဍာ၊ ထီးချက်စောင့်၊ ဝိလံပုဏ္ဏက နဏ္ဍာ၊ ထီးချက်စောင့်၊ ထောက်ထိုးမိချင် ဆင်ဆရာဆင်း ကျဆရာကျ”

အဲဒီဂါတာနဲ့ (၃၇)အုပ်မန်းပြီး ထီးကို ဖွင့်လိုက်၊ ဖွင့်ပြီးရင် ထီးခေါင်မိုးပေါ်ကနေ သောက်ရေလောင်းချ၊ ထီးပေါ်ကကျဆင်းလာတဲ့ရေကို လက်ပြန်ခံယူပြီး မီးမဖွားနိုင်တဲ့ အမျိုးသမီးကို တိုက်လိုက် အလွယ်အသာ မီးဖွားလိမ့်မယ်။

မီးဖွားပြီး ကလေးအပြင်ရောက်မှ ထီးကိုပိတ်ရမယ်။ ကလေးအပြင်ရောက်ရင် ထီးပိတ်ဖို့မနေနဲ့၊ မပိတ်မီရင် အမျိုးသမီး သွေးသွန်တတ်တယ်။ မှတ်ထားပေရော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ၊ သား တစ်သက်ထုံး မှတ်ထားပါမယ်။ ကိုယ်တွေ့ချက်မြင်ခိုလဲ ယုံပါပြီအဖေ’

* * *

‘အဲဒီ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်ကြုံခဲ့ရပြီးနောက်မှာ ကျွန်တော်ဟာ ဂါတာနွန်တွေကို အလေးအနက် ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ် ကိုလုမြင့်သစ်ရေ’

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်က ဒုလ္လာဘရဟန်းအတူ ဝတ်ခဲ့ရသည့် (ရှင်တေဇနိယ၊ ရာအမည ဦးထွန်း၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး)၏ပြောပြချက် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်နဲ့တို အမှတ်တရ ပြန်လည်ရေးသားမိသည်။

လက်တွေ့

ခြင်္သေ့ကိုင်တဲ့ နည်းစာနည်း

လယ်တောဒေသ မိုးရာသီချိန် ရေပြောင်းဘေး ရေမွှက်အနီး နေသူတို့အဖို့ ခြင်္သေ့ကိုင်သည့်အဏ်က အတော်ပင် ခံကြရသည်။

တစ်ညနေ နေဝင်မိုးချုပ်စတွင် ကိုက်ထူးနှင့် ကိုမြသန်းတို့ ရေပြောင်းနံဘေးတွင် လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားစမြည် ပြောဆိုလျက် ရှိသည်။

ကိုမြသန်းမှာ လယ်ထဲတွင် ညအိပ်ကာ ငရုတ်တလင်း စောင့်နေသူလည်း ဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက် စကားပြောဆိုနေချိန် ကိုမြသန်းမှာ အင်္ကျီမပါ ဗလာကိုယ်တည်းနှင့် ဖြစ်သော်လည်း ခြင်္သေ့ တစ်ကောင် အော်မြည်ကာ အသံပေးလျက် ရှိသော်လည်း ခြင်္သေ့ကိုင်သည့်အခိုက် လက္ခဏာ မတွေ့ရ၊ စကားပြောလည်း မပျက်ပေ။

သို့သော် အတူစကားပြောရင်း ထိုင်နေသည့် ကိုက်ထူးမှာ ခြင်္သေ့က တစ်ကောင် အော်မြည်ကာ အင်္ကျီလုံချည် အဝတ်လွတ်သည့်နေရာမှန်သမျှ လက်မောင်း၊ ခြေဖဝါး၊ ခြေသလုံးပါ မကျန် အတင်းဝင်နားကာ ကိုက်သောကြောင့် ခေါင်းပေါင်း စောင်ပေါ်နှင့် ခြင်္သေ့အား တဖြန်းဖြန်းရိုက်ကာ မောင်းထုတ်နေရသည်။

အတူနေသူချင်းအတူတူ ကိုမြသန်းအား ခြင်္သေ့ကို လုံးဝမကိုက်သည်ကို ကိုက်ထူးသတိထားမိသည်။

‘ကိုမြသန်း... အံ့... ကြာတော့ ခြင်္သေ့က ဟာ ယော့တော့၊ ကျုပ်ဟာတော့ ခြင်္သေ့ကတော့ တဖန်ဖန်နဲ့ ခြင်္သေ့ကိုင်တဲ့ နည်းစာ၊ ရှိရင်လဲ ယိရတာလား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကိုမြသန်းက...

‘ခြင်္သေ့ကိုင်တဲ့နည်း သိချင်တာလား၊ လွယ်ပါတယ်။ ကျုပ်က မှောင်မိုးချုပ်တာနဲ့ ခြင်္သေ့ခြင်္သေ့ဝတ်စုံမှာ တအားကိုက်တတ်တာ၊ ညဉ့်နှက်သွားရင်လဲ ဒီလောက်မကိုက်တာတော့’

ဒီတော့ မှောင်မိုးချုပ်မှာ လက်ဖက်ထဲ ဆားအေး၊ ပန်ကျည်းစေ့တစ်လက်တည်း ချလေး အနည်းငယ်ထည့်ပြီး ဆားရည် ပျော်အောင်ပွတ်ပြီး အဲဒီဆားရည်နဲ့ လက်မောင်း၊ ထက်စို့၊ ခြေဖဝါးတွေ ပွတ်လိမ်း ပေးထားလိုက်တာပဲ။ ဒီနည်းလေးကြောင့် ကျုပ်ကို ခြင်္သေ့ကိုင်တာ အိပ်ရာထဲခိုနေတာမျိုး ခြင်္သေ့ကိုင်တွေ နေရုံ သန့်စင်ပြီး အိပ်ရာထဲလိုက်တာပဲ’

ဟု ပြောပြပါသည်။

ဆားရည်ပွတ်သည့် ဆိုသော်လည်း အရေပြားပေါ် အငန်ဓာတ် အနည်းငယ်ရ ရုံသာ ပွတ်လိမ်းပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့သူတို့ ပြောစကားအရ ခြင်္သေ့ကိုင်တာ အား ကိုက်လေမရှိသလို သွေးချိုသည့်သူအား ကိုက်လေရှိပြီး အတူတူနေလိုတာ ချင်းတူသော်လည်း တချို့သောသူများ ခြင်္သေ့မကိုက်တာ တွေ့ချင်သလိုပဲ။

ခန္ဓာကိုယ် လက်ခြေတို့အပေါ် ဆားရည်ပွတ်သည့်နည်းမှာ ခြင်္သေ့ကိုင်တာ၏ အငန်ဓာတ်အား လုံးဝ မနှစ်သက် ကြောက်လန့်သည့်သူများအတွက် ဖြစ်သည်။

လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်နိုင်သည့် နည်းလေးတစ်ခုဖြစ်၍ ရေအေး၊ ဆားအေး၊ ပန်ကျည်းစေ့တို့ဖြင့် ခြင်္သေ့ကိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တိုသစ်နှင့်

နတ်မောက် ထုမြင့်သစ်

သုဝဏ္ဏဘူမိ၏

လျှို့ဝှက်ချက်များ (၃) [ဇာတ်သိမ်း]

ခရစ် ၁၉၈၀ ခုနှစ်

လျှို့ဝှက်ချက်
နက်နက်နဲနဲ
ထူးဆန်းစွာလော
အခန်းဆက်ဝတ္ထုကြီး

ယခင်လူမှု အသက်

ဒါပေမယ့်... ကျွန်ုပ်က လက်မခံချင်ပုံ အမူအရာဖြစ်နေသဖြင့် ဆရာတော်မှ... 'သုဝဏ္ဏဘူမိအင်ပါယာကျင့်ကျင့်လေပါ အကာရယ်၊ ဟံအင်ပါယာက ကျယ်ဝန်းလှပါ တယ်။ ကျယ်ဝန်းတဲ့ အင်ပါယာကြီး တစ်ခု လုံးကို ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ အပြန်ဆုံး ထွန်းကား ပြန့်ပွားချင်တယ်။ သာသနာ ထွန်းကားဖို့အတွက် အစွအစွဲကလေးနဲ့ ဘယ်မှာ ပြန်ပြန်ဆန်ဆန် ထွန်းကားပါ့မလဲ။ အင်အားကောင်းလှတဲ့ တိတ္ထိအနည်းကြီး

တွေကို တွန်းလှန်ဖယ်ရှားဖို့ ဘယ်လွယ်ပါ့မလဲ။ (၄၅၅) ခုလောက်ရှိတဲ့ အနည်းကြီးတွေကို ဖယ်ဆီးချုပ်ချုပ် နှိပ်ကွပ်ပြီး ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာကို အာချင်း အစား ထိုးရတာဟာ ဘယ်လောက် ခက်ခဲလဲဆိုတာ အကဲ စဉ်းစားကြည့်စမ်း' စဉ်းစားဆို၍ ကျွန်ုပ် စဉ်းစားသွားရသည်။ စဉ်းစားကြည့်တော့လည်း ဆရာတော်ပြောတာ မှန်၍ အဓိပ္ပာယ်ရှိလှသည်။ 'ဒါဟာတိတ္ထိအနည်းကြီး(၄၅၅)ခုလောက်ကို ဖယ်ရှားပြီး ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ

ထွန်းကားပြန့်ပွားအောင် လုပ်တာ အလွယ်တကူလုပ်မယ်လို့ ပြန်မာရာဇဝင်မှာ ရှိတယ်မရှိတူး ဒါဟာ အကြောင်းယနေ့ ပြန်မာရာဇဝင်မှာ တစ်ခိုက်လုံး ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားနေတာ အနော်ရထာမင်းရဲ့ ကျေးကြောင့် မှတ်ပါ' 'ယနေ့ ပုဂံမှာ ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားနေတာဟာ တပည့်တော်ဆီ သုဝဏ္ဏဘူမိက ဖြစ်ဖို့စာမေးတာပါ ဘုရား ကျွန်ုပ်က အမျိုးမာန်ဖြင့် ပြောတယ်လည်း သည်။ 'အင်း ဒါကို ငါ ပြောမိသေးသုဝဏ္ဏဘူမိ ကွက်ကွက်ကလေး

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ နှစ်ပေါင်းထောင် နှင်ချီပြီး ထွန်းကားနေပေမယ့် မြန်မာ နိုင်ငံအနှံ့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မထွန်း ကားခဲ့တာဟာ အဲဒီမင်းများရဲ့ အမြင် ကျဉ်းတဲ့ စိတ်ကြောင့်ပဲ'

'ထားပါတော့ဘုရား စောစောက ဆရာတော် ပြောသွားတဲ့အထဲမှာ မကူညီတာက တစ်ကြောင်း၊ ကူညီ တာက တစ်ကြောင်းလို့ ဆိုတဲ့ စကား ပါပါတယ်။ မကူညီတာတော့ သိပြီ ဘုရား။ ကူညီတာက ဘာတွေ ကူညီ တာလဲ ဘုရား။ အဲဒါ အမိန့်ရှိပါဦး ဘုရား'

'မနုဟာမင်းကို ကူညီခဲ့တာကို ပြော တာ'

'မနုဟာမင်းက ပုဂံကို ပါတော်မူ သွားပြီပဲ။ ဘာကူညီတာလဲ ဘုရား'

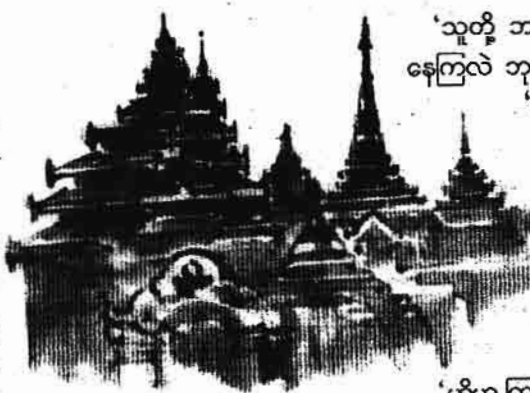
'ဒကာတို့က သမိုင်း ပုတ်တမ်းထဲက လောက်သာ သိတာ၊ ဒကာတို့ မသိနိုင်တဲ့ သုဝဏ္ဏဘူမိ လျှိုက်ချက်တွေ အများကြီး ရှိတယ်။ အမှန်က မနုဟာမင်းဟာ ပုဂံကို ပါသွားပေမယ့် မနုဟာမင်းရဲ့ ညီတော် တစ်ပါးဟာ လွတ်မြောက်သွားတယ်'

'ဟာ ဟုတ်လား ဆရာတော်ဘုရား ဒီညီတော်ဟာ ဘယ်လိုလွတ်မြောက် ထွက်ခွာသွားနိုင်ပါသလဲ'

'အနော်ရထာမင်းရဲ့ ပုဂံတပ်တော်ကြီး သုဝဏ္ဏဘူမိနယ်မြေကို နီးကပ်လာတော့ မနုဟာမင်းရဲ့ ညီတော်တစ်ပါးနှင့် အညီ အညွတ်တိုက်ပြီး ညီတော်ကို လွတ်မြောက် အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး မနုဟာမင်းက ပုဂံကို လိုက်ပါသွားတာ'

'ပုဂံတပ်တော်တွေ သုဝဏ္ဏဘူမိကို ချီတက်တိုက်ခိုက်တော့ သုဝဏ္ဏဘူမိ တပ်တော်သားတွေ ခံမတိုက်ဘူးလား ဘုရား'

'မတိုက်ဘူးဒကာ။ မတိုက်တဲ့ အကြောင်းရင်းက အင်အားကြီးမားတဲ့

ပုဂံတပ်ကို ခံတိုက်ရင် သုဝဏ္ဏသား တွေ အားလုံး သေကျေ ပျက်စီးကုန် မယ်။

'ဒီအခြေအနေတွေကို သိတဲ့ မနုဟာ မင်းဟာ သူ့တပ်တော်သားတွေကို ခုခံ ခြင်းမပြုရန် အမိန့်ထုတ်တယ်။ သုဝဏ္ဏ ဘူမိ တပ်တော်သားတွေဟာ သူတို့ မင်းရဲ့စကားကို တစ်သဝေမတိုင်း နားထောင်ကြပြီး အညံ့ခံကြတယ်'

'မနုဟာမင်းကကော ဘုရား'

'မနုဟာမင်းဟာ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ နန်း တွင်းသူ နန်းတွင်းသားတွေကို ဝိတ်တမိတ် ဆီပြီး ညီတော်နဲ့အတူ နန်းတွင်းက ထွက်ခွာ သွားတယ်'

'ဘယ်ကို ထွက်ခွာသွားကြလဲ ဘုရား'

'ဒီ ဇင်းကျိုက်တောင်ဘက်ကို'

'ဇင်းကျိုက်တောင် ဘယ်အရပ် ဘယ်ဒေသကိုလဲ ဘုရား။ အဲဒီလို ထွက်ခွာသွားတာ သုဝဏ္ဏဘူမိ ပြည်သူ ပြည်သားတွေ၊ ပုဂံသားတွေက မသိ ဘူးလား ဘုရား'

'မသိကြဘူးဒကာ။ မသိရှိကြအောင် ငါက ကူညီရတာပေါ့'

'မနုဟာမင်းညီတော်နဲ့ ဝိသွားတဲ့ လူဟာ ဘယ်လောက်နှုတ် ဘုရား'

'တစ်ထောင် ကျော်ကျော်လောက် ရှိတယ်'

'သူတို့ ဘယ်ဒေသမှာ စတည်ချ နေကြလဲ ဘုရား'

'ဒီ တားကုန်းကနေ ကြည့်ရင် ပြင်ရတဲ့ ဇင်းကျိုက်တောင် ခေတီတော်ရဲ့ ယာဘက် တောင်သို့မှာ နေထိုင်ကြတယ်' 'တောင်သိမ်းဆိုတာ ဘာလဲဘုရား'

'ဟိုမှာ ကြည့်လိုက်စမ်း။ ဇင်းကျိုက် တောင်တန်းကြီးဟာ တောင်နဲ့မြောက် သထုံ သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့တော်အထိ တန်း နေတာ တချို့နေရာမှာ တောင်တွေ နိမ့်သွားတယ်။ အဲဒီ နိမ့်သွားတဲ့တောင် တန်းကို သိမ်းနေတယ်လို့ ခေါ်တယ် နားလည်ပြီလား'

'နားလည်ပါပြီ ဘုရား'

'မနုဟာမင်းရဲ့ညီတော်နဲ့ အပေါင်းပါ တစ်စုဟာ သထုံသုဝဏ္ဏဘူမိကို စွန့် ခွာပြီး တောင်ခြေလမ်းအတိုင်း ထွက် လာကြတာ အခု မင်းတို့ ရင်းနှီးမိလို့ ခေါ်ကြတဲ့ နေရာတည်တည်ရောက် တော့ တောင်သိမ်းနေတဲ့ အဆူဘက် စူးစူး တောင်တန်းဆီသို့ တက်လာ ကြတယ်။

အဲဒီ ဇင်းကျိုက်တောင်တန်းဆီ နိမ့် နေတဲ့ အဆူဘက်နေရာဒေသ တစ်ဝိုက် တောင်စောင်းမှာ စတည်ချ နေထိုင်ကြတယ်။ အဲဒီနေရာကနေ ကြည့်ရင် အဆူဘက် သံလွင်မြစ်ကို ကျော်ပြီး ကြည့်လိုက်ရင် ဒေါနတောင် တန်းကို လှမ်းမြင်ရတယ်။ တောင် ဘက်ကို လှမ်းကြည့်ရင် ဇင်းကျိုက် ဆံတော်ရှင်ခေတီတော်ကို မြင်တွေ့ ဖူးမြော်ရတယ်'

'သူတို့ကို ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး လားဘုရား'

'စောစောက ဝိသြာဗ္ဗိပြီပဲ ဘယ်သူမှ

ယဉ်ကြဘူး။ ယဉ်အောင်လဲ ငါက ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်ပေးရတာပေါ့'

'သူတို့တစ်တွေ ဘယ်လို နေထိုင်
ပြီး ဘယ်လိုစားသောက်ကြတယ်
ဆိုတာ ပြောပါဦး'

'အဲဒီ မနုဿာမင်းညီတော်နဲ့ ပါသွား
တဲ့ လူ တစ်ထောင်ကျော်ဟာ သူတို့
သခင် မနုဿာကို သိပ်ချစ်ကြတယ်။
ချစ်ကြတော့ မနုဿာမင်းရဲ့စကားကို
တစ်သဝေမတိမ်း နားထောင်ကြတယ်။
မူလကတည်းက ဘာသာရေးကို ကိုင်း
ရှိုင်းကြတဲ့လူတွေဆိုတော့ လောဘ၊
ဒေါသ နည်းကြတယ်။'

မနုဿာမင်းရဲ့ စီမံခန့်ခွဲပေးလိုက်တဲ့
အတိုင်း လိုက်နာကြတယ်။ ဒီတော့
မနုဿာမင်းညီတော်နဲ့အတူ စုပေါင်း
စိုက်ပျိုးကြတယ်။ စုပေါင်း သိုလှောင်ကြ
တယ်။ စုပေါင်းသိုလှောင်ထားကြတဲ့ စား
ရေ ရိက္ခာပစ္စည်းတွေကို လိုသလောက်
ယူပြီး ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြတယ်'

'ဒါဖြင့် စုပေါင်းနေထိုင် လုပ်ကိုင်
ကြတဲ့ ဘုံစနစ်ပေါ့ ဟုတ်လား ဘုရား'

'အေး ဟုတ်တယ် ဘုံစနစ်ပေါ့။ သူတို့က
သူများအသက် မစားကြဘူး။ စုပေါင်း စိုက်ပျိုး
လို့ရတဲ့ စပါး သစ်သီးနဲ့ ထောင့်တွေမှာ
ရှာဖွေရရှိတဲ့ သစ်သီးသစ်ပွဲတွေကိုသာ စား
သုံးကြတယ်'

'သက်သတ်လွတ် ဆိုပါတော့
ဘုရား'

'အင်း သက်သတ်လွတ်စားပြီး
အနည်းဆုံး ငါးပါးသီလကို ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်ကြတယ်။ တရားကျင့်ကြ
အားထုတ်ကြတယ်'

'သူတို့ လူတစ်ထောင်ကျော် နေထိုင်
ကြတာ ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေ မသိ
ကြဘူးလားဘုရား'

'အို အာနုပယ် အဲဒီကာလက ဒီနေရာ ဒီ

ဒေသကို လူသူ အပေါက်အရောက် ယှဉ်
ဘုလေ။ ထောင့်နက်စွာလဲ ဘယ်သူလဲ
ရဲပြီဟယ်'

'အဲဒီ လူတစ်ထောင်ကျော်ဟာ
တဖြည်းဖြည်း တိုးပွားလာမှာပေါ့နော်။
အဲဒီ တိုးပွားလာတဲ့ မျိုးဆက်တွေဟာ
အခု ဘယ်မှာရှိကြလဲ ဘုရား'

'မတိုးပွားကြဘူး။ တဖြည်းဖြည်း
ဆုတ်ယုတ်သွားကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့
လဲဆိုတော့ မူလကတည်းက သုဝဏ္ဏ
ဘူမိသားတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုင်း
ရှိုင်းကြသူတွေဆိုတော့ ဗုဒ္ဓရဲ့ အိုခြင်း၊
နာခြင်း၊ သေခြင်းဆိုတဲ့ တရားကို
သဘောပေါက် နားလည်ကြတဲ့ သူ
တွေ။ ရုပ်နာမ် ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း
သဘောကို နားလည်ကြသူတွေဆို
တော့ ရုပ်နာမ်ပြတ်စဲရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ
ရည်မှန်းပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြ
တယ်'

'အားလုံး ရသေ့ရဟန်းအသွင်နဲ့
နေထိုင်ကြလား ဘုရား'

'အားလုံးတော့ မဟုတ်ဘူးလေ။
အချို့ အိမ်ထောင်မှုပြုပြီး လင်ယူသား
မွေးဖွားတော့ ရှိကြတယ်။ ဒါက အနည်းစု
ပါ'

'ဒါဖြင့် မနုဿာမင်းနဲ့ သူညီတော်
တို့ရဲ့ မျိုးဆက်တွေ ရှိသေးတာပေါ့နော်'
'ရှိသေးတယ်'

'လူဦးရေ ဘယ်လောက်ရှိသေးလဲ
ဘုရား'
'ဆယ်ဂဏန်းလောက်ပဲ ရှိတော့
တယ်'

'အခု သူတို့တစ်တွေ တစုတဝေး
တည်း စုပေါင်းနေထိုင်ကြတုန်းလား
ဘုရား'

'ဘယ် ဟုတ်ပါ့လဲ။ တပြိုင်နက်တည်း ဆယ်
သီတင်းတဲ့ တစ်နေရာစီမှာ ရှိနေကြတာ
သူတို့ကိုယ်တိုင်က သူတို့က မနုဿာမျိုးဆက်
တွေပန်းတောင် ယဉ်ကြတော့ဘုလေ'

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဇင်းကျိုက်တောင်ခြေ
ခြင်သောနှစ်ကောင် တက်လမ်းမှ ဟင်း
ကုန်းခြေသို့ တက်ရောက်လာစဉ်က
တောင်တက်လမ်း တစ်နေရာ၌ ခေတ္တ
နားနေအပ်နန်းဖြေရာမှာ တောနက်တွင်း
တောင်စောင်းနေရာ အချို့တို့တွင်
စိမ်းလန်း စိုပြည်နေသည်ကို လှမ်းမြင်
ရသည်။ ထိုနေရာမှ လူအချို့ ထွက်လာ
ကြသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ ဒီလူတွေ
မနုဿာမင်းညီတော်ရဲ့ မျိုးဆက်တွေ
များလားဟု ကျွန်ုပ် ရုတ်ခြည်း တွေ့
လိုက်မိသည်။

'သူတို့က လူနေရပ်ကွက် ဆေး
တွေမှာ သွားမနေကြဘူးလား ဘုရား'
'အချို့လဲ လူနေရပ်ကွက်တွေမှာ
ရောနှော နေထိုင်ကြတယ်လေ။ အခု
က သူတို့ကိုယ်တိုင် မျိုးနွယ်စီးစီး
တွေ မမှတ်မိကြတော့ဘူးလေ။
ဆက်က ဆယ်ဆက်မက ကျော်
ပဲ'

'အချို့ မျိုးဆက်တွေ မတော့
တွင်းတွေမှာ ရှိနေကြသေးတာ
နော်'

ရှိသေးတယ်။ တောနက်တွင်းမှာပဲ ပျော်နေကြတယ်လေ။ သူတို့က လောက ဒေါသ ပြကြတာ။ ရှိတာနဲ့ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်နေကြတယ်။ သူတို့မှာ တစ်ခုပဲ အခက်အခဲ ရှိတယ်'

'ဘာလဲ ဘုရား'
'ဆား'

ဆရာတော်က ဆားဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် ကျွန်ုပ် (၁၀)နှစ်ဝန်းကျင် အရွယ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသား ဆရာက ဘုန်းတော်ကြီးဦးဉာဏ ပြောသည့်စကားကို ရုတ်ခြည်း သွားသလို ခံရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဉာဏသည် ဘယ်သကမ္ဘာစစ်မဖြစ်ပွားမီ အချိန်က ဆာတောင်ဒေသအနီး သွားရောက်၍ ဆားအားထုတ်သည်။ တရားသွား ဆားထုတ်ရာ၌ ဇင်းကျိုက်တောင်၊ ဇင်းကျိုက်ဘုရားကိုလည်း ရောက်သည်။ ဇင်းကျိုက်ဘုရား၏ တောင်တန်းအသုတ် တောနက်တွင်းတွင်လည်း ဆားအားထုတ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ချော်ပြသည်။

ဆွမ်းအာဟာရအတွက် တောနက်တွင်းရှိ တစ်အိမ်စ၊ နှစ်အိမ်စ နေထိုင်ကြသည့် လူများထံမှ ဆွမ်းခံကြ၍ အလှူခံသည်။ တောနက်တွင်းနေ လူများ၌ ဆားတစ်မျိုးက လွဲ၍ အခြားတစ်ရာပစ္စည်းတွေ အလိုအလောက် ရသည်ဟု ဆိုသည်။

တောနက်တွင်းနေ လူတို့သည် တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်မျှ လူနေရပ်ကွက်သို့ နှုတ်ခွာသို့ ဆင်း၍ သူတို့တောတွင်းဒေသ ကုန်ပစ္စည်းနှင့်ဆား သွားရောက် လဲလှယ်ကြသည်ဟု ဆရာတော်ဦးဉာဏက ပြောပြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သိမှတ်မိနေသည်။

'ကဲ ဒကာ မိုးလင်းနေပြီ၊ ဘုန်းကြီး ကြွတော့မယ်'

ဒီတော့မှ ကျွန်ုပ် တွေးတောမေးမောနေရာမှ သတိရလာပြီး ကဗျာကယာ ဖြင့်...

'ဆရာတော် ခဏနေပါဦးဘုရား။ တပည့်တော် မေးစရာတွေ အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ မေးပါရစေဦး ဘုရား' မေး မေး။ ဘာမေးမလဲ မြန်မြန် မေး၊ အချိန်မရှိဘူး။ ဟိုမှာကြည့်စမ်း လမင်းက ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ'

ကျွန်ုပ် လမင်းကို လှမ်းကြည့်ရာ လမင်းမှာ အနောက် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီသို့ ရောက်စ ပြုနေပေပြီ။

'နွေဦး ဘုရား၊ တပည့်တော် မေးစရာက များတော့ ဘာက စမေးမလဲတောင် မသိတော့ဘူး။ ဪ၊ ဆရာတော် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆိုတဲ့ နိုင်ငံတော် ပေါ်ထွန်းလာပြီမှာလား ဘုရား'

'ပေါ်ထွန်းလာဦးမယ်'

ဆရာတော်က ပေါ်ထွန်းလာဦးမယ် ဆို၍ ကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားသည်။

'ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ပေါ်ထွန်းလာမှာလဲ ဘုရား'

'ဖြစ်ပျက်လေ ဒကာရဲ့၊ ဖြစ်ပျက်ကို ဒကာ ယုံတယ် မဟုတ်လား'

'ယုံတာပေါ့ဘုရား။ ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်၊ ပျက်ပြီးရင် ဖြစ်ဆိုတာ မမှတာပဲဟာ'

'ဖြစ်ပျက် လောကကြီးထဲမှာ သံသရာလည်နေတာကော ယုံကြည်တယ် မဟုတ်လား'

'ယုံကြည်ပါတယ် နိဗ္ဗာန်မရသေး မရောက်သေးသမျှ သံသရာလည်နေ ကြတာပါပဲ ဘုရား'

'အေး ဖြစ်ပျက် သံသရာကြီးထဲမှာ နိဗ္ဗာန်မရသေးသမျှ သံသရာကြီးထဲမှာ လည်နေကြသလို ဆာတောင်ဒေသနေ မြို့ရွာ ဒေသတွေဖြစ် မြို့ရွာဒေသနေ လယ်ယာ ကိုင်ကျွန်း ဆာတောင်ဒေသဖြစ် ရုပ်ဝတ္ထု ဖွဲ့စည်းထားလဲ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲနေတာပဲ'

'ဆရာတော်ဘုရား၊ တပည့်တော် မေးတဲ့ မေးခွန်းက ပျောက်သွားပါမယ်။ တပည့်တော်မေးတာ ဖြေဦးလေ ဘုရား'

'ဘာများလဲကွယ်'

'သုဝဏ္ဏဘူမိနိုင်ငံ ဆိုတာလေ။ သုဝဏ္ဏဘူမိနိုင်ငံ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ပေါ်ထွန်းလာမှာလဲ ဆိုတာလေ'

'သုဝဏ္ဏဘူမိနိုင်ငံ ပေါ်ထွန်းလာဦး'

မယ်လို့ ပြောပြီးပြီပဲ'

'သုဝဏ္ဏဘူမိနိုင်ငံ ပေါ်ထွန်းဖြစ်ပေါ်လာမယ့် နေရာဒေသကို ပြောတာပါ ဘုရား'

'ကမ္ဘာပေါ်မှာ သုဝဏ္ဏဘူမိဒေသက အများကြီး'

'အဲဒီအများကြီးထဲက တပည့်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်မှာလဲ သုဝဏ္ဏဘူမိရှိတာပဲ ဘုရား'

'အေးလေ မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းမှာရှိတဲ့ အခု သထုံမြို့ သုဝဏ္ဏဘူမိဒေသအတွင်းမှာ သုဝဏ္ဏဘူမိဟာ ပေါ်ထွန်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ကဲ ကဲ ဘုန်းကြီးကြွတော့မယ်'

'ခဏနေပါဦး ဘုရား'

'မိုးစင်စင် လင်းနေပြီ။ ဟိုမှာ လူတွေလဲ နီးထလာကြပြီ။ ဟော... ဒီဘက်ကို လာနေကြပြီ'

'တပည့်တော်မှာ မေးစရာတွေ အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ဆရာတော်နဲ့ ဘယ်လိုတွေ့ပြီး ဘယ်မှာ မေးရမှာလဲ ဘုရား'

'ဒကာကြီး ဒီဇင်းကျိုက်တောင်ပေါ်ကို လာခဲ့လေ'

'နောက်ထပ် တပည့်တော် မလာနိုင်တော့ပါဘူး ဘုရား။ တပည့်တော် အသက်အရွယ်က မကြာခင် ကာလမှာ သေချင်သေမှာ။ တပည့်တော် မသေခင် ဆရာတော်နဲ့ တွေ့ချင်ပါသေးတယ်။ ဘယ်လိုတွေ့ရမှာလဲ ဘုရား'

'ဒကာ သိဒ္ဓိရှင်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပေါ့'

'ကြိုးစားနေတာပါပဲ ဘုရား။ သိဒ္ဓိရှင် ဖြစ်လမ်းက လွယ်တာမှ မဟုတ်တာ'

'ဒကာ ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစား

ပါ။ ဒကာဖြစ်ချင်တာ တစ်နေ့ဖြစ်လာမယ်'

'ဆရာတော်နဲ့ တွေ့ချင်သေးတယ် ဘယ်လို တွေ့ရမှာလဲ အမိနဲ့ပါ ဘုရား'

'ဒကာရဲ့ ဆရာတော် ရက်ကန်းစင်တောင် ဦးဩဘာသကို ပင့်သလို ပင့်လေ ဘုန်းကြီးနဲ့ တွေ့နိုင်တာပေါ့။ ကဲ ဘုန်းကြီးကြွပြီ...'

ဗားမဲ့ဆရာတော်သည် ပြောပြောဆိုဆို နေရာမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုင်နေရာမှ တောင်မြောက်လေးပါးကို ကြည့်လိုက်ရာ လောကတစ်ခွင်လုံး လင်းထိန်နေပေပြီ။

ထိုစဉ် တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ လူအုပ်များ စကားတပြောပြောဖြင့် ဆင်းလာကြသည်။ လူတွေ၏ စကားပြောသံ ဆူဆူညံညံကြောင့် ကျွန်ုပ် လန့်နိုးလာသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် အိပ်မက်၌ ပြောခဲ့သော စကားများကို ပြန်မတွေးနိုင်။ ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှ လူးလဲ ထလိုက်သည်။ အိပ်ရာ သိမ်းသည်။ ပစ္စည်းပစ္စယများကို ထုပ်ပိုးကာ ဇရပ်တွင်းမှ ထွက်၍ ငှက်ထားသည့် တောင်ပေါ်ကို ယူပြီး တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာတော့သည်။

မနေ့က တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် ကထိန်ခင်းကြသည်။ ကထိန်ခင်းပြီး နေ့ချင်း ပြန်သည့် လူက ပြန်၍ ညအိပ်သည် လူက ညအိပ်ပြီး အခုမနက် မိုးလင်းမှ ပြန်ကြသည်။ လူအုပ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက်လို ကြည့်ပြီး တီးတိုးပြောဆိုသွားကြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဇင်းကျိုက်တောင်ခြေ

ဇင်းကျိုက်တောင်တက်လမ်း ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရှေ့ရှိ ကားမှတ်တိုင်မှ ဖုတ္တမ-သထုံ ဟိုင်းလတ်ကားလေးကို စီးကာ လိုက်ပါလာသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကားဖြင့် လိုက်ပါလာရင်း အရှေ့ဘက်အရပ်တွင် ရှိသော ဇင်းကျိုက်တောင်တန်းကို ကြည့်လာသည်။ ဗားမဲ့ဆရာတော် ပြောသည့် ဇင်းကျိုက်တောင်တန်း၏ တောင်သိမ် (နိမ့်)သည့်နေရာကို လိုက်ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟိုင်းလတ်ကားလေးသည် လူတင်လူချဖြင့် တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက်ကာ ပြေးဆွဲနေသည်။ တစ်နေ့အရောက်၌ တောင်နှင့်မြောက် တန်းနေသော ဇင်းကျိုက်တောင်တန်း တစ်နေရာတွင် တောင်တန်းမှာ နိမ့်ကျပြီး သိမ်နေသော နေရာကို လှမ်းမြင်ရသည်။

ကားသည် ရပ်၍ လူတင်သည် ကျွန်ုပ်က "ဒီနေရာကို ဘယ်လိုခေါ်လဲ"ဟု မေးရာ ကားစပယ်ယားက "ရင်းငြိမ်"ဟု ဖြေသည်။ ဗားမဲ့ဆရာတော်ပြောသည်နှင့် ကိုက်ညီနေသည့် ဇင်းကျိုက်တောင်တန်း၏ တောင်တို့နှင့် သထုံမြို့နယ်၏ တောင်ခြေထိစပ်နေသည်။

'မုဟာမင်းစည်တော်နှင့် သူ၏ တော်ဆောက်ပါ တစ်စုတည်း ဆူတောင်မြင့်ဆက်စပ်နေသော တောင်အတိုင်း ဇင်းကျိုက်လို့ ထွက်ခွာခဲ့သည်'

ဟူသော ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ စကားကိုလည်း ကျွန်ုပ်၏ နားတွင်းသို့ ယောင်နေလေတော့သည်။

သစ္စာဖြင့်...

စရဏ ဦးအောင်

မြောက်ကျွန်းခရီးသည်

မျိုးတု
(ညောင်လေးပင်)

ကျေးဇူးတော်နှင့် ခြေစင်ဆရာတော်ကြီး

စာရေးသူတို့နေထိုင်ရာ ဤမြေကမ္ဘာကို ဓမ္မုဒီပါ လက်ယာတောင်ကျွန်းဟု ခေါ်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓစာပေကျမ်းဂန်များအရ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း ရှိသည်။ တောင်ကျွန်းသည် ဘုရားရှင်တို့ ဖွင့်တော်မူရာဖြစ်၍ အလွန်ထူး မြတ်သည်။ “**ဓမ္မုဒီပါ လက်ယာတောင်ကျွန်း၊ ဩဘာနိပိတ်ထွန်းသည်**” ဟု ပြောစမှတ်ရှိသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ စာပေကျမ်းဂန်များအရ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာမြတ်ကြီးတို့သည် ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းသို့ လှည့်လည်၍ ကြွတော်မူပြီး ဆွမ်းခံတော်မူကြသည်။

ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းအနက် တောင်ကျွန်းနှင့် ဆက်သွယ်မှု အများဆုံးမှာ မြောက်ကျွန်း ဖြစ်သည်။ မြောက်ကျွန်းသို့ “**အတုလကာရီ**” နှင့် “**ဇောတိကသုဋ္ဌေကြီး**” တို့အကြောင်းမှာ ဗုဒ္ဓဝင်တွင် ထင်ရှားသည်။

မြောက်ကျွန်းသူတို့သည် အလွန်စရာ ချောမောလှပကြသည်။ ဝင်းဝါနုညက် ၍ နူးညံ့သော အသားအရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ မီး၏ အလင်းရောင် မခံနိုင်ကြ။ ဆောင်ကျွန်းသားတို့၏ ကိလေသာအပူငွေ့များကိုလည်း လွန်စွာ ကြောက်ရွံ့ကြသည်။

တ္ထုမြားဖိုခုံလောက်နှင့် မြောက်ကျွန်းမှရသော သလေးဆန်ကို တတ္ထုမြားတတ်နှင့် ချက်ပြုတ်စားကြ

သည်ဟု ဆိုသည်။

အံ့ဖွယ်ကောင်းသော မြောက်ကျွန်းအကြောင်းများကို ဗုဒ္ဓစာပေများတွင် ဖတ်ရှုရပါသည်။

အဆိုပါ မြောက်ကျွန်းသို့ ရောက်ဖူးသူများ ယနေ့ခေတ်တွင် မရှိနိုင်ဟု ဆိုရမည်။ သို့ပင်ငြားလည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဂန္ထီရတနာခိုးရှင်၊ သိဒ္ဓိရှင်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ သွားနိုင်ရောက်နိုင်ကောင်းပါသည်။

စာရေးသူသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာသည့်အလျောက် လက်ကျန်ရက်များ နည်းခဲ့ပြီဖြစ်၍ တရားရှုမှတ်ပွားများခြင်း၊ တရားစာပေများ ဖတ်ရှုခြင်းနှင့် မွေ့လျော်နေခဲ့ပါသည်။

စာပေများကို ဖတ်ရှုရာမှ အမှတ်မထင်ဘဲ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဘုတလင်မြို့နယ်၊ မောင်းတောင်မြေစင်းတောရ ဆရာတော်ကြီး၏ သမထ ဝိပဿနာတရားစခန်းမှ ဆရာတော်ကြီး သက်တော်(၈၄)နှစ် ပြည့်မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ် ထုတ်ဝေပူဇော်သော (ဓမ္မရသ၊ စာတမ်းများ)ကို ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။

ထိုစာတန်းတွင် မြေစင်းသာသနာဝင် ယောဂီသုတေသီတို့၏ ရက်(၆၀) တရားစခန်း အတွေ့အကြုံများကို ဖတ်ရှုရသည်။

အတွေ့အကြုံများမှာ ဆန်းကြယ်လွန်းသည်။ ယုံနိုင်စရာ မရှိပါ။ သို့သော်

မဖြစ်နိုင်၊ မယုံနိုင်စရာ ဟူ၍ မယူဆပါ။

လောကကြီး၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများကို လေ့လာလျှင် တရားရှင်၊ သမထ၊ ဝိပဿနာအားထုတ်၍ မေါက်မြောက်သူတို့၏ ဖြစ်ရပ်များမှာ သာမန်လူသားတို့ အသိဉာဏ်နှင့် မမီလောက်အောင် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဂမ္ဘီရနယ်ပယ်ကြီး ဖြစ်နေတတ်သည်။

မယုံကြည်လျှင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ကြည့်ဖို့ **“ဗေဒီ ပဿိက”** တရားဂုဏ်တော်ကြီးက **“သာလှည့်ပါ၊ ရှုလှည့်ပါ”** ဟု ဖိတ်ခေါ်လျက်ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

* * *

မြေစင်းယောဂီတို့သည် အဆင့် (၄) ဆင့်ရှိသော ရွှေလှေကားထစ်ကလေးများမှ တက်ကြရသည်။ ထိုရွှေလှေကားထစ် (၄) စင်းမှာ (၁) ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ (၂) မေတ္တာဘာဝနာ၊ (၃) မရဏာနုဿတိ၊ (၄) အာနာပါနုဿတိတို့ ဖြစ်သည်။

ထိုဘာဝနာတရားများကို စာရေးသူတို့ သိရှိကြပါသည်။ သို့ပါသော်လည်း စနစ်တကျ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရှုပွားအားထုတ်နိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါ။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ပွားများလိုသူသည် သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်ကို မိမိ၏ အာရုံမြင်ကွင်းတွင် စွဲမြဲထင်မြင်အောင် အားထုတ်ရသည်။ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များ နှလုံးသားတွင် ကိန်းတည်နေအောင် အထပ်ထပ် ပွားများရသည်။

မေတ္တာပွားရာတွင်လည်း သတ္တဝါများကို မိမိနှင့် ထပ်တူပြု၍ ကောင်းစားစေချင်သော စေတနာရှိနေရသည်။ နှုတ်ပြောနှင့် မရ အလုပ်သဘောပါမှ ရသည်။

ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ဟူသော

စေတနာစိတ်ထားသည် ရင်၌ ကိန်းတည်နေရသည်။ သတ္တဝါဆိုရာတွင် ကြမ်းပိုး ခြင်၊ ယင် စသော သတ္တဝါမျိုးပါ။ မိမိဘဝနှင့် ထပ်တူထားနိုင်အောင် ကြိုးစားရသည်။

မေတ္တာသည် အအေးဓာတ်ဖြစ်၍ ရန်သူမရှိ မိတ်ဆွေများသာဟု သဘောထားနိုင်ရသည်။

မရဏာနုဿတိ အာနာပါနုဿတိဖြင့် စီးဖြန်းအားထုတ်ရာတွင် သည်းခံမှုအားကောင်း၍ ဇွဲသန်သန်နှင့် ယောက်ယက်ခတ်နေသော စိတ်ကို ငြိမ်သက်အောင် ဆုံးမပွားများနိုင်မှ ခရီးရောက်သည်။

သတိကင်းမဲ့ လွင့်ချင်တိုင်း လွင့်ပျောနေလျှင် သမာဓိ မရနိုင်ပါ။ သမာဓိတည်၍ သမထစွမ်းအင်ထူးများ ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် စိတ်တည်ငြိမ်ဖြစ်၍ အထူးပြုမှု ဝိပဿနာစခန်းခွဲကွက်သို့ တက်လှမ်း အားထုတ်ရသည်။

ကျေးဇူးရှင် မြေစင်းတောရဆရာတော်ကြီးက ရွှေလှေကားလေးထစ်မှ တစ်ဆင့်စီ တက်ကြဖို့ လမ်းညွှန်ပြတော်မူသည်။

သမထကျင့်စဉ် ရွှေလှေကားထစ်များကို တစ်ပတ်(သို့မဟုတ်) ဆယ်ရက်ခန့်(ပါရမီအလိုက်) ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပြီးသော် ကိုယ်ပိုင်နိမိတ်များ ပေါ်လာကြသည်။

နာသီးဝတွင် အစဉ် စီးခိုးဖြူဖြူတွေလို အဖြူရောင်လှိုင်းတွေလိုလိုမျိုး ပေါ်လာကြသည်။

စိတ်က အာရုံကိုညွတ်၍ ပြုပြင်ပေးလျှင် နိမိတ်အလုံးအပိုင်း ဖြစ်လာသည်။ ဆရာတော်ကြီးက နိမိတ်လုံးကို လိမ္မော်သီးလောက် အာရုံထားပြီး နိမိတ်နှင့်စိတ်ကို တစ်ပြိုင်တည်း လွှတ်သောကျင့်စဉ် (နိမိတ်ကစားခြင်း) ကို အစပိုင်းတွင် လေ့ကျင့်ခိုင်းသည်။ ဝိပဿနာကူးလျှင်မူ နိမိတ်များကို ဖျောက်ဖျက်ရသည်။

သမထနိမိတ်အာရုံထူး ရလာသူများသည် ဂမ္ဘီရဆန်သော အတွေ့အကြုံအထူးအဆန်းများကို ပြောမယုံ၊ ကြားမှသိ ဆိုတာမျိုး တွေ့ကြုံရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ တန်ခိုးကြီးဘုရားများ ဖူးကြရသည်။ အိန္ဒိယပြည် သံဃဇနိယ၊ လေးဌာနသို့ နိမိတ်များလွှတ်ပြီး မဟာစေတီထူပါရုံစေတီများကို ဗီဇာမလိုဘဲ ဖူးနိုင်ကြသည်။

တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ စူဠာမဏိစေတီ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာမြကျောက်ခြာနှင့် ပင်လယ်ကသစ်ပင်၊ သုဓမ္မာဓရ်ဝေယေန္တာနန်းပြာသာဒ်စသည်များကို ဖူးရသည်။ ပြီးသော် ဗြဟ္မာပြည်ရှိ ဒုဿစေတီတော်ကြီးကိုပါ ဖူးမြင်ရသည်။

ဝိပဿနာကူးချိန် ပစ္စယပရိစ္ဆာဉာဏ်အပိုင်းသို့ ရောက်သော် အတိတ်ဘဝများကို ပြန်မြင်သည်။ သံသရာခရီးစဉ်တွင် မထင်မှတ်သော တွေ့ကြုံစဉ်းစား၍ မဖြစ်နိုင်သော မိမိတို့ဘဝပုံရိပ်လွှာများကို မြင်ကြရသည်။

ထိုဘဝမြင်ခြင်းဖြစ်စဉ်တွင် သံသရာကြီး၏ ကြောက်လန့် ထိတ်ဖွယ်များကို မြင်ကြရပြီး သံဝေဂဉာဏ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကြရသည်။

သံဝေဂဉာဏ်သည် အထူးရှုပွားမှု ဝိပဿနာတရားတော်အတွက် အလွန် အရေးကြီးသည်။ သံဝေဂဉာဏ်မပါဘဲ ဝိပဿနာတရားကို ပေါက်ရောက် အောင် အားထုတ်၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။

အမှန်ဆိုလျှင် လူ့ဘဝဆိုသည်မှာ ရဲခဲလှသော “ဘဝပဒေသာပင်ကြီး” ဖြစ်သည်။ ပဒေသာပင်ကြီး ရှိနေပါ လျက် မဆွတ်ယူ၊ မစားသုံးလိုကြလျှင် ပဒေသာပင်ကြီး၏ အပြစ်မဟုတ်ပါ။ မိမိတို့၏ အားနည်းညံ့ဖျင်းမှုသာ ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။

* * *

ရဟန်းတော် ဦးဓမ္မသာရသည် မဟာဒက္ခိယာရာမ ရွာဦးကျောင်း၊ ကံသစ်ကျေးရွာ၊ ရွှေတောင်ကျောင်း ရေစကြိုမြို့နယ်၊ မကွေးတိုင်း ဒေသကြီးမှ ဖြစ်သည်။

ရဟန်းတော်သည် မြေစင်းတောရည် ၁၃၆၆ ခုနှစ်က တရားစခန်းဝင်တော် မူခဲ့သည်။ ဦးဓမ္မသာရသည် မြေစင်း ဆရာတော်ကြီး၏ လမ်းညွှန်မှုအတိုင်း ရွှေလှေခါး(၄)ထပ်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီး နောက် ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်း လပြည့်ကျော်(၁၂)ရက်နေ့ နံနက်(၈) နာရီအချိန်တွင် မြောက်ကျွန်းသို့ နိမိတ် ပို့လွှတ်ခဲ့သည်။

အရှင်မြတ်သည် အာရုံနိမိတ်နှင့် “မြောက်ကျွန်းခရီးသည်” - ဖြစ်ခဲ့ သည်။

မြောက်ကျွန်းသို့ နိမိတ်ပို့လွှတ်ရာ တွင် မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကြီးကို ဖောက် ထွင်းရသည်။ နိမိတ်အာရုံအလင်းတန်း နှင့် ဖောက်ထွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အားကောင်းသော အလင်းနိမိတ် နှင့် ထွင်းဖောက်ရသည်။ (၅)မိနစ်ခန့် ကြာပြီးမှ ပဒေသာပင်ပေါက်ရောက်ရာ နာမည်ကြီး မြောက်ကျွန်းသို့ ချောမော

စွာ ရောက်ရှိသွားသည်။

မြောက်ကျွန်းသို့ မြောက်ကျွန်းသား တို့က ထူးဆန်းစွာ ထိုးကျလာသော အလင်းတန်းကြီးကို ငေးမောကြည့်ရှု အံ့သြနေကြသည်။ ဦးဓမ္မသာရ အတွက် မြင်ကွင်းမှာ တစ်သက်တာ မေ့နိုင်စရာမရှိသော ပီတိနှင့်တကွ ဖြစ်သည့်မြင်ကွင်း ဖြစ်သည်။

အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း နှင့် လူကြီးတစ်ဦးက ရဟန်းတော်ကို လက်အုပ်ချိမ်း၍ အံ့သြတကြီး နှုတ်ခွန်း ဆက်သ လျှောက်ထားသည်။ ထို လူကြီးသည် မြောက်ကျွန်း၏ အကြီး အကဲဟု ယူဆရသည်။

လူကြီး ။ ၁ အလင်းတန်းကြီးက ဘယ်အရပ်ကရောက်လာ ရပါသလဲ။

ရဟန်း ။ တောင်ကျွန်းကနေ ပို့ လွှတ်လိုက်တာပါ။

လူကြီး ။ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အား ထုတ်ရပါသလဲ။

ရဟန်း ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ ဒေသနာနယ အတိုင်း ကျင့်သုံး အား ထုတ်မှ ယခုလို ဖြစ်ရတာပါ။

လူကြီး ။ ရှေ့အခါက မမြင်မတွေ့ ဘူးပါပဲ၊ ခုမှ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြုပြီး ပေါ်လာ တာလဲ။

ရဟန်း ။ ကျေးဇူးရှင် ကနီဆရာ

တော်ကြီးရဲ့နည်းအရ ဗုဒ္ဓ ၏ သမဏ၊ ဝိပဿနာစစ်စစ်ကို ယခု အခါ မောင်းထောင်မြေစင်းတောရ သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး အနှစ် သုံးဆယ်ကျော်မှ ထုတ်ဖော်ကျန နည်း လမ်းပြလို့ ကနီပဋိပတ္တိသာသနာကို အပတ်တကုတ် ကြိုးစား အားထုတ် တာကြောင့် အခုလို ဓမ္မစက္ခုအမြင်ရ ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

လူကြီး ။ သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု တောင်ကျွန်းသို့၊ တောင် ကျွန်းသားတွေ သာသနာနဲ့ တွေ့ရကုန်၊ နှစ်ကြပါတယ်ဘုရား။

ဤသို့ ပြောဆိုရင်း မြေစင်းဆရာ တော်ကြီးကို ရည်စူးလိုဟန်ဖြင့် လက် အုပ်ချိမ်းပြီး မေတ္တာပို့နေခဲ့သည်။

ရဟန်းတော် ဦးဓမ္မသာရသည် ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့် ကျော် (၁၂)ရက်နေ့ နံနက်(၈)နာရီ အချိန်တွင် ပဒေသာပင်ကြီး တည်ရှိရာ မြောက်ကျွန်းသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

နိမိတ်မလွှတ်မီ မြောက်ကျွန်းဆိုင်ရာ အစောင့်အရှောက်များကို မေတ္တာပွား ပို့ အမျှဝေခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် မြင်းမိုရ်တောင်တော်စောင့် နတ်များကို အကြိမ်ကြိမ် မေတ္တာရပ်ခံခြင်း၊ မေတ္တာ ပို့ခြင်းနှင့် တောင်းပန် အမျှဝေခြင်းတို့ ပြုခဲ့သည်။

မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးကို အလင်းနိမိတ် နှင့် ထိုးဖောက်ရပါသည်။ စက္ကန့်(၆၀) လောက် ထွင်းဖောက်ပြီးမှ မြောက် ကျွန်းတည်ရာ ဟင်းလင်းပြင်ကြီးကို ဘွားဆန် တွေ့လိုက်ရသည်။

ပဒေသာပင်ကြီးဟု ယူဆရသော ထီးထီးမားမား သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ကျွန်းအလယ်တွင် တွေ့ရသည်။ နီးရာ ဒကာတစ်ဦးကို စိတ်ညွတ်၍ မေးကြည့် သောအခါ မြောက်ကျွန်းစင်္ကြံပုန်ပါ

ကြောင်း ရှိသောစွာ လျှောက်ထားသည်။
အံ့သြမှုများ အပြန်အလှန်ဆိုသလို ဖြစ်ကြရသည်။ ရဟန်းတော်သည် မြောက်ကျွန်းဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံများကို စိတ်ဝင်စွားဖွယ်ရာ မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သည်။

၁။ မြောက်ကျွန်းကို မြန်မာနိုင်ငံ၏ အနောက်မြောက် ယွန်းယွန်းတွင် တွေ့ရသည်။

၂။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဝါတွင်းသုံးလ ဆွမ်းခံ ကြွစဉ်က ဆွမ်းမလောင်းဘူးသူ မရှိ တစ်ကျွန်းလုံး ဆွမ်းဒါယကာ ဒါယိကာမများ ဖြစ်ခွင့်ကြုံရသည် (ကံထူးကြပေစွ)။

၃။ ပဒေသာပင်မှာ ပင်လယ် ကသစ်ပင် (တာဝတိံသာမှာ ရှိသည်)နှင့် အလုံးအဝန်း အရပ်တစ်ထပ်တည်းတူညီ၍ အရွက်ကြီးများမှာ ညောင်ရွက်နှင့် တူသည်။

မိမိမျက်စိနှင့် တူရှုကြည့်နိုင်သဖြင့် မြင်ကွင်းကျယ်ရှင်ရှင်ကို ကြည့်ရသကဲ့သို့ အဆင်ပြေလှပါသည်။

၄။ မိမိ စိတ်ညွတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပဒေသာပင်အကင်းကြီးမှာ အောက်သို့ ဝိုက်ညွတ်ပေးသည်။

၅။ ထူးခြားသည်မှာ တောင်ကျွန်းနေ လူသားများကဲ့သို့ လောဘမကြီး၊ ဒေါသမကြီး၊ မောဟမကြီးကြပါ။ အပိုမထား လိုအပ်သမျှနှင့် ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်နိုင်ကြသည်။

၆။ ကိုယ်ကျင့်တရား၊ ငါးပါးသီလ ရာသက်ပန်မြဲစွာ ကျင့်သုံးကာ သက်တမ်းတစ်ထောင် ကုန်လွန်ပြီးမှသာ စုတေလျက် နတ်ပြည်သို့ လားရောက်ကြရသည်။

၇။ မြောက်ကျွန်းသူ၊ ကျွန်းသားများ

နေထိုင်ရာ အဆောက်အအုံများသည် မင်းနန်းတော်များပမာ၊ ဘုံပြာသာဒ်အထွတ် တပ်ထားသည်။

၈။ အရပ်အမောင်းမှာ မြောက်ကျွန်းသားကြီးများသည် ရှေးခေတ် ရှမ်းစော်ဘွားကြီးများအလား ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းရှိ၍ အရပ်(၆)ပေခန့် ရှိနိုင်သည်။ ကျွန်းသူများမှာ ခေါင်းတစ်လုံးစာ နိမ့်ပါသည်။

၉။ ကျွန်းသူကျွန်းသားများ အချောအလှ တူညီကြသည်။ အသားအရေ ဝင်းဝါစိုပြည်သည်။

အသားရောင်မှာ ကြည်လုံနေသဖြင့် ကျွန်းသူများ ရေကြည်သောက်လျှင် လည်ပင်းက ရေဆင်းသွားသည်ကို မြင်ရမတတ် အကျိုးပေးကောင်းကြသည်။

၁၀။ ပဒေသာပင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် သုဓမ္မာရေနှင့်ပုံစံတူသော ရေပင်ကြီးတစ်ဆောင် တွေ့ရသည်။

ကျွန်းသူကျွန်းသားများ တရားနာတရားထိုင်၊ တရားဆွေးနွေးရာ နေရာကြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသည်။

၁၁။ လပြည့်လကွယ်၊ လဆန်းလဆုတ်ရက်များဖြစ်သော ဥပုသ်နေ့များတွင် တောင်ကျွန်းမှ ဈာန်အဘိညာဉ်ရရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ တစ်လလျှင် လေးကြိမ် ကြွရောက် ဆွမ်းခံရင်း တရားချီးမြှင့်တော်မူကြကြောင်း

သိရသည်။

ရဟန်းတော်သည် ဖော်ပြပါအတိုင်း မြောက်ကျွန်းခရီးစဉ်ကို မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော်လည်း မြောက်ကျွန်းရောက်ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ ဆိုသည်မှာ မည်သည့်နိုင်ငံ၊ မည်သည့်ဒေသမှ ကြွလာသောသူများပါလဲဟု မေးရန် စိတ်အကြံမဖြစ်ခဲ့၍ မိမိကိုယ်ကို အပြစ်တင်မဆုံး ယူကျုံးမရ ခံစားရသည်ဟု နောင်တစကား ဆိုထားပါသည်။

* * *

စာရေးသူသည် “မြောက်ကျွန်းခရီးသည်” ဖြစ်ရပ်မှန်စာမူကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပုံ အကျဉ်းနှင့်တကွ တင်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

လူ့ဘဝသို့ ရောက်လာခဲ့သူတိုင်း လူ့အခွင့်အရေးရှိကြသည်။ ကျင့်ကြံအားထုတ်မည်ဆိုလျှင် မြောက်ကျွန်းပင်မက နိဗ္ဗာန်တိုင် ခရီးပေါက်နိုင်ကြသည်။

ယခုအခါ မောင်းထောင်မြေစင်းတောရနယ်မြေမှ တရားရှာလိုသူများကို ဖိတ်ခေါ်နေပါသည်။ ဆောင်းပါးအနောက်ဆုံးနိဂုံးတွင် မြေစင်းဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်မှာတော်မူချက်ကို တင်လိုက်ပါသည်။

‘သာသနာတွင်းမှာ သဏ္ဌာန်သဏ္ဌာန် လူ့ဘဝ လူ့ဖြစ်ကြီးနိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

စာကိုး။ ။ အရှင်သောဓီ (သာသနာ့ဓမ္မောဓရိယ)၏ မေးထောင်မြေစင်းတောရ “ဗုဒ္ဓစာတမ်းများ”။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာကတော့ ကြာပါပြီ။
သွန်ခဲတဲ့ (၁၀)နှစ်လောက်ကပေါ့။ မြို့
အစ်မြို့ရဲ့ ပညာရေးကောလိပ်တစ်ခု
မှာပါ။

ယမင်း (၁၀)တန်းအောင်ပြီး
ကျောင်းဆရာမ ဖြစ်ချင်လွန်းလို့ ပညာ
ရေးကောလိပ် တက်ခွင့်ရအောင် ကြိုး
စားခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ပညာရေးကောလိပ် တက်ခွင့်ရခဲ့
သောအခါ ယမင်းရော မိသားစုပါ
မျှော်လင့်ကြရသည့်ဖြစ်ခြင်း။ ယမင်း
ပညာရေးကောလိပ် စတက်တော့
နောက် (၄)နာရီခွဲမှာ အိပ်ရာက ထကြရ
ပါတော့တယ်။ ကျင့်သားမရသေးတဲ့
အတွက် မနည်းကြိုးစားပြီး ထကြရ
တာပါ။

ယမင်းတို့နေရတဲ့ အဆောင်က
အူဝါမေဆောင်ပါ။ နှစ်ထပ်ကျောင်း
ဆောင်ဖြစ်ပြီး အိပ်ခန်းပေါင်း (၅၄)ခန်း
မီရှိပါတယ်။

အလယ်တည့်တည့် လှေကားမှ
ထက်တက်ချင်း ဘုရားခန်းကျယ်ကြီး
ရှိပြီး ကျောချင်းကပ် နှစ်ယောက်အိပ်
ခန်းများဖြင့် သေသပ်လှပသော
အဆောင်ဖြစ်ပါတယ်။ အခန်းများရှေ့
တွင် ဝရံတာ ရှိပြီး ဘယ်ဘက်ထိပ်မှ
ညာဘက်ထိပ်ထိ တောက်လျှောက်
ရှည်လျားပါတယ်။

အဆောင်အောက်ထပ် နောက်ဖေး
ဘက်တွင် အဆောင်နဲ့တစ်ဆက်တည်း
ရေချိုးခန်းကျယ်ကြီးရှိပြီး အတွင်း၌
အုတ်ရေကန်ကြီး (၂)ကန်၊ ယင်းနှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင် ညာဘက်ခြမ်း၌
တစ်ဖက် (၅)ခန်းစီ မျက်နှာချင်းဆိုင်
အိမ်သာ စုစုပေါင်း (၁၀)ခန်းတို့ တွဲလျက်
မီရှိနေပါတယ်။

အိမ်သာများပေးမယ့် မနက်ဆိုရင်

စာကြည့်တိုက်

ချင်...ချင်...ချစ်

အိမ်သာတက်ရဖို့အရေး တန်းစီပြီး
စောင့်ကြရပါတယ်။ အုတ်ရေကန်တွင်
ရေချိုးကြရင်လဲ အလှအယက် ချိုးကြ
ရပါတယ်။

မည်သို့ပင် ပင်ပန်းဆင်းရဲပေမယ့်
ယမင်းတို့ ပျော်ကြပါတယ်။ ဒီဘဝကို
လိုချင်လွန်းလို့ ဒီလမ်းကို လျှောက်ရဖို့
ကြိုးစားခဲ့ကြခြင်းပဲ မဟုတ်ပါလား။

ယမင်းရဲ့ အခန်းဖော်က တေတေပြီး
နောက်တစ်ယောက်က ထက်ထက်
အောင်၊ နှစ်ယောက်ခန့်ဆိုပေမယ့် လူ
များ၍ သုံးယောက်စီ နေကြရပါတယ်။

ခုတင် (၃)လုံးကို တန်လန်ဆက်ပြီး
တစ်ပြေးတည်း ဖြစ်သွားတဲ့အခါ ခြင်
ထောင်တစ်လုံးဖြင့် အိပ်ကြရပါတယ်။
ခုတင်ခြေရင်းမှာ မီးနာမည်နေထားတဲ့
သေတ္တာများဖြင့် ညဘက် စာလုပ်တဲ့
အခါ အဲဒီသေတ္တာများက စာကြည့်
စာခွဲပင် ဖြစ်သွားကြပါသေးတယ်။

ယမင်းတို့ဘဝတွေက အတူစာ။
အတူသွားနဲ့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ညီအစ်မ
အရင်းများထက်ပင် ချစ်ကြခင်ကြပါ
သေးတယ်။

အပေါ်ထပ် မျက်နှာစာ ဘယ်ဘက်

ထောင့်အခန်းတွင် စိတ်ပညာဆရာမ
ဒေါ်ခင်ခင်သန်းရှိပြီး အောက်ထပ်
မျက်နှာစာ ညာဘက်ထောင့်အခန်းမှာ
ဂီတဆရာမ ဒေါ်ခင်မေလွင်တို့ အုပ်ချုပ်
ကြပါတယ်။

အဆောင်မှူးများရဲ့ အုပ်ချုပ်မှု
အောက်တွင် ယမင်းတို့ ဆရာမလောင်း
များက စည်းကမ်းကျနစွာ နေတတ်၊
စားတတ် လေ့ကျင့်ပြီးသား ဖြစ်နေကြ
ပါတယ်။

ယမင်းတို့ နေရသည်က အပေါ်ထပ်
ကျောဘက်အခြမ်း အခန်းနံပါတ်(၅၂)။
ယမင်းတို့ အိပ်ရာမှ နိုးတာနဲ့ (၃)
ယောက် ပြိုင်တူ ဆရာမများ လေ့ကျင့်
ပေးထားတဲ့အတိုင်း အိပ်ရာအိမ်ကြရ
ပါတယ်။

မျက်နှာသစ်ရန် လိုအပ်တဲ့ ဆပ်ပြာ၊
သွားတိုက်ဆေး၊ သွားတိုက်တံ၊ ရေခွက်
အလုံးစုံအား မိမိနာမည်ရေးထားတဲ့
ရေခုံးအတွင်းထည့်ပြီး မျက်နှာသုတ်ပင်
ကိုယ်စီဖြင့် အောက်ထပ် ဆင်းခဲ့ကြပါ
တယ်။

ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာခန်းများမှာ
တော့ တော်တော်လေးပဲ စည်ကားနေ
ပါပြီ။ မိမိပစ္စည်းများကို လွတ်နေသော
နေရာ ခဏထားပြီး အိမ်သာအခန်း(၁)
ရှေ့မှာ ယမင်းရပ်လိုက်ပါတယ်။

တံခါးပိတ်ထား၍ လူရှိ မရှိ သေချာ
စေရန် ယမင်းက အိမ်သာတံခါး ခေါက်
ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

‘ဒေါက်...ဒေါက်’

ယမင်း တံခါးခေါက်လိုက်တဲ့အခါ
အိမ်သာအတွင်းမှ “ဒေါက်...ဒေါက်”
လို့ ပြန်လည်ပြီး အချက်ပေးပါတယ်။
ဒီတော့လဲ ယမင်း အိမ်သာရှေ့မှာ
လက်ကလေးပိုက် အိပ်ငိုက်ရင်း စောင့်
နေလိုက်မိပါတယ်။

တခြားအိမ်သာများမှာလဲ ယမင်း

ကဲ့သို့ တန်းစီစောင့်နေကြသူများ တွေ့
ရပါတယ်။ ယမင်းစောင့်နေဆဲ အောက်
ထပ် မျက်နှာစာအခန်းက ယသော်ဟန်
ရောက်လာပြီး အိမ်သာတံခါး ခေါက်
ပြန်ပါတယ်။ အထဲမှာလည်း “ဒေါက်...
ဒေါက်” လို့ ပြန်ခေါက်ပါတယ်။

‘ယသော်... အထဲမှာ ရှိတယ်၊ ငါ
စောင့်နေတာကြာပြီ’

လို့ ယမင်းက ယသော်ကို မျက်နှာ
လေး ရှုံ့မဲ့လျက် ပြောလိုက်တယ်။
ယသော်လဲ အိပ်ချင်ဖူးတူးဖြင့်...

‘ဟုတ်လား ဒီမှာ ဝိုက်က နာလှပြီ၊
အထဲက မြန်ပြန်လုပ်ဟေ့’

လို့ အော်ပြောလိုက်ပါတယ်။

ယမင်းနဲ့ ယသော် ရှုံ့မဲ့မဲ့နဲ့ အိမ်သာ
ရှေ့ ဆက်ရပ်ရင်း စောင့်နေမိကြတယ်။
အဲဒီအခိုက် အပေါ်ထပ်ကျောဘက်ခန်း
အခန်းနံပါတ်(၄၂)က သန္တာဇော်က
ယမင်းတို့ ရပ်စောင့်နေတဲ့ အိမ်သာခန်း
ဆီ တည့်တည့် ပြေးဝင်လာပြီး မပြော
မဆိုနဲ့ အိမ်သာတံခါး ဆွဲဖွင့်လိုက်ပါ
တော့တယ်။

ယမင်းနဲ့ ယသော်မှာ အိပ်ချင်စိတ်
မကုန်သေးတဲ့ မျက်လုံးစင်းစင်းလေး
များ ပြူးကျယ်သွားကြပါတော့တယ်။

သန္တာဇော် အိမ်သာတံခါး ဆွဲဖွင့်
လိုက်တဲ့အခါ အိမ်သာထဲမှာ ဘယ်သူမှ
မတွေ့ရပါဘဲ သန္တာဇော်က အိမ်သာထဲ
တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်သွားပါတော့
တယ်။

‘ဟောတော်’

ယမင်းရေး၊ ယသော်ပါ ပါးစပ်လေး
တွေ အဟောင်းသာနဲ့ လန့်သွားကြပါ
တော့တယ်။ ပထမဆုံး ရင်တုန်ချခြင်း
အစပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ သင်တန်းကာလ (၃)လထဲ
ရောက်လာပါတော့တယ်။ ယမင်းတို့က
အပတ်စဉ် သောကြာနေ့ညဆို အိမ်ပြန်

ခွင့်ရကြပါတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ
(၄၃၀)အရောက် အဆောင်ပြန်ဝင်ကြ
ရစမြဲပါ။

ဒီတစ်ပတ်တော့ ယမင်းတို့နှစ်
ယောက် အိမ်ပြန်ခွင့်မရကြပါဘူး။
ယမင်းတို့ အဆောင်ဂျူတီကျကြလို့ပါ။
စနေနေ့ ညနေမှ နောက်နေ့ဂျူတီကျ
မယ့်အုပ်စုနဲ့ လဲပြီး ပြန်ကြရမှာပါ။

အောက်ထပ်က နှစ်ယောက်
အပေါ်ထပ်က နှစ်ယောက် စုစုပေါင်း
(၄)ယောက် အဆောင်ဂျူတီကျကြခဲ
တယ်။

အားလုံး ပြန်သွားကြတော့
အဆောင်မှာ ယမင်းတို့(၄)ယောက်
ကျန်ပါတော့တယ်။ အဆောင်မှူး
ဆရာမတွေတော့ ရှိပါတယ်။

အဆောင်အကြီးကြီးမှာ သူငယ်ချင်း
(၄)ယောက်နဲ့ ဆရာမနှစ်ယောက် စု
ပေါင်း(၆)ယောက်တည်း ဆိုတော့
ယမင်းတို့ (၁၈)နှစ်သမီး ကလေးသား
သာအရွယ် မိန်းကလေးတွေအတွက်
တော့ နည်းနည်း ကြောက်နေမိကြတာ
အမှန်ပါ။

အောက်ထပ် မျက်နှာစာအခန်း(၄)
က အိမ်မှန်နဲ့ ချယ်ရီရယ်၊ ယမင်းတို့
အခန်းက ယမင်းနဲ့ ဝေဝေပြီးချင်း
စုစုပေါင်း (၄)ယောက်ပါ။ အောက်ထပ်
က နှစ်ယောက်က ယမင်းတို့နဲ့အတူ
လာအိပ်ပေးပါတယ်။

မအိပ်ခင် ယမင်းတို့ စာလုပ်ကြခဲ
သေးတယ်။ ည(၁၂)နာရီမှပဲ ကျောင်း
စာတွေ ပြီးပါတော့တယ်။ ယမင်းတို့(၄)
ယောက် အိပ်ရာဝင်ကြတဲ့အခါမှာ
တော့ အဆောင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်
မှုက လွှမ်းမိုးသွားပါတော့တယ်။

စာသင်ဆောင်တွေဘက်က မြေ
သံတွေကလဲ ကျောချင်းမရာမရာ
ယမင်းမှာပါလာတဲ့ မိသားစု ခြင်ထောင်

ကြီးကြီးထောင်ပြီး (၄)ယောက်
တရုတ်စည်းတည်း အိပ်ကြရတာမို့
အားတော့ ရှိကြပါတယ်။

ချင်...ချင်...ချပ်၊ ချင်...ချင်...ချပ်
ချင်...ချင်...ချပ်) ချင်...ချပ်၊
ချင်...ချပ်

ဘုရားခန်းဘက်က စည်းနဲ့ဝါး တီး
သံကြောင့် အိပ်တော့မယ့်ဆီဆီ ယမင်း
ဆို မျက်လုံးလေးတွေ ဝိုင်းစက်ကုန်ကြ
တော့တယ်။ ပထမတော့ ဘယ်
အခန်းက ထကြောင်ပြီး တီးနေတာလဲ
ဆို တွေးမိကြပါတယ်။

ပြီးမှ ဘယ်အခန်းမှာမှ လူမရှိဘူး
ဆိုတဲ့ အသိစိတ်ဝင်လာပြီး (၄)ယောက်
အား ထထိုင်မိကြပါတော့တယ်။

ဘုရားခန်းက ယမင်းတို့ အိပ်ခန်းနဲ့
အခန်းကျော်မှာ ရှိပါတယ်။

မျက်နှာစာနဲ့ ကျောဘက်ကို မကာ
အားဘဲ ဘုရားခန်း လုပ်ထားတာပါ။

စည်းဝါးအသံကတော့ ယမင်းတို့
အတွက် နားယဉ်ပါးပြီးသား ဖြစ်နေပါ
ပြီ။ ယမင်းတို့က ဂီတလဲ သင်ကြရတာ
ကိုး။

စည်းနဲ့ဝါးကို အကျအနု တီးနေတဲ့
အသံက တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ညကို ထိုး
အာက်နေပါတယ်။ သီချင်းအပြီးထိ
အနေတော့မယ့်ပုံပါပဲ။

အိပ်ခန်းက ချယ်ရီကို အတင်း ဖက်
သွယ်ထားသလို ဝေဝေမြီးကလဲ
ယမင်းကို အတင်းဖက်ထားပါတော့
တယ်။ ချမ်းအေးလွန်းတဲ့ ဆောင်းရာသီ
ရဲ့ ယမင်းတို့ (၄)ယောက်စလုံး ချွေး
ဆူ ခွဲနစ်နေကြပါတော့တယ်။

ထတ်သမျှ ဘုရားစာတွေ ရွတ်ရင်း
အပြင်ဘက် ဝရန်တာကို နားစွင့်နေမိ
ကြပါတော့တယ်။ ပြေးပေါက်ကလဲ
အခန်းတံခါး တစ်ချပ်ပဲ ရှိပါတာပါ။
အခန်းတံခါးမက အပေါ်ဘက် မှန်

တံခါးဖြစ်ပြီး အောက်ဘက်က သစ်
သား ကာထားတဲ့တံခါးမို့ ဝရန်တာကို
လှမ်းမြင်နေကြရပါတယ်။

အပြင်မှာက လပြည့်ကျော်(၄)ရက်
ဖြစ်တဲ့အတွက် လမင်းကြီးကလဲ သာ
နေပါတယ်။ အခြေအနေ ငြိမ်သက်
သွားပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ယမင်းတို့လဲ
သက်ပြင်းကိုယ်စီချပြီး ပြန်လဲ အိပ်လိုက်
ကြပါတယ်။

“ဒေါင်”ဆိုတဲ့ အသံ၊ ကင်းတဲက
(၁)ချက်တီး နာရီသံချောင်း ခေါက်သံ
ကို ကြားလိုက်ပါတယ်။

ရှုပ် ရှုပ်...ရှုပ်၊ ရှုပ်...ရှုပ်
အခန်းရှေ့ ဝရန်တာရှည်ကြီးမှာ
လမ်းလျှောက်သံသဲ့သဲ့ ကြားနေရပြီး
ယမင်းတို့ အိပ်ခန်းနား တဖြည်းဖြည်း
ရောက်လာသလိုပဲ ခံစားကြရပါတော့
တယ်။

‘ဝု...အု အု...အု...အု...အု’
အဆောင်မှာရှိတဲ့ နွေး ညိုလုံးနဲ့
မဲကြီးတို့ရဲ့ အသံတလဲ ယမင်းတို့
အားလုံးရဲ့ စိတ်ကို ချောက်ချားစရာ
ပိုလို့ဖြစ်နေပါတယ်။ ယမင်းတို့အခန်း

နားမှာ လျှောက်နေတဲ့ ခြေသံကလဲ
ဝေးသွားလိုက်၊ နီးလာလိုက်နဲ့ပါ။

ယမင်းတို့လဲ တတ်သမျှ ဘုရားစာ
တွေ ရွတ်ပြီး ဝရန်တာကိုပဲ စောင့်ကြည့်
နေမိကြပါတော့တယ်။ ဝရန်တာကို
လရဲ့ အလင်းရောင်တွေ ဖြာကျနေပါ
တယ်။

အဲဒီအခိုက်မှာပဲ အခန်းရှေ့ကို မည်း
မည်းရှည်ရှည် အရိပ်ကြီးတစ်ခု လာရပ်
ပါတော့တယ်။

‘အင့်...ဟင့်...ဟင့်’

(၄)ယောက်ထဲမှာ အငယ်ဆုံးဖြစ်
တဲ့ ချယ်ရီရဲ့ ငိုသံသဲ့သဲ့လေး ထွက်လာ
ပါတော့တယ်။ ဒီတစ်ခါ သတ္တိအရှိဆုံး
က ယမင်းပါ။ အရေးကြီးလာပြီဆိုတော့
လဲ ဖြေရှင်းဖို့ နည်းလမ်းရှာရတော့တာ
ပါပဲ။

ယမင်း ခြင်ထောက်အပြင်ကို ထွက်
လိုက်တော့ ဝေမြီးက လှင်းဆွဲပါတယ်။
နှုတ်မှလဲ “ဘာလုပ်မလို့လဲ ယမင်း”
လို့ တိုးတိုးလေး မေးရှာပါတယ်။

ယမင်းက လက်ကာပြလိုက်ပြီး
အခန်းခေါင်းရင်းက ဘုရားစင်လေး
ပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ ပရိတ်ရေပုလင်းကို
မတ်တတ် ထယူလိုက်ပါတယ်။ မေမေ
ထည့်ပေးလိုက်တဲ့ ပရိတ်ရေပါ။

ယမင်းပုလင်းကို အဖုံးစွင့် လက်ခုပ်
ထဲ သွန်းထည့်ပြီး အခန်းထဲကို လှမ်းဟက်
လိုက်ပါတော့တယ်။ ဘာမှန်းမသိတဲ့
မည်းမည်းရှည်ရှည်ကြီး နောက်ကို
ယိုင်သွားသလို လှမ်းတွေ့လိုက်ကြရ
တော့ ယမင်း အားတက်သွားမိပါတော့
တယ်။

အဲဒီ မည်းမည်းကြီးကို လက်ညှိုး
ထိုးပြီး သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ အဆက်မပြတ်
ရွတ်နေမိပါတယ်။ ပြီးတော့ ဂုဏ်တော်
(၉)ပါး ပဌာန်းဆက်တိုက် ရွတ်နေမိပါ
တယ်။

ယမင်းဂါထာတွေလဲ ရွတ်ပြီးရော ဘာမှ မတွေ့ရတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ယမင်း ပါးစပ်ကနေ ဆက်ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ငါတို့ကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ ပြုပြန်ပျက်စီးမှု အမျိုးမျိုးပေါ့တယ်။ အဖေ...အဖေ...အဖေ” လို့ အဖေပေးဝေလိုက်တယ်။

ခဏကြာတော့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်သွားပါတော့တယ်။ ယမင်းတို့လဲ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းလွန်းပြီး အိပ်ပျော်သွားကြပါတော့တယ်။

မိုးလင်းတာနဲ့ မျက်နှာတောင် မသပ်အားသေးဘဲ အပေါ်ထပ် အဆောင်မှူး ဒေါ်ခင်ခင်သန်းအခန်းကို ပြေးပြီး ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြမိကြပါတယ်။ ဆရာမက...

‘သမီးတို့ စိတ်ချောက်ချားတာနေမှာပါ။ ဒီမှာ ဘာမှ မရှိပါဘူး။ ပေါက်ကရတွေကွယ်’

လို့ ပြောပြီး မကြောက်ကြဖို့ မှာပါတယ်။

ယမင်းတို့အတွက်ကတော့ တစ်ခါမှ မကြုံဘူးတဲ့အဖြစ်မို့ နောက်နေ့ ဂျူတီကျတဲ့ (၄)ယောက်ကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် သတိပေးပြီး အိမ်ပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကျောင်းပြန်တက်တော့ စနေနေ့ည ဂျူတီကျတဲ့ (၄)ယောက်က အောက်ထပ် အဆောင်မှူးနဲ့ ကပ်လျက် အခန်းမှာ အိပ်ကြတယ်။ ဘာမှ မထူးဘူးလို့ ပြောကြပါတယ်။ ယမင်းကတော့ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်လို့ပဲ အဖြေရှာချင်နေပါတယ်။

အိမ်က အဒေါ်ဆရာမကို ပြောပြတော့ သူတို့ကျောင်းမှာ ယမင်းတို့ရှေ့က သင်တန်းဆင်းသွားတဲ့ ဆရာမတွေရှိတယ်။ စုံစမ်းပေးမယ်တဲ့။ နောက်

(၁)ပတ်ကြာတော့ ယမင်း သိချင်တာတွေ သိရပါတော့တယ်။

အောက်ထပ် မျက်နှာစာ အခန်းတစ်ခန်းမှာ နေသွားတဲ့ ဆရာမလောင်းလေးတစ်ဦးက နှလုံးရောဂါအခံ ရှိပါတယ်တဲ့။ သူက အရမ်းလဲ တက်ကြွတယ်တဲ့။

တစ်နေ့တော့ PTလုပ်ရင်း အမောဖောက်ရာက အသက်ပါ ပါသွားပြီး ကျောင်းကို စွဲနေတာဆိုတာ သိခဲ့ရပါတယ်။ အခြောက်ခံရတာ (၂)ဦး (၃)ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်ဆိုတာပါ သိခဲ့ရပါတော့တယ်။

ယမင်းအဆောင်မှူးကို အရဲစွန့်မေးကြည့်တော့ ဒီကိစ္စရှိခဲ့တာ အမှန်ဖြစ်နေပါတော့တယ်။ သူ အမျှလိုချင်လို့ ဖြစ်မှာပါဆိုပြီး အားလုံး သတိမှတ်လိုက်ကြပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ကျောင်းအုပ်ကြီး ဆီ ခွင့်တောင်းပြီး ယမင်းတို့ အဆောင်မှာပဲ ဘုန်းကြီး(၅)ပါးပင့်၊ ဆွမ်းကျွေး ပရိတ်တရားတော်နာလို့ သူ့နာမည်ခေါ်ပြီး အမျှပေးဝေလိုက်ကြပါတော့တယ်။

အဲဒီညနေက ယမင်းအခန်းရှေ့မှာ စံပယ်ပန်းရနံ့လေး ဋွေးနေတာကို အဆောင်သူတွေအားလုံး သတိထားမိလိုက်ကြပါတယ်။ ယမင်းတို့ ရွှေဝါမေဆောင်လေးမှာလဲ သရဲခြောက်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်း လုံးဝမရှိတော့ပါဘူး။

ဆရာမဖြစ်ချင်လွန်းပြီး အကြွေစောသွားသော ဆရာမလေး ဘဝဆက်တိုင်း ဆန္ဒနဲ့ဘဝ တစ်ထပ်တည်းကျပါစေလို့သာ ယမင်း ရင်ထဲက လှိုက်လှိုက်လို့လဲ ဆုတောင်းနေမိပါတော့တယ်။

အင်ကြင်းပန်း

နယ်မှ စာတော်ပိုဒ်များသို့

မိမိတို့ဒေသတွင်
အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့်
ဆက်သွယ်၍ ရပါက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား
မှာယူနိုင်ပါသည်။
စာနိဂုံးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့်
မှာကြားနိုင်ပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း
တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀၀၀/ကျပ်
(နှစ်ထောင်သုံးရာကျပ်နှစ်ရာ)
မိမိတို့
လတ်ဝယ်အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
(၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ
(၁၂)လ စသည့်
မိမိလိုသောလကို
ရေးသား၍
မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မှာကြားရန် လိပ်စာ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၉၉ (၂၉)လမ်း
ဝန်းဆံတန်းဓာတုဓာတ်
ရန်ကုန်မြို့
ဇွန်း- ၀၁၂၇၂၂၀၄

အိမ်မက်ဟူသည်ကား
 တစ်နေ့တာလုံး မိမိ
 သွားလာ လှုပ်ရှား
 သမျှများထဲမှ မိမိစိတ်
 အစဉ်၌ စွဲမြဲမှတ်သွား
 သည့် အရာကို
 ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်၍
 ညအခါ အိပ်မက်အဖြစ်
 ပြန်လည် မြင်မက်
 တတ်သည်ဟု စာအုပ်
 များ၌ ကျွန်ုပ်
 ဖတ်မှတ်ဖူး၏။

တစ်ဖက်တွင်လည်း
 အိပ်မက်သည်
 အနာဂတ်တွင်
 ဖြစ်ပေါ်မည့် အကြောင်း
 အရာများအား ကြိုတင်
 နိမိတ်ဟောသည့်နယ်
 ဖြစ်သည်ဟု အိပ်မက်
 ပညာရှင်များက
 လေ့လာကြပြန်ပါသည်။

အိပ်မက်ရှင်းတမ်း
 စာအုပ်များတွင်
 မိမိမြင်မက်သည့်
 အကြောင်းအရာများကို
 အခြေခံ၍ ရှေ့ဖြစ်လာတတ်သည့်
 နိမိတ်ကို ဟောပြထားတတ်ပေသည်။
 ဥပမာဆိုပါမူ မြွေကို အိပ်မက်ထဲ
 တွင် မြင်မက်ပါက ငွေရတတ်သည်ဟု
 ဆို၏။

ထိုအကြောင်းအရာများအပြင် ကမ္ဘာ့
 နယ်ပယ်ဘက်တွင်လည်း အိပ်မက်ထဲ
 မှတစ်ဆင့် မျက်စိဖြင့် မမြင်တွေ့နိုင်
 သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ပရလောကသား
 များက အိပ်မက်ထဲတွင် အကူအညီ
 တောင်းခြင်း၊ ထိဂဏန်းပေးခြင်း၊ ရွှေ
 အိုးပေးခြင်း...

ထို့အပြင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများနှင့်

F.31A. March, 2015.

ဦးလေးငယ်
(လယ်တော်)

အိပ်မက်ထဲက

နတ်သမီးရေတွင်း

တမလွန်ဘာဝသို့ ပြောင်းရွှေ့ ကွယ်လွန်
 သွားသောသူများက အိပ်မက်ပေးကာ
 အိပ်မက်ထဲတွင် မိမိတို့နှင့် စကားပြော
 ရသော ဖြစ်ရပ်များသည်လည်း အမှန်
 တကယ်ပင် ရှိနေခဲ့ကြပါ၏။

ထိုဖြစ်ရပ် အကြောင်းအရာများ
 သည်ကား သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်ဟူသော

ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုရမည်သာ ဖြစ်၏။
 ဤသို့လျှင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကြုံ
 တွေ့ခဲ့ရသည့် အိပ်မက်မှတစ်ဆင့်
 ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်သည်လည်း
 သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်ဟု ဆိုရမည်လော၊
 ရှေ့ပြေးနိမိတ်ဟုဆိုရမည်လော ကျွန်ုပ်
 ကိုယ်တိုင် မဝေခွဲတတ်နိုင်ခဲ့ပါပေ။

ထူးဆန်းလွန်းသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်
ပင် အကြိမ်ကြိမ် အံ့သြမဆုံးဖြစ်ခဲ့ရ
သည့် ဖြစ်ရပ်မှာ...

များမကြာမီကာလ၊
လွန်ခဲ့သော (၂)နှစ်ကျော်
အချိန် ပြာသိုဆောင်းလက
ဖြစ်ပါ၏။

ထိုနေ့ ညနေပိုင်း၌
ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသူရွာသားများမှာ
မနက်ဖြန်မနက်တွင်
ဆရာတော်ကြီးများအား
အရုဏ်ဆွမ်း ဆက်ကပ်ရန်အတွက်
ဆွမ်းဟင်းများ ချက်ပြုတ်နေကြပါ
သည်။

ဆွမ်းကပ်မည့်နေရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့
ရွာ၏ အနောက်ဘက် (၃)မိုင်ကျော်
အကွာတွင် ရှိသော ရှေးဟောင်းသမိုင်း
ဝင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သည့်
“ရွှေအင်တောင်ဘုရား”သို့ ဖြစ်ပါ
သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ရွာဘက် ရှမ်း ဇနတ်တိုင်းရင်း
သားလူမျိုးများ၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်
လာအရ နှစ်စဉ် ပြာသိုလရောက်တိုင်း
ထို ရွှေအင်တောင်ဘုရားစေတီဆီသို့
ရွှန်းချပ်စပ်ရွာမှ ရဟန်းသံဃာများက
တရား သွားရောက် အားထုတ်လေ့ရှိ
ကြပါသည်။

ထိုစေတီတော်ကြီး၏ ရင်ပြင်တော်
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ယာယီဝါးကျောင်း
ငယ်လေးများ တည်ဆောက်၍ ဆရာ
တော်ကြီးများမှ ထိုဝါးကျောင်းငယ်ထဲ
တွင် တစ်ပါးတည်း တရားအားထုတ်
ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်များ တရားကျင့်ကြံအား
ထုတ်ရန် ဝါးကျောင်းငယ်လေးများကိုမူ
ရွာသူရွာသားများက သွားရောက်တည်
ဆောက်ပေးကြပါသည်။

ထိုသို့ တရားအားထုတ်ရာ၌ တစ်ရွာ

လျှင် ဆရာတော်တစ်ပါးစီ သွားရောက်
အားထုတ်ကြရာ တစ်နှစ်လျှင် ဆရာ
တော်အပါးပေါင်း (၅၀)ကျော်အထိ ရှိ
ကြပါသည်။

ဤသို့ တရားသွားရောက်ကာ အား
ထုတ်ကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဒေသ
အခေါ် “ဝတ်ပေါင်းဝင်သည်”ဟု
ခေါ်ပါသည်။

ဤသို့ ဆရာတော်များ တရားဝင်
ကြစဉ်ကာလ၌ ဆွမ်းအတွက်ကိုမူ ရွာ
နီးချုပ်စပ်ရွာမှ ရွာသူရွာသားများက
တစ်ရွာလျှင် ဆွမ်းတစ်နပ်စီ အလှည့်ကျ
သွားရောက် ကပ်လှူကာ ကုသိုလ်ယူ
ကြပါသည်။

ထို့ပြင် ထိုသို့ ဆွမ်းကပ်လှူခြင်းကို
ပွဲတော်တစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး
“ဝတ်ဆွမ်းလောင်းပွဲတော်”ဟု ခေါ်
ပါသည်။

တစ်လပြည့်၍ ဆရာတော်ကြီးများ
တရားထွက်သည့်အခါ ထိုတရားအား
ထုတ်ရာ စေတီကြီး၌ပင် ဇာတ်ပွဲများဖြင့်
စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ပွဲတော်ဆင်နွှဲ
ကြပြီး ထိုပွဲတော်ကို “ဝတ်ထွက်ပွဲ”ဟု
ခေါ်ကြပါသည်။

ဆရာတော်များ တရားဝင်ရာမှ

ထွက်သည့်နေ့ဖြစ်သောကြောင့် ဝတ်
ထွက်ပွဲဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် ထိုနေ့
ညနေသည် မနက်ဖြန်
ကျွန်ုပ်တို့ လယ်တော်ရွာ၏
ဆွမ်းကပ်ရန် အလှည့်ကျ
သောကြောင့် ဆွမ်းချက်
နေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ညဉ့်နက်သည်အထိ
မနက်ဖြန် အရုဏ်ဆွမ်း
အတွက် ဟင်းများကို

တပျော်တပါး ချက်ပြုတ်ကြပြီးသော်
မနက်ဆွမ်းကပ်ရန် သွားရောက်မည့်
လှည်းများနှင့် နွားစာများကို စီစဉ်ပြီး
ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အသီးသီး အိမ်သို့
ပြန်ကာ အိပ်စက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် အိပ်ပျော်ပြီး မကြာမီ
အချိန်၌ အိပ်မက် မက်ပါသည်။
အိပ်မက်ထဲ၌ ကျွန်ုပ်မှာ ရှေးခေတ်
အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားပါ
သည်။ ထိုသို့ ဝတ်စားထားပြီး တော
ထဲတွင် တစ်ဦးတည်း ထင်းခွေနေပါ
၏။

ထင်းခွေပြီး ထင်းစည်းကြီးကြီး ရ
သောအခါ ထင်းစည်းကို ထမ်းလျက်
တောထဲမှ အိမ်သို့ပြန်ရန် ထွက်လာခဲ့ပါ
သည်။ တောင်အထပ်ထပ် ဖြတ်ကျော်
ကာ လာခဲ့ရသောကြောင့် အတော်ပင်
မောဟိုက်လို့ နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် တောစပ်နေရာ
အရောက်တွင် ခဏနား၍ အမောဖြေရ
ပါသည်။ နဖူးမှ ချွေးစများကိုလည်း
တောင်ရှည် ပုဆိုးကွက်ထောက်ကြီးနှင့်
သုတ်လိုက်ပါသေးသည်။ တောစပ်မှ
လမ်းကျဉ်းကျဉ်းလေးအတိုင်း ကျွန်ုပ်
ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တောထဲတွင် ငှက်ကလေးများ၏
အော်မြည်သံများ၊ ပုစဉ်းရင်းငွေ့အော်သံ

လေးများက ဆူညံလို့နေပါသည်။

ဤသို့လျှင် ကျွန်ုပ်မှာ ထိုင်နားနေရင်းမှ ရေဆာသလို ဖြစ်လာသောကြောင့် ထင်းစည်းကို ထားခဲ့ပြီး ရေရှိနိုင်မည့် နေရာကို လိုက်ရှာကြည့်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ရေလိုက်ရှာရင်း တစ်နေရာအရောက်တွင် တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်တော် နေရာမှာတင် ခြေစုံရပ်လိုက်မိပါသည်။

အကြောင်းမူကား အလွန်တရာမျှ ချောမောလှပသော မိန်းမပျိုလေးနှစ်ဦး မှာ ရေတွင်းတစ်ခု၏ ဘေးအစပ်တွင် ရေချိုးလျက်ရှိပါသည်။ သူမတို့နှစ်ယောက်၏ ဝင်းအိနေသော အသား အရေများက နတ်သမီးအလား လှပပါပေ၏။

ရှည်လျားနက်မှောင်လှသော ဆံပင်ကို အသာအယာ ထုံးဖွဲ့ထားပြီး ထဘီရင်ရှားဖြင့် ရေချိုးနေကြ၏။ သူတို့၏ ရေစိုနေသော ထဘီကား ရွှေရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပလျက် ရှိပါသည်။

သူမတို့ရှိနေသော နေရာနှင့် ကျွန်ုပ်ရပ်နေသောနေရာမှာ မဝေးလှသောကြောင့် အကုန် တွေ့မြင်နေရပါသည်။

ကျွန်တော် သတိထားမိခဲ့သည်မှာ သူမတို့ ရေချိုးနေသော ရေတွင်းဖြစ်၏။ ရေတွင်း၏ အနားပေါင်ကို လှပသည့် အင်္ဂတေ ပန်းကနုတ်လက်ရာများဖြင့် အသေအချာ ဖော်ထားပါသည်။

ထိုရေတွင်းဘေးမှ အုတ်ကန်လေးမှာလည်း အနုစိတ်ဖြယ်မှုန်းထားသော ပန်းကနုတ်လက်ရာများဖြင့် အတိ ပြည့်နှက်လို့နေ၏။

ထိုသို့ ပန်းကနုတ်လက်ရာများဖြင့် အသေအချာ အလှဆင်ထားသော ရေ

တွင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ အလွန်တရာ အံ့သြကာ ကြည့်နေမိခဲ့ပါသည်။

သူမတို့နှစ်ဦး ရေချိုးနေသော အင်္ဂတေမှာလည်း တစ်တောင်လောက် အမြင့်ရှိပါသည်။ ထိုရေချိုးခုံပေါ်မှသည် ငွေဖလားလေးဖြင့် အုတ်ကန်ထဲမှ ရေအား ခပ်ကာခပ်ကာဖြင့် လောင်းချိုး၍ နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှ ဤမျှကြီးမားလှသော တောထဲဝယ် ထိုရေတွင်း အုတ်ကန်များဖြင့် ရေချိုးသည့်နေရာ ရှိနေခြင်း အတွက် အလွန်တရာ အံ့သြနေရာမှ အိပ်မက်က နီးထဲခဲ့ပါတော့သည်။

အိပ်မက်မှ နီးလာသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ မျက်စိထဲဝယ် ထိုရေတွင်းကြီးနှင့် ရေချိုးနေသော ကောင်မလေး နှစ်ယောက်အား လုံးဝ မထွက်နိုင်ခဲ့ပေ။

ဤသို့လျှင် မနက် မိုးသောက်ချိန်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ ဆွမ်းကပ်သွားရန် အဖွဲ့စုထားသော နေအိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအိမ်သို့ရောက်သော် စုထားသော လူနှင့် လှည်းများသည်လည်း စုံနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာတော်ကြီးအား ဆွမ်းကပ်ရန် ရွှေအင်တောင်ဘုရားသို့ တပျော်တပါး ထွက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

အချိန်ကား မနက်(၃)နာရီကျော်ရှိမျှသာ ရှိသေး၏။ စုစုပေါင်းမှာ လှည်း(၉)စီးနှင့် လူအယောက်(၃၀) ဖြစ်ပါသည်။ လှည်းနှစ်စီးမှာ ဆွမ်းဟင်းနှင့် ထမင်းများ တင်ဆောင်လာခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ပြာသိုဆောင်းလ၏ မြူနှင်းခွေများ ရစ်သိုင်းနေသော ပတ်ဝန်းကျင်ကြီးက ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းနေသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ထဲဝယ် ကုသိုလ်အရေးမို့ ပျော်ရွှင်လျက်ရှိပါသည်။ လပြည့်ကျော်(၂)ရက်လမင်းကြီး၏ အလင်းရောင်ကြောင့် လမ်းကို ကောင်းစွာ မြင်နေရပါသည်။

ဤသို့လျှင် နံနက်(၅)နာရီမထိုးခင် အချိန်ကတည်းကပင် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့မှာ ဆရာတော်များရှိရာ ဘုရားသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးများအား အရှုဏ်ဆွမ်း ဆက်ကပ်ပြီးသော် လိုက်ပါလာကြသော ရွာသူရွာသားများက နံနက်စာ စားသောက်ရန် ပြင်ဆင်ကြပါသည်။

ထိုအခိုက် ကျွန်ုပ်မှာ အလွန်တရာ အပေါ့အပါး သွားချင်နေသောကြောင့် အိမ်သာကို အပြေးတစ်ပိုင်း လိုက်ရှာမိ၏။ သို့သော်လည်း အိမ်သာမှာ ကျွန်တော်တို့ရှိနေသော ဆွမ်းစားဆောင်နှင့် အလွန်တရာမျှ အလှမ်းဝေးကွာနေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ အနီးတွင်ရှိသော တောထဲသို့ ဝင်၍ အပေါ့သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် ခပ်သွက်သွက်ပင် တောထဲသို့ ထွက်လာခဲ့ပါ၏။ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်မှာ အပေါ့သွားရန် တောထဲသို့ ဝင်လာခိုက် တစ်နေရာအရောက်တွင် ကျွန်ုပ် ခြေလှမ်းများ တုံ့ခနဲ ရင်လွှားမိခဲ့၏။

အကြောင်း ညက ကျွန်တော် အိပ်မက်ထဲတွင် မြင်မက်ခဲ့သော နေရာသို့ ရောက်ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်ရှေ့ မလှမ်းမကမ်းတွင် မြင်တွေ့နေရသော ရေတွင်းဟောင်းနှင့် အုတ်ကန်လေးက ကျွန်တော် ညက အိပ်မက်ထဲတွင် မြင်မက်ခဲ့သော မိန်းကလေးနှစ်ဦး ရေချိုးနေသည့် ရေတွင်းနှင့် တူနေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ရေတွင်းဆီသို့ အပြေးသွားကာ ရေတွင်းပေါင်များအား အသေအချာ ကြည့်မိခဲ့ပါသည်။

သေချာပါသည်။ ကျွန်တော် မနေ့ညက မြင်မက်ခဲ့သော အိပ်မက်ထဲက ရေတွင်းဖြစ်၏။ ရေတွင်းနှင့် အုတ်ကန်ဘေး ပေါင်များမှ အင်တေ ပန်းကနုတ် လက်ရာများက ကျွန်ုပ်၏ အိပ်မက်ထဲက အတိုင်း အထင်းသား တူညီစွာ တွေ့မြင်ရပါသည်။

နှစ်ပေါင်း ကြာမြင့်သွား၍ ရေညီများနှင့် နွယ်ပင်များ တက်ကာ အနည်းငယ် ပျက်စီးနေရုံမှ လွဲ၍ ကျွန်ုပ် အိပ်မက်ထဲက ရေတွင်းဖြစ်သည်မှာ လုံးဝ သေချာပါသည်။

ထိုရေတွင်း၏ အတွင်းအား ငုံ့ကြည့်သောအခါ လူကြီး အတောင်(၁၀) တောင်ကျော်လောက် အနက်တွင် ကြည့်လင်နေသော ရေကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

မသုံးတာကြာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ရေတွင်းထဲမှ ဘေးအနား မြေသားများ ပေါ်တွင် ရေညီစိမ်းပင်များနှင့် နွယ်ပင်များက အထပ်ထပ် ပေါက်လို့နေ၏။

အိပ်မက်ထဲက မိန်းကလေးနှစ်ဦး ရေချိုးနေသော အုတ်နုမှာလည်း ကျွန်ုပ် ရပ်နေသော ခြေထောက်အောက်တွင် ရှိနေပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ အရာအားလုံး တူညီနေသောကြောင့် လွန်စွာ အံ့သြသွားရပြီ။ မနေ့ညက အိပ်မက်ကို ပြန်မက်နေသည့်နယ် ခံစားမိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော့် အိပ်မက်ထဲက ရေတွင်းကို အပြင်တွင် ပြန်တွေ့မြင်နေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မယုံနိုင်စရာဖြစ်ရပ်အတွက် ကျွန်ုပ်မှာ အံ့သြစွာဖြင့် ထိုရေတွင်းကိုသာ အချိန်အတော်ကြာ ထိုင်ကြည့်နေမိပါသည်။

ထို့နောက်မှ အပေါ့သွား၍ ဆွမ်းစားဆောင်သို့ ပြန်ခဲ့ပြီး ဆွမ်းစားဆောင်ဘေးတွင် ရပ်နေသော အသက်(၆၀) ကျော်အရွယ် ကပ္ပိယအဘတိုးအား ထိုရေတွင်းအကြောင်းအား မေးကြည့်သောအခါ...

‘ဟေ့...အနောက်တောင်က ရေတွင်းပျက်ကြီးကို ပြောတာလား။ အဲဒီ အဘဟို ငယ်ငယ်တုန်းက လူကြီးတွေပြောတာတော့ နတ်သမီးရေတွင်းတဲ့။’

ဟိုရေအရှေ့တန်းက နတ်သမီးနှစ်ပါးက ဒီရေတွင်းမှာ အပြတမ်း လေ့လာချိန်နေကြဆိုပဲကွယ်။ အဘဟိုကတော့ အဲဒီရေတွင်းကို နတ်သမီးရေတွင်းလို့ ခေါ်ကြတာပဲ။’

အဘတိုးစကားကြားပြီး ကျွန်ုပ်မှာ ထပ်မံ အံ့သြသွားရပြန်ပါသည်။ ဤသို့ဆိုသော် ကျွန်ုပ်အိပ်မက်ထဲက မြင်တွေ့ခဲ့သော မိန်းကလေးနှစ်ဦးမှာ နတ်သမီးလေလား။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ယခင်က ထိုဘက်ရွာသား ထင်းခွေသမားလား စဉ်းစား၍မရခဲ့ပါ။ စဉ်းစားလိုက်တိုင်း အဖြေမထွက်ဘဲ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ထိုဖြစ်ရပ်သည်လည်း အိပ်မက်၏ ဆန်းကြယ်ခြင်းလား။ စိတ်စွမ်းအင်တန်ဖိုးပဲလား ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ယနေ့ထိ အရှင်းမသိနိုင်သေးပါတကား။

(စာရေးသူကဲ့သို့ တွေ့ကြုံဖူးသူများရှိပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါဝင် ရေးသားပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။)

စာရှုသူများအား အစဉ်လေးစားလျက်...

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

မေတ္တာရှင် အေးအေးကြီး (၁)

‘သတ္တဝါတွေကို မေတ္တာပို့ထားရမယ် ဒကာကြီး’

‘မှန်ပါ ဘုရား’

‘သတ္တဝါတွေကို စောင့်ရှောက်ပါ။ သတ္တဝါတွေရဲ့ ဒုက္ခတွေကို ကယ်တင်ပါ။ ကျောသားရင်သား မခွဲခြားဘဲ သတ္တဝါ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ကြီးသည်ဖြစ်စေ တန်းတူဆက်ဆံပါ။ မေတ္တာထားပါ’

‘ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိန့်မှာချက်ကို ခြံဝယ်မကျ နားထောင်မှတ်သား

နောင်မြင့်ထွန်း (မသုံးလုံး)

လျက်ပါဘုရား ဘယ်သောအခါမှ ဒုက္ခသည်ကို ပစ်မထားကြောင်းပါဘုရား သစ္စာတိုင်တည်ပါတယ် ဆရာတော်ကြီးဘုရား’

တောင်ကုန်းမြင့်မြင့်ပေါ်မှာ ဝါးကျောင်းငယ်တစ်ဆောင် ရှိပါတယ်။ တောင်ကုန်းလေး ဖြစ်သော်လည်း ကျောင်းအာရပ် အဝန်းအဝိုင်း ကွယ်ကွယ်ဝန်းဝန်းရှိသည်။

ကျောင်းထိန်ဘေး စင်္ကြံလမ်းသည် မြောင်မြောင်ဖြူဖြူ ရှိနေသည်။ အမှိုက်သမှိုက် ကင်းစင်လျက် ညီညာပြန့်ပြူး၏။ နံသာပျံ သီးခြား ဝှက်ပျော့ ခုံမှ ချက်စားစားကြီးများသည် လေယူရာတိမ်တာ ယိမ်းခွဲနေကြ၏။

ဩဇာ မာလကာ ပိန္နော်များလည်း ကျောင်းခေါင်ရင်း မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်း အစပ်၌ ဝင်းယှဉ်သော အသီးလုံးကြီးများ တွဲရစွဲ ခိုတွယ်လျက် အသီးအပွင့်များနှင့် ပြည့်စုံနေပါတယ်။

ကျောင်းတည်ရှိရာ တောင်ကုန်း၏

ခြေရင်းကို ရစ်သိုင်းပတ်ခွေလျက်
စီးဆင်းနေသော ချောင်းကလေး။
ချောင်းရေများ တသွင်သွင် စီးဆင်း
နေသည်မှာ ကြည်လင်ရှင်းသန့်နေ
သည်။ ပင်အိုပင်ပျိုလေးများပေါ်မှာ
တေးသီဂှက်ငယ်လေးများ အစာရှာရင်း
တေးသံ ရင့်ကျူးနေကြသည်။

ဤရပ်ဝန်း၏ အေးချမ်းခြင်းပြယုဂ်
တစ်ခု ဖြစ်ပါတော့၏။

ဘုန်းကြီးကျောင်းလေး ပေါ်ဝယ်
ဆရာ ဒကာနှစ်ဦးတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့ နံနက်ခင်းချိန်ခါလေးဝယ် မေတ္တာ
ဓာတ် ဖြန့်ဖြူးကာ ထွေရာလေးပါး
ပြောဆိုနေကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

‘ဒကာကြီး မန်းစကော’

‘ဘုရား’

‘ဒကာကြီး ကျုပ်ဆီကို မကြာမကြာ
လှည့်လာစေချင်တယ်ကွယ်’

‘မှန်ပါ ဘုရား’

‘ကျုပ်ကတော့ မေတ္တာသမာဓိ၊ ကျုပ်လဲ
လက်လှမ်းမီသလောက် ဒိဋ္ဌိတစ်ခွင်က
အာ အာမတွေကို စောင့်ရှောက်တယ်
ကွယ်၊ ဒကာကြီး မန်းစကောက ကျုပ်နဲ့တူ
ဘူးလေ၊ ဒကာကြီးရဲ့ အစွမ်းအစနဲ့ သတ္တဝါ
တွေကို ကယ်ပေးရမယ်ကွယ်’

‘မှန်ပါ ဘုရား’

ဘုန်းကြီးရှေ့မှ ကရင်တိုင်းရင်းသား
အဘိုးကြီးသည် ထိခြင်းငါးပါးဖြင့်
ကျောင်းကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ပြားပြားဝပ်
လျက်ရှိ၏။ ဘုန်းကြီး မိန့်ကြားသမျှကို
ပြားပြားဝပ် နာခံနေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

မန်းစကောသည် ဘုန်းကြီးကို
မကြာခဏ လာရောက်ဖူးမြော်၏။
ဘုန်းကြီးသည်လည်း ရသလောက်
အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ မေတ္တာ
တရားကို ဟောကြားပေးလေ့ရှိ၏။
မန်းစကောကို ဆုံးမပေးလေ့ ရှိပါ
သည်။

‘ကဲ...ကဲ...ဒကာကြီး မန်းစကော
သွားနိုင်ပါပြီကွယ်’

ဘုန်းကြီးရှေ့မှ ကရင်တိုင်းရင်းသား
အဘိုးကြီးသည် ကြမ်းပြင်၌ ပြားပြား
ဝပ်နေရာမှ မတ်မတ်ထိုင်လိုက်၏။
လက်ရုံးနှစ်ဖက် ဆန်တန်း၌ ‘ဝါး’ခနဲ
သန်းဝေလိုက်ပါ၏။ ထိုအခြင်းအရာကို
ကြည့်ရှုပြီး ဘုန်းကြီးက...

‘ဒကာကြီး မန်းလှစိန်’

‘ဘုရား’

‘ဒကာကြီးလဲ ကျောင်းဝေယျာဝစ္စ
တွေ ပြီးပြီဆိုတော့ ဘုန်းကြီးလဲ တရား
ဘာဝနာ ရှုမှတ်လိုက်ဦးမယ်ကွယ်’

‘မှန်ပါ တပည့်တော်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ
ဘုရား’

မန်းလှစိန်သည် ဘုန်းကြီးကို ဦးသုံး
ကြိမ် ဦးနှိမ်ချ ကန်တော့လိုက်သည်။
ဘုန်းကြီးကို လက်အုပ်ချီမပျက် နောက်
သို့ ခြေလှမ်းသုံးလှမ်း ဆုတ်ခွာသည်။
ပြီးတော့မှ လိုရာခန့်ကို ဆက်လက်
ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

* * *

မန်းစကော ဆိုသူမှာ ခြောင်မြ
မြို့နယ်အတွင်းရှိ တောင်ကလေးနယ်
တစ်ကြောမှ တောင်ပိုင်ကြီး ဖြစ်လေ
သည်။ မန်းစကောသည် ရှေးဦးစွာ
မန်းလှစိန်ကို ခင်မင်ကွယ်တာကာ
မန်းလှစိန်၏ ဒုက္ခဟူသမျှကို ကူညီ
ဖြေရှင်းပေး၏။ ထိုမှအစပြုကာ

တောင်ကလေးဆရာတော်၏ ဆိုသုံး
မှုများကို နာခံရင်း အများသတ္တဝါတို့
ကူညီတတ်လာ၏။ မေတ္တာထားတတ်
လာ၏။

တောင်ကလေးကျေးရွာတွင် ထင်
ရှားလာပြီး တောင်ကလေးကျေးရွာ
အနီးဝန်းကျင်ရွာများ ဖြစ်ကြသော
မြို့ဟောင်း၊ ကုန်းသာ၊ ဒက္ခိဏကုန်း
ကျွန်းတော ကွက်သစ်အထိ ဝေနေသော
သတ္တဝါတို့ကို ကယ်တင်ကူညီလွှတ်
ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာ၏။

မန်းစကောကို အချို့က ကွင်းပိုင်
ကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အချို့က
နယ်ပိုင်ကြီးဟု သမုတ်ကြလေ၏။

၁၉၀၄ ခုနှစ် ဝန်းကျင်က ဖြစ်
၏။ တစ်ခေတ်မှာ တစ်ယောက်တည်း
ဆိုရလောက်အောင် မန်းစကောသည်
ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက် စွမ်းဆောင်နိုင်
၏။

အစိမ်းသရဲ ပူးကပ်ခြင်း၊ ရွာသူ
ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ တရား
မှန်စာလေးများ ကလေးသူငယ်များ
ဖမ်းစားထားခြင်း စသည်တို့ကို သူ၏
မေတ္တာရေဖြင့် တောက်ပေးပါက
အမှောင့်ပယောဂ အနှောင့်အယှက်
များ ကင်းစင်ပပျောက်၏။

မန်းစကောသည် မန်းလှစိန်၏
ဓာတ်စီး၍ ဒုက္ခသည်တို့ကို ကူညီ
ပေးလေ့ရှိ၏။ ဒုက္ခသည်ထံမှ သူ
အတွက်ဟူ၍ တစ်ပြားတစ်ချပ်
လုံးဝ(လုံးဝ) မယူသလို မန်းလှစိန်၏
လည်း ဥစ္စာပစ္စည်းတောင်းခံခြင်း မပြု
စေရပါ။

မန်းစကောသည် အိမ်တိုင်းအိမ်
တိုင်းမှာလိုလို အဆင်သင့် ရှိနေကာ
သည် ကွမ်းသီး၊ ကွမ်းတို့ကို သွန်သင်
နှစ်သက်၏။ လူနာအိမ်သို့ ရောက်
ရောက်ချင်း အမေးမပြု ကွမ်းသီးလုံး

ကယ်တိုင်ညှပ်၍စားရမှ အားရကျေနပ်
ကွမ်းသီးလုံး တစ်ဆယ်သားခန့်
ညှပ်ပြီး ကွမ်းရွက်တစ်ဆယ်သားနှင့်
ဆာထွေးဝါးမျိုးပစ်လိုက်၏။

လူနာအတွက် ဆေးကုပေးပြီးသည်
သောက်ရေအိုး တောင်းဆိုလေ
၏။ သောက်ရေတစ်အိုးကို အိုးလိုက်
ဆာ၍ (မဖိတ်မစဉ်စေဘဲ) တစ်အိုးလုံး
သောက်ချလိုက်ပါတော့သည်။

ရေသောက်ပြီးဆိုလျှင် မန်းစကော
လေတော့၏။ ဓာတ်စီးခံရသူ
မန်းလှစိန်အတွက် လူနာရှင်က
ယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်နှင့်ဆန်
သီးဟုတ်) ငှက်ပျောသီး စားသောက်
အနည်းငယ် လက်ဆောင်ပေးပါ
သည်။ မန်းလှစိန်ကလည်း ဆေးကုသ
မှုကြေး မည်မျှဟု မတောင်းခံချေ။
လူနာရှင် တတ်နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊
ထတ်နိုင်သည်ဖြစ်စေ စားသောက်
အနည်းငယ်ကိုသာ လက်ခံယူပါ
၏။ စီးပွားဖြစ် တောင်းခံခြင်း လုံးဝ
မရှိပါ။ လူနာရှင် မတတ်နိုင်
သည့်အဆုံး ဖယောင်းတိုင်သုံးတိုင်နှင့်
အမွှေးတိုင်သုံးတိုင်ကို မဖြစ်မနေ
တောင်းဆိုပါသည်။

မန်းလှစိန်သည် လူနာအတွက်
ဆက်လက်၍ ကုသိုလ်ဆက်ပေးရန်
အိမ်ဦးခန်းမှ ဘုရားတွင် လူနာ၏
ယောင်းတိုင်နှင့် အမွှေးတိုင် ကပ်လှူ
ဆက်၍ မေတ္တာဖြန့်ဝေပေး၏။ ထိုသို့
သိုလ်ဆက်ပေးခြင်းဖြင့် လူနာသည်
ဆုထောင်ထောင် ဖြစ်လာကာ
တောင်းစွာ ကျန်းမာလာတော့၏။

မန်းစကော(တောင်ပိုင်ကြီး) သည်
တောင်တိုင်းရင်းသားအဘိုးအို မန်းလှ
၏ကို ဓာတ်စီး၍ ဝေနေယျသတ္တဝါ
အဘို့ ကယ်တင်ပေးရင်းဖြင့် စောင့်
ရှောက်ပေးလျက်ရှိ၏။ မန်းလှစိန်အဘိုး

အိုသည် ပင်ပန်းသော အလုပ်များကို
လုပ်ကိုင်ရန်မသင့်၊ လုပ်ကိုင်ရန် မလို
အပ်တော့ပါ။

တစ်ကိုယ်ရည် တစ်ကာယသမား
လည်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဗုဒ္ဓတရားတော်
များကို ထပ်ဆင့် ဟောပြော ပြသပေး
သည့် တောင်ကလေးဆရာတော်ထံ
ချဉ်းကပ်ကာ တရားနာခြင်း၊ တရား
ဘာဝနာ အားထုတ်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်
လာနိုင်ပါတော့သည်။

ကရင်တိုင်းရင်းသား အဘိုးအို
မန်းလှစိန်သည် တောင်ကလေး
ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ နေ့စဉ်လိုလို
ရောက်ရှိ၏။ ကျောင်းနှင့် အနီးဝန်းကျင်
ရှိ အမှိုက်သရိုက်များ လှည်းကျင်း
ရှင်းလင်းပေး၏။

ကျောင်းပေါ်ရှိ သောက်ရေအိုးများ
ရေပြည့်၏။ ဆရာတော် အသုံးပြုသော
ကုဋီကို ဆေးကြောသုတ်သင်ပေးပါ
သည်။ မန်းလှစိန်ကျောင်းသို့ ရောက်
လာတိုင်း ဘုန်းကြီးက...

‘ဟင်း ဆရာကော ပယာဘူးလား’

ဟု မေးလေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ မေးသည်
အခါတိုင်း မပျက်မကွက် ရောက်လာ
သူကား မန်းစကော ဖြစ်ပါ၏။

‘တပည့်တော် ရောက်ပါပြီဟုရား’

မန်းစကောသည် မန်းလှစိန်ကို
ဓာတ်စီး၍ ဘုန်းကြီးနှင့် စကားစမြည်

ပြောကြလေ၏။ ပြောသည့်အကြောင်း
အရာများကား သတ္တဝါတွေအပေါ်
မေတ္တာထားရန်၊ သတ္တဝါများကို စောင့်
ရှောက်ပေးရန်၊ သတ္တဝါတို့၏ ဒုက္ခကို
ကယ်တင်ပေးရန် ဘုန်းကြီးက မိန့်ကြား
ပါသည်။

မန်းစကောသည် ဘုန်းကြီး၏
မေတ္တာတရား အင်အားအောက်ဝယ်
နေရဖန်များလာသောအခါ မေတ္တာရှင်
ကြီး ဖြစ်လာတော့၏။ သူ ကုသပေး
သော လူနာအားလုံးနီးပါး ကျန်းမာ
သွားကြသည့်အတွက် မန်းစကောကို
မေတ္တာရှင်ဆေးရာကြီးဟု တောင်
ကလေးနယ်တစ်ကြောမှ သတ်မှတ်
လေသည်။

* * *

တောင်ကလေး ကော့ရွာသည်
တောင်ကုန်းတန်းများနှင့် စိမ်းစိုသော
တောတန်းလေးများကြောင့် သာယာ
တင့်မောလှပနေလေ၏။ တောင်ခြေ
တစ်ဝိုက် စီးဆင်းနေသော စမ်းချောင်း
လေးကြောင့် တောတိရစ္ဆာန်များ
ရေခိုပြည့်လျက် ရှိကြပါသည်။

သစ်ပင်သစ်တော ထူထပ်ခြင်း
ကြောင့် ယုန်၊ ရှဉ့်၊ ချေ သတ္တဝါလေး
များ၊ ခေါက်ရှာငှက်၊ ဗွတ်ကလုံ၊ သစ်
တောက်ငှက်၊ ဂျီးငှက် စသည့် ငှက်မျိုး

စုံတို့ ပျော်မွေ့နေကြသည့် တောမြိုင်
ခြေ ဖြစ်နေပါ၏။

မေတ္တာနယ်မြေမှာ သတ္တဝါလေး
များ လွတ်လပ်ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ကြ
ပါ၏။

တောင်ကလေး ဆရာတော်သည်
ထိုရပ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင် တစ်ပြင်လုံး
သြဇာတိက္ကမ လွှမ်းမိုး၏။ ဘုန်းတန်ခိုး
မေတ္တာ အလွန် ကြီးမားတော်မူသည်။
ရပ်ရွာ အေးချမ်းတည်ငြိမ်အောင်
သြဇာကြီးမားသော ဆရာတော်ကြီး
ဖြစ်ပါ၏။

မည်သည့်ရပ်ရွာမဆို ဆိုးသွမ်းသော
လူပုဂ္ဂိုလ် လူကြမ်းတစ်ယောက် ပေါ်
ပေါက်လာတတ်ပါသည်။ မည်မျှ ဆိုး
သွမ်းသူဖြစ်ပါစေ ဘုန်းကြီးအမိန့်ဟု
ဆိုလိုက်သည်နှင့် ဘုန်းကြီးရှေ့မှောက်
ဒူးထောက်ခစားရစမြဲပင်။

“ဝမ်းလျားမှောက်” ဟု ဆိုလျှင်
ဘုန်းကြီးအမိန့် မလွန်ဆန်တော့ဘဲ
ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း နာခံရ၏။
ဘုန်းကြီးသည် သူ၏လက်စွဲတော်
ကြိမ်လုံးဖြင့် မှတ်လောက်သားလောက်
အောင် ဆုံးမပစ်လိုက်၏။ ဘုန်းကြီး
ကြိမ်လုံးဖြင့် မိတ်ဆက်ဖူးသူတို့ အဖိုး
ကျိုးသွားကြလေ၏။ ရပ်ရွာကို မှီသေ
ကြသူများ ဖြစ်လာကြရလေသည်။

တောင်ကလေး ဆရာတော်သည်
အချိန်ရလျှင် တောတွင်းသို့ဝင်၍
ဆေးမြစ်၊ ဆေးဥ ရှာဖွေစုဆောင်း၏။
အပူဖျား၊ အအေးဖျား၊ ငန်းဖျား၊
ငှက်ဖျား စသည့် အဖျားရောဂါများ
အတွက် ဆရာတော်၏ ဆေးတစ်ခွက်
သောက်ရုံမျှဖြင့် ပျောက်ကင်းကြလေ
၏။

တောင်ကလေး ဆရာတော်၏
လေဆေးက အထူးကောင်းမွန်၍
ဒကာ ဒကာမများသည် ဆရာတော်
၂၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရမင်း

အား လေဆေးကို အထူးတောင်းဆို
ကြ၏။

ဒကာ ဒကာမများ အထူး လိုအပ်
နေသော လေဆေးအတွက် ဆေးမြစ်
များ ရှာဖွေစုဆောင်းကာ အရပ်ထဲမှ
အားကောင်းမောင်းသန် ယောက်ျား
ကြီးလေးယောက် ခေါ်ယူလိုက်၏။
ကျောင်းတွင် ဆွမ်းကွမ်း လုံလောက်
သောကြောင့် ကျောင်း၌ပင် ထမင်း
ကျွေးထား၏။ ဆေးကျိုရာတွင် ပင်ပန်း
သောကြောင့် လက်သပ်မွေးရ၏။

မိုးပြဒယ်ကြီးဖြင့် ဆေးကျိုရာ၌
အင်အားကောင်းကောင်းဖြင့် မပြတ်
မွှေရလေ၏။ ခွေးတလုံးလုံးဖြင့်
အားစိုက်လုပ်ဆောင်ရ၏။ လေဆေး
ဖော်စပ်ပြီးနောက် အရပ်ထဲရှိ ဒကာ
ဒကာမများအားလုံးကို ဝေပေးပါ
သည်။ ဝေပေးသော ဆေးများ တောင်
ကလေး တစ်ကြောတွင်သာမက
မြောင်းမြို့အထိ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ပရလောကသားများကို မြင်နိုင်
စွမ်းရှိသည်ဟု လူအများ ပြောဆိုနေ
ကြ၏။ တစ်နေ့တွင် ဆရာတော်ကို
ရွာထဲမှ လာရောက်ဖူးမြော်ကြသူများ
နှင့်အတူ ကလေးငယ်ရှစ်ယောက် ပါ
လာ၏။

သူတို့လာသောအချိန်မှာ ညနေ

စောင်းအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်း
ရှေ့တွင် ကလေးငယ်များ လိုက်ထပ်
ပြေးတမ်း ဆော့ကစားနေကြ၏။ ဆရာ
တော်သည် ဒကာ၊ ဒကာမတို့နှင့် ဆွဲ
ဆိုနေရင်း မသင်္ကာသဖြင့် ကလေးငယ်
ကစားရာဆီသို့ အမှတ်မထင် ဆွဲ
ကြည့်လိုက်ပါ၏။ ဆရာတော်၏ မျက်
ထိပ်ဝယ်...

‘ကလေးတွေ ကစားနေကြ
ကိုးယောက်ဖြစ်နေပါလား’

ဆရာတော်သည် သတိရှိ
ကြီးတန်းလန်းဆွဲထားသော သံချောင်း
နှစ်ချက် ဆက်ခေါက်လိုက်၏။ ကလေး
နေကြသော ကလေးများ ကျောင်းသို့
ပြေးတက်လိုက်ကြသည်။

ဆရာတော်၏အမိန့် နာခံသူ
အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ကြလေသည်။
ယခင် လာရောက်ကစားဖူးသော
ကလေးများ ဆရာတော် အချက်အ
ခေါ်သည်ကို မလိုက်နာကြ၍ သစ်
စားခံရမှုကြောင်း ကြားဖူးနားဝ ခံ
ကြလေ၏။

တောင်ကလေးဝန်းကျင်မှ
ရောက်ဖူးမြော်သူ လူဒါန်းသူများ
ဒါနအကျိုးတရား ဟောပြော
ဆိုဆုံးမစကား ပြောကြား၏။ သတ္တ
တို့အပေါ် မေတ္တာထားကြရန် အ
ဟောပြောဆိုဆုံးမပေးပါသည်။

ဒကာ ဒကာမတို့၏ အခြား
အတွက်အန္တရာယ်ကင်းကင်းစွာ
မြတ်စွာလွန် မြန်မာပြည် ညီညီ
ဟန်တားထားလိုက်၏။ ထိုည
အခြားလမ်း၌ အချို့သီလျားများ
တိုက်ခတ်ကြောင်း သတင်းကြား
ကြ၏။ ဆရာတော်ကို အာရုံစူးစိုက်
ဖြစ်ကြတာပင်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရ်

အောင်မြင်ထွန်းစမ်းသုံးထွန်း

ဆရာတော်မူသော ဆေးနိဂုံး

တစ်ဆူတစ်ယောက်
(ရွှေဝန်းချီ)

လပြည့်သဖြစ်၍ ကောင်းကင်
တစ်ခွင် ကြည်လင်၍နေသည်။ လှိုင်း
ကြက်ခွပ်ကလေးများကလည်း ချွန်းလှဲ
အေးမြနေသည့် လရောင်အောက်မှာ
တလက်လက်နှင့် တောက်ပ၍ နေ

သည်။

မြစ်ပြင်၏ ရေစီးလေးနှင့် တငြိမ်ငြိမ်
မျှောပါနေသော ငါးသလောက်ဖမ်းပိုက်
ကြီး။ ငါးတိုးလိုက်လျှင် ရေအောက်သို့
မြုပ်မည့် ကော်ဖော့လုံးချွန်ချွန်လေး
များကိုသာ အာရုံစိုက်၍နေသော
ရေလုပ်သားကြီး ဦးလှမောင်။

လက်တစ်ဖက်ကလည်း လျော်
တက်ကိုကိုင်ရင်း၊ လက်တစ်ဖက်က

မိန်းမဖြစ်သူ မိပုစွန် လိပ်ပေးသော
ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကြီးကို
ဖွာရှိုက်ရင်း ငါးများများမိဖို့ စိတ်ကူးယဉ်
နေသည်။

ပြာသိုလ... ဒီလသည် ငါးတိုးလ၊
ငါးသလောက်ကြီးများ မြူးသည်လ၊
ပိုက်ချက်ကောင်းကောင်းမှာ အလှည့်
ကျ ပိုက်မျှောရသည်မို့၊ ကျော်လှပစ်၍
မရ။ ပိုက်မျှောသမားများ၏ စည်းကမ်း
ချက်။

ယခု မိမိအလှည့်မှာ ပိုက်ကို ချောင်း
နှင့် ဓားလွယ်ခတ်ခတ်ကလေး ချော့

နုစုစုရောင်ခြည်လွှမ်းမိုး

ထားသည်။ မိမိရှေ့က ပိုက်မျှောသွားသော ကိုသန်းစိန်တောင် ပိုက်ရုပ်ပြီး ကမ်းစပ်က ပြန်တက်သွားပြီ။

မိမိမျှောပိုက်ကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း တောင်လုံးစုအောက်ရွာလေး ကျော်ပြီး စစ်ကုန်းကြီးရွာခြေအနီး ရောက်လာသည်။ ယခုအထိ ငါးမတိုးသေး။

ညဘက် မျှောပိုက်သမားများအဖို့ အိပ်ပိုက်၍ လုံးဝမဖြစ်နိုင်။ တစ်ညလုံး အလှည့်ကျ ပိုက်ထွက်မျှောရသည်။ နံနက်(၄)နာရီ အုန်းမောင်းသံကြားမှ အိမ်သို့ ပြန်လေ့ရှိသည်။

ပိုက်သမားတချို့လည်း တစ်ညလုံး နေမှ ငါးသလောက် (၁)ကောင်၊ (၂)ကောင်ရ တချို့ကျ အကောင်(၂၀) ကျော်အထိ ရကြသည်။ ကံချော်၍ တစ်ကောင်မှ မရသူလည်း ရှိကြသည်။

မိမိနေထိုင်ရာ တောင်လုံးစု ရွာလယ်ပိုင်း လချမန်းကုန်းသည် တံငါသည် မျှောပိုက်သမားများ အများနေထိုင်ရာဖြစ်သည်။

မိမိမှာ သားသမီးငါးယောက် တာဝန်ကပ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါးရမှ ဖြစ်မည်။ မိသားစု ပြေလည်မည်။ မယား လုပ်သူ မိပုစွန်က မိမိရသမျှငါးကို ရောင်းချသည်။

‘ဟော... ငါ့ပိုက် ငါးအုပ်ကြီး တိုးပြီဟ’

ကိုလှမောင်တစ်ယောက် အားရဝမ်းသာ သောက်လက်စ ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကြီး ပစ်ချပြီး နှစ်လံလောက် မက မြှုပ်သွားသော ငါးဖော့လုံးတွေ ကြည့်ပြီး...

‘ဟား... ငါ့ပိုက် ငါးအုပ်ကြီး တိုးပြီ ထင်တယ်’

နှုတ်မှ ပြောရင်း ငါးတိုးရာသို့

ခပ်ပြင်းပြင်း လှော်ခတ်သွားသည်။

အနားရောက်လျှင်...

‘ဝုန်း...ဝုန်း...ဖလမ်း... ဗွမ်း’

‘အောင်မယ်လေးဗျ ဘာကောင်

ကြီးလဲ’

ကိုလှမောင်တစ်ယောက် လန့်အော်

ပြီး ကြက်သေ သေနေပါသည်။

မိမိလှေဘေးနားမှာ မြှုပ်ချည်

ပေါ်ချည် ဆံပင်အရှည်နှင့် အမျိုးသမီး

လေးတစ်ယောက် လရောင်ကြောင့်

သူ၏မျက်နှာကို အတိုင်းသား မြင်နေ

ရသည်။

ကိုလှမောင်၏ လှေနားကပ်လာပြီး

လှေနံကို လက်နှင့်ကိုင်လိုက်သည်။

ကိုလှမောင် ထိုသွယ်လျသော လက်

ချောင်းရှည်ရှည်လေးအား ကြည့်လိုက်

ရာ လူလက်အတိုင်း။ လက်ငါးချောင်း

ထိုလက်မှ တံတောင်ဆစ်နားအထိ

ပိုက်ကွင်းများ ငြိနေသည်။

မိမိအား အသနားခံသော မျက်နှာ

လေးဖြင့် မျက်တောင် တဖျပ်ဖျပ်ခတ်

ရင်းကြည့်နေသလို နှုတ်မှလည်း

ကိုလှမောင် မသိသော ဘာသာစကား

တစ်မျိုးဖြင့် ပြောနေပါသည်။ ကိုလှ

မောင် နားမလည်။ အံ့ဩသွားခြင်းနှင့်

အတူ...

‘ဘုရား...ဘုရား...ဘုရား လူသေ

ကောင် သရဲမလား။ အို...ဒါလဲ မဖြစ်

နိုင်ဘူး။ ဒီဟာက ပုပ်ပွနေတဲ့ မျက်နှာ

မဟုတ်ဘူး။ ချောမောတယ်။

လက်သည်းရှည်ရှည်လေးနဲ့ အသား

ကလဲ ဝင်းတယ်။

ဒါ...ဒါ... ငါတို့အဘိုးရှိစဉ်က ခဏ

ခဏ ပြောလေ့ရှိတဲ့ ရေထဲမှာလဲ

ရေသူမတွေ ရှိတယ်လို့ ပုံပြင်လိုလို

ပြောတယ်။ ဒါက လက်တွေ့ဖြစ်မယ်။

ငါ ဒီရေသူမကို ငါ့ရွာအထိ ခေါ်သွား

မယ်။ မမြင်ဘူးတဲ့သူတွေ မြင်ဘူး

အောင်’

ကိုလှမောင်တစ်ယောက် စိတ်ကူးကို

အကောင်အထည် ဖော်ပေပြီ။

ငါးဖမ်းပိုက်နှင့် ငြိတွယ်နေသော

ရေသူမလေးအား လှေပေါ်သို့ ညင်သာ

စွာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ချိုင်းမှမ၊ပြီး

ဆွဲတင်လိုက်ရာ...

‘အိုး...ကိုယ်လုံးအောက်က ငါး

အပြီးပိုင်းကြီးပါလား။ သိပ်ထူးဆန်း

တယ်။ ဒီကိစ္စကို ငါ ဘယ်ပိုက်သမားမှ

မသိအောင်နေပြီး အိမ်ပြန်မယ်’

ဟု စိတ်ထဲပြောရင်း လှေပေါ်တွင်

ပိုက်သားချည်ကွင်းတွေနှင့် ငြိနေသည့်

ရေသူမလေးအား ဖြုတ်မပေးတော့။

ရေထဲ ပြန်ခုန်ချပြေးမှာစိုးသည်။

ရေသူမလေးကတော့ နှစ်ခါ။ သုံးခါ

ရုန်းကြည့်သည် မရ။ ရုန်းလိုက်တိုင်း

ချည်ပိုက်သားက နုတ်လှသည့် သူ

အသားအား ရှ၍နေသဖြင့် ငြိမိပြီး

လိုက်လာရင်း သူ့နှုတ်ဖျားမှ တိုးညှင်း

သော ညည်းသံလေးသာ ကြားနေ

သည်။

ရင်နှစ်မြွှာအစုံကလည်း နိမ့်ချည်

မြင့်ချည်နှင့် မိမိအား အသနားခံ

သောအကြည့်နှင့် ရေထဲ ပြန်လွှတ်ပေး

ပါရန် လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ပြောနေ

သည်။

ကိုလှမောင်တစ်ယောက် လှေပဲ့ပိုင်း

မှ ထိုင်၍ လှေကို မြစ်ကမ်းစပ်ရောက်

အောင် အပြင်းလှော်နေသလို မျက်လုံး

များကလည်း ရေသူမလေး ခုန်ချမည်

ကို စိုးရိမ်နေသည်။

ရေသူမလေး၏ ကိုယ်လုံးလေးမှ

ကျပ်ပြားဝိုင်းခန့် ငွေရောင်အကြေးခွံ

လေးများက လရောင်အောက်မှာ

တလက်လက်။

‘အင်း ငါ ဒီရေသူမကို ရွာရောက်

ရင် ဘယ်လို ထားရမလဲ၊ ပြီးတော့

ရွာသူကြီး ဦးထွန်းစိုင့် သိသွားရင် သူ လာသိမ်းမလာ။ ဒီသူကြီးက နာမည် ရှိတယ်။ စကားပုံနဲ့။

သူကြီး ဇနီးလေးယောက် ယူထား တာ။ မိုးလေးက တစ်ဖျောက်နှစ်ဖျောက်၊ ဦးထွန်းစိုင့်က မယားလေးယောက်၊ ဝမ်းစာကမလောက်... အို... ငါ ဘာ တွေ့ လျှောက်တွေးနေပါလိမ့်’

‘ဗျို... ကိုလှမောင် ဘယ်နှယ်လဲ ဒီပိုက်တစ်ချက်မှာ ငါးဘယ်နှစ်ကောင် ဖမ်းမိလဲ’

ကမ်းစပ်ပိုက်ချက်မှ ရေလုပ်သား တစ်ဦး၏မေးသံ...

‘အေး...အေး...ငါ ငါးတစ်ကောင်လဲ မိတယ်ကွာ’

‘ဒါဆို နောက်ပိုက်တစ်ချက် စောင့် ပြီး မျှောပေါ့ဗျ’

‘ငါ သိပ်နေမကောင်းချင်လို့ ပိုက် ဆက်မချတော့ဘူးကွာ... ရွာခြေပြန် မယ်’

ကိုလှမောင်တစ်ယောက် လှေကို လှော်ခတ်ရင်း ရွာခြေကမ်းစပ်သို့ ရောက်လာသည်နှင့် တိုင်စိုက်၍ လှေကို ကြိုးနှင့်တွဲချည်ပြီး ရေသူမ လေးရော သူ့ငါးဖမ်းပိုက်ပါ လုံးထွေး ပြီး ကျောပိုး၍ ကမ်းပေါ် တက်လာပါ သည်။

ထိုစဉ် ရွာဦးကျောင်းမှ “တုံ...တုံ တုံ...တုံ” ဆိုသော အုန်းမောင်း ခေါက်သံလည်း ကြားနေရပြီ။

‘အင်း...ငါ ဒီကိစ္စ မိုးလင်းခင် ပိုက်ထဲပြီနေတဲ့ ရေသူမလေးကို ဖြုတ် မှ’

သို့နှင့် မိမိအိမ်၏ရှေ့ ရောက် သော်...

‘မိပုစ္စ...မိပုစ္စ ထစမ်း ငါ ပြန်လာ ပြီ’

‘ဪ... ကိုလှမောင်လား

ဟုတ်ကဲ့ ထပါပြီ။ ကျွန်မ

မီးထွန်းလိုက်ဦးမယ်’

အအိပ်ဆတ်သော ဇနီးသည် မိပုစ္စ ကမန်းကတန်း အိပ်ရာကထပြီး ရေနံ ဆီမီးခွက်ကြီးအား နတ်သမီး ယမ်းမီး ခြစ်ကလေးဖြင့် တို့ခြစ်ပြီး မီးထွန်း၍ အိမ်တံခါး ဖွင့်ပေးပါသည်။

‘ဟင်... ကိုလှမောင် ရှင်...ရှင် ကျောပေါ်က ဘာကြီးလဲ၊ ငါးကြီးလား တော့ အပြီးပိုင်ကြီးက ထွက်နေပါ လား’

‘ဟဲ့...ပုစ္စနဲ့ ရူး...တိုးတိုး ကလေး တွေ နီးကုန်ဦးမယ်’

ကိုလှမောင်တစ်ယောက် ကျောပေါ် မှ ပိုက်တွင်းနှင့် ပြီနေသော ရေသူမ လေးအား ကြမ်းပေါ်သို့ ညင်သာစွာ ချရင်း...

‘ကဲ မိပုစ္စနဲ့ရေ နင် သေချာကြည့် စမ်း’

‘အမယ်လေးတော် ဘုရား...ဘုရား ဘယ်လိုသတ္တဝါကြီးလဲ၊ အပြီးကြီးက လဲ လှုပ်လှုပ်နေတယ်။ အဲဒါ ဘာ ကောင်ကြီးလဲ လူတစ်ပိုင်း ငါးတစ်ပိုင်း ကြောက်စရာကြီးတော်’

‘ဟဲ့...ပုစ္စနဲ့ အဲဒါ ရေသူမလေးဟဲ့၊ တို့ကကောင်းလို့ ပိုက်နဲ့ ငြိပါလာတာ။ ဒါကို တို့ပြဇာရင် ချမ်းသာမှာဟဲ့။ တို့ တံငါဘဝက လွတ်မှာ’

မပုစ္စနဲ့မှ...

‘အင်း ချောချောလေးတော့ ဆံပင် ကလည်း ကောင်းလိုက်တာ ကျောပေါ် ဝဲနေတာပဲ။ ဪ အဲဒါ ထက် ရွာသူကြီး ဦးထွန်းစိုင့် သိမှာပဲ။ အဲဒါ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ’

‘အိုကွာ...သူသိတော့လဲ သူ ဘာမှ လုပ်လို့မရဘူး။ ဒါ ငါတို့ပိုင်တဲ့ပစ္စည်း။ ကဲ...ကဲ ဒါတွေအသာထား။ တို့ ပြီနေ တဲ့ ပိုက်ကွင်းတွေ ဖြတ်ထုတ်ကြရ အောင် ကတ်ကြေးယူခဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့’

ပိုက်ပြီနေတာတွေ ဖြုတ်ပြီးသွား သော် ရေသူမလေးမှာ မျက်လုံးထဲမှ မျက်ရည်ကြည်လေးများ စီးကျနေ သည်။

ကိုယ်လုံးလေး တစောင်းလှဲထိုင်ရင်း ကိုလှမောင်ဇနီး မိပုစ္စအား အသနားခံ သော အကြည့်နှင့် စိုက်ကြည့်နေသဖြင့် မိပုစ္စနဲ့ရင်ထဲ အတော်သနားသွား သည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် မိုးလင်းသွား သည်။ ကိုလှမောင်တို့ လင်မယား နှစ်ယောက်၏ ကျယ်ကျယ်လောင် လောင် အသံများကြောင့် အိမ်နီးနား ချင်းများ နီးသွားကြပြီး ကိုလှမောင် အိမ်သို့ ရောက်လာကြသည်။

မကြာမီ အံ့စွယ် ရေသူမလေး သတင်း တစ်မဟုတ်ချင်း တစ်ရွာလုံး သိသွားကြပြီး လာရောက် ကြည့်ရှုကြ သည်မှာ ပွဲခွံလောက်သည်။

ကိုလိုနီခေတ်ကြီး ဖြစ်သဖြင့်လည်း ပြို့နှင့် အတော်အလှမ်းဝေးသည်။ သွားရေးလာရေး ခက်သည်။

မကြာမီ သူကြီးဦးထွန်းစိုင့် သူ့ တပည့်များနှင့်အတူ ရောက်လာသည်။

‘ဟေ့ လှမောင် ဒီရေသူမလေးကိစ္စ ကို ငါ မြို့ပိုင်မင်းကို ပြောပေးမယ်။

သူတို့ လာကြည့်လို့ တွေ့သွားရင် မင်း ဆုလာဘ်ရနိုင်တယ်။ အဲဒါ မင်း ငါမြဲကျယ်ကြီးထဲမှာ လာထားရမယ် ကြားလား’

‘ဒီမှာထားလို့ မရဘူးလား သူကြီး’

‘ဟ...မင်းအိမ်က တဲသာသာပဲရှိ တာ။ ငါ့အိမ်က နှစ်ဆောင်အိမ်ကြီး ကျယ်တော့ မြို့ပိုင်မင်းလာတော့ ညေခံရတာ တင့်တယ်တယ်။ ဒါပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား။ မင်းရေသူမလေးက မင်းပစ္စည်းပဲဟာ’

‘ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ သူကြီး’

‘အေး ညနေကျ လာပို့တော့’

ဟု ပြောရင်း ရေသူမလေးအား လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုရင်း...

‘အင်း ငါလဲ ဒီရေသူမလေး အကြောင်းပြုပြီး ရာထူးတိုးနိုင်တယ်’

ဟု စဉ်းစားရင်း မဲပြုံးပြုံးပြီး တစ်ဖန်...

‘ဟော လှမောင် မင်းရဲ့ ရေသူမလေး ဂိုဏ်းချီအောင် ငါ့တူအရင်း မောင်ဒီကို ဒီညစောင့်ရှောက်ဖို့ ပေးထားမယ် ကြားလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ကဲ ငါသွားမယ်။ ညနေ ဆက်ဆက် ပို့နော်။ ငါ မြို့ပိုင်မင်းဆီ သွားတွေ့ မယ်။ ကဲ ငါသွားပြီ’

ညနေစောင်းမှာ ကိုလှမောင်တစ် ယောက် ရေသူမလေးအား ပွေ့ချပြီး ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် သူကြီးဦးထွန်းပိုင်အိမ် သို့ သွားရောက်ပို့ဆောင်ပါသည်။

မိုးချုပ်သည်အထိ လူမစဲဘဲ ဖြစ်နေ သဖြင့် သူကြီးဦးထွန်းပိုင်မှ ရွာသား များအား ပြန်ကြရန်ပြောပြီး မကြာမီ မြတ်ခါးပိတ်လိုက်ပါသည်။

နံနက်ပိုင်းဆို မြို့ပိုင်မင်း ရောက် လာတော့မည်ဖြစ်၍ ရေသူမလေးအား ထွက်ပြေးမှာစိုး၍ ရှေ့လက်နှစ်ချောင်း

ကို ကြိုးတုပ်ထားပါသည်။ တူဖြစ်သူ မောင်ဒီကိုလည်း အမြဲမပြတ် စောင့် ကြည့်ခိုင်းထားပါသည်။

သို့နှင့် ညဉ့်သန်းခေါင်တိုင်လေပြီ။ မောင်ဒီလည်း အိပ်ပျော်သွားမည်စိုး၍ ရေခွေးကြမ်းခါးခါး တစ်ခွက်အား ခြေ ရေခွေးအိုးကြီးထဲမှ ငွဲထည့်သောက်နေ ပါသည်။

ရေသူမလေးခမျာ ကွပ်ပျစ်ကလေး ပေါ်မှာ နွမ်းလျှော ဘေးစောင်းလေး ထိုင်ရင်း ဘာသာစကား မတူသော အသံနှင့် အစောင့်မောင်ဒီအား ပြော ရင်း မိမိရှေ့လက်နှစ်ဖက်မှ ကြိုးများကို မြှောက်ပြသည်။ တစ်ဖန် ဖြုတ်ပေးရန် အမူအရာ လုပ်ပြသည်။

မောင်ဒီ သနားသွားသည်။ သူကြီး ဦးထွန်းပိုင်မိသားစုလည်း အိပ်ပျော်နေ ကြပြီ။ မိမိ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။ ဒီရေသူမလေးအား လွှတ်ပေးချင် သည်။

သူ့သဘာဝ ရေထဲမှာသာ ရှိနေစေ ချင်သည်။ ရောက်ကတည်းက ဘာ အစာမှ မစားမသောက်နှင့် သူ့ဝမ်းထဲ မှာ ဆာလောင်နေလောက်မည်။ သူ လည်း သူ့မိသားစု သူ့အသိုင်းအဝိုင်း နှင့် နေချင်ရှာမည်။

‘မနက်ခင်း မြို့ပိုင်မင်းတို့လာရင် တော့ သူ လွတ်လမ်းရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရက်ကြာသွားရင် သေသွားနိုင်တယ်။ အို...ငါ သနားတယ်။ ငါ ဒီကြိုးကို ဖြုတ်ပေးတော့မယ်။ ငါ့ဦးလေးပေးတဲ့ အပြစ်ကိုလဲ ငါခံယူမယ်’

ဟု မောင်ဒီ စိတ်ထဲတွေးရင်း ကပျာကယာထပြီး ရေသူမလေး၏ ရှေ့လက်နှစ်ဖက်အား ချည်နှောင်ထား သောကြိုးများအား ဖြေပေးလိုက်ပါ သည်။

ကြိုးလည်း ပြေသွားသော် ရေသူမ

လေး မျက်နှာမှာ ဝင်းလက်တောက်ပ ပြီး ပြုံးရောင်သန်းလာပါသည်။ သွယ် လျသော လက်ခလေးနှစ်ဖက်အား ညင်သာစွာမြှောက်ရင်း မောင်ဒီရှေ့မှ ရေခွေးခွက် ကြွေပန်းကန်လုံးလေး အား ဆွဲယူရင်း သူ့ရင်သားနှစ်မြွှာမှ နို့ရည်များကို ကြွေပန်းကန်လုံးထဲ ညှစ်ချနေပါသည်။

မထင်မှတ်သော အပြုအမူကြောင့် မောင်ဒီ အံ့အားသင့်ပြီး ကြောင်ကြည့် နေပါသည်။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး နို့ရည်များ၊ ကြွေပန်းကန်လုံးလေးထဲ ထည့်နေပါ သည်။

မကြာမီ ကြွေပန်းကန်လုံးလေးထဲ နို့ရည်ပြည့်သွားသည်ကို အောက်လင်း ဓာတ်မီးအလင်းရောင်ဖြင့် မြင်နေရပါ သည်။ ပြီးလျှင် မောင်ဒီအနားသို့ တိုး လာပြီး နို့ရည်သောက်ဖို့ လက်ဟန် ဖြင့် ပြပါသည်။

မောင်ဒီ သောက်သင့် မသောက် သင့် စဉ်းစားနေပါသည်။ “ရေသူမ လေး ငါ့ကို နို့ရည်တိုက်နေပြီ။ ငါ သောက်ရကောင်းမလား။ မသောက် ရ ကောင်းမလား”ဟု စဉ်းစားပြီး ဝိုင်ကြည့်နေစဉ် ရေသူမလေးသည် နို့ရည်ခွက်လေးကိုငြိပြီး လက်တစ်ဖက် က မောင်ဒီ ပါးစပ်ထဲ နို့ရည်များ အားလုံး သွန်ချလိုက်ပါသည်။

မောင်ဒီလည်း အလိုက်သင့် ဟပေး လိုက်ပါတော့သည်။ ရင်ထဲ ရောက် သွားပြီး အလွန် ချိုမြအေးစိမ့်သော အရသာထူးတစ်ခု လျှာက ခံစားသိရှိ လိုက်သည့်ခဏ မောင်ဒီတစ်ယောက် စိတ်ထဲလန်းဆန်းတက်ကြွပြီး လေလံ လွင့်ပျောနေသလို ခံစားလိုက်ရပါ သည်။

ရေသူမလေးသည် မောင်ဒီအား မြွေသဏ္ဌာန် လက်ဝါးတစ်ဖက်ကို

ထိုင်းထောင်သလို ထောင်ပြပြီး ခါးထည်း ပြနေသဖြင့် မောင်ဒီ သိလိုက်သည်။

“မြေကိုက်လို့ မသေနိုင်ဘူး”ဟု ရေသူမလေးပါးစပ်က ပြောနေသောအခါ အသံထွက်သော အသံများကြား၍ အထူးသတိထားသွားပါသည်။

“ငါ ကြိုးဖြတ်ပေးလို့ သူ့ရဲ့ ဘက်ဆောင် နို့ရည်လေးနဲ့ ကျေးဇူးတင်သွားတာလား”ဟု စိတ်ထဲ ဆင်သွားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းနည်းဝမ်းသာဖြင့် ခြံတံခါးအားဖွင့်၍ ရေသူမလေးအား ဆွေမျိုး ဖြစ်ကမ်းနား ရေဆိပ်သို့ ခေါ်သွားပါသည်။

လရောင်ဖွေးဖွေးအောက်မှာ ရေထိုင်း ကြက်ခွပ်ကလေးများကလည်း ဆလက်လက် တောက်ပ၍ နေသည်။ ရေသူမလေး နှုတ်ဖျားမှ လေချွန်သံထိုလို အသံသာသာလေးတစ်သံ ကြားလိုက်ရပြီး ခဏအကြာ ရေလယ်မှ ရေလှိုင်းထသံများ ကျယ်လောင်လာပါသည်။

မောင်ဒီလည်း ရေထဲဆင်းပြီး ခါးလယ်အရောက်မှာ ရေသူမလေးအား ရေထဲချပေးလိုက်ပါသည်။

ရေသူမလေးလည်း ရေထဲငုပ်လျှိုးသွားပြီး ပြန်ပေါ်လာချိန်တွင် မောင်ဒီအား လက်ကလေး ယမ်းပြုရင်း ရေလှိုင်းကြီးများ ရှိရာသို့ ကူးဆတ်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါသည်။

မောင်ဒီလည်း ထိုမြင်ကွင်းကို အံ့သြဖွယ်ကြည့်ရင်း မိမိမျက်ဝန်းထဲမှ မျက်ရည်များ အလိုလိုထွက်ကျလာသည်ကို လက်နှင့်ပွတ်သပ်ရင်း ကမ်းပေါ်သို့ နှေးကွေးစွာ ပြန်တက်လာပါသည်။

မကြာမီ သူကြီးဦးထွန်းစိုင်းအိမ်သို့

ပြန်ရောက်ပြီး ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်တက်ထိုင်ရင်း ငိုငွေ့နေပါသည်။ မကြာမီ အိပ်ငိုက်လာသည်နှင့် ကျွန်းတိုင်ကြီးအား ခိုရင်း မှေးနေလိုက်ရာ မကြာမီ ထိုင်လျက် အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

‘ဟေ့ကောင် ထစမ်း မောင်ဒီ ထစမ်း ငါ့ရေသူမလေး မရှိတော့ဘူး။ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ ပြောစမ်း’

သူကြီးဦးထွန်းစိုင်း၏အသံကြောင့် မောင်ဒီလည်း လန့်နိုးသွားပြီး...

‘ဦးလေး ကျွန်တော် သနားလို့ ရေထဲ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်တယ်။ ဦးလေးပေးတဲ့အပြစ်ကို ကျွန်တော် ခံပါ့မယ်’

‘တောက်... ခိုက်ခိုင်းလိုက်တဲ့ အကောင်၊ ဒီလို ရွားရွားပါးပါးလှတဲ့ ရေသူမကို မင်း ပြန်လွှတ်လိုက်ရသလား ဇွေးကောင်’

သူကြီးအသံကြောင့် ခြေရင်းအိမ်မှ ဆယ်အိမ်ခေါင်း ကိုရွှေနီ နိုးလာပြီး သူကြီးအိမ်ဘက် ကူးလာပါသည်။

‘သူကြီး ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘အေး ဘာဖြစ်လို့လဲ မမေးနဲ့၊ ဒီကောင်ကို ထိတ်တုံးခတ်လိုက်စမ်း’

‘ဟုတ်ကဲ့ သူကြီး’

‘တောက် ငါ့ အရှက်ခွဲတဲ့ကောင် ငါ့တူရော ဘာရော ငါ မကြည့်နိုင်ဘူး။ အပြစ်က အပြစ်ပဲ။ တော်ကြာ မြို့ပိုင်မင်းရောက်ရင် ငါ ဘယ်လို မျက်နှာပြရမလဲကွာ’

ဟု ညည်းညည်းညူညူ ပြောလိုက်ပါသည်။ ရေသူမလေးအား ဖြစ်ထဲ ပြန်လွှတ်လိုက်သည့်သတင်း တစ်ရွာလုံး ပျံ့သွားခဲ့သည်။

နံနက်(၈)နာရီလောက်တွင် မြို့ပေါ်မှ မြို့ပိုင်မင်းနှင့်အဖွဲ့ ရောက်လာကြပြီး ဘာရေသူမမှ မတွေ့ရသဖြင့် ရွာသူ

ကြီး ဦးထွန်းစိုင်းအား သူကြီးရာထူးမှ ချုလိုက်ပါတော့သည်။

မောင်ဒီလည်း တစ်ပတ်လောက် ထိတ်တုံးခတ်ခံလိုက်ရပြီး ပြန်လွှတ်လာလျှင် ရိုးမဘက်သို့ ခရီးထွက်၍ တောကြီးမြေဟောက်များ၊ အဆိပ်ပြင်းထန်သော ငန်းမြေကြီးများ၊ မြေပွေးမြေဟောက်များ ဖမ်းပြီး ရောင်းချသလို ယင်းမြေများ အကိုက်ခံပြပါသည်။

သို့သော် အဆိပ်မတက် မြေပြီးသူ တစ်ယောက် ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။ အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါမှန်သမျှ မောင်ဒီပြီးပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြေဆိုးများ ဖမ်း၍ အလမ္ပာယ်ပြစားခြင်း၊ ရောင်းစားခြင်းဖြင့် ပြေလည်စွာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် အအေးဒဏ်ကိုလည်း ခံနိုင်ခဲ့သည်။ အလွန်အေးသည့် ရှမ်းပြည်နယ်လို နေရာမှာတောင် အင်္ကျီဗလာနှင့် နေနိုင်သည်။ ရေသူမလေး၏ ဆေးနီရည်အစွမ်းကြောင့် သူ့မှာ ကျန်းမာရေးကောင်းပြီး အသက်(၈၀) ကျော်အထိ နေရပြီး လူကြီးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရပါသည်။

ဤ ရေသူမလေးအကြောင်းကို ကိုလိုနီခေတ် စစ်ကုန်းကြီးရွာမှ သီမီလိုက်သူ ရှေးလူကြီးများ အဆင့်ဆင့် ပြန်လည်ပြောပြချက် တကယ့် ဖြစ်ရပ်မှန်အား စာရေးသူမှ ဖတ်အိမ်ဖွဲ့ နာမည်ပြောင်းပြီး ခံစားရေးဖွဲ့မိပါကြောင်း...

အရာအားလုံး သည်းခံခြင်း မေတ္တာစိတ်ထားဖြင့် အေးမြနိုင်ကြပါစေ။

ဟာသာတ သန်းလှိုင်ကျော်
(ရွှေပန်းချီ)

အသံမြဲ ငွေတော် လမ်းမတော်ပြန်လို့

(၂)
ရွှေတော်
ပြန်လမ်းမတော်

လမ်းမတော်

၁၉၅၉ ခုနှစ် မောင်မိုးဟန် ဆဌမ တန်းကျောင်းသား၊ ပြည်မြို့ အ.ထ.က (၂) ပြည်မြို့အကျဉ်းထောင်ကြီးရဲ့ အနောက်မြောက်ထောင်နဲ့ ဖျက်နှာချင်း ဆိုင်နေရာ။ အထက်တန်းကျောင်း ကျောင်းအုပ်ကြီးက ဦးဘကျော်၊ အတန်းပိုင်ဆရာမက ဆရာမကြီး ဒေါ်ရီ။

အခုတော့ အဲဒီ အ.ထ.က(၂)ကို အခြေခံပညာ မူလတန်းကျောင်း ရွှေ(၂)ပြည်မြို့ကို ပြောင်းထား တည် ရှိနေလေပြီ။

ပြည်မြို့ လမ်းမတော်လမ်းနဲ့ ကန် လမ်းထောင့် ဦးမောင်အုန်း၊ ဒေါ်စုတို့ မော်တော်ကား ဘော်ဒီပြုပြင်နေ

အလုပ်ရုံကနေ အ.ထ.က(၂) အရောက် လမ်းလျှောက်ခဲ့ရတာ။ အဝေးကြီး။ လမ်းမတော်လမ်းအတိုင်း ဖြတ်လမ်း(၁၄)လမ်းကို ကျော်မှ အ.ထ.က(၂)ကို ရောက်မယ်။

ကျောင်းသွယ်အိတ်ကလေးကို လွယ် ပြီး မောင်မိုးဟန် တစိုက်စိုက်နဲ့ လမ်း လျှောက်လာခဲ့ရတဲ့ကျောင်း။ ကျောင်း ပိတ်ရက်အလွတ်။ နေ့တိုင်းတာဝန်။

အ.ထ.က(၂) ကျောင်းချိန်က (၂) သုတ် တက်ကျောင်း။ မောင်မိုးဟန်တို့ က နေ့ခင်းပိုင်းမှာ။ အထက်တန်းတွေ က နံနက်ပိုင်းမှာ။

တစ်နေ့မှာတော့ မြို့လယ် ကင်းဘုရားကိုအလွန်။ မြစ်ကြာဆေး တိုက်ရှေ့အရောက်။ ကျောင်းတက် ချိန် လွန်လေပြီ။ ခက်တော့တာပါပဲ။

မနက်စာ ထမင်းစားတာ နောက် ကျ။ ကျောင်းသွားချိန် နောက်ကျ ကျောင်းချိန်နောက်ကျ။ မမိချပြီ။ အိမ်ပြန်လို့ကလဲမဖြစ်။ ကျောင်း ဆက်သွားလို့ကလဲ မလွယ်။ တကယ် အခက်တွေ့။ မေ့မေ့မောမောနဲ့ ဆင် ပြီး လျှောက်နေတုန်း... ရွှေဘုန်းပွင့် စေတီတော်ကြီးရှေ့ကို ရောက်ထ တယ်။

ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်ကြီးက (၄) ထောင့်ကျကျ ပရိဝုဏ်။ အရှေ့အရပ် မှာ လမ်းမတော်လမ်း။ တောင်အရပ် ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားလမ်း။ အနောက် အရပ်မှာ ရွှေလမ်း။ မြောက်အရပ်မှာ လက်သမားလမ်း လေးဖက်လေးထောင့် ကာဆီးရဲ့။ ကျောင်းချိန်မမီလို့ မောင်မိုး

ဆောင်းပြေးတော့မယ်။ ကျောင်းပြေး
 ဖိဟန် နာမည်ခံပြီ။ ရွှေဘုန်းပွင့်
 ဆတ်တော်ရဲ့ အရှေ့ဘက်
 ဆံအရောက်။ အုတ်လှေကား
 (၁)ထစ်ကိုကျော်။ ရင်ပြင်တော်ပေါ်
 ဆက်ပြီ။ အရှေ့ဘက် တန်ဆောင်း
 ဆရာ ဝင်ထိုင်တော့တာပဲ။
 လွယ်အိတ်ကလေး ဘေးမှာချ။
 ခိုင်း ဝီငေး တောင်ငေး မြောက်ငေး
 ဆူရဲရာငေး။ တွေးချင်ရာတွေ။
 အရှေ့ဘက်စောင်းတန်းရဲ့ မြောက်
 ဆတ်ထိပ်တန်ဆောင်းတိုင်ကိုမိ ငေး
 ခိုင်းက အိပ်ချင်လာ။ မျက်လုံးတွေ
 ခိုင်းက။ ငိုက်ခနဲ ငိုက်ခနဲ မနည်း
 ဆောင်း အိပ်ချင်ဖြေ။
 ဖိုးဟန် တန်ဆောင်းထဲမှာ ထိုင်ပြီး
 ခိုင်းတုန်း နာရိတ်သာသာအကြာ။
 ခြင်တော်ပေါ်ရဲ့ အနောက်မြောက်
 ဆာင့်ကနေ အတွားကြီးတစ်ယောက်
 ဆွက်လာတယ်။
 ဖိုးဟန်အနားကို ရောက်တော့
 ဖိဟန် မိထိုင်နေတဲ့ တန်ဆောင်းတိုင်
 ခိုညာလက်နဲ့ လှမ်းကိုင်ပြီး ရပ်နေ
 တယ်။ ဖိုးဟန် မော့ကြည့်လိုက်
 တော့...
 ဘယ်...အတွားကြီး ဟုတ်လို့တုန်း
 ဆယ်ကြီးအိုရုပ်...ဘယ်မဟုတ်။
 အသက်က(၄၀)လောက်၊ အရပ်က
 ခိုနဲ့မမြင့်၊ အသားကဖြူဖြူ၊ ဝင်းလို့
 ဆူရောင်၊ စိမ်းပြာရောင် အင်္ကျီထဘီ
 ဆွက်နာကကြည့်ပြီးရှင်း၊ ဝင်းဝင်း
 လှလိုက်လေ။
 နာတကပေါ်ပေါ်၊ ဆံပင်ပိတုန်း
 ဆူရောင်၊ တစ်ပတ်လျှိုဆံထုံး၊ နှုတ်ခမ်း
 ခိုင်းပါးနီစွေး၊ ပါးနှစ်ဖက်က သန္တာ
 ဆူရောင်၊
 မျက်လုံးကနက်မှောင်၊ ငွေစန္ဒာ
 ဆူရောင်ကွေး၊ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်က

ပန်းနုရောင်အသွေး။
 အင်္ကျီ...အင်္ကျီမို့လို့ ထဘီ...ထဘီ
 မို့လို့ ချေးညှော်ကင်း၊ သန့်ရှင်းဖွေးဖွေး
 ဖြူလွှာနေတယ်။ တင့်တယ်လှပ
 ကျက်သရေ။
 လက်သည်း ခြေသည်းလေးတွေက
 ရဲသွေးဖုံဖုံ၊ ဘယ်ညာလက်ခုံနှစ်ဖက်
 က သွေးကြောလေးတွေယှက်၊ အခက်
 အခက်။
 တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးပဲ။ ထူးခြား
 ဆန်းကြယ် လူနယ်မက နတ်တမျှ
 သို့...
 ဖိုးဟန် ကြည့်နေရင်း ကြည့်နေရင်း
 ပေးချင်ကမ်းချင် လှူချင်တန်းချင်စိတ်
 တွေ ပေါက်လာတယ်။ သဒ္ဓါယိုဖိတ်
 စိတ်က ဆောင်ပြီး၊ ကျောင်းမှာ မုန့်ဝယ်
 စားဖို့ ဒေါ်လေးမစုက မုန့်ဖိုးတစ်မတ်
 ပေးလိုက်တယ်။
 အဲဒီမုန့်ဖိုးတစ်မတ်ကို မောင်ဖိုးဟန်
 လှူမယ်။
 ငွေတစ်မတ် လှူလိုက်ရင် မုန့်ငတ်
 ပြီ။ အိုး...ငတ်ပါစေ လှူမယ်။ ဆာရင်
 လဲ လှူတာတွေ အာသာဖြေ၊ စိတ်ထဲ
 မှာက လှူလိုက်လေ။ လှူလေ။
 မောင်ဖိုးဟန် ထိုင်ရာက အသာထထ
 အင်္ကျီအိတ်ထဲကို လက်နှိတ် အသပြာ
 ငွေတစ်မတ်(ခြောက်မျက်နှာ ဆဋ္ဌဂံပုံ
 ၂၅ ပြား)၊ ချမ်းမြေ့ကြည်ဖြူတဲ့ သဒ္ဓါ

တရားနဲ့ လှူလိုက်တော့မယ်။
 မတ်စလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့
 ကိုင်၊ ခါးကလေးကိုကိုင်၊ ခေါင်း
 ကလေးကိုငုံ၊ ယုံကျုံတဲ့ အမူအရာ...
 လှူလိုက်ပါရော။
 အသားကဖြူဖြူ အဖြူအောက်ခံ
 စိမ်းပြာရောင်ပန်း ဖောက်ထားတဲ့
 ဝမ်းဆက်နဲ့ လိုက်ဖက်လှတဲ့ အရှင်မက
 ဖိုးဟန် လှူလိုက်တဲ့ ငွေတစ်မတ်ကို
 လက်ခံတယ်ဗျာ။
 သူညာလက်ကို ဆန့်တန်း၊ လက်
 ဖဝါးဖြင့် သွားမပေါ်အောင် ပြုံးတယ်။
 ပြုံးရာကတည် အာရုံကို စုစည်းပြီ
 ထင်ပါရဲ့။
 တည်ကြည်တဲ့ သမာဓိနဲ့ ပြုံးပြီး
 ထပ်ကြည့်။ ဒီအကြည့်အော် မောင်ဖိုး
 ဟန် ဘယ်ခိုင်းမလဲ။ ဖိုးဟန် နှုတ်က
 ရှုတ်ဆက်စကားတစ်ခွန်းထွက်လာတယ်။
 'အမေ မုန့်ဝယ်စားပါ'
 သူ့ဆီက ခွန်းတုံစကား မကြားချေ
 ခေါင်းကိုတော့ ညိတ်ပြ။ ပြုံးလဲပြုံးပြုံး
 ပြုံးလိုက်တာ သွားမပေါ်ဘူး၊ နှုတ်ခမ်း
 အစုံက သွေးရောင်လွှမ်း နီပြန်းလို့
 သူညာလက်ဖဝါးထဲမှာ မောင်ဖိုးဟန်
 ထည့်လှူထားတဲ့ ငွေတစ်မတ်ကို
 ကြည့်။ ဖိုးဟန်ကိုကြည့်...
 'အဲဒီနောက် သူ့နှုတ်ခမ်းက လှုပ်ပြီး
 အသံတိုးတိုးလေး ထွက်လာတယ်။
 ဖိုးဟန် ကောင်းကောင်း မကြားရဘူး။
 ဘာတွေခွက်မှန်းမသိ။ ပဟေဠိ။
 မောစကားမှ ဟုတ်ပါလေစ။
 သံသယနဲ့...
 ခွတ်ရင်းတထဲ ဖိုးဟန်ရှေ့ကနေ
 တောင်အရပ်ကို ဆက်ထွက်သွား
 တယ်။ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်ကို
 လက်ယာရစ်ပတ်ပြီး ဖူးမြော်တဲ့
 သဘော။ ဖိုးဟန်လဲ စောကြောပြီး
 တော့ လိုက်မကြည့်ခဲ့။ နေရာမှာ ပြန်
 နာကျရာရောင်ခြည်မလှမ်း ၂၅၅

ထိုင် ငေးဝိုင်လို့တွေး...

လှူဒါန်းလိုက်တဲ့ မတ်စုလေး တရေးရေးမြင်။

အို...အရှင်မ ဓမ္မိမယ်တော် သခင်...

* * *

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ခြောက်တန်းစာမေးပွဲဖြေပြီး ပြည်မြို့ ကနေ တရုတ်မော်ကို မောင်ဖိုးဟန် ပြန်အရောက်။ နွေရာသီ ပူပြင်းခြောက် သွေတဲ့အချိန်။ ရော့တီမြစ်ရေကလဲ စစ်တဲ့အချိန်။ မြစ်ပြင်က ကျဉ်းသကဲ့။

တရုတ်မော်နဲ့ ဆိပ်သာအကြားမှာပဲ ကျွန်းကြီးက ထပ်ပေါ်။ မြစ်ကြောင်းက ပိုပြီးကျဉ်း။ မြစ်ကြောင်းက (၂)ခု။ မောင်ဖိုးဟန်မှာ အမြွှာကြောင်းကို အသွားအပြန် ဖြတ်လို့ကူးခဲ့တယ်။

မနက်(၉)နာရီ ခွဲပြီဆိုတာနဲ့ ဘောင်းဘီတိုလေးကိုဝတ်၊ အပေါ်က ပုဆိုးတစ်ထည်ထပ်ဝတ်။ အစ်ကို ဝမ်းကွဲတော်တဲ့ ဦးငွေစန်အိမ်ကို အရောက်သွား။ (၂)ယောက်သား ရော့တီမြစ်ကိုဆင်း ရေချိုး။

မြစ်ရေထဲမှာ (၅)မိနစ်လောက် စိမ်းပြီးတာနဲ့ ဦးငွေစန်က အချက်ပြပြ။ မြစ်လယ်က ကျွန်းကြီးဆီ လက်ပစ်ကူး ပြီ။ သူ့နောက်ကနေ ဖိုးဟန်က လိုက် ကူး။ ရေလယ်မှာ မောတယ်ဆိုရင် ဦးငွေစန်ရဲ့ ညှာလက်မောင်းကိုကိုင် အမောလေးဖြေ၊ အမောပြေရင် ဆက် ကူး။

၂၅၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ညီအစ်ကို(၂)ယောက်အား မြစ် လယ်ကျွန်းကို ရောက်တာနဲ့ ဖိုးဟန်က ကျွန်းရေအစပ်မှာ ပက်လက်လန်လို့၊ အမောဖြေ၊ မောလိုက်တာလေ မပြော ပါနဲ့တော့။

ဦးငွေစန်နဲ့ မြစ်လယ်ကောင်ကျွန်း ငြီးလေးကို ဖြတ်ပြီးလျှောက်။ တစ်ဖက် ရေစပ်ရောက်ရင် ဆိပ်သာဘက်ကို ဆက်ပြီးကူး။ ဆိပ်သာမှာ ခဏနား။ ရေလယ်သောင်ကို ပြန်ကူးလာ။ ခဏ တဖြုတ်နား။ တရုတ်မော်ဘက်ကို ပြန် ကူး။ ထူးခြားလိုက်တဲ့ပီတိ ရင်ထဲ ထိအောင်...

ဦးငွေစန်က အသက်(၂၀)ကျော်စ။ လပိုင်းလေးအစွန်း။ ရင်အုပ်ကြီးက ကား၊ လက်မောင်းကြွက်သားက ဖုထစ်၊ ထုဆစ်ထားပုံက အားကောင်း မောင်းသန်။ နုပျိုရွယ်ပူ။ ပန်းပုဆရာ ထုဆစ်ထားတဲ့ဟန်။

ဖိုးဟန်က ဦးငွေစန်ကို အစ်ကိုလဲ တော်တယ်။ ဆရာလဲတော်တယ်။ ဖိုးဟန် (၄)တန်းကျောင်းသားဘဝ အင်္ဂလိပ်စာ စသင်ပေးတာ။ သူ့အစ်ကို အရင်း ဦးထွန်းသန်းကလဲ သင်ပေး တယ်။

မောင်ဖိုးဟန်ကို တတ်စေချင်လွန်း လို့ ရိုက်ပုတ်မာန်မဲ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း သောင်းပြောင်းထွေလာ စုံတကာစီ။ ခေါင်းမှာဖုအောင် ထိုးတဲ့ ခေါက်တဲ့ အထိ။

တစ်နေ့တော့ ဖိုးဟန် ရေချိုးဖို့

အလာ အစ်ကိုဆရာကို အိမ်မှာမတွေ့၊ တစ်ယောက်တည်း မြစ်ဆိပ်ကိုဆင်း ချင်ခြင်းတစ်ရပ်။ မြစ်ပြင်ကိုဖြတ် သောင်စပ်ဆီကူး။ မြူးထူးဝမ်းသာ၊ အသွားမှာတော့ အဆင်ကိုဖြေ အိုကေ...

အပြန်ခရီး သေဘေးကြီးကြီး အုတုန် အသည်းတုန်... ရေလယ်သောင်စပ်ကို အရောက် ကမ်းခြေရေအစပ်မှာ ပိုးလိုးပက်လည် လန်။ အားအင်ကုန်ခန်း။ မောထန် ကြီးစွာ။ အသက်ရှူလို့က အားမ ပါးမရ။

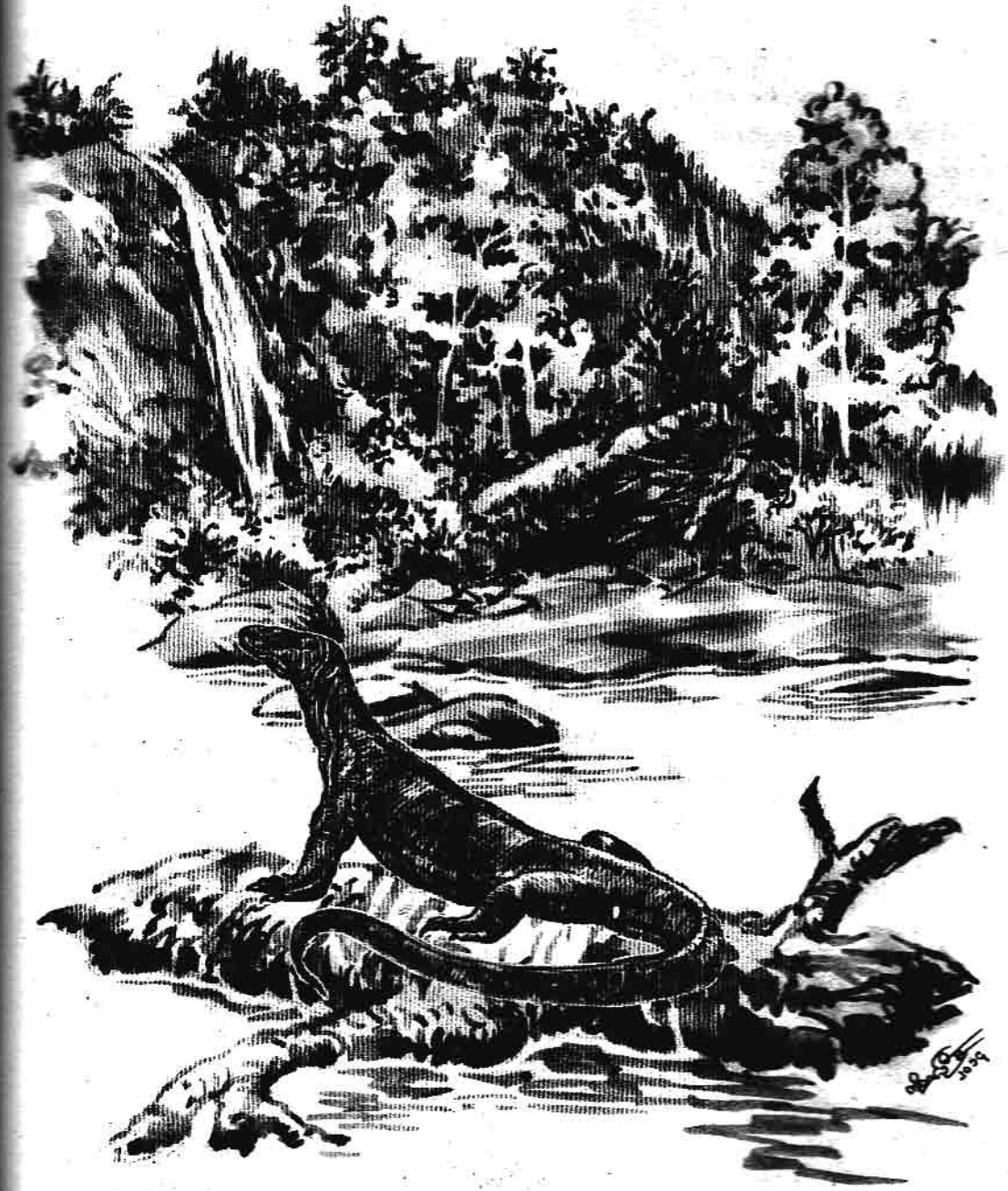
ဝမ်းလျားမှောက်လို့ ကျောနေလျှက် သဲထဲမှာ လူးလှိမ့်...လူး။ ကြည့်မှ ဝမ်းသာ အမောဖြေ၊ အမောပြေထော့ မြစ်ရေထဲ လှိမ့်ဆင်း။ ကိုယ်ခန္ဓာတစ် ကြုံခိုင်းခြင်းရှိလာ။ ကူးပြန်ပါပြီ တရုတ် မော်ဆီ။ နောက်ကြောင်းပြန်။ နောက် ကလဲသန်။ လေကလဲထန်...

လက်ပစ်ကူး၊ ပက်လက်လှည့် ခွေးကူး၊ ဖားကူး၊ ကူးချင်တိုင်း ပက်လက်လှန် ကိုယ်ဖော့ ဆွဲမိ ပါးပါး။

မြစ်လယ်သောင်နဲ့ တရုတ်မော် ကမ်းစပ်အကြား ရေလယ်လေး မရောက်တရောက်မှာ ပြည်မြို့အထိ ရော့တီသဘောလေး ဖြတ်စဉ်း တယ်။ ဖိုးဟန် ကံဆိုးပြီ။

ရော့တီသဘောလေးရဲ့ သေခံ ဦးက ထိုးခွဲလိုက်လို့ ကွဲထွက်ထွက် လှိုင်းလုံးက ဝန်းခနဲ ဖိုးဟန်မှာ ရိုက်လိုက်တယ်။ ရေသီးပြီး နှုတ် ပြီ။

ရွှေတောင် ခင်မောင်မြတ်

တစ်နှစ်

တက်ဝတ်ချောင်းဖူးက

မွတ်ကျားရေတံ

F.33A. March, 2015.

မော်ထိုက်နယ် မော်ကုကြီးပိုင်
ထဲတ တက်ပက်ချောင်းဖူးမှာ ကျွန်း
သင်းသတ်နေခဲ့တာ တစ်လသာသာ
ကြာခဲ့ပါပြီ။

သစ်ကွက်လည်း နောက်တစ်ကွက်
ပြောင်းခဲ့ရပြီ။ နောက်ပြောင်းခဲ့ရသည့်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူလင်း ၂၅၇

သစ်ကွက်ထဲမှာ ဖွတ်ကျားရေထုံး(ရေ
အိုင်ကြီး)ရှိသည်။ ကျွန်းသင်းသတ်ရန်
အကွက်ဝင်စဉ်က အဝါနှင့်အနက်
အစင်းကျား ဖွတ်ကြီးတစ်ကောင် တွေ့
ခဲ့ရသည်ကို သတိရနေမိသည်။

တစ်လသာသာ ကြာခဲ့ပေမယ့်
မျက်စိထဲက မထွက်၊ အစင်းကျားပုံ
ကလည်း ထင်ရှားလွန်းလှသည်။ အဝါ
ရောင်ကလည်း အဝါရင့်ရင့် အနက်
ရောင်ကလည်း တောက်တောက်
ပြောင်ပြောင် အနက်ရောင်ဖြင့် လှပ
ကျော့ရှင်းနေသည့် သဘာဝအလှကို
တဝကြီးကြည့်ပြီးမှ ခရီးဆက်ခဲ့ကြ
သည်။

“ဒီရေထုံးကို ဖွတ်ကျားရေထုံးခေါ်တယ်။
ပြောထဲမှာ ယိုပေယို ဒုတိယကျွန်းစစ်
ယိုဒ်က ကွန်းပင်ရွာသား ဦးဖိုးကျားနေလို့
“ဦးကျားရေထုံး” ခေါ်ရာကနေ ဦးဖိုးကျား
မရှိတဲ့နောက် ဖွတ်ကျားကြီးတစ်ကောင်ကို
တွေ့တွေ့နေလို့ “ဖွတ်ကျားရေထုံး” ဖြစ်သွား
တာလို့ ကွန်းပင်ရွာသားတွေက ပြောတယ်”
အကွက်ဝင်စဉ်က တောခေါင်းကြီး
ဦးထွန်းရှန်ပြောပြသည့် ရေထုံးအမည်
ပြောင်းသွားသည့် အကြောင်းကလည်း
စာရေးသူကို ကောင်းကောင်းကြီး
စိတ်ဝင်စားစေခဲ့သည်။

ယခု သည်ရေထုံးရှိသည့် သစ်ကွက်
ကို တောနင်းကာ ကျွန်းပင် ရှာနေရပြီ။

စခန်းမှာလည်း စာရေးသူ၏ မုဆိုး
ဆရာ တပ်ကုန်းရွာသား ဘိုးပုရောက်
နေသည်။ မြေပုံကြည့်လိုက်တော့
နောက်နေဆို ဖွတ်ကျားရေထုံးရှိရာ
တောဧရိယာကို ရောက်တော့မည်။

တစ်နေကုန် ကွင်းနင်းပြီး သင်း
သတ်ခဲ့သည့် ကျွန်းပင်စာရင်းနှင့် ချန်
ပင်စာရင်းကို ရေသွင်းရင်း ဖွတ်ကျား
ရေထုံးနှင့် ဖွတ်ကျားကြီးကို လေ့လာဖို့
မုဆိုးကြီးဘိုးပုနှင့် တိုင်ပင်မိသည်။

‘သွားကြည့်မယ်ဆိုရင် စောစောသွားမှ
ဖွတ်ကျားကြီးကို တွေ့ရမှာ’

ဘိုးပုပြောသည့်အတိုင်း စောစော
သွားနိုင်ရန် လုပ်လက်စ စာရင်းတွေကို
ရပ်ပြီး အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။ တောကြီး
မျက်မည်းထဲက ညမှသာ ကြိုနိုင်သည့်
တောလုံငှက်ရဲ့တေးသံမှာ သာယာရင်း
အိပ်ပျော်သွားပါတော့သည်။

‘ပူစီ...ဒီးဒုတ်’

တံခေါင်းတည့်တည့်မှ သစ်ကိုင်းပေါ်
က ဒီးဒုတ်သံကြောင့် လန့်နိုးလာသည်။
တောခေါင်းကြီးဦးထွန်းရှန်၊ တောခေါင်း
ကြီး ဦးကျော်မောင်နှင့် မုဆိုးကြီးဘိုးပု
တို့ အိပ်ရာထဲမှာမရှိတော့ မီးပုံကြီး
ဘေးမှာ မီးလှိုင်း ထမင်းချက်နေကြပြီ။

အချိန်က သန်းခေါင်ကျော်လောက်
ပဲ ရှိပါလိမ့်မည်။ ဝိဇယကောင်းလှသည့်
တောခေါင်းကြီးတွေကို စိတ်ထဲက
ချိုးကျူးရင်း အိပ်ရာမှ လူးလဲထခဲ့ရ
သည်။

ခါတိုင်းဆိုလျှင် လက်ကြားမမြင်
တမြင်မှာ ထမင်းစားပြီးမှ တောတက်
ကြသည်။ ဒီနေ့တော့ စောပြီး ထွက်ခဲ့
သည်။ စားကျင်းမှ ထွက်လာသည့်
တောဝက်ကြီးနှင့် တိုးကာ “ရွှမ်း”ခနဲ
နာမူတ်ရင် “တခွပ်ခွပ်” နှင့် အစွယ်သွေး
ကာ “တခေါခေါ” မြည်လျက် မာန်ဖီ
ရန်ထောင်နေသဖြင့် ရှောင်၍ ထွက်ခဲ့
ကြရသေးသည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ ဂျီ(ချေ)တစ်ကောင်

ကလည်း “ဟောင်း”ခနဲ အော်ကာ
ဟောက်ကာ ပြေးသွားသံ ကြားလိုက်ရ
ပြန်သည်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ရဲ့ စကား
ပြောသံ၊ တောတိုးသံက တောကို
ခြောက်လှန့်သလို ဖြစ်နေပုံရသည်။

ညဉ့်အခိုက်နှင့် တိတ်ဆိတ်နေခဲ့သည့်
တောကြီးကလည်း ငှက်ကလေးတွေရဲ့
စိုးစိုးစီစီမြည်သံ၊ တောကြက်တွေ ရစ်
ငှက်တွေရဲ့ အိပ်တန်းမှ ခုန်ဆင်းလာ
ကြသည့် တောင်ပံခတ်သံတွေနှင့်
အသက်ပြန်ဝင်လာသည်။

စကားတပြောပြောနှင့် တောတိုး
လာခဲ့တာ စခန်းနှင့် အတော်ကြီး ကွာခဲ့
ပြီ။ ချောင်းမကြီးနှင့်လည်း နီးလာပြီ။
နံနက်စောစော နေမြည်နုနု အလင်း
ရောင်က သစ်ပင်၊ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်
တွေ၏ အကြိုအကြားမှ ဖြာဆင်း
ပြုနေကြပြီ။ ဒီအချိန်လောက်ဆို ဖွတ်
ကျားကြီးလည်း နေဆာလုံဖို့ ရေထုံး
ထဲက ထွက်နေလောက်ပြီ။

ချောင်းမကြီးနီးလာသည်နှင့် ရေထုံး
ကြီးထဲ ချောင်းရေတွေ စီးကျနေသည့်
“ဂျိုးဂျိုး”သံကြီးကိုပါ ကြားနေရပြီ။
ဒီနေရာကနေ ချောင်းမကြီးအတိုင်း
တစ်ကွေ့လောက် စုန်ဆင်းရဦးမည်။

ချောင်းထဲမှာ ကျောက်တုံးကြီးတွေ
က ပေါသည်။ ချောင်းစပ်တွေမှာ
လည်း ချုံတွေပိတ်နေသည်။ အထူ
တုန်က ဆင်နှင့် ဝင်ခဲ့ကြသည့် ထင်
အတိုင်း စုန်ဆင်းခဲ့ကြရသည်။

ရေထုံးပေါ်ရောက်တော့ ချောင်း
ကမ်းပါးထိပ်က ချောင်းရေတွေ အထိ
နှင့် စီးကျနေပုံကိုကြည့်ပြီး ပတ်သစ်
ကွေ့ဆင်းခဲ့ကြသည်။

ရေထုံးအစပ်ရောက်တော့
တုန်းက တွေ့ခဲ့ရသည့် ကျောက်
ကျားကြီးက ရေထုံးပေါ်
သစ်ကိုင်းခြောက်ကြီးပေါ်မှာ

လုံလုံ။ စာရေးသူတို့အဖို့ ရောက်လာ သည်ကိုပင် တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။

သည်ရေထုံးအိုင်ကြီးထဲမှာ သည် ဖွတ်ကျားကြီး တစ်ကောင်တည်းသာ ချီကြောင်း၊ ဦးဖိုးကျားသေပြီးမှ ပေါ် လာတာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီရေထုံးကို ရောက်ဖူးသူ ရွာသားတွေက ပြော ကြောင်း တောခေါင်းကြီးတွေက ရှင်းပြ သည်။

သည်အကြောင်းတွေသိရလေ ပို စိတ်ဝင်စားလေ ပိုပြီး လေ့လာချင်လေ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဖွတ်ကျားကြီး၏ အလျားက (၆) ပေလောက်ရှိသည်။ ရေထုံးအိုင်ကြီးတ လည်း ပေ(၂၀)ပတ်လည်လောက် ကျယ်ပါလိမ့်မည်။ ဖွတ်ကျားကြီးနှင့် ရေထုံးအိုင်ကြီးကို တဝကြီးကြည့်ပြီးမှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လိုက်ကြည့်နေမိ သည်။

မိုးတွင်း ချောင်းရေလွတ်သည့် ခုံပြန့် တစ်ခုပေါ်တွင် ကျောက်မိုးကြီးတစ်ခု နှင့် ဘေးတစ်ဝိုက် တောစပ်တွင် မိုးရွှေ့ ငရုတ်ပင်ကြီးတွေ၊ ရှောက်ပင်ကြီးတွေ၊ သရက်ပင်ကြီးတွေနှင့် ငှက်ပျောပင် တွေကိုပါ တွေ့ရသည်။

ဆူးပုဂံကြီးနွယ်ပင်နှင့် ကင်ပွန်းချွတ် နွယ်ပင်တွေကလည်း သရက်ပင်ကြီး ပေါ် တွယ်တက်နေကြသည်။

အောက်ခြေ မြေတလင်းမှာလည်း ဟင်းပုဂံ(ခေါ်) ရှင်ဗာကျ(ခေါ်) ထိလူ အမပင်တွေကိုပါ တွေ့ရသည်။

ဒီအပင်တွေကို ဦးဖိုးကျားစားဖို့စိုက် ထားခဲ့ပုံရသည်ဟု တွေးနေဆဲမှာပဲ ဘိုးပု၏ခေါ်သံက ထွက်လာသည်။

“ဦးဖိုးကျားနေတဲ့ကျောက်မိုးကြီးကိုကြည့် ရအောင်”

ဘိုးပု၏ အသံလာရာဘက် မော့ တက်လိုက်တော့ တစ်ဖက်ဖွင့် ကျောက်

မိုးကြီးကို တွေ့ရသည်။ အပေါက်ဝက ချောင်းအောက်ဘက် လှည့်နေသည်။

မိုးခိုခွံရသည်လိုထိ၏ အကျယ်က (၁၀)ပေသာသာလောက် ရှိလိမ့်မည်။

ကျောက်ခုံရံမှာ မီးသွေးခဲနှင့် ရေး ခြစ်ထားသည့် စာတွေကလည်း ဖတ် မရအောင် မှုန်ဝါးပြီး ပျက်နေသည်။

လိုထိအဝနှင့် မလှမ်းမကမ်းက ခုံ ပြန့်ပေါ်မှာ ချော်ခဲတွေ၊ လုံအကွဲတွေ မြေထဲ မြှုပ်တဲ့ဟာမြုပ်၊ တစ်ပိုင်းတစ်စ ပေါ်တဲ့ဟာ ပေါ်နှင့် မြေအောက်ထဲမှာ အတော်လေး များပုံရသည်။

စာရေးသူက လိုထိထဲမှာ နံနံစပ်စပ် ပတ်ရှာရှင်း ဦးဖိုးကျားအကြောင်း မေး မိသည်။

“အင်း... ပြောရင်တော့ အချုပ်ကြီးပဲ ဦးဖိုး ကျားက ဘန်ကြီးလွတ်က ဖွဲ့လေး နေပြည် တော်က ပြင်ပယ်သားကြီးနဲ့ ရွှေဂြိုဟ် မယ်သားတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ကျောင်းမှာ ပညာ သင်ခဲ့တာ။

သီပေါမင်း ပါတော်မူတော့ ဇာတ်ရွာ ပြန်လာပြီး တောတွေ၊ တောင်တွေထဲ လှည့်ကာ သံအမျိုးမျိုးရှာပြီး ဖိုးထိုးနေ တာ၊ သူရှာတဲ့သံတွေက ရေသယံသံ၊ ချသံနဲ့ လေပုန်းသံဆိုတာတွေတဲ့။

အဲဒီသံတွေကို ရှာရှင်းနဲ့ ရေသယံသံ လဲရ၊ ရွှေလဲ ကျင်လိုရတဲ့ ဒီရေထုံးကို ပြောင်းသွားပြီး အမြဲနေတော့တာလို ရွာသားတွေက ပြောတယ်”

“ချသံနဲ့ ရေသယံသံအကြောင်း တော့ ကြားဖူးပါတယ်။ လေပုန်းသံ ဆိုတာ ဘယ်လိုသံမျိုးလဲ ဘိုးပုသိလား”

‘လေပုန်းသံဆိုတာ အထိအတောတွေထဲက သံချောရောင်တက်နေတဲ့ နီနီရဲ့ ကျောက်ခဲ ကြီးတွေထဲမှာရှိတဲ့ လေပုန်း ဖတ်အောင် ပုန်း နေတဲ့သံတဲ့ အဲဒီကျောက်ခဲ ကိုပျံ့ပြန့်ရင် “ဂလောက်...ဂလောက်” နဲ့ ဖြည့်သတဲ့။

အဲဒီကျောက်ခဲကို ခွဲကြည့်ရင် အထဲ မှာ ကျောက်နံသံ ချောနေတဲ့သံကျောက် အတုံးအခဲတစ်ခု တွေ့ရတယ်တဲ့။ မင်း တို့မုဆိုးတွေ တောတကာ တောင် တကာရောက်လို့ တွေ့ရင် ကောက်ခဲ စမ်းပါလို့ မန်ကျည်းတန်း ပရောက်ရွာ က အင်္ဂုရတ်ထိုးတဲ့ ဆရာတော်ကြီးက မှာဖူးတယ်’

‘ခုကော ရေသယံသံနဲ့ ရွှေမှုန်ရွှေခဲ တွေ ဒီရေထုံးထဲမှာရှိသေးလား’

‘ရှိတာပေါ့... ဒီရေထုံးထဲကတော့ ရေထုံး အိုင်ကြီးတွေတိုင်းမှာ ရှိရိပ်တယ်။ ရေကလဲ အလွန်အေးတယ်။ ယူရတာတော့ ခက် တယ်။ ချောင်ဆိုင်း ချောင်ဆိုင်းမှာ “ထိုကျ” လို့ ခေါ်တဲ့ “တန်တင်” ကြီးတွေရှိတယ်။ “ရေတံခွန်” လို့လဲ ခေါ်တယ်။

အဲဒီရေထိုကျတဲ့ အောက်တည်တည်မှာ ကျောက်ရယ် သံနဲ့ကျောက်ချောနေတဲ့ သံ ကျောက်ရယ် ရွှေမှုန်ရွှေခဲလေးတွေရယ် သံ ရယ်ရှိတယ်။ သံကတော့ ရေထုံးအိုင်ကြီးရဲ့ အစပ်မှာ သောင်(သံခုံ)အဖြစ် ပေါ်ပြီး ရောက် နေတတ်တယ်’

‘ရေသယံသံက အတုံးလိုက် အခဲ လိုက် ရနိုင်သလား။ ရေက အလွန် အေးတယ်။ နက်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ယူမလဲ’

‘သံဆိုတာ ဘယ်တော့မှ အတုံးလိုက် အခဲလိုက်မရှိဘူး။ ကျောက်ခွဲဖြစ်ဖြစ်၊ မြေခွဲဖြစ်ဖြစ် ချောနေတာပဲ ရှိတယ်။ ဒီရေထုံးထဲက ရေသယံသံကလဲ ကျောက်ဖြစ်ပေမယ့် အမှုန်တွေနဲ့ ချောပြီး သံကျောက် အတက်အခက် ကလေးတွေလို ဖြစ်တည်နေတာလို့

ပြောယ်။

ရေထဲမှာဖြစ်တည်လာတဲ့ သယံဇာတသံဖြစ်လို့ ရေသယံသံ ခေါ်တယ်လို့ လေပုန်းသံမှာတဲ့ ဆရာတော်ကြီးကပဲ ပြောတယ်။ သူလဲ ဒီရေထဲထဲက ရေသယံသံ ယူဖူးသတဲ့။ ခုလိုချင်လို့ ကတော့ “ဝါးဖွပ်”နဲ့ ထိုးယူရင် ရပါတယ်’

ရေက အေးပြီးနက်လို့ ရေငုပ်ပြီး ယူဖို့မလွယ်လို့ ဝါးဖွပ်နှင့်ထိုးပြီး ယူရတာဟု ဆိုပါသည်။ ရေထဲထဲမှာ ချောင်ညှက်က မျောပါလာတဲ့ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်တွေကလည်း ပြည့်နက်နေအောင် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ငြိပြီး မြုပ်နေ ရှုပ်နေတာတွေကလည်း ရှိသည်။

နောက်ပြီး ဖွတ်ကြီးကလည်း ရှိသည်။ ဖွတ်ကြီးတော့ မိကျောင်းဖြစ်သတဲ့။ လူဆင်းငုပ်လျှင် အန္တရာယ်ရှိသည်။ ဘိုးပုပြောသလို ဝါးဖွပ်နှင့် ယူတာပဲ ကောင်းပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူက ဝါးဖွပ်အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိပါသည်။ နန်းကြည်းလား စိုက်ခင်းမှာတုန်းက ဝါးဖွပ်နှင့် မျောက်ဥ တူးယူခဲ့ဖူးသည်။ လက်နှိုက်လို့မမီတဲ့ တွင်းနက်ကြီးထဲက မြေစာတွေကို ဝါးဖွပ်နှင့် ဆောင့်ဆောင့်ပြီး ထုတ်ယူရသည်။ ဆောင့်ယူလာသည့် မြေစာကို အပြင်ရောက်လျှင် ခါထုတ်ရသည်။

အဆီခံရှိသည့် ဝါးစာရင်တက်မှာ အဆီခံရှိပြီး အဆီခံအရည် တက်တက်လက်လက်ပေါ်နေတာ လျှင် ဝါးဖွပ်ရသည်။

ရေသယံသံယူဖို့ ချောင်းစပ်က ဝါးရုံမှ အခေါင်းရှိသည့် ဝါးကို ရွေးခုတ်ပြီး ယူခဲ့ကြသည်။

ဝါးဖွပ်လုပ်ပြီးသည်နှင့် ရေထုံးဆီဆင်းလာချိန်မှာပဲ စောစောက ငြိမ့်ပြီး နေဆာလှုံရင်း လူတွေကို အကဲခတ်နေ

ပုံရသည့် ဖွတ်ကျားကြီးက ပြုန်းခနဲ ရေထဲ ခုန်ချသွားပါတော့သည်။ ရေက ကြည်ပေမယ့် နက်တော့ ဖွတ်ကျားကြီးကို မမြင်ရတော့ပါ။

ဘိုးပုနှင့် စာရေးသူက ဝါးဖွပ်တစ်ခုစီနှင့် ရေထဲ စိုက်ပြီး ထိုးလိုက်သည်။ စာရေးသူ၏ ဝါးဖွပ်မှာ ရေထဲမှာ တစ်ခုခုက ဆွဲဆောင်ယူလိုက်သလို ဖြစ်ပြီး လက်ထဲမှ လွတ်သွားပါတော့သည်။

ဘိုးပု ဝါးမှာလည်း တွန်းထုတ်ခံလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားပြီး ဘိုးပုပါ ရေထဲ ချော်လဲသွားသည်။

တောခေါင်းကြီး ဦးထွန်းရှုန်နှင့် ဦးကျော်မောင်တို့နှစ်ဦးကလည်း ဝါးဖွပ်တွေလုပ်ပြီး ရေထဲ ထိုးစိုက်ကာ ရေသယံသံကို ယူဖို့ ကြိုးစားကြသေးသည်။ မည်သူ့ ဝါးဖွပ်မျှ ရေထုံးထဲ ထိုးစိုက် မရဘဲ တွန်းထုတ်ခံနေရသည်။

အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားပါသော်လည်း မည်သူမျှ ယူမရသဖြင့် လက်လျှော့ခဲ့ရသည်။

အမြဲတែ့က အချိန်နှင့် ထိုကဏ္ဍမှ ခြုံငုံထားလာသည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ တွန်းကန်ထားကြောင့်ပါလား။ အများမြောနေကြသလို သည်ရေထုံးထဲက ဇာသယံသံနှင့် တွန်းကန်သွားတဲ့ ဇွဲလမ်းပြီးမှ ဦးတော့ ထာသွားတာ လား...

ဖွတ်ကျားကြီးကလည်း ဦးတော့ ထာသွားတာပဲဆိုတာ တကယ်ပါလား။ ဒီလိုသာ မရှိလျှင် ဦးတော့ ထာသွားတာပဲဆိုတဲ့ ဖွတ်ကျားကြီးကလဲ ယူဖို့ ရေအောက် တွန်းထုတ်နေတာလားဆိုတာ ဆိုစရာမရှိတော့ ပြန်ကြည့်ရ သည်။

ရေသယံသံ ရှိပုန်းသံပါလျက်နှင့် အမှတ်တရပြစရာ နမူနာလေးမျှ ယူ၍ မရခဲ့သည့် ဖွတ်ကျားရေထုံးကို အစွဲပေးပြီး ပြန်ခဲ့ကြရသည့်အဖြစ်က ပြောလို့ မယုံအောင် ကြုံခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တင်ဘုန်းဝင်း

စာ
မ
ပုံ
ဇွဲ
လှုံ
ထ...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

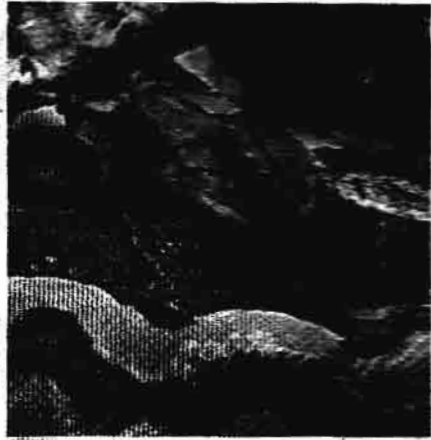
အမှတ် ၂၀၉ (၂၉)လမ်း

မန်းသံတန်းမြို့နယ်

ရန်ကုန်မြို့

ဇွန်-၀၁/၂၀၁၄

www.burmeseclassic.com

နောင်လှသန်း (မင်းဘူး)

စပါးကြီးမြေ

အညှိခံရသူ

'ဟဲ့...မိန်းလှ ယာခင်းစပ်ကို ဘာလို့
ထ...ထ သွားနေတာလဲ နှိပ်ပြာတာ ငို
စောင်းစောင်းနဲ့ နေပကောင်းဘူးလား'
နှမ်းပင်ပေါက်ကလေးများ တစ်လ
သားကျော်လာ၍ ကိုနီပုနှင့် မိမိန်းလှ
နှမ်းခင်း ပေါင်းထိုးနေရာမှ ဇနီးအလှ
မိမိန်းလှကို စေးလိုက်ခြင်းပါ။
မိမိန်းလှ ဘာမှပြန်မပြောနိုင်၊
တွေတွေဝေဝေ ဂူငိုငိုငိုငိုဖြစ်လို့ အဖြစ်

မှန်ကတော့ ယာခင်းအစပ်မှ မိမိန်းလှ
မြေရာကွက်ကို တွေ့လို့ ပေါင်ထိပ်ဖျား
လောက်ရှိတဲ့ စပါးကြီးမြေတစ်ကောင်
က နဘူးချဲ့အောက် သစ်ငုတ်ပေါ်
မေးတင်ပြီး မိမိန်းလှကို ညှိအား
ကောင်းကောင်းနဲ့ ညှိနေတာပါ။
စပါးကြီးမြေ ဘယ်လို ညှိပါသလဲ။
စပါးကြီးမြေ ဝမ်းဆို့က် ချက်၏ ဘေး
တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ကြက်အတက်

နှင့်တူသော အကြောထုံး အတက်နှစ်ခု
ရှိပါသည်။ ယင်းအကြောထုံး
အတက်နှစ်ခုကို စွန်ကုပ်ဟု
ခေါ်ပါသည်။
ညှိလိုသော သားကောင်၏
ခြေရာကွက်ကို
တွေ့လျှင် စွန်ကုပ်မှ
ညှိကြော အမြွှာ(၉)မြွှာ
ထွက်လာပြီး စွန်ကုပ်မှ
သားကောင်၏ ခြေရာကွက်ကို
ထောက်ပြီး ညှိကြောအမြွှာမှ ကုပ်လျက်
ခန္ဓာကိုယ်ကို လေးစိုင်းစွာ ညှိပါ
သည်။

စပါးကြီးမြေ၏ ညှိကြောသည် စွန်
ကုပ်မှ ခေါင်းထိ တစ်ဆက်တည်း ရှိ
ပါသည်။ စပါးကြီးမြေ အညှိခံရသော
သားကောင် [ဥပမာ-ဆွေ(၇)] ယုန်
တွေ့ပါက မောသားဖြစ်၍ စားလို့
မကောင်းပါ။

စပါးကြီးမြေသည် နဂါးဟိတ်မြေ
အချို့၌ ပါဝင်ပါသည်။ နဂါးဟိတ်မြေ
အချို့၌ စပါးကြီး၊ စပါးအုံး၊ စပါးလယ်၊
စပါးငယ်ဟူ၍ မြေမျိုးများပါဝင်သည်။

စပါးကြီးမြေ နာဂါးစိမ်းရှိသည်
ဟု အမှတ်အသားပြုကြပါသည်။ နာ
ဂါးစိမ်းရှိသည်မှာ ထိပ်၌ အသား
ရှည်ပါးအသားအသား လေးစက်
အမြွှာကွက်များဟု ခေါ်ပါသည်။

မိပန်းလှဖြစ်ရပ်ကို ဆက်ပါဦးမည်။
မိပန်းလှသည် သစ်ငုတ်ပေါ်မေးတင်ပြီး
ညှို့နေသည့် စပါးကြီးမြွေနှင့် မလှမ်း
မကမ်းတွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး မြွေဘက်
လှည့်၍ မျက်လုံး ပြူးကြောင်နေပါ
သည်။ လူတစ်ကိုယ်လုံးလည်း ချွေးစီး
တွေ့ ပြန်ပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်လို့။

မိပန်းလှယောက်ျား ကိုနီပု၊ မိပန်းလှ
နောက် လိုက်လာရာ သစ်ငုတ်ပေါ်
မေးတင်ပြီး ညှို့နေသည့် စပါးကြီးမြွေကို
လည်း မြင်ရော ငုတ်တုတ် မိပန်းလှ
ရှေ့နောက်ဝဲယာ ပတ်ပတ်လည် မြေ
ပြင်ကို ပါလာသည့် ဓားရှည်မဦးနှင့်
စည်းစိုင်း(၇)ချက် ပတ်၍ မြေကြောက်
ဖြတ်လိုက်သည်။ (မှတ်ချက်။ 'သံ
သတ္တုနှင့်သာ မြေကြောက် ဖြတ်ရ
ပါသည်။)

မြွေအညှို့ခံ မိပန်းလှ၏ ပတ်ပတ်
လည် မြေကြောက်လည်း ဖြတ်ပြီးရော
မိပန်းလှ ငှုင်ရိုဝေနေရာမှ လူးလူး
လွန်လွန် သတ်ဝင်လာ၍ ကိုနီပုမှ
ဇနီးအလှကို ပခုံးတွင် ထမ်း၍ အပြေး
တစ်ဝိုင်း ရွာသို့ ပြန်ပါလေရောလား။

စပါးကြီးမြွေ သဘာဝ ဂန္ထဝင်
အားကို တည်ငြိမ်သည်။ စပါးကြီးမြွေ
၏ ညှို့ကြောအောက် ဂွန်ကန်နှင့် ညှို့
ကြောမြွေ(၉)မြွေကို ရွှေထည်
ကျောက်ထည် ရတနာပစ္စည်းများနှင့်
ထွေးသော သိမ်းဆည်းရာ လုံခြုံရေး
သတ္တုအတွင်း ကျ၍ သိမ်းဆည်း
ထားသော ဂွန်ကန်သည် မရသေးသော
လက်လက်ကို ထိ၍ ညှို့ကြော(၉)
မြွေသည်လက်လက်ကြားထွက်ထွက်
ထိန်းသိမ်းသည်ဟု နှုတ်တတ် ဖြေ
ယုတ်တတ်ကို ယုံကြည်ကြားနားမှု
အထိပြကြပါသည်။

ကံတရားသည် သတ္တလောကကို
ဝေဖန်ပိုင်းခြားတတ်ပါလား...

[ဤစာစု တည်ဆောက်ရာတွင်
ပုံစံကွည့်ပေးသော ဆရာညီမြင့်လှိုင်
(ကန်ရှည်ရွာ)နှင့် ဦးအောင်နိုင် (ရေချို
ရွာ)တို့အား ကျေးဇူးတင်ရှိမှုကို ဤ
စာစုဖြင့် မှတ်တမ်းပြုပါသည်။]

အောင်လှသန်း(မင်းဘူး)

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဆိတ်နှစ်ကားတွင်း

အသက်အသံနည်းပါး ပြေလျော့စေရေး

၁၉-၂-၂၀၁၅ မှ ၇-၂-၂၀၁၆
အထိ တစ်နှစ်တာကို ပုံရိပ်ရှင် “ဆိတ်”
က စိုးမိုး၍ သစ်သား(ယင်း)ဓာတ် ဦး
ဆောင်သည်။

ဤနှစ်ကာလအတွင်း မျက်နှာစာ
အသီးသီး၌ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိ
သော အခက်အခဲ၊ ပြဿနာ၊ ကိစ္စ
ရပ်အသွယ်သွယ်တို့တွင် အကူအညီ၊
အထောက်အပံ့များ လုံလောက်စွာ ရရှိ
ပြေလည်နိုင်ကြစေရန်အတွက် ကြာသပ
တေးနေ့ မွန်းလွဲ(၁)နာရီမှ (၃)နာရီ
အချိန်အတွင်း ပဲစေ့များ (မိမိ လက်
တစ်ဆုပ်စာ)ကို တိရစ္ဆာန်များအား
ကျွေးမွေး ဒါနပြုပါ။

မည်သည့် ပဲအမျိုးအစားမဆို သုံး
နိုင်သည်။ ဥပမာ ကုလားပဲခြမ်းများကို
ခိုများအား ကျွေးမွေးခြင်းပြုနိုင်သည်။
ပြောင်းစေ့ သို့မဟုတ် ဆန်စေ့များ
မကျွေးရပါ။ ပြောင်းသည် မီးဓာတ်

ဆောင်၍ ဆန်သည်သတ္တု ဓာတ်ဆောင်
သည်။ ပဲအမျိုးမျိုးကား ရေဓာတ်
ဆောင် သီးနှံဖြစ်သည်။

ယခုနှစ်သည် သစ်သားဓာတ်ဦး
သဖြင့် ရေဓာတ်က ထောက်ပံ့ မွေး
ပေးရသည်။ ထို့ကြောင့် အထောက်
အပံ့ ဖြစ်စေသော ရေဓာတ်ဆောင်
ပဲအမျိုးမျိုးကို အသုံးပြုခြင်းဖြစ်သည်။
ကြာသပတေးနေ့ကား သစ်သား
ဓာတ်ရောင်ခြည်ပြုဟုဆိုရ ရှေ့တွင်
ကျွေးမွေးဒါနပြုသောအချိန်သည်
သခင် “ဆိတ်” ပုံရိပ်ပိုင်ဆိုင်သော
အချိန်ကာလဖြစ်သည်။

[ဖျော်ရွှင်စွယ်ရာ နှစ်သစ်ကား
ကြပါစေ]

ကုက္ကအေး

ကျော်စိုးလွင်
(ဝါးမယ်မ)

ကုက္ကအေးနှင့်ပတ်သက်၍ သိမှီသူများက မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးတွင် ရေးခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ကမူ မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်တွင် ကိုယ်တွေ့ကြုံသည်ကို ရေးဖြစ်ခဲ့၏။

ကုက္ကအေးအကြောင်း သက်သက်ကား မဟုတ်ပါ။ အလှူခံအတုများနှင့်ပတ်သက်၍ ဆက်စပ်ကာ ရေးပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“သံချပ်အင်္ကျီနှင့်လူ” ခေါင်းစည်းနှင့် ရေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကုက္ကအေးမှာ ဝါးမယ်မမြို့သားဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်နေသော ရွာသစ်မြေနှင့် တစ်ဆက်တည်းရှိ သောကရပ်နေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ကုက္ကအေးနှင့်ပတ်သက်၍ (၁၉၉၂ ခုနှစ် မေလထုတ် ရွှေဒီမိုကရေစီ) ဝါးမယ်မထုတ်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြထားသည်ကား ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

အမည် ကုက္ကအေး(ကိုအေးကြည်)။

အသက် (၃၈)နှစ်။

မွေးသက္ကရာဇ်

၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၁၄)ရက် တနင်္လာနေ့။

ဖခင်၊မိခင်အမည်

ဦးတင်မောင်၊ ဒေါ်ဟာစတာ။

ဇာတိရပ်ရွာ

အိမ်မဲမြို့တစ်ဖက်ကမ်း ရွှေရောင်မြေရပ်ကွက်။

မွေးချင်းများ

ညီအစ်ကိုမောင်နှမ (၁၁)ယောက် ကျား(၉)၊ မ(၂)။

နေရပ်လိပ်စာ

သကျမဟာသီရိ ဘုရားကြီးဝင်း၊ ဝါးမယ်မမြို့။

ထူးခြားဖြစ်စဉ်

ကုက္ကအေး (၅)နှစ်သားမှ (၁၀)နှစ်သားအရွယ်အထိ ရေထဲတွင် အနေများသည်။ ရွာသစ်ဘက်ကမ်းမှ ဝါးမယ်မဘက်ကမ်းသို့ ရေကူးလာသည်သာများသည်။

အသက်(၁၅)နှစ်ခန့်တွင် ယင်း၏

ဆန္ဒအရ သောကရပ်ကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်။

လူမှန်းသိတတ်ချိန်မှစပြီး မိဘများအား (၂၀)ကျပ်၊ (၂၅)ကျပ် နေဆုံးပေးပြီး အလှူခံရသမျှ အကုန်လှူသည်။ ရှင်သာမဏေပြုခြင်း

ရောဝတ်တိုင်းဒေသ၊ ကန်ကြီးဒေါင့်မြို့၊ မဟာသီရိမင်္ဂလာရာမကျောင်းတိုက်၏ ဦးစီးနာယက ဆရာတော်နိုင်ငံတော် ဩဝါဒါစရိယ အဂ္ဂဟော သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓမ္မာနန္ဒပညာသုတမထေရ်မြတ်မှ သက်ဆိုင်ရာ သိုက်ချွပ်ဘိုးဘိုးများအား မေတ္တာရပ် အလှူခံခြင်းဖြင့် ရှင်သာမဏေပြုပေးခဲ့သည်။

ရဟန်းဒါယကာ

အလှူခံရသမျှ ငွေဖြင့် ဟွင်းမတက်ရသောသူများကို ကန်ကြီးဒေါင့်ကျောင်းတိုက်တွင် ဟွင်းတက်ပေးခဲ့သည်။

အကျွမ်းအနေ

ဝါးမယ်မ၊ မြောင်းမြ၊ ပုသိမ်၊ ကန်ကြီးဒေါင့်၊ ပန်းတနော်၊ မသုပင်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ မလိင်မြို့နယ် ရွှေပေါ်ကျွန်း

စသည်ဒေသတို့တွင် ဘုရား၊ တန်ဆောင်၊ သိမ်၊ ကျောင်း ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများတွင် သဒ္ဒါတရား ထက် သန်စွာဖြင့် (၁၁)သိန်းကျော် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ရဟန်းရှင်လူတို့၏ ခင်မင်လေးစားမှု

အနန္တောအနန္တငါးပါးအား ဦးထိပ်ထားပြီး အလှူခံရသမျှ မိမိအတွက်မပါဘုရားပျက်၊ ကျောင်းပျက်၊ တံတားပျက်မှအစ သာသနာရေးသက်သက်ဆောင်ရွက်ခဲ့မှုကြောင့် ရဟန်းရှင်လူတို့၏ ခင်မင်လေးစားမှုကို ခံရသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကိုဂျာအေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်တွေ့ကြုံရသည်ကို ရေးသားထားသည်မှာ ဤသို့ ဖြစ်ပါသည်။

သံချပ်အင်္ကျီနှင့်ပူ

ကိုစိန်တိုး စာပေအပေါင်းအသင်းများနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်နေစဉ် ဖြစ်သည်။

ဆိုင်ထဲသို့ ပိနန်အိတ်တစ်လုံး ထမ်းကာ ကိုဂျာအေး ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ကိုဂျာအေး၏ အသံများဖြစ်ဟန်တူသည့် ကိုစိန်တိုးတို့ လက်တစ်ကမ်းပိုင်း၌ ထိုင်နေသော အသက်ငါးဆယ်ဝန်းကျင်ရှိမည်ထင်ရသော လူနှစ်ဦးအား ထမ်းယူလာသည့် ပိနန်အိတ်ကို ဖွင့်ကာ “ဒါတွေ ရေထား” ဟု ပြောပေးပေးကာ ထွက်သွားခဲ့သည်။

လူနှစ်ဦးကလည်း ကိုဂျာအေး ထွက်သွားသည်နှင့် ထားသွားသော ပိနန်အိတ်ကို ဖွင့်ကာ နှိုက်ယူလိုက်သည်။

ထောင်အုပ်၊ ရာအုပ် ပိုက်ဆံထုပ်များကို ကိုစိန်တိုး လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

‘ဒါ ဘုရားတည်ဖို့ ငွေတွေဖြစ်ရယ်’

အသားဖြူဖြူ ဝိုင်ဝိုင် လူက ငွေများကို ရေတွက်ကြည့်ရင်း သူ့အဖော်ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ကိုဂျာအေး မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ သွားလာ ဘုရားတည်နေသည်ကို ကိုစိန်တိုးလည်း သိပြီးဖြစ်ပါသည်။ သူ့ဆိုလျှင် လှူသူကလည်း နေရာတကာမှာ ပေါများလှ၏။

ခဏကြာတော့ ကိုဂျာအေး ပြန်ရောက်လာသည်။ သူဝတ်ထားသော စွပ်ကျယ်က ရေချိုးထားသည့်နှယ် ချွေးများနှင့် ရွှဲရွှဲလျက် ရှိနေသည်။

‘ရွာမှာ ဘုရားတည်ဖို့ ဖန်ရန်ဆရာတွေ ခေါ်ထားတာ ဟိုနေ့တွေ ဒီနေ့တွေ ဒီလူတွေ ဒီကြောင့် ပျက်စီးတာ ဆရာတစ်ပါးတည်း ခေါ်လာခဲ့ပြီ။ ငွေတွေ ဖြေပြီးပြီလား ဘယ်လောက်ရှိလဲ’

မောဟိုက်သံနှင့် ကိုဂျာအေးက မေးလိုက်သည်။ ဝိုင်ဝိုင်လူရော သူ့အဖော်ကပါ ကိုဂျာအေး မေးသည်ကို တစ်ပြိုင်နက် ဖြေလိုက်ကြသည်။ “ငွေဆယ်သိန်း” တဲ့။

ကိုဂျာအေးကို ကြည့်လျှင် အထင်ကြီးစရာ မရှိပါ။ ငွေသိန်းချီ ကိုင်တွယ်နေသော်လည်း သူ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မပါကြောင်း သူ့ဝတ်စားဆင်ယင်နေထိုင်မှုက သက်သေပြနေသည်။

ဝ၊ သူဖြစ်၍ ရှန်စစ် စွပ်ကြယ်ဖွဖွကြီးကို အခါမလပ် ဝတ်ထားသည်။ ပုဆိုးကလည်း အကွက်မပေါ်တော့၊ ကိုစိန်တိုးတစ်ယောက် ကိုဂျာအေးကို ကြည့်ကာ သားသားနားနားဝတ်ဆင်ထားသော လူလိမ်တစ်စုနှင့် တွေ့ရုံကို ပြန်လည် မြင်ယောင်နေမိတော့သည်။

ကိုစိန်တိုး ရွာသစ်ရွာရှိ အသိမိတ်ဆွေ ဒေါ်ခင်ညွန့်အိမ် ရောက်သွားစဉ်က ဖြစ်သည်။

(...)ဗို့ ပရဟိတကျောင်း ဆောက်

လုပ်ရေးအတွက် ဟုဆိုကာ အလှူခံလူစုရောက်လာသည်။ သက်ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများ ထောက်ခံချက် စာရွက်များကိုပါ ပြုလာ၏။

ကိုစိန်တိုးရော ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဗဟိုဥပြင်ပန်းသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်ကာ တတ်နိုင်သရွေ့ လှူဒါန်းလိုက်ကြသည်။

ထိုမှ နောက်ရက်အားဖြင့် ရက်သတ္တနှစ်ပတ်လောက်သာ ခြားပါမည်။ ဂျာနယ်တစ်စောင်၌ ထိုအလှူခံ လိမ်ညာအဖွဲ့ကို ဖမ်းဆီးလိုက်ကြောင်း သတင်းဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ပါလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

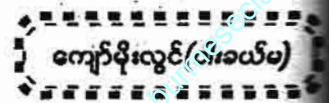
လူလိမ်လူညာတို့၏ နောက်ဆုံးလမ်းကား သည်လမ်းပင် ရှိပါ၏။

ကိုစိန်တိုးသည် ပိနန်အိတ်ကိုင်ကာ ထွက်သွားသော ကိုဂျာအေး၏ နောက်ကျောပြင်ကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ သူကား ကိုယ်ကျိုးမဖက် သာသနာအကျိုး ဆောင်ရွက်သူတည်း။

ကိုစိန်တိုးသည် ကိုဂျာအေးကို မျက်စိတစ်ဆုံး ကြည့်ရင်း ဆရာတော်ဦးဇောတိက (မဟာမြိုင်တောရ)၏ “သတိဆိုတဲ့ နေအိမ်” စာအုပ်ကောက်နုတ်ချက် စာသားတချို့ကို သွားသတိရမိလိုက်ပါတော့သည်။

“ငါ့မှာ သံချပ်အင်္ကျီမရှိပါဘူး။ ငါ့တာသူတစ်ပါးကောင်းကျိုးကိုလိုလားတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကိုပဲ သံချပ်သဖွယ်ထုတ်ထားပါတယ်”

ယခုအခါ ကိုဂျာအေး မရှိတော့။ သူ၏ ကောင်းမြတ်သော ဂုဏ်သတ္တိကား ယနေ့တိုင် ပျံ့လွင့်လျက်ရှိနေတော့သည်။

ခွဲ (မဏ္ဍာ)

ကန်တောင့် ဝယ်ယူတော်

ကျွန်တော်တို့မှာ ပင်ပင်
ပန်းပန်း အလုပ် လုပ်ခဲ့
ကြရ၏။ လူဟောင်း
ရဲဘော်များဖြင့် စတင်
ဖွဲ့စည်း၍ ကျောင်းဆင်း
တပ်သားသစ်များဖြင့် အင်
အားဖြည့်ရ၏။

မိမိ တပ်ခွဲအလိုက်
တပ် တည်ဆောက်ရခြင်း၊
တပ်ရင်းအတွက် တပ်
တည်ဆောက်ရခြင်းဖြင့်
အားလုံး ပင်ပန်းကြ၏။

ယခု ဇာတ်ကြောင်းကလေးသည်
သစ္စာ ခုနှစ်က ကျွန်တော်တွေကြုံခဲ့
ရသော အဖြစ်အပျက်ဇာတ်လမ်း
တလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် ဝန်းသို
မြို့ရှိ တပ်သစ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်
ရန်အတွက် ကချင်ပြည်နယ်ရှိ ခ.လ.ရ
(...)မှ တပ်ကြပ်အဆင့်တိုးဖြင့် ရောက်
ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝန်းသိုမြို့တွင် တပ်သစ်အဖြစ် တပ်
ရင်း(၂)ရင်းတည်ပါသည်။ ထိုတပ်ရင်း
(၂)ရင်းလုံးသည် တပ်မ(...)၏ လက်
အောက်ခံတပ်များဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်က ဝန်းသို၊ ကောလင်း
ကားလမ်း၏ အရှေ့ဘက်တွင် မှီသော
တပ်မှဖြစ်ပါသည်။

တပ် တည်ဆောက်ချိန်တွင်

ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းသည် ကျွန်း
တော၊ အင်တောနှင့် သစ်စေးတောများ
ကြားတွင် ရှင်းလင်းသင့်သည်များကို
ရှင်းလင်း၍ တပ်တည်ထားရသဖြင့်
ငှက်ဖျားလည်း အလွန်ပေါ့ပါသည်။

အချို့ရဲဘော်များ သစ်စေးပင်
အောက် ဖြတ်သွားမိရုံဖြင့် တစ်ကိုယ်
လုံး အယားဖုများ ပေါက်၍ ယားယံကြ

သည်ကို တွေ့ရ၏။ ယားသူ ယား၍ မယားသူက မယားကြပေ။ တတ်မတည့်ခြင်းလော၊ သွေးနှင့် မတည့်ခြင်းလော မသိရပေ။

ကျွန်တော်ကတော့ သစ်စေးပင်ကို ယခင်က မသိခဲ့သဖြင့် သစ်စေးဖူးများကို သရက်ဖူးများထင်၍ ငါးပိချက်ဖြင့် တို့စားခဲ့မိ၏။ ဘာမှမဖြစ်သဖြင့် တော်ပါသေး၏။

ဖျားကြ၊ နာကြ၍ တပ်ရင်းဆေးခန်းတွင်သာမက မန္တလေး နန်းတွင်းရှိ တပ်မတော်ဆေးရုံသို့ပါ သွားရောက်၍ ဆေးကုသမှု ခံယူရ၏။

ရဲဘော်များမှာ မည်မျှပင်၊ ခုငါးရဲပင်ပန်းပါစေ။ ပျော်ပျော်ပါးပါးဖြင့် အလုပ်လုပ်ကြ၏။ အချင်းချင်း နောက်လိုက်ပြောင်လိုက်ဖြင့် တပ် တည်ဆောက်ကြ၏။

ညပိုင်း ထမင်းမစားမီ တပ်၏ မြောက်ဘက်ဘေးတွင်ရှိသော ဒေါင်းမြူးချောင်းထဲမှာ ရေချိုးရင်း အပန်းဖြေကြရ၏။

တပ်ရင်းမှူးမှလည်း ရဲဘော်များ ပင်ပန်းသည်ကို သိသဖြင့် ဖျော်ဖြေရေးအနေဖြင့် ညပိုင်းတွင် စစ်ရေးပြကွင်းအတွင်း၌ ဗွီဒီယိုပြပေးစေခြင်းဖြင့် ရဲဘော်များကို အပန်းဖြေစေပါသည်။

တပ်တည်ဆောက်မှုတွင် ယာယီအဆောက်အအုံများအဖြစ် တပ်ရင်းနဲ့ တပ်ခွဲ လူပျိုဆောင်များ၊ အရာရှိများ လူပျိုဆောင်၊ လက်နက်တိုက်၊ ခဲယမ်းတိုက်၊ တပ်ရင်းဗဟိုကင်း အိမ်ထောင်သည် မိသားစုများ (၁၀)ခန်းတွဲ အဆောင်များ၊ အရာရှိ အိမ်ထောင်သည် လုံးချင်းအိမ်များ စသည်တို့ကို တက်ညီလက်ညီ တည်ဆောက်ကြရ၏။

နောက်ဆုံးတွင် အိမ်သာ(၂)ခန်းတွဲ

များစွာကိုလည်း ကျင်းတူးသူက တူး၍ အိမ်သာ ဆောက်သူက ဆောက်ကြ၏။

တပ်တည်ဆောက်မှုအပိုင်း ပြီးသွားတော့ ရှေ့တန်းထွက်၍ မရသေးပါ။ တပ်ရင်း တစ်ရင်းလုံး တိုက်ပွဲသင်တန်းကို မိမိ တပ်ရင်းထဲမှာပင် တက်ရဦးမည်ဟု တပ်ရင်းမှူးမှ တန်းစီတွင် အားလုံးကို ပြောကြားခဲ့၏။

သင်တန်းမစမီ တပ်ပြောင်းလာသော စစ်သည်များမှ အိမ်ထောင်သည် အကြပ်တပ်သားများကို မိသားစုများကို ပြန်ခေါ်စေရန် ခွင့်ပေး၏။

ကျွန်တော်အပါအဝင် အိမ်ထောင်သည် စစ်သည်များလည်း ခွင့်(၇)ရက် စီယူကြ၍ သက်ဆိုင်ရာတပ်ရင်းများသို့ မိသားစုများကို ပြန်ခေါ်ကြ၏။

နောက်တစ်ပတ်အတွင်းမှာ တပ်သစ်တွင် မိန်းမတွေရော၊ ကလေးတွေရော ချောက်ရှိလာကြပေပြီ။ မိသားစုများကို သက်ဆိုင်ရာ တပ်ခွဲအလိုက် အိမ်ထောင်သည်တန်းလျားတွင် နေရာချပေး၏။ ကျွန်တော်တို့တပ်မှာ ဝန်းသိုမြို့နှင့် (၃)မိုင်ခန့်ဝေးသဖြင့် အစားအသောက်မှာ ဝယ်ယူရေး နည်းနည်းခက်ခဲ၏။ တပ်မှ နေ့စဉ် ဈေးကားပေး၍ မိသားစုများကို ဝန်းသိုမြို့ဈေးသို့ ပို့ပေး၏။ ဝယ်လိုသူများ ဈေးလိုက်ဝယ်နိုင်၏။

တနင်္ဂနွေ ခုံပိတ်ရက် တစ်ရက်၏ နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲမှ တပ်ကြပ်သိန်းတင် တစ်ယောက် ကျွန်တော့်အခန်းရှေ့သို့ ရောက်လာ၏။

‘ဆရာမောင်စိုး... ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် ဟင်းစားသွားရှာရအောင်လား’

‘ဘာကို ဘယ်လိုသွားရှာရမှာလဲ

ဆရာသိန်းတင်ရ၊ ရှေ့တန်းမှာ တောလည်တယ်ဆိုလဲ ဟုတ်သေးရဲ့’

‘ဒီလိုဗျ... ဆရာမောင်စိုးရ ကျွန်တော်တို့ တပ်ရဲ့မြောက်ဘက်မှာ စော်ဘွားကြီးကန်ဆိုတာ ရှိတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်တို့ ငါးသွားများအောင်လားလို့’

‘အယ်လေး၊ ဆရာသိန်းတင်ရယ်၊ ခင်ဗျား ယဝ်လိုလား၊ ဒီကန်ဟာ ရှေးခေတ်စစ်တွင်း ကြိုတင်ယောက် တူးဖော်ခဲ့တဲ့ ကန်ကြီးပဲ၊ စစ်တွင်းကြီးကန် ငါးမပြောနဲ့ ပဒုပ္ပန်ကြီးတွေ ခူးတာတောင် မရှားဗျ’

တပ်ခွဲ(၂)က အိမ်ထောင်သည် ရဲဘော် ကျော်ကြီးလေး ပဒုပ္ပန်ကြီးကန်ဟာ ညာတော့ အိမ်ပက်ထဲမှာ ရှေးခေတ်စစ်တွင်း အထက်အစားနဲ့တဲ့ ကြာပန်းတွေပြန်လို့ ပြောတယ်တဲ့။

ကျော်ကြီးလဲ မနက်ကျတော့ ဘုရားနဲ့ တပ်ပယ် ပဒုပ္ပန်ကြီးတွေ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ကန်ပေါ်သွားတပ်ယာနေရတယ်ဗျ’

နောက်ပြီး ဆရာသိန်းတင်ရ တပ်ကို ပတ်ကား အုတ်တိုက်ထဲနဲ့ လျားတွေ ဆောက်နေတဲ့ ပန်းရန်ဆရာ တစ်ယောက် ဖျားပြီး သေသွားတာ စော်ဘွားကြီးကန်ဘေး သွားမြို့သို့ တယ်တဲ့။

အဲဒါ ရဲမေတစ်ယောက်ကို ဝင်ရောက် အလောင်းပြန်ဖော်ရမယ်လို့ ပြောထားတဲ့ မဖော်ရင် ဒုက္ခပေးမယ်တဲ့ဗျ’ အဲဒါ အလောင်းပြန်ဖော်ပြီး သင်္ချိုင်းပြန်မြှုပ်လိုက်ရတယ်’

‘ဆရာမောင်စိုးရာ မကြောက်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်နဲ့နှစ်ယောက် ခုတ်ကြတာပေါ့ဗျာ။ အချက်သိရင် တယ်ဗျ’

မနေ့က ကျွန်တော် သွားသွား ငါးခွနဲ့ ငါးရဲ့တွေနှစ်ဖိသားတွေ ရတယ်ဗျ’ ခင်ဗျားယုံရင် ကျွန်တော်

ဆန်း လိုက်ကြည့်ဗျာ။ ချက်စားပြီး
ချွန်တာ အခြောက်လှန်းထားတာ
နဲ့ထယ်ဗျ'

ကျွန်တော် လိုက်မယ်ဆိုတောင်မှ
အမှားတံ မရှိဘူးဗျ'

မပုပါနဲ့ဗျာ... ကျွန်တော့်မှာ အပို
နဲ့ပါတယ်။ ကိုင်းထောက်တံတွေ
ထောင်မှ (၁၀)ချောင်းလောက် လုပ်
ထားသေးတယ်။ လိုက်မယ် မဟုတ်
ဘူး'

ဟင်းစားမရှိတော့လဲ လိုက်ရတာ
ဆီလေ၊ ဒါပေမယ့် ခပ်လန့်လန့်ပဲဗျ'
မကြောက်ပါနဲ့ ဟိုကျ အကြောင်း
သိရမှာပေါ့'

ဆရာသိန်းတင်မှ မရမက ခေါ်နေ
ဆဲဖြင့် လိုက်မည်ဟု ပြောလိုက်ရာ
ဆင်းမှ ငါးမျှားတံများ သွားယူလိုက်ဦး
မည်ဟု ပြောကာ ပြန်ထွက်သွား၏။

ကျွန်တော်မှ ဇနီးသည်အား ငါးမျှား
ထိုက်သွားဦးမည်ဟု ပြောလိုက်ရသည်။
အစအကြာတွင် ဆရာသိန်းတင်
ရောက်လာ၏။ ပခုံးပေါ်တွင် ငါးမျှားတံ
များကို ထမ်းလာ၏။

ကျွန်တော့်အား ငါးမျှားတံအရည်
တစ်ချောင်းပေး၍ ကျွန်တော်မှ ပခုံး
ပေါ်ထမ်းခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည်
နေ့က တပ်ခွဲတာဝန်ကြပ်ကျခဲ့ရာ
ယနေ့နံနက်မှ ဂျူတီထွက်ခဲ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဆရာသိန်းတင် အတင်း
ခေါ်၍ လိုက်လာခဲ့ရာတွင် စစ်အင်္ကျီ
စစ်ဘောင်းဘီများ မချွတ်ရသေးပါ။
စစ်ဖိနပ်ကြီးသာ ချွတ်ခဲ့ရ၏။ နေပူမှာ
နိုး၍ တောဆောင်ဦးထုပ်ကို ဆောင်း
လာခဲ့၏။

ဆရာသိန်းတင်လည်း ကျွန်တော်
လိုပင်။ သူလည်း ညက ကင်းမှူးကျ
ထား၍ ယခု ငါးမျှားလာတော့ စစ်
ဘောင်းဘီ၊ စစ်အင်္ကျီ၊ တောဆောင်း

ဦးထုပ်နှင့်ပင် ဖြစ်၏။ စော်ဘွားကြီးကန်
သို့ သွားရင်ဖြင့် လမ်း၌ ဆရာ
သိန်းတင်မှ...

'ဆရာမောင်... ကန်ပေါ်ပေါ်ရောက်ရင်
ကျွန်တော်တို့က စစ်သားပေါ်ပေါ်ဗျာ၊ ပို၍
ဖြစ်တဲ့ စော်ဘွားကြီးကန်စောင့်ကို အလေး
ပြုကြမယ်ဗျာ၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်က
ငါးမျှားခွင့်ထားပယ်၊ ဆံ့ဗျာက အလေးပြု
ရုံပါပဲဗျ'

ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်မှ သဘော
ကူစွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါသည်။

ကန်ပေါ်ပေါ်ရောက်၍ ပခုံးပေါ်မှ
ငါးမျှားတံများကိုချပြီး ဆရာသိန်းတင်မှ
အချွတ်ပြသဖြင့် နှစ်ယောက်သား
ရေကန်ဘက်သို့ မျက်နှာမူပြီး သတိ
ဆွဲကာ အလေးပြုလိုက်ကြပါသည်။
ဆရာသိန်းတင်မှ...

'ကန်စောင့်ကြီးခပ်ဗျာ... ကျွန်တော်တို့
လေးစားစွာဖြင့် အလေးပြုပါ။ ကျွန်တော်
တို့ဟာ အစာအသောက်ရှိကြာများ အခက်
အခဲရှိပါသဖြင့် ကန်စောင့်ကြီး၏ ကန်မှ
ငါးအနည်းငယ်မျှ ပျားခွင့်ပေးပါရန်
တောင်းပန်ပါတယ်ခပ်ဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ ဤရေကန်
သည် ဘယ်လောက် နတ်ကြီးသည်
မကြီးသည်ကတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်
ယောက်၏ နားထဲ၌ 'ဟင်း...ဟင်း...
ဟင်း...ဟင်း' ဟူသော အသံကြီးကြား

ရပြီး ရေကန်ထဲမှ ဖူးပွင့်နေကြသော
ပဒုမ္မာကြာနီနီများပင် လေတစ်ချက်
ဆွတ်တိုက်၍ လှုပ်ယမ်းသွားကြသည်ကို
တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော့်မှာ လိုက်လာမိတာမှား
ပြီဟူ၍ လန့်နေမိ၏။

တပ်ကြပ်သိန်းတင်ကတော့ ခပ်
တည်တည်ပင်း၊ ဒီထားဝယ် တပ်ကြပ်
ကတော့ မိုက်ပါကွာဟုပင် ထင်မိ၏။

'ဆရာမောင်စိုး ရောဗျာ... ငါးစာ
တပ်လေ'

ဟု ဆိုပြီး အသင့်တူးလာသော
တီကောင်များကို ပေးပြီး သူလည်း
ငါးမျှားတံနှင့် ကိုင်းထောက်သည်
ငါးမျှားတံများကို ငါးစာတပ်လေသည်။

ထို့နောက် ခပ်ဝေးဝေးတွင် ငါးကိုင်း
ထောက်တံများကို လိုက်ထောက်
လေ၏။ ကျွန်တော်မှလည်း နေရာ
တစ်ခုတွင် လှိုင်၍ ငါးစမြှားတော့သည်။

မျှားမျှားချင်းပင် ငါးနှစ်ဆယ်သား
ခန့်တစ်ကောင် မိလေသည်။ ကန်ထဲရှိ
ပဒုမ္မာကြာပွင့်နီနီများကြားထဲတွင် ငါး
မျှားရသည်မှာ စိတ်ကြည်နူးရမလို
ကြောက်ရမလိုဖြစ်နေသည်။

ဆရာသိန်းတင်ကတော့ ခပ်အေး
အေးပင်း၊ ငါးမျှားလိုက်၊ ထောက်ကိုင်း
များတွင် မိနေသော ငါး၊ ငါးခံ့များကို
ဖြုတ်လိုက်နှင့် အလုပ်ခွင်နေ၏။

တစ်နာရီကျော်ကျော်ခန့် မျှားပြီး
တော့ ကျွန်တော့်မှာ ငါး၊ ငါးခံ့များ
တစ်ပိဿာခွဲခန့် ရနေပေပြီ။ ဆရာ
သိန်းတင်မှာလဲ နှစ်ပိဿာခွဲခန့် ရနေ
ပေပြီ။

'ဆရာမောင်စိုး ပြန်ကြစို့လား'

'ပြန်စို့လေဗျာ ဒီလောက်ဆို
တော်လောက်ပါပြီ'

'ဒါဆို ကျွန်တော်ထောက်ကိုင်း...ဟု
သိမ်းလိုက်ဦးမယ်'

ဟု ဆိုပြီး ထောက်တံများကို လိုက်သိမ်းလေသည်။

ထို့နောက် ဆရာသိန်းတင်က သူ့ဆီမှ ငါးရုံတစ်ကောင်၊ ကျွန်တော်ဆီမှ ငါးခုတစ်ကောင်တို့ကို ဗုဒ္ဓကွာရွက်တွင် ထည့်၍ ကန်ပေါင်ပေါ်တင်ကာ ကန်စောင့်ကြီးအား ဆက်သလေသည်။

ပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်မှ အလေးမြဲကြပြီး မမြင်ရသော ကန်စောင့်ကြီးအား နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့ကြ၏။

မိသားစုအတွက် ငါးဟင်းကောင်းကောင်း စားရပေတော့မည်ဟူသော စိတ်ဖြင့် ဝမ်းသာခဲ့ရလေသည်။

ဒီနောက် တပ်၏တာဝန်များကြောင့် ငါးများသွားလိုချက်နှင့် မသွားဖြစ်တော့ချေ။ မိုးရာသီ၏ တစ်ညတွင် ဖြစ်၏။

ထိုညက မိုးသည်သဲသဲမဲမဲ တစ်ညလုံးရွာခဲ့၏။ မိုးသံ တဝေါဝေါကြားတွင် ကျွန်တော်သည်နှစ်မြို့က်စွာ အိပ်ပျော်ခဲ့၏။ အိပ်ပျော်ခြင်းနှင့်အတူ မိုးတဝါး အိပ်မက်တစ်ခုကို မက်ခဲ့၏။

အိပ်မက်ထဲတွင် ရှေးခေတ်စစ်သည်တော်များ ဝတ်သည့်အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး မောက်တိုဆောင်းကာ လုံထမ်းထားသော ရှေးခေတ်စစ်သည်ကြီးမှ...

‘မင်းတို့ ယလာကြတော့သွားလားကွ မင်းတို့အတွက် ငါတပ်နိဗ္ဗာန်ရိက္ခာပို့လိုက်တယ်။ အခုထပြီး မင်းတို့ အိမ်ခန့်အနောက်တက်ကို သွားကြည့်လိုက် ဟော်ကြာ သူများသွားဦးမယ်’

ဟု ပြောကာ ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း လန့်နိုးလာခဲ့ပြီး ကမန်းကတန်း နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ

နံနက်(၅)နာရီ ထိုးနေပြီဖြစ်၏။ အိပ်ပြင်သို့ပြုတင်းပေါက်ဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်ရာ အတော်ပင် လင်းလင်းချင်းချင်း ရှိနေပေပြီ။

အိပ်မက်ထဲတွင် ကန်စောင့်စစ်သည်တော်ကြီးက ရိက္ခာပို့လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ ဘာတွေများ ပို့လိုက်တာလဲဟု သိချင်သည့်အတွက် ရိက္ခာဆိုသော အရာထည့်ရန်အတွက် လိုလိုမည်မည် ဂုန်နီအိတ်တစ်လုံးကို ယူလာခဲ့၏။

ကျွန်တော်အခန်းသည် တောင်စောင်းလေးတွင် ခပ်ပြေပြေ ဆောက်ထားသော လိုင်းခန်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ခပ်ပြေပြေ အဆင်းလမ်းအတိုင်းဆင်းလာရာ အောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် လှုပ်လှုပ်ရွရွ တွေ့ရသော အရာများကြောင့် အစပိုင်းတွင် ကြောင်၍ ကြည့်နေမိ၏။

နောက်မှ သဘောပေါက်၊ ယင်းအရာများကို ကောက်ရန် လက်လှမ်းလိုက်၏။

‘ဆရာမောင်မိုးရ... ကင်းသားတွေပြန်ယလာခင် အပြန်ကောက်ဖို့’

ဟု အသံကြားရသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ဆရာသိန်းတင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘ဆရာသိန်းတင်... ခင်ဗျားလဲ ရောက်လာသကိုးဗျ။ ဘယ်လိုသိတာလဲ’

‘ကျွန်တော်ကို ကန်စောင့်ကြီး အိပ်မက်ပေးတာဗျ။ ဒီကြောင့် ထလာခဲ့တာပဲ ဆိုဗျား’

လဲ ကျွန်တော်လို အိပ်မက်ပဲလား’

‘ဟုတ်ပါဗျာ၊ ကန်စောင့်ကြီးကတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တို့အတော် ခင်မင်ပုံရတယ်ဗျ။ အခြားကောက်ဖို့ ဆရာသိန်းတင်ရေ’

ဟုပြောကာ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်မှာ ပိုးလိုးပက်လက်လန်နေသော ငါးခုနှင့် ငါးရုံများကို လိုက်၍ ကောက်ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်လျှင် ငါးခု၊ ငါးရုံ၊ ငါးပိဿာစီလောက်ရကြ၏။

ယင်းငါးများ ဘယ်လိုရောက်ရှိလာသနည်းဟု စဉ်းစားကြည့်ရာ ကျွန်တော်တို့နေသော တောင်စောင်း ဆင်ခြေလျောမှ မိုးရေများသည် စော်ဘွားကြီးကန်ဘက်သို့ စီးဆင်းသွားမည်ဖြစ်၏။

စော်ဘွားကြီးကန်သည် ရွာသားမိုးရေများကြောင့် ကန်ပြည့်သွားသဖြင့် ကန်ထဲမှ ငါးခု၊ ငါးရုံများသည် ထန်မှထွက်ကာ မိုးရေစီးကြောင်းအတိုင်း အထက်သို့ ဆန်တက်ရာမှ ထောင့်ကုန်းပိုင်းသို့ မိုးရေနှင့် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်နိုင်၏။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ကန်စောင့်စစ်သည်တော်ကြီးသာ အိပ်မက်မပေးက ကျွန်တော်နှင့် ဆရာသိန်းတင်တို့ ငါးများ ရရှိမည်မဟုတ်ပါပေ။ ထိုတာဝန်ကျရာမှ ပြန်လာသော ထန်ရဲဘော်များသာ ရကြပေလိမ့်မည်။

ငါးများကြော်ပြီး သွားပို့ရင် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ကန်စောင့်စစ်သည်တော်ကြီးအား ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်မှ ပြောရပေဦးမည်။

ဦးစိုး(မက္က)

ဝိဇ္ဇာများ၏

ဆိုသုံးစကား

ရွှေတက် မြေငါးလက်

လောကတွင်သိရော တတ်စရာတွေ
မကုန်နိုင်။

မဟိဒ္ဓိကြဆောင်ခြင်းနှင့် သိဒ္ဓိပြီး
မြောက်ခြင်းတို့ ပေါင်းစပ်ပြီး အထွတ်
အထိပ်သို့ ရောက်သွားပါက လောက
တွင် သာမန်မျက်စိ၊ သာမန်နားတို့ဖြင့်
မမြင်မကြားနိုင်သော ဆန်းကြယ်
သော ဖြစ်ရပ်တို့ကို စွမ်းဆောင်မှု ပြုနိုင်
ကြပေသည်။ ဤပညာမျိုးကို မဟိဒ္ဓိ
သိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်ခြင်းပညာဟု ခေါ်
သည်။

ကျွန်တော်က ဆရာဦးအောင်ရွှေကို
ကျွန်တော်မှတစ်ဆင့် အများမျှဝေသိ
နိုင်စေရန် ဝိဇ္ဇာများ ကြွရောက်လာပုံ၊
ဟောကြားပုံ၊ ပြန်ကြည့်ပုံတို့ကို ပြောပြ
ပေးပါရန် တောင်းခံပါသည်။ ဆရာ
ဦးအောင်ရွှေကလည်း သေချာစွာ
ရှင်းပြပေးပါသည်။

ကြရောက်လာတာကတော့ အရှင်ဆုံး
စကားနဲ့ပြောရရင် အိမ်အုပ်တော်ပြီး

အပေါ်က ကြွလာတာပဲ ပြီးတော့ ဘုရား
ကျောင်းဆက်ခန်းရှေ့မှာ ခင်းထားတဲ့သင်္ဃာ
ပေါ်မှာ ထိုင်ကြပါတယ်။

ဥပမာ သင်္ဃာတစ်ရပ်ကလည်း ခင်းထား
တာဆိုရင်လဲ ဝိပါ၊ ခြောက်ပါ၊ ခုနစ်ပါ၊
စသည်ဖြင့် ထိုင်လို့ရပါတယ်။

အဲဒီလို သင်္ဃာတစ်ရပ်ကလည်း အပေါ်မှာ အများ
ကြီးထိုင်လို့ ပျိုလက်ကိုယ်လုံးတော်တွေက
သေးငယ်သွားပါတော့။ နဂို ကိုယ်လုံးတော်
တွေပါ။

ဒါက မဟိဒ္ဓိသိဒ္ဓိ အစွမ်းတွေပါ။ ကိုယ်တွေ
ယုတ်တော့ လူတိုင်း ယုဒ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။
လူတွေ ကိုယ်တွေကြည့်ကလဲ ယုတ်ပါပဲ။
အလွန်သိယုတ်ပါတယ်။

‘ဆရာကို တရားဟောပြီး သူတို့
ပြန်ကြည့်ပုံကိုလဲ ပြောပြပါဦး’
ကျွန်တော်က ထပ်ပြီး မေးလိုက်ပါ

သည်။

‘ပြန်ကြတာကတော့
အိမ်ထောင်ခါပေါက်က
ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်တန်းပြီး
ပြန်ကြသွားပါတယ်။
အိမ်တံခါးကတော့
ပိတ်ထားပါတယ်’

‘ဆရာနဲ့ ဝိဇ္ဇာများ
စကားပြောပုံကိုလဲ
ရှင်းပြပေးပါဦး။
မိုးမိုးလူတွေလိုပဲ
အသံထွက်
ပြောသလား’

‘ယုတ်ပါပဲ။ မိုးမိုးလူတွေလို
အသံထွက် မပြောပါဘူး။ သူတို့ကနေ
စိတ်ထဲက ပြောတာပါ။ ကျွန်တော်နားမှာ
အသံကိုပြန်ပြန်ထားသေး ကြာရပါတယ်။
ကျွန်တော်ကလဲ နောက်ထဲမှာနေပြီး ကျောက်
ပြောပါတယ်။ သူတို့ကြားရသူ ဟိုလူများ
အသံနဲ့ ကြားပါတယ်’

‘အင်း လွယ်တဲ့ အတွင်းရေကပညာ
မဟုတ်ပါလားနော်’

ကျွန်တော်က အံ့သြမှုဖြင့် နှုတ်
ထွက်စကား ဆိုလိုက်ပါသည်။

‘ဆရာတို့ တစ်ခုထပ်မေးပါရစေဦး
ဆရာ၊ ဝိဇ္ဇာပျိုလက်များနဲ့ စကားပြောဆို
နေတဲ့အချိန်မှာ အိမ်သားတွေရဲ့ စကား
ပြောသံတွေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်အိမ်သား
တွေက အသံတွေ၊ လမ်းမပေါ် မောင်း
သွားနေတဲ့ ကားသံတွေက အနောက်

အယုတ်မဖြစ်ဘူးလား'

'မဖြစ်ပါဘူး ဒီအချိန်မှာ အဲဒီအသံတွေ လုံလုံကြာရတော့ပါဘူး။ အဲဒီအသံတွေ ကြားနေရင် ဘယ်ဆက်လွယ်ပြောလို့ရလဲ။ ဒါက သာသနာ အစွမ်းပေါ် အထွတ်အထိပ် ရောက်သွားရင် လောကအသံတွေဟာ တိတ်သွားပါတယ်'

'အင်း ဟုတ်ပေသားပဲ သာသနာအား တကယ် အဆင့်မြင့်မြင့်ကောင်းလာရင် လောကသံတွေ မဆိုထားနှင့် ခန္ဓာ ကိုယ်ရဲ့ မပြတ် ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ဖြစ်စဉ် တွေကိုပင် ဉာဏ်မျက်စိမှာ ရှင်းရှင်း လင်းလင်း မြင်နိုင်စွမ်းရှိပါလားဟု စိတ်ထဲတွင် ဆင်ခြင်မိလိုက်ပါတော့ သည်။

ဓမ္မဗဟုနှင့် ကျိက်ထီးရိုးဘုရားသို့

ဆရာဦးအောင်ရွှေ မွန်ပြည်နယ် ကျိက်ထီးမြို့ရှိ ကမ္ဘာကျော် ကျိက်ထီးရိုး ဘုရားသို့ ဘုရားဖူး မရောက်ရှိဘူး သေးပါ။

မိသားစု စားဝတ်နေရေးတောင် မနည်း ရှန်းကန်နေရသည့်ဘဝ၊ ကျိက်ထီးရိုးဘုရားသို့ ဘုရားဖူးသွား ရန်မှာ စဉ်းစား၍မရပါ။ စိတ်ထဲမှာ ကျိက်ထီးရိုးဘုရားကို ဖူးချင်နေသည့် ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားကို စိတ်တိုင်းကျ ကြည်ညို ချင်သည်။ ရွှေဆိုင်းလည်း လှူချင် သည်။ ကျိက်ထီးရိုးဘုရားနှင့်ပတ်သက် သည့် ဝေနေယျသတ္တဝါတွေကိုလည်း ထိထိရောက်ရောက် မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေချင်သည်။

ဆန္ဒတစ်ခုသည် ပြင်းပြသောအာရုံ စိတ် များလာလျှင် ဆန္ဒအတိုင်း တစ်နေ့ တစ်ချိန်တွင် ဖြစ်လာတတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

တစ်နေ့ည ဆရာဦးအောင်ရွှေ နေအိမ် ဘုရားကျောင်းဓာတ်ခန်းသို့ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာများ ကြွလာသည်။ ဝိဇ္ဇာများက ဆရာဦးအောင်ရွှေအား တရားဟောပြီး ကျိက်ထီးရိုးဘုရားသို့ ဘုရားဖူးသွားရန် နံနက်မိုးလင်းလျှင် အိပ်ရာလိပ်ပြင်ပြီး ကားလမ်းမှာ ထွက်စောင့်နေပါဟု အမိန့်ချသွား သည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေ စိတ်ထဲတွင်... 'အင်း ဟိုမှာ ဆွလဲယို ထားနတ္ထိ၊ ဒီပေ ယယ်ခိုင်းစာအတိုက်တော့ လိုက်နာရမှာပေါ့ လေ'

ဟု ရဲရဲခံခံ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသည်နှင့် ဆရာဦးအောင်ရွှေ အိပ်ရာလိပ်တစ်ခု နှင့် အဝတ်များ အနည်းငယ်ထည့်ထား သော လွယ်အိတ်ကိုလွယ်ကာ ပြည်- ရန်ကုန်သွား ကားလမ်းဘေးသို့ ရောက်နေသည်။ လူအချို့က "ဆရာ အိပ်ရာလိပ်နဲ့ပါလား၊ ဘယ်ကြာမလို့ လဲ"ဟု မေးကြသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေကလဲ ဟန်မပျက် "ဪ ညအိပ်ခဏသွားစရာ ရှိလို့ပါ" ဟု ခပ်တိုတိုပင်ပြန်ဖြေပြီး စကားစ ဖြတ်ပစ်လိုက်ရသည်။ သို့မဟုတ်ပါက အခြေရကျပ်သွားမည်။ အမှန်တိုင်း ဖြေလိုက်လျှင်လည်း လူတွေ ယုံနိုင် စရာမရှိနိုင်ဟုလည်း သူနားလည် ထားသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေ ကားလမ်းဘေး မှာစောင့်နေတာ တစ်နာရီခန့်ရှိသွားပေ ပြီ။ ဘာမှ ထူးခြားမှု မရှိသေး။ "ဘယ် လိုဖြစ်မှာလဲ"၊ "ဘယ်သူ လာမှာလဲ"၊ "ဘယ်သူနဲ့ တွေ့မှာလဲ" စသည်ဖြင့် စိတ်ထဲမှာပင် တစ်ယောက်တည်း ရွတ်နေမိသည်။ အဖြေက ပေါ်မလာ သေး။

ဒီလိုနှင့် ခဏကြာသောအခါ ပြည်မြို့ဘက်မှ အိမ်စီးကားဖြူလေး တစ်စီး ကတ္တရာလမ်းမပေါ်တွင် ခိုး ကလေး လိုနဲ့လာသလို မောင်းလာရင်း စက်အချိန် တဖြည်းဖြည်း လျော့ကာ ဆရာဦးအောင်ရွှေအနားတွင် ရပ်လိုက် သည်။ ပြီးလျှင် ရွှေခန်းမှ ကားတံခါး ပွင့်လာပြီး အသက်သုံးဆယ်ခန့် အသားဖြူဖြူ လူငယ်တစ်ယောက် ဆင်းလာကာ...

'ဆရာ အိပ်ရာလိပ်နဲ့ပါလား၊ ဘယ် ကြာမလို့လဲ'

ဟု ရှိသောစွာ မေးလိုက်သည်။ ဆရာဦးအောင်ရွှေကလည်း ထို လူငယ်ကို တွေ့လိုက်သည်နှင့်...

'ဟော မောင်မြင့်ပါလား၊ အင်းကွာ မင်းမေးတာ ဖြေရမှာတောင် ခပ်ခက် ခက်ပဲ။ ဒီလိုကွယ်...'

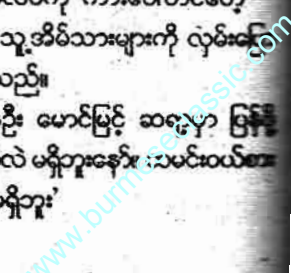
ဟုဆိုကာ အဘဝိဇ္ဇာများ မိန့်မှာ ချက်များကို ပြန်လည် ပြောပြလိုက်မိ သည်။

ထိုအခါ မောင်မြင့်ဆိုသူ လူငယ် က...

'အင်း ဝိဇ္ဇာများ တယ်ကြိုသိမိ လား၊ ဆရာရယ်။ သိပ်ပြီး အံ့ဩစရာ ပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဝိဇ္ဇာဖြစ်တာကို အဆင်သင့်လိုက်လေ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစု ကျိက်ထီးရိုး ဘုရားဖူးသွားဖို့ ထွက်လာတာ၊ ဆရာ လိုက်ပါလာတော့ ကျွန်တော် ဝမ်းထဲ သာ အားလဲတက်မိတယ်။ ဆရာ ကားရွှေခန်းကိုကြွပါ။ ဟေ့...ဆရာ အိပ်ရာလိပ်ကို ကားပေါ်တင်ဟေ့'

ဟု သူ့အိမ်သားများကို လှမ်းခေါ်၍ လိုက်သည်။

'နေဦး မောင်မြင့် ဆရာ့မှာ ဖြန်နီ ဝိုက်ဆဲလဲ မရှိဘူးနော်၊ သမင်းဝယ်စား ဖို့လဲ မရှိဘူး'

‘အို...ဆရာ ဒါတွေ တွေးပူနေပါနဲ့။ ကျွန်တော်အားလုံး တာဝန်ယူပါတယ်။ လျှို့ဝှက်လဲ ကျွန်တော်ကန်တော့မယ်။ ဆရာလိုရာသုံးဖို့လဲ ကျွန်တော် ကန်တော့ပါမယ်။ အေးအေးသာ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေပါဆရာ’

သည်လိုနှင့် ဆရာဦးအောင်ရွှေ သည် ငွေမပါ ဗလာနတ္ထိဖြစ်သော် လည်း အင်းမမြို့မှ တပည့်ကျော်မောင် မြင့်၏ကောင်းမှုကြောင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့ ဦးခိုက်ဘုရားဖူး ရောက်ခဲ့ရသည်။

မျှော်လင့်မထား

ပဋ္ဌာန်းဆက်များ

ဆရာဦးအောင်ရွှေ ကျိုက်ထီးရိုး ဆံတော်ရှင်မြတ်ကို သေချာစွာ အာရုံပြု ဖူး၏။ ရွှေဆိုင်းကပ်လှူ၏။ ဆီမီးနံ့သာ တိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်၏။ မေတ္တာပို့၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို အမျှပေးဝေ ပြီး အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ တရားရှုမှတ် ထိုင်နေသည်။ ခဏကြာတော့ နား အတွင်းသို့ အသံများ ဝင်လာသည်။ အသံက တိုတိုရှင်းရှင်းနှင့် ပြတ်သား သည်။

‘မောင်လူမော် မင်း ကျိုက်ထီးရိုး ဘုရားမှာ ထမနဲသုံးဒယ် လှူရမယ်’ ပုဂ္ဂိုလ်အမိန့်ရှိသော အသံက ဒါပဲ ဖြစ်သည်။ တိုရှင်းလိုရင်း ပြတ်သား သည်။ ဆရာဦးအောင်ရွှေကလည်း နားလည်ပါသည်။ သူ့မှာ ငွေမရှိဘဲ လှူနိုင်သည်မှာ အကြောင်းတစ်ခုတော့ ရှိမည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။ ကောင်းသောအကြောင်း ဖြစ်မှာတော့ သေချာသည်။ ဆရာဦးအောင်ရွှေက ဒါပဲ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ညနေ(၅)နာရီခန့်ရောက်ပြီး မမျှော် လင့်သော အဖြစ်အပျက်နှင့် အသံများ

က ရုတ်တရက် ပေါ်လာ သည်။ အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ အမျိုးသမီးငယ် တစ်ယောက် စိတ်ဖောက် ပြန်သွားကာ ငိုလား ရယ်လား ဖြစ်နေသည်။ တဟားဟားနှင့် ရယ်မောလိုက်ပြီးတော့ တဟီးဟီးနှင့် ငိုချ လိုက်နှင့် ရူးသလို ဖြစ်နေသည်။ ခန္ဓာ ကိုယ်ကလည်း ယိမ်းယိုင် ပြီး တခုနဲ့တော့မလို ဖြစ်နေ၍ ဘေးမှ သူ့လူများက ဝိုင်းဆွဲ ထားရ သည်။

မိခင်ဖြစ်ဟန်တူသော အမျိုးသမီး တစ်ဦးမှာ ပျာယာခတ်နေသည်။

‘အမလေး လုပ်ကြပါဦး လုပ်ကြပါဦး ကယ်ကြပါဦး သမီးလေး ဘာဖြစ်သွား မှန်း မသိဘူး။ အမလေးတော့ ဒုက္ခပါပဲ။ ကယ်ကြပါရှင်။ အို...ကျိုက်ထီးရိုး ဘုရား ကယ်တော်မူပါဘုရား။ ကယ် တော်မူပါ ဘုရား’

စသည်ဖြင့် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေသည်။

ဘေးမှလူများကလည်း ဝိုင်း၍သာ ကြည့်နေကြသည်။ ဘာမှ မလုပ်တတ်။ ထိုအဖွဲ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ အတော် ချမ်းသာကြယ်ဝသော လူတန်းစားများ ဖြစ်နိုင်သည်။ ကောင်းမွန်သော အဝတ် အစားများနှင့် ဝတ်ဆင်ထားသော ရတနာပစ္စည်းများက သက်သေခံနေ သည်။

ဆရာ ဦးအောင်ရွှေနေသော နေရာ နှင့် ထိုအမျိုးသမီးအဖွဲ့က သိပ်မဝေး ဆရာဦးအောင်ရွှေက ထိုလူနာကို အာရုံခံ၍ လှမ်းကြည့်နေသည်။ ထို အနီကံ နားတွင် ထိုအသံဝင်လာသည်။

“မောင်လူမော် မင်းသွား ကုလိုက်ပြီးတော့ ထမနဲသုံးဒယ်လှူဖို့ ပြောခဲ့” စကားသံက ဒါပဲဖြစ်သည်။ ဆရာဦးအောင်ရွှေ စောင့်ဆိုင်းမနေတော့။ ထိုအဖွဲ့နားသို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။ ပြီးတော့...

‘ကျွန်တော် စကား နည်းနည်း ပြောပါရစေ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်အမည်က

အောင်ရွှေပါ။ ပေါင်းတည်မြို့က ကုမ္ဘာသယမဟိဒ္ဓိစေတီဌာနကပါ။ ဒီ လူနာကို ကျွန်တော် ကုလို ရပါတယ်။ ခင်ဗျား ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ကုပေးပါမယ်’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ မိခင်ဖြစ်သူ အမျိုး သမီးက...

‘အမလေး ကုပေးပါဆရာ ကုပေး ပါ။ သမီးလေးကို ကယ်ပါဆရာ ကယ် ပေးပါ ဆရာ။ ဆရာ့ကို အပ်ပါတယ် ဆရာ’

ဟု ဆိုပြီး လူနာကို အပ်နှံလေသည်။ ဆရာဦးအောင်ရွှေက ရေတစ်ခွက် သန့်သန့်ကို ခပ်နီင်းလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ရွှေခွက်ကို ဦးထိပ်တွင်တင် ကာ ရတနာသုံးစုံကို ရည်စူး၍ လှူလိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်ယာ ဘယ် လက်ညှိုးကို ရွှေခွက်တွင်သို့ စိုက်၍ “ဦး ကာတာမသေ”ဟု ဆို၍ခွေလိုက်သည်။

ထိုနည်းတူ လက်ဝဲဘယ် လက်ညှိုး ကို ရွှေခွက်တွင်သို့ စိုက်ကာ “ဦး ထမီ ထမီသေ”ဟု ဆိုပြီး ဖွေလိုက် သည်။ ပြီးလျှင် “ဘုရားဘေး။ ဘုရားတန်ခိုးတော်။ တရားဆေး။

တရားတန်ခိုးတော်၊ သံဃာဆေး။
သံဃာတန်ခိုးတော်၊ ဝိဇ္ဇာဆေး။
ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိတော်” ဆိုပြီး လူနာ အမျိုး

သမီးငယ်ကို တိုက်လိုက်လေသည်။
လူနာ အမျိုးသမီးငယ်ကလည်း
သိဒ္ဓိရေခွက် နှုတ်ခမ်းကို လာတွေ

သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပါးစပ်ကို ဟပေး
လိုက်သည်။
မကြာပါပေ...။ သိဒ္ဓိရေ ဝမ်းထဲ
ရောက်သွားပြီးသောအခါ လူနာ

အမျိုးသမီးမှာ မျက်နှာကြည်လင်
သွားပြီး လူကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားပါ
သည်။ သူတို့အဖွဲ့အားလုံး ဝမ်းသာ

သွားကြသည်။
မိခင်ဖြစ်သူက ဆရာဦးအောင်ရွှေ
ကို ရိုသေစွာ ဦးချလိုက်ပြီး...
‘ဆရာကြီး ကျေးဇူးပဲ ကျေးဇူးတင်

လိုက်တာ ဆရာကြီးရယ်။ ဆရာကြီး
မကယ်ရင် သမီးလေးဒုက္ခပဲ။ ချီးသွား
နိုင်တယ်။ သေသွားနိုင်တယ်။
ဆရာကြီး ကျေးဇူးကြီးပါတယ်။

ဆရာကြီးကို ပူဇော်ပါရစေ။ ဆရာကြီး
လိုအပ်ရှိသလောက် အလှူငွေ အမိန့်
ရှိပါ။ ကျွန်မတို့ တတ်နိုင်ပါတယ်။
ကျေးဇူးတရားသိပါတယ်’

ဟု ပြောဆိုပြီး လူနာသမီးကလေး

ကိုလည်း ဆရာ ဦးအောင်ရွှေအား
ဦးချခိုင်းလိုက်သည်။
ဆရာ ဦးအောင်ရွှေက...
‘ငွေကြေးတော့ ကျွန်တော်မလိုအပ်

ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ကို
ကျွန်တော် အကူအညီ တောင်းစရာ
ရှိတယ်။ ကူညီနိုင်မလား မကူညီနိုင်

မလားတော့ မသိဘူး’
‘ဆရာကြီးပြောပါ အားမနာပါနဲ့
ကျွန်မတို့ ဆရာကြီးကို ဘာကူညီပေး

ရမှာလဲ’
‘ဒီလိုပါ ကျွန်တော်ကို ကျွန်တော်ရဲ့ ဆရာ

ဝိဇ္ဇာပျားက ဒီ ကျွက်ထိရိုးဘုရားမှာ ထမန့်
သုံးဒယ်လှူဖို့ အမိန့်ချထားတယ်။ အမှန်
အတိုင်းပြောရင် ကျွန်တော်က ဆင်နွယ်
မလှူနိုင်ဘူး။ ခုတောင် တပည့်တစ်ဦးရဲ့
ကောင်းမှုကြောင့် ကျွက်ထိရိုးဘုရားကို
ရောက်လာတာ။

အဲဒါ ခပ်ပျားတို့ ကောင်းမှုရော ကျွန်တော့်
ကောင်းမှုရော ဝိဇ္ဇာပျားနဲ့ကောင်းမှုရော
ပဌာန်းဆက်တင်ပေးကောင်းပဲ ဖြစ်လွှားအောင်
ခပ်ဗျားတို့ပျား တတ်နိုင်သလားလို့ပါ’

ဟု ဆရာဦးအောင်ရွှေက ပြော
လိုက်ရာ မိန်းကလေး၏ မိခင်ဖြစ်သူက
အားတိုက်သရော...

‘အို... ဆရာကြီး မပူပါနဲ့ လှူမယ်။
ကျွန်မတို့ လှူပေးမယ်။ ဒါမှ ကျွန်မတို့
လဲ ဆရာကြီးရော ဝိဇ္ဇာတွေနဲ့ပါ ပဌာန်း
ဆက်ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ဒီလို အလှူ
မျိုးက လှူရခဲတယ်။ ကြုံလို့ လှူရတာ
သိပ်ကောင်းတဲ့အလှူမျိုးပဲ။ ကျွန်မတို့
အကောင်းဆုံး စိစဉ်လိုက်ပါမယ်’

အတိတ်က အကြောင်းတရားဖြစ်
သော ပဌာန်းဆက်တို့မည်သည် အချိန်
တန်လျှင် ပေါ်လာရစမြဲဖြစ်သည်။
ဆရာဦးအောင်ရွှေသည် ငွေကြေး
မပြည့်စုံသူတစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း
ပဌာန်းဆက်အချိန်တန်တော့ ကျိုက်
ထီးရိုးဘုရားသို့ အားလုံး စရိတ်ငြိမ်း
အသွားအပြန် ပို့ပေးမည်သူ ပေါ်လာ
သလို ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင်

လည်း ငွေကြေး မကုန်ကျဘဲ ထမန့်
သုံးဒယ် လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့လေသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေက သူ၏
ကျိုက်ထီးရိုးခရီးဖြစ်စဉ်ကို ကျွန်တော့်
အား ပြောပြပြီးသောအခါ ဆက်၍...

‘ဦးပြီလို့ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားမှရောက်ရင်
ဘုရားဆံတော် ဌာပနာထည့်သွင်းထား
တဲ့နေရာက ကျောက်တုံးကြီးထဲမှာရှိတယ်။
ကျွန်တော့်အပြင်တက်နဲ့ သေသေချာချာ
ဖုန်းရတယ်။ ကျောက်တုံးကြီးထဲက ထူ
အတောင်နဲ့ တိုင်းတာရင် သုံးတောင်နေရာ
မှာ ရှိတယ်။

သိကြားမင်းက သန်လျက်နဲ့ထွင်းပြီး ထည့်
ပူဇော်ထားတာ အဲဒီနေရာကို သေသေ
ချာချာ အာရုံပြုမယ်။ နောက်တစ်ချက်က
ကျောက်တုံးကြီးကို ရွှေဆိုင်လှူ၊ မျက်စိ
ပြီး ရွှေရောင်ဝင်းနေတဲ့ သက်ရှိ ဘုရား
ကိုယ်လုံးတော်ကြီးကို အာရုံပြုပြီး တကယ်
သက်ရှိဘုရားကြီးကို ငါ ရွှေချ ပူဇော်နေ
လားလို့ စိတ်အာရုံမှာ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း
နည်းသွင်းပြီး ရွှေချလှူဒါန်းပူဇော်ပါ’

ဟု ကျွန်တော့်အား သေသေချာချာ
မှာကြားပါသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေ၏ စေတနာ
သည် အလွန် ကြီးမားလှပါကလား။
ကျွန်တော့်စိတ်တွင် ကျောက်ထက်ထက်
လိုက်မိပါတော့သည်။

- * ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုး
တန်ခိုးတော်အနန္တ
- * ရွှေရောင်ဝင်းပါလို့
သာသနာဝါထောင်အတွင်း
ထွန်းလင်းတောက်ပ။

ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ရင့်သန်လျှင် အမှန်က
တိုမှ လွတ်ကင်းမည်။

ရွှေတည် မြင်ယောင်

ကုန်းခြောက်

မြတ်ဗေဒိတိ

ကျော်လင်းသာ

ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်က သံတွဲမြို့နှင့် ခြောက်မိုင်ကွာဝေးသော အလယ်ရွာကျေးရွာရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသည် ကျေးရွာ၏တောင်ဘက် တောင်ငူမြင့်မြင့်တွင်ရှိ၍ ရွာကို အပေါ်မှစီး၍ မြင်ရသည်။

ရှေ့နောက် ဝဲယာတို့တွင် စိမ်းလန်းစိပြည်သော လယ်ယာကင်းကျွန်းများ

နှင့် စည်ကားလှသော လူနေမှုစနစ်ဖြင့် ကျေးရွာကျက်သရေ ရှိလှပေသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ဒကာဒကာမများနှင့် တွေ့ဆုံ၍ အာလာပသလ္လာပ ပြောဆိုနေပါသည်။ ယင်းအချိန် ငယ်စဉ်ကသိခဲ့သော သူငယ်ချင်း ပိုလှအောင်နှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုကြသည်။

'အခု ငါရောက်ရှိလာတဲ့အကြောင်း အရင်းကတော့ မင်းတို့ကျေးရွာမှာ

နေတစ်ဆူ လတစ်ပါး နာမည်ကြီးခဲ့ပြီး အလွန် ထွန်းတောက်ခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ကြီး ဦးကေသရအကြောင်း စုံလင်စွာ သိလိုလို့ လာခဲ့တာ ဖြစ်တယ်' ဦးပိုလှအောင်က...

'ဒီလိုဆို ငါ သိသလောက် ပြောပြမယ်သူငယ်ချင်း။ ဒါပေမယ့် ငါ့အနေနဲ့ အလွန် နီးစပ်စွာ နေခဲ့လင့်ကစား မသိ ကျန်ခဲ့တာလဲ ရှိနိုင်တယ်။ ဆရာတော်က အလွန် လူသိများခဲ့ပါလား။

ဒီလိုကွယ့် သူငယ်ချင်း...

ဆရာတော်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်လောက်က ပျံလွန် တော်မူသွားပြီး ဆရာတော်ကို သူတို့ တစ်ရွာလုံး ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ဆရာ တော် ဦးပွင့်ဘဝတုန်းက နယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ်မင်း အုပ်ချုပ်သော အချိန် ကာလ ဖြစ်သည်။

ဦးပွင့် ဦးကေသာရသည် ဘာသာ ရေး လောကုတ္တရာတစ်ဖက်နှင့် လောကီ လူမှုဒုက္ခကို စဉ်းစားလာတော့သည်။

‘မြတ်စွာဘုရားသော်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါတွေ ဒုက္ခ လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ခဲ့တယ်၊ ငါလဲ လုပ်သင့်တယ်’

ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူသည်။

ဇိန်ချောင်း၊ သဌေးချောင်း၊ ကွေ ချောင်း ဒကာတွေစုပြီး သင်တန်းပေး၍ လွတ်လပ်ရေးတည်းဟူသော စိတ် တစ်စိတ်တည်းဖြင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆန္ဒပြ တောင်းဆိုခဲ့ သည်။

ဦးညွှန့်မ၊ ဦးဝိစာရတို့နှင့်အတွင်းရေး ကိစ္စတို့ကို လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ပြီး နည်း လမ်းအဖုံဖုံတို့ဖြင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရ မြန်မာနိုင်ငံမြေပေါ်မှ ထွက်သွားအောင် အထူး ကြိုးစားလေတော့သည်။

သံတွဲမြို့နယ်နှင့် တစ်နိုင်ငံလုံး ဆရာတော် ဦးကေသာရနာမည်သည် လည်း ကျော်ကြားလာသည်။

အင်္ဂလိပ်အစိုးရလည်း ဆရာတော် ကို သဲသဲမဲမဲ လိုက်လံဖမ်းဆီးရန် ကြိုး စားလာတော့သည်။ အင်္ဂလိပ်တပ်တွေ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ဝိုင်းထားပြီး ဆရာ တော်ကို ကျောင်းပေါ်တွင် မြင်ရပြီး ဖမ်းရန် ကျောင်းပေါ်တက်သွားသည် တွင် ဆရာတော် ပျောက်ပျောက်သွား သည်။

အင်္ဂလိပ်စစ်သားတွေ အကြိမ်ကြိမ်

ဖမ်းရန်လာသော်လည်း ကျောင်းပေါ် တွင် မြင်ရစေကာမူ ပျောက်ပျောက် သွား၍ ဖမ်းဆီးရန် မရနိုင်ပါ။

အင်္ဂလိပ်တွေက ရွာသားများကို နှိပ်စက်မေးမြန်းသော်လည်း မရပါ။ ဒကာ၊ ဒကာမများက “ဆရာတော် ဘယ်လို ပျောက်ပျောက်သွား သလဲ”ဟု လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာတော်က “ငါ ဘယ်မှ မသွား” ဟုသာ ပြောပါသည်။

“ငါကတော့ အင်္ဂလိပ်တွေရဲ့ စိန် ပြောင်းကို ငါ့ရင်ဘတ်က မကြောက် လို့”ဟုသာ ပြောပါသည်။ နောက် လွတ်လပ်ရေးရပြီး တိုင်းပြည် အေးချမ်း သာယာသောအခါ နိုင်ငံတော်အစိုးရ က နိုင်ငံရေးမော်ကွန်းဝင် အဆင့်တစ် ဖြင့် ချီးမြှင့်လှူဒါန်း ရရှိခဲ့သည်။

အလယ်ရွာကျေးရွာနှင့် သုံးမိုင်ခန့် အကွာအဝေးတွင် ရေစင်ကျေးရွာရှိပေ သည်။ ရေစင်ကျေးရွာနှင့် တစ်မိုင်သာ သာ တောထဲတွင် အလွန်ကြီးသော အတောင်ခြောက်ဆယ်ခန့် အမြင့်ရှိ သော ကျောက်တုံးကြီးသုံးလုံး ရှိပါ သည်။

တစ်နေ့တွင် ယင်းကျောက်တုံးကြီး မှ အရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် ညဘက် တွင်လည်း နေ့ဘက်လို တောက်ပနေ ရာ ရွာသားများက ထူးဆန်းအံ့သြကြ သည်။ ရွာသားများလည်း စုရုံးပြီး တောက်ပသော ညတစ်ညတွင် သွား ရောက် လေ့လာကြည့်ရှုကြသည်။

ကျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင် အရောင် တဝင်းဝင်းနှင့် ထိုင်သောပုံသည် ဆရာတော်နှင့်တူသည်ကို တွေ့ရ သည်။

မိုးလင်း၍ နံနက်အချိန်တွင် ဆရာ တော်ကျောင်းသွားကြ၍ မြင်တွေ့ရ သည့်အကြောင်း လျှောက်ထားကြ

သည်။ ဆရာတော်က “ငါမဟုတ်” သာ မိန့်ကြားပါသည်။ အလယ် ရွာသားများက ဆရာတော် တိုက်ခတ်မှ တည်ငြိမ်စွာနေကြောင်း ပြော ကြသည်။

ရေစင်ကျေးရွာ ရွာသားများလည်း ကျောက်တုံးကြီး ဝင်းပစ္စာ တောက် နေသောညတွင် ကျောက်တုံးကြီး သွားပြီး ကြည့်ကြသည်။ ကျောက် တုံးကြီးပေါ်တွင် ရဟန်းတစ်ပါးထိုင်၍ ရပ်ခြင်း ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် တွေ့ရှိကြသော ဆရာတော်ဦးကေသာရနှင့် တူကြောင်း လူအများ တွေ့မြင်ကြရသည်။

ဆရာတော်ကျောင်းသွားပြီး အပြင် ကြိမ်လျှောက်ပါသော်လည်း သူတို့က ဟုသာ ပြောကြားသည်။ ဆရာတော် ကို လူအများက “ရဟန္တာ”ဟုသာ ပြော ကြသည်။ “ငါ ရဟန္တာမဟုတ်” သာ ပြောကြားသည်။

လူတွေက တောရောမြို့ပါ တွေ ကြားလာသည်။ အလယ်ရွာ ရွာသား များက “ငါတို့ဆရာတော် ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီ”ဟု အလွန်ကြည်နူး ဝမ်းမြောက် ကြသည်။ အရပ်လေးမျက်နှာတလွှာ ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်လာကြသည့် တစ်စတစ်စ များပြားလာသည်။ ဒကာ ဒကာမများကလည်း ညွှတ် မပျက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တွေ့ကြသည်။

ဆရာတော်က ဒကာ၊ ဒကာမ တရားဟောသောအခါ သင်္ခတလောက လူတို့၏ စားဝတ်နေရေး လုပ်ငန်း အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း သာလျှင် အလေးပေး ဟောတော် မူသည်။

“ဝဋ္ဋဒါနဆိုတာ နိဗ္ဗာန် အရောက် အချိန်တွင် သမာဓိနှင့် ပြုသင့်သော ဝိသုဒ္ဓိသီတဒါနဆိုတာ နိဗ္ဗာန်အရောက်

ဆရာတော်ကြီးဖြင့် လူတို့အားလုံး လောကုတ္တရာကို ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါ။ သဘာဝတ္တိပဋ္ဌာန် သဒ္ဓါပဋ္ဌာန် အနာဂတိပဋ္ဌာန် ဟင်္ဂုလိလရတို့ မပေသော ကြိုးစားကြကုန်လော့။

လူများက “ဆရာတော်ဘယ်မှာလဲ” မေးကြရာ ဆရာတော် တိုက်ခန်းမှာ ကျိန်းစက်နေကြောင်း ဆရာတော်ကို ပြုစုနေသော ဒကာများက ပြောကြသည်။

ခဏကြာ တိုက်ခန်းတစ်ခုလုံး အရောင်တဝင်းဝင်း ထွန်းလင်းလာသဖြင့် လူအများ မြင်ကြရ၍ တိုက်ခန်းတွင် ဝင်ကြည့်ကြရာ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူနေသည်ကို တွေ့ရှိကြတော့သည်။ ဆရာတော်သည် အသက်တော် ကိုးဆယ့်ငါးနှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။

ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ပြုလုပ်၍ မီးသဏ္ဌိဟုပြီး ကြွင်းကျန်သော အခိုးကို အခိုးစေတီတည်၍ ကိုးကွယ်ထားကြောင်း သူငယ်ချင်းပိုလှအောင်မှ သိသလောက် ပြောပြလေတော့သည်။ တိမ်မြုပ်နေသော ဆရာတော်ကြီး ဦးကေသရအကြောင်း တင်ပြ ရေးသားလိုက်ရသည်။

အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ကြပါစေ။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော်ခန့်လောက်က ကျွန်တော်အိမ်ထမ်း ဘဝနှင့် မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ လှည့် လည် ဘဝနိဗ္ဗာန်တော်အောင်ခဲ့စဉ်ကာလက ဖြစ်ပါသည်။

အစာအိမ်ရောဂါ

သက်သာပျောက်တင်းဆေးနည်း

အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ တာဝန်မှာ နှိုးမတစ်ကြော ညည်လည် သွားလာ လုပ်ကိုင်နေကြရသူများ ဖြစ်သဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ အစားအသောက် နေအထိုင်မမှန်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြရသဖြင့် ကြာလာသောအခါ အစာအိမ်ရောဂါကို ကောင်းစွာ စားလာရပါတော့၏။

ထိုရောဂါကြောင့်ပင် အစားမစားနိုင်ဘဲ အစာဆာလျှင်လည်း အောင့်၊ စားပြန်လျှင်လည်း အောင့်ဖြင့် လူလည်း ပိန်ချိုးလာပါတော့သည်။

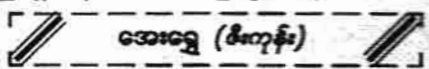
တစ်နေ့ ကျွန်တော်တို့ ပေါက်ခေါင်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ တောင်ပေါ်ရွာကြီး တစ်ရွာဖြစ်သော အမြဲဝင်းရွာကြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာ ထိုရွာမှ ရွာလူကြီးဖြစ်သည့် ဆလိုင်အောင်စိုးနှင့်တွေ့ရှိခဲ့ပြီး ကျွန်တော် ခံစားနေရသော အစာအိမ် ရောဂါဝေဒနာအတွက် ဆေးနည်းလေးတစ်နည်း ဆေးလိုက်ပါသည်။

သို့နှင့် ယင်း၏ နည်းစနစ်အတိုင်း သောက်သုံးမှီဝဲခဲ့ရာ (၂)လလောက်အကြာ၌ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ပါတော့၏။ သို့သော် ဆေးနည်းလေးမှာ မခက်ခဲဘဲ အလွယ်တကူ ရရှိဖော်စပ် စားသုံးနိုင်သည့်နည်းလေး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် မအားလပ်သော တာဝန်များဖြင့် စာရေးခွင့် မကြုံခဲ့ရ၍ ရေးသား တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ တာဝန်မှ အနားယူပြီးဖြစ်၍ ကျွန်တော်သောက် သုံး မှီဝဲခဲ့သော ဆေးနည်းလေးကို အမှတ်တရအဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အလိုရှိကြပါကလည်း သုံးဆောင်မှီဝဲနိုင်ကြစေခြင်း အကျိုးငှာ လည်းကောင်း စေတနာဖြင့် တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆေးနည်း

တစ်တောင်ခန့်လောက်ရှိသော ငှက်ပျောပင်အား အလယ်မှ ဖားဖြင့် ဖြတ်၍ အညိုညိုပြီး လက်တက်ရပ် အကြမ်းပန်၍ တစ်တက်ခန့် (၂)နာရီ တစ်ကြိမ်သောက်ပါ။ (၃ ရက်၊ ၄ ရက်) ခန့်ကြာလျှင် ရောဂါ သက်သာလာပြီး (၂)လ (၃)လ ဆက်သောက်ပါ။ သက်သာပျောက်ကင်းသောအခါမှ လည်း ဖြစ်ပါသည်။

အပြီးအစီးကောင်းသူ

စောက်စင် နောက်ဆုံးနေ့

ဒုစိတ်

၁၉၆၂-၆၃ ခုနှစ်လောက်က ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီး၊ ဟုမ္မလင်းမြို့နယ် တစ်လျှောက်တွင် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အကြွင်းအကျန် သောင်းကျန်းသူတစ်စု၏ မင်းမူခြင်းကို ခံခဲ့ကြရပါသည်။

သူတို့တစ်တွေသည် မီးကြိုးမောင်း ပျက် သေနတ်များကို ကိုင်ထားကြ သည် ဆိုလင့်ကစား ကျွန်ုပ်တို့တောသူ တောင်သားများ အဓိပ္ပာယ်တော် ကြောက်လန့်စရာ လက်နက်များပင် ၂၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြေဩဇာပစ္စည်း

ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာတော့ သူတို့အား ပြန်လည် ခုခံစရာဆိုလို့ တူမီး အစုတ်ပင် မရှိခဲ့ကြပါ။

မြို့ပြ၏ အုပ်ချုပ်မှုနှင့် အတန်အသင့် ကင်းကွာနေရပါသဖြင့် တောအလောင် တောကြောင် လက်ခမောင်းခတ် ဆိုသကဲ့သို့ သူတို့ပြုသမျှ နှုတ်ကြရ သည်။ ညကြီးအချိန်မတော် ရွာထဲ ဝင်လာပြီး သမဝါယမဆိုင်များကို

ဖောက်ခိုင်းကာ သူတို့ယူချင်တာ သွားကြသည်။

အသက်ချမ်းသာရာ ပေးခဲ့သည် ပင် ပြန်ပြီး ဝိုင်းရံတင်ရမလို ဖြစ်လာ အချို့ ခေါင်းမာချင်သော ရွာသူ များကတော့ ခေါင်းပြတ်ပြီး ကော် ရံတမည် ခံကြရသည်လည်း နိုင် အဆိုပါ သောင်းကျန်းသူများအား

မိုးမောင်း၊ မောက်စံနှင့် ကျားဆိုသူ သုံးယောက်က အဆိုးဝါးဆုံး လက်မရွံ့ သောင်းကျန်းသူများ ဖြစ်ကြသည်။

မောက်စံဆိုသူမှာ သူ၏ ဘကြီး ဘုန်းကြီးဆီက အင်းလက်ကိုင်ပဝါ တစ်ထည်ကို ရထားသည်ဆို၏။

အဆိုပါ အင်းလက်ကိုင်ပဝါမှာ သေနတ်လွှဲသည်ဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ သူက အင်းလက်ကိုင်ပဝါ အားကိုးဖြင့် တပ်မတော် စစ်ကြောင်းများကိုပင် ပြက်ရယ်ပြုလုပ်ဖူးသည်။

တစ်ခါကဆိုလျှင် ကျည်စုဆိုသော ရွာအနားက ငှက်ပျောခြံ တစ်ခြံထဲဝင် ရောက်ပြီး မှည့်ပျော်နေသော ငှက်ပျော သီးများကို စားသောက်၏။ ပြီးသော် ထိုငှက်ပျောခြံထဲမှာပင် ပက်လက် အိပ်ရင်း သူ့တွင်ပါလာသော ဖိလစ် လေဒီယိုကိုဖွင့်ကာ နားထောင်နေ၏။

ဤသည်ကို တွေ့ရှိသွားသော ရွာ သားတစ်ဦးက တပ်မတော်စစ်ကြောင်း အား ပြေးတိုင်ရာ တပ်မတော်စစ် ကြောင်းက သူ့အား သွားပိုင်း၏။ ပိုင်းပြီးသော် သူ့အား လက်နက်ချ ခိုင်း၏။

ထိုအခါ သူက လေဒီယို၏ ဓမ္မိယာ ကြိုး(ဝါယာကြိုး)များကို အေးအေး ဆေးဆေးဖြတ်ယူကာ ထိမထင်သော အမှုအရာဖြင့် ငှက်ပျောခိုင်တစ်ခိုင်ကိုပါ ထပ်ကာ ထမ်းရင်း ထွက်သွားသည်။

တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများက သူ့ အား ပိုင်းပစ်သော်လည်း သူကတော့ ပြန်ပစ်ခြင်းမပြု။ ဒီအတိုင်း ထွက်သွား ၏။

တစ်ခါတွင်မူ ခိုတောင်းရွာထဲတွင် တပ်မတော်စစ်ကြောင်းက တပ်စွဲထား ၏။ ဤသည်ကို သူက မသိ။ တောင်း ရမ်းစားသောက်ရန် သူတစ်ယောက် တည်း ရွာသို့ ဝင်လာ၏။

ထိုအခါ ရွာအဝင်ဝတွင် ကင်းစောင့် နေသော စစ်သည်နှင့် ပက်ပင်းတိုးလေ ၏။ သို့သော် ကင်းစောင့်နေသော စစ်သည်က သူ၏ ဘရင်းဂန်းသေနတ် အား ကင်းစောင့်သည့် သစ်ပင်တွင် ထောင်ထားကာ သူကတော့ ဘေးနား ရှိ စမ်းချောင်းထဲဆင်းကာ ငါးဖမ်းနေ ၏။

ထိုအခါ မောက်စံက ကင်းသမား၏ သေနတ်ကြီးကိုထမ်းကာ လာရာလမ်း သို့ပြန်သွား၏။ ကင်းစောင့်စစ်သည်က အပေါ်ကို မော့ကြည့်သောအခါ သူ၏ သေနတ်ကို မတွေ့ရတော့။

ထိုအခါ ပြူးတူးပြတ်ဖြစ်ပြီး အပေါ် ကို တက်ကြည့်သောအခါ သောင်း ကျန်းသူ မောက်စံက သူ၏ သေနတ်ကို ထမ်းသွားကြောင်း မြင်တွေ့ရလေ သည်။ ထိုအခါ ကင်းစောင့်စစ်သည်က မျက်ကလူးဆန်ပျာဖြစ်ကာ...

‘ဟေ့လူ...ဟေ့လူ... ခပ်ကုန်းကြီး ကျုပ် သေနတ်ကိုပြန်ထားခဲ့ပါဗျာ၊ ကျုပ်ထောင်သူ ရတော့မယ်ဗျာ’

ဟု အခါခါ အော်ဟစ်ပြောပြလိုက် သောအခါ မောက်စံက သေနတ်ကို လမ်းပေါ် ပြန်ချထားခဲ့၏။

တစ်ခါသော် သူတို့အဖွဲ့အားလုံး

စုစည်းမိကြပြီး တောင်ကြောပေါ်တွင် တိုက်ရာပါ အစားအစာများဖြင့် အောင်သေအောင်သား စားနေကြ၏။ ထိုအခါ တောင်အောက်ဘက်ကနေပြီး တပ်မတော်စစ်ကြောင်း၏ စတင် တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရ၏။

မောက်စံက သူ့အဖွဲ့များကို ပြန်၍ မပစ်ခိုင်း။ တောင်စောင်း၏ တစ်ဖက် ခြမ်းတွင် ဆင်းခိုင်းထားကာ သူ ကတော့ နေရာမရွေ။

တပ်မတော်စစ်ကြောင်း၏ ပစ်ခတ်မှု ကို သူက မတုန်မလှုပ် ကြည့်နေ၏။ တပ်မတော်စစ်ကြောင်းက အတန်ကြာ သည်အထိ ပစ်ခတ်ပြီးသောအခါ မောက်စံက...

‘ကဲ...ဗိုလ်ရာပြိုင်ရ၊ ဒီလောက်ဆိုရင် ကျေနပ်လောက်တော့ပေါ့၊ မင်း အခုပစ်နေ တဲ့ ကျည်ဆန်ဟာ တစ်ထောင်ကို ပြား နှစ်ဆယ်လောက် တန်တာနော်၊ အဲဒါ ပြည်သူရဲ့ ငိုက်ဆံနဲ့ လုပ်ထားတာကွ’ ဟူ၍ပင် တားမြစ်လိုက်သေး၏။

* * *

တစ်နေ့တွင် မောက်စံတစ်ယောက် တည်း တောထဲတွင် ထမင်းငတ်ပြီး ဒုက္ခရောက်နေ၏။ ထိုအခါ တောထဲ တွင် ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှုတ်ရန် ရောက် လာသော သူ၏မိတွေနှင့် တွေ့ရလေ တော့သည်။

ထိုအခါ မောက်စံ သူ၏ မိတွေ့ အား...

‘အမေ သား ထမင်းမစားရတာ သုံးရက်လောက်ရှိပြီ၊ ဒါကြောင့် အိမ် ပြန်ပြီး ထမင်းသွားယူပေးပါ’ ဟု ဆိုလေသည်။

ထိုအခါ မိတွေ့ဖြစ်သူက...

‘သားဘယ်မှ မသွားနဲ့၊ ဒီမှာပဲ စောင့်နေပါ အမေ ပြန်ပြီး ယူပေးမယ်’ ဟု ဆိုကာ ရွာသို့ ပြန်လာခဲ့၏။

ရွာသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ အမြန်ဆုံး ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ပြီး တောထဲသို့ ပြန်လာခဲ့၏။ တောထဲရောက်ပြီး မောက်စံအား ပေး၏။

ထိုအခါ မောက်စံက အချိန်ကြာရကောင်းလားဆိုပြီး မိတ္တူသုအား ပါးရိုက်၏။ မိတ္တူသုက စိတ်မဆိုးပါ။ ဆာလွန်း၍ ဒေါသဖြစ်ကာ လုပ်မိသည်ဟုပဲ သဘောထား၏။

ဝမ်းနှင့် မလွယ်ခဲ့ရပေမယ့် သူ၏သားအရင်းကဲ့သို့ ချစ်၏။ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကတည်းက ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ရသူဖြစ်၍ သံယောဇဉ်ရှိ၏။ မောက်စံဘက်ကကြည့်လျှင် ဖွေးသမိခင် မဟုတ်ခဲ့သော်ငြား ကျေးသမိခင်တော့ ဖြစ်ခဲ့၏။

တစ်လုတ်စားဖူး သူ့ကျေးဇူးဟုဆိုလျှင် သူသည် မိတ္တူသု၏ ထမင်းအလုတ်ပေါင်းများစွာကို စားခဲ့ဖူး၏။

ထမင်းအလုတ်ပေါင်းများစွာ မဆိုထားဘဲ။ “တစ်လုတ်စားဖူး သူ့ကျေးဇူးထိမဖူးသူက အပါယ်လား၏” ဟုပင်ဆိုရိုးစကားရှိ၏။

* * *

ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသူရွာသားများမှာ တစ်မတော်စစ်ကြောင်းနှင့် ပြည်သူ့ရဲများကိုချည်း အားကိုးနေ၍ မရတော့။ သူတို့က ဆယ်ခါတစ်ခါမှ ရောက်လာတတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ မြင်သာရွာ၊ ငှက်ပျော့ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ် နေထိုင်သော ရေလဲ(မြင်သာ)ရွာ အပါအဝင် ထိုတစ်လျှောက်ရှိ ကျေးရွာများမှာ ရွာ၏တစ်ခြံစည်းရိုးများကို ကာရံကြရတော့သည်။

တိုင်ထိပ်ဝ၏ လုံးပတ်မှာ နှစ်ထွာဆိုင်ရှိပြီး အရှည်မှာ ဆယ်တောင်လောက်ရှိသော တိုင်များကို ခုတ်ကြ

ရသည်။ ခွေးတို့၍ မပေါက်နိုင်လောက်အောင် ခပ်စိပ်စိပ်လေးစိုက်ကာ ခြံကာရတော့သည်။

ရွာ၏ အဝင်အထွက် နေရာများတွင် အပေါက်ဖောက်ကာ ကင်းစောင့်ကြရတော့သည်။ ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့များဖွဲ့ကာ တုတ်၊ စားများကိုငိုပြီး စောင့်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ညနေ(၅)နာရီခွဲမှ နောက်တစ်နေ့(၆)နာရီအထိ မည်သူမှ ဝင်ခွင့်ထွက်ခွင့် မရကြတော့ပါ။ နေရောညပါ စောင့်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

* * *

တစ်နေ့သော သင်္ကြန်အခါကာလတွင် ကျွန်ုပ်တို့ရေလဲ(မြင်သာ)ရွာသို့ ရဲတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရောက်လာသည်။ ထိုအခါ ခိုတောင်းရွာသို့ ယနေ့ညသူပန်အဖွဲ့ဝင်မည်ဟု သတင်းရကြသည်။

သတင်းရသည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ရွာတွင် ရှိနေသော ပြည်သူ့စစ်များနှင့် ရောက်ရှိလာကြသော ရဲအဖွဲ့ကို ပူးပေါင်းကာ ခိုတောင်းရွာသို့ ညတွင်းချင်း ချီတက်ကြသည်။ ခိုတောင်းရွာသည် ကျွန်ုပ်တို့ရွာ၏ တောင်ဘက်အရပ်တွင် ရှိသည်။

တောကိုဖြတ်၊ ချောင်းတစ်ချောင်းကူးပြီး လယ်ကွင်းကို ကျော်လိုက်သည်နှင့် ခိုတောင်းတောင်ကို စတက်ရသည်။ စတက်သည်နှင့် ရွာအဝင်ဝပင်ဖြစ်သည်။ တစ်နာရီကျော်ကျော် ချီတက်ရုံနှင့် ရောက်ပါသည်။

ခိုတောင်းတောင်သည် သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော တောင်ပင်ဖြစ်သည်။ ချုံနွယ်တို့ကလည်း ထူထဲလှပါသည်။ သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့ ခိုအောင်း၍ ကောင်းသောတောင်ဆိုက မမှားပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ရွာက ပြည်သူ့စစ်နှင့် နယ်လှည့်ရဲတပ်ဖွဲ့တို့ ခိုတောင်းရွာအဝင်ဝသို့ ရောက်သောအခါ ရွာ၏တောင်ဘက်ထိပ် နေရာလောက်တွင်...

‘ခိုင်း...’

သေနတ်သံတစ်ချက်ကို စတင်ကာ ကြားလိုက်ကြရတော့သည်။ ခိုတောင်းရွာမှာ ရွာတန်းရှည်ကြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွာ၏မြောက်ဘက် အဝင်ဝတွင် ရှိနေသော ကင်းအဖွဲ့များအား တံခါးဖွင့်ခိုင်းကာ (ထိုရွာမှာလည်း တပ်ခြံစည်းရိုး ကာရံထားရပြီး ကင်းစောင့်ကြရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ရွာဆီက စစ်ကူလာမည်ကိုလည်း သူတို့က သိထားပြီးသားဖြစ်၏။ စကားမျှ) ဝင်ရောက်ကြသည်။

ပြီးသော် ရွာ၏တောင်ဘက်သို့ အမြန်ဆုံးချီတက်ကြသည်။ ရွာတောင်ဘက်ရှိ ဂိတ်ပေါက်ဝကို ရောက်သောအခါ ကင်းတံအနီးတွင် သောင်းကျန်းသူ မောက်စံတစ်ယောက် မြေပြင်တွင် မှောက်လျက်သား အသက်သေဆုံးနေပြီဖြစ်ကြောင်း မြင်တွေ့ကြရတော့သည်။

ဖြစ်စဉ်ကို မေးကြည့်ကြသော
အခါ...

ယနေ့ ညနေပိုင်းလောက်တွင်
ကျွဲသွားရှာသော ရွာသား
တစ်ယောက်အား
မောက်စံကတွေ့ပြီး
အမှာစကားပါးလိုက်ကြောင်း၊
သူ၏ အမှာစကားမှာ
သူ ယနေ့ည မုန့်လာယူမည်၊
သို့ဖြစ်၍ မုန့်မျိုးစုံကို

တောင်းတစ်လုံးထဲ အဆင်သင့်ထည့်
ကာ ရွာ၏တောင်ဘက်ကမ်းတွင်အသင့်
ယူထားရန်ပင် ဖြစ်သည်။ မောက်စံ၏
ရာဇသံကား ပြင်းထန်၏။

ထိုအခါ ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့တွေက
ရေလဲရွာတွင် ရောက်ရှိနေသော ရဲအဖွဲ့
ကို ဆက်သားဖြင့် စေလွှတ်ကာ
အကြောင်းကြားစေ၏။ ပြီးလျှင် မုန့်
တောင်းတစ်တောင်းကိုလည်း အသင့်
ရထားစေ၏။

ပြီးတော့ မာကျောလှသည့် တောင်
သပြေသား တုတ်တစ်ချောင်းကိုလည်း
သေချာစွာ ခုတ်ထားစေ၏။ ကျေးရွာ
တစ်ရွာလုံးကိုလည်း တပ်လှန့်ကာ
အသိပေးထား၏။

ယနေ့ညတွင် ပွဲကြီးပွဲကောင်း
ဆင်နွှဲရန်ကိုလည်း ခိုတောင်းသားတို့
က ဆုံးဖြတ်ထား၏။ အားမတန်၍
မာန်လျှော့ခဲ့ရသမျှ ယနေ့ညမှာတော့
သူသေကိုယ်သေ အသေဆော်ရန်
စောင့်မျှော်နေကြ၏။

ည(၈)နာရီ ကျော်ကျော်လောက်မှာ
တော့ မျှော်လင့်တုန်း ကျော့ဆုံးတို့က
တော့ ရောက်လာပါပြီ။ မောက်စံနှင့်
နောက်လိုက် ငမိုက်သားသုံးယောက်
ပင် ဖြစ်သည်။ ရောက်လာသည်နှင့်
သောင်းကျန်းသူ မောက်စံက...

'ငါ တောင်းထားတဲ့ မုန့်တောင်း

ရောက်နေပြီလားကွ'
မာရေကျောရေ မေးလာသောအခါ
ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင် ထွန်းသီက...

'အေး ရောက်နေပြီကွ'
'ရောက်ရင် အပြင်ကို သယ်လာခဲ့
ကွ'

'သယ်မလာနိုင်ဘူးကွ ယူချင်ရင်
အထဲကိုဝင်ပြီး လာယူ'

'မင်းတို့ ငါ့အကြောင်း သိတယ်နော်
အပြင်ကို သယ်ထုတ်ခဲ့'

'သမ္မိထုတ်မလာနိုင်ဘူးဟေ့ သတ္တိ
ရှိရင် အထဲကိုဝင်ပြီး လာယူ၊ မင်းတို့
မှာ သေနတ်ကိုင်ထားတဲ့ သူတွေပဲ။
ငါတို့မှာ တုတ်၊ ဓားလောက်ပဲ ရှိတာပါ
ကွာ။ သတ္တိနည်းရသလား'

'ဟေ့... အပိုစကားမပြောနဲ့
မောက်စံတဲ့ကွ တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။
နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ ဘယ်မှာလဲ မင်းတို့
မုန့်တောင်း...ပြ'

'ဒီမှာလေ...ဒီမှာ'

'ဪ...ဟုတ်ပြီ ကဲ ငါ လာပြီဟေ့'

'ဒီလိုမှပေါ့ ကဲကွာ...'

'တုန်း...တုန်း'

မောက်စံက မုန့်တောင်းကို

ခေါင်းငုံ့ပြီးအယူ ထွန်းသီက အနီနီ

တောင်သပြေတုတ်ကို ခြွေတောက်ပြီး

မောက်စံ၏ ခေါင်းကို နှစ်ချက်ဆင့်ကာ

ရိုက်ချလိုက်ရာ မောက်စံတစ်ယောက်

ခြေပြင်ပေါ်တွင် ပြာပြာမုတ်သွား

ရလေတော့သည်။

မှောက်သွားလျှင် မှောက်သွားခြင်း
ထွန်းသီက မောက်စံ၏ သေနတ်ကို
ပြေးကောက်ကာ တပ်ခြံစည်းခိုအပြင်
ဘက်တွင် ခိုနေသော သူ၏ တပည့်များ
ဘက်လှည့်ကာ ပစ်ထုတ်လိုက်၏။

'ဒိုင်း...'

သေနတ်မှာ တစ်ချက်တည်းသာ
ထွက်၏။

တစ်ချက်တည်းသာ ထွက်သော်
လည်း ပါလာသော နောက်လိုက်
နောက်ပါ ငမိုက်သားများက ကြောက်
လန့်တကြားနှင့် ခွေးပြေးဝက်ပြေး
ပြေးထွက်ပြေးသွားကြရ၏။

သူတို့၏ဆရာအား ခိုတောင်းသား
တို့က တောင်သပြေတုတ်နှင့် ရိုက်
သတ်လိုက်သည့်မြင်ကွင်းကို မီးဖိုပုံ
အကြီးကြီး၏ အလင်းရောင်အောက်
တွင် ကောင်းစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်
အတွက် သွေးဖျက်မတတ် ဖြစ်သွား
ကာ သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် တောထဲ
တောင်ထဲသို့ ပြေးပေါက်မှားသွားကြရ
ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

* * *

သင်္ကြန်အခါတာတွင် ကျွန်ုပ်တို့က
တစ်ရွာပြီးတစ်ရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းများ
ကိုလိုက်ပြီး ကန်တော့ရသည်။ ကျွန်ုပ်
တို့ရွာက သူများရွာရှိ ဘုန်းကြီးများကို
သွားကန်တော့သလို သူများရွာက
လည်း ကျွန်ုပ်တို့ရွာရှိ ဘုန်းကြီးများကို
လာပြီး ကန်တော့ကြသည်။

လာပြီး ကန်တော့ကြသော ရွာသူ
ရွာသားများကို ထင်းဟင်းမှအစ မုန့်ပဲ
သရေစာများဖြင့် တည်ခင်းညှော်ခံကြ
ပါသည်။

မောက်စံသေပြီး နောက်ကပ်နေ
တွင် ကျွန်ုပ်တို့ရွာ အပါအဝင် မဲလီရွာ၊
မီးပင်သာရွာ၊ မြင်သာရွာ၊ ငိုးပင်းရွာ

အစရှိသည့် ရွာတို့က ခိုတောင်းရွာ
ဘုန်းကြီးဆီသို့ သွားပြီး ကန်တော့ရ
သောနေ့ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း အပေါင်းအဖော်
များနှင့်အတူ ခိုတောင်းရွာဘုန်းကြီးသို့
ကန်တော့ရန် လိုက်ပါသွားခဲ့ပါသည်။

အတီးအမှုတ် အကအခုန်တို့ဖြင့်
သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ သင်္ကြန်အခါ
ဆိုတော့ ရေပက်သူကလည်း ပက်ကြ
သည်။ စကြသည်။ နောက်ကြသည်။
တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ မခံချင်အောင်
သံချပ်ထိုးပြီး ကလိကြသည်။

လွန်စွာမှ ပျော်စရာ ကောင်းလှ
သော တောလေ့ပင် ဖြစ်ပါတော့
သည်။ ယနေ့မှာတော့ ရွာပေါင်းစုံတို့
က ခိုတောင်းရွာမှာ လာပြီးဆိုသော
နေဟုဆိုက မမှားပါ။

ဘုန်းကြီးကန်တော့ စားသောက်
စရာများကို စားသောက်ပြီးကြသော
အခါ ရွာ၏တောင်ဘက် ဂိတ်ပေါက်ဝ
တွင်ရှိသော မောက်စံ၏အလောင်းကို
သွားကြည့်ကြ၏။ သေသွားသော
မောက်စံအတွက် ဝမ်းနည်းသူမရှိ။

ကျွန်ုပ်က မောက်စံ၏အလောင်းကို
ကြည့်သောအခါ ညိုညစ်ညစ် အရောင်
ဖြစ်နေသော မာရကျင်စကို ယူနီဖောင်း
အဖြစ်ချုပ်ကာ ဝတ်ထား၏။

ဒူးဆစ်အထိ ဘောင်းဘီကို လိပ်
တင်ထား၏။ ညာဘက်ခြေသလုံး
နေရာလောက်မှာတော့ တစ်လက်မ
ကျော်ကျော်လောက် နက်သော
ဓားခုတ်ရာတစ်ချက်ကို တွေ့ရသည်။
ဦးခေါင်းမှာတော့ ကြေးမွန်လောက်ရှိပြီ။

သို့သော် ဦးထုပ်စောင်းထား၍
ကောင်းစွာ မတွေ့ရ။ သူ၏ဦးထုပ်မှာ
ထူခြား၏။ ဆောင်းရာသီတွင် ဝတ်ဆင်
တတ်ကြသော ချည်ထိုးအနွေးထည်
ဦးထုပ်နှင့် တူ၏။

သို့သော် သူ၏ဦးထုပ်မှာ ချည်ဖြင့်
ထိုးထားသော ဦးထုပ်မဟုတ်။ သစ်
ခေါက်ကို အသုံးပြုထားသော ဦးထုပ်
ဖြစ်၏။ ထိပ်တွင် ဖုလုံးကလေးဖြစ်
အောင် ကြိုးဖြင့်ချည်ထား၏။ ဦးထုပ်
၏ အနားစများကို ခေါက်တင်(လိပ်
တင်)ထား၏။

ဘန့်ပွေးတုံးကို ရေထဲထုခြေပြီး
အခေါက်ကို ဆွဲထုတ်ကာ ပြုလုပ်ထား
ဟန်ရှိသည်။

သူ့အား ရိုက်သတ်ခဲ့ပါသော
ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင် ထွန်းသီကို
လည်း တွေ့ရပါ၏။ မောက်စံ ကိုင်လာ
သော သေနတ်ကို သူကလွယ်ထား၏။
နေဝင်းစတင်းဟုခေါ်သော ဘီအေ
(၅၂)စတင်းဖြစ်သည်။

စပရင်ညောင်း၍ ဖြစ်သည်။ သရေပင်
ကိုအသုံးပြုထားသော ဘီအေ(၅၂)
စတင်းမှာ အော်တိုသေနတ်ဖြစ်၏။
စုတ်ပြတ်သပ်နေ၍ ထွန်းသီက ပစ်
သောအခါ တစ်တောင့်တည်းသာ
ထွက်တော့၏။

မောက်စံသည် တစ်ချိန်သောအခါ
က ဘကြီးဘုန်းကြီး၏ အင်းလက်ကိုင်
ပဝါအားကိုးဖြင့် စစ်တပ်၏ ကျည်ဆန်
ကိုပင် ပြက်ရယ်ပြုခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဤ
သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ဒေသတစ်လျှောက်
ကလူတွေ သိခဲ့ကြ၏။

ယခုတော့ စစ်တပ်က ကျည်ဆန်နှင့်

မသေခဲ့သော်လည်း ခိုတောင်းသားတို့
၏ တောင်သပြေသားအောက်တွင်
ပြားပြားမှောက်ပြီး သေပွဲဝင်ခဲ့ရချေပြီ။

လာကြည့်ကြသော သူတွေထဲက
တစ်ယောက်သောသူမှာ...

‘ဟောက်စံရ... ဟိုတုန်းက မင်းဘကြီး
ဘုန်းကြီးရဲ့ အင်းလက်ကိုင်ပဝါအားကိုးနဲ့
စစ်တပ်ရဲ့ကျည်ဆန်ကိုတောင် အာခံနိုင်ခဲ့
သူပါ။ အဲဒီတုန်းက မင်းဟာ ပစ္စာနဲ့နွှံ့ယက်
(ဖိတ်အား စော်ကားခြင်း) မထိုက်သေးဘူး
လေ။’

မင်း အခု အဲဒီကံ ထိုက်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း
စစ်တပ်ရဲ့ ကျည်ဆန်ကို မပြောနဲ့ ခိုတောင်း
သားရဲ့ တောင်သပြေသားကိုတောင် မင်း
မခံနိုင်တော့ဘူး မဟုတ်လား’

မောက်စံ၏ နောက်ဆုံးနေ့ကား
ဝမ်းနည်းပေးမည်သူမရှိ။

စာကြွင်း ။ မောက်စံသေပြီး
နောက် ကျန်သော သောင်းကျန်းသူ
များလည်း လုံးပါးပါးပြီး နိဂုံးချုပ်ခဲ့
ပါတော့သည်။ မကြာမီ စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဒေသကြီးမှ တာဝန်ရှိသူများ ရောက်
ရှိလာပြီး ဦးထွန်းသီအား ဂုဏ်ပြုပွဲ
များဖြင့် ပြုလုပ်ပေးပါသည်။

မောက်စံထံက ရရှိထားသော
ဘီအေ(၅၂)စတင်းအစုတ်နှင့် သူတို့
တွင် ပါလာသော နိုင်ငံမယ်အသစ်
ကျပ်ချွတ်ဖြင့် လဲပေးပါသေးသည်။
သို့သော် ဦးထွန်းသီက လက်မခံပါ။

သူ၏ အစွမ်းအစဖြင့် ရန်သူထံက
ရရှိထားသော ဘီအေ(၅၂)စတင်း
အစုတ်ကိုသာ ဂုဏ်ယူစွာနှင့် ကိုင်
ဆောင်လျက် ရှိခဲ့ပါသည်။

ရှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ဂူကွစိုးမော်

ထွန်း (နောင်ချို)

“ဂူကွစိုးမော်” ဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် လူအတော်များများမှာ ကြားဖူးနားဝရှိသော စကားလုံးဖြစ်သည်မှာ သေချာပါသည်။ လူကြီးသူမများ စုဝေး၍ စကားလက်ဆုံကျသောအခါ “ဂူကွစိုးမော်” အကြောင်း စလိုက်သည်နှင့် လူတိုင်း တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောတတ်ကြသည်။

မဟုတ်ဘဲ လုပ်ဇာတ်ခင်းသည်လည်း ပါ၏။ တစ်ဆင့်စကား ကြားဖူးသည်ကို ပြန်လည် ဖောက်သည်ချသူတို့ လည်း ပါသည်။ စကားပြောကောင်း သူများကမူ မဟုတ် မဟုတ် လုပ်ဇာတ်ခင်း၍ အများစိတ်ဝင်စားအောင် ကိုယ်တွေ့ဟုဆိုကာ တစ်ဖွဲ့တစ်နွဲ့ ပြောတတ်ကြသည်။

မည်မျှပင်ပြောပြော အရင်းအမြစ်ကို စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် မေးလျှင် လျှောထွက်သွားသည်က များပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ခင်မင်ခဲ့ဖူးသော “ဂူကွစိုးမော်” အောင်သူတစ်ယောက် ရှိပါသည်။ ယခုလည်း သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေနိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူ့နာမည်အရင်းကို မပြောဘဲ ဆရာချစ်ဟု သုံးနှုန်းပါမည်။ သူ့အမည်ရေတွင် ပထမဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်ကို တပ်ထားသဖြင့် ပထမဆရာချစ် ဆိုပါစို့။

၁၉၄၈ ခုနှစ်လောက်က ကျွန်ုပ်သည် အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်အဖြစ် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ ဗြိတိသျှတွင် တာဝန်ကျပါသည်။ ဗြိတိသျှလေး ဖြစ်သောကြောင့် အစိုးရဝန်ထမ်း အားလုံးသည် တစ်ယောက်ကို တစ်

ယောက် သိကျွမ်းကြပါသည်။ သူ့ကို စိုက်ပျိုးရေးအရာရှိ ဦးသိန်းအိမ်တွင် စတွေ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးသိန်းသည်ကား ပရလောကကို ယုံကြည်၏။ အင်း၊ အိုင်၊ လက်ဖွဲ့တို့ကို လည်း ဝါသနာပါသည်။ ဗေဒနှင့် ပတ်သက်လျှင် သူ မေးသော ဗေဒဆရာမရှိ။ သူ၏ အဆိုးဆုံး ဝါသနာကား အလွန်“ဘိုးတော်” ဖြစ်ချင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုခေတ် ထိုအခါက လမ်းပန်းဆက် သွယ်ရေး မလွယ်ဘဲ ကားလည်း အလွန်ရှားသောကာလဖြစ်၏။ ဦးသိန်းက ခရီးတစ်ခု ပြန်လာစဉ် လမ်းတွင် ကားကြုံတားနေသော ဆရာချစ်ကို ခေါ်တင်လာရာမှ သူ့အိမ်ဦးခန်းတွင် ခေါ်တင်ပြီး ကိုးကွယ်သမှု ပြုတော့သည်။

ဖြေရှင်းခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အမေလဲ မကြာပါဘူး ဆုံးပါးသွားပါတယ်။ တစ်ယောက်တည်းနေရင်း တစ်ရက် လယ်ထွန်ရင်း က မောတာနဲ့ ထွန်ဖြတ်ပြီး ခဏနားရင် သစ်ပင်အောက်မှာ အိပ်ပျော်သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ လူတစ်ယောက်က လာနီးတယ်ဗျ။ လူကလေးရယ်... ပင်ပန်းလိုက်တာ အဘနာမည် “သောန”၊ အကြောင်းရှိရင် တ၊လိုက်၊ အဘခိုင်းတာလဲ လုပ်ပေး ဆိုပြီး ကျွန်တော့် ဘယ်လက်မောင်းထဲကို ဓာတ်လုံးတစ်လုံး ဖိသွင်းပေးလိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဘယ်ကိုသွား၊ ဘာလုပ်ဆိုတဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေ ရတယ်ဗျ။ အရေးကြီးတာက ကံငါးပါးကို လုံအောင်ထိန်းတဲ့။ ဒီတော့ အစစအရာရာ သတိတော့ ထားရတယ်။ ဦးသိန်း ဥပုသ်စောင့်၊ သက်သတ်လွတ်စား၊ ပုတီးစိပ်လို့ ခိုင်းပေမယ့် ဘိုးတော် ဖြစ်မယ်လို့ တစ်ခါမှ သူ့ကို မပြောဘူး။

ဒီအကျိုးကျေးဇူးကြောင့် နောက်တစ်ပတ်မှာ ရာထူးတက်တော့မယ်။ ကျွန်တော်လဲ မနက်ဖြန် ခရီးဆက်ရဦးမယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို အစွမ်းပြတော့ ဘယ်လက်ထဲမှာ စက္ကူတွေ ထည့်ထားတာ တွေ့မှာပေါ့။ ဘယ်လက်နဲ့ ထိတာနဲ့ ထိတဲ့ပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်းကို အလိုလို သိလာတယ်ဗျ။ ဘယ်လက်ရဲ့အစွမ်းကို ဆရာမြင်ဖူးတယ်ရှိအောင် ပြဦးမယ်။ ကျောင်းဆရာလက်ထဲမှာ ငါးမူးစေတစ်စေ့ရှိတယ်။ ခဏပေး

ကျွန်တော်လည်း တစ်စေ့တည်းသော အကြွေငါးမူးစေ့ကို ဆရာချစ်လက်သို့ အပ်လိုက်ပါသည်။ ဆရာချစ်

သည် ယင်းအကြွေစေ့ကို ဘယ်လက်ဖြင့် ကိုင်၍ ကျွန်တော့်အိတ်ထဲသို့ ထည့်ပေးပါသည်။

‘ကဲ... အိတ်ထောင်ထဲက အကြွေစေ့ကို ထုတ်ကြည့်ပါ’

ကျွန်တော်လည်း အိတ်ထောင်ထဲမှ အကြွေစေ့ကို စမ်းကြည့်ရာ ငါးမူးစေ့ နှစ်စေ့ ဖြစ်နေပါသည်။

‘ဆရာချစ်ရယ်... ခင်ဗျားလဲ တစ်သက်လုံး ဒီလိုပဲ နေသွားမှာလား’

‘မဟုတ်ဘူးဗျ... အဖေက ပြောတော့ ရုန်းပြန်ပိတ်ရယ် ပြောတယ်။ ပြောဖို့ ကျွန်သွားတယ်။ ယယ်ယာ လာနီးတာ ကျွန်တော့်အဖေ ရုက္ခစိုက်တဲ့ ရုပ်ကတော့ အခုတက အဖေနဲ့ မဟုတ်ဘူး ဘယ်တက အဖေလဲ ယိတု။ တစ်ယောက်ယောက်က ပေးချင်တာရှိရင် အဖေကို စိတ်ထဲက တ၊တာနဲ့ လာပေးတဲ့လူအကြောင်း အကုန်ပြန်ပြောပြနိုင်တယ်။ အဖေကပြောတော့ ငါ့သား ရုက္ခစိုက်ချင်တာ အိတ်’

ကျောင်းဆရာရယ်... “သူကြီးမရှိတော့ ရွာဆု၊ အပြည်မရှိတော့ အာပူပါတယ်” အဲဒီနားက စက္ကူစုတ်ကလေးလုံးပြီး ယူလာခဲ့ပါဦး’

သူ့အစွမ်း တစ်ခုခုတော့ ပြမည်ဟု မှန်းမိ၍ နီးရာစက္ကူစုတ်တစ်ခုကို လုံ၍ လက်ထဲထည့်ဆုပ်ပြီး သူ့ရှေ့သို့ လက်သီးဆုပ်ကို ထိုးပေးလိုက်ရာ သူက သူ့လက်ညှိုးဖြင့် လက်ကို ထိပါသည်။

‘ကဲ... ကျောင်းဆရာ ဒီအတိုင်းချစ်သွား

ကျောင်းဆရာ ဆိုတာ မှန်တစ်ထုတ် သွားလယ်ပါ။ လက်ကို ဖွင့်ပကြည့်နဲ့၊ ဆရာသည် ဆရာဆိုပြီး ပေးခဲ့ပေတော့’

ကျွန်တော်လည်း မှန်ဆိုင်ရှိရာသို့ ထွက်လာရင်း မယ့်မရဲ ဖြစ်လာပါသည်။ ဈေးသည်က ငါ့ဆဲမှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဆရာကြီး စက္ကူနဲ့ မှားပေးတယ်လို့ ပြောရင်ကို ငါ့အခွက်ရတော့မှာပဲဟု တွေးမူမိပါသည်။

ဆိုင်နားနီးလေ ရင်ထိတ်လေ ဒါဖြင့် လက်ထဲကလည်း ယားကွဲကွဲ ခံစားနေရသည်။ မှန်ထုတ်ကိုယူပြီး မနေနိုင်တော့ဘဲ လက်ကိုဖြန့်၍ ကိုယ်က အရင်ကြည့်လိုက်ရာ ငါ့ကွက်တန် စက္ကူအလုံးလေး ဖြစ်နေပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် သူ့ကို မတွေ့တော့ပါ။ ဦးသိန်းကိုယ်တိုင်ပင် ထွက်သွားတာ မသိလိုက်ပါဘူး ဆိုပါသည်။ နောက်တစ်ပတ်တွင် ဦးသိန်းမှာ ခရီးခရီးသို့ ရာထူးတိုး ပြောင်းခွင့်သွားပါသည်။

နောက်တစ်ဦးကတော့ ပုံစံတစ်ချို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့် ငယ်သူငယ်ချင်းလည်း ဟုတ်၊ ဆရာဆိုလည်း ဟုတ်သည် ဦးသွင်း ဦးနှောတာသ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးနှောတာသ အပြောအတိုင်း ပြန်လည် ချေပြီပေါ့။

* * *

ကျွန်ုပ် ဓနောဘာသသည် အသက် (၄၀)၊ ငါတော်(၂၀) သမထတာဝန်ကို အပြင်အထန် တွင်နေချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ကျောင်းတွင် ဆရာတော်က ဝိပဿနာဘုရားရန် တိုက်တွန်းနေပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ သထေစွမ်းအားများကို သဘောကျ ကျင်လည်နေပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ကျောင်းမှ (၄)မိုင်ခန့်အကွာ

ကောင်းအက်ရွာသို့ ခေတ္တသွားခဲ့သည်။
ကောင်းအက်ရွာမှ ဒကာ၊ ဒကာမများ
နှင့် စကားလက်ဆုံကြနေ၍ ညနေ(၆)
နာရီလောက်မှ ရွာမှ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ဆောင်းရာသီဖြစ်၍ အမှောင်စော
သဖြင့် ရွာတွင် ကျိန်းပါ။ သို့မဟုတ်
အဖော်ထည့်ပေးပါမည်ဟု ပြောသော်
လည်း လက်မခံဘဲ တစ်ဦးတည်းပင်
ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ဤခရီးကား သွား
နေကျဖြစ်ပြီး တစ်နာရီခရီးသာ ဖြစ်ပါ
သည်။

ဆောင်းရာသီဖြစ်၍ ခပ်စောစော
မှောင်လာရာ လမ်းတွင် မျက်စိလည်
လာပါတော့သည်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး
ယူမလာမိသည်ကို လည်းကောင်း၊
သွားနေကျ လမ်းခရီးကို မျက်စိလည်
ရသည်ကို လည်းကောင်း ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ် မကျေမနပ်ဖြစ်မိပါသည်။

သို့ဖြင့် လှည်းလမ်းမပုံလေးကို
ကြည့်၍ လျှောက်ခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တွင်
နာရီမပါ၍ အချိန်မသိရသော်လည်း
တစ်နာရီမက လျှောက်နေကြောင်း
သတိပြုမိလာသည်။ လျှောက်ရင်းနှင့်
ပင် မီး မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်နှင့် ရွာ
တစ်ရွာကို လှမ်းမြင်ရပါသည်။

ဤအနီးနားတစ်ဝိုက် ရွာအားလုံးကို
သိထားပြီးဖြစ်ရာ ငါ ဘယ်ရွာရောက်
တာလဲ။ ဒိုအုံလား။ မိုင်းတင်းလား
စသဖြင့် စဉ်းစားရင်း ရွာဆီ ဦးတည်
လျှောက်ခဲ့ရာ ရွာအဝတွင်ပင် မိမိ
မသိသော ဒကာတစ်ဦးနှင့် တွေ့ပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်က ဘာမှ မပြောရသေး
ပါ။ ဒကာက...

‘ဦးပွင်း... မျက်စိလည်နေတယ်
ထင်တယ်။ ရွာလူကြီးအိမ်ကို ကြွပါ
ဘုရား တပည့်တော်ကိုယ်တိုင် လိုက်ဖို့
ပါမယ်’

ဟူ၍ ခရီးဦးကြိုပြုနေပါသည်။

၂၈၄ နက္ခတ္တဗျူဟာမြတ်မဂ္ဂဇင်း

လောလောဆယ် ဒကာပြောသော
အစီအစဉ်သည် အဆင်ပြေဆုံး ဖြစ်၍
နောက်မှ လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။ ရွာတွင်း
မဝင်မီ ရွာဦးတွင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို
တစ်ချက် လေ့လာလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်
တစ်ကိုယ်လုံး ရှိန်းခနဲ ဖြစ်သွားပါသည်။
အကြောင်းမှာ ရွာဦးရှိ ကျွန်းပင်
ဖြစ်ပါသည်။ ဤကျွန်းပင်ကြီးကို ကျွန်ုပ်
ကောင်းစွာ သိပါသည်။ ကျွန်းပင်ကြီးမှာ
ကာလကြာပြီဖြစ်၍ ယောက်ျားကြီး
နှစ်ဖက်စာလောက် ရှိပါသည်။

ဤနယ်တွင် ဤမျှကြီးသော ကျွန်း
ပင်သည် တစ်ပင်သာရှိပါသည်။ ရွာ
ပျက်သွား၍ လူမရှိတော့သော ရွာ
ဟောင်းတစ်ခု၏ ထိပ်တွင် ရှိသော
အပင်ဖြစ်သည်။

ရွာထဲမှ ကလေးငါးယောက်၊ ခွေးဟောင်သံ
နှင့် ကက်ဆက်သံကိုပါ ကြားနေရပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ
ဤပင်ကြီးအောက်၌ တပ်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီး
ဘုရားကို အာရုံပြု ရှိခိုးကာ မိမိကိုယ်ကို
ဘုရားထံ အပ်နှံပြီး ထွက်လေဝင်လေ
ကို မှတ်ပါသည်။

ထိုမှ သမာဓိကို ထူထောင်ပါသည်။
“ဦးပွင်း ဘာလုပ်တာလဲ သွားမယ်
လေ”ဟု ထိုဒကာက ထပ်ကာထပ်
ကာ ခေါ်ရာ အသံကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်း

ဆိုးလာပါသည်။
ထိုစဉ်မှာပင် ရုတ်တရက် အသံများ
တိတ်ဆိတ်သွားပါသည်။ တိတ်ဆိတ်မှု
မှာ ဦးကောင်းလေးတစ်ကောင်၏ အော်
သံပင် မကြားရပါ။ သို့သော် ပတ်ဝန်း
ကျင်မှာ လင်းထိန်နေသည်ဟု ခံစားမိပါ
သည်။ ခန့်မှန်းခြေ တစ်နာရီလောက်
ရှိသောအခါ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လင်းနေပြီး ဒကာကြီး
တစ်ဦးသာ ရှေ့မှာ ထိုင်နေပါသည်။

‘ဒကာကြီးက ဘယ်သူလဲ’

‘တပည့်တော် ဒီကျွန်းပင်စောင့် ရုက္ခရှိပါ
ဘုရား၊ ရွာဟောင်းမှာနေတဲ့ ကျက်တွေက
ဦးပွင်းကို ပြန်အပ်ပစ္စည်းရာ ကြံစည်တဲ့
အတွက် တပည့်တော် နှင်ထုတ်လိုက်ပါပြီ
တပည့်တော်အပည့် “ဟောက” ပါ ဘုရား
လိုအပ်တာရှိရင် တပည့်တော်ကို “တ”
လိုက်ပါ။ တပည့်တော်ကိုလဲ အာရုံစိုက်
ပုတ်ယူတော်မူပါ။ တတ်စွမ်းသမျှ
ကျွန်ုပ်ပါရစေတုရား’

ကျွန်ုပ်လည်း ဘာမှမပြောတော့ဘဲ
မျက်စိမှိတ်ကာ တရားကို ဆက်လက်
ရှုမှတ်ပါသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ဇွင့်
ကြည့်သောအခါ ဘယ်သူမှမရှိဘဲ
အရှုဇာတက်နေပြီဖြစ်၍ မိမိကျောင်းသို့
ပြန်လာခဲ့ပြီး ထိုအဖြစ်ကို မည်သူ့ကိုမျှ
မပြောပြဖြစ်ခဲ့ပါ။

* * *

မှတ်မှတ်ရရ ကျောင်းထိုင် ဆရာ
တော်ထံမှ ယခိုက်ကျမ်းကို သင်ယူနေ
စဉ် ကျောင်းအောက်မှ ဆူဆူညံညံ
အသံများကို ကြားရပါသည်။

‘တပည့်တော်မ လက်စွပ်ကို ဒီ
ကောင်းမ ခိုးတာပါ ဘုရား၊ မေးခိုင်း
စစ်ဆေးပေးပါ။ တပည့်တော် လက်စွပ်
ကို ပြန်လိုချင်ပါတယ် ဘုရား’
ဟု အော်ဟစ်လျှောက်ထားရင်း
ကျောင်းပေါ်တက်လာသူမှာ ငါးသည်

ဒေါ်စိန်ရင် ဖြစ်ပါသည်။ သူ လက်ဆွဲ
ခေါ်လာသူမှာ ဘုန်းကြီးတူမ၊ ထွေးရီ
ဖြစ်ပြီး၊ ရှက်ရွံ့အားငယ်သော မျက်နှာ
နှင့် ပါလာပါသည်။

ထွေးရီမှာ ရိုးရိုးအေးအေး နေတတ်
သူမို့ ဘာမှလည်း ပြန်ပြောတတ်ဟန်
မတူပါ။ ငါးသည်ဒေါ်စိန်ရင်ကား
ရပ်ကျော်ရွာကျော် အာကြမ်းလျှာကြမ်း
နှင့် စွာသူ ဖြစ်ပါသည်။ နောက်မှ
ဒေါ်စိန်ရင်ယောက်ျား ထွန်းမောင်
ပါလာပါသည်။

ကိုထွန်းမောင်မှာလည်း လူရိုးဖြစ်၍
“ဒေါ်စိန်ရင် ကိုထွန်းမောင်ခိုးတာ
မဟုတ်ဘူး၊ ထွန်းမောင်ကို ဒေါ်စိန်ရင်
က ခိုးတာ” ဟု အရပ်ထဲမှ ရယ်ပွဲဖွင့်၍
အပြောခံရသူ ဖြစ်ပါသည်။

‘ကဲ...ကဲ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ငါ့ကို
ပြော’

ဟု ဆရာတော်က မိန့်ပါသည်။

‘တပည့်တော်မ... ရေချိုးမလို့လက်
စွပ်ကို ချွတ်ထားခဲ့ပါတယ်ဘုရား၊ ပြန်
လာတော့ မရှိတော့ဘူး။ အိမ်နား
ပတ်ဝန်းကျင်မှာလဲ သူတစ်ယောက်ပဲ
ရှိတယ်။ သူ မယူ ဘယ်သူယူမလဲ
ဘုရား’

‘တပည့်တော်မ... မယူပါဘုရား၊
အမေက အစိုးကျောအိမ်ကို ဟင်းပိုင်
လို့သွားပို့တာ အပြန်မှာ စွပ်စွပ်ရတာပါ
ဘုရား’

‘သူခိုးက ခိုးတယ်လို့ ဘယ်ပြောမလဲ
အေ... ငါက နတ်ကတော် ဒေါ်အိဆီ
မှာ နတ်မေးတော့ စနေသမီးယူတာလို့
ဟောတယ်။ ဒီထက် ခိုင်လုံတာ ဘာ
ရှိမလဲ’

‘ကဲ...ထွန်းမောင်၊ ပြောစမ်း မင်း
ဘာသိလဲ’

‘ဘာမှမသိပါဘူးဘုရား... စိန်ရင်က
လိုက်ခဲ့ဆိုလို့ လိုက်လာတာပါ’

ကျွန်ုပ်စိတ်၌...

‘ခက်ပြီ... ဘုန်းကြီးလဲသိ၊ ဘယ်သူလဲ
သိတဲ့နတ်ဟောတာကို အမှန်ယူနေတယ်
ဘယ်နှယ်ရှင်ရဲ့၊ ကဲ...ကိုဘောကရေ...
ဘယ်လိုရှင်ရဲ့’

ဟု စိတ်ထဲရောက်ရာ စိတ်ကူးရင်း
ရုက္ခစိုးဘောကနာမည်ကိုပါ ဆွဲထည့်
လိုက်မိပါသည်။

‘ဦးပွင်း... ဒေါ်စိန်ရင် ညာနေတာ သူ
လက်စွပ်ကို ပေါ်ပြီး လောင်းကစားလုပ်တာ
ရှုံ့တယ်၊ အဲဒါ ကိုထွန်းမောင် သိမှာစိုးလို့
လျှောက်စွပ်ပို့နေတာ ဖဲဒိုက်ကိုမောင်အိမှာ
ခုထိ သူလက်စွပ် ရှိနေသေးတယ်’

နားတွင်ကြားရသော ဦးဘောက
အသံဖြစ်ပါသည်။

ကြားသမှ ပြက်ပြက်ထင်ထင်ကို
ကြားရတာ အပေမယ့် ဘယ်လိုပိုမာသလဲ
နှင့် ပြောရမလဲ မစဉ်းစားမိဘဲ ခံပြင်း
သည့်စိတ်နှင့်...

‘ဒကာကြီးထွန်းမောင်... နုရက်ချင်း
ဖဲမောင်ဆီကို သွား ပေါင်ထားတဲ့
လက်စွပ်ရှိရင် ပြန်ခွာချင်လို့မောင်သိ
နဲ့ဦးလို့ ပြောပြီး မလာခဲ့’

‘တင်ပျံ ဘုရား’

ဒေါ်စိန်ရင်သည် အသံမထွက်တော့
ဘဲ ကျွန်ုပ်ကို မျက်လုံးပြူးမျက်ဆန်ပြူး
နှင့် ကြည့်၏။

‘တပည့်တော်မ... မှားပါတယ်
ဘုရား၊ ကိုထွန်းမောင် သွားမမေးပါနဲ့၊
ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ် ပေါင်ပြီး ဖဲကစား
တာ ရှုံးလို့ပါ။ ခွင့်လွှတ်ပါတော်...
ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါဘုရား တပည့်
တော်မ...’

‘မင်းက သူများကိုပါ သူခိုးယိုးပြီး
ဘုန်းကြီးကျောင်းခေါ်လာတယ်။ လာ
ခဲ့’

ကျွန်ုပ်တို့တားရန်ပင် အချိန်မပီတော့
ဘဲ ဒေါသကြီးသော ကိုထွန်းမောင်က
ဒေါ်စိန်ရင်ဆံပင်ကို ဆောင့်ဆွဲပြီး
ကျောင်းပေါ်မှ ဆွဲချသွားပါတော့သည်။
ကျောင်းဝင်းအပြင် ရောက်သည်နှင့်
တဖုန်းဖုန်းရိုက်သံနှင့် ဒေါ်စိန်ရင်၏
အော်ဟစ်ငိုယိုသံများကို ကျောင်း
ပေါ်မှပင် ကြားနေရပါသည်။

‘အင်း...ဒုက္ခ...ဒုက္ခ၊ ကဲ... ထွေးရီ
ညည်းပြန်တော့ အကေကိုလဲ ပြောပြ
မနေနဲ့၊ စိတ်ဆင်ရတာပဲဟိုမယ် ဝမ်း
ကြွေးရှိလို့ ဆပ်ရတယ်အောက်ဆေး’

‘မောင်ပွင်း ဘယ်လိုသိလဲ’

‘တင်ပျံ၊ သတင်းဆန်သန့်ကြာမိလို့
ပါဘုရား’

‘အင်း တော်သေးတာမို့လေ’

ကျွန်ုပ်ထည့် ညာစာ အာပတ်ပြေ
မို့တော့မည်၊ ထိုသတင်းမှာ ရပ်သိ
ရွာသိ ဖြစ်သွားပါသည်။ ညနေပိုင်း
ကျောင်းတွင်ကျောင်းပြင် တံပြက်စည်း
ထည့်နေရုံ အကာမဲမောင်သည်
ထူထွယ်အချို့နှင့် ကျွန်ုပ်ထံ မလာစဖူး
ရောက်လာပါသည်။

‘ဦးပွင်း... တပည့်တော်ဟာ လူ
ကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ပေမယ့်

လူဆိုတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊ မစိန်ရင် လက်စွပ်ပေါင် ကစား တုတ်စွဲ ဘယ်သူမှ မသိတာကို အရှင် ဘုရား သိတယ်လို့လဲ ယုံပါတယ် ဘုရား၊ တပည့်တော်ရဲ့ဝက်မ ခြံခန့်ပြီး ထွက်သွားတာ နှစ်ရက်ရှိပြီဘုရား၊ ဘယ်အရပ်မှာ ရှာရမယ်မသိလို့ တပည့်တော်ရဲ့ ဒုက္ခကို ကူပါဘုရား၊ 'အလကား ညာနေတာ သူ့ဘယ် ဝက်မှ မပျောက်ဘူး၊ သက်သက်လာ စမ်းတာ'

ရှုက္ခရီးအသံ ကြားမိသည်နှင့် ကျွန်ုပ် မှာ စိတ်တိုသွားမိပါသည်။

'ဒကာဖဲမောင် မဟုတ်မဟတ်တွေ နဲ့ ရဟန်းနားကို အပူလာမကပ်ပါနဲ့၊ ဘာမှလဲမပျောက်ဘဲ ပညာလာစမ်း သလိုလုပ်တာ လုံးဝ မလုပ်သင့်ဘူး။ ဒကာဖဲမောင် ပြန်တော့'

'တင်ပါ သည်းခံပါဘုရား... တပည့် တော် တကယ်သိချင်တာက ကနေ ဖွင့်မယ့် (၃၆)စောင်ထိ ဘာဖွင့်မလဲ ဆိုတာ...'

'ဘာ'

ကျွန်ုပ်၏လက်သည် ထုပ်တန်းတွင် ထိုးထားသော ကြိမ်လုံးကို လှမ်းဆွဲ လိုက်ရာ မြန်လိုက်သည့် ဖဲမောင် ကျွန်ုပ် ပြန်လှည့်ချိန်တွင် ကျောင်းဝင်းအပြင် ရောက်နေချေပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် တံမြက်စည်းကို ကိုင် ရင်း တွေဝေနေမိပါသည်။ ရှုက္ခရီး ဘောက အကူအညီနှင့် မေးလိုသူတစ်ဦး ကို တစ်ခွန်းသာ ဖြေမည်ဟုဆိုကာ ကူခြေတခွဲသားနှင့် မိန့်မိန့်ကြီးထိုင်ကာ ဒက်ထိ အဖြေတစ်ခုသာ ဖြေရုံနှင့် နာမည်ဟိုးဟိုးကျော်တော့မည်။

အဖြေတစ်ခုသာ ဖြေသည်ဆိုလျှင် ရှားပါးမှ တန်ခိုးကြီးလာသော လောက သဘောအရ ဝတ္ထုငွေ ရလိုက်မည်ဖြစ်

ခြင်း၊ တစ်ဦးစကား တစ်ဦးနားဖြင့် ငွေရှင်ကြေးရှင်တွေ လိုက်လာကာ ကျောင်းသစ်ဆောက်လုပ်မည့် ဒကာ၊ ဗစ္စည်းလေးပါးဒကာတွေနှင့် စည်ကား မည်ဖြစ်ခြင်း...

ယခု မိမိဆရာတော် သီတင်းသုံး သည့် ကျောင်းမှာ အတော်ပင် ဟောင်း နေပြီဖြစ်ရာ ကျောင်းသစ်ကြီး ထည် ထည်ဝါဝါနှင့် ဗစ္စည်းလေး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နှင့် ထားနိုင်မည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးများအားလုံးကို ယဉ်ဖိတ် ပြီး အလှူကြီး ပေးဦးမည်။

ထိုသို့ဟောရာတွင် သူတစ်ပါး စည်းစိမ်ပျက်စီးမည့်ကိစ္စ၊ အသက် အန္တရာယ်ဖြစ်မည့်ကိစ္စဆိုလျှင် လုံးဝ မဟော။ ခုနက ဖဲမောင်လိုကောင်မျိုး လာမေးလို့ကတော့ ခြေထောက်နှင့် လှိမ့်ကန်ပစ်မယ်။ ဟဲ့...ဟဲ့ ဘယ်က ဒေါသတွေ ပါလာရတာလဲ၊ ကြည့်စမ်း လောဘ ဒေါသတွေက ခုကတည်းက ကြီးစိုးလိုက်တာ။ ဒီ လောကီက ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစားနေပါမှ သံသရာ ထဲမှ ဝဲလည်လှည့်မယ့်ကိစ္စကြီး... ဘုရား... ဘုရား... မှားတော့မလို့...

ည ဘုရားရှိခိုးအပြီးတွင် ကျောင်း ထိုင်ဆရာတော်ထံသွား၍ အာပတ်ဖြေ ရင်း ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို အမှန် အတိုင်း ဖွင့်ပြောရပါသည်။

သာရ...ဟော်ပွင့်... သာရ...သာရ... ရှုက္ခရီးတို့ အကူအညီရသူတို့ဟာ အထွန် ဝမ်းမြောက်ပြီး စီးပွားရှာကြမ်း ဟော်ပွင့် ကား ငြိမ်းပယ်ရန် သတ်ရင်း ဘုန်းကြီး ရိုသ်ပါတယ်။ ဟော်ပွင့် လုပ်ရမှာက ရှုက္ခရီး အကူအညီကို ငြိမ်းပယ်ကြောင်း ပြောရုံမိမိ ဖဲမောင်ကတော့ သတင်းဖြန့်တော့မှသာ ယုန်ဖြန့် ဒီကနေထွက်ပြီး ယုန်ကောင်မှ ကျောင်းမှာ တစ်လသွားနေပါ။ တစ်လ အတွင်း ဝိသုဒ္ဓါတရားကို ပေါက်ပြောင် အောင်ကျင့်ပါ။

သို့နှင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ယုန်ကောင်းပေး ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ထွက်လာရ၏။

'ဪ...လူတွေကြောင့် ရဟန်း ပြေးရတာပါလား'

ဟု သံဝေဂ ရမိပါသည်။

လမ်းတွင် တောရိုးသစ်ပင် တစ်ပင် အောက် ထိုင်ရင်း ရှုက္ခရီးဘောကတို့ ခေါ်ကာ သူ ကျေနပ်လောက်အောင် ရဟန်းတို့နှင့် ရှုက္ခရီးတို့ အကူအညီ မအပ်စပ်ကြောင်းပြော၍ ကူညီသည် ကိုလည်း သာဓုခေါ်ပါကြောင်း နောက် ထပ် မကူညီပါရန် ပြောရပါသည်။

'ဟုညတော်... သဘောပေါက်ပါတယ် သာဓုတရား... သာရ... သာရ... ဦးနှောက် သည် ရဟန်းစစ် ရဟန်းနှုတ်၍ ဖုတ် ဝမ်းမြောက်ရပါတယ်တရား'

ဟု ရင်မှဖြစ်သော အသံဖြင့် သာဓု ခေါ်ရှာပါသည်။

* * *
ဤကား ကျွန်ုပ်တွေဖူးသော ရှုက္ခရီး မှော်အောင်သူတစ်ဦး၏အဖြစ် ဖြစ်ပါ သည်။ ရှုက္ခရီးမှော်အောင်သူ ဆိုသည်မှာ စာဖတ်သူ ခေါ် နားလည်ပါသနည်း...

ထွန်း(နောင်ဆို)
www.burmeseclassic.com

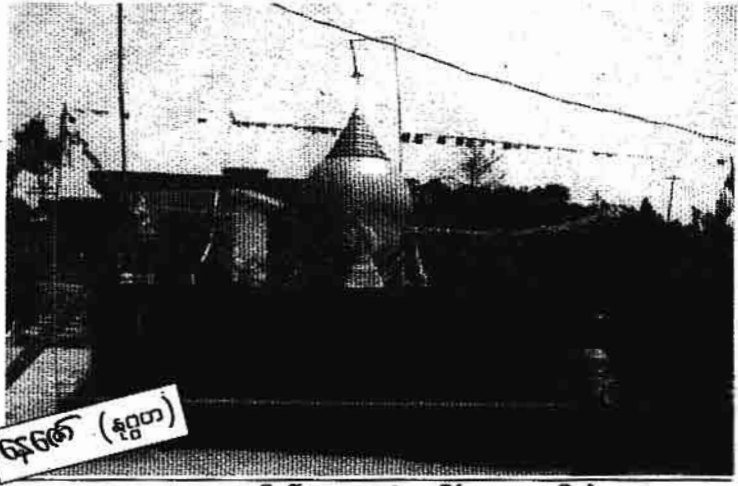
ဂန္ထီရသိပ္ပံ ဝိဇ္ဇာရေ အတတ်ပညာ သည် လျှို့ဝှက်နက်နဲကြသည်ဟု ဆိုကြ၏။ စာရေးသူသည် ကျန်းမာရေး မှုဘဝဖြင့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး တောရွာလေးတစ်ရွာ၌ တာဝန်ထမ်း ဆောင်စဉ်ကာလ၌ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို ဖတ်မိပြီးနောက် စိတ်ဝင်စားစရာ ဆောင်းပါးများကို သတိပြုမိခဲ့ရလေသည်။

ထူးခြားဆန်းကြယ် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ဆောင်းပါးများ အနက်မှ စာရေးဆရာ ပန်းသစ်မွန်(ရာမည)၏ ဇင်းကျိုက်တောင်နှင့် ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးနှင့် ကုလားမတောင်နှင့် ပတ်သက်သော ဂန္ထီဆန်ဆန် ဆောင်း ပါးများကို အထူး ကြိုက်နှစ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားခဲ့မိလေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ သံသယ အတွေးများလည်း ဝင်မိပါ သည်။

“ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါးလား” ဆိုသည့် အတွေး။ ထို့ပြင် စာရေးဆရာ ပန်းသစ် မွန်(ရာမည)၏ အရေးအသားက ဆွဲဆောင်နေသလားဟု စဉ်းစားနေမိပါ သည်။ သို့သော် ကုလားမတောင်ထိပ် သို့သွားလိုသည့်စိတ်က ပြင်းပြလျက် မှီနေသည်။

စာရေးသူ၏ဆန္ဒ ပြည့်ဝခဲ့လေ သည်။ ဇင်းကျိုက်ရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့ ရောက်လာလေသည်။ တစ်နေ့ စာရေး သူနှင့် ဒေါက်တာ ခင်မောင်ယုတို့ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်၌ ထိုင်နေတုန်း လူနှစ်ယောက် ဝင်လာသည်ကို သတိ ထားကြည့်လိုက်မိသည်။

တစ်ယောက်က စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေ ကိုတင်မြင့်၊ တစ်ယောက် ကတော့ ကားဆရာဟု သိရသည်။ အကြောင်းရင်းကတော့ ကုလားမ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် သီတင်းသုံးတော် မူနေသော ဆရာတော် လေဖြန်းချင်

ရေခဲ (နဂါး)

ကုလားမတောင်ထိပ်မှ ကန္တာလုံးတော်(အမျှားတောင်မှ)

ဇင်းကျိုက်တောင်

သလိုဖြစ်၍ လိုက်ကြည့်ပေးရန် လာ ခေါ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စာရေးသူနှင့် ဒေါက်တာ ခင်မောင် ယုတို့ ကားဖြင့် ကုလားမတောင်သို့ လိုက်ခဲ့ကြလေသည်။ မမျှော်လင့်ထား ဘဲ ကုလားမတောင်သို့ ရောက်မည်ဆို တော့ စာရေးသူ စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းသာနေ မိသည်။

နှစ်နာရီကျော်ခန့် တောင်တက် လမ်းကို ဖြတ်ကျော်ပြီးမှ ကုလားမ တောင်ထိပ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ပဌာန်းတရားပွဲလည်းကျင်းပနေသည်။ ကားပေါ်မှ ဆင်းသည်နှင့် ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းငယ်လေးထဲသို့ ဒကာတစ်ဦးမှ ခေါ်သွားသည်။

ဆရာတော်မှ ခုတင်ပေါ်၌ လဲလျောင်း၍ မျက်စိမှိတ်ထားလေ သည်။ ဒေါက်တာ ခင်မောင်ယုမှ ဆရာ တော်ကို စမ်းသပ်ပြီး လိုအပ်သော ဆေးဝါးများဖြင့် ကုသနေသည်။ နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ ဆရာ တော်မှ မျက်လုံးပွင့်လာလေသည်။ ဆရာတော်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း

အနည်းကျဉ်းမျှ လှုပ်ရှားလာသည်။

ဒကာ ဒကာမများမှာလည်း အပြီး ကိုယ်စီ ဖြစ်လာကြသည်။ စာရေးသူ လည်း ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်မိလေသည်။ ထိုညက စာရေးသူနှင့် ဒေါက်တာ ခင်မောင်ယုမှာ ကုလားမတောင်ထိပ် ဘုန်းတော်ကြီး တောင်တော်မှာ တစ်ညအိပ်ကြလေ၏။

ဆရာတော်မှာ နံနိုဠ်ရွာ ကျိန်းစက်တော်မှနေ၍ စာရေးသူနှင့် ဒေါက်တာခင်မောင်ယု တောင်ဒကာ ကြီး ဦးဘာဘု ခေါ်ရာနောက်သို့ လိုက် ခဲ့လေသည်။

နေဝင်ဈေး၌ အချိန်သမယသို့ တော တောင်၏ အလှအပခွင်တို့က လှပလွှတ် မှီလေသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားနှင့် ရဟန်းတော်များ ဆွမ်းခံကြွ နေသည့် ပန်းရန်လက်ရာပုံတော်များ က အသက်ဝင်နေလောက်အောင် ထင်ရသည်။

အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ သာသနိက အဆောက်အအုံများနှင့် ဗုဒ္ဓဝင်ရုပ်ပွား တော်ပုံများ သာသနာအကျိုး ဆောင်

▲ ကုလားမတောင်ပေါ်ရှိ တစ်ချိန်က ဓမ္မသားကန်နှင့် ရှင်ဥပတ္တနာတော်

ရွက်လျက်ရှိသော ကုလားမတောင် ဆရာတော်ကို မခိုးကျူးဘဲ မနေနိုင်ခဲ့။ အသားလွတ်ကိုသာ ဘုဉ်းပေးတော် မူပြီး သာသနာအကျိုးကိုသာ ဆောင် ရွက်လျက်ရှိသော ဆရာတော်က...

‘ဆရာတော်ကို စောင့်ရှောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေ တောင်ပေါ်မှာရှိတယ်။ ဆရာတော် ဘုရားတည်ပယ်လို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်တာနဲ့ အလှူရှင်က ပေါ်လာစပြု ဟိုရွှေတောင်က ပုထိုးကလေးက ပတ္တမြားဆေးလို့ခေါ်တယ်။ ဘုရားတည်နေတုန်း ညတစ်ညမှာ ဆရာ တော်က တရားထိုင်ဖို့ ဂူထဲကပ်တော့ စက္ကနဲ့ ထုပ်ထားတဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဆရာတော်တွေပြီး ပြောကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ပတ္တမြား(၉)လုံး ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ဆရာတော်လဲ အဲဒီပတ္တမြားကိုးလုံးကို ဌာပနာထည့်ပြီး ပတ္တမြားစေတီလို့ ဘွဲ့တော် ပေးလိုက်တယ်’

ထို့နောက် စာရေးသူမှ သိလိုသော အကြောင်းလေးတစ်ခုကို မေးလိုက်မိ သည်။

‘ဒီတောင်ပေါ်မှာ ငရုတ်သီးမိုးမွှေ ဖင်ကြီး ရှိနေတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား’
‘ဒါကတော့ တွေ့ရင်တိုင်း တွေ့ဖို့ မရဘူး ကံရှိပုံတွေတာ ဆရာရဲ့ အဲဒီ ငရုတ်ပင် အကြောင်းကို ဆရာတော်လဲ ပြောဖူးတယ်။ ဆရာတော်လဲ တွေ့ဖူးတယ်’

ဦးဘာဘူ၏ စကားကို စာရေးသူ စိတ်ဝင်စားမိသည်။

‘ဘယ်နားမှာလဲ ဦးလေး’

‘နေရာအတိအကျတော့ ဆရာ တော်လဲ မပြောဘူး။ ရေကန်ဝန်းကျင် နားမှာပဲလို့တော့ ပြောတယ်။ ရေကန် က ဟောဒီ အောက်နားမှာရှိတယ်။ ဆရာလေးတို့ သွားရင် လိုက်ဖို့ပေးမယ်’ သို့ဖြင့် ဦးဘာဘူခေါ်ရာနောက်သို့ စာရေးသူနှင့် ဒေါက်တာ ခင်မောင်ယု တို့ ရောက်လာကြလေသည်။ ကား လမ်းဘေးနားမှာဖြစ်သည်။

‘ဒီရကန်က ဆရာတော် ဒီတောင်ပေါ်ကို မရောက်ခင်ကတည်းက ရှိနေခဲ့တာ။ ရှေးလူကြီးတွေ ပြောတာအရတော့ ဓမ္မသားရကန်လို့ခေါ်တယ်။

တစ်ချိန်က ဒီရကန်ထဲမှာ ငွေပြားတွေ အပြောက်အပြာရှိတာနဲ့ ဘောတက်တဲ့ လူတွေ ဖျက်ဖိလည်ပြီး ရေကန်ကို တွေ့တာ နဲ့ မဆင်ရဲ ပေးခဲ့ပြန်ကြတယ်။

ကန်ရေဟာ ကြည်လင်နေပြီး ကန်ထဲမှာ ဓမ္မသားအပြာတွေက ပုံနေတာပဲ။ ငွေပြားကို ဆင်းကျောက်ပြီး ကုန်းပေါ်ရောက်တာနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ယားယံတော့တာပဲ။ ငွေပြားကို ရေထဲပြန်ချမှ အကောင်းပကတိ ဖြစ်တော့ တယ်’

စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှပေသည်။

‘လူတွေအရောက် ပေါက်များလာ တော့ ငွေပြားတွေလဲပျောက်ပြီး ရေထဲ ခန်းခြောက်သွားတော့တယ်။ ဆရာ လေးတို့ မြင်ရတဲ့အတိုင်းပဲပေါ့။

လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)နှစ်ကျော်ခန့်က ဆရာတော်က ဒီကန်ထဲမှာ ရှင်ဥပက္ကတ္တ ပုံတော် တည်လိုက်တယ်။ တစ်နေ့မှာ သိုက်ဆရာလိုလို လူတစ်စု ဆရာတော် ဆီ ရောက်လာပြီး ဒီကန်ကို တူးခွင့် တောင်းကြတယ်။

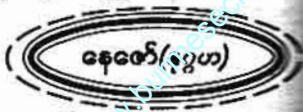
ဆရာတော်က လက်မခံတော့ ဆရာတော်ကို ရန်မူကြတယ်။ နောက် ဆုံးတော့ အဲဒီလူတစ်စုဟာ သူတို့မှာ ပါတယ်ဆိုပြီး ဆရာတော်ကို ဝန်ချ တောင်းပန်ပြီး ပြန်သွားကြတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဆရာတော်က သူရဲ့ ဝဋ်ကြွေးတွေကုန်ပြီဆိုတဲ့ အထိမ်း အမှတ်နဲ့ ဘဝသံသရာစေတီကို တည်ခဲ့တယ်’

တစ်ချိန်က တစ်ခါတစ်ရံ သံသယ ဝင်ခဲ့သော ကုလားမတောင်နှင့် ပတ်သက်ဆက်နွှယ်နေသော ဆောင်း ပါးများကို သံသယ မရှိတော့ပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရိုးစင်းထူ သော တောသူတောင်သားတို့၏ စကားနှင့် စာရေးသူ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ငွေသားကန်တ သက်သေပြလျက် ရှိနေသည်။

ဆရာပန်းသစ်မွန်(ရာမည)၏ လေ သံနှင့်ပြောရလျှင် ဂမ္ဘီရပြတိုက်ကြီး ကုလားမတောင်၊ ဝိဇ္ဇာတို့ ပျော်စရာ ကုလားမတောင်ကို အဆွေ စာဖတ်သူ များ တစ်ခေါက်တစ်ခါ အရောက်လာ လည်ကြပါဟု ကုလားမတောင် ကိုယ်စား စာရေးသူကပင် ဖိတ်ခေါ် လိုက်ရပေသည်။

ဗဟုသုတ ဂျာနယ်

ကြေးမုံ ယဉ်ကျေးမှု(၃)

မေလ ၁၅ ၁၉၇၀

‘ဟေ့...မောင်စိုး၊ မင်းဆရာ
တော့ ရွှေသာလျောင်းဘုရား
ထဲမှာ မနက်ကတည်းက အိပ်နေတာ
အခုလဲ မထသေးဘူးတဲ့ကွ၊ ဂေါပက
လူကြီး ဦးမြင့်ဆွေက ငါနဲ့ လမ်းမှာ
တွေ့လို့ ပြောလိုက်တာ၊ မျက်နှာတွေလဲ
နီနေတယ်တဲ့၊ နေများ မကောင်းဘူး
လား မသိဘူး။ မင်းအားရင် တစ်ချက်
လောက် သွားကြည့်ပါဦးကွာ’

နောက်ဖေးမှာ ဝက်တွေကို အစာ
ကျွေးနေတဲ့ ကိုစိုးထွန်းကို အပြင်က
ဝင်လာတဲ့ ဦးတူးလေးက လှမ်းပြော
လိုက်တာပါ။

ကိုစိုးထွန်းက ဝက်တွေ အစာကျွေး
တာကို ရပ်ပြီး လက်ကို ရေဆေးရင်းနဲ့
ဦးတူးလေးပြောလိုက်တဲ့ “မင်း ဆရာ”
ဆိုတဲ့ စကားကို ဝေဝေဝေါအတွေးနဲ့
ဦးလေးတူးကို လှမ်းကြည့်တယ်။ ပြီး

တော့ “ဘယ်ဆရာလဲ ကိုတူးလေးရဲ့”
လို့ လှမ်းမေးတယ်။

‘ဟ...ဘယ်ဆရာ ရှိရမှာတုန်း
ဂျာအေးလေ၊ မင်းဆရာ ဂျာအေးကို
ပြောတာ။ ငါလဲ ခုံသွားစရာရှိလို့ မအား
တာနဲ့ မင်းကို ဝင်ပြောတာ။ ကဲ...ငါ
သွားပြီကွာ’

‘ဟတ်ကဲ့ ကိုတူးလေး... ကျွန်တော်
ခဏနေ သွားကြည့်လိုက်ပါ့မယ်’
ဦးတူးလေးဆိုတာက ကျွန်တော်တို့
မြို့ရဲ့ မူခင်းသတင်းထောက် တစ်

ယောက်ပါ။ ကိုစိုးထွန်းနဲ့ ညီအစ်ကိုလို
ခင်နေတဲ့ တစ်ဦးတည်းသားတွေ ဖြစ်
သလို ကိုဂျာအေးနဲ့လဲ ဝတ်နံ့ပသင့်
တယ်လို့ ပြောလို့ရပါတယ်။ အခုလဲ
သူ တတယ်ကို မအားလို့သာ ကိုစိုး
ထွန်းကို သွားကြည့်ခိုင်းတာ မဟုတ်ရင်
သူတို့နှစ်ဦးလုံး သွားကြည့်ပြီး လိုအပ်
တာ လုပ်မယ်သူပါ။

ရွှေသာလျောင်းဘုရားထဲကို ကိုစိုး
ထွန်းရောက်တော့ ကိုဂျာအေးက ရွှေ

သာလျောင်းဘုရားကြီးရဲ့ ပလ္လင်တော်ကို မှီပြီး ထိုင်နေတာကို တွေ့ရတယ်။

‘ဟေ့...ဂျာအေး။ မင်း မနက်ကတည်း ဒီမှာ လာအိပ်နေတယ်ဆို၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုလေး... အခုတော့ နည်းနည်းသက်သာသွားပါပြီ’

‘မင်းကလဲကွာ...အဲဒါများ ငါ့အိမ်ကို လာခဲ့ပါလား။ ဆေးခန်းလေး ဘာလေး သွားသင့်လဲ သွားရအောင်၊ မနက်ကတည်းက ဒီမှာရောက်နေတယ် ဆိုတော့ ထမင်းလဲ ခုချိန်ထိ မစားရသေးဘူးပေါ့။ လာ...လာ အိမ်မှာ ထမင်းလိုက်စား။ ညနေကျတော့ ဆေးခန်းသွားပြပေးမယ်။ လာ...လိုက်ခဲ့’

ကိုစိုးထွန်းပြောတာ ကိုဂျာအေးက အင်းမလုပ် အမလုပ်နဲ့ ဘုရားမျက်နှာကြက်ကို အကြောင်းမဲ့ လျှောက်ကြည့်နေတယ်။ ဒီတော့ ကိုစိုးထွန်းက ထပ်ပြောပြန်တယ်။

‘ဟေ့...ဂျာအေး။ လာလေကွာ... အိမ်မှာ ထမင်းသွားစားရအောင်’

ဒီတော့မှ ကိုဂျာအေးက လေသံခပ်တိုးတိုးနဲ့ ပြန်ပြောတယ်။

‘ကျွန်တော် ဗိုက်မဆာတော့ဘူး အစ်ကိုလေး။ စောစောလေးကပဲ ဒီဘုရားထဲမှာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးလုံး လာကျွေးလို့ စားလိုက်တာ ဗိုက်တင်းသွားတာပဲ’

‘ဂျာအေးရယ်... မင်းခန္ဓာကိုယ်လဲ မင်း ပြန်ကြည့်ဦး။ ဒီငှက်ပျောသီးလေး တစ်လုံးနဲ့ ဘယ်ကြားမှ ကပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အပိုတွေမပြောနဲ့၊ လာ...လိုက်ခဲ့၊ ထမင်းမစားလဲ တစ်ခုခုစား။ ညနေလဲ ဆေးခန်းသွားရဦးမယ်’

ဆိုတော့ ကိုဂျာအေးက...

‘ဝ၊ ပါတယ် အစ်ကိုလေးရယ်၊ သူ

လာကျွေးတဲ့ ငှက်ပျောသီးက အကြီးကြီးပဲဗျ။ ဒီမှာကြည့်ဦး...လာကျွေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က တခြားသူတွေကို မပြန်ဆိုလို့သာ စားပြီးသား အခွံကိုဝှက်ထားတာ’

ကိုဂျာအေးက ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ သူထိုင်နေတဲ့ တင်ပါးအောက် ထိုးထည့်ထားတဲ့ ငှက်ပျောခွံကို ကိုစိုးထွန်းကို ထုတ်ပြတယ်။ ကိုစိုးထွန်းအနေနဲ့ အတော်လေး အံ့သြပြီး နားလည်ရလဲ ခက်သွားတယ်။ သူ့အနေနဲ့ ငယ်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ငှက်ပျောသီးတွေကြားမှာ ကြီးလာတာလို့ ပြောလို့ရတယ်။

သူ့မိဘတွေက မြောင်းမြမှာ အုန်းငှက်ပျောပွဲရုံ ဖွင့်လာခဲ့ကြတာကိုး။ ဆင်စွယ်တို့၊ သီးမွှေးတို့၊ ခွံစိမ်းတို့ အလုံးထွားလျှ၊ ရှည်လှရင် (၈)လက်မ၊ (၉)လက်မပေါ့။ သူ့မြင်ဖူးသမျှထဲမှာလဲ ဒါ ထန်ကုန်ပဲလေ။

အခု ဂျာအေး သူစားပြီးသား ငှက်ပျောခွံချည်းပဲတောင် တစ်ပေသာသာလောက်ရှိတာဆိုတော့ မအံ့သြဘဲ နေမလား၊ ဒါတောင် မယုံသင်္ကာစိတ်နဲ့ ငှက်ပျောခွံကို ဖြေပြန်ခေါင်းပြန်သေသေချာချာ ကိုင်ကြည့်လိုက်သေးတယ်။ ပြီးတော့မှ သိချင်စိတ်နဲ့ ကိုဂျာအေးကို လှမ်းမေးလိုက်တယ်။

‘ဂျာအေး... ဒီငှက်ပျောသီး ဘယ်သူကျွေးတာလဲကွဟေ့၊ ဂေါဟာလူကြီး ဦးမြင့်တွေလား။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့အဖွဲ့တည်းက တစ်ယောက်ယောက်များလား’

ကိုစိုးထွန်းအနေနဲ့က ငှက်ပျောသီးဆိုတာ တစ်လုံးချင်းသီးတဲ့ အမျိုးမဟုတ်ဘူးလေ၊ ဒီတော့ တစ်လုံးရှိရင် အဖီးလိုက် ရှိကို ရှိရမယ်။ ဂျာအေးကို ကျွေးတဲ့လူသိရင် ဒီငှက်ပျောသီး သူ့မြင်

ရမယ်လို့ တထစ်ချတွက်ပြီး မေးလိုက်တာပါ။

‘မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုလေးရဲ့... အစ်ကိုလေးထင်သလို ဒီဘုရားထဲက ဂေါဟာလူကြီး မဟုတ်ဘူး သူက လူတော့လူပဲ၊ ဒီပေမယ်လူအစ်မ မဟုတ်သလို သူ့ကို မြင်နိုင်ဖို့ မလွယ်ဘူး အစ်ကိုလေးရဲ့ သူပြောတာတော့ ဒီဘုရား တန်ဆောင်ထဲမှာ သူနေတာ နှစ်လေးငါး ဆယ်လောက်ရှိနေပြီတဲ့’

‘ဒါဆို ငါ့အတွက် ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးလောက် တောင်းပေးလို့ မရဘူးလား’

ဆိုတော့ ကိုဂျာအေးက...

‘ဟီး...ဟီး ဒါတော့ မရဘူး အစ်ကိုလေးရဲ့ ကျွန်တော်စားတဲ့ ငှက်ပျောသီးအခွံကိုတောင် ဘယ်လူမှ ပြုစုစေခံလို့ မှာထားတာ အစ်ကိုလေးရဲ့လို့ ကျွန်တော်ပြတာ’

ဒီတော့ ကိုစိုးထွန်းခမျာလဲ ဘာတတ်နိုင်မှာတုံး။ ဂျာအေးကလဲ တကယ် မရနိုင်လို့သာ ငြင်းလိုက်ရတာလေ၊ သူလုပ်ပေးလို့ရတဲ့ ကိစ္စဆိုရင်တော့ ဘယ်တော့မှ ခေါင်းခါတာ မဟုတ်ဘူး။

ထားပါတော့...အဲဒီနေ့ကလဲ ကိုစိုးထွန်းက ကိုဂျာအေးကို အိမ်ပြန်ခေါ်တာ ဘယ်လိုမှ ခေါ်လို့မရတာနဲ့ လက်လျှော့ပြီး အိမ်ကိုသာ ပြန်ခဲ့ရတယ်။ တစ်ပေလောက် ငှက်ပျောသီးကြီးကို အခွံသာ မြင်လိုက်ရလို့ စိတ်ထဲ တန်နံနဲ့ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက ကျွေးသွားပါလိမ့်ဆိုတဲ့ အတွေးက ကိုစိုးထွန်းကို တစ်ညလုံး တော်တော်နဲ့ အိပ်မပျော်စေခဲ့ဘူး။

ကိုစိုးထွန်းကလဲ ဒီလောက်နဲ့ ဘာလက်လျှော့လိမ့်မတုံး။ ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးလောက် တောင်းခိုင်းဖို့ဆိုပြီး နောက်တစ်နေ့ ရွှေသားလျှောင်ဘုရားထဲမှာ ကိုဂျာအေးကို ထပ်လာရှာသေးတယ်လေ။ ဒါပေမယ့် ကိုဂျာအေး

ကတော့ အဲဒီနေ့ကစလို့
ပျောက်ချက်သားကောင်းသွား
လိုက်တာ တစ်လကိုးသိတင်း
ဘယ်လိုမှ ရှာလို့ မတွေ့ခဲ့ဘူး။

ကိုဂျာအေးဆိုတာ

အဲဒီလိုလူပါ။ တွေ့ချင်လို့

ကမ္ဘာပတ်ရှာလဲ တွေ့ရဖို့

ခဲယဉ်းသလို မတွေ့ချင်ပေမယ့်လဲ

မျက်စိရှေ့ ဘွားခနဲ ပေါ်လာတတ်တာ

မျိုးပါ။

ခုလဲ ကြည့်လေ၊ သူ့ကို တွေ့ချင်လို့
ကိုစိုးထွန်းခမျာ ခြုံထဲမြို့ပြင် တစ်ပတ်
ဆယ်ရက် ဆိုင်ကယ်နဲ့ မွေနှောက်ရှာ
နေတုန်းက မတွေ့ဘဲ မထင်မှတ်တဲ့
အချိန်၊ မထင်မှတ်တဲ့နေရာမှာ မြန်းခနဲ
လာတွေ့ပြန်တယ်။

အဲဒီနေ့က မှတ်မှတ်ရရ လွတ်လပ်
ရေးနေလေ။ မြောင်းမြ ဘောလုံးကွင်း
ထဲမှာ ရန်ကုန်က ငှားထားတဲ့ စတိတ်ဖို့
ပွဲရှိတယ်။ ဘောလုံးပွဲ အတွင်းရော
အပြင်ပါ ပွဲစေ့လျှောက်သူတွေနဲ့ စေ့
သည်တွေဆို တိုးမပေါက်အောင် ခြေ
ချင်းကို လိမ်နေကြတယ်။ ဘောလုံး
ကွင်း အရှေ့ဘက်ထောင့်က အလေးမ၊
ရုံဘေးမှာ လေးကောင်ဂျင်ပိုင်းတစ်ပိုင်း
ရှိတယ်။

‘ကဲ...လာနော် ကိုယ်ထိုးမှ ကိုယ်ရ
မှာ၊ ရပ်ကြည့်လို့ အမြတ်မရှိဘူးခင်ဗျ။
အခုထိုး၊ အခုပေါက်ပဲ၊ လျှောက်ကာ
တွေးမနေနဲ့ ပေါက်တာလေးနဲ့ လွဲသွား
ဦးမယ်။ အကြံအဖန် မပါဘူးခင်ဗျာ၊
အမှန်အကန်တွေချည်းပဲ’

လေးကောင်ဂျင်ပိုင်းက ချာတိတ်ရဲ့
ဆွယ်တရားဟောသံက လက်စလက်န
ရှိတဲ့ လမ်းသွားလမ်းလာတွေရဲ့ အာ ရုံ
ကို ညှို့ယူဖမ်းစားထားတယ်။

ကိုစိုးထွန်းနဲ့ ဦးတူးလေးတို့နှစ်
ယောက် ပွဲစေ့တန်းလျှောက်ကြည့်

ကြရင်း လေးကောင်ဂျင်ပိုင်းက
ချာတိတ်ရဲ့ ဆွယ်တရားဟောသံ
ကြောင့် ခဏဝင်ကြည့်ဖြစ်ကြတယ်။

‘ဒီက နောင်ကြီးက မကစားရင်
ဘေးလေး ကပ်ပေးပါ။ ဟိုနောင်ကြီးတို့
ကံစမ်းကြည့်မယ်ဆို ဒီရှေ့မှာ ဝင်ထိုင်
လို့ ရပါတယ် ခင်ဗျာ’

လေးကောင်ဂျင်ပိုင်းက ချာတိတ်က
ကိုစိုးထွန်းတို့နှစ်ယောက်ကို ကစားဖို့
လာတယ်အထင်နဲ့ ရှေ့မှာထိုင်ကြည့်
နေတဲ့လူကို နေရာ ရွှေ့ခိုင်းလိုက်တယ်။

ဒီတော့ ရှေ့မှာ ထိုင်နေတဲ့သူဆီက
တုံ့ပြန်သံ ထွက်လာတယ်။

‘ကျွန်တော် မကစားချင်လို့ပါ
အစ်ကိုလေးရယ်၊ ကျွန်တော်ထိုးရင်
အစ်ကိုလေးတို့ အိတ်ထဲက ငွေတွေ
ပြောင်သွားမှာဗျ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ’

ဒီလို ပြန်ပြောလိုက်တဲ့အသံ ကြား
တော့ ကိုစိုးထွန်းက ဒါ ကိုဂျာအေး
အသံဆိုတာကို တန်းသိတယ်။ ဒါနဲ့
လှမ်းခေါ်မယ်ကြတုန်းမှာ ဦးတူးလေး
က လက်ကို အသာတို့ပြီး သူ ဘာ
ဆက်လုပ်မလဲ စောင့်ကြည့်ရအောင်
ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါတဲ့ အကြည့်နဲ့ ကြည့်
တယ်။ ဒီတော့ ကိုစိုးထွန်းလဲ အသာ
ငြိမ်ပြီး အခြေအနေကို အကဲခတ်တယ်။

‘ဒီက နောင်ကြီးက တယ်လေကြီး
တာကိုး၊ လေကို လျှော့ပြီး အလုပ်နဲ့
သက်သေပြပါ၊ ခင်ဗျာဆိုလို့ မှန်ရင်
လျော်လိုက်မယ်၊ မှားရင် စားမယ်၊

ငွေပါရင်ထိုး၊ မပါရင် ဘေးရွာငှာနေ
လိုက်ပါ။ ကျုပ်တို့ အလုပ်၊ လုပ်နေတာ၊
အသုပ်၊ သုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး’

လေးကောင်ဂျင်ပိုင်းက အန်စာ
ခေါက်တဲ့လူက တင်းမာတဲ့လေသံနဲ့
ကိုဂျာအေးကို လှမ်းပြောတယ်။ အပေါ်
အကိပ်လောနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ဆေး
မင်ကြောင်ထိုးထားပြီး လူမိုက်ရုပ်
ပေါက်နေတာမို့လို့ ကိုဂျာအေးဘက်
က ဘယ်သူမှ ဝင်ရောက်ချေပ ပြောဆို
ပေးတာမျိုး မလုပ်ခဲ့ကြဘူး။

ဒီတော့ ကိုဂျာအေးက မျက်နှာ
စပ်ပြီးပြီးနဲ့...

‘အင်း... ဒီလိုဆိုလဲ ကောင်းပါလေ
ဗျာ။ အဲ...ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာ
ပိုက်ဆံမရှိဘူး။ ဒါလဲ ခဏပါ၊ အခုရှာ
အခုရမှာပေါ့’

ကိုဂျာအေးက လေးကောင်ဂျင်ပိုင်း
မှာ ထိုင်ကစားနေကြတဲ့ လူတွေကို
လှည့်ပတ်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ထဘီ
ရင်လျားနဲ့ ကလေးကို ခါးထစ်ခွင်ပြီး
ဘေးမှာ ထိုင်ကြည့်နေတဲ့ ညစ်ထေထေ
အမျိုးသမီးဆီက လှမ်းပြီး ပိုက်ဆံ
တောင်းတယ်။

‘အစ်မကြီး... တစ်ရာလောက် ခဏ
ပေး၊ ခဏနေ နှစ်ရာပြန်ပေးမယ်’

ဒီအမျိုးသမီးမမျှလဲ ကိုဂျာအေး
စကားကို မငြင်းဆန်နိုင်တာဘဲလား။
ငြင်းဆန်ဖို့ပဲ မေ့လျော့သွားတာလား၊
မသိဘူး။ ချက်ချင်းပဲ ထဘီရင်လျား

ထဲမှာ ကျစ်ကျစ်လိမ်ထားတဲ့ တစ်ရာ
တန် အနွမ်းလေးတစ်ရွက် လှမ်းပေး
လိုက်တယ်။

ကိုဂျာအေးက တစ်ရာတန်ကို
ဘယ်သူမှ မထိုးတဲ့ ဆင်ပေါ်ကို ပစ်ချ
ပြီး...

‘တစ်ရာလုံး ထိုးတယ်ဗျာ’

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

‘ကဲ...ကဲ... အားလုံးထိုးပြီးရင်
လက်ရှောင်နော် ပေါက်ကောင်ဖွင့်မယ်’

‘ဟာ... သေစမ်းကွာ၊ ဟိုကြောင်
တောင်တောင် ဘဲကြီးနေရာမှာ လိုက်
ထိုးလိုက်ရင်တောင် ရဦးမယ်ကွာ...
တောက်’

အန်စာခေါက်တဲ့ လူကိုယ်တိုင်လဲ
အံ့သြသွားပါတယ်။ သူခေါက်လိုက်တဲ့
သစ်သားအန်စာတုံး လေးတုံးစလုံး
ဆင်တွေပဲ ကျနေလို့ပါ။ ကိုဂျာအေး
တစ်ရာပဲ ထိုးလိုက်ပေမယ့် လျော်ကြေး
လေးရာ ရလိုက်ပါတယ်။ ကြည့်နေတဲ့
ကိုစိုးထွန်းတို့နှစ်ယောက် အပါအဝင်
ဘေးက လူတွေလဲ ပါးစပ် အဟောင်း
သားပေါ့။

ကိုဂျာအေးက ဒီငွေလေးရာကို
ထဘီရင်လျားနဲ့အမျိုးသမီးကို လှမ်း
ပေးလိုက်တယ်။ အမျိုးသမီးခမျာလဲ
ဝမ်းတွေသာလို့ ကိုဂျာအေးကို ကျေးဇူး
တွေ အခါခါတင်ပြီး မပြေးရုံတမည့်
ထွက်သွားတယ်။

သိပ်မကြာဘူး။ အဝတ်အစား ညစ်
ထေထေနဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
ထပ်ရောက်လာပြီး ကိုဂျာအေးလက်ထဲ
ကို ငွေတစ်ရာထည့်ပေးပြီး...

‘အစ်ကိုကြီး ကျွန်မကိုလဲ ကူညီပါ
ဦး’

လို့ ဆိုလာပြန်တယ်။ စောစောက
ထဘီရင်လျားနဲ့ အမျိုးသမီး လမ်းညွှန်
လိုက်တယ် ထင်ပါရဲ့။

ဒီတစ်ခါလဲ ကိုဂျာအေး မငြင်းပါဘူး။
ငွေတစ်ရာကို ကျားရုပ်ပေါ် လှမ်းတင်
ပေးလိုက်တယ်။ ပိုင်းထဲက ကိုဂျာအေး
ကို ယုံတဲ့လူတချို့က ကိုဂျာအေး
နောက် လိုက်ထိုးကြပေမယ့် တချို့က
လဲ အရှုံးကကောင်းစား တစ်မွန်းတည့်
ပါကွာ ဆိုတဲ့ လူတွေကလဲ များသား
ကိုး။

‘ကဲ... ကဲ... ထိုးမယ့်သူရှိသေး
လား၊ မရှိရင် ဖွင့်မယ်နော်’

‘ဟာ... ဟင်... ဘယ်လိုတုန်းဟ
လေးကောင်စလုံး ကျားတွေပဲ’

ဒီတစ်ပွဲမှာလဲ ပျော်တဲ့လူတွေ
ပျော်သလို တောက်ခေါက်တဲ့ လူတွေ
လဲ မနည်းပါဘူး။ နောက်တစ်ပွဲ ရလဒ်
က ပိုသိသာသွားပါပြီ။ ကိုဂျာအေး
လက်ထဲကို ငွေတွေအထပ်လိုက်ပေး
ပြီး ထိုးခိုင်းတဲ့လူတွေ တစ်ပြုံတစ်မကြီး
ဖြစ်နေပါတယ်။

‘အစ်ကိုလေး ကျွန်တော် ထိုးလို့
ရသေးတယ် မဟုတ်လား ဟီး...ဟီး’

ဆေးခင်ကြောင် အပြည့်နဲ့ ဒိုင်ကို
ကိုဂျာအေး မေးလိုက်တာပါ။

‘ဓုပါဗျာ...ဓုပါ ဒါမျိုးမကြောက်လို့
ရွာရိုးလျှောက်နေတဲ့ မောင်တွေပါ။
ကြိုက်သလောက်ထိုး တူရင်လျော်မယ်
မတူရင်စားမယ်။ ဒါပဲ’

ကိုဂျာအေးက လိပ်ပေါ်ကို သူလက်
ထဲက ငွေအားလုံး ပုံချလိုက်ပြီး ပုဆိုး
ပြင်ဝတ်သလိုတာလိုနဲ့ လေးကောင်
ရှင်ပိုင်းက ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွားပါ
တယ်။ ထွက်ပေါ်လာမယ့် ရလဒ်ကို
သူ့အနေနဲ့ စောင့်ကြည့်စရာ မလိုဘူး
ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။

ကိုစိုးထွန်းနဲ့ ဦးတူးလေးလဲ ကိုဂျာ
အေးနောက်ကို ခပ်သွက်သွက်လိုက်
သွားပြီး...

‘ဟေ့... ဂျာအေး မင်းနှယ့်ပျောက်

ချက်သားကောင်းလိုက်တာကွာ၊ ဘယ်
တွေများ သွားနေတာတုံး’

ဆိုတော့...

‘ဟီး...ဟီး... ကျွန်တော်လား
ဘယ်မှတော့ သွားတာမဟုတ်ပါဘူး။
ရွှေသာလျောင်းဘုရားထဲက ပုဂ္ဂိုလ်က
ဘုရားသွားဖူးရအောင် လိုက်မလား
ဆိုတာနဲ့ လိုက်သွားလိုက်တာ’

‘ဟေ့... မင်းကို ငှက်ပျောသီးကျွေး
တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လား’

ကိုစိုးထွန်းက သိချင်စောနဲ့ ကပျာ
ကသီ လှမ်းမေးတယ်။

‘အင်း...အစ်ကိုလေးက မှတ်မိသား
ပဲ။ ဟုတ်တယ် သူပဲ။ နောင်လဲ မင်းနေ
ရမယ့်နေရာ အခုကတည်းက ကြည့်
ထားတဲ့’

‘အောင်မယ်... မင်းစကားက
အဆန်းပါလား၊ မင်းတို့ ဘယ်ဘုရားကို
သွားတာတုံး’

ဒီတစ်ခါတော့ ဦးတူးလေးက လှမ်း
မေးလိုက်တာပါ။

‘အဲဒါတော့ ကျွန်တော်လဲ မသိဘူး။
ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မဖူးဘူးတဲ့ ဘုရား
ပဲ။ နေရာကလဲ စိမ့်ကြီးမြိုင်ကြီး ရိပ်ကြီး
တောတောင် ဆိုတာလိုပေါ့ အစ်ကို
လေးရယ်၊ အေးချမ်းချက်ကတော့
လွန်ရော။ ကျွန်တော်က မပြန်ဘူး
တောင်နေတာ၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က အချိန်
မကျသေးဘူးတဲ့။

ဘုရားလာတဲ့လူဆိုတော့ ကျွန်တော်
နဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်
လေ။ အဲဒီဘုရားမှာ အမြဲရှိနေတာ
ဆိုလို့ ရသေ့နှစ်ပါးနဲ့ ဘိုးသူတော်
တစ်ပါးပဲရှိတယ်။ သူတို့ကတော့ ဘယ်
မှ မသွားဘူးတဲ့’

ကိုစိုးထွန်းအနေနဲ့ နှုတ်မြင်
ကိုယ်တွေ့မဟုတ်လို့ ကိုဂျာအေး ပြော
စကားကို အတိအကျ မခန့်မှန်းတတ်

မယ်မဲ့ ကိုဂျာအေးဆိုတာ မဟုတ်တာ
ကို ဘယ်တော့မှ မပြောဘူးဆိုတာ
ခံတာ သိထားတယ်လေ။ ဒီတော့...

‘ဟ... ဂျာအေးရဲ့ မင်းတို့သွားတာ
မြို့ပေါ်က ဘုရားတစ်ဆူဆူ မဟုတ်
လားကွ’

လို့ ဦးတူးလေးက မေးလိုက်တယ်။
‘ဘယ်ကလာ မြို့ပေါ်က ဘုရားဟုတ်မှာ
တုန်း အစ်ကိုလေးရဲ့ ပြန်ဟန်သိသွားတွေ
ကျွန်တော်ယဿာ ရှာပါဦး အဲ... ဒီဘုရား
တော့ ကျွန်တော် မတွေ့ဘူး။ မပူးဘူးတာ
အမှန်ပါ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်နယ် ကျွန်တော်ကို
ဘယ်လိုခေါ်သွားမုန်းတောင် မသိလိုက်ဘူး။
ရွှေသာလျောင်းဘုရားမှာ အိပ်နေတုန်း နို့ပြီး
ဘုရားဖူးရအောင်တဲ့။’

ကျွန်တော်က ဘာပြောမှာလဲ သွားပေါ့။
ဒါနဲ့ ရင်ထဲမှာ တလုပ်လုပ်နဲ့ အေးဆနဲ့ ဖြစ်
သွားပြီး လန့်နိုးသွားတော့ နေပြောက်တောင်
မထိုးနိုင်တဲ့ တောနက်ထဲက ဂူပေါက်ဝရဲ့
ရောက်နေပြီ။

ဒါနဲ့ အထဲကို ဆက်ဝင်သွားတော့ ဉာဏ်
တော် ဆယ်ပေလောက်ပြည့်တဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
တော်တစ်ဆူကို တန်းနုရထားပဲ အစ်ကို
လေးနဲ့ သပ္ပာယ်လွန်းလို့ ဖူးလို့တောင် မဝယ်
ဘူးဗျာ’

‘ဒါဆို အဲဒီနေရာကို မင်း မှတ်မိလား
ဗျာအေး။ ငါတို့လဲ ဘုရားဖူးရအောင်
မင်းလိုက်ပို့ပါလားကွ ဟေ’

ဆိုတော့...

ကိုဂျာအေး ဘာမှ မပြန်မပြောသေး
ဘဲ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်ရင်း
အ.ထ.က(၁)ကျောင်းရှေ့က အုတ်ခုံ
လေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်နေတယ်။
ဦးတူးလေးနဲ့ ကိုစိုးထွန်းလဲ ကိုဂျာအေး
ဆင်ထိုင်လိုက်ချိန်မှာတော့ ကိုဂျာအေး
ခေါ်က စကားသံ ထွက်လာတယ်။

‘ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်တောင် ဘယ်နေရာ
မှန်ယဿာ အစ်ကိုလေးတို့ကို ဘယ်လိုလုပ်

ခေါ်သွားလို့ ရှာလဲဗျာ’

လို့ ပြောပြီးပြီးချင်းပဲ ပွဲချေးက
ပြန်လာတဲ့ လူတွေကြားထဲ တိုးဝင်
ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။

ကိုစိုးထွန်းနဲ့ ဦးတူးလေးကတော့
ကိုဂျာအေး ပြောခဲ့တဲ့ အဖြေညီမရတဲ့
ပဟေဠိပစ္စာတစ်ပုဒ်ကို ခေါင်းချင်းဆိုင်
စဉ်းစားရင်း ကျန်ခဲ့ကြတယ်။

တစ်ချိန်က ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့၊
မြင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကိုဂျာအေးဆိုတာ သိရခက်၊
နားလည်ရခက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။
သူ့အကြောင်း မသိသူတစ်ယောက်
အနေနဲ့တော့ သူဟာ ကျပ်မပြည့်သူ၊
ပေါတီပေါချာ တစ်ယောက်လို့ပဲ ထင်
မှတ်မိမှာပါ။

ဒါပေမယ့် သူ့အကြောင်း ထဲထဲဝင်
ဝင် လေ့လာမိရင် သူဟာ ရူးတဲ့သူ
မဟုတ်ဘဲ ထူးတဲ့လူဆိုတာကို လက်ခံ
မိကြမှာပါ။ ဒီလို လက်ခံမခံလို့ မရတဲ့
အကြောင်းတရားတစ်ခု အကြောင်းကို
စကားစပ်မိလို့ ပြောရဦးမယ်။

သူ့နာမည်အရင်းက ဒေါ်နန်းမူလုံပါ။
ဒါပေမယ့်လဲ ရွာထဲက လူတွေအားလုံး
ကတော့ အမိုးလို့ပဲ နှုတ်ကျီးနေတယ်။
အမိုးဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်စွာ
ကိုးကွယ်နေတဲ့ ကရင်တိုင်းရင်းသား
အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်ပါ။

အားကိုးအားထား လင်ယောက်ျား

တိမ်းပါးသွားတာ ကြာပြီဖြစ်ပေမယ့်
လယ်လေး ယာလေးက ဝင်ငွေနဲ့
သားကြီး သမီးကြီးတွေ ထောက်ပံ့တာ
နဲ့ဆိုတော့ ဘာပဲပြောပြော အေးရာ
အေးကြောင်း နေနိုင်တယ်လို့ ဆိုရမှာ
ပါ။

တစ်နေ့တော့ အမိုးတစ်ယောက်
ရွာထဲက ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာရုံမှာ ဥပုသ်
စောင့်ပြီး ပြန်လာတော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်
ကြောင်း အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေမယ့်
စိတ်ကူးတစ်ခု ရလာခဲ့တယ်။ တခြား
တော့ မဟုတ်ဘူး။ ဓမ္မာရုံမှာ တည်ထား
ကိုးကွယ်ဖို့ ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူ
လှူဒါန်းမယ့် စိတ်ကူးပါ။

လက်ရှိဓမ္မာရုံမှာ ကိန်းဝတ်စုံပယ်နေ
တဲ့ ဆင်းတုတော်က ဉာဏ်တော်
တစ်ပေခွဲလောက်ပဲရှိတယ်။ ဓမ္မာရုံကြီး
က သစ်ကြီးဝါးကြီးနဲ့ ကျယ်ကျယ်ဝန်း
ဆောက်လုပ်ထားတာဆိုတော့ ဒီဓမ္မာရုံ
ကြီးနဲ့ လိုက်ဖက်မယ့် ဆင်းတုတော်ကြီး
ကြီးတစ်ဆူ ထပ်ပြီး လှူဒါန်းပူဇော်ဖို့
သားတွေ သမီးတွေနဲ့ တိုင်ပင်တယ်။

သားတွေ သမီးတွေကလဲ ဒီအရေး
တော့ ဘယ်လောက်ကြွက်လိမ့်မဟုန်း
လှူပေါ့။ ဒါပေမယ့် လောလောဆယ်
လက်ထဲမှာ ငွေက လုံ့ဆနဲ့ မရှိဘူး။
ဒီအတွက်လဲ အမိုးက စိတ်သောက
မဖြစ်ပါဘူး။ မှီတဲ့ လယ်လေးကို
ချက်ချင်း ခွဲရောင်းတယ်။

ရတဲ့ငွေလေးနဲ့ ဓမ္မာရုံလူကြီး ဦးသန်း
တင်ဆီသွားပြီး အကျိုးအကြောင်း
ပြောပြီး အကူအညီ တောင်းတယ်။
ဦးသန်းတင်လဲ ဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာ နှစ်စပ်
ကျွမ်းကျင်တဲ့ ကိုစိုးထွန်းကို တိုင်ပင်ပြီး
ရန်ကုန် ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက်မှန်
က ဉာဏ်တော်လေးပေခွဲ ကြာပလွှတ်ခံ
တင်ပျဉ်ခွေ စကျင်ကျောက်ဖြူဆင်းတု
တော်တစ်ဆူ သွားရောက်ပင့်ဆောင်ခဲ့

ကြတယ်။

ရွာကမ်းနားဆိပ် ရောက်တဲ့အထိ အခက်အခဲမှ မရှိပေမယ့် အမိုးတို့ အိမ်ပေါ်ကို ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး ကြွဖို့ကျတော့ အတော့်ကို အခက်အခဲ ဖြစ်လာတယ်။

ဓမ္မာရုံကို တစ်ခါတည်း ဝင်ဆောင် ပူဇော်လိုက်ရင်လဲ ဒီလို အခက်အခဲ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ အခုဟာက အမိုးက အခု သူလှူဒါန်းမယ့် ရုပ်ပွားတော်မြတ် ကြီးကို သူ့အိမ်မှာ အနေကစားတင်ပြီး သုံးရက်လောက် ပူဇော်ချင်တယ်ဆို တော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလှူရှင် ကျေနပ် အောင် ရတဲ့နည်းနဲ့ အိမ်ပေါ်ရောက် အောင် ပင့်ရမှာကိုး။

ခက်တာက အမိုးတို့အိမ်က ခြေတံ ရှည်အိမ်ကြီး မဟုတ်ပေမယ့် မိုးတွင်း အိမ်အောက်ကို ရေဝင်တော့ အိမ်မကြီး က မြေပြင်နဲ့ ငါးပေလောက်ကျွာပြီး အိမ်ရှေ့ခြေကျော်က မြေပြင်နဲ့ လေးပေ နီးပါးလောက် အမြင့်မှာရှိတယ်။

အိမ်မကြီးက တောင့်တင်းခိုင်မာလို့ ပြဿနာမရှိပေမယ့် အိမ်ရှေ့ခြေကျော် က သာဓွေယိုင်ဆိုတော့ ခက်ပြီပေါ့။ ကျောက်ဆင်းတုတော်က ဉာဏ်တော် လေးပေခွဲသာ ရှိပေမယ့် ကြီးဆိုင်းထမ်း တွေနဲ့ ယောက်ျားကြီးရှစ်ယောက် ဉာသံပေးထမ်းမှ ကြွတယ်ဆိုရုံလေး။

ဒီတော့ ဆင်းတုတော်နဲ့ ဒီယောက်ျားကြီးရှစ်ယောက် ဝိတ်ကို ဒီခြေကျော်လေးက ခံနိုင်မှာတဲ့လား။ ဒီခြေကျော်ကို မနင်းဘဲနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ အိမ်ပေါ်ရောက်ရော အကြောင်း မရှိဘူးလေ။ ရွာထဲက လူကြီးတွေ လူငယ်တွေအားလုံး ခေါင်းချင်းဆိုင်ကြ ရပြီပေါ့။

ကိုစိုးထွန်းလဲ ဘက်ပေါင်းစုံက လှည့်စဉ်းစားတယ်။ မြို့ပေါ်မှာဆိုရင်လဲ

နေချိန်က ဘာအခက်အခဲလဲ မဟုတ် သာ။ အခုလို တောမှာဆိုတော့ ခက်ပြီ။ သိန်းနဲ့ချီပြီး လှူတဲ့ အလှူရှင်ရဲ့ဆန္ဒကို လဲ ပြည့်စေချင်တယ်ဆိုတော့ ကိုစိုး ထွန်းတို့အနေနဲ့ လူအင်အားသုံးပြီး ကြိုးစားကြည့်ချင်ကြတယ်။

အခုအချိန်ကျမှ ဆင်းတုတော်ကြီး ကို ခြံထဲမှာ ဒီလိုရထားပြီး ရှေ့ခြေကျော် ကိုပြင်ဖို့လဲ မသင့်တော်ဘူးလေ။ ဒီတော့ ဒီဆင်းတုတော်ကို ကြိုးတွေနဲ့ အထပ်ထပ်ဆိုင်။ ငါးလုံးကို ငါးလုံးရှည် တွေနဲ့ ရှေ့နောက် ဝဲယာဝိုင်းပင့်ပြီး အိမ်ပေါ်ရောက်ဖို့ ကြိုးစားကြည့်ကြပြန် တယ်။

ဆင်းတုတော်ခမျာတော့ ကြိုး အထပ်ထပ်နဲ့ ရွာသားတွေ ပြုသမျှ နုရရှာတာပေါ့ဗျာ။ အနေကစား မတင်ရ သေးတော့ ငရဲခံတော့ မကြီးလောက် သေးဘူးလို့ပဲ ထင်ကြတာကိုး။

ရွာသားတွေအနေနဲ့ ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစား ကြိုးစား ရှေ့လေးယောက် ငါးလုံးထမ်းပြီး ကြမ်းခင်းပေါ် ခြေချ လိုက်တာနဲ့ တကုန်တကွ အသံ တွေ ထွက်လာတော့ သူတို့လဲ ဆက် မကြိုးစားကြပြန်ဘူး။

ဒီလို အခက်အခဲ ကြုံနေတုန်းမှာ ပြန်းဆို ဇာတ်လိုက်က ရောက်လာ တယ်။ ဘယ်သူဖြစ်မှလဲ ကိုဥာအေး ပေါ့။ သူ ရောက်လာတဲ့အချိန် ရွာသား တွေက ဒုတိယအကြိမ် ကြိုးစားကြည့် နေတုန်းမှာပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ...

‘အစ်ကိုလေးတို့ ခဏနေကြပါဦး အကုန် လုံး ဖြတ်စဉ်းတောင်းတွေ ဖြစ်ကုန်တော့ မှာပဲ။ ကျွန်တော်လဲ လုပ်အားအိန် ကုသိုလ် လုပ်ပါရအောင်ဗျာ’

ရွာသားတွေက အသံလာရာဆီ လှမ်းကြည့်တော့ မုတ်ဆိတ်က ကျိုးတိုး ကျဲတဲ့ အင်္ကျီရင်ဘတ်ဟပြ ပုဆိုးက

ဘေးက ဟက်တက်ကွဲခဲ့ဆိုတော့...

‘ဟာ... ဒီအရူးကတစ်ယောက် စိတ် ညစ်ရတဲ့အထဲ သွားစမ်းကွာ၊ ဝေးဝေး သွားနေစမ်းပါ’

ရွာသားတချို့ရဲ့ အော်ဟစ်ပြောဆို သံကြောင့် ဘယ်သူ့ကို ပြောတာပါလိမ့် ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ ကိုစိုးထွန်း လူအုပ်ကြား ထဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပါတယ်။

‘အလို ဣအေးပါလား၊ ဘယ်လဲ ဘယ်လို ရောက်လာပြန်တာလိမ့်’

ဘာပဲပြောပြော ကိုစိုးထွန်းအနေနဲ့ ဝမ်းသာသွားမိတာ အမှန်ပါ။ ဒီတော့ ရွာထဲက လူငယ်တွေဆီကို လှမ်းပြော လိုက်တယ်။

‘ဟေ့...ဟေ့...ငါ့ညီတို့ သူ့ကို ဒီလို မပြောကြနဲ့ကွာ၊ အဲဒါ တို့ဆရာမတို့ သူကူညီမယ်ဆို အဆင်ပြေသွားလိမ့် မယ်’

ကိုစိုးထွန်းကို လှမ်းကြည့်နေတဲ့ ရွာသားတချို့ရဲ့ အကြည့်မှာ ဆင် သင်္ကာစိတ်တွေ ပြည့်နေတယ်ဆိုတာ ကို ကိုစိုးထွန်း ခန့်မှန်းမိတယ်။

ဒါနဲ့ ကိုစိုးထွန်းက ကိုဥာအေး အနားသွားပြီး လက်ရှိဖြစ်နေတဲ့ အခက်အခဲကို ရှင်းပြတယ်။ ကိုဥာအေး ကလဲ “ငါသိပါတယ် သာလိကာရင်လို့ အဓိပ္ပာယ်ပါတဲ့ အကြည့်နဲ့ ကိုစိုးထွန်းကို လှမ်းကြည့်ပြီး...”

‘ဘာယူနဲ့ အစ်ကိုလေး ကျွန်တော် ဆီလိုက်မယ် ခဏလေး’

လို့ ပြောပြီး အရပ်လေးမျက်နှာ လက်အုပ်ချီပြီး ပါးစပ်ကလဲ ငွေ့ငွေ့ ဘာတွေပြောနေမှန်းတော့ မသိဘဲ ခဏနေတော့မှ...

‘ရပြီ အစ်ကိုလေး လာ’

ဆိုပြီး ဆင်းတုတော် ကိန်းဆိုင် အပေါ်ထပ်ကို ကိုစိုးထွန်းနဲ့ နှင်းနှင်း အရင်တက်လိုက်တယ်။

ဆင်းတုတော်ကို ဆိုင်းထားတဲ့ ကြိုးထဲ
ကို ဝါးလုံးတောင့်တောင့်နှစ်လုံး လျှို
ထည့်ပြီး...

‘အစ်ကိုလေးတို့က အောက်ကထမ်း
ပြီး ရဲရဲသာ တက်လာလိုက် ကျွန်တော်
တို့နှစ်ယောက် အပေါ်ကနေ ဝါးလုံးကို
ထမ်းထားပေးမယ်’

ဆိုတော့...

‘ဟာ... မဖြစ်နိုင်တာ ခင်ဗျားတို့နှစ်
ယောက်တည်း အပေါ်ကနေ ဘယ်
လာထိန်းနိုင်မှာတုံး။ အနည်းဆုံး သုံး၊
လေး၊ ငါးယောက်လောက်မှ ဖြစ်မယ်
ထင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ အောက်က
လူအင်အားများတော့ အကြောင်း
မဟုတ်ပေမယ့် ဒီခြေကျော်ကို နင်း
တက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးနော်’

အောက်ကနေ ထမ်းတင်မယ့်
ရွာသားတွေရဲ့ ပြောစကားဟာ သမား
ဇွဲကျဆိုရင်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ဘယ်
လိုမှ မဖြစ်နိုင်လောက်ပါဘူး။ ရှေ့လေး
ယောက်၊ နောက်လေးယောက် ဝါးလုံး
နှစ်လုံးနဲ့ မြစ်ဆိပ်ကနေ မနည်းထမ်းခဲ့
ရတဲ့ ဆင်းတုတော်ကို ကိုစိုးထွန်းတို့
နှစ်ယောက်တည်း အပေါ်က ထိန်းထား
နိုင်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး
ဆိုတာ ပြောကြည့်ဖို့ မလိုပါဘူး။ တွေး
ကြည့်ရုံနဲ့ သိနိုင်ကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကိုဥဒ္ဓက အေးက ဖြစ်တယ်
ဆိုတော့ ကိုစိုးထွန်းအနေနဲ့ စမ်းကြည့်
ချင်တယ်။ ဒါနဲ့...

‘ကဲ...ကဲ... ညီလေးတို့ တစ်ချက်
လောက်တော့ စမ်းကြည့်လိုက်ကြရ
အောင်ကွာ မရတော့လဲ တစ်မျိုး
စီစဉ်တာပေါ့’

ကိုစိုးထွန်းရဲ့ တိုက်တွန်းစကားကို
ရွာက လူငယ်တွေက မယုံမရဲနဲ့
သဘောတူလိုက်ကြတယ်။

‘ဥဒ္ဓ...ဥဒ္ဓ...ဥဒ္ဓ... မ၊ ပြီဟေ့’

ကိုဥဒ္ဓကအေးကလဲ ဝါးစပ်ကနေ ဥဒ္ဓ
တပြီး ညာသံပေးပြီး မ၊ လိုက်သလို
အောက်က ရွာသားတွေကလဲ ညာသံ
ပေးပြီး ထမ်းတက်လိုက်ကြတယ်။
ဘေးက ကြည့်နေကြတဲ့လူတွေ
ဘယ်လိုမှ ထင်မထားတဲ့ မြင်ကွင်းပါ။
လူချည်းပဲ တက်တာတောင် တကျွံကျွံ
အသံထွက်နေတဲ့ အမိုးရဲ့ ခြေကျော်
အဆင့်လေးဟာ ဆင်းတုတော်ထမ်း
တက်လာတဲ့ ယောက်ျားကြီးလေး
ယောက်ဝိုက်ကို ဖြိုတောင် မဖြိုတော့
သလိုပါ။ ထမ်းတင်တဲ့လူတွေရဲ့ စိတ်
ထဲမှာလဲ ဆင်းတုတော်ဟာ ဂိုဏ်းစွဲထက်
ထက်ဝက်လောက် ပေါ့သွားတယ်လို့
တညီတညွတ်တည်း ဆိုကြပါတယ်။

ဘာပဲပြောပြော အဲဒီနေ့က ကိုဥဒ္ဓ
အေးသာ ရောက်မလာခဲ့ရင် ဘုရား
အလှူရှင် အမိုးရဲ့ဆန္ဒကို ရွာသားတွေ
အနေနဲ့ ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ အတော့်ကို
မလွယ်ကူတဲ့ကိစ္စပါ။ ရွာသားတွေ
အနေနဲ့သူတို့ ပြောမိတဲ့ စကားတွေ
အတွက် ကိုဥဒ္ဓကအေးကို တောင်းပန်ဖို့
လိုက်ရှာကြပေမယ့် မထင်မှတ်ဘဲ
ရောက်လာတဲ့ ကိုဥဒ္ဓကအေးဟာ မထင်
မှတ်ဘဲ ရွာထဲက ပျောက်ချက်သား
ကောင်းသွားပြန်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကို အနေကစာ
တင်ပြီးလို့ ဓမ္မာရုံပြန်ကြတဲ့ အချိန်မှာ
တော့ အမိုးရဲ့ ခြေကျော်လေးဟာ

တောင့်တင်းဆိုင်မာစွာ ပြင်ဆင်လို့
ပြီးနေပါပြီ။

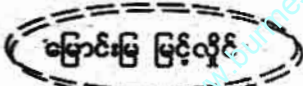
ဘုရားကိစ္စပြီးလို့ ကိုစိုးထွန်း
မြောင်းမြကို ပြန်ရောက်တာ တစ်လ
ကျော်ကြာတဲ့အထိ ကိုဥဒ္ဓကအေး
ပျောက်ချက်သားကောင်းတုန်းလို့ ဆို
ပါတယ်။

ဘယ်နေ့၊ ဘယ်ရက်၊ ဘယ်လို
နေရာမျိုးမှာ မိုးကျရွာကုန်အေး ရောက်
လာမယ်ဆိုတာကိုတော့ ဘယ်သူမှ
မခန့်မှန်းနိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော်ပြောရင်
စောဒကတက်မည့်သူ ရှိမယ် မထင်
ပါဘူး။

အမွေးမြင်ရင် အပင်ကို ခန့်မှန်းလို့
ရကောင်းရနိုင်ပေမယ့် ကိုဥဒ္ဓကအေးကို
မြင်တဲ့လူတိုင်း ကိုဥဒ္ဓကအေး ဘာဆိုတာ
ကိုတော့ မခန့်မှန်းနိုင်ကြပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့လဲ ထိုနည်းအတိုင်း
ပါ။ ကိုဥဒ္ဓကအေးနဲ့ သိတာ၊ ခင်တာ၊
ဆယ်စုနှစ် တစ်ခုကျော်အတွင်း
ကိုဥဒ္ဓကအေးဟာ သာမန်ထက် ထူးတဲ့
လူတစ်ယောက် အဖြစ်လောက်သာ
သိပြီး ဒီထက် နက်နက်နဲနဲတော့ ဘာမှ
ပိုမသိရပါဘူး။ သိအောင်လဲ ကိုဥဒ္ဓ
ကအေးက ပြောမှ မပြောဘဲကိုး။

ဒါပေမယ့်လဲ ကိုဥဒ္ဓကအေးနဲ့ တွေ့ကြုံ
ဆုံတွေ့ရတဲ့သူတွေ မှန်သမျှတော့
နှစ်နာဆုံးရှုံးစေတာအောင် ဘာထိရ
မျှ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ မှိန်ကူညီလိုရတဲ့
သူကို ရှိမှီးကူညီတယ်။ ဆန်းဆန်း
ကူညီရမယ့်လူကို ဆန်းဆန်းပြားပြား
ကူညီခဲ့တာချည်းပဲ ဒီတော့ တွန့်တော်
အခုရေးနေတဲ့ “ထုထူးဆန်းရာအေး
နှင့် ကြိုးမဲ့ ယုံခဲ့ကြသူများ(၃)” ကို
ဒီမှာ နိဗ္ဗိတံရအောင်ဗျာ။

အပူလောင်ခြင်းကို

ပျောက်ကင်းစေသော ဆေးတစ်လက်

အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ရေခဲအပူလောင်ခြင်း၊ ဟင်းရည်အပူလောင်ခြင်း၊ မီးအပူလောင်ခြင်း၊ ဆီအပူလောင်ခြင်းတို့ မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါသည်။

အနည်းအများလိုက်၍ ခံစားကြရတာကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မည်သည့်အပူလောင်သည်ဖြစ်စေ၊ အရည်ပူဖုကြီးများ ထွက်၍ နီရဲပြီး အရည်ခွံများ လှန်ပြီး ကြည့်ရ ဆိုးလှပါသည်။ တချို့လည်း မင်ဖြာများ လိမ်းခြင်း၊ ကွမ်းရွက်နှင့် သကြားထောင်း၍ လိမ်းခြင်း၊ ငှက်ပျောရွက်ကို ဆီသုတ်၍ နေထိုင်ရခြင်း စသည့် ကုထုံးအမျိုးမျိုးနှင့် ကုသကြပါသည်။

မည်သည့်ကုထုံးမဆို လူနာသက်သာစေရန် ကုသခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကုထုံးများစွာထဲမှ မီးပူလောင်ခြင်း၊ ဆီပူလောင်ခြင်း၊ ရေခဲအပူလောင်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လက်တွေ့ကျကျ ကုသပျောက်ကင်းသော ဆေးနည်းကောင်းထေး တစ်ခုကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုလိမ်းဆေးကို ရောဂါဖြစ်ခြင်း လိမ်းကျံပါက အပူဖုများပင် မထတော့ဘဲ လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ ရာခြင်းမှာ ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး လောင်ကျွမ်း၍ အတွင်းပိုင်း ကလီစာများကိုပါ အပူဟပ်သွားလျှင်တော့ မကြုံဘူး၍ မစမ်းသပ်ရ သေးပါ။

သာမန် အပူလောင်ခြင်းအမျိုးမျိုးကိုတော့ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပျောက်ကင်းသည်ကတော့ အသေအချာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးနည်းမှာလည်း လွယ်ကူပါသည်။ ကုန်ကျမှုမှာလည်း အလွန်နည်းပါသည်။ အိမ်တိုင်းတွင် ဖော်စပ်ထားသင့်သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

အပူလောင်ခံလိုက်သည်နှင့် ချက်ချင်း လိမ်းသင့်သောဆေး ဖြစ်ပါသည်။ လိမ်းလိုက်တာနှင့် အေးပြီ၍ အပူလောင်ဖုများပင် မထွက်တော့ဘဲ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ...

၁။ ဒုတ္တာ (၁)ပတ်ထား

၂။ အပ်တွဲ (၁)ကုပ်ထား

၃။ နှမ်းဆီ (၅)ကုပ်ထား

၄။ ရေတစ်ပုလင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါဆေးအမည်များမှာ ပရဆေးဆိုင်များ၌ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ၍ ရရှိပါသည်။

ဆေးဖော်စပ်နည်းမှာ...

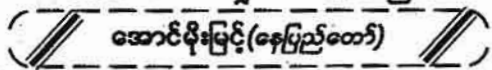
ဒုတ္တာ၊ အင်တွဲတို့ကို အမှုန့်ပြုပါ။ ထို့နောက် နှမ်းဆီနှင့် ဖျော်ပြီး ရေတစ်ပုလင်းနှင့် ရောမွှေလိုက်ပါ။

ယင်းအမည်များကို ရောစပ်ပြီးပါက ပုလင်း(သို့မဟုတ်) ဘူးတစ်လုံးထဲသို့ ထည့်၍ လုံခြုံစွာ သိမ်းဆည်းထား။ အပူလောင်ခြင်းဖြစ်ပါက လိမ်းကျံလိုက်ရုံသာ ဖြစ်ပါသည်။

မီးအပူလောင်ခြင်း၊ ဆီအပူလောင်ခြင်း၊ ရေခဲအပူလောင်ခြင်းတို့ကို အစွမ်းထက်စွာ ကုသနိုင်သော ဆေးနည်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိလာပါလိမ့်မည်။

(မှတ်ချက်။ ။ ဤဆေးနည်းကို ပြောပြသော နေပြည်တော်ခရိုင် တိုင်းရင်းဆေးခန်းမှူး ဆရာဦးသန်းဝင်းက ကျေးဇူးတင်ပါသည်။)

စိတ်ထားကောင်းလျှင် ကံကောင်းမည်။

တောအုပ်အတွင်းက

နတ်သမီး

ဒီးကျန်း ဇော်ဝင်းမောင်

BURMESE CLASSIC

စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ
ဆင်ဆရာဝန် တစ်ဦးမှ
သူသည် ကသာခရိုင်အတွင်း
တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်
တောဆင်ရိုင်းများအား
မေ့ဆေးသေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်
ဖမ်းဆီးရသည့် အဖွဲ့တွင်
လိုက်ပါခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

တောဆင်ရိုင်းများကို မေ့ဆေး
သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးရသည့်
အလုပ်မှာ လွယ်ကူသည့်အလုပ် မဟုတ်
ပေ။ အင်မတန်မှ အသက်အန္တရာယ်
နီးသည့်အလုပ် ဖြစ်သည်ဟု ပြောပြ
သည်။

မေ့ဆေးသေနတ်ဖြင့် တောဆင်ရိုင်း
များကို ဖမ်းဆီးရန်အတွက် သက်ဆိုင်
ရာ သစ်တောဌာန အဆင့်ဆင့်သို့
တင်ပြခွင့်ပြုချက် ရပြီးမှသာလျှင်
ဖမ်းဆီးခွင့်ရသည်။ သစ်တောဥပဒေ
အရ မည်သည့် တောတိရစ္ဆာန်ကိုမျှ
လေ့အပ်ဘဲ ပစ်ခတ်ခွင့် မရှိပေ။

အထူးသဖြင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထား
သည့် တိရစ္ဆာန်အမများကို အကယ်
၍ ပစ်ခတ်ခွင့်ရသည့်တိုင် ချောင်ရှား
ပစ်ခတ်ရသည်။

တောဆင်ရိုင်းများကို ဖော်အုပ်
အတွင်း လာရောက်ကျက်စားတိုင်း
ဖမ်းဆီးခြင်း မပြုရပေ။ သတ်မှတ်သည့်
သစ်တောနယ်မြေမှ ဆင်ရိုင်းများကို

သာ မေ့ဆေးသေနတ်ဖြင့် ဖမ်းဆီး၍
နိုင်ငံပိုင်ဆင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပြီး
လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် လေ့ကျင့်
သင်ကြားပြီးမှသာလျှင် နိုင်ငံတော်၏
သစ်ထုတ်လုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ခွင့်
ရပေသည်။

အထက် အဆင့်ဆင့် ခွင့်ပြုချက်
ရရှိလာသောအခါ ဆင်ဖမ်းအဖွဲ့အား
ဖွဲ့စည်း၍ ဖမ်းဆီးရန် သတ်မှတ်သည့်
နယ်မြေဒေသအတွင်း တောဆင်ရိုင်း

များ ကျက်စားသွားလာရာနေရာသို့
အဖွဲ့အလိုက် အိပ်ရာလိပ်များ၊ မိက္ခာ
အစုံ၊ နိုင်ငံပိုင်ဆင်များနှင့် လုံခြုံရေး
အစောင့်အရှောက်များဖြင့် ခရီးထွက်
ခွာရလေသည်။

များသောအားဖြင့် တောဆင်ရိုင်း
များသည် မြောက်ဘက် တောင်ကုန်း
ဒေသဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံ မြောက်
ဘက်ခြမ်းတွင် အများအားဖြင့် ကျက်
စားသွားလာနေထိုင်ကြသည်။

ထိုတောဆင်ရိုင်းများသည် တော အုပ်များအတွင်း အစာများ ရှာဖွေစား သောက်လေ့ ရှိသည်။ မိတ်ဆွေ ဆင် ဆရာဝန် တာဝန်ထမ်းဆောင်သည့် ကသာခရိုင်နယ်ဘက်မှ အိန္ဒိယနိုင်ငံ တောင်တန်းများနှင့် ကူးလူးသွားလာ ကျက်စားကြကြောင်း သိရသည်။

ဆင်ရိုင်းများ၏ အလေ့အထမှာ တစ်ကောင်ချင်း သင်္ဃာတန်းများဖြင့် ဖြစ်ပြီး နည်းပါးပြီး ဆင်အကောင်(၂၀)၊ (၃၀)လောက် အုပ်ဖွဲ့လျက် အလွန်မှ ဆင်းဆောင်ဆင်ကြီးက ဦးဆောင် လွှမ်းမိုးသွားလာသည်။

မျက်မြင်အားဖြင့် အကောင်(၂၀)၊ (၃၀) ဆိုသော်လည်း ဆင်အုပ်၏ ရှေ့ပြေးဆင်များနှင့် ပန်းဆင် ဆိုသည် များကလည်း ဆင်အုပ်စု၏ဘေး မနီးမဝေးမှ ဝန်းရံသွားလာလေ့ ရှိကြ သဖြင့် ဆင်အုပ်အနီး ကပ်ရန်မလွယ် ကူပေ။

ဖော်ပြပါ မိတ်ဆွေ ဆင်ဆရာဝန်မှာ စာရေးသူနှင့် သင်တန်းတစ်ခုတွင် အိပ်ဆောင်တွင်း ခုတင်ချင်းယှဉ်လျက် လအတန်ကြာ နေထိုင်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဒေသအတွေ့ အကြုံ၊ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံများကို အားလပ်ချိန်များတွင် ရင်းနှီးစွာ ဗဟု သုတအဖြစ် ပြောကြားရာမှ ဤသို့ တောတွင်း အတွေ့အကြုံများကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့သည်။

* * *

ကသာခရိုင်အတွင်းရှိ တောအုပ် များသည် ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက် လျက်ရှိသော သစ်မျိုးစုံရှိကြောင်း၊ ဝါးရုံတောများ၊ ချုံပင်၊ ကိုင်းပင်များ ရှိသဖြင့် တောဆင်များအတွက် အစာ ရေစာကောင်းများ ပေါများသည်။ တောငှက်ပျောပင်များ၊ သီးပင်စားပင် များ ရှိသဖြင့် ဆင်ရိုင်းများ လာရောက်

လေ့ရှိကြောင်း...

တစ်ခါတစ်ရံ တောဆင်ရိုင်းများ စားကျက်လွန်၍ ရွာများသို့ ရောက် သဖြင့် ရွာသားများ ခြောက်လှန့် မောင်းထုတ်ခြင်းများအပြင် တော အတွင်း စိုက်ပျိုးထားသည့် ယာခင်း များကို ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးစားသောက် တတ်ကြောင်းများ ရှိကြောင်း...

တောအတွင်း ယာခုတ်သူများ၊ ထင်းခုတ် ဝါးခုတ်သူများက အဆိုပါ ဆင်ရိုင်းအုပ်နှင့် ပက်ပင်းတိုးသဖြင့် အသက်ဘေး လွတ်မြောက်အောင် ပြေးနိုင်သူများ ရှိသကဲ့သို့ မရှောင် ဖတ်မိနိုင်သူများ ဆင်ထိုးခံရ၍ သေဆုံးခဲ့ရသူများလည်း ရှိကြောင်း။ တောတွင်း အမဲပစ် အမဲလိုက် မုဆိုး များပင်လျှင် နောက်ဆုတ်ပြေးခဲ့ရ ကြောင်း...

တောဆင်ရိုင်းအုပ်များ တောအုပ် အတွင်း ဝင်လာပြီးဆိုလျှင် ကိုင်းပင်၊ ချုံပင်၊ သစ်ပင်ငယ်များမကုန် ဆင်အုပ် နင်းသွားသဖြင့် ပြာနံပါတ် ကျန်ခဲ့ ကြောင်း ဝါးရုံပင်များဆိုလျှင်လည်း နှာမောင်းဖြင့် ချိုးယူ၍ အရွက်များကို စားသုံးကြခြင်းနှင့် ဝါးအစို့ပေါက် မျှစ်စို့ပေါက်များ ချိုးယူစားသုံးကြသဖြင့် ဝါးရုံတောများလည်း ဖရိုဖရဲဖြစ်၍ ကျန် ခဲ့သည်ကို တွေ့ရကြောင်း...

တောဆင်ရိုင်းအုပ်စုသည် သစ် တောအတွင်း နေ့ည အစာရှိနေသမျှ နေထိုင်စားသုံးကြပြီး စားစရာ မကျန် တော့ဟုဆိုလျှင် အခြား တောအုပ် တစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားကြ ကြောင်း...

ရေများနေသည့် ချောင်းများကို ရေကူး ဖြတ်ကျော်သွားကြကြောင်း တောင်အတက်တွင် နှေးသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း တောင်အဆင်း ဆင်ခြေလျှောဆိုလျှင် ဖင်ထိုင်ထွေ ဆင်းသည်ကို အဝေးမှ မြင်ရကြောင်း ပြောပြသည်။

ဆက်လက်၍ မိတ်ဆွေ ဆရာဝန်မှ သူသည် မေ့ဆေးဖြင့် ဆင်ဖမ်းအဖွဲ့ တွင် ပါဝင်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံရသဖြင့် တောလမ်းခရီးအတွင်း နိုင်ပိုင်ကာနှင့် တစ်သွယ်၊ ကားလမ်း မရောက်နိုင်သည့် နေရာတွင် နိုင်ငံသို့ ဆင်များဖြင့် တစ်ဖုံ အဖွဲ့လိုက် ရိက္ခာ ခံလုံခြုံရေး အကူအညီများဖြင့် ခရီးထွက် ခွာခဲ့ကြသည်။

ဆင်ရိုင်းများ လာရောက်ကျက် သည့်နေရာနှင့် မနီးမဝေးတွင် စခန်း ကြသည်။ ပါလာသည့် အဖွဲ့သားများက သူ့အဖွဲ့လိုက် နေရာရှင်းသူနှင့် တဲထိုးသူထိုး၊ အခင်းအကျယ် ပြုလုပ် သည်နှင့် အိပ်ရာလိပ်များ သူ့နေရာ

သူ့ အစီအရီ ချထားခြင်း၊ ရိက္ခာအဖွဲ့ ကလည်း ချက်ရေးပြုတ်ရေး တာဝန် အတွက် စမ်းရေချောင်းရေ ခပ်သူခပ်၊ ထင်းရှာသူရှာ၊ သူ့တာဝန်နှင့်သူ တက်ညီလက်ညီဖြင့် ရှိကြသည်။

ဆင်ဖမ်း မေ့ဆေးပစ် အဖွဲ့ကလည်း အမြန်ဆုံး လိုအပ်သည့် ဆင်ရိုင်းကို အလွယ်တကူ ဘေးမသီ ရန်မခဘဲ ဖမ်းဆီးနိုင်ရေး ကြိုတင်ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးမှု ပြုလုပ်ကြလေသည်။

တောရိုင်းဆင် ဖမ်းဆီးရေးအဖွဲ့ သည် ယာယီစခန်းချရာတွင် တောအတွင်း ဖြစ်နေ၍ ဆင်၏ သဘာဝမှာ လေတိုက်ခတ်မှုအပေါ် အနံ့ခံ၍ ရန်သူ၊ မိတ်ဆွေ ခွဲခြားနိုင် သည့် သတ္တဝါ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တောကျွမ်းသူများက စားကျက်၏ လေအောက်ဘက်တွင် စခန်းချရ သည်။

အကယ်၍ စားကျက်၏ လေ အထက်တွင် စခန်းချမည်ဆိုပါက လူ များ၏ အနံ့အသက်၊ ဆင်များ၏ အနံ့ အသက်များ လေနှင့်အတူ လွင့်ပါသွား သဖြင့် တောဆင်ရိုင်းများ အလွယ် တကူ အနံ့ခံနိုင်၍ ယင်းစားကျက်သို့ မလာတော့မည်မှာ သေချာ၍ ဖြစ် သည်။

ထို့ပြင် နားလည်း အလွန်ပါးသဖြင့် လေတိုက်သံ၊ တောတွင်းတိရစ္ဆာန် မျိုးစုံ လှုပ်ကြွသံများပါ နားနှင့် အတူ ဖမ်းနိုင် စွမ်းလည်း ရှိပေလိမ့်။ ထို့ကြောင့် အနံ့ခံနိုင် စွမ်းလည်း ရှိပေလိမ့်။ ထို့ကြောင့် အနံ့ခံနိုင် စွမ်းလည်း ရှိပေလိမ့်။ ထို့ကြောင့် အနံ့ခံနိုင် စွမ်းလည်း ရှိပေလိမ့်။

စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ ဆင်ဆရာဝန် တို့ ဆင်ဖမ်းအဖွဲ့သည် တောဆင်ရိုင်း များသာ ရောက်နိုင်သည် နေရာနှင့်

မနီးမဝေးတွင် စခန်းချ နေထိုင်ခဲ့သည် မှာ နှစ်ပတ်ခန့် ကြာသော်လည်း ဆင်ရိုင်းအုပ်၏ အရိပ်အယောင် မတွေ့ ရပေ။

တစ်နေ့သော နေ့လယ်ခင်းအချိန် တွင် မိတ်ဆွေ ဆရာဝန်မှာ တဲအတွင်း နေရသည်မှာ ငြီးငွေ့လာသဖြင့် စခန်း ဝန်းကျင်သို့ အညောင်းပြေ ထွက်ခွာ ရန် တောစီးစိနပ်စီး ဦးထုပ်ဆောင်းကာ ယခင်တွင် ပလိုင်းလွယ်လျက် သူ့လက် တွင် တားရှည်တစ်ချောင်း ဆုပ်ကိုင်ပြီး တဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

သူ့အနေနှင့် ရိက္ခာခြောက်ကိုသာ စားနေရဖန် များနေ၍ တောဟင်းရွက် များတွေ့လျှင် ခူးယူမည်ဟု စိတ်ကူး ဖြင့် ထွက်လာခဲ့သည်။ သူတို့စခန်း သည် ယာလုပ်သူများလည်း အနီးတွင် မရှိသဖြင့် အသီးအနှံ စားရေးမှာ မလွယ်ကူပေ။

ပတ်ဝန်းကျင်သို့ လေ့လာရေးခရီး အဖြစ် ထွက်လာခြင်းဖြစ်၍ မျက်စိကို ဖွင့်၊ နားကိုစွင့်လျက် ချုံတွေ့လျှင် ခုတ်ပြီး လမ်းထွင်းသွားသည်။ စခန်းမှာ လည်း တောင်ကုမူများ ဖြစ်နေသည့်

ပြင် လျှိုများနှင့် နီးသဖြင့် အောက်ခြေ တွင် စမ်းချောင်းရှိနေ၍ ရေအတွက် အခက်အခဲမရှိပေ။ သူသည် တော တွင်း အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတလည်း ရှိသူဖြစ်၍ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်၏ အန္တရာယ်ကိုလည်း ရှောင်ရှားရန် အသင့်အနေအထားဖြင့် တစ်ချုံဝင် တစ်ချုံထွက် သွားနေသည်။

စားသုံးရန် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပင် နှင့် အသီးများပေါက်သည့် သစ်ပင်များ မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ တော၏ သဘာဝ အတိုင်း တောကြက်တွန်သံ၊ ငှက်မျိုးစုံ အော်မြည်သံကို ကြားနေရသဖြင့် ကြည်နူးစရာဟု ခံစားရပြန်သည်။

မျောက်သတ္တဝါများ တစ်ကောင်၊ နှစ်ကောင် သစ်ပင်အမြင့်ပေါ်တွင် ခုန်ပျံ ကျော်လွှားနေသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့ နေသည်။ သို့ဖြင့် တောခရီး တစ်ခိုင်းခန့် သွားမိသောအခါ အနည်းငယ် ပင်ပန်း လာခြင်းကြောင့် အရိပ်ကောင်းသည့် သစ်ပင်တွင် ခေတ္တနားမည်ဟု ဆုံးဖြတ် ချက်ချသည်။

သို့နှင့် ဆက်လက် သွားသည့်အခါ လွင်ပြင်တစ်ခု တွေ့ရပြီး နေရောင် ခြည်ရှိသည့်နေရာကို တွေ့ရသဖြင့် သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် နားမည် ဟု စိတ်တုံးတုံးချကာ သစ်ပင်အောက် အမြန်လျှောက်သွားတော့သည်။

တောအုပ်အတွင်း နေပြောက် လောက်သာ ထိုးသဖြင့် လည်းကောင်း၊ လှုပ်ရှားသွားလာမှုများကြောင့် လည်း ကောင်း ချွေးများ ထွက်လာသဖြင့် အိုက်စပ်စပ် ဖြစ်လာသည်။ သစ်ပင် အောက်တွင် နားလိုက်သည်နှင့် ချွေး များ အင်္ကျီတွင် စိုခဲ့နေသည်။

ခေတ္တမျှ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ပြီး မျက်စိမှိတ်ကာ အနား

ယူလိုက်စဉ်တွင် ဂိုတ်ထားသော မျက်ခွံ အတွင်းမှ သူ၏ရှေ့တွင် လူချီသေးသေး ရှိနေကြောင်း ထိုးဖောက်လျက် ဝါးတားတား မျက်စိမှ မြင်လိုက်ရသည်။

သို့နှင့် မျက်စိကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ အရပ်တစ်တောင်ခန့် ဝဝ ကပ်ကပ်နှင့် အနီရောင် လူလိုလို ကလေးအရွယ်တစ်ဦး မျက်နှာခပ်မွဲမွဲ နှင့် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ထိတ်လန့်သွားမိတော့သည်။

အဆိုပါ လူနီကလေးက သစ်ပင်မိ၍ ထိုင်နေသည့် သူ့ကို ရုတ်တရက် တွန်းလှဲသဖြင့် မထင်မှတ်ဘဲ ဗြဲလုပ်ခြင်း ခံရသဖြင့် ဘေးတစောင်း လဲသွားတော့သည်။

BURMESE CLASSIC

ဆင်ဆရာဝန်မှာ ချက်ချင်း သတ်ဝင်ကာ သူ့အား ရန်မူသည့် အနေအထားမျိုး ဖြစ်နေသဖြင့် ချက်ချင်း ကုန်းထလိုက်ပြီး ပါလာသည့် ဓားဖြင့် ခုတ်မည်ဟု ဟန်ပြင်သော်လည်း မိမိ ဓားသည် နားစဉ်က သစ်ပင်ဘေး ထောင်ထားသဖြင့် လက်တွင် ဓားမရှိပေ။

သို့နှင့် လူနီကောင်လေးအား လက်သီးဖြင့် ဆင့်ကာထိုးတော့သည်။ လူနီလေးကလည်း သူ့အား အတင်း နှပ်နှပ်လုံးပြီး မြေကြီးပေါ် လှဲချနေသည်။

လူနီလေးအား လက်သီးနှင့် ထိုးသည့်အခါ ဖွဲ့အိတ်ကို ထိုးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လေထဲတွင် ဗလာလက်သီးထိုးသလိုမျိုး ဖြစ်နေ၍လည်းကောင်း၊ လူနီအား ထိုးမိရန်လည်း မလွယ်ကူဘဲ မိမိသာလျှင် မြေကြီးပေါ် ခဏခဏ အလှဲခံနေရတော့သည်။

ဤသို့ သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန်

၃၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှပ်နှပ်လုံးနေသည်မှာ (၁၅)မိနစ်လောက် ကြာလာသည်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေမှာ မောဟိုက်လာပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ စိမ့်နေသဖြင့် ဝတ်ထားသည့် အင်္ကျီတွင် စိမ့်နေသည်။

သူ၏မိတ်ထဲတွင် သတ္တဝါလည်း မဟုတ်သည်ကို သိနေသည်။ ဒီလူနီလေးသည် တစ္ဆေ မှင်စာမျိုး ဖြစ်မည်ထင်နေမိသည်။ ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေမှာ ဒီအတိုင်း ဆက်လက် နှပ်နှပ်လုံး လဲကျနေလျှင် သူ့အနေနှင့် အသက်ထွက်ဖို့သာ ရှိတော့မည်ဟု စဉ်းစားမိပြီး ချက်ချင်းဆိုသလို...

‘ဟေ့ လူနီလေး တို့ နှပ်နှပ်လုံးကို ဒီမှာ ထင် ရပြီဗျာ’

ဟု လက်ကလည်း လူနီလေးဘက်သို့ ထောင်ထားသည့်အခါ လူနီလေးမှာ စကားမပြောသော်လည်း သူ ပြောသမျှ နားလည်သလို ရှိသည့်အတွက် နှပ်နှပ်လုံးခြင်း သူ့အား ဖက်တွယ်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ ရပ်နားပြီး အနည်းငယ် ကိုယ်လုံးချင်း ခွာနေလိုက်သည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေက...

‘တို့ ဒီနေ့တော့ နှပ်နှပ်လုံးတော့မှ နောက်ရက်တွေကပဲ ပြန်ပြန်ကစားမယ်’

ဟု ပြောသည်နှင့် လူနီလေးမှာ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေလည်း ချက်ချင်း ဓားကိုယူလျက် စခန်းချရာ တဲဆီသို့ သုတ်ခြေတင် ပြေးလာရတော့သည်။ တဲအတွင်း ရောက်သည်နှင့် မိမိသည် လူနီလေးနှင့် တွေ့ဆုံရပြီး နှပ်နှပ်လုံးခဲ့ရကြောင်း၊ လူနီလေးကို တွန်းမလှနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ လက်သီးနှင့် ထိုးသည်မှာ ဖွဲ့အိတ်ကို ထိုးသလို၊ လေထဲတွင် ဗလာလက်သီး ထိုးသလို ခံစားမိကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုအခါ ဆင်စခန်းမှ အတွေ့အကြုံရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်က တောတွေသည် တောနက်လာလျှင် လူနီလိုလို မှင်စာလိုလို တစ္ဆေလိုလိုမျိုး တွေ့ဖူးကြောင်း၊ မိမိအနေနှင့် အကြောက်လွန်၍ မမြင်ကြောင်း...

ကိုယ့်ဟန်၊ ကိုယ့်မာန်နှင့် လုပ်သင့်သည်ကို ရင်ဆိုင်ပြီး ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ခုတ်တန်ခုတ် ရိုက်တန်ရိုက် လုပ်မှသာ ရှောင်ရှားသွားကြကြောင်း...

အကြောက် လွန်ပြန်လျှင်လည်း တောထဲတွင် လန့်ဖျား ဖျားတတ်ကြောင်း၊ ညတိုင်း ဗုဒ္ဓဘုရား၏ ဂုဏ်တော်များ ရွတ်ဆိုခြင်း၊ မလျော်သည်နေရာ အလေးအပေါ့စွန့်ခြင်းတို့ ရှောင်ရှားကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပြန်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ ဆရာဝန်သည် မနေ့က လူနီကလေးနှင့် နှပ်နှပ်လုံးခဲ့ရသဖြင့် ကိုယ်လက်မှာ နာကျင်နေသဖြင့် တဲအပြင်လောကသာ ထွက်ပြီး ကျန်အချိန်များတွင် အကိုက်အခဲပျောက်ဆေး သောက်၍ အိပ်ရာ၌ လဲလျောင်းနေတော့သည်။

တပည့်များက ထမင်းစားပြီးသည့်အခါ ထစားပြီး ပြန်၍ အိပ်ရာထဲ လှဲနေပြီး လူနီလေးအကြောင်း စဉ်းစားနေသည်။ လူနီလေးနှင့် ချိန်းဆိုထား

သည့်နေ့ ဖြစ်သော်လည်း မသွားတော့
ပေ။

ညမှောင်လာပြီဖြစ်၍ ထမင်းစားပြီး
သည်နှင့် ရေခဲခန်းကြမ်းပိုင်းတွင် ထိုင်
ကြသည်။ ပါလာသည့် ရေဒီယိုမှ
မိုးလေဝသသတင်း၊ သီချင်းများ နား
ထောင်နေကြသည်။ ည ကိုးနာရီ
ရေဒီယို ပြီးဆုံးချိန်တွင် အိပ်ရာကိုယ်စီ
သို့သွားပြီး အိပ်ကြတော့သည်။

နွေဦးပေါက်ကာလဖြစ်၍ နံနက်ပိုင်း
တောထဲတွင် အအေးဓာတ် ရှိနေဆဲ
ဖြစ်၍ စောင်ထူထူ ခြုံအိပ်ရသည်။
တောထဲဖြစ်၍ ငှက်များရောဂါ ဖြစ်မည်
ကို စိုးရိမ်ကြသဖြင့် ကြိုတင်၍ ဆေး
သောက်ပြီး ရေကို ကျိုချက်သောက်သုံး
ကြသည်။

တဲအတွင်း မီးငြိမ်းထားသဖြင့်
မှောင်မည်းနေသည်။ တချို့ အမြန်ဆုံး
အိပ်ပျော်သူများ တခွီးခွီး ဂလောဂလူး
အသံထွက်ကာ ဟောက်၍နေပေပြီ။

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေမှာ နေ့လယ်ခင်း
ကပင် အိပ်လိုက်ပျော်လိုက် ဖြစ်နေ၍
တော်တော်နှင့် အိပ်မပျော်ပေ။ လုပ်ငန်း
အကြောင်း၊ အိမ်အကြောင်း၊ ယမန်နေ့
က နေ့လယ်ခင်း အဖြစ်အပျက်များ
အကြောင်း တစ်ခုပြီးတစ်ခု စဉ်းစားနေ
သဖြင့် သန်းခေါင်ကြက်တွန်သံ ကြား
ချိန်လောက်မှ အိပ်ပျော်နိုင်ခဲ့သည်။

အိပ်ပျော်၍ တစ်နာရီခန့်လောက်
သာ ကြာဦးမည် ထင်ရချိန်လောက်
တွင် သူ့အိပ်ရာခေါင်းရင်း၏ တဲအကာ
ဘက်မှ...

‘ဟေ့ လူ လူ... ဟင်း ငါနဲ့ ချိန်ထားတာ
တာကြောင့် ယလာသလဲ။ ယနေ့ပြန်မှ ယလာ
ရင် တို့ လူနီအုပ်စုတွေပြီး ဟင်းတို့ကို နှမ်း
လာလုံမယ်’

ဟု ပြောဆို ပျောက်ကွယ်သံကို
နားထဲတွင် အိပ်မက်လိုလို တကယ်ပဲ

နားအနားကပ် ပြောနေသလိုလို ဖြစ်၍
အိပ်ရာမှ လန့်နိုးတော့သည်။

ခေါင်းအုံးဘေးမှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး
ကို ယူ၍ နာရီကို ထိုးကြည့်ရာ နံနက်
(၁)နာရီ (၁၀)မိနစ်သာ ရှိသေးသည်။
ချက်ချင်းထထိုင်လျက် တဲအပြင်သို့
ထွက်လာကာ အပေါ်သွားခဲ့သည်။

နောက် အိပ်ရာထဲ ပြန်ဝင်နေသည်။
အအေးဓာတ်လည်း ပိုမိုလာသဖြင့်
ရောဂါဝင်မှာ ကြောက်သဖြင့် စောင်
ခြုံကာ ပြန်လှဲနေပြီး...

‘မနေ့က လူနီလေးနဲ့ ချိန်ခဲ့တာပဲ။ ငါ
ကိုယ်တွေ့ထင်တွေ နာကျင်လို့ ယသွားမိ
တာ။ ဒီကိစ္စအတွက် လိုက်လာကြတယ်။ မဖြစ်
ဘူး မဖြစ်ဘူး ယနေ့ပြန် ခါတိုင်းအချိန်သွား
ပြီး လူနီလေးကို နှမ်းလုံမို့ ပြောမယ်’

ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ အိပ်ပျော်သမျှ
အိပ်မည်ဟု စဉ်းစားရင်း အရုဏ်တက်
လောက်မှ အိပ်ပျော်သဖြင့် နံနက်
ခုနစ်နာရီ ရေဒီယိုသံကြားမှ နိုးတော့
သည်။

တဲအတွင်းမှ အဖွဲ့သားများက...

‘ဆရာ ညက တပျောက်ချက်ချိန် အိပ်
မပျော်ဘူးလားလား။ ဆရာအိပ်ရာပျား
လွှပ်နေသလား။ ရပ်တယ် ဆရာ ကျွန်တော်
တို့ ဆရာအိပ်ကို မှာချင်ရင် ဒီကစက်နဲ့
တစ်ဆင့် လှုပ်မှာလို့ကယ်မယ်လေ’

‘ဟေ့...ဟေ့ မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ။ ဒီ
အကြောင်းက အဓိက မကျပါဘူး။ အခုထိ
ထောင် တောဆင်အုပ် အရိပ်အယောင်
မရသေးဘူး။ နောက် တယ်လောက်ကြာဦး
မလဲ ယသွား။ ဒီအပြင် ဟိုနေ့က ခပ်ဖျားတို
ကို ကျွန်တော် လူနီလေးနဲ့ နှမ်းလုံမို့မို့ကို
ပြောပြပြီးသေးနော်။

ညက အဲဒီ လူနီလေးက မနေ့က သူနဲ့
ချိန်ခဲ့တဲ့နေ့ပဲ။ အဲဒီနေ့မှာ သူ့ဘီ ယလာ
ကောင်းလာချိန်ပြီး ညက - တဲအပြင်
ကျွန်တော် ဆင်းရင်ကနေ ဒီနေ့ နေ့လယ်
နှမ်းလုံနေကျ နေရာကို လာလို ပြောတယ်
လေ။ နောက်တစ်ခု ပြောသွားသေးတယ်။
တကယ်လို့ ချိန်ခဲ့တဲ့နေရာ ယလာရင် သူတို့
လူနီအုပ်စုနဲ့ တကလူတွေကို လာပြီး နှမ်း
လုံမယ်တဲ့’

ဟု ပြောလိုက်ရာတွင် တစ်ဦးက...

‘ဟင်အင်း ဒီလို ယသွားတဲ့ မနေ့ပါနဲ့ ဆရာ၊
ဆရာသာ အဲဒီကိစ္စ ယသွားရင် ညအချိန်
ကျွန်တော်တို့အားလုံး ယအိပ်ရာတော့မဖြစ်
မှာ သေချာတယ်။ ဒီကောင်တွေက စကား
သာ မပြောတတ်တာ။ လူစုံစိတ်နဲ့ ပြော
စကား အားလုံး အပြင်အကျိုးနေတဲ့ မှတ်စာ
လိုကောင်မျိုးတွေပဲ’

နောက်တစ်ဦးက...

‘ဒီလိုလုပ်ပါ ဆရာ၊ ဒီနေ့ နေ့လယ်
ဘက် ဆရာ သွားဖြစ်အောင် သွားပါ။

ဆရာနောက်ကို ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က
(၃)ဦးလောက် မလှမ်းမကမ်းက ကြည့်
နေမယ်။ ဆရာကို နပန်းလုံးပြီဆိုရင်
ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းကူပေးမယ်’

ဟု အကြံပြုသဖြင့်...

‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ ဆရာတစ်ဦး
တည်းတော့ မသွားပါနဲ့၊ အဖော်ခေါ်
သွားတာ ကောင်းပါတယ်’

ဟု ထပ်ဆင့် အကြံပြုလိုက်ကြ
သည်။

‘ခပ်စားတို့ပြောတဲ့ အကြံအစားလုံး ကောင်း
ပါတယ်။ ကျွန်တော်လဲ တစ်ယောက်တည်း
သွားဖို့ ယဉ်ဘူးလို့ ထင်တယ်။ နောက်ပြီး
ဒီနေ့ ဟိုရောက်ရင် ကျွန်တော်က လူနီလေး
ကို ဒီနေ့ကစပြီး နပန်းလုံးပျံ ပြောမယ်
မရောင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့လေ’

ဟု ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေက ပြောသည့်
အခါ အဖွဲ့သားမှ လိုက်ပါမည့်သူများ
နှင့်အတူ ချိန်းဆိုရာသို့ ထမင်းစားပြီး
နောက်ပိုင်း သွားကြမည်ဟု ဆုံးဖြတ်
ကြသည်။

BURMESE
CLASSIC

နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ
နှင့်အဖော်(၃)ဦးတို့ ယမန်နေ့က လူနီ
လေးနှင့် တွေ့ခဲ့သည့် နေရာသို့ ဦးတည်
သွားခဲ့ကြသည်။ (၁)နာရီခန့်လောက်
တွင် တောင်ကမူလိုလို လွင်ပြင်ငယ်
လိုလို နေရာသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထို
ကွက်လပ်တွင် နေကလည်း ပူနေ
သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆင်ဆရာဝန်မှာ
သူ ယခင် အနားယူခဲ့သည့် သစ်ပင်ပု
ဆီသို့ ဦးတည်သွားသည်။ ကျန် အဖွဲ့
သား(၃)ဦးက ကွင်းပြင်စပ် တောတစ်
နေရာတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေသည် သစ်ပင်ဆီ
မရောက်မီ သစ်ပင်အောက်တွင် အရပ်
တစ်တောင်၊ အသားနီနီ၊ ဝဝကစ်ကစ်
မနေ့က လူနီလေးက စောင့်ကြိုနေ
တော့သည်။ ထိုစဉ် လူနီလေးက

နပန်းလုံးရန် ပြေးအလာတွင် ကျွန်ုပ်
မိတ်ဆွေက...

‘ဟေ့...ဟေ့ နေဦး လူနီလေး’

ဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် ခေတ္တမျှ
ရပ်တန့်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။

‘ဒီမှာ လူနီလေး မင်းနဲ့ပါ စကားပြောကြ
မယ် ရမလား’

ဟု ပြောသည်နှင့် လူနီလေးက
ခေါင်းညှိတ်သည့် အမူအရာပြသည်။
ထိုအချိန်တွင် တောစပ်၌ ကျန်သည့်
အဖွဲ့သား(၃)ဦးက ဓားကိုင်လျက်
ဆရာအား နပန်းလုံးလျှင် ဝင်ချမည်ဟု
ဟန်ပြင်လိုက်သည့်အခါ သူတို့သုံးဦး၏
ပတ်ပတ်လည်တွင် လူနီ(၅)ကောင်၊
(၆)ကောင်လောက် ဝိုင်းထားသလို
တွေ့လိုက်ရသဖြင့် တစ်ခါမျှ မတွေ့ဘူး
သေးသည့် အဖွဲ့သားများ ဘာလုပ်ရ
မှန်းမသိဘဲ ခေတ္တ ငေးဝိုင်းသွားရသည်။

အကယ်၍များ ဆရာနှင့် လူနီ
နပန်းပွဲ အတိုက်အခံ နပန်းလုံးနေသည်
ကို မြင်ရလျှင်ပင် သူ့အား သွားရောက်
ကူညီဖို့အတွက် ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသော
ဇုန်အုပ်စုကို ရှင်းရမည်မှာ လွယ်မည်
မဟုတ်ပေ။

သို့နှင့် ဆရာက...

‘လူနီလေး တို့က အန်ရပ်ဆဲ အုတ်တော်
ထီးတွေ ဖြစ်တယ်။ ထို အုတ်တော်ထီးတို့
လာတာ တို့ကိုလဲ မနာလိုဘက်ပါနဲ့ နပန်း
လဲ ယမုံတော့ဘူး မင်း နာလည်ပါတယ်
နော်’

ဟု ဆိုသည့်အခါ လူနီလေးမှာ
လူတွေ၏စိတ်ကို ကြိုသိနေသလို
စကားမပြောတတ်သော်လည်း ခေါင်း
ညှိတ်သည်။ နောက်ထပ် ကျွန်ုပ်၏
မိတ်ဆွေက...

‘တို့လဲ နောက်ထပ် ဒီနေရာကို
မလာတော့ဘူးကွာ။ တို့မှာလဲ အစိုးရ

အလုပ်တွေ ရှိသေးတယ်။ မင်းလဲ
ပြန်တော့၊ တို့လဲ ပြန်တော့မယ်’

ဟု အရဲစွန့်ပြောလိုက်သဖြင့် မကြာ
မီ တရွေ့ရွေ့ တောထဲသို့ လူနီလေး
ဝင်သွားပြီး ပျောက်ကွယ်သွားတော့
သလို တောစပ်မှာ ကျန်ခဲ့သည့် အဖွဲ့
သားများ၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်မှ လူနီ
အားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

ထို့နောက် ဆင်ဆရာဝန်နှင့် အဖွဲ့
သား(၃)ဦး ဆုံသည့်အခါ ဆရာက...

‘ကျွန်တော် လူနီလေးကို ပြောလို့
ရပါ့မလားလို့ အရဲစွန့် ပြောခဲ့ရတယ်’

အဖွဲ့သားများထဲမှ...

‘ဆရာရေ အကယ်၍ ဆရာနဲ့ လူနီ
လေး နပန်းလုံးရင်တောင် ကျွန်တော်
တို့သုံးဦး ဆရာကို လာမကူနိုင်ဘူး။
ကျွန်တော်တို့ကိုလဲ လူနီလေး (၅)
ကောင်၊ (၆)ကောင် ဝိုင်းထားတယ်
ဆရာရေ။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့လဲ ချွေး
ပြန်ပြီး ကြောက်စိတ်တောင် ဝင်လာမိ
တယ်’

ဆရာက...

‘ကျွန်တော်တို့ နောက်ထပ် နပန်း
လုံးစရာ မလိုတော့ပါဘူး။ အစိုးရ
မင်းမူထမ်းတွေလို့ ပြောခဲ့လို့ နောက်
ထပ်မတွေ့ရတော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်
ကလဲ ကတိပေးလိုက်တယ်။ ဒီနေရာ
ကို မလာပါဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်’

ထို့နောက် ဆင်ဆရာဝန်နှင့် အဖွဲ့
သား(၃)ဦးသည် တည်းခိုရာ စခန်းဆီ
သို့ ပြန်ရောက်၍ အနားယူလိုက်ကြ
တော့သည်။ များမကြာမီ ရက်အတွင်း
အထက်အဆင့်ဆင့်မှ ဆင်ခိုင်းအုပ်
ရှိရာ ညွှန်ကြားသဖြင့် အဖွဲ့လိုက်
အခြားဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားစေ
ကြောင်း ပြောပြသည်များကို ရေးသား
တင်ပြအပ်ပါသည်။

မီးကုန်း ဇော်ဝင်းမောင်

ဆီးနှင်းကြွေ၊ စောင်လေဝဲက ပေါက်လဲ
ပျံးပန်း အနံ့အဝါကြီး ကြွေရွက်
ဟောင်း လှန်ညောင်းနေရစ် နှစ်ပိုင်း
ဥက္ကဋ္ဌက ပျံ့လွှားပြန်။

(ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓိပျို့ ရာဇသေဌဆရာ)

တပို့တွဲလကုန်၍ တပေါင်းလဆန်း
သို့ အဝင်ဖြစ်၏။ နံနက်စောစော ဖြစ်
သော်လည်း အအေးဓာတ် မတွေ့ရ၊
အပူဓာတ်ကသာ လွန်ကဲလျက် ရှိနေ
ချေ၏။

စင်စစ်သော် ရာသီဥတုများ ဖောက်
လွဲဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်ဟုသာ ဆိုရ
မည် ထင်၏။

လမ်းလျှောက်ပြီး လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ချိန်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့်
အတူ ဆိုင်ဝန်ထမ်း ကိုအောင်သန်း၊
မကြည်သန်း သုံးဦးမျှသာ ရှိနေသေး၏။
ကျွန်ုပ်ရောက်လျှင် ကိုအောင်သန်း
က ပြောပါသည်။

‘မနက်စောစောက ဥဩတွန်သံ
ကြားမိလား ဆရာ’

သို့သော် ဆရာဦးစင်မော်က တုတ်
တုတ်မျှ မလှုပ်ဘဲ မကြားလေဟန်ဖြင့်
လက်ဖက်ရည်စားပွဲခုံကို ကြည့်နေ၏။
ကိုအောင်သန်းက မိမိလက်ဖြင့် လက်
ဖက်ရည်ခွက်ကို ရွှေ့ပြောင်းပေးကာ...

‘မနက်စောစောက ဥဩတွန်သံ
ကြားမိလား ဆရာ’

ဟု နောက်တစ်ကြိမ် ပြောဆိုပြန်၏။
ယခုမှ ကြားရလေဟန်ဖြင့် ဆရာ
ဦးစင်မော်က...

‘ဥဩတွန်သံ မနက်စောစောက
ကြားမိသားဗျ’

ထိုသို့ ဆရာ ဦးစင်မော်က ပြော
လိုက်သောအခါ မိမိလက်ကို အသာ
အယာ နောက်ဆုတ်ပြီး ကိုအောင်သန်း
သည် အလေးအနက် စဉ်းစားဟန်
ဖြင့်...

ဇော်မြင့် (မြင်းခြံ)

ဥဩတွန်ကျား

နိမိတ်

‘ဆရာ... ခါတိုင်းနှစ်က မကြားရဘဲ၊
အခုမှ ကြားရတာက ဘယ်လိုများလဲ’
ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။

ကိုအောင်သန်း စကားဆုံးလျှင်
ဆရာ ဦးစင်မော်က အထက်တွင်
ဖော်ပြခဲ့သော ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓိပျို့ကို ဆိုပြ
လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

‘ဒီဟု ကိုအောင်သန်း လောကနီတိကို
ဖတ်ဖူးရင် ကောလိယနံ ဥဩဂှ်တိ၊
ရူပံ အဆင်းကာ၊ သဒ္ဓံ အသံတည်း
ရုပ်လို ဆိုထားတာ ခပ်များ ပုဂံပိယား
ယိတူး’

‘ဟုတ်ကဲ့ မှတ်မိပါတယ်။ ဆက်ပြော
ပါ ဆရာ’

ဟု ကိုအောင်သန်း ပြောသော
အခါ...

‘ဥဩဂှ်တိ’ ဆိုသော ရာသီဥတု ချမ်း
အေးနေတဲ့အချိန်ဟု တွေ့မြင်လေ့ မရှိဘူး
တပေါင်းလ တန်ခူးလ ရောက်တဲ့အခါ ဥဩနေ

ဆဉ်သာရုပ် နှစ်ကစောရုပ် တွေက
တဲယသောဂ္ဂိယယ်

ဥဩဂှ်တိဆိုသံကို ကောင်းပကောင်း
နိမိတ်ကောက်ယူတဲ့ နည်းနစ်ကောင်း ရှေး
ဆရာများ ရေးမှတ်ထားတာ ပုဂံပိယား
တယ်’

ထိုအချိန်တွင် ဆိုင်သို့ လူလာကျဲ
သေသဖြင့် မကြည်သန်းသည် ဦးစင်မော်
အနားသို့ ရောက်လာ၏။ မကြည်သန်း
သည် ဦးစင်မော်ကို ကြည့်ကာ အသံ
တိုးတိုးဖြင့်...

‘ဆရာ အခုပြောလိုက်တာ ဥဩ
တွန်သံကို နိမိတ်ကောက်ယူနည်း
ရှိတယ်လို့နော်’

ကိုအောင်သန်းက ကြားဖြတ်ပြီး
မေးလိုက်ပြန်၏။

‘နိမိတ်ကောက်ယူတဲ့ နည်းဆိုလော့
ရာသီဥတု အခြေအနေလား၊ ခပ်ရွာ

ဒေသ အခြေအနေလား ဘာ အခြေအနေအတွက်လဲ ဆရာ'

'အမေးမြန်းတူတော့ ဒီလူရဲ့ စကားပြောရမှာ ခက်ခက်။ စကားကို လွယ်လွယ်ပြောရင် ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ ကိုအောင်သန်းရဲ့'

'ကဲပါဆရာရယ် လက်ဖက်ရည်နဲ့ မုန့်ကို ကျွန်တော်က ကုသိုလ်ပြုပါတယ်။ ဥဩတွန်ကျူးသံဟာ ကောင်းသလား၊ မကောင်းဘူးလား ဆိုတာ ဆရာ မှတ်မိထားသမျှ...'

'ဟဲ့... ရင်လိုက်တော့ကိုအောင်သန်း ပြောပြပါဦးလို့ ခိုင်းမှာဆိုတာ သိပြီးပြီ'

'သိနေရင် ဗဟုသုတရအောင် ပြောပြပါ ဆရာ'

'ကဲ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် တန်အောင်တော့ ပြောပြမယ်။ နားထောင်ချား။ ကြိုက်ရင်လဲ မှတ်၊ မကြိုက်ရင်လဲ မေ့လိုက်ပေါ့။

ဥဩငှက် တွန်ကျူးသံဟာ လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရှိကြောင်း အလမွေသာဇာတ်မှာ ဂီတောင်မှ ငိုကြသတဲ့ဗျ။ ဥဩငှက်နဲ့ ကရဝိက်ငှက်ဟာ အမျိုးတူတယ်လို့လဲ ဆိုပြန်တယ်။ ကဲ... ဒါတွေကို ထားလိုက်ပါတော့။

နိမိတ်ကောက်ယူတဲ့ နည်းကို ပြောပြမယ်။

ဥဩငှက်ဟာ တပေါင်းလနဲ့ တန်ခူးလဟုတ်ဘူး။ ဆောင်တွင်းကာလမှာလဲ တွန်ကျူးတတ်သေးသတဲ့ အများဆုံး တွန်ကျူးတာတော့ ယိုးဒယီ တပေါင်းလပေါ့။

ဥဩငှက်ဟာ နတ်တော်လ၊ ပြာသိုလ၊ တပို့တွဲလတွေမှာ တွန်ကျူးခဲ့ရင် တွန်ကျူးတဲ့ ဒေသရပ်ရွာတွေမှာ အကြောင်းတစ်ခုခု ပေါ်လာပြီး ပျက်စီးတတ်တယ်လို့ ဆိုထားတယ်။

တပေါင်း၊ တန်ခူးလ မရောက်မီ ဟေမန္တဝုတအတွင်းမှာ ဥဩငှက် တွန်ရဝှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျူးသော်...

ထိုဒေသ ရပ်ရွာ ပျက်စီးအံ့။ ဥပဒ်ဘေးကြီးသော်လည်း ရောက်အံ့ရယ်လို့ အဗ္ဗုတသာဂရကျမ်းမှာ ရှိတယ်လို့ ကျွန်တော်ဆရာက ပြောဖူးတယ်။ အဗ္ဗုတသာဂရကျမ်းကိုတော့မတွေ့မြင်ဖူးသေးဘူး။ နောက်တစ်ခု ဆိုထားတာက...

စစ်အောင်လိုသော မင်းသည် ဆောင်းကာလမှာ ဥဩတွန်ကျူးတဲ့ တိုင်းပြည်ကို စစ်ချီစစ်ထိုးရင် အောင်မြင်မယ်လို့လဲ ဆိုတယ်။

ဒါကြောင့် ဥဩတွန်ကျူးတဲ့ ဒေသရပ်ရွာတိုင်း ဘယ်လမှာ တွန်ကျူးသလဲဆိုတာ သတိတော့ ရှိသင့်တယ်'

ကိုအောင်သန်းက ကြားဖြတ်ပြီး...

'ဆရာ လက်ဖက်ရည် သောက်လိုက်ပါဦး'

ဆရာ ဦးဇင်မော်သည် လက်ဖက်ရည် သောက်ပြီးသည်နှင့်...

'ကိုအောင်သန်းရေ'

'ပြောပါဆရာ'

'ဟေ့ဟေ့ ဆောင်ဥဩဟု ဥဩတွန်ကျူးကြရင် ကြားတဲ့ ရပ်ရွာအေးတွေမှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုရမယ်။ သီလစောင့်ထိန်းရမယ်။ အကုသိုလ်အလုပ်တွေကို ရှောင်ရမယ်။ ယိုးဒယီတို့လို အလုပ်မှာ သံပုံစံတော် ထည့်ပြီး ထီး တွန်ကျူးကုက္ကား၊ မုလေးပွား၊ ပန်းပွား၊ ကပ်တူပြီး အနွယ်ကင်းဖိုက်တော် နာယရယ်လို့ ဆိုတယ်'

ကိုအောင်သန်းက ပြောလိုက်ပြန်၏။

'ဆရာတို့ နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာကလဲ ငှက်သံလဲနိမိတ်၊ အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးလဲနိမိတ်၊ ကျီးသာလဲနိမိတ် ရှောင်လို့ ကော လွတ်နိုင်ပါ့မလားဆရာ'

'ကိုအောင်သန်းကတော့ စကားကို ကတ်တီးကတ်ဖဲ့ ပြောပြန်ပြီ'

ဟု ဆရာ ဦးဇင်မော်က ပြန်လည် ချေပလိုက်၏။ နံနက်ခင်း အလင်းရောင်ရလာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ တစ်ယောက်စီ နှစ်ယောက်စီ ဝင်လာပြီ ဖြစ်သည်။

ရုံးဝန်ထမ်းဆိုင် ဖြစ်သောကြောင့် လူများများတော့ မရှိပေ။

ထိုသို့ အေးဆေးသောဆိုင်လေး ဖြစ်သောကြောင့်လည်း နံနက်ခင်း လမ်းလျှောက်ထွက်တိုင်း ထိုင်ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်ကပင် ကိုအောင်သန်းကို ပြောလိုက်ပါသည်။

'ကဲ ကိုအောင်သန်းရေ ဒီတစ်ခါ ဥဩငှက်တွန်သံအကြောင်း မေးပြီးတော့ နောက်တစ်ခါမှာ အကြောင်းမရှိအကြောင်းရှာ ဘာမေးရဦးမလဲလို့ စဉ်းစားထားဦးပေါ့ဗျာ'

အကြားအမြင်ယဉ်ကျေးသူတို့အားဖြင့်ဆို အကြားအမြင်ယဉ်ကျေးသူသည် အမှတ်သမ္ဘာ မရှိနှင့် အနုပညာ နှိုသာ ခြံသွားရလေ၏။

လောကီဗဟုသုတသည် တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်းပညာဖြစ်၏။ ထိုဗဟုသုတသည် တွေးခေါ်ဆင်ခြင် ပြုလုပ်ရသောပညာ ဖြစ်၏။ မျက်မှောက်ခေတ်အတွက် ပလဲနပ် ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မည့် နိမိတ်ကောက်နည်းလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနည်းလေးကို စာဖတ်သူရှေ့သို့ တင်ပြပေးလိုက်သည်ဖြစ်သော...